

T.C.
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI
ESKİ TÜRK DİLİ BİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

YAZICIZÂDE MEHMED'İN MUHAMMEDİYE
İSİMLİ ESERİNDE KELİME GRUPLARI (BEYİT 1-
5000)

MALEK (MOH'D ALI)
2501171106

TEZ DANIŞMANI
PROF. DR. FİKRET TURAN

İSTANBUL - 2019

T.C.
İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

YÜKSEK LİSANS
TEZ ONAYI

ÖĞRENCİNİN;

Adı ve Soyadı : Malek (MOHD ALI) Numarası : 2501171105
Anabilim Dalı /
Anasanat Dalı / Programı : Türk Dili ve Edebiyatı Danışmanı : Prof. Dr. Fikret TURAN
Tez Savunma Tarihi : 13.05.2019 Saati : 16.30
Tez Başlığı : "Yazıcı'da Mehmed'in Muhammediye İsimli Eserinde Kelime Grupları (Beyit-5000)"

TEZ SAVUNMA SINAVI, İÜ Lisansüstü Eğitim-Öğretim Yönetmeliği'nin 36. Maddesi uyarınca yapılmış, sorulan sorulara alınan cevaplar sonunda adayın tezinin **KABULÜNE** CAYIRLIĞI / **ÖYBOKLUĞUNA** karar verilmiştir.

JÜRİ ÜYESİ	İMZA	KANAATI (KABUL / RED / DÜZELTME)
1- Prof. Dr. Fikret TURAN		Kabul
2- Dr. Öğr. Üyesi Feryal KORKMAZ		Kabul
3- Dr. Öğr. Üyesi Muhammed Sani ADIGÜZEL		Kabul

YEDEK JÜRİ ÜYESİ	İMZA	KANAATI (KABUL / RED / DÜZELTME)
1- Prof. Dr. Kemal YAVUZ		
2- Dr. Öğr. Üyesi Aslı ZENGİN		

ÖZ

YAZICIZÂDE MEHMED'İN MUHAMMEDİYE İSİMLİ ESERİNDE KELİME GRUPLARI (BEYİT 1-5000)

MALEK (MOH'D ALİ)

Dini Türk edebiyatı ürünlerinden olan ve Yazıcızâde Mehmed'in yazdığı Muhammediye adlı eser, tezin konusu olarak seçildiği için bu eserin kelime gruplarının incelemesini yaptık. Muhammediye adlı eserin dil bilgisi ve yardımcı fiilleri üzerine iki farklı yüksek lisans tezi bulunduğu için bu tezde eserin kelime gruplarının incelemesini yapmayı tercih ettik. Yazıcızâde Mehmed'in Muhammediye İsimli Eserinde Kelime Grupları (Beyit 1-5000) adlı çalışma hem kelime grupları araştırmalarına katkıda bulunmak hem de Yazıcızâde Mehmed'in Muhammediye eserini tanıtmak maksadıyla yapılmıştır. Bu çalışma esas olarak kelime grupları ve Muhammediye eserinin incelenmesi bölümlerinden oluşmaktadır. Birinci bölüm, yazar ve eser hakkında bilgi içermektedir. İkinci bölümde ise kelime gruplarının ne olduğuna dair açıklamalar ve Türk dilcilerinin farklı gramer kitaplarına göre her grubun çeşitli açıklamaları bulunmaktadır. Tezimizin üçüncü bölümü, Muhammediye adlı eserin kelime gruplarının incelemesini içermektedir. Çalışmamızın asıl kısmı üçüncü bölümdür. Bu çalışmanın Türkçe kelime grupları hakkındaki dil incelemelerine katkıda bulunacağını umut ediyorum.

Anahtar Sözcükler: Yazıcızâde Mehmed, Muhammediye, Söz Dizimi, Kelime Grupları, Eski Anadolu Türkçesi.

ABSTRACT

WORD GROUPS IN YAZICIZÂDE MEHMED'S WORK MUHAMMEDIYE (COUPLETS 1-5000)

MALEK (MOH'D ALİ)

In this thesis I have analyzed the word groups in Muhammediye, an Old Anatolian Turkish verse work written by Yazıcızâde Mehmet in the 15th century. On Muhammediye, we found two different master's theses on the grammar and auxiliary verbs earlier, and we have decided to do a research on the word groups of the work in this theses as a part of syntax of Old Anatolian Turkish. Word groups in Yazıcızâde Mehmed's Work Muhammediye (Couplets 1-5000) has been studied here in order to contribute to the studies and research of Turkish word groups and syntax. The first chapter provides information about the author and the work. The second chapter, on the other hand, describe the word groups according to different grammar theories. The third chapter contains the examination of the word groups of the Muhammediye verse. Third chapter is the main body of the work. Usages and the statistics of the word groups evaluated at the conclusion.

Key Words: Yazıcızâde Mehmed, Muhammediye, Syntax, Word Groups, Old Anatolian Turkish.

ÖNSÖZ

Yazıcızâde Mehmed'in Muhammediye İsimli Eserinde Kelime Grupları (Beyit 1-5000) adlı tezimizin yazılma amacı; eserdeki beyitleri kelime gruplarına göre sınıflandırmak ve kelime grupların Türk dil bilgisinde ne kadar önemli olduğunu ortaya koymaktır. Eski Anadolu Türkçesi döneminin diğer eserlerinde de olduğu gibi imlasında standart dışı özellikler görülmektedir. Dili sadedir ve 15. yy. dil özelliklerini yansıtır.

Kelime grupları sadece Türkçede değil her dilde önemli bir yer tutar. Kelime grubu incelemeleri, bir metnin içindeki cümleleri anlama noktasında büyük bir katkı sağlarlar. Tezimizde Muhammediye eserindeki kelime grupları tespit edilmiş ve beyitler detaylı bir şekilde sınıflandırılıp ele alınmıştır. Kelime grupları üzerine bugüne dek birçok çalışma yapılmıştır. Bizim çalışmamız da bu çalışmalara mühim bir katkı sağlamak üzere hazırlanmıştır. Şu ana kadar üzerinde kelime grupları çalışması yapılmamış olan Muhammediye eseri üzerindeki çalışmamızı elimizden geldiğince titiz bir şekilde tamamlamış olduk. Tezin birinci bölümünde Yazıcızâde Mehmed'in hayatı, babası, kardeşi Ahmet Bican ve Muhammediye hakkında bilgi verilmiştir. İkinci bölümde kelime gruplarının şerhi detaylı ve basitleştirilmiş bir şekilde ele alınmıştır. Üçüncü bölüm ise bizce tezin özüdür; çünkü eserin içindeki yer alan kelime gruplarının hangi kelime grubu türüne ait olduğunu gösteren bir sınıflandırma hazırlanmıştır.

Tezimin yazma sürecinde bana rahat ve huzurlu bir çalışma ortamı sağlayan kıymetli ev arkadaşlarıma müteşekkirim. Her zaman beni teşvik eden, manevi olarak yanımda duran, bana daima dua eden canım anneme büyük şükranlarımı sunarım. Yardımcı olan başta değerli sınıf arkadaşım Recep Selman Doğru olmak üzere diğer bütün arkadaşlarıma teşekkürü bir borç bilirim. Desteklerini her zaman hissettiğim, tezimi kontrol ederek fikirlerini paylaşan saygıdeğer hocam ve tez danışmanım Prof. Dr. Fikret Turan'a çok ama çok müteşekkirim.

İstanbul - 2019
Malek (MOH'D ALİ)

İÇİNDEKİLER

ÖZ.....	iii
ABSTRACT.....	iv
ÖNSÖZ.....	v
KISALTMALAR LİSTESİ	xiii
GİRİŞ	1

BİRİNCİ BÖLÜM

YAZICIZÂDE MEHMED'İN HAYATI, ESERLERİ VE MUHAMMEDİYE HAKKINDA

1.1. Yazıcızâde Mehmed ve Muhammediyesi	3
1.1.1. Hayatı	3
1.1.2. Eserleri.....	5
1.1.3. Muhammediye	6
1.1.4. Nüshaları	9
1.1.5. Muhammediye Üzerine Yapılmış Çalışmalar.....	11

İKİNCİ BÖLÜM

KELİME GRUPLARI ÜZERİNE İNCELEMELER

2.1. Kelime Grupları Hakkında Görüşler	14
2.2. Kelime Gruplarının Özellikleri.....	15
2.3. Kelime Gruplarının Sınıflandırması	16
2.4. Kelime Grupları.....	17
2.4.1. Tekrarlar	17
2.4.2. Bağlama Grubu.....	21
2.4.3. Sıfat Tamlaması.....	23
2.4.4. İyelik Grubu ve İsim Tamlaması	25
2.4.5. Âitlik Grubu	30
2.4.6. Birleşik İsim.....	31
2.4.7. Birleşik Fiil.....	33
2.4.8. Unvan Grubu.....	37

2.4.9. Ünlem Grubu.....	39
2.4.10. Sayı Grubu.....	41
2.4.11. Edat Grubu	42
2.4.12. İsnat Grubu	45
2.4.13. Genitif, Datif, Lokatif, Ablatif Grupları	46
2.4.13.1. Genitif Grubu.....	46
2.4.13.2. Datif Grubu.....	48
2.4.13.3. Lokatif Grubu.....	48
2.4.13.4. Ablatif Grubu	49
2.4.14. Fiil Grubu	50
2.4.15. Partisip Grubu	52
2.4.16. Gerundium Grubu	54
2.4.17. Kısaltma Grupları	56
2.4.18. Akkuzatif Grubu	58
2.5. Kelime Gruplarına Yer Veren Kitap ve Makaleler:	59
2.6. Eski Anadolu Türkçesi Üzerinde Yapılan Kelime Grupları ve Dil Bilgisi Çalışmaları.....	60

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

YAZICIZÂDE MEHMED'İN MUHAMMEDİYE ESERİNDEKİ KELİME GRUPLARI İNCELENMESİ

3.1. Tekrarlar	62
3.1.1. Aynen Tekrarlar	62
3.1.2. Eş Mânâlı Tekrarlar	65
3.1.3. Zıt Mânâlı Tekrarlar	66
3.1.4. İlâveli Tekrarlar	67
3.2. Bağlama Grubu.....	68
3.2.1. "u, ü, vu, vü" İle Kurulan Bağlama Grubu	68
3.2.2. "ve" İle Kurulan Bağlama Grubu.....	84
3.2.3. "ile" İle Kurulan Bağlama Grubu	87
3.2.4. "ne...ne..." İle Kurulan Bağlama Grubu.....	91
3.2.5. "hem...hem..." İle Kurulan Bağlama Grubu.....	92
3.2.6. "dahı" İle Kurulan Bağlama Grubu	93

3.2.7. "yâhud", "veya" İle Kurulan Bağlama Grubu.....	94
3.2.8. "ya" İle Kurulan Bağlama Grubu.....	94
3.2.9. "gâh... gâh... / geh... geh... / gehî...gehî..." İle Kurulan Bağlama Grubu	94
3.2.10. "ya... ya..." İle Kurulan Bağlama Grubu	95
3.2.11. "ya...yahud" ile Kurulan Bağlama Grubu	95
3.2.12. "ki... ki... / kim... kim... / kimi... kimi... / kimin... kimin... / kimisin... kimisin..." İle Kurulan Bağlama Grubu	95
3.2.13. "biri... biri... / birisi... birisi..." İle Kurulan Bağlama Grubu.....	96
3.2.14. "hem" İle Kurulan Bağlama Grubu	98
3.2.15. "çü... çü... / çün... çün..." İle Kurulan Bağlama Grubu.....	99
3.3. Sıfat Tamlaması.....	99
3.3.1. İsim Unsuru ve Sıfat Unsuru Tek kelimededen Oluşan Sıfat Tamlamaları.....	99
3.3.2. İsim Unsuru ve Sıfat Unsuru Kelime Grubu Olan Sıfat Tamlamaları.....	161
3.3.2.1. Sıfat Unsuru Kelime Grubu Olan Sıfat Tamlamaları	161
3.3.2.1.1. Sıfat Unsuru Tekrar Grubu Olan Sıfat Tamlamaları.....	161
3.3.2.1.2. Sıfat Unsuru Sayı Grubu Olan Sıfat Tamlaması	162
3.3.2.1.3. Sıfat Unsuru Bağlama Grubu Olan Sıfat Tamlaması	163
3.3.2.1.4. Sıfat Unsuru Birleşik İsim Grubu Olan Sıfat Tamlaması	163
3.3.2.1.5. Sıfat Unsuru Ablatif Grubu Olan Sıfat Tamlaması	165
3.3.2.2. İsim Unsuru Kelime Grubu Olan Sıfat Tamlamaları	165
3.3.2.2.1. İsim Unsuru Bağlama Grubu Olan Sıfat Tamlamaları.....	165
3.3.2.2.2. İsim Unsuru Sıfat Tamlaması Olan Sıfat Tamlaması	167
3.3.2.2.3. İsim Unsuru Partisip Grubu Olan Sıfat Tamlaması	174
3.3.2.2.4. İsim Unsuru Tekrar Grubu Olan Sıfat Tamlaması.....	174
3.3.2.2.5. İsim Unsuru İsnat Grubu Olan Sıfat Tamlaması	174
3.4. İyelik Grubu ve İsim Tamlaması	175
3.4.1. İyelik Grubu.....	175
3.4.1.1. Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları.....	175
3.4.1.1.1. Tamlananı Tek Kelimededen Oluşan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları.....	175
3.4.1.1.2. Tamlananı Kelime Grubu Olan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları.....	230
3.4.1.1.2.1. Tamlananı Sıfat Tamlaması Olan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları.	230

3.4.1.1.2.1.1. Tamlananı Lokatif Grubu Olan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları.....	235
3.4.1.1.2.2. Tamlananı İsim Tamlaması Olan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları..	236
3.4.1.1.2.3. Tamlananı Sayı Grubu Olan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları.	237
3.4.1.1.2.4. Tamlananı Lokatif Grubu Olan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları.....	237
3.4.1.2. Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları	237
3.4.1.2.1. Tamlananı Tek Kelime Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları.....	238
3.4.1.2.2. Tamlananı Kelime Grubu Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları...	249
3.4.1.2.2.1. Tamlananı İsim Tamlaması Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları	249
3.4.1.2.2.2. Tamlananı Sıfat Tamlaması Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları	250
3.4.1.2.2.3. Tamlananı Bağlama Grubu Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları	250
3.4.1.2.2.4. Tamlananı Sayı Grubu Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları..	250
3.4.1.2.2.5. Tamlananı Tekrar Grubu Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları	251
3.4.1.2.3. Tamlayanı Şahıs Zamiri Dışında Bir Zamir Olan İyelik Grupları...	251
3.4.2. İsim Tamlaması.....	252
3.4.2.1. Belirli İsim Tamlaması	252
3.4.2.1.1. Unsurları Tek Kelime Olan Belirli İsim Tamlamaları	252
3.4.2.1.1.1. Tamlayanı Veya Tamlananı İsim Olan Belirli İsim Tamlaması.....	253
3.4.2.1.2. Unsurlarından Biri Veya İki Kelime Grubu Şeklinde Olan Belirli İsim Tamlamaları.....	263
3.4.2.1.2.1. Tamlayanı Kelime Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları	263
3.4.2.1.2.1.1. Tamlayanı Unvan Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları	263

3.4.2.1.2.1.2. Tamlayanı Birleşik İsim Grubu Olan Belirli İsim	
Tamlamaları.....	263
3.4.2.1.2.1.3. Tamlayanı Sayı Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları....	264
3.4.2.1.2.1.4. Tamlayanı Bağlama Grubu Olan Belirli İsim	
Tamlamaları... ..	264
3.4.2.1.2.1.5. Tamlayanı Tekrar Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları	264
3.4.2.1.2.1.6. Tamlayanı Aitlik Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları ...	264
3.4.2.1.2.2. Tamlananı Kelime Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları	264
3.4.2.1.2.2.1. Tamlananı Sıfat Tamlaması Olan Belirli İsim	
Tamlamaları... ..	265
3.4.2.1.2.2.2. Tamlananı Bağlama Grubu Olan Belirli İsim	
Tamlamaları... ..	265
3.4.2.1.2.2.3. Tamlananı Tekrar Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları	265
3.4.2.1.2.2.4. Tamlananı İsim Tamlaması Olan Belirli İsim	
Tamlamaları... ..	266
3.4.2.1.2.3. Tamlananı ve Tamlayanı Sıfat Tamlaması Olan Belirli İsim	
Tamlamaları	266
3.4.2.1.2.4. Tamlayanı Bağlama Grubu Olan ve Tamlananı Sıfat Tamlaması	
Olan Belirli İsim Tamlamaları	266
3.4.2.2. Belirsiz İsim Tamlaması	266
3.4.2.2.1. Unsurları Tek Kelime Olan Belirsiz İsim Tamlamaları.....	266
3.4.2.2.1.1. Tamlayanı Ve Tamlananı İsim Olan Belirsiz İsim	
Tamlaması.....	266
3.4.2.2.2. Unsurlarından Biri Veya İki Kelime Grubu Şeklinde Olan Belirsiz	
İsim Tamlamaları.....	285
3.4.2.2.2.1. Tamlayanı Kelime Grubu Olan Belirsiz İsim Tamlamaları	285
3.4.2.2.2.1.1. Tamlayanı Bağlama Grubu Olan Belirsiz İsim	
Tamlaması.....	285
3.4.2.2.2.1.2. Tamlayanı Sıfat Tamlaması Olan Belirsiz İsim	
Tamlaması.. ..	286
3.4.2.2.2.1.3. Tamlayanı Sayı Grubu Olan Belirsiz İsim Tamlaması ...	292
3.4.2.2.2.1.4. Tamlayanı Birleşik İsim Olan Belirsiz İsim Tamlaması ..	292
3.4.2.2.2.1.5. Tamlayanı Tekrar Grubu Olan Belirsiz İsim Tamlaması	292
3.4.2.2.2.2. Tamlananı Kelime Grubu Olan Belirsiz İsim Tamlamaları	292

3.4.2.2.2.1. Tamlananı Bağlama Grubu Olan Belirsiz İsim Tamlamaları.....	293
3.4.2.3. Takısız İsim Tamlaması	293
3.4.2.4. Zincirleme İsim Tamlaması.....	293
3.5. Aitlik Grubu	296
3.6. Birleşik İsim.....	296
3.7. Birleşik Fiil	302
3.7.1. İsimle Birleşik Fiil Yapan Yardımcı Fiiller.....	303
3.7.1.1. Yardımcı Fiili "et-"Olan Birleşik Fiiller.....	303
3.7.1.2. Yardımcı Fiili "ol-"Olan Birleşik Fiiller.....	353
3.7.1.3. Yardımcı Fiili "eyle-"Olan Birleşik Fiiller	386
3.7.1.4. Yardımcı Fiili "kıl-" Olan Birleşik Fiiller.....	405
3.7.1.5. Yardımcı Fiili "tut-" Olan Birleşik Fiiller	419
3.7.1.6. Yardımcı Fiili "er-" Olan Birleşik Fiiller	423
3.7.2. Fiille Birleşik Fiil Yapan Yardımcı Fiiller.....	428
3.7.3. İktidarî Fiili.....	435
3.8. Unvan Grubu	435
3.9. Ünlem Grubu	437
3.10. Sayı Grubu.....	448
3.11. Edat Grubu	451
3.11.1. "İle" Edatı ile Kurulan Edat Grubu	451
3.11.2. "için" ile Kurulan Edat Grubu	460
3.11.3. "gibi" ile Kurulan Edat Grubu.....	463
3.11.4. "kadar, denli, denlü" ile Kurulan Edat Grubu.....	465
3.11.5. "içre" ile Kurulan Edat Grubu.....	466
3.11.6. "üzre" ile Kurulan Edat Grubu.....	468
3.11.7. "yana" ile Kurulan Edat Grubu.....	469
3.11.8. "dek / degin" ile Kurulan Edat Grubu	470
3.11.9. "karşı" ile Kurulan Edat Grubu.....	470
3.11.10. "göre" ile Kurulan Edat Grubu	470
3.11.11. "değil" ile Kurulan Edat grubu.....	471
3.11.12. "sonra" ile Kurulan Edat Grubu.....	471
3.11.13. "diyü" ile Kurulan Edat Grubu	472
3.11.14. "gayri" ile Kurulan Edat Grubu.....	472

3.11.15. "önce / evvel" ile Kurulan Edat Grubu.....	473
3.11.16. "dahi" ile Kurulan Edat Grubu.....	473
3.11.17. "artuk" ile Kurulan Edat Grubu.....	473
3.11.18. "ötrü" ile Kurulan Edat Grubu	474
3.11.19. "bile" ile Kurulan Edat Grubu	474
3.11.20. Diğer Edatlarla Kurulan Edat Grupları	475
3.12. İsnat Grubu	477
3.13. Genitif, Datif, Lokatif, Ablatif Grupları	478
3.13.1. Genitif Grubu.....	478
3.13.2. Datif Grubu	478
3.13.3. Lokatif Grubu	479
3.13.4. Ablatif Grubu	480
3.14. Fiil Grubu	481
3.14.1. "-mak / -mek" Ekleri İle Kurulan Fiil Grupları.....	481
3.15. Partisip Grubu.....	484
3.15.1. Geniş Zaman Partisip Ekleri "-an / -en" İle Kurulan Partisip Grupları	484
3.15.2. Geçmiş Zaman Partisip Ekleri "dık / dik / -duk / -dük / -tık / tik / -tuk / tük" İle Kurulan Partisip Grupları	488
3.16. Gerundium Grubu	489
3.16.1. "-ıp / -ip / -up / -üp / -uban / -üben" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları.....	489
3.16.2. "-ınca / -ince / -unca / -ünce" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları	503
3.16.3. "-ken" Eki İle Kurulan Gerundium Grupları	504
3.16.4. "-dıkça / -dikçe / -dukça / -dükçe / -tıkça / -tikçe / -tukça / -tükçe" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları	506
3.16.5. "-madan / -meden / -mazdan ön / -mezden ön" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları	506
3.16.6. "-arak / -erek" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları	507
3.16.7. "-ı / -i / -u / -ü" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları	507
3.16.8. "-ıca / -icek / -ucak / -ücek" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları	507
3.17. Kısaltma Grupları	508
3.18. Akkuzatif Grubu	508
SONUÇ	509
KAYNAKÇA	512

KISALTMALAR LİSTESİ

a.e.	: aynı eser
a.g.e.	: adı geçen eser
a.g.m.	: adı geçen makale
bs.	: Baskı
C	: Cilt
EAT	: Eski Anadolu Türkçesi
ET	: Eski Türkçe
İÜ	: İstanbul Üniversitesi
MEB	: Milli Eğitim Bakanlığı
s.	: Sayfa
S	: Sayı
T.C.	: Türkiye Cumhuriyeti
TDK	: Türk Dil Kurumu
vb.	: Ve benzeri
vs.	: Ve sayire
yay.	: Yayınları
yy.	: Yüzyıl

GİRİŞ

Bu tezde Yazıcızâde Mehmed tarafından 15. yüzyılda yazılmış Muhammediye isimli manzum Eski Anadolu Türkçesi eseri ile onun ilk 5000 beytinde bulunan kelime grupları incelenmiştir. Muhammediye eserine yönelik en hacimli çalışma Âmil Çelebioğlu tarafından hazırlanmıştır. Biz de tezimiz için Çelebioğlu'nun *Muhammediye I* ve *Muhammediye II* adlı iki kitabının MEB tarafından 1996'da yayınlanan baskısını kullandık. Çalışmada kelime gruplarını incelerken Muharrem Ergin'in tasnifi esas alınmış ve diğer araştırmacılarla kıyaslayıp hangi tasniflerde birleştiği ve ayrıldığı gösterilmiştir. Söz diziminden ayrılan kelime grupları, esas itibarıyla Türkçe dil bilgisinin yaklaşık yüzde doksanını içerir ve bundan dolayı kelime grupları üzerine çalışmaya karar verdik.

Kelime gruplarından bahsetmeden önce şunu belirtmemiz lazım ki kelime grupları söz diziminin ayrılmaz bir parçası olarak görülmektedir. N. Demir ve E. Yılmaz söz dizimini şu şekilde tanımlar: "Söz dizimi, ek, kelime, cümle ögesi gibi dil birimlerinin doğal bir dilde doğru kabul edilen öbek veya çeşitli türden anlamlı cümleler içindeki diziliş kurallarını tanımlayan dil bilgisi bölümüdür."¹ Söz diziminde kelime grupları ve cümle bilgisi olmak üzere başlıca iki konu vardır. İkinci bölümde, bu çalışmada ele aldığımız kelime grupları konusunda birçok Türk dilci tarafından yapılmış tanımlar verilmiştir.

Esas itibarıyla her dilin yapısında bir nesne mevcuttur. Bu nesneler bazen tek kelimeden oluşmakla beraber bazen de birden fazla kelimeden yani kelime gruplarından oluşurlar. Cümledeki nesneyi ve hareketi daha geniş bir şekilde ifade edebilmek için kelime gruplarına başvurulur. Kelime grupları denilebilir ki dizilmiş çekimli ya da çekimsiz kelimelerden oluşur. Aynı zamanda bu kelimeler bir bütünlük halindedir ve kelimeleri birbirlerine bağlar, tanımlar ve yardım eder.

Türkçede kelime grupları çok önemli bir yer tutar. Esasen Türkçede bazı kelimelerin ya da fiillerin tek kelimelik manasını olmadığından dolayı, tıpkı birleşik fiil grubunda olduğu gibi, kelime gruplarına ihtiyaç duyulur.

¹ Nurettin Demir, Emine Yılmaz, **Türk Dili El Kitabı**, 7.bs., Ankara, Grafiker Yay., 2014, s. 221

Birinci bölümde Muhammediye adlı eserimiz tanıtılmış, yazarın kendisi ve çevresi hakkında bilgiler verilmektedir. Yazıcızâde'nin hayatı, eserleri, ölümü ve onu bu kadar bilgili yetiştiren kişilerden de bahsedilmiştir. Ayrıca Muhammediye adlı eserin yazılma sebebi, mekanı ve nüshaları hakkında da zengin bilgiler sunulmuştur. Muhammediye hakkında yazılan tez, makale ve kitap gibi çalışmalar da bu bölümde zikredilmiştir.

İkinci bölümümüzde, kelime gruplarının türleri teker teker ayrıntılı olarak açıklanmıştır ve Türk dillerinin tanımları verilmiştir. Bu bölümü hazırlarken birçok kaynak kullanılmıştır. Bunula birlikte bu tezde kelime grupları açıklanırken Muharrem Ergin'in sistemi tercih edilmiştir. Dolayısıyla üçüncü bölümdeki sınıflandırmalar Ergin sisteminin üslubuyla uygulanmıştır. Aynı zamanda farklı dillerin tanımları, düşünceleri ve sınıflandırmaları zikredilmiştir. Ayrıca bu bölümde kelime gruplarına yer veren dil bilgisi kitaplarına ve Eski Anadolu Türkçesindeki kelime grupları çalışmalarına yer verilmiştir.

Üçüncü bölümde ise Yazıcızâde Mehmed'in Muhammediye eserinin ilk 5000 beyti kelime gruplarına göre sınıflandırılmıştır. Bu bölümde belli başlı kelime gruplarının türleri koyu fontla yazılıp aşağısında o gruba ait beyitler alfabetik bir şekilde verilmiştir. Bazen bir kelime grubunun içinde özellikle isim ve sıfat tamlamalarında başka kelime grupları da tespit edilmiştir. Belirtilen beytin içinde tespit edilen kelime grubunu başa getirip iki nokta üst üste koyarak beytin tamamı yazdık ve sonra da beytin numarasını parantez içinde verdik. Bu çerçevede çalışmamızın esas bölümü üçüncü bölümüdür diyebiliriz, çünkü eserin beyitlerindeki kelime grupları bakımından sınıflandırma bu bölümde yapılmıştır.

BİRİNCİ BÖLÜM

YAZICIZÂDE MEHMED'İN HAYATI, ESERLERİ VE MUHAMMEDİYE HAKKINDA

1.1. Yazıcızâde Mehmed ve Muhammediyesi¹

1.1.1. Hayatı

Yazıcızâde² Mehmed (Muhammed), 15. yüzyılın ilk yarısında doğmuştur. Hayatı hakkında fazla bir bilgiye sahip olmamamıza ve eserlerinin az olmasına rağmen yazdığı eserlerde hayatı hakkında anlatılan bilgiler elde edilebilmiştir. Yazıcızâde'nin doğum yeri tam belli olmayıp büyük ihtimal rivayetlere göre Gelibolu'ya yakın bir köyde hayata gelmiştir. Lakin onun aslen Gelibolulu olmadığını, Gelibolu'ya ve Gelibolululara olan sonsuz sevgisini Muhammediye eserinin 8946-8947 beyitlerinde göstermiştir. Bundan dolayı kendini Gelibolulu olarak tanımlar. Yazıcızâde Mehmed'in çocukken kardeşi Ahmet Bican ile birlikte babasından ilk eğitimlerini almışlardır. Demek oluyor ki babası da bir zamanlar devlet görevinde kâtip olarak bulunmuş, bilgili bir adamdı. "Yazıcıoğlunun manevi alanda ise en büyük mürşidî, zamanın kutbü'l-aktabı olup en büyük eser olarak insan yetiştirmeyi başaran, Anadolu'nun manevi sultanı Hacı Bayram-ı Velî'dir."³ Hacı Bayram aynı zamanda Mehmed'in kardeşi Ahmet Bican'ı da ilmi yönden yetiştirmiştir.

Yazıcızâde Mehmed'in çevresinde, her sınıftan insanlar bulunmakta ve her biri ona yakın olma arzusu taşımaktaydı. Yazıcızâde'nin üç yakın dostu vardır:

1. "Mahmut Paşa: (öl. 879 / 1474), İkinci Sultan Murat ve Fatih Sultan Mehmed devri vezirlerindendir.

2. Ahmed-i Has: Bu da Yazıcıoğlu'nun sevdiklerinden ve ismi menkıbeleşenlerdendir. Gelibolu'nun subaşıdır.

¹ Bu bölümü hazırlanırken şu kaynaklardan yararlanılmıştır: Âmil Çelebioğlu, **Muhammediye I**, İstanbul, MEB Yay., 1996, s. 12-87-88-96-97-171-174-177, Mustafa Uzun, "Muhammediye", **Diyanet İslam Ansiklopedisi**, C. 30, 2005.

² Müellif nüshasında Yazıcızâde geçmekte olup Çelebioğlu'nun hazırladığı *Muhammediye I* çalışmasında Yazıcıoğlu ifadesi kullanılmıştır.

³ Âmil Çelebioğlu, **Muhammediye I**, İstanbul, MEB Yay., 1996, s. 20

3. Dervîş Bâyezid: Sultan Yıldırım Bayezid'in oğlu Şehzade Mehmed için hoca tayin ettiği âlim, fâzıl ve kâmil bir zattır."⁴

Görülüyor ki Yazıcızâde'nin dostları bilgili ve devlette önemli adamlarındandı. Dolayısıyla Yazıcızâde bu kadar eser yazma yeteneğinin nedensiz oluşmadığını anlayabiliriz ki babası, kardeşi Ahmed Bican ve dostları onun iyi bir çevrede yetiştirilmesinde büyük bir rol oynamıştır. Babasından sonra ilk hocası Molla Zeyneddin Arap'tır. Ondan güzel Arapça öğrendiği eserinden anlaşılır. Haydar-ı Hafi de Yazıcızâde'nin üstadı olmuştur. Yazıcızâde aynı zamanda tahsilini yükseltmek için İran ve Mısır'a gitmiş ve orada bazı hocalardan istifade etmiştir. Dolayısıyla onun güzel bir Arapça ve Farsçası mevcuttu. Daha sonra da tam da yukarıda belirttiğimiz gibi Hacı Bayram-ı Velî'ye intisap etmiştir. Yazıcızâde'nin evlenip evlenmediğine dair farklı rivayetler vardır.

Yazıcızâde ailesinden sadece Yazıcızâde Mehmed'in ölüm tarihi bellidir ve kesindir. "Ölüm tarihini bildiren bütün kaynak ve tetkikler bunu 855 / 1451 olarak gösterirler ki asrının büyük padişahı Sultan İkinci Murat da aynı yılda vefat etmiştir."⁵ Yazıcızâde Mehmed'in mezarı Gelibolu'nun biraz dışında İstanbul yolu üzerindedir. "Yazıcıoğlu çeşmesinden ve hemen yakınında yüksekte kalan Ahmed-i Bican'ın mezarından yüz elli adım kadar içerde yan tarafta küçük türbe kısmındadır."⁶

Diğer cihette Yazıcızâde'nin bir tekkesi bulunmakta olup "şifahî rivayetlere göre harab olan tekke binası 1940-45 yıllarında Vakıflar İdaresi tarafından iki yüz elli liraya satılmış, alan şahıs da son kalan kısımları yıktırarak böylece bugün tekke tamamen yok olmuştur."⁷

"Babası, Yazıcı (kâtib) Salih'tir. Onun da babası Süleyman'dır. Dedesi Süleyman Efendi hakkında şimdilik isiminden başka hiç bir kayda rastlamıyoruz. Yazıcı Salih ise devlet hizmetinde kâtib olarak çalışan ve münevver ve uyanık bir zattır."⁸ Babasının da doğum yeri ve tarihi kati olarak belli değildir. Ancak onun Ankara veya Rum kasabalarında birinde yaşamış olduğu ihtimali vardır. "Yazıcı Sâlih 811 / 1408 de telif ettiği Şemsiyyeyi, İskender bin Hacı Paşa bin Nasirü'd-din bin Hüsrev Şah'a

⁴ a.e., s.33-34-36

⁵ a.e., s. 36

⁶ a.e., s. 40

⁷ a.e., s. 39

⁸ a.e., s. 9

takdim ve eserinin adını tasrih etmiştir."⁹ Ve "bu eser Anadolu'da astroloji üzerine bilinen ilk Türkçe eserdir."¹⁰ Yazıcı Salih'in adı birçok yerde bilhassa muahhar eserlerde yanlış olarak Salahaddîn geçmektedir. Gerçekte Yazıcı Salih, Şemsiyye adlı eserinde kendine Salihüddin denmesinin nedeni, vezin zarureti nedeniyle Salahaddin yazmasından ve bundan dolayı hataya düşen İbrahim Cevri, onun yazdığı melhamesinde Yazıcı Salih için Salahaddin adını kullanmıştır. Aynı zamanda Yazıcı Salih, ilm-i nücumda "Yıldızlar bilimi"nde bilgiye sahipken aynı zamanda ilme ve kemâle önem verirdi. Genelde Yazıcı Salih'in yazdığı "Şemsiyye" adlı eserinde onun çocukları ve şahsiyeti anlatılmıştır. Onun mezarının da bugünkü Yazıcızâde mezarlığında olduğu söylenmektedir.

Ahmet Bican hakkında birkaç bilgi vermiş olalım ki, Ahmet Bican, Mehmed'in küçük kardeşidir. Arapçadan çevrilen eserleri ve telhîs bakımından babası ve ağabeyi gibi şöhret kazanmıştır. Bican'ın yazdığı eserler Yazıcızâde ve babasına göre biraz daha fazladır. *Acâibü'l- Mahlûkat*, *Dürr-i Mekkûn*, *Kitâbü'l-münteha el-müşteha alel-fusûs* ve *Bostanü'l- Hakayık* adlı eserler Ahmet Bican tarafından yazılmıştır.

1.1.2. Eserleri

Yazıcızâde'nin Muhammediye isimli eserinden başka yazdığı eserlerinden kısaca aşağıda bahsedilmiştir:

1. *Meğâribü'z-Zamân*: Arapça eserdir. Esasen Muhammediye, *Meğâribü'z-Zamân* isimli eserin Türkçe manzum çevirisidir. Bununla birlikte kardeşi Ahmet Bican, *Meğâribü'z-Zamân* isimli Arapça yazılmış eseri, *Envarü'l Aşikîn* adı altında düzyazı olarak Türkçeye çevirmiştir. *Meğâribü'z-Zamân* bölümlerinin içeriği Muhammediye'nin konularından çok farklı değildir.

2. *Şerhü'l-Fuşûşü'l-Hikem*: Hacimsiz olan Arapça eseridir. Bu eserin sonunda altmış üç beyitlik Arapça müstezat şeklinde bir kaside ilavesi bulunmaktadır. Daha sonra kardeşi Ahmet Bican bu eseri Türkçeye çevirmiştir.

⁹ a.e., s. 11

¹⁰ a.e., s. 14

Günümüze ulaşamamış bir başka eser de Yazıcızâde'nin Fâtîha tefsîrîdir. Ve Yazıcızâde'nin Saltukname adlı bir eserinin daha olduğunu Evliya Çelebi belirtmiştir.¹¹ Ancak bu eserler arasında en hacimli ve önemli olanı *Muhammediye*'dir.

1.1.3. Muhammediye

Tezin konusu olan Muhammediye adlı eser, Yazıcızâde Mehmed tarafından 853 / 1449'da kaleme alındığı anlaşılmaktadır. Zengin bir Eski Anadolu Türkçesiyle yazılmış eserimize baktığımızda hem Türkçe hem de Arapça terim kullanılması doğaldır. Meğâribü'z-Zamân'ı Türkçeye çevirirken hem metnin Arapçası hem de çevirdiği kelimelerin Muhammediye'de bulunması doğaldır. Manzum eserimizin yazılış yeri Gelibolu'dur. Muhammediye 9000 beyitten daha büyük bir eserdir. Asıl nüshada yani müellif nüshasında, 9028 beyit bulunmakta olup Çelebioğlu'nun neşrinde 9008 beyit bulunmaktadır. Diğer Muhammediye nüshalarında ve Muhammediye'den bahseden başka eserlerde farklı beyit sayıları da görülmektedir. Bunun nedeni bazı müstensihlerin esere yaklaşık 123 müstezat beyiti eklemeleri ve müellifin kendi yazdığı bazı beyitleri sonradan eserden çıkarmasıdır. Çelebioğlu, müstezat beyitlerini Muhammediye çalışmasına dahil etmemiştir. Asıl nüshada ve birkaç matbu nüshada bulunmakta olan Arapça derkenar notları da Çelebioğlu tarafından neşre dahil edilmemiştir. Eser esasen aruzu, (mefâîlün mefâîlün feûlün) kalıbıyla yazılmıştır.

Muhammediye adlı eser üç geniş bölümden oluşmaktadır; "I. bölüm: Yaratılış (1-1413 betiyler), II. Bölüm: Hazret-i Peygamberin doğumu, hayatı, savaşları, mucizeleri ve yakınları (1414-4756 beyitler), III. Bölüm: kıyâmet alâmetleri, âhiret hayatı ve husûsiyetleri (4757-9008 beyitler)'dir."¹² O eserin üç ana bölümünün içinde Âmil Çelebioğlu *Muhammediye II* kitabında anlattığı gibi ve müellif nüshasında olduğu gibi, yüz iki farklı konu mevcuttur. 15. yüzyıldaki Muhammediye eserini okuyanlar tarafından en çok ilgi gören Vefât-ı Resûlüllâh bölümüdür ve halk arasında büyük bir etkisi olmuştur. Hatta o kadar çok okunmuştur ki Evliya Çelebi Seyahatnâmesinde Muhammediye eserini ezberlediğinden bahsetmiştir. Esas

Evliya Çelebi, "*Seyahatname*", C.III, 1314, s. 366¹¹

¹² Çelebioğlu, *a.g.e.*, s. 89

itibariyle, Muhammediye, medrese, tekke, cami ve köy odalarında muhafaza edildiği için insanlar onu okurdu. Ayrıca eserdeki cennet, cehennem, arş, kürsü, livâü'l-hamd, Mekke, Medine, Kâbe ve Mescid-i Nebevî ile ilgili şekil ve çizimlerin eklenmesinden dolayı dini halk resmi bakımından özel bir değer kazanmıştır. "XVII. yüzyıldan itibaren bazı sanatkarların 'muhammediyehan' diye kayıtlara geçmesi eserin mevlid gibi irticalen ve elde bir bestesi olmamasına rağmen araştırmacılar tarafından beste ile okunduğunu göstermektedir."¹³

Eserin yazılma sebebi; "Yazıcıoğlu Mehmed'in rüyasında Hazret-i Peygamberi görmesi ve Peygamberin ona irşad, telkin ve işaretle bulunmasıdır." ¹⁴ Muhammediye'nin yazılışının diğer bir sebebi de "Yazıcıoğlu Mehmed'in Gelibolu'da inzivaya çekilip muhtemelen sahildeki çilehanesinde zikir ve tâatla meşgul olduğu bir sırada Gelibolulu âşıkların ve kendisini sevip sayanların huzuruna gelerek 'Ey dost, Hazret-i Peygamber vasfında bir kitap niçin yazmazsın?' demeleri ve ısrar etmeleridir."¹⁵

Yazıcızâde Mehmed Muhammediye'yi yazarken faydalandığı ve tesirinde kaldığı şahıs ve eserler vardır. Bunu üç grupta değerlendirmek mümkündür:

1. Semavî Kitaplar: "Yazıcıoğlu Muhammed, Muhammediye'de yer yer semavî kitaplardan Tevrat ve İncil'den daha çok Kur'an, hadîs ve ulema nakliyle faydalanmış olup, onun asıl faydalandığı eser daha doğrusu asıl kaynağı Kur'an ve hadislerdir. Adeta müellif, bütün ilhamını âyetlerden ve hadislerden almış, başkalarından faydalanarak kendi bilgi ve düşünce sisteminde tefsîr ederek Türkçe ifadesine yerleştirmiştir."¹⁶

2. Müellif adı veya eseri belli olanlar: "Muhtemel ve normaldir ki Yazıcıoğlu, İslâm dünyasında bir mektep sahibi olan ve Anadolu'da ve sünnî alanlarda tesir sahası hayli geniş bulunan Fahreddin-i Razi (543 / 1149-606 / 1209) ve tefsîr-i Kebîr'inin en çok tesirinde kalmış ve onu takdir etmiş bulunsun. Muhammediye'deki ona karşı

¹³ Mustafa Uzun, "Muhammediye", Diyanet İslam Ansiklopedisi, C. 30, 2005, s. 587

¹⁴ Çelebioğlu, a.g.e., s. 83

¹⁵ a.e., s. 82

¹⁶ a.e., s. 177-178

hürmetkâr ifadeler ve adı ençok geçen (on beş yerde) müfessir olması da bunu teyid eder. Ki bu Yazıcıoğlu'nun şahsiyeti bakımında da önemlidir."¹⁷

3. Tesirinde kaldığı düşünölen ve tespit edilenler: "Muhammediye de kasîde, mesnevi gibi şekil ve tasavvufî ve manzum özellikleri, iktibasları, konusu ve çeşitli tesirlerle orijinal olmayabilir ama terkîb ve ifadesiyle orijinaldir. Çeşitli nazîre ve benzerleri yazılmasına rağmen orijinalitesini muhafaza etmiş, aynı değer ve güzellikte bu tipin günümüze kadar bir ikincisi vücûda gelmemiştir."¹⁸

Yazıcızâde'nin yazdığı Muhammediye eserinin dil özellikleri hakkında Çelebioğlu tarafından verimli bilgiler sunulmaktadır. Çelebioğlu, Muhammediye eserinin imlasıyla fonetik ve morfolojik özelliklerinden; Farsça ön eklerden, eserde diğer Türk şive ve lehçelerinden kelimeler kullanmasından ve bugün terk edilmiş bazı terkip ve kelimelerin bulunmasından *Muhammediye I* kitabında bahsetmiştir.¹⁹

Muhammediye eserinin nazım şekilleri hakkında bilgi vermemiz, eseri tanıtmak için son derece önemlidir. Eser, içinde mesnevi, terkibi bent, terci-i bent, kıt'a ve kaside gibi nazım şekilleri bulunmasıyla zengin bir hale getirmiştir. Eser mesnevi şekliyle yazılmasına rağmen hakim olan tür terci'i bent olmuştur hatta Yazıcızâde bunu bir beyitle (beyit. 8801) tasdik etmiştir. Yirmi dört terci-i bent ve bir terkip-i bent vardır. Terci-i bentlerdeki kullanılan nazım biçimi bazen mesnevi bazen de kaside şeklindedir. Eserimizde beyit sayısı ilerledikçe mesnevi ve kasidelerdeki beyit sayılarında bir artma tespit edilmektedir ve sadece Muhammediye eserinde değil genelde on dört ve on beşinci yüzyıllarda yazılan bütün eserlerin içinde mesnevi, kaside, gazel, terkibi ve terci'i bentler vardır.

Esas itibariyle on dört ve on beşinci asırlarda yazılan diğer eserler gibi Muhammediye eserinde de Eski Anadolu Türkçesi özellikleri bulunmakta olup bu özellikler hem müellif nüshasında hem de diğer matbu nüshalarda açık bir şekilde görölmektedir.

Çelebioğlu, *Muhammediye II* kitabında, eseri Latin harflerine aktarırken Modern Türkçeye yaklaştırmaya çalışmıştır. Çelebioğlu, metinde ünlü-ünsüz uyumunu uygulamıştır ve *nazal n* yazar tarafından neşirde gösterilmemiştir. Ayrıca metinde

¹⁷ a.e., s. 179

¹⁸ a.e., s. 181

¹⁹ a.e., s. 125-126-127-128

transkripsiyon harfleri kullanılmamış olup doğrudan Latin harflerine aktarım yapılmıştır. Şunu da belirtmek gerekir ki o dönemde yazılan bazı eserler şekil ve muhteva bakımından müstensih ya da dış faktörlere bağlı olarak bazen değişikliğe uğramış fakat *Muhammediye* eseri, hiçbir değişikliğe uğramadan her asırda orijinalliğini korumuştur. Muhammediye eserinin müellif nüshasında bazı beyit ya da mısraların üzerinde bir çizgi bulunması, bazı rivayetlere göre müellifin yaptığı vezin hatası sonrasında sildiği ya da yazdıktan sonra beğenmediği beyitlerin yerine çizgi atıp yeniden yazmasından kaynaklanmaktadır. Eserin bir sayfasının da yanıp kahverengileştiği görülmektedir.

Çelebioğlu, *Muhammediye II* kitabında Arapça beyitlerin dipnot şeklinde Türkçe tercümelerini vermiştir. Buna ek olarak, Yazıcızâde Mehmed'in hayatı hakkında bilgi toplarken yayımlanmış kaynak ve tetkiklerin yanında Yazıcızâde Mehmed'in babası Yazıcı Salih'in ve kardeşi Ahmet Bican'ın eserlerinden faydalanmıştır.

Yani nihayette "Muhammediye ile karşılaştırdığımız zaman o, kendi mevzuu içinde dokuz bin küsurluk beyitle en hacimli ilk manzum Türkçe eserdir diyebiliriz. Kullanılan vezinlerin değişikliği, uzun kalıpları kısa kalıpların takip edişi, muasır olduğu hiç bir eserde ve muhtemelen muahhar devirlerde de görülmemesi de Muhammediyye'ye has bir özellik olarak devam edegelmiştir."²⁰ Ve diyebiliriz ki "Yazıcıoğlu Mehmed, şöhretini bilhassa Muhammediye ile sağlamıştır. Muhammediye, yalnız Türkiye'de değil Kırım'da ve daha sonra Kazan'da ve Başkurt Türkleri arasında büyük bir kudsîyet kazanmış, hemen bütün Türk ve İslam bölgelerinde okunup sevilmiş bir eserdir. Hikâye, nasihat ve münacat kısımlarını daha çok avam anlayıp zevk alırken tasavvufî kasîde ve parçalar da havassa hitap etmekle Muhammediye her sınıf halkın malı olabilmek bahtiyarlığına eren eserlerden olmuştur."²¹ Yazıcızâde Mehmed'in yazdığı asıl Muhammediye kitabı *Kitab-ı Muhammediyye* olarak adlandırılmıştır.

1.1.4. Nüshaları

²⁰ a.e., s. 55

²¹ a.e., s. 185

Muhammediye'nin diğer eserlerin olduğu gibi nüshaları vardır. Çok okunan ve sevilen bir eser olduğu için pek çok kütüphanede yazması vardır. Asıl Nüsha (Müellif Nüshası); bu nüsha Yazıcızâde'nin kendi yazdığı nüsha olarak kabul ediliyor; çünkü kendi hattı olduğu ve hata bulunmadığı tespit edilmiştir. Asıl nüsha ile birlikte diğer yazma nüshaları ve matbu nüshaları bulunmaktadır. Yazma nüshaları 3 gruba bölünmüştür: İstanbul kitaplıklarındaki yazma nüshalar, eksik nüshalar ve bazı mecmualardaki parçalar, Anadolu'daki ve yabancı kitaplıklardaki nüshalar. İstanbul kitaplıklarındaki 58 yazma nüsha farklı yerlerde bulunur. "Yalnız on altıncı yüzyıldan itibaren nüshaların daha çok olduğunu görüyoruz ki bir asır evvelki nüshaların zayi olabileceklerini düşünssek bile bunu, eserin on altıncı yüzyıldan itibaren daha çok tanındığı, sevilip arandığı şeklinde izah etmemiz daha makuldur sanırsınız." ²² Bahsettiğimiz nüshalardan başka, matbu nüshalar çıkartılmaya başlanmıştır ki, "Muhammediye her halde Türk edebiyatı tarihi içerisinde bu kadar bol yazma ve matbu nüshası bulunan nadir eserlerden birisidir. Yazıcızâde'nin muasırı olan Süleyman Çelebi'nin Mevlid'i günümüze kadar şöhretini ve tesirini belki de Muhammediye'den daha fazla sürdürmüş olmasına rağmen her halde daha çok şifahî olarak yayılmış olması sebebiyle ve hacimsiz olmasına da mukabil Muhammediye kadar fazla istinsah edilmiştir değildir. Ve belki bu bakımından da Muhammediye kadar tamamen aslî şeklini muhafaza edememiştir." ²³

Muhammediye eserinin müellif nüshası, yazar Yazıcızâde Mehmed'in isteğiyle Gelibolu'dan çıkartılmamıştır, ancak 2. Dünya Savaşında, korunma amacıyla Ankara'ya götürülmüştür. Eser şu an Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşiv ve Neşriyat Müdürlüğünde, katalog numarası: 413/A olarak kayıtlıdır. Eser 660 sayfadır. Bir de boş sayfa mevcuttur. Eser iyi muhafaza edilmiştir. Kare şeklinde, aslında yeşil olan ancak kahverengileşmiş, yıpranmış ve üzerinde de محمد رسول الله yazan bir saten parçası Muhammediye eseri için kapak olmuştur. Eserin cildi kumaştan yapılmış ama zamanla o da yıpranmıştır. Bazı sayfaları kahverengileşmiş olup bazı derkenar notları da küçük ve dağınık bir şekilde yazıldığı için okunamamaktadır. Asıl nüshaya baktığımızda eksik bir varağı bulunmamakta ve Çelebioğlu'nun dediği gibi terci'i bend'in bendiyeleri kırmızı renkle yazılmıştır. Eserin çoğu sayfasının derkenarında parlak mürekkeple yazılmış وقف kelimesi göze çarpar. Genel olarak eserin çoğu

²² a.e., s. 79

²³ a.e., s. 79

sayfası da tamir edilmiştir, sanki bir kağıdın üzerine başka bir kağıt yapıştırılmıştır gibi durmaktadır. Vakıf Genel Müdürlüğü tarafından sayfaların alt tarafında Arapça numaralar kurşun kalemle yazılmıştır. 648 nolu sayfasının çok kahverengileştiği ve 173. sayfada da dağınık, okunmaz derkenarlar mevcut olduğu görülmektedir. 485. ve 486. sayfaları yıpranmış haldedir. Kağıdın cinsi de kalın kağıt cinsi olarak göze çarpar. Bizi en çok hayret ettiren şey eserin gül yağı kokusuna sahip olmasıdır.

1.1.5. Muhammediye Üzerine Yapılmış Çalışmalar

Muhammediye üzerine yazılmış çok fazla tez, kitap ve makale bulunmamaktadır. Bize göre Muhammediye üzerine yapılabilecek çalışmalar dil bilgisi, söz dizimi, morfolojik, fonetik ve dil bilimi ve bunların dışındaki bölümlerden eğitim bilimleri, tarih, ilahiyat çalışmaları ve psikoloji gibi çalışmalar da tez, kitap veya makale halinde hazırlanabilir.

20. yüzyıldan itibaren Muhammediye üzerine yapılan çalışmalar Âmil Çelebioğlu'nun Doktora tezi *Yazıcıoğlu Mehmed ve Muhammediyesi* (Erzurum 1971) başlamış ile aynı yazar daha sonra metni biraz daha İstanbul Türkçesine yaklaştırarak, Muhammediye ve Yazıcızâde hakkında bir girişle küçük bir sözlük (lügatçe) olarak yayımlamıştır. (İstanbul 1975). Sonradan işte bu tezin dayandığımız kitabını çıkarmıştır (*Muhammediye I, Muhammediye II*, İstanbul, 1996). Çelebioğludan başka Latin harfli baskıları yayımlayan Agâh Güçlü (İstanbul 1969) ve Abdülkadir Akçiçek (İstanbul 1984) olmuştur. "İsmail Hakkı Bursevi Muhammediyye'yi *Ferahu'r-rûh* adıyla şerhetmiş, İstanbul ve Kahire'de birçok defa basılan eseri (1652) Mustafa Utku sadeleştirerek yayımlamıştır (İstanbul 2000-2004). Hüseyin Yenice (İstanbul 1987) ve Murat Ali Karavelioğlu (İstanbul 1999) *Ferahu'r-rûh*'un I. cildi, Sunay Yılmaz ise II. cildi (İstanbul 1993) üzerinde bir yüksek lisans tezi hazırlamışlardır. Muhammediyye XVII. yüzyılda Esîrî Mehmed Yusuf Efendi tarafından nesre çevrilmiştir (Nuruosmaniye Ktp., nr. 2581; Süleymaniye Ktp., Yazma Bağışlar, nr. 184) ."²⁴ Kâzım Köktekin Eski Anadolu Türkçesi isimli eserinde de Yazıcızâde ve Muhammediye'den kısaca bahsetmiştir.

²⁴ Mustafa Uzun, **a.g.m.**, s. 587

Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı'nın Tez Merkezine bakıldığında Muhammediye ile ilgili dokuz tez yapıldığı görülmektedir. Bizim çalışmamız tamamlandıktan sonra Muhammediye üzerine kelime grupları konusunda yapılan ilk inceleme olacaktır.

Yükseköğretim kurulu sitesinde bulunan Muhammediye üzerine yapılan yüksek lisans tezleri şunlardır:

- Gümüş, Fatih: *Muhammediye adlı manzum eserdeki hadislerin tahrir ve değerlendirmesi*, Yüksek lisans tezi, Rize, 2011.
- Akkuş, Ahmet: *Yazıcıoğlu Muhammed ve Muhammediye adlı eserinin kültür tarihimizdeki yeri*, Yüksek lisans tezi, Rize, 2010.
- Aslantaş, Ferhunde Göze: *Yazıcıoğlu Mehmed'in Muhammediye'si üzerinde dil bilgisi çalışması (inceleme-metin-indeks) (41b-80a yaprakları)*, Yüksek lisans tezi, Sivas, 2007.
- Uzun, İbrahim Hakkı: *Bursevî'nin Muhammediye şerhinde tasavvuf kavramları (3. cilt, 105-192. sayfaları arası)*, Yüksek lisans tezi, İstanbul, 2006.
- Başlı, Betül: *Bursevî'nin Muhammediye şerhinde tasavvuf kavramları (III. cilt 192-278. sayfalar arası)*, Yüksek lisans tezi, İstanbul, 2005
- Günay, Mehmet Akif: *Bursevî'nin Muhammediyye Şerhinde Tasavvufi kavramlar (III. cildin ilk 105 sayfası)*, Yüksek lisans tezi, İstanbul, 2004.
- Karavelioğlu, Murat Ali: *İsmail Hakkı Bursevi' nin Muhammediye şerhi (1. cilt) Ferahu'r-Ruh*, Yüksek lisans tezi, İstanbul, 1999.
- Kutlu, Havva Ergür: *Muhammediye üzerinde yardımcı fiil incelemesi*. Yüksek lisans tezi, Denizli, 1998.

Yükseköğretim kurulu sitesinde bulunan Muhammediye üzerine yapılan Doktora tezleri şunlardır:

- Dönmez, Hanife: *Muhammediye'de insan-ı kamil düşüncesi*, Doktora tezi, Ankara, 2018.

Muhammediye üzerine yapılan kitap ve makale:

- Yazıcıoğlu Muhammed; haz. Öztürk, Abdülvehhab: *Muhammediye*, İstanbul, Çelik Yayınevi, 2013.
- Özer, Ahmet Ali: "Yazıcıoğlu Mehmed ve Muhammediyesi", **Yağmur Dil Kültür ve Edebiyat Dergisi**, S (49), 2010, s. 37-42.
- Bursevi, İsmail Hakkı ; çev. Mustafa Utku: *Ferahu'r-rûh : Muhammediye şerhi IV*, Bursa, Uludağ Yayınları, 2004.
- Çelebioğlu, Âmil: *Muhammediye I ve Muhammediye II*, İstanbul, MEB Yayınları, 1996.

Sağlam Yayınevi tarafından İstanbul'da 2014 baskısı ile yayımlanan *Muhammediye* adlı kitabın daha çok ilahiyat veya dinler hakkında eğitim görenler için çok faydalı olduğunu düşünüyoruz çünkü bu kitap İslam, tasavvuf, mezhepler ve tarikatlar gibi konular ele almakta ve Muhammediye'deki beyitlerin açıklamalarına da yer vermektedir.

İKİNCİ BÖLÜM

KELİME GRUPLARI ÜZERİNE İNCELEMELER

2.1. Kelime Grupları Hakkında Görüşler

Kelime grupları hakkında Türk dilbilgisi araştırmacılarının görüşleri şöyledir:

Bu kelime grupları çalışması için Ergin'in sistemini esas aldığımız için onun tanımıyla başlamayı uygun gördük. Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında kelime gruplarını şöyle tanımlar: "Kelime grubu birden fazla kelimeyi içine alan, yapısında ve mânâsında bir bütünlük bulunan, dilde bir bütün olarak muamele gören bir dil birliğidir. Tek bir nesneyi veya hareketi birlikte karşılayan kelimeler topluluğu demektir."¹

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında kelime gruplarını belirtme öbekleri olarak adlandırır ve şöyle ifade eder: "Sözü geliştirmek üzere kelimeler öbeklenirler, kavramlar arasında derece derece ilişkiler meydana getirirler. Böylece tek kavramdan anlatmaya doğru giderler. Bunlara kelime öbekleri diyoruz"²

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında kelime gruplarını söz öbekleri olarak adlandırır ve şöyle tanımlar: "Söz öbekleri, kısaca cümle oluşturmayan söz dizimi birimleri olarak tanımlanır. Birden çok sözden oluşan yapılardır. Bütün dillerde söz dizimi, varlıkların nitelendirildiği yapılar olan söz öbekleri ile yapma ve olmaların nitelendiği yapılar olan cümlelerden oluşur. Bir başka deyişle, söz öbeği, bir varlığın nitelendiği yapıdır. Söz öbeği, bir varlığı, bir kavramı, bir niteliği, bir durumu veya bir hareketi karşılamak üzere, belirli kurallar içinde yan yana gelen sözler topluluğudur."³

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında kelime gruplarını şöyle tanımlar: "Kelime grubu, bir varlığı, bir kavramı, bir niteliği, bir durumu, bir hareketi karşılamak

¹ Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi*, İstanbul, Bayrak Yay., 2013, s. 374

² Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri*, 10.bs., Ankara, TDK Yay., 2015, s. 496

³ Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi*, 3.bs., Ankara, Akçağ Yay., 2016, s. 443

veya belirtmek, pekiştirmek ve nitelemek üzere, belirli kurallar içinde yan yana dizilmiş kelimelerden oluşan yargısız dil bilimidir."⁴

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında kelime grubunu şöyle tanımlar: "Kelime grubu, cümle içinde kavramlar arasında ilişki kurmak üzere birden çok kelimenin belirli kurallar ile yanyana getirilmesinden oluşan, yapı ve anlamındaki bütünlük dolayısıyla cümle içinde tek bir nesne veya hareketi karşılayan ve herhangi bir yargı bildirmeyen kelimeler topluluğu."⁵

Nurettin Demir ve Emine Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı eserde kelime gruplarını şöyle tanımlar: "Bir cümlede yer alan ögeler birden çok kelimedenden oluşabildiği gibi kelime gruplarındaki parçaların da birden çok kelimedenden meydana gelebildiği görülür. Söz diziminde birden çok kelimenin tek işlevle kullanılacak şekilde bir araya gelmesiyle oluşan birliklere kelime grubu denir."⁶

2.2. Kelime Gruplarının Özellikleri

Türk dilcilerinin bahsedilen görüşlerine yer verdikten sonra kelime gruplarıyla ilgili şu özellikleri çıkartabiliriz:

1. Kelime grupları birden fazla kelimedenden oluşur.
2. Kelime grupları herhangi bir yargı bildirmez (yargısız dil birimleridir).
3. Kelime grupları, cümlelerde ve diğer kelime gruplarının içinde tek kelime gibi; isim, fiil, zarf ve sıfat görevi yapar.
4. Kelime grubu, tek kelime gibi çekime girer.
5. Kelime grupları cümle oluştururken belirli sırayla dizilirler. Ana unsur, genellikle grubun sonundadır.
6. Kelime grubunu oluşturan unsurların sırası konuşma ve şiir dilinde değişebilir.

⁴ Leyla Karahan, **Türkçede Söz Dizimi**, 22.bs., Ankara, Akçağ Yay., 2015, s. 39

⁵ Zeynep Korkmaz, **Gramer Terimleri Sözlüğü**, 4.bs., Ankara, TDK Yay., 2010, s. 11

⁶ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 221

7. Kelime gruplarının diğer kelime ve kelime gruplarıyla ilişkisi hâl ekleriyle sağlanır. Hâl eki kelime grubuna aittir.

8. Fiilde dayalı sıfat- fiil, isim- fiil ve zarf- fiil gruplarında fiilin anlamı cümlede olduğu gibi özne, nesne, yer tamlayıcısı ve zarf adı verilen unsurlarla tamamlanır. Fakat bu gruplar yargı bildirmediikleri için cümle değildir.

9. İki den fazla kelimeden oluşan kelime gruplarında iç içe geçmiş, birbirini tamamlayan başka kelime grupları da bulunur. "masa örtüsünün / kötü kalitesi" bu cümlelerin birinci unsuru isim tamlamasıdır, ikinci unsuru ise sıfat tamlamasıdır.

2.3. Kelime Gruplarının Sınıflandırması

Kelime grupları çeşitli Türkologlar tarafından farklı şekilde sınıflandırılmıştır:

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında kelime gruplarını yirmi bir başlık altında sınıflandırır. Bunlar da: "Tekrarlar, Bağlama grubu, sıfat tamlaması, iyelik grubu ve isim tamlaması, aitlik grubu, birleşik isim, birleşik fiil, unvan grubu, ünlem grubu, sayı grubu, edat grubu, isnat grubu, genitif (ilgi) grubu, datif (yönelme) grubu, lokatif (bulunma) grubu, ablatif (ayrılma) grubu, fiil grubu, partisip (sıfat- fiil) grubu, gerundium (zarf- fiil) grubu, kısaltma grupları, akkuzatif (belirtme) grubu."⁷

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında kelime grupları yerine "Belirtme öbekleri" terimini tercih etmiştir. Banguoğlu, belirtme öbeklerini sekiz başlığa ayırmıştır. Bunlar: adtakımları, sıfattakımları, zarf öbekleri, takı öbekleri, çekim öbekleri (isim öbekleri, fiil öbekleri), bağlama öbekleri, yanaşma takımları ve katma öbekleri."⁸

Güney Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında söz öbekleri terimini kullanarak kelime gruplarını ikiye ayırmıştır: "Yapımlık Öbekleri (eylemsi öbekleri, kısaltma öbekleri, birleşik eylem öbeği, yineleme öbekleri, aitlik öbeği, bağlama öbek ve cümlesi, özel ad öbeği). İkincisi Çekimlik Söz Öbeği (ilişkilendirme öbekleri "ad

⁷ Ergin, **a.g.e.**, s. 377-397

⁸ Banguoğlu, **a.g.e.**, s. 498-519

tlaması, iyelik öbeği, ilgi durum öbeği" ve nitelendirme öbekleri "sıfat tamlaması") şeklinde ayrılmıştır."⁹

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında kelime gruplarını on dört başlık altında sınıflandırır. Bunlar: "İsim tamlaması, sıfat tamlaması, sıfat- fiil grubu, isim- fiil grubu, zarf- fiil grubu, tekrar grubu, edat grubu, bağlama grubu, unvan grubu, birleşik isim grubu, ünlem grubu, sayı grubu, birleşik fiil, kısaltma grupları."¹⁰

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında on kelime grubuna yer verilmiştir. Bunlar: "Ad tamlaması, sıfat tamlaması, sıfat- fiil grubu, ad- fiil grubu, zarf- fiil grubu, ilgi grubu, ünlem grubu, sayı grubu, ikileme, edat grubu, bağlama grubu, unvan grubu, birleşik fiil, birleşik ad ve kısaltma grupları."¹¹

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta kelime gruplarını ikiye ayırmaktadırlar; "Tamlamalar (isim tamlaması, iyelik grubu, ilgi grubu, sıfat tamlamaları, ünlem grubu) ve aralarında tamlayan tamlanan ilişkisi olmayan kelime grupları (unvan grupları, edat grupları, kısaltma grupları, çekim grubu, ikilemeler, sayı grubu, bağlama grubu, birleşik fiiller, isim- fiil grubu, sıfat- fiil grubu, zarf- fiil grubu, birleşik kelimeler)."¹²

2.4. Kelime Grupları

2.4.1. Tekrarlar

Türk dilcileri tekrar grubu hakkında pek çok bilgi vermektedir. Bazılarının görüşleri aşağıya yansıtılmıştır:

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında tekrar grubunu şöyle tanımlar: "Tekrarlar aynı cinsten iki kelimenin arka arkaya getirilmesi ile meydana gelen kelime gruplarıdır."¹³

⁹ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 447-497

¹⁰ Karahan, **a.g.e.**, s. 42-82

¹¹ Korkmaz, **a.g.e.**, s. İlgili maddelerin tanımlar

¹² Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 223-238

¹³ Ergin, **a.g.e.**, s. 377

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında bağlam öbekleri kısmında tekrar grubunun yerine ikilemeler ve koşma takımlar adını kullanmıştır. Şöyle tanımlar: "Belirtme öbeği olarak bağlam öbekleri dilimizde geniş ölçüde bağlamsız yapılmış görülürler. Bunları başlıca iki sınıfta toplayabiliriz: 1. İkilemeler, 2. Koşma takımlar. Fakat aynı, zıt, veya ilişkili anlamda iki kelimeyi bir araya getiren bu bağlamsız öbekler ancak bazen sözdizimi öbekleri işleyişinde görülür (*peynir ekmek hazır yemek, dar uzun bir masamız vardı*)."¹⁴

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında yineleme öbeklerini şu şekilde tanımlar: "Bir varlığı bir eylemi karşılamak üzere eş görevli iki sözün oluşturduğu söz öbeğidir. Şekil ve anlam bakımından birbiriyle bağlantılı ve aynı türden olan iki veya daha çok sözün bir araya gelerek oluşturdukları yapı, yineleme öbeği olarak bilinir. Türkçede yinelemeler iki sözle yapılır; ancak, az da olsa, üçlü ve dörtlü yinelemeler de görülür."¹⁵

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında tekrar grubunu şu şekilde tanımlar: "Bir nesneyi, bir niteliği, bir hareketi karşılamak üzere eş görevli iki kelimenin meydana getirdiği kelime grubudur."¹⁶

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında tekrar grubunu şu şekilde tanımlar: "Bir nesneyi, bir oluş ve kılışı karşılamak üzere; aynı, yakın ya da zıt anlamlı ve eşit görevli iki kelimenin oluşturduğu kelime grubu: *gürül gürül, ıslıl ıslıl, için için, mışıl mışıl, tatlı tatlı, yavaş yavaş; kuzu muz, oyun moyun; çalışa çalışa, geze geze; akıllı uslu, aş ekmek, ev bark, doğru dürüst, dayalı döşeli, iş güç, şuradan buradan, yorgun argın; bata çıka, dere tepe, iyi kötü, gidip gelmek, varı yoğu* vb."¹⁷

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta ikilemeleri şu şekilde tanımlar: "Genel olarak, eş, yakın veya zıt anlamlı kelimelerin tekrarıyla oluşan yapılar olarak bilinirler: *döne döne, ıvır zıvır, ev bark, yorgun argın, düşe kalka* vb. Sözcük türü olarak isim veya fiil olabilirler: *ev bark, iyi kötü, düşün- taşın-, bağır- çağır-* vb. Ses

¹⁴ Banguoğlu, **a.g.e.**, s. 512

¹⁵ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 476

¹⁶ Karahan, **a.g.e.**, s. 60

¹⁷ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 211-212

bilgisi, hece sayısı, yapı, sözcük türü, anlam, dizim ve dil bilgisel özellikler dikkate alınarak çeşitli biçimlerde sınıflandırılabilirler."¹⁸

Yukarıdaki dilcilerin tanımlarına bakıldıktan sonra fark ediliyor ki Ergin, Karahan ve Korkmaz *tekrar grubu*, Karaağaç *yineleme öbekleri*, Banguoğlu, Nurettin Demir ve Emine Yılmaz ikilemeler terimini kullanmıştır. Buna ek olarak, Banguoğlu tekrarlar ve ikilemeler için koşma takımları terimini de kullanmıştır.

Türk dilcilerinin tekrar grubu hakkındaki tanımlarını inceledikten sonra şu özellikleri çıkardık:

1. İki kelime birbirine eşittir.
2. Fonksiyonları, şekilleri ve vurguları birbirinde farksızdır.
3. Bazen isim soylu tekrarlarda çekim ekleriyle ekli bulunur. Fakat genel olarak tekrarlar eksiz halde bulunur.
4. Fiil soylu tekrarlarda bazen birinci unsurun sonunda zarf-fiil *-ıp, -ip, -up, -üp* bulunur: *ayılıp bayılmak* gibi.
5. Yan yana gelirler.
6. Her iki kelime kendi vurgusunu taşır.
7. Tekrar grubuna elverişli kelime çeşitleri isimler, sıfatlar, zarflar, gerundiumlar, bazı ünlem edatları ve fiillerdir.
8. Zamir, bağlama ve çekim edatları tekrar grubuna elverişli değildir.
9. Tekrarlarda birinci ve ikinci unsur hece sayısı bakımından tek heceli unsur iki heceli unsurdan önce gelir. Üç ve dört heceli unsurlar çok az bulunur. İstisna çok az bulunur: temiz pak.
10. Ünlüyle başlayan unsur ünsüzle başlayan unsurdan önce gelir.
11. Tekrarlar da ara sıra birleşik isim ve birleşik fiillere benzerler: *karı koca, bağır çağır* gibi.

¹⁸ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 232

12. Tekrar grubunda ses düzeninden dolayı unsurların yerleri değiştirilmez: *eğri büğrü* gibi.

13. "Tekrar grupları, söz dizimi içinde isim, sıfat, zarf ve fiil görevi yapar:

Kahve mahve içmem.

Yeşil yeşil dallar arasından.

Yavaş yavaş geldik.

Arkadaşlar yiyip içiyorlar."¹⁹

14. "m ünsüzü, ünlü ile başlayan bir kelimenin başına eklenir. Bu ünsüz, ünsüzle başlayan bir kelimenin de ilk ünsüzünün yerini alır. *okul mokul, oyun moyun*. Masa masa, masa filân örneklerinde olduğu gibi (m) ünsüzü ile başlayan kelimelerde tekrar, ya kelimenin yapısı değiştirilerek yapılır, ya da böyle kelimeler için (filân) kelimesine başvurulur."²⁰

Özelliklere detaylı bakıldığında, vurgu konusunda dilcilerin çoğu Ergin'in de belirttiği gibi iki unsurun eşit olduğunu söylemektedirler. Ancak Ergin bu meseleyi detaylandırarak birinci unsurdaki vurgunun daha kuvvetli olduğuna dikkat çekmektedir.

Fonksiyon olarak tekrarların üç çeşidi vardır:

1. "Kuvvetlendirme: '*kara kara gözler*' örneğinde; karalığın kuvvetli olduğunu ifade edilmektedir.
2. Çokluk: '*kapı kapı dolaştım*' örneğinde; birçok kapıların dolaşıldığı ifade edilmektedir.
3. Devamlılık: '*koşa koşa*' ifadesinde; hareketin devamlılığı ifade edilmektedir."²¹

Türkçe'de dört çeşit tekrar vardır:

1. "Aynen tekrarlar:

a. Bir kelimenin arka arkaya iki defa tekrarlanması.

¹⁹ Karahan, **a.g.e.**, s. 61-62

²⁰ **a.e.**, s. 60

²¹ Ergin, **a.g.e.**, s. 377

b. Asıl tekrarlar ve bol bol kullanılan bir gruptur.

c. İsim, sıfat ve zarf cinsinden isimlerle yapılan tekrarlar (*ince ince, adım adım, göz göz*), tabiat taklidi kelimelerden yapılan tekrarlar (*şırıl şırıl*), sayı sıfatlardan yapılan tekrarlar (*üç üç, beşer beşer, azar azar*), zarf- fiil tekrarları (*koyup koyup*), zamir tekrarı (*şu şu*), ünlem edatı tekrarları (*evet evet, hay hay, ay ay*), fiil tekrarları (*olsa olsa aradım aradım*).

2. Eş mânâlı tekrarlar: aynı mânâyâ gelen veya çok yakın mânâlı iki ayrı kelimenin meydana getirdiği tekrarlarıdır: *saçma sapan, deli dolu, falan filan*. *Falan* kelimesi ile yapılan tekrarları da buraya sokabiliriz: *su falan* gibi.

3. Zıt mânâlı tekrarlar: bunlar birbirinin zıddı olan iki kelimenin meydana getirdiği tekrarlardır: *iyi kötü, büyük küçük, alt üst*.

4. İlâveli tekrarlar: Bunlar kelime başına ilâve bir unsur getirmek suretiyle yapılan tekrarlardır. İkiye ayrılırlar:

a. Kelime başına bir ses ilâvesiyle yapılanlar: *m* sesi ile yapılır bir tekrarlama (*adam madam, su mu, iş miş*).

b. Kelime başına bir veya iki hece ilâvesiyle yapılanlar: *m,p,r,s* sesleriyle yapılır (*düm düz, ap açık, çar çabuk, büs bütün*). Bazen *p* 'den sonra bir *a,e,r* 'den sonra bir *il*, *il* getirildiği de görülür (*sapa sağlam, düpe düz, çırıl çıplak*).²²

2.4.2. Bağlama Grubu

Bağlama grubu hakkında Türk dilcilerimiz tarafından ortaya konan görüşler kısaca şöyledir:

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında bağlama grubunu şöyle tanımlar: "Bağlama gurubu sıralama bağlama edatları ile yapılan kelime gurubudur"²³

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında bağlam öbeklerini şöyle tanımlar: "Yargı öbeklerini bağlama işleyişleri bir yana, bağlamlar söz içinde aynı

²² a.e., s. 377-379

²³ a.e., s. 379

işleyişte iki veya daha çok kelimeyi bağlayarak *bağlam öbekleri* meydana getirirler."²⁴

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında bağlama öbeklerini ve cümleyi şöyle tanımlar: "Bağlama edatları ile birbirine bağlanmış iki veya daha fazla ad ögesinin veya cümlelerin oluşturduğu söz öbeğidir. Sıralama söz birlikleri de denen bu öbeklerde, ögeler asıl ve yardımcı olarak ayrılmaz. Ögeler denk olarak birbirine bağlanır."²⁵

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında bağlama grubunu şu şekilde tanımlar: "Bağlama edatları ile birbirine bağlanmış iki veya daha fazla isim unsurunun meydana getirdiği kelime grubudur."²⁶

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında bağlama grubunu şu şekilde tanımlar: "Bağlaçlar ile birbirine bağlanmış ad veya ad soylu kelimelerin oluşturduğu kelime grubu: *Anne ile baba, para ve zenginlik, güzel ama soğuk, iyi değil çok iyi, akıllı ama tembel; gök, deniz ve dağlar; kimlik, şeref ve haysiyet; sevimli, tombul, minik ve afacan vb.*"²⁷

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta bağlama grubunu şu şekilde tanımlar: "Eş ögeler ve onları bağlayan bağlaçlardan oluşur: *Ayşe ve Ahmet, olmak ya da olmamak*. Ancak bütün bağlaçlar bağladıkları ögelerin arasında yer almaz. Kimileri ögelerden önce ya da sonra bulunur: *bir sen bir ben, belki bugün belki yarın; arkadaşlarım olsun ailem olsun, kalem da kâğıt da vb.*"²⁸

Görüldüğü gibi bağlama edatları iki kelimeyi ya da iki unsuru birbirine bağlarlar. Bağlama edatları *ve, ile, fakat, ama, değil, ilâ* (...'den....'e kadar) vb. Bunlar isim unsurlarının arasında bulunur. "*ilâ*" bağlacı daha çok sayılar arasına girerken "*ve*" ise her türlü kelimeyi, çekimli fiilleri ve cümleleri birbirine bağlar (*iki yüz ilâ üç yüz, sen ve ben, geldi ve gitti*). Türkçe'de *ve* bağlacının en çok son iki unsurun arasında bulunduğu görülmüştür (*Okula Ahmet, Selma, Salih, Ömer ve Emre gitti*); buna çok unsurlu bağlama denilmektedir. *İle*, isim unsurlarını bağlar (*Mustafa ile Ali*); buna da

²⁴ Banguoğlu, **a.g.e.**, s. 510-511

²⁵ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 478

²⁶ Karahan, **a.g.e.**, s. 65

²⁷ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 34

²⁸ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 234

tek unsurlu bağlama diyoruz. *İle* bağlacı bazen fiile bağlanmaktadır. Bu da hiç bir zaman bağlama grubu olarak görülmemiş; hep edat grubu olarak görülmüştür (*otobüs ile gel-*) vb. Şundan da bahsedelim ki denkleştirme edatı olan (*veya*) aynı zamanda bir bağlama grubudur (*biz veya siz*), ayrıca karşılaştırma edatları (*hem....hem, ne....ne....,da.....da, ister....ister....., ya....ya.....,mi.....mi?, gerek....gerek...*) bunlar da bir bağlama grubudur (*hem o hem biz*). Bağlama grubu da çok yaygın olmayıp diğer gruplara göre daha zayıftır. Şunu da hatırlatalım ki bağlama grubunda niteleyen-nitelenen, tamlayan-tamlanan bulunmayıp yerine bir sıralama ilişkisi mevcuttur.

Donmuş örnekler, atasözler ve deyimler bağlama grubunun bir örneği de olabilir: "acı ama gerçek, büyümüş de küçülmüş, ne ana ne baba, ya yardan ya serden, hem kel hem fodul"²⁹ Ayrıca, bağlama grubu söz dizimi içinde isim, sıfat ve zarf görevi yapar.

Bağlama grubundaki unsurların yerleri değişebilir; bazıları unsurlardan önce ya da sonra bulunur ki böylece sıralama birliğini bozulmaz. Aksine diğer kelime grupların unsurların yerlerini değişmesine izin verilmez. "ağırbaşlı ve sabırlı > sabırlı ve ağırbaşlı; baba ile çocuk > çocuk ile baba."³⁰ "Cümle başında yer alan, kendisinden önceki dil birlikleriyle birer cümle bütünlüğünde ve kendisinden sonraki dil birlikleriyle ilişkilendiren bu edatların önemli bir bağlama işlevi vardır. Cümleler arası ilişkiyi ve metin bütünlüğünü bu edatlar sağlar. Bunun en iyi örneği ki bağlama edatlı cümlelerde görülür."³¹

Bu grubun vurgusu ise, her unsurda kendi vurgusunu taşır.

2.4.3. Sıfat Tamlaması

Sıfat tamlaması hakkında dilcilerin görüşlerini aşağıda yansıtılmıştır:

²⁹ Banguoğlu, **a.g.e.**, s. 511

³⁰ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 478

³¹ **a.e.**, s. 480

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında sıfat tamlamasını şöyle tanımlar: "Sıfat tamlaması bir sıfat unsuru ile bir isim unsurunun meydana getirdikleri kelime gurubudur."³²

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında sıfattakımını şöyle tanımlar: "Sıfat hiç bir ek almaksızın vasıfladığı veya belirlediği adın önüne gelerek onunla bir takım teşkil eder. Buna sıfattakımı adını veririz."³³

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında sıfat tamlamasını şöyle açıklar: "Türkçe her türden niteleme öbeğini yer düzeni yöntemiyle kurar ve bu yüzden, bu çekim, eksiz bir çekimdir. Eksiz durum çekimi, birçok dil için, sıfat tamlaması yapan çekimdir. Bir söz, söz öbeği veya cümlelerin eksiz olarak bir adın önüne getirilmesiyle elde edilen çekimlik bir söz öbeğidir. Türkçede, cümle kurulmadığı sürece, yani bir eylemin nitelendirilmesi söz konusu olmadığı sürece, eksiz durum, sıfat durumudur; cümle kurulursa, aynı yalın yapı, özne olacaktır"³⁴

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında sıfat tamlamasını şöyle açıklar: "Bir isim unsurunun bir sıfat unsuruyla nitelendiği veya belirtildiği kelime grubudur."³⁵

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında sıfat tamlamasını şöyle açıklar: "Somut, soyut adları ve kavramları çeşitli yönleriyle nitelemek veya belirtmek maksadıyla ve ona bağlı sıfatın tamlama dizilişinde oluşturduğu söz grubu."³⁶

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta sıfat tamlamalarını şu şekilde tanımlar: "Sıfat tamlamaları isim tamlamaları gibi yardımcı ögenin önce, asıl ögenin sonra geldiği kelime gruplarındandır. Her iki öge de çekim eki almaz, işlevce ilk öge ikinci ögeyi niteler: *güzel bahçe, eğlenceli film, yazar kasa, ilkokul, yarıyıl* vb.

"Sıfat unsuru isim unsurunu vasıflandırmak veya belirtmek için getirilir. Sıfat tamlayan, yardımcı, isim tamlanan, asıl unsurdur. Sıfat tamlaması eksiz bir birleşmedir. Her iki unsur da ek almadan doğrudan doğruya yan yana getirilirler. Sıfat bu birleşmede daima teklik halde bulunur, sıfatların çoklukları yapılmaz. Sıfat tamlamasında sıfat ismin başına gelir; yani sıfat önce, isim sonra getirilir.

³² Ergin, **a.g.e.**, s. 380

³³ Banguoğlu, **a.g.e.**, s. 342

³⁴ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 496

³⁵ Karahan, **a.g.e.**, s. 48

³⁶ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 190

Tamlamanın sıfat unsuru bir sıfat veya sıfat olarak kullanılan bir kelime gurubu, isim unsuru ise bir isim veya isim vazifesi gören bir kelime gurubu olur."³⁷

Esas itibariyle sıfat tamlaması bir belirtme grubu olup birleşik isimlerle yaygın bir kullanışı mevcuttur. Sıfat tamlaması aynı zamanda iki veya daha fazla unsurdan oluşabilir: *sağır genç kız, iyi bir iş, bu son arsa* misallerinde olduğu gibi. Aynı zamanda, "birden fazla isim unsuru da bir sıfat unsuru ile nitelenebilir: *bu şüphelerden, kuruntulardan*."³⁸ Çekim ekleriyle de üç unsurlu halinde de yapılabilir: "*Büyük boyda zarf, az sayıda davetli, her çeşitten sigara*."³⁹ Tamlayan unsuru sıfat-fiil veya sıfat-fiil grubu ise sıfat-fiil veya sıfat-fiil grubu olan bir sıfat tamlaması olarak da açıklanabilir: *mavileşen mekân* gibi.

Sıfat tamlamasında iki unsurun arasına da, de edatı ve -ml soru eki girebilir: *orada dört mü masa var?, kitaplıkta dört de masa vardı* misallerinde olduğu gibi. N. Demir ve E. Yılmaz sıfat tamlamasının çekim eki alamadığını söyler, diğer cihette Tahsin Banguoğlu kitabında sıfattakımlarının bazılarının çekim ekleri aldığını göstermiştir. Bu da bir farklı görüştür. Sıfat tamlaması grubunda vurgu sıfat üzerinde bulunur.

2.4.4. İyelik Grubu ve İsim Tamlaması

Muharrem Ergin'i esas aldığımıza göre, Ergin iyelik grubu ve isim tamlamasını aynı görevde almıştır. Sebebi isim tamlamasının bir iyelik grubu olması ve isim tamlamasının iyelik grubunun üçüncü şahıslardan ibaret olmasıdır. Bunun sebebi hemen hemen aynı işlevi taşımaları ve ikinci unsur olarak da isim olmasındandır.

Aşağıda da iyelik grubundan sonra isim tamlamasının tanımları verilmiştir:

Muharrem Ergin *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında iyelik grubunu şöyle tanımlar: "Bu gurup iki isim unsurunun meydana getirdiği kelime gurubudur. Bir ismin mânâsının iyelik sistemi içinde başka bir isimle tamamlanması esasına dayanır. Bir nesnenin başka bir nesnenin parçası olduğunu, bir nesnenin başka bir nesneye ait

³⁷ Ergin, **a.g.e.**, s. 380

³⁸ Karahan, **a.g.e.**, s. 51

³⁹ Banguoğlu, **a.g.e.**, s.343

bulunduğunu veya bir nesnenin başka bir nesne ile tamamlandığını ifade etmek için bu kelime gurubuna başvurulur."⁴⁰

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında iyelik öbeğini şu şekilde tanımlar: "Tamlayanı kişi zamiri olan ilişkilendirme öbeğidir. Bir varlığın bir kişiye bağlandığı yapıdır. Ad tamlaması, bir varlığı bir başka varlık ile ilişkili kılar; iyelik öbeği, bir varlığı bir kişi ile ilişkili kılmaktadır. Tamamen ad tamlaması gibi oluşmuş bu söz öbeğinin ad tamlamasından ayrılan tek yönü, birinci ad ögesinin kişi zamiri olması ve bu kişiye ait olan iyelik eklerini alarak ikinci ad ögesine bağlanmasıdır."⁴¹

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta iyelik grubunu şöyle tanımlar: "Tamlayan ögenin ilgi eki almış bir zamir olduğu isim tamlamaları genelde iyelik grubu veya iyelik öbeği olarak adlandırılır: benim kitabım, sizin okulunuz, onun görüşleri vb."⁴²

İsim tamlaması görüşleri ise:

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında isim tamlamasını şöyle açıklar: "İyelik grubunun her iki unsurunun isim olan şekline isim tamlaması adı verilmektedir. İsim tamlamasının tamlayan unsurunun ekli veya eksiz genitif hâlinde olması birbiri ile ilgili şu iki fark etrafında toplanır: 1. belirlilik- belirsizlik, 2. geçicilik- daimîlik. Tamlayan unsur belirli ise, belirtilmek isteniyorsa, biliniyorsa, genitif ekini alır. Tamlayan unsurun böyle belirli olması, gurup içinde kuvvetle hissedilmesi, onun guruba iştirakinin daha zayıf olması, tamlanan unsuru geçici olarak desteklemesi, ona geçici olarak ve o anda bağlanması, onun daima beraber kullanılır tamlayıcısı olmaması demektir."⁴³

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında adtakımlarını şöyle tanımlar: "Kimin veya kim halindeki bir ada iyelik eki almış bir adın gelmesiyle ortaya çıkan kelime öbeğine adtakımı deriz (ağacın dalı / ağaç dalı)."⁴⁴

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında ad tamlamasını şöyle tanımlar: "Bir adın bir başka adla ilişkilendirildiği söz öbeğidir. Bütün dillerde ilişkilendirmenin

⁴⁰ Ergin, **a.g.e.**, s. 381

⁴¹ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 491

⁴² Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 225

⁴³ Ergin, **a.g.e.**, s.382

⁴⁴ Banguoğlu, **a.g.e.**, s.331

iki yolu vardır. Bunlardan birincisi, varlığın bir başka varlıkla ilişkilendirilmesidir ve bunlar, ad tamlaması olarak adlandırılırlar. Diğer ise, bir varlığın bir kişi ile ilişkilendirildiği iyelik öbekleridir."⁴⁵

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında isim tamlamasını şöyle tanımlar: "İyelik ekli bir isim unsurunun, iyeliğin işaret ettiği bir başka isim unsuruyla kurduğu kelime grubudur. Bu kelime grubunda iki isim unsuru *aitlik*, *içinde bulunma*, *sınırlandırma*, *belirtme* vb. Anlam ilgileri çerçevesinde birbirine bağlanır."⁴⁶

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında ad tamlamasını şöyle açıklar: "İyelik bağlantısı ile birbirine bağlanmış iki veya daha çok addan oluşan tamlama."⁴⁷

N. Demir ve E. Yılmaz *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta isim tamlamalarını şöyle açıklar: "Türkçenin tipik öge dizilişine uygun olarak, yardımcı ögenin ilk, asıl ögenin ikinci sırada geldiği, esas olarak aitlik bildiren isim+isim gruplarıdır. Konuyla ilgili kaynaklarda ilk öge *tamlayan*, *belirten*, ikinci öge de *tamlanan*, *belirtilen* olarak adlandırılır."⁴⁸

İyelik grubunu açıklayarak başlayalım. İyelik grubu iki unsurdan oluşur. Birinci unsur tamlayan ve genitif halinde bulunur, ikinci unsur ise tamlanan ve her zaman iyelik eki taşır. Şunu da diyelim; birinci unsur genitifli olmakla beraber o genitifliği bazen eksiz de olur. İkinci unsur da dediğimiz gibi iyelik eki taşımaktan ziyade bir şahıs zamiri olmaktadır. İyelik grubundaki şahıs zamirlerini iyice biliyoruz ki; *benim*, *senin*, *onun*, *bizim*, *sizin*, *onların* olduğu halde, üçüncü tekil ve çoğul iyelik eki yazılmayabilir ve onun yerine başka bir ismin gelmesi sağlanabilir; çünkü esas itibariyle üçüncü şahıs zamiri her zaman o aynı zamanda bir işaret zamiri olup bütün nesneleri temsil etmektedir. Demek istediğimiz şey şudur; birinci ve ikinci tekil ve çoğul iyelik ekleri asla değişmez ve her zaman iyelik grubudur. Diğer üçüncü şahıslar değiştiği anda iyelik grubundan çıkıp başka bir kelime grubuna ait olabileceği göz önünde bulundurulmalıdır.

⁴⁵ Karaağaç, **a.g.e.**, s.486

⁴⁶ Karahan, **a.g.e.**, s. 42

⁴⁷ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 10

⁴⁸ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 223

Şu noktaya da geldik ki, Ergin de zaten bunu kitabında iyelik grubu ve isim tamlamasının bir araya gelmesinin sebebini; isim tamlamasının bir iyelik grubu olmasına bağlar. Yukarıda gösterdiğimiz gibi üçüncü şahıstan başka bir isim geldiği zaman örnek olarak: *çocuğun kitabı* dediğimiz şey açık bir şekilde bir isim tamlamasını oluşturmaktadır.

İsim tamlaması konusuna geldiğimizde, genelde iki unsurdan oluştuğunu görürüz. İyelik grubuna benzeyen birinci unsur tamlayan, ikinci unsur da tamlanandır. İsim tamlamasının dört çeşidi vardır:

1. Belirtili İsim Tamlaması: *Ayşe'nin kalemi* örneğinde, her iki isim ek alır. Birinci unsur da genitif eki alır. Vurgu her iki unsorda bulunabilir.
2. Belirtisiz İsim Tamlaması: *oturma odası* örneğinde, görüldüğü gibi tamlayan eksiz kalırken tamlanan iyelik eklidir. Belirtisiz isim tamlaması genel isimler yapar. Ana unsur sonda bulunur. Vurgu tamlayan üzerindedir.
3. Takısız İsim Tamlaması: *gümüş kemer* dediğimiz zaman, ne tamlayan ne de tamlanan iyelik veya ilgi ekini almadığı halde meydana bir takısız isim tamlaması çıkar.
4. Zincirleme İsim Tamlaması: bu tamlamada en az üç isimle oluşması şarttır. Bu üç isim yada fazlası bir belirtili, belirtisiz yada takısız isim tamlamalarından olabilir. *Ahmet'in arabasının kapısı* örneğinde olduğu gibidir. Ana unsur sonda bulunur.

Buna ek olarak, belirtili isim tamlamasında unsurların yerleri değişebilirken, tamlayan ve tamlanan arasına başka unsurlar da girebilir: "*kimse duymaz **çilesini tütmeyen ocakların**, acaba bahar **atların** da mı **kanını** zehirliyor?, **şehrin** artık **dışındayız**."*⁴⁹ Unsurların yer değiştirmeleri genellikle konuşma cümlelerinde ve şiirde bulunur. Aksine belirtisiz isim tamlaması ne yer değiştirir ne de unsurların arasına başka unsur girmez.

İyelik grubunda anlattığımız gibi üçüncü şahıs zamirin yerine başka bir isim gelebildiğinde, isim tamlamasında da tamlanan unsuru bir sıfat-fiil veya sıfat-fiil grubu olabilir: *senelerin geçtiği* gibi, ve burada tamlayanın bir özne olduğunu anlaşılır.

⁴⁹ Karahan, **a.g.e.**, s. 43

"Belirsiz tamlamanın birleşik isim hükmünde olması dolayısıyla birçok yer, makam, müessese, memuriyet, kitap, eşya v.s. nesne isimleri bu tamlama şekildedir: *İstanbul şehri, ordu kumandanı, çalışma bakanı, Edebiyat Fakültesi, Nedim divanı, çamaşır makinesi, ipek böceği* gibi. Böyle isimler ekli tamlayanla yapılamamaktadır. Demek ki ekli tamlayan isim tamlamasını bir isim hâline gelmekten alıkoymaktadır. Bunun sebebi de, tabîî onun belirli hüviyetidir."⁵⁰

Tamlayan her zaman bir kuvvetlendirme unsuru olarak görülür. Yani *benim babam>babam* dediğimiz gibidir. Ayrıca, tamlayan unsuru birleşik isim biçiminde bulunuyorsa ilgi ekini tamlayanın ikinci unsuru almış bulunur. "*Mehmet Ali'nin evi*"⁵¹ gibi. Tamlanan unsuru da *-lık⁴, -li⁴, sız⁴* gibi ekler de alabilir. "*Masa örtü- (sü)+lük, asker üniforma- (sı)+lı, baş örtü- (sü)+süz*."⁵²

Anlaşıldığı gibi isim tamlaması unsurları iyelik eki almakta ve ayrı yazılmaktadır. Ergin, bu konuda son zamanda yer adlarıyla ilgili yapılan yanlışlıklara değinmiştir. Ergin'in değindiği nokta, Türkçede isim tamlaması kurulurken iyelik ekinin olması gerektiği ve hiç bir zamanda isim tamlaması unsurlarının bitişik yazılmaması gerektiğidir. "*Mardinkapı, Edirnekapı, topkapı, Mektep sokak, Ömer han, Ahmet palas, Orhan Tepe, Bulvar saray* misallerinde olduğu gibi."⁵³ İşte bu da Ergin'in dediği konu anlattığımız takısız isim tamlamasıdır. N. Demir ve E. Yılmaz kitabında da bunu takısız ad tamlaması sorunu diye ayrı bir madde halinde anlatmışlar. Bunu takısız isim tamlaması olarak kabul edenler var olup, aynı zamanda Türkçede yanlış kullanıldığına başvuranlar da mevcuttur. Bizde çalışmamıza takısız isim tamlamasını bir ayrı çeşit olarak ele aldık. Günay Karaağaç da takısız isim tamlamasını başlıksız bir şekilde anlatmaya çalışmış, dilde yanlış kullanıldığına veya kullanılmadığına dair yorum yapmamıştır. Karaağaç "*Akrabalık adları, bütün dillerde, yine kullanım sıklığı yüksek olan zamirler gibi, yapı ve çekimce büyük bir dağınıklık gösterirler: anne anne (> anne anne-si); baba anne (> baba anne-si); süt kardeş (>süt kardeş-i)*."⁵⁴ meselesine başvurmuştur.

⁵⁰ Ergin, **a.g.e.**, s. 383

⁵¹ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 489

⁵² **a.e.**, s. 489

⁵³ Ergin, **a.g.e.**, s. 384

⁵⁴ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 490

2.4.5. Âitlik Grubu

Aitlik grubu hakkında çoğu araştırmacı farklı görüşler sunarken, Ergin ve Karaağaç bu grubu aitlik grubu adlandırmaktadır. Bu doğrultuda araştırmacıların görüşleri şöyledir:

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında aitlik grubunu şu şekilde tanımlar: "Bu gurup âitlik ekine dayanan bir kelime gurubudur."⁵⁵

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında birleşik cümlelerin tümleme birleşik cümlesinde *ki* ilinti cümlesi kısmında açıklamıştır: "Yerinde kullanılışını da açıkladığımız az sayıda ilinti zamirleri daha çok yazı dilinde görülen *ilinti zamiri cümleleri* (propositin relative pronominale) kurmaya yararlar. Bunlar bağlam cümlesine benzer şekilde tümleme, fakat her zaman altalta birleşik cümleler olurlar."⁵⁶

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında aitlik öbeğini şöyle tanımlar: "Aitlik öbekleri, hiçbir niteleme ve ilişkilendirmenin yer almadığı yapımlık söz öbeklerindendir. Hiçbir ilişkilendirme veya nitelendirmenin yaşanmadığı bu öbekler, diğer yapımlık öbekler gibi, yalnızca bir bütün oluşturmalarıyla söz öbeği sayılırlar. Bir varlığı karşılamak üzere bir arada bulunan sözler topluluğudur. Buradaki *-ki* aitlik eki, yönü geriye doğru olan bir ektir, bir yapım ekidir. Bu da Türkçenin çekimlik değil, yapımlık yönüdür; dolayısıyla, bu öbekte yer alan ögeler, yalnızca bir bütün oluşturdıkları için yapımlık söz öbeği sayılırlar."⁵⁷

Zenyep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında aitlik ekini şöyle açıklar: "Adlardan zamir ve sıfat olarak kullanılan adlar yapan, içinde bulunma, bağlılık ve aitlik görevleri taşıyan *+ki* eki. Zarflara doğrudan doğruya, öteki kelimelere ilgi veya bulunma durumundan sonra gelen ek."⁵⁸

Bu ek eklendiği kelimeye bir şeye, bir kişiye ait olan anlamını verir. Bu ek, bazen ünlü uyumuna uymaz. Genel olarak *ki* aitlik ekinin iki görevi vardır:

⁵⁵ Ergin, **a.g.e.**, s. 384

⁵⁶ Banguoğlu, **a.g.e.**, s. 552

⁵⁷ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 477

⁵⁸ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 14

1. Eklendiği kelimeyi zamir yapar: *benimki, seninki, onunki, bizimki, sizinki, onlarınki, benimki evde, onunki nerede?*.

2. Eklendiği kelimeyi sıfat yapar (*ki*'li sıfatları işaret zamiri yapma): *evdekine bakma, soldakinde yüz kişi var, çatıdakiinin başı büyük*.

Ki ekinin her zaman sabit bir ek olduğu, bazen de *kü* (bugünkü) şeklinde de yazılabildiği görülmektedir. Cümlede veya kelime gruplarında zamir veya sıfat görevini yapar. "*ki* âitlik eki ile ondan önceki bir kelime gurubunun yalın hali, genitif, veya lokatif hali ile de kurulur: *tarihten önceki, yaşlı adaminki, Ankara ile İstanbul arasında sefer yapan otobüslerdeki* misallerinde olduğu gibi. Son kelimesinin yalın, genitif veya lokatif hâli *–ki* 'yi kabul eden her kelime gurubundan âitlik gurubu yapılabilir ve bu gurup yapıldığı kelime gurubuna göre her genişlikte olabilir. Kelime gurubu olarak tek başına zamir olan âitlik gurubu diğer kelime guruplarında veya cümlede zamir veya sıfat vazifesi görür"⁵⁹

2.4.6. Birleşik İsim

Birleşik isim grubu kelime gruplarında en önemli konulardan biridir. Dilcilerimizin bunun hakkında söylediği fikirleri aşağıda bulunmaktadır:

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında birleşik ismi şu şekilde açıklar: "Birleşik isim bir nesnenin ismi olmak üzere yan yana gelen birden fazla ismin meydana getirdiği kelime gurubudur."⁶⁰

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında birleşik isim tabanlarını şöyle açıklar: "Birleşik isim tabanları sözdizimindeki belirtme öbeklerine paralel olarak: 1. Adtakımı, 2. Sıfattakımı, 3. Zarf öbeği, 4. Takı öbeği, 5. Çekim öbeği, 6. Bağlam öbeği kalıplarında ve onların çeşitlerinde görülür."⁶¹

⁵⁹ Ergin, **a.g.e.**, s. 384-385

⁶⁰ **a.e.**, s. 385

⁶¹ Banguoğlu, **a.g.e.**, s. 297-298

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında birleşik ad öbeğini şöyle tanımlar: "Bir kimseye özel ad olmak üzere iki veya daha fazla adın bir araya gelerek oluşturduğu söz öbeğine birleşik ad öbeği denir."⁶²

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında birleşik isim grubunu şu şekilde tanımlar: "Bir saha özel ad olmak üzere bir araya gelen kelimeler topluluğudur."⁶³

Zeynep Korkmaz, *Grammer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında birleşik adı şöyle tanımlar: "En az iki kelimeden oluşan ve bu kelimelerin kendi kavramları dışında yeni bir kavramı karşılamak üzere, birleşik kelime kalıbına göre bir araya gelerek meydana getirdikleri ad: *aslanağzı, hanımeli, gecekondı, kabadayı, kaptıkaçtı, külbastı, yelkovan, nasıl, niçin, pazartesi, kaynana, aş evi, radyo evi, göktaş, şeker pancarı, yel değirmeni, kaya balığı* vb."⁶⁴

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta birleşik kelimeler adını altında şu şekilde birleşik isim grubunu açıklarlar: "Birleşik kelimeler, kelime gruplarının özel bir kavramı karşılamak üzere kalıplaşmış sözlükselleşmesiyle oluşurlar. Kelime gruplarının çoğu birleşik kelime üretimi için elverişlidir. Türkçe sözlüğe göz atılınca kolayca görüleceği üzere bu tür birleştirmeler Türkçenin yeni kelime türetme yollarından biridir: *anaokulu, süt tozu, buzdolabı, karaciğer, ilkokul, süt kardeş, demirbaş, eli açık, yükte hafif, konar göçer* vb."⁶⁵

Bu grubun özellikleri şunlardır:

1. Türkçede yer adları, ikili üçlü şahıs adları da birleşik isimler teşkil eder. "*Afyon Karahisar, Mehmet Kaplan, Ahmet Hamdi Tanpınar, Halide Edip Adivar, Orhan Veli*."⁶⁶
2. Cins isimlerle yapılan birleşik isimler aynı zamanda bir birleşik kelime durumuna geçmektedir.
3. Ayrı ayrı yazılır ve eksiz kelimeye getirilir.

⁶² Karaağaç, **a.g.e.**, s. 481

⁶³ Karahan, **a.g.e.**, s. 69

⁶⁴ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 45

⁶⁵ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 236

⁶⁶ Ergin, **a.g.e.**, s. 385

4. Tamlayanı sıfat olan, ikinci unsuru da özel ad olduğu halde bir sıfat tamlaması oluşumdan çıkarıp birleşik isim vazifesinde bulunur. "*Deli Dumrul, Genç Osman, Özkan Gündoğdu, Gurbandurdu, Deli Karahasanların Hasan*." ⁶⁷

5. Birleşik isim unvan gurubu olabilir ki unvan grubundaki son unsur akrabalık veya yakınlık adını birinci unsurun başına alarak bir birleşik isim ortaya çıkarır. "Birleşik ad öbeği: *Gazi Mustafa Kemal, Reşat Nuri*. Unvan öbeği: *Hüseyin Avni bey, Suna Hanım*." ⁶⁸

6. Bu grubun vurgusu son unsorda bulunur.

7. "Unvan grupları da zamanla birleşik isme dönüşebilir. *Evliya Çelebi, Yusuf Has Hacıp*." ⁶⁹

8. Birleşik isim ve birleşik kelime arasında yakınlık olduğundan kimi zaman birbirleriyle karıştırılabilirler. Birleşik kelime; bir birleşik isim, sıfat tamlaması, isim tamlaması ve unvan grubunun birleşmesiyle ortaya çıkabilir.

2.4.7. Birleşik Fiil

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında birleşik fiili şöyle tanımlar: "Birleşik fiil bir yardımcı fiille bir ismin veya bir fiil şeklinin meydana getirdiği kelime gurubudur." ⁷⁰

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında birleşik fiil tabanları olarak şöyle açıklar: "Birleşik fiil tabanları da sözdizimindeki belirtme öbeklerinden gelir. Ancak bunları sayıca daha az kalıpları vardır. Onları 1. Zarf öbeği, 2. Çekim öbeği, 3. Bağlam öbeği kalıplarında bulacağız ve gözden geçireceğiz. Bunlar da kök ve üreme fiil tabanları gibi çekimlendikten başka fiil çatı şekillerine de girerler." ⁷¹

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında birleşik eylem öbeğini şöyle tanımlar: "Bağlı ögesi eylem olan yapılardır; bu yapıların asıl ögesi ise, zarf işleviyle

⁶⁷ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 481

⁶⁸ **a.e.**, s. 482

⁶⁹ Karahan, **a.g.e.**, s. 70

⁷⁰ Ergin, **a.g.e.**, s. 386

⁷¹ Banguoğlu, **a.g.e.**, s. 310

kullanılmış bir ad veya zarf-eylem eki almış bir eylemdir. Dillerin birleşik eylem yapıları, oldukça zengindir."⁷²

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında birleşik fiili şöyle tanımlar: "Bir hareketi karşılamak veya bir hareketi tasvir etmek üzere yan yana gelen kelimeler topluluğudur."⁷³

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında birleşik fiilleri şöyle tanımlar: "Ad soylu bir kelimeyle *etmek, eylemek, olmak* yardımcı fiillerinin birleşmesinden veya birer sıfat-fiil ya da zarf-fiil ekleriyle birbirine bağlanmış iki ayrı fiil şeklinin anlamca kaynaşmasından oluşmuş fiil türü: *kabul etmek, yardım etmek, yarış etmek, hissetmek, emretmek, şükretmek; sağ olmak, yok olmak, alacak olmak, gitmiş olmak; açıvermek, tutuvermek; anlatabilmek, yapabilmek; olagelmek, süregelmek; bakakalmak, şaşakalmak; bekleyi-görmek; gezedurmak, didinip durmak vb.*"⁷⁴

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta birleşik fiilleri şöyle tanımlar: "Bir isim ve bir yardımcı fiil ya da iki fiilin birleşmesinden oluşur: *yardım et-, banyo yap-; aliver-, bakıp dur- vb.*"⁷⁵

Birleşik fiiller esas itibariyle iki unsurdan oluşup birinci unsur isim veya fiil olmakla beraber ikinci unsur ise bir yardımcı fiil olmaktadır. Genelde esas birleşik fiiller yardımcı fiilin başına getirilen unsurun isim veya fiil olmasına göre ikiye ayrılır:

1. İsimle birleşik fiil yapan yardımcı fiiller

Bu tipin özellikleri şunlardır:

a. Yardımcı fiilleri (*et-, ol-, yap-, eyle-, bul-, kıl-, bulun-*).

b. *et-, eyle-, yap-* isimlerden geçişli birleşik fiil yaparlar.

c. *ol-, bulun-* geçişsiz birleşik fiil yaparlar.

⁷² Karaağaç, **a.g.e.**, s. 471

⁷³ Karahan, **a.g.e.**, s. 73

⁷⁴ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 46

⁷⁵ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 234

d. *et-* ve *ol-* yardımcı fiilleri çok kullanılır aynı zamanda birleşik fiiller bahsettiğimiz gibi iki unsurdan oluşur, dolayısıyla ayrı yazılır. Bazı tek heceli alıntı isimler, çok kullanılan *et-* ve *ol-* yardımcı fiilleriyle bitişik yazılıp kullanılır.

e. *yap-* ve *bulun-* fiilleri sıkça kullanılır.

f. *kıl-* ve *eyle-* ise az kullanılır.

g. Asıl unsur olan isimdir.

h. Birinci unsur isim olduğu halde ikinci unsuru (yardımcı fiil) geldiğinde isim unsurlarını fiilleştirir.

i. Birinci unsur, isim unsuru sıfat-fiil olabilir. Yalnız *ol-* ve *bulun-* yardımcı fiilleriyle birleşir. Daha çok *ol-* yardımcı fiille yapılır ve *-miş*, *-(l)r* / *-Ar*, *-AcAk* sıfat-fiilleriyle yapılır ve olumsuz halinde de bulunur: (gelir *ol-* / gelmez *ol-*, gelmiş *ol-* / gelmemiş *ol-* / gelmiş olma-, gidecek *ol-* / gitmeyecek *ol-* / gidecek olma-). *-bulun* ise sadece geçmiş zaman partisipine getirilir: *miş (yapmış bulun-)*. "Niyet halinde ifade edilen bir hareketi; sıfat-fiil görevinde de kullanılabilen *-yor* ekli sıfat-fiiller ise, yakın geçmişte ortaya çıkan tamamlanmış veya devam etmekte olan bir hareketi karşılarlar: *senin gidiyor olman düşüncemi değiştirmez*."⁷⁶

j. "Adla kurulan birleşik eylemlerde, ad ögesi, durum eklerini almaz; yalnız çokluk, iyelik ve soru eklerini alabilir. Olumsuzluk şekli, yardımcı eylem *-ma*² olumsuzluk eki getirilerek yapılır. Soru şekli de aynı şekilde, ad ve yardımcı eylemden sonra soru eki getirilerek yapılır. *ayıp mı et-* / *ayıp ettin mi?*, *kabahatlar et-*, *aklı havada ol-* misallerinde olduğu gibi. "⁷⁷

k. Birinci unsur, isim unsuru ya da her hangi bir kelime grubu olabilir: "gece *yorgunluktan baygın düşünceye kadar gürültü ve yaramazlık ederdim* (isim unsuru: bağlama grubu). *birden arkamızda garip bir fısıltıyı andıran bir hışırtı duyan gibi olduk* (isim unsuru: edat grubu). *Pelitlerin bin bir zorlukla tutunduğu bu dik ve kayalık bayırı irili ufaklı bir yığın dere dilim dilim etmişlerdir* (isim unsuru: tekrar grubu)."⁷⁸ *çıkış yap* (isim unsuru: isim- fiil grubu). *Yapış yapış ol-* (isim unsuru: hem

⁷⁶ Karahan, a.g.e., s. 75

⁷⁷ Karaağaç, a.g.e., s. 472

⁷⁸ Karahan, a.g.e., s. 75

tekrar grubu hem de isim-fiil grubudur). *iyi insan olmak* (isim unsuru: sıfat tamlaması).

l. Birden fazla isimle oluşabilir: *mutlu, neşeli ol-* .

m. Geçişli veya geçişsiz yardımcı fiiller isimden fiil yapma ekleri gibi bir işlev görürler.

n. Bazen yardımcı fiillerin yerine asıl fiiller gelebilir: *para ver-*, *baş kaldır-*, *parmak kaldır-*, *el koymak* misallerinde olduğu gibi geçen kelimelerin ya sözlük anlamlarının kaybetmiş, ya da deyimleşmiştir. Bu tip fiiller de isim çekim eki alabilir: *aklına geldi*, *yollara düştüm* gibi. Ayrıca, "Bu birleşik fiillerin bazılarında isim unsuru bir tamlayan ile genişler. Hatta bazen bu genişleme cümledeki bütün kelimeleri içine alabilir. Böyle cümleleri hem anlam, hem de şekil bakımından ayrı ayrı değerlendirmek gerekir (*Annemi yabancı bir toprakta bıraktıktan sonra, İstanbul'a dönmek **babamın içine sinmemiş***."⁷⁹

o. Vurgu isim üzerindedir.

2. Fiille birleşik fiil yapan yardımcı fiiller

Bu tür işte geçen isimle birleşik fiil yapan yardımcı fiiller gibi iki unsurdan oluşuyor ama bu türün birinci unsuru bir fiildir ikinci unsur ise bir yardımcı fiildir. O yardımcı fiil bir belirgin oluşudur. Bu da zaten iki türün farkıdır. Asıl fiilden gelen yardımcı fiilleri şunlardır: *bil-*, *ver-*, *gel-*, *gör-*, *dur-*, *kal-*, *yaz-*, *koy-* . Bu yardımcı fiillerin fonksiyonları da vardır: *bil-* iktidar; *ver-* kolaylık, çabukluk ve birdenbirelik; *gel-*, *gör-*, *dur-*, *kal-*, *koy-* deneme, devamlılık ve süre; *yaz-* yaklaşma ifade asıl fiile, birinci unsur –a, e; –ı, i, u, ü; –ıp, ip, up, üp zarf-fiil eklerinden biri getirilir. "Bazı birleşik fiillerin birinci unsuru, bir kip eki taşır. Bu kip eki zarf-fiil ekinin yerini tutar: *bir beyazmartı gibi çırpınır durur*."⁸⁰ İsimle birleşik fiil yapan yardımcı fiiller gibi bu türün birinci unsuru kelime grubu da olabilir. Bu grubun vurgusu birinci unsurda.

" (*başla-*, *çalış-*, *iste-*) gibi aslında yardımcı fiil olmayan bazı fiiller, (*mAyA başla-*, –mak *iste-*, *mAyA çalış-*) kalıpları içinde yardımcı fiil olarak da kullanılır ve birlikte

⁷⁹ a.e., s. 76

⁸⁰ a.e., s. 78

kullanıldığı hareket isimlerini tasvir eder: *sert adımlarla kapının önünde **gezinmeğe başladı***."⁸¹

Banguoğlu'nun kitabında anlattığı birleşik fiil tabanları da dikkat çekicidir. Zarf öbeği kalıbında birleşik fiilleri, orada birinci unsuru zarf halinde göstermiştir: "*ileri sürmek, geri kalmak, ayrı düşmek*"⁸². Bunların birinci unsurlarını zarf olarak görülür bir birleşik fiil grubudur. Çekim öbeği kalıbında da birleşik fiillerin birinci unsurlarını belirtili nesne, belirtisiz nesne ve yönelme hali haliyle göstermiştir. (*kavga çıkarmak, dayağı yemek, ele almak*). Ayrıca ikinci unsur yardımcı fiil olarak ve yardımcı fiilli fiillerin bitişik hali yazılmasını da çekim öbeği kalıbında göstermiştir (*yardım etmek, arzetmek*). Bağlam öbeğinde ise birinci unsur bir zarf-fiil yada iki unsurun aynı ek almasını anlatmıştır. (*alış veriş, gezip tozmak*).

Ergin'in iktidari fiil hakkında söylediğine değinmek yerinde olacaktır. Kitabında muktedir fiillerin eski halini göstererek *u-* muktedir olmak demiştir. Eski Türkçedeki halinden uzaklaşmış ve daha çok Batı Türkçesine yaklaşarak bil- halinde kullanılmıştır.⁸³

2.4.8. Unvan Grubu

Unvan grubuna dair dilcilerin görüşleri:

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında unvan grubunu şöyle tanımlar: "Ünvan gurubu bir şahıs ismiyle bir ünvan veya akrabalık isminden meydana gelen kelime gurubudur."⁸⁴

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında yanaşma takımları kısmında bu konuyu san öbeği, ayama ve soyadı öbekleri ve künye ve mahlâs şeklinde üçe ayırarak açıklar:

⁸¹ a.e., s. 79

⁸² Banguoğlu, a.g.e., s. 310

⁸³ Ergin, a.g.e., s. 388

⁸⁴ a.e., s. 389

1. San öbeği "Buna karşılık *san* (titre) anlatan adların kişi adlarına yanaşmasıyla meydana gelen yanaşma takımları çok kullanılır. Bunlara *san öbekleri* adını veririz."⁸⁵

2. Ayama: "Bir köyde ve kentte aynı kişi adını taşıyanları ayırdetmek ihtiyacını karşılar. Bazan da dikkate değer bir şöhretin ifadesi olur. Ayamalar babaya, bazan anaya, aileye, kişinin koptuğu yere, mesleğine, vasıflarına, kusurlarına nispetle verilmiş bir ad olup kişi adıyla adtakımı, veya sıfattakımı halinde bir belirtme öbeği teşkil ederler."⁸⁶

3. Künye ve Mahlâs: "Soyadlarının resimleşmesi dilimizde kişi adlarıyla ilgili *künyeyi* ve *mahlasları* kullanıştan düşürmektedir. Ancak tarihçe önemleri bakımından onları da bu arada tanıtmayı yerinde buluyoruz."⁸⁷

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında unvan öbeğini şöyle açıklar: "Bir özel ad ile unvan veya akrabalık adlarından birinin eksiz bir biçimde oluşturdukları söz öbeğine unvan öbeği denir. Bütün unvan öbekleri, özel addır. Bu öbekte, özel ad önce, unvan veya akrabalık adı sonra gelir. Bir kişi adı veya özel ad ile bir unvan veya akrabalık adından kurulan söz öbeğidir."⁸⁸

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında unvan grubunu şöyle tanımlar: "Bir şahıs ismiyle, bir unvan veya akrabalık isminden kurulan kelime grubudur."⁸⁹

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında unvan grubunu şöyle tanımlar: "Bir şahıs adı ile bir unvan ve akrabalık gösteren adın eksiz olarak yan- yana gelerek oluşturduğu belirtme grubu."⁹⁰

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta unvan gruplarını şöyle tanımlarlar: "Bir isim ve onu izleyen bir ünvanın eksiz olarak birleştiği kelime grubudur: Ayşe Hanım, Kemal öğretmen, Fatma teyze vb."⁹¹

⁸⁵ Banguoğlu, **a.g.e.**, s. 513-514

⁸⁶ **a.e.**, s. 515

⁸⁷ **a.e.**, s. 516

⁸⁸ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 482

⁸⁹ Karahan, **a.g.e.**, s. 68

⁹⁰ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 219

⁹¹ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 230

Görüldüğü gibi dilcilerimizin tanımları hemen hemen aynıdır. Dolayısıyla bu grup ile ilgili genel bilgiler bu şekildedir. Unvan grubu iki unsurdan oluşup birincisi şahıs ismi, ikincisi de unvan veya akrabalık ismidir. Yan yana gelirler ve eksiz halde bulunurlar. *Ahmet Bey, Hasan Efendi, Mustafa Kemal Paşa, Nuri Çavuş, Ali Onbaşı, Teifîk Binbaşı, Nihat Üsteğmen, Kerim amca, Emin dayı, Osman baba, Süleyman dede, Buğra kardeş, Nigâr Hanım, Perihan teyze, Şükran yenge, Meryem ana, Selcen Hatun, Sevim abla, Ayşe nine, Suzan hala, Oğuz Kağan, Babür Şah, Bayındır Han* misallerinde olduğu gibi unvan gruplarıdır. Birden fazla kelimedenden de oluşabilir: *Mustafa Kemal Paşa, Emre yüzbaşı, Fikret Turan hoca*. Aynı zamanda geçen iki unsurlu olan şahıs isimleri birleşik isimden ibarettir: *Mustafa Kemal Paşa*. Birinci unsur unvan veya akrabalık ismi ise o zaman unvan grubu olma vazifesinden çıkar ve birleşik isim olur, ya da vurgu birinci unsur üzerinde ise sıfat tamlaması olur: *Dede korkut, Sultan Selim, Doktor Malik* gibi. Bu olay daha çok Banguoğlu'nun ayama ve künye ve mahlâs bölümlerinde bulunur. Unvan unsuru veya akrabalık ismi başta bulunduğu, Eski Türkçede çok görülürdü: *Köl tegin, Sultan Alparslan, Şah İsmail*.

Vurgu, unvan grubunda birinci unsorda yani şahıs ismi üzerindedir.

2.4.9. Ünlem Grubu

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında ünlem grubunu şöyle tanımlar: "Ünlem gurubu bir seslenme edat ile bir isim unsurundan meydana gelen kelime gurubudur."⁹²

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında ünlem öbeklerini katma öbekler kısmında anlatmıştır. Ünlem öbeklerini şöyle açıklar: "Ünlem öbekleri asıl ünlemlerle kurulmuş, veya çağrı halinde adlar ve belirtme öbeklerinden meydana gelmiş olurlar ve çok defa bir ünleneni kapsarlar."⁹³

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında kısaltma öbekleri kısmında ünlem öbeğini şu şekilde anlatır: "Kısaltma öbeklerindendir. Ad çekiminde seslenme

⁹² Ergin, **a.g.e.**, s. 390

⁹³ Banguoğlu, **a.g.e.**, s. 518

ve hitap ad-durum çekiminin bulunmadığı Türkçe, seslenmelerini söz diziminde yapar. Komşu dillerden alınmış seslenme çekimli sözlerle, bilhassa Osmanlı Türkçesinde, seslenme, bir ad çekimi olarak ortaya çıkmışsa da, Türkçede kalıcı olmamış, Türkçe ünlem ve hitaplarını söz diziminde yapmaktan uzaklaşmamıştır. Türkçe seslenmelerini ünlem edatlarıyla veya ünlem kullanmaksızın, titremleme ile yapmaktadır."⁹⁴

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında ünlem grubunu şöyle tanımlar: "Bir ünlem ile bir isim unsurundan meydana gelen kelime gurubudur."⁹⁵

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında ünlem grubunu şöyle tanımlar: "Bir ünlem ile bir veya daha fazla ad ögesinin oluşturduğu kelime grubu"⁹⁶

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta ünlem grubunu şöyle tanımlarlar: "Bir ünlem ve bir isim veya isim grubunun eksiz birleşmesiyle oluşur. Yardımcı ögenin önce geldiği kelime gruplarından biridir ve bu nedenle bu bölüm değerlendirilmiştir: *Hey arkadaşlar, Ey Türk gençliği vb.*"⁹⁷

Başta olmak üzere ünlemler (ey, ay, hey, bre, a, ya, yahu, be, iy, hay, hu, more, ulan, eyvah, oh, vah vb.) sonra isim unsuru gelmektedir. Daha çok hitaplarda seslenme ve saygı göstermek için kullanılırlar. Eksiz olup ayrı ayrı yazılıyorlar. Eski Türkçe'de veya Eski Anadolu Türkçesinde bulunan şiirler, genellikle dörtlük şeklinde bulunurdu. Bu dörtlüklerin de ilk mısradaki ünleme ait olduğunu anlaşılar. Ünlemler genelde cümlelerin başında bulunur: *Ey Allahım, be birader, hey Allahın kulu, ya Osman.*

Ünlem grubu cümlelerin içinde, sonunda veya önünde bulunabilir: *Tek bu mu kaldı, be oğlum?* Bu grubun vurgusu ise ünlem üzerindedir.

Günay Karaağaç ise ünlem öbeğini kısaltma öbeklerinin içinde almaktadır. Komşu dillerden alınan bu ünlemler daha çok Osmanlı Türkçesinde bulunur. Ama Türkçede kalıcı olmamıştır; buna rağmen ünlem yapma özelliği göstermektedir. Ayrıca, ünlemler titremleme ile yapılır. Esas itibarıyla ünlem grubu tek başına bilgi vermez ve aynı zamanda cümle sayılmaz.

⁹⁴ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 467

⁹⁵ Karahan, **a.g.e.**, s. 70

⁹⁶ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 225

⁹⁷ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 230

Ünlem bir cümle dışı unsuru olarak adlandırılarak cümlede bir etkisi bulunmayan bir kelime grubudur. Bir de ünlemler hakkında araştırmacıların çeşitli düşünceleri bulunmaktadır. Bunlar duyguları bildiren, konuşmalarda kabul etme veya etmeme; anlaşma veya anlaşmama ifade eden, selamlaşma; özür dileme; cevap verme; iyi dilekler ifade eden, seslenme, soru bildirme ve bağımsız hitaplarda kullanılan kelime grupları ünlemin özelliklerindendir: *keşke, yok, var, merhaba, teşekkürler, affedersiniz, yeni yılınız kutlu olsun, alo, bu nasıl, çocuklar.*

2.4.10. Sayı Grubu

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında sayı grubunu şöyle açıklar: "Arka arkaya gelen iki veya daha fazla büyük sayı – küçük sayı unsurlarının meydana getirdiği kelime grubudur. Türkçede sayılar üç şekilde karşılanmaktadır:

1. Tek kelime ile: tek kelime ile karşılanan sayılar (*bir, iki, milyon, yüz, otuz, seksen...v.s. 'dir).*
2. Sıfat tamlaması ile: Sıfat tamlaması ile karşılanan sayılar (*iki yüz, üç yüz, iki bin, seksen bin, bir milyon, otuz milyar.... v.s. 'dir).*
3. Sayı grubu ile: sayı grubu ile karşılanan sayılar ise işte bu tek kelimelik sayıların *on'dan* sonrakilerinin ve sıfat tamlaması hâlindeki sayıların ara yerlerindeki sayılardır: *on bir, yirmi iki, otuz dört, sekiz yüz altmış, üç milyar sekiz yüz milyon yedi yüz kırk bin iki yüz otuz üç* gibi."⁹⁸

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında da hemen hemen Ergin'in açıkladığına yaklaşılarak şöyle tanımlamıştır: "Türkçede sayılar üç şekilde görülür: 1. Tek sözden ibaret olanlar: *bir, iki, üç...* Bunlar birden ona kadar olan sayılar ile onluk sayılar, *yüz, bin, tümen, milyon* tam sayılarından ibarettir; 2. Sıfat tamlaması kuruluşunda olanlar: *üç yüz, dört yüz, sekiz yüz, on milyon*. Yüz ve yukarısı sayıların adlandırılmaları, sıfat tamlaması yapısındadır; 3. Sayı öbeği, onluk, yüzlük ve binliklerdeki ara sayıları ifade etmek üzere ortaya çıkmışlardır. Tam sayılar, tek sözle veya sıfat tamlamasıyla ifade edilirken, ara sayıların adlandırılmaları, sayı öbekleriyle yapılır. sayı öbeğinin kuruluşunda büyük onluk sayı ile küçük tek sayı

⁹⁸ Ergin, **a.g.e.**, s. 390-391

olmak üzere iki öge vardır: *onüç; doksandokuz; elliyedi; oniki; yirmibeş; elliki; otuzdört; yüzbir; binbir; yüzellibir; binellibir.*"⁹⁹

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında sayı grubunu şöyle tanımlar: "Basamak sistemine göre sıralanmış sayı isimleri topluluğudur."¹⁰⁰

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında sayı grubunu şöyle tanımlar: "Basamak sistemine göre sıralanmış ve herhangi bir ek almadan yan yana gelmiş sayı adlarının oluşturduğu grup."¹⁰¹

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili Kitabı* adlı kitapta sayı grubunu şöyle açıklarlar: "Aralarında toplama ilişkisi bulunan, bir başka deyişle ilki büyük, ikincisi küçük iki sayının eksiz olarak birleştiği kelime gruplarına sayı grubu denir: on beş, yirmi altı, elli bir gibi örnekler 10+5, 20+6, 50+1 şeklinde anlaşılır."¹⁰²

Ergin ve Karaağaç'ın sınıflandırmasında gördüğümüz gibi sayılar, tek kelime, sıfat tamlaması ve sayı grubun oluşmaktadır. Sayı grupları ise yan yana ayrı yazılıp ek almazlar. Yalnız Karaağaç'ın verdiği tanımında sayı grubunun örnekleri bitişik yazılıyordu, Ergin ise bunun bitişik yazılmaması gerektiğini söyler ve Karaağaç da sayılar bankalarında bitişik yazıldığından da bahsetmektedir. Sayı grubunun yapısı da bir büyük ve küçük sayıdan ibarettir. Büyük sayı önce, sonra da küçük sayı gelmektedir. Aynı zamanda zincirleme halinde yapılan sayılar bir sayı grubu da sayılmaktadır. Zincirlemede de büyükten küçüğe ilerlemektedir. Şu misalde olduğu gibi: *üç milyon>sekiz yüz kırk bin>dokuz yüz*. Sayı grubundaki büyük ve küçük sayılar da bir tek kelime ya da sıfat tamlaması da olabilir. Sayı grubunun vurgusu küçük sayı üzerinde olur, yalnız zincirlemede en sondaki küçük sayı üzerinde bulunur. Sıfat tamlaması olan sayı grubunun vurgusu ise sıfat tamlaması üzerinde bulunmaktadır.

2.4.11. Edat Grubu

⁹⁹ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 470

¹⁰⁰ Karahan, **a.g.e.**, s. 72

¹⁰¹ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 181

¹⁰² Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 233

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında edat grubunu şu şekilde tanımlar: "Edat gurubu bir isim unsuru ile bir son çekim edatının meydana getirdiği kelime gurubudur."¹⁰³

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında takı öbeklerini şu şekilde açıklar: "İsimlerden sonra gelip onların söziğinde başka unsurlarla ilişkilerini kuran kelimelere *takı* adını veriyoruz"¹⁰⁴

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında durum veya edat öbekleri olarak edat grubunu adlandırmıştır. Yapımlılık söz öbekleri kısmındaki kısaltma öbeklerinde anlatılan durum veya edat öbekleridir. Karaağaç edat grubunu şu şekilde açıklamıştır: "Durum ekleri veya çekim edatları, dillerin başlıca söz bağlayıcılarıdır. Bunlar olmadan, hiçbir dilde siz dizimi gerçekleştirilemez. v+v ve v+e biçiminde başlıca iki amaçlı olan dil kullanımı formülündeki (+) işareti, ad-durum ekleri veya son çekim edatlarını ifade etmektedir. Türkçe, ilk devirlerinden beri, ad çekiminde, hem durum eklerini hem de çekim edatlarını kullanmaktadır."¹⁰⁵

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında edat grubunu şöyle açıklar: "Bir isim unsuru ile bir çekim edatından meydana gelen kelime grubudur."¹⁰⁶

Zeynep Korkmaz, *Grammer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında edat grubunu şöyle açıklar: "Bir ad veya ad soylu kelimedden sonra gelen edatın, eklendiği kelime ile birlikte oluşturduğu grup."¹⁰⁷

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta edat grubunu şöyle tanımlar: "İsim soylu bir kelime ve onu izleyen bir edattan oluşur: *senin gibi, Ali kadar, gördükten sonra vb.*"¹⁰⁸

Edat grubu iki unsur olmak üzere, birincisi isim ikincisi ise son çekim edatıdır. İsimden sonra son çekim edatı gelir. Edat ya da başka deyişle son çekim edatları çekim eki almaz ve değişmez. Son çekim edatına göre önceki ismin çeşitli hallere girer ve farklı farklı çekim ekleri alır. Bilinen son çekim edatları şunlardır: için, gibi,

¹⁰³ Ergin, **a.g.e.**, s. 392

¹⁰⁴ Banguoğlu, **a.g.e.**, s. 385

¹⁰⁵ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 459

¹⁰⁶ Karahan, **a.g.e.**, s. 62

¹⁰⁷ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 79

¹⁰⁸ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 231

doğru, ile, göre, beri, kadar, karşı, üzere, dolayı, dair, başka, rağmen, değin, yana, içinde, diye. Edat tek kelime halindeyken önceki ismin bir diğer kelime grupları da olabilir. Şu misallerde farklı farklı edat grubu gösterir: "*Benim için, senin gibi, taş için, eve doğru, tepeden tırnağa kadar, dün geceye dair, koşup oynamaktan başka.*"¹⁰⁹ "*Babam şehirden çıkalı / beri somurtmuştu.*"¹¹⁰ Örneklerde olduğu gibi bazı edatlar ondan önceki isme çekim eki verir ya da yalın durumda bırakır. Zamirlerden sonra gelen son çekim edatları da, o zamire çekim eki aldırır, bazen de yalın halinde kalır *ben gibi* misalinde olduğu gibi. Son çekim edatları genellikle önceki kelimenin anlamını güçlendiriyor. Edatlar da cümlede tek başına bir unsur olmaz, hep önceki isim ile bağlıdır.

Genelde son çekim edatlarından önce gelen isim şu durumlarda bulunabilir: yalın hali, ilgi hali (zamirler için), yönelme hali, çıkma hali. Edatlar da isim çekim ekini alabilir ve cümlede isim olarak kullanılır: *onun gibisi* gibi.

Banguoğlu takılar terimini kullanarak konuyu dört kısımda inceler:

1. Kim hali isteyen takılar: miktar ve nitelik karşılaştırmaları yapar ve ilişki kurar, yani bizim anlatığımız yalın halden başka bir şey değildir.
2. Kime hali isteyen takılar: karşılaştırmalar yapar ve yer yön, sınır ilişkileri kurar (yönelme hali).
3. Kimden hali isteyen takıları: zaman, yer yön ilişkileri kurar ve sebep, sonuç, ayrılık göstermek için kullanılırlar.
4. Ad katkı alan takılar: yer yön almış zarflaşmış isim tamlamasıdır. Sonra işte takıların yapısını da şu şekilde vermiş: kök olan takılar, isimden üreme takılar, fiilden üreme takılar, yer yön adlarından takılar'dır.

Gördüğümüz gibi Türkçede edatlar için edat, takı, son çekim edatları gibi terimler kullanılıyor. Bunlara ek olarak sontakı ve sonek de vardır.

Karaağaç, son çekim edatlarını kısaltma gruplarını kısmında şu şekilde altı çeşide ayırmaktadır: yön durum öbeği, benzerlik durum öbeği, araç durum öbeği,

¹⁰⁹ Ergin, **a.g.e.**, s. 392

¹¹⁰ Karahan, **a.g.e.**, s. 64

karşılaştırma durum öbeği, neden durum öbeği, sınırlandırma durum öbeği.¹¹¹ Edat grubun vurgusu ise isim unsuru üzerindedir.

2.4.12. Isnat Grubu

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında isnat grubunu şöyle tanımlar: "Isnât gurubu biri diğerine isnat edilen iki isim unsurunun meydana getirdiği kelime gurubudur."¹¹²

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında isnat gruplarını katma öbekleri kısmındaki saplama öbekleri başlığı altında ele almıştır. Saplama öbeklerini de şu şekilde açıklar: "Saplama öbekleri, yargı öbeği teşkil etmeyen türlü kelime öbeklerinden meydana gelir ve yapısına girmeksizin cümlelerin tümüne, veya bir unsuruna açıklayıcı hatırlatıcı bir anlam katarlar."¹¹³

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında isnat öbeğini kısaltma öbekleri başlığı altında açıklayarak şöyle tanımlar: "Biri diğerine isnat edilen iki ad, isnat öbeğini oluşturur."¹¹⁴

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimler Sözlüğü* adlı kitabında isnat grubunu şöyle açıklar: "Yalın ya da iyelik eki almış bir adın kendinden sonra gelen bir sıfatla oluşturduğu yargı niteliğindeki grup."¹¹⁵

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta isnat grubunu çekim grubu adıyla şöyle açıklarlar: "İyelik eki almış ya da eksiz bir isimle yine durumdaki, sıfat olarak kullanılabilecek bir başka isimden oluşur: baş açık, ayak yalın, gözü kara, eli açık gibi."¹¹⁶

Yukarıdaki tanımları incelendikten sonra şunu diyebiliriz ki; isnat grubu iki unsurlu, birinci unsur isim olmakla beraber ya yalın ya da iyelik eki almış bir isim oluyor. İkinci unsur ise bir sıfat olarak kullanılabilecek bir başka isim. Şu misallerdeki isnat

¹¹¹ Karaağaç, a.g.e., s. 463-467

¹¹² Ergin, a.g.e., s. 392

¹¹³ Banguoğlu, a.g.e., s. 519

¹¹⁴ Karaağaç, a.g.e., s. 458

¹¹⁵ Korkmaz, a.g.e., s. 131

¹¹⁶ Demir, Yılmaz, a.g.e., s. 232

grupları da göstermektedirler ki; isnat grubunun birinci unsuru bir kelime olduğu gibi kelime grupları da olabilir: "*Baş açık, ayak yalın, göz kapalı, üst baş perişan, omuzlar düşük, bütün duvarları yağlı boya bahçesinin dört yanı tellerle çevrili.*"¹¹⁷

Esas olarak isnat edilen unsur niteleyici bir özellik taşıyor ve isnat olunanı niteler. Birinci unsuru isnat olunan, ikinci unsuru da isnat edilen olarak adlandırabiliriz. İki unsurun arasında bir vasıflandırma ilişkisi vardır, dolayısıyla bir ters dönmüş sıfat tamlaması yada bağlamdan koparılmış isim cümleleri gibidir. Ancak isnat grubu isim-fiil veya zarf-fiil gruplarında kısaltılmış haldedirler. Isnat grubu daha çok deyim ifadesinde kullanılır. Onları kısaltma gruplarından da sayabiliriz. N. Demir ve E. Yılmaz çekim grubu terimini kullanırken başka kaynaklarda dayanma grubu olarak da geçmektedir. Ayrıca datif, lokatif ve ablatif gruplarının aynı zamanda bir isnat grubu da olabileceği anlaşılmaktadır.

2.4.13. Genitif, Datif, Lokatif, Ablatif Grupları

Tasnifini esas aldığımız Muharrem Ergin bu grupları şu şekilde maddeler halinde açıklar. Diğer dilcilerimiz başka bir üslup ile ele almışlardır, onlara da değindik.

2.4.13.1. Genitif Grubu

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında genitif grubunu şöyle açıklamış: "Genitif eki ile birbirine bağlanan iki isim unsurunun meydana getirdiği kelime gurubudur."¹¹⁸

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında genitif grubu ilgi durumu öbeği adıyla açıklamıştır. Şöyle tanımlar: "ilişkilendirme öbeklerinden biridir. Ekli ilgi durumu çekimindeki birinci ad ögesinin, tamlananı belirleyen iyelik eki almamış ikinci ad ögesiyle ilişkilendirilerek oluşturulan söz öbeğidir."¹¹⁹

¹¹⁷ Ergin, **a.g.e.**, s. 392-393

¹¹⁸ **a.e.**, s. 393

¹¹⁹ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 493

Zeynep korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında ilgi grubu adını kullanarak şöyle tanımlar: "İlgi eki almış bir ad ya da ad soylu kelimenin ek almamış başka bir adla oluşturduğu grup: Devecilerin Ahmet, bizim oğlan, sizin çocuklar, onların ev vb."¹²⁰

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta ilgi grubunu şöyle tanımlarlar: "İlgi durumu eki almış bir isim ile iyelik eki almamış bir isimden oluşur: *benim kızlar, sizin bahçe*."¹²¹

Genitif grubu esas olarak iyelik eki düşmüş bir iyelik grubu yapısına benzemektedir. Genitif grubu genelde iki unsurlu, birincisi genitifli zamir, özel isim veya iyelikli bir unsur olup ikincisi ise eksiz bir yalın isimdir. *Benim ev, sizin kalem, bizim oğlan, ergenlerin küçük oyunlar* gibi bir genitif grubu temsil eder. Aynı zamanda genitiften sonra gelen isim bir kelime grubu olabilir. *ergenlerin küçük oyunlar* gibi bir sıfat tamlaması, *bizim Ayşe Hanım* gibi bir unvan grubudur. Ergin'in genitif, lokatif, datif ve ablatif grupların bir araya getirdiğin sebebi; bu grupları birbirlerine çok benzer, vurgusu da aynı ve hepsinde kısaltma grubu olarak da sayılabilir. Bu sadece Ergin'in görüşü değildir, diğer dilciler de öyle yapmışlardır. Hatta Karaağaç bu tür grupları (lokatif, datif, ablatif) kısaltma öbekleri kısmında açıklamıştır. Demir ve Yılmaz da kısaltma gruplarını belirtme, yönelme, bulunma, ayrılma gibi gruplara ayırırlar.

Gördüğümüz gibi de genitif grubu biraz isim tamlamasına benzemektedir yalnız tamlanan iyelik eki almadan yapılmıştır. İsim tamlaması kelime grubuna çok benzerler. Bu grup Eski Türkçeden beri müstakil bir ek ile yapıldığı için isim tamlamalarından ayrı bir grup olarak ele alınır. Eskiden Ural-Alтай dil ailesinden sadece Türkçe ve Macarca bu şekilde genitif ekini kullanıyordu. Günümüzde de Fince ve Moğolca'daki isim tamlaması bizim genitif grubu gibi gösterilmektedir.

Bu grubun vurgusu ikinci unsurda, genitiften sonraki öge üzerindedir. Buna itiraz eden Karaağaç, "Öbek vurgusu her iki öge üzerindedir; çünkü iyelik ekleri de, durum ekleri gibi vurguludur."¹²²

¹²⁰ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 130

¹²¹ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 226

¹²² Karaağaç, **a.g.e.**, s. 494

2.4.13.2. Datif Grubu

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında datif grubunu şöyle tanımlar: "Datif hâlindeki bir unsurla ondan sonra gelen yalın bir isim unsurunun meydana getirdiği kelime grubudur."¹²³

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında kısaltma gruplarında, durum veya edat öbekleri kısmında yaklaşma durum öbeği olarak şu şekilde açıklamıştır: "Yaklaşma ekli bir adın bir başka ad ile kurduğu söz öbeğidir."¹²⁴

Zeynep Korkmaz, *Grammer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında yönelme adını kullanarak şöyle açıklamış: "Yönelme eki almış bir ad ögesinin başka bir ad ögesi ile oluşturduğu grup: boğaza bakan (ev), evine bağlı (erkek), paraya düşkün (kimse) başına buyruk (kadın), cana yakın (insan) vb."¹²⁵

Yönelme ekiyle yapılan bir kelime grubudur. iki unsurdan oluşur. Birinci unsur yönelme ekini taşır. İkinci unsur ise bir isim ya da bir kelime grupları olmak üzere onunla kurulur. Şu misallerde olduğu gibi: "Dile kolay, başa belâ, cana yakın, ateş pahasına bir öğle yemeği."¹²⁶ Esas itibarıyla sıfat tamlamasında olduğu gibi datif grubunda da aynı şeyle karşılıyor; datif ekli unsuru sonraki ismine bir açıklayıcı olması halindedir.

Bu grubun eki a veya e ünlü-ünsüz uyumuna göre kullanılırlar. Son sesi ünlü kelimelere ünlü ile başlayan bir ek geldiğinde kelime ve ekin arasına (y) yardımcı ünsüzü gelir *araba-y-a*. Üçüncü şahıs iyelik eklerinden sonra hâl eki geldiğinde (n) yardımcı ünsüz gelir onun *evi-n-e*.

2.4.13.3. Lokatif Grubu

¹²³ Ergin, **a.g.e.**, s. 394

¹²⁴ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 460

¹²⁵ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 244

¹²⁶ Ergin, **a.g.e.**, s. 394

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında lokatif grubunu şöyle tanımlar: "Lokatifli bir isim unsuru ile ondan sonra gelen bir isim unsurunun meydana getirdiği kelime gurubudur."¹²⁷

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında kısaltma gruplarından durum veya edat öbekleri kısmında bulunma durum öbeği adını ele alarak açıklar: "Bulunma ekli bir ad ögesinin bir başka ad ögesi ile kurduğu söz öbeğidir."¹²⁸

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında bulunma grubunu şöyle açıklar: "Bulunma durumu eki almış bir adın başka bir ad ögesi ile kurduğu kelime grubu."¹²⁹

İki unsurdan oluşuyor, birinci unsur olan bulunma ekini taşır; ikinci unsur ise bir isimdir. Birinci unsurdan sonra gelen isim bir kelime grubu da olabilir: *elde bir, yükte ağır, beşte iki, dörtte bir* gibi. Bulunma yada lokatif grubun eki *da, de, ta, te* olmak üzere; ünlü-ünsüz ve kalın-ince uyumuyla kullanılır. Sıfat tamlaması gibi, bu grupta da birinci unsur ikinci unsuru niteler.

2.4.13.4. Ablatif Grubu

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında ablatif grubunu şöyle tanımlar: "Ablatif bir unsurla ondan sonra gelen bir isim unsurunun meydana getirdiği kelime gurubudur."¹³⁰

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında kısaltma gruplarında; durum veya edat öbekleri kısmında uzaklaşma durum öbeği adını vererek şöyle açıklanmış: "Uzaklaşma ekli bir ad ögesinin başka bir ad ögesi ile kurduğu söz öbeğidir."¹³¹

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında çıkma grubu adıyla şöyle açıklanır: "Çıkma durumu eki almış bir ad ögesi ile bir sıfat ya da ad soylu başka bir ögenin oluşturduğu ad grubu: *Kıldan ince, kılıçtan keskin* (Sırat Köprüsü), *babadan*

¹²⁷ a.e., s. 394

¹²⁸ Karaağaç, a.g.e., s. 461

¹²⁹ Korkmaz, a.g.e., s. 50

¹³⁰ Ergin, a.g.e., s. 394

¹³¹ Karaağaç, a.g.e., s. 462

kalma (mal). *İçinden pazarlıklı* (adam). *Gönülden kopan* (yardım). *Paradan çok daha önemlisi* (sağlıktır)."¹³²

Bir başka adıyla ayrılma yada çıkma grubu şu eklerle yapılır: *dan, den, tan, ten*. Onlar da ünlü-ünsüz ve kalın-ince uyumuyla çalışırlar. Diğer ablatif ve lokatif grupları gibi iki unsurdan oluşup birinci unsur ekli, ikincisi ise bir isimdir. İkinci unsur da bir kelime grubu olabilir: "*kafadan kontak, doğuştan sakat, yandan çarklı, bunlardan biri, eğlencesine düşün olardan hiç biri, içlerinde çoğu, gençlerden üçü* gibi." ¹³³ Görüldüğü bazı örneklerde ikinci unsur iyelikli olmasından ötürü lokatif grubu iyelik grubunun görevi de taşır; *gençlerden üçü* misalinde olduğu gibi.

Datif, lokatif, ablatif ve hatta akkuzatif grubu dahil olarak, fiilin varlığı sezilebildiği, fiili düşürdüğü için ona kısaltma grupları denilmektedir ve bütün bu gruplarda vurgu ikinci unsur üzerindedir.

2.4.14. Fiil Grubu

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında fiil grubunu şöyle tanımlar: "Fiil gurubu fiil isimleri üzerine kurulan kelime gurubudur."¹³⁴

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında adfiileri şöyle açıklar: "Adfiil fiilin ad şekli, yani bir kılış, bir durum, veya oluşun adıdır. Bunun için fiilleri adfiillerden biri ile anarız. Adfiilin bu çeşidine *mastar* (infinitif) adını veririz."¹³⁵

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında eylem adı öbekleri adını kullanarak isim-fiil grubunu şöyle açıklar: "Türkçenin şekil ve zaman ekleri, eylem ekleri, eylem adı ekleri ile bütün eylemden ad yapma eklerini bir bütün olarak düşünmek gerekmektedir. Üzerlerine aldıkları işlevler dışında, bu eklerin hepsi, diğer dil birimleri karşısında aynı değeri taşımaktadır."¹³⁶

¹³² Korkmaz, **a.g.e.**, s. 60

¹³³ Ergin, **a.g.e.**, s. 394

¹³⁴ **a.e.**, s. 395

¹³⁵ Banguoğlu, **a.g.e.**, s. 420

¹³⁶ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 454

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında isim-fiil grubunu şöyle tanımlar: "Bir hareket ismi ile ona bağlı tamlayıcı veya tamlayıcılardan kurulan kelime grubudur."¹³⁷

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimler Sözlüğü* adlı kitabında ad-fiil grubunu şöyle açıklar: "-mAk, -mA, -Iş / -Uş ekleriyle kurulmuş ve grup sonunda yüklem görevi almış bir ad-fiil ilebunun anlamını tamamlayan özne, nesne, zarf ve yer tamlayıcısı öğelerinden oluşankelime grubu."¹³⁸

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta isimfiil grubunu şöyle tanımlar: "Türkçe tipi bağımlı cümle kurma araçlarından biri olan isimfiil eklerinden (-mA, -mAk ve - (y)Xş) biriyle isimleşmiş bir fiil ile ona bağlı yardımcı öğelerden oluşur: *dünyayı algılayış, doğru tahminde bulunmak, yalandan dost olma* vb."¹³⁹

Muharrem Ergin'in tanımında fiil grubu ifadesini kullanma sebebi şudur ki aslında isim-fiil eklerinin fiile eklenerek onları isimleştirdiği gayet anlaşılır. Yalnız aynı zamanda cümlede o isim-fiilli unsur bir cümlenin yüklemi görevini de taşır. Diğer dilcilerimiz açık bir şekilde isim-fiil terimini kullanmıştır. İsim-fiil unsuru cümledeki esas unsurdur, sıfat-fiil ve zarf-fiil fiilimsileri gibi sonda bulunur. Çekimsiz halde bulunur. Bu grubun ekleri (*mak, mek, ma, me, iş, uş, üş, ış*) yukarıda da anlattığımız gibi fiile eklenerek isimleştirebilir. Bu grupta da özne az bulunur ve hep iyelik ekleri vardır. Diğer fiile dayalı kelime grupları gibi bu isim-fiil grubu da yüklem görevi yapar ve bundan önce gelen şu unsurlarla tamamlanır; özne, nesne, yer tamlayıcısı ve zarf.

İsim-fiilli bir sıralı cümle kurarken, her şatırda iki isim-fiil kullanmamız yanlıştır. İsim-fiil tekrar edilmez. İsim-fiil grubu cümlede yerini konuşma ve şiir dilinde değiştirilebilir. Fiil isimleştirildiği anda bu grupta çokluk, iyelik ve hal ekleri alabilir, çekim edatlarıyla da kullanılabilir. Aynı zamanda kalıcı bir fiil olmadığı için fiil, zarf yada sıfat olarak görülmesi uygun değildir. Lakin "-ma / -me eylem adı bolca kalıcılaştığı için, zaman zaman zarf ve sıfat olarak kullanılabilir: *sade bunu düşünmek bir krizi hazırlamaktır.; Başka yer ve zamanlardaki kullanımlara koşmak demektir.; Bir kadının içinden ağlayışı, gülüşü, kendini kaybetmek mi, visalin son*

¹³⁷ Karahan, **a.g.e.**, s. 55

¹³⁸ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 9

¹³⁹ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 235

bedeli?.; yazma eser."¹⁴⁰ Vurgu da isim-fiil'den önce gelen unsur üzerinde bulunur. Şu misallerde isim-fiil grubunu gösterir: "çarşıya gitmek, İzmirde yürüyüş, güzel konuşma, gece gündüz çalışmak, durmadan taş kırmak, fırtınalı havalarda Boğazdan geçiş."¹⁴¹

2.4.15. Partisip Grubu

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında partisip grubunu şöyle tanımlar: "Partisip gurubu bir partisiple ona bağlı unsurlardan meydana gelen kelime gurubudur."¹⁴²

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında sıfatfiilleri şu şekilde açıklar: "Sıfatfiil fiilin zamana bağlı olarak kavramını sıfatlaştıran bir şeklidir (geçmiş günler oturan adam satılacak eşya). Zaman anlatımı taşımaları yönünden adfiillerden ayrılırlar. Fakat yatık fiil olarak ve adfiiller gibi olumsuz ve edilen görünüşlerine girerler."¹⁴³

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında ad-eylem öbekleri adını kullanarak partisip grubunu şöyle açıklar: "Türkçenin şekil ve zaman ekleri, ad-eylem ekleri, eylem adı ekleri ile bütün eylemden ad yapma eklerini bir bütün olarak düşünmek gerekmektedir. Türkçenin değişik yer ve zamanlarında, bu eklerden biri, zaman bildirme; diğeri, eylem adı; bir başkası da, ad-eylem olarak kalıcı ad işlevleri görmüşlerdir. Bugün de Türk yazı dillerinden birinde zaman çekimi yapan bir ek, bir başka yazı dilinde yalnızca bir eylemden ad yapma eki, bir başkasında da ad-eylem eki olabilmektedir. Bu yüzden, zaman, kip, ad-eylem, eylem adı ve eylemden ad yapma işlevlerini, aynı tür eklerin farklı yer ve zamanlarda farklı işlevler yüklenmeleri olarak değerlendirmek gerekmektedir."¹⁴⁴

¹⁴⁰ Karaağaç, a.g.e., s. 455

¹⁴¹ Ergin, a.g.e., s. 395

¹⁴² a.e., s. 396

¹⁴³ Banguoğlu, a.g.e., s. 422

¹⁴⁴ Karaağaç, a.g.e., s. 452

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında sıfat-fiil grubunu şöyle açıklamıştır: "Bir sıfat-fiil ile bu sıfat-fiile bağlı tamlayıcı veya tamlayıcılardan kurulan kelime grubudur."¹⁴⁵

Zeynep Korkmaz, *Grammer Terimleri Sözlüğü* kitabında sıfat-fiil grubunu şu şekilde tanımlar: "Sıfat gibi kullanılan fiil şekilleri ile oluşturulan ve cümle içinde ad, sıfat, özne, nesne, zarf gibi görevler yüklenebilen kelime grubu."¹⁴⁶

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta sıfatfiil grubunu şu şekilde açıklarlar: "Türkçede tipi bağımlı cümle kurma araçlarından bir diğeri olan sıfatfiil eklerinden birini almış bir fiil ve ona bağlı yardımcı öğelerden oluşan kelime gruplarıdır: *pek çok türü bulunan (kelime grupları), ucuza alınmış (eşya), dünyayı değiştirecek (fikirler)* vb."¹⁴⁷

İsim-fiil ve gerundium grupları gibi sıfat-fiiller de cümlede yüklem görevini taşır. Ona bağlı unsurlar önce gelir, partisip grubu cümlenin ana unsurudur ve sonunda bulunur. Diğer fiilimsiler de gibi özne az bulunup iyelik ekli olur. Bazen partisip, gerundium ifadesini taşır, o yüzden partisip'ten önce gelen unsur (tamlayan) bir özne durumunda bulunur. İsim-fiil ve zarf-fiil grupları gibi gruptan önce gelen unsurlar özne, nesne, yer tamlayıcısı ve zarf olabilir. Özne az bulunur. Yeri değişmez ama konuşma ve şiir dilinde değiştiği görülebilir. Partisip tekrar edilmez.

"Vatansever, çöpçatan, cankurtaran gibi bazı birleşik kelimeleri sıfat-fiil grubu kuruluşundadır." ¹⁴⁸ Bu grupta vurgu partisipten önceki unsurun üzerindedir. Banguoğlu'nun yaptığı sıfatfiil ekleri tasnifi dikkat çekmektedir:

1. Geçmiş Sıfatfiiller: (-miş, miş, muş, müş -dik, duk, dük, dık, tuk, tük, tık, tik, -dığ, dığ, duğu, düğü, tuğu, tığı, tiği, tügü, -ik ve -ili) "*Bütün Anadoluyu dolaşmış bir mühendisle tanıştık, çalmadık kapı bırakmamış, söylediğimi unutma, kesik, kesili*"¹⁴⁹
2. Şimdiki Zaman Sıfatfiilleri: (-en, an, -ici, ucu, ücü, ıcı, -ir, ur, ır, ür, -er, ar) "*Geçen yıl, üzücü haber, içilir su- güler yüz*"¹⁵⁰

¹⁴⁵ Karahan, **a.g.e.**, s. 53

¹⁴⁶ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 189

¹⁴⁷ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 235

¹⁴⁸ Karahan, **a.g.e.**, s. 55

¹⁴⁹ Banguoğlu, **a.g.e.**, s. 423-424

¹⁵⁰ **a.e.**, s. 425

3. Gelecek Sıfatfilleri: (-ecek, acak, -eceği, acağı, -esi, ası) "Yatacak yer, söyleyeceğimi unutma, anamı göresi gelmek"¹⁵¹

Partisip grubunun örnekleri şunlardır: "denize giren, sudan gelen, haber gelir gelmez yola çıkan, (herkesin) çok yakından tanıldığ (ı), yarın sabahtan akşama kadar uğraşa uğraşa yapacağ (ım iş), her akşam İstanbuldan kalkıp Ankaraya giden, (o) koşa koşa geldiğ (i zaman), seni ilk gördüğ (üm), sultanlara yaraşır (bir eda), canı çıkası, saati kaybolan, modası geçmiş, bütün istikbâli ayaklar altına alınmış"¹⁵²

2.4.16. Gerundium Grubu

Gerundium ya da zarf-fiil grubu dilcilerimiz tarafından şöyle açıklanmıştır:

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında gerundium grubunu şöyle tanımlar: "Gerundium gurubu bir gerundium ile ona bağlı unsurlardan meydana gelen kelime gurubudur."¹⁵³

Tahsin Banguoğlu, *Türkçenin Grameri* adlı kitabında zarffiilleri şöyle açıklar: "Zarffiiller fiilin zarf işleyişine girmek üzere aldığı özel şekillerdir."¹⁵⁴

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında gerundium'u zarf-eylem veya cümle+edat öbekleri olarak eylemsi öbeklerinde anlatmıştır. Şöyle açıklar: "söz ve söz öbeklerini ilişkiye hazır hale getiren dil bilgisi ögeleri, ad-durum ekleri veya çekim edatlarıdır. Cümleler de aynı ögeler tarafından ilişkiye hazırlanır."¹⁵⁵

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında zarf-fiil grubunu şöyle tanımlar: "Bir zarf-fiil ile bu zarf-fiile bağlı tamlayıcı veya tamlayıcılardan kurulan kelime grubudur."¹⁵⁶

Zeynep Korkmaz, *Gramer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında zarf fiil grubunu şöyle tanımlar: "Grup içinde yüklem görevi almış bir zarf-fiil veya ad çekimi ekleriyle

¹⁵¹ a.e., s. 426-427

¹⁵² Ergin, a.g.e., s. 396

¹⁵³ a.e., s. 396

¹⁵⁴ Banguoğlu, a.g.e., s. 427

¹⁵⁵ Karaağaç, a.g.e., s. 456

¹⁵⁶ Karahan, a.g.e., s. 57

genişletilerek zarf görevi yüklenmiş sıfat-fiil ekleri ile bunlara bağlı öğelerden oluşan kelime grubu."¹⁵⁷

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta zarffiil grubunu şöyle tanımlarlar: "Türkçe tipi bağımlı cümle kurma araçlarından zarffiil eki almış bir fiil ile ona bağlı yardımcı öğelerden oluşan kelime gruplarıdır: *basamakları çıktıkça, iki yanı ağaçlı yolda yürürken, uzun zamandır hayalini kuduğu okula girer girmez vb.*"¹⁵⁸

Cümledeki gerundium unsuru bir yüklem görevi yapmaktadır. Bu grubun ana unsuru gerundiumdur. Gerundium sonda bulunur ve ondan önce cümlelerin unsurları gelir. Cümlede fiil görevi yapan zarf-fiil anlamı, isim-fiil veya sıfat-fiil gruplarında olduğu gibi, bir veya birden çok unsur ile tamamlanır. Bu unsurlar özne, nesne, zarf ve yer tamlayıcısı diye adlandırılır. Gerundium her zaman zarf olarak kullanılır ve söz dizimi içinde zaman, tarz, sebep, şart, bağlama, karşılaştırma vb. işlevlerle zarf görevi yapar. Bu grupta da daima fiil var olduğu için, isim-fiil ve sıfat-fiil aksine bol bol özne kullanılır.

Banguoğlu'nun gerundium'un ekleri için güzel ve düzenli yaptığı bir tasnif bulunur. Şunlardır:

1. Ulama Zarffiilleri: (-ıp, ip, up, üp) *yapıp durmak*.
2. Hal Zarffiilleri: (-a, e, -arak, erek, -ken). *Baka baka evine gitti, koşarak geldi, satacakken vazgeçmek*.
3. Karşıtlama Zarffiilleri: (-madan, meden, -maksızın, meksizin, maktansa, mektense). *Durmadan konuştu, bilmeksizin gitti, parka gitmektense bari okula gitseydin*.
4. Zaman Zarffiilleri: (-ınca, ince, unca, ünçe, -ınca, ince, unca, ünçe + ya, ye kadar, -ana, ene kadar, -esiye, asıya kadar, -dıkça, dikçe, dukça, dükçe, tıkça, tikçe, tukça, tükçe, -ir, ur, ür, ır / -maz, mez, -dıkça, dikçe, dukça, dükçe, tıkça, tikçe, tukça, tükçe, -alı, eli, -dikten, dükten, duktan, dıktan, tıktan, tikten, tuktan, tükten beri, -diğinden, duğundan, düğünden, diğinden, tığından, tiğinden, tüğünden, tuğundan beri, -madan, meden önce>evvel, mazdan, mezden önce>evvel, -dikten, dükten,

¹⁵⁷ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 252

¹⁵⁸ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 235-236

duktan, dıktan, tıktan, tikten, tuktan, tükten sonra). *Gidince buluşuruz, bakıncaya kadar, bakana kadar, gelesiye kadar, geçtikçe kolaylaşır, gelir gelmez çıkarız, okuduğu ayeti, gideli kaç sene oldu?, gittikten beri kaç sene oldu?, geldiğinden beri yaramazlık yapıyorsun, yemin etmeden önce emin olsaydın, patron olmazdan evvel öyle değildi, gittikten sonra oynarız.*

5. Sebep Zarffiilleri: (-makla, mekle, -dığı, diğı, duğı, düğü, tuğı, tığı, tiğı, tüğü +n+dan, den, tan, ten, -acağı, eceğı +n+dan, den, tan, ten, -dığı, diğı, duğı, düğü, tuğı, tığı, tiğı, tüğü için, -acağı, eceğı için, -acağı, eceğı +n+dan, den, tan, ten dolayı, -dığı, diğı, duğı, düğü, tuğı, tığı, tiğı, tüğü +n+dan, den, tan, ten dolayı). *Bunu hissetmekle yeniden mutluyum, duyduğundan memnun, geleceğinden korkuyor, bunu duyduğu için üzgündür, gideceği için üzgündür, istifa edeceğinden dolayı özür dilledi, söz dinlemediğinden dolayı pişman kaldı.*

6. Karşılaştırma Zarffiilleri: (-dığı, diğı, duğı, düğü, tuğı, tığı, tiğı, tüğü gibi>kadar, -acağı, eceğı gibi>kadar, -miş, mış, muş, müş> -ir, ur, ür, ır> -acak, ecek> -iyor + -ca, ce, ça, çe> -casına, cesine, çasına, çesine> takı öbekleri, -ası, esi +y+a, e). *Dinlediğim gibi > dinlediğin kadar, oturduğum gibi > oturduğun kadar, göndermişçe > göndermişçesine > bakacakça > dövecekçesine > görmüş gibi > gidiyormuş gibi > gider gibi, anlayasıya.*

Anlatığımız gibi gerundium cümledeki yeri sonda bulunur, yalnız konuşma veya şiir dilinde yeri değişebilir. "Hâl ekleriyle çekime girmiş bazı sıfat-fiiller, cümle zarf görevi yapar. Bu sıfat-fiillerle kurulan gruplar da birer zarf-fiil grubudur. -r / -mAz , -DI mI ve -DI / -All vb. kalıplarla kurulan gruplar da birer zarf-fiil grubudur. -ken ve -sA eki ile kurulan ve yan yana sıralanan birden fazla zarf-fiil grubunda zarf-fiil eki sadece sondaki grupta bulunabilir." ¹⁵⁹ Gerundium'un vurgusu da fiile en yakın unsur üzerinde, yani zarf-fiilden önceki unsur üzerindedir.

2.4.17. Kısaltma Grupları

¹⁵⁹ Karahan, **a.g.e.**, s. 58

Muharrem Ergin, *Türk Dil Bilgisi* adlı kitabında kısaltma gruplarını şöyle tanımlar: "Bunlar kelime gruplarının ve cümlelerin kısaltması, yıpranması neticesinde ortaya çıkan kelime gruplarıdır."¹⁶⁰

Günay Karaağaç, *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında kısaltma öbeklerini şöyle tanımlar: "Söz öbekleri ve cümlelerden yıpranma ve eksiltme yoluyla ortaya çıkan öbeklerdir. Kısaltma öbekleri, herhangi bir söz öbeği veya cümle yapısının kısaltması ve daha sonra da bu yapının örneksenmesi ile yaygınlaşmış, böylece de diğer öbek ve cümlelerin yanı başında birer ayrı yapı durumuna gelmişlerdir."¹⁶¹

Leylâ Karahan, *Türkçede Söz Dizimi* adlı kitabında kısaltma gruplarını şöyle tanımlar: "kelime grupları ve cümlelerden yıpranma ve ya kalıplaşma yoluyla ortaya çıkan gruplardır."¹⁶²

Zeynep Korkmaz, *Grammer Terimleri Sözlüğü* adlı kitabında kısaltma gruplarını şöyle tanımlar: "Ad-fiil, sıfat-fiil, zarf-fiil gibi kelime gruplarından kısaltmış ya da cümlelerin aşınma, kısalma ve kalıplaşması ile oluşmuş bulunan kelime grupları."¹⁶³

N. Demir ve E. Yılmaz, *Türk Dili El Kitabı* adlı kitapta kısaltma gruplarını şöyle açıklarlar: "Kısaltma grubu altında birleştirilen kelime grupları dil bilgisi kitaplarında tutarlılık göstermez. En geniş biçimiyle kısaltma grupları iyelik veya durum eki almış bir ismin, sıfat olarak kullanılmaya elverişli yalın bir isimle oluşturduğu grupları; kelime gruplarının veya cümlelerin kısaltması sonucu ortaya çıkmış farklı yapılardaki dizilişleri içine alır."¹⁶⁴

Yukarıdaki tanımlara baktığımızda ve dilcilerin görüşlerini incelendikten sonra kısaltma gruplarının şöyle bir özelliğe sahip olduğunu ifade edebiliriz; isnat, akkuzatif, datif, lokatif, ablatif, vasıta, eşitlik gruplarının bir kısaltma grubu olduğu anlaşılır. "Bu gruplar genellikle isim-fiil, sıfat-fiil veya zarf-fiil gruplarından kısaltmış ve bunların bir kısmı kalıplaşmıştır. *İsim-fiil grubu: fikrine müracaat (etmek), sıfat-fiil grubu: karnı tok (olan), zarf-fiil grubu: başı açık (olarak).*

¹⁶⁰ Ergin, **a.g.e.**, s. 396

¹⁶¹ Karaağaç, **a.g.e.**, s. 458

¹⁶² Karahan, **a.g.e.**, s. 79

¹⁶³ Korkmaz, **a.g.e.**, s. 147

¹⁶⁴ Demir, Yılmaz, **a.g.e.**, s. 231

Muharrem Ergin, Leylâ Karahan, N. Demir ve E. Yılmaz; bu dilcilerin üçü de kısaltma grupları için hemen hemen aynı tanımlamaları yapmışlardır. Buna karşın, Günay Karaağaç; kitabında kısaltma öbeklerinin isnat öbeği, durum veya edat öbekleri (yalın, ilgi, yapma, yaklaşma, bulunma, uzaklaşma, araç, yön, eşitlik, benzerlik, karşılaştırma, sebep durum öbekleri ve sınıflandırma öbeği) ve ünlem öbeği içine almıştır. Diğer cihette Ergin ilgi, yapma, yaklaşma, bulunma, uzaklaşma, yön, isnat, ünlem grupları ayrı bir kelime grupları olarak anlatmıştır ama aynı zamanda o grupları bir kısaltma grubu olabileceğini de söylemiştir. Karahan da lokatif, datif, ablatif, isnat, akkuzatif, vasıta, eşitlik kısaltma grupları olarak anlatmıştır. Karahan'ın anlattığı; ikinci unsur yönelme ve bulunma hali eki taşıyan kısaltma grupları: *baş başa*, *silah elde*, ve birinci unsuru uzaklaşma hali, ikinci unsuru yönelme hali eki taşıyan kısaltma grupları: *boydan boya*, meselelerinde göze çarpar.

2.4.18. Akkuzatif Grubu

Akkuzatif grubu ya da başka deyişle belirtme, yükleme hali, Ergin ve Karaağaç tarafından ele alınmıştır. Muharrem Ergin *Türk Dil Bilgisi* kitabında şöyle açıklar: "Akkuzatif gurubu akkuzatifli bir isim unsuru ile onun arkasından gelen bir isim unsurundan kurulur."¹⁶⁵

Günay Karaağaç *Türkçenin Dil Bilgisi* adlı kitabında yapma durumu öbeği'ni kullanarak şöyle açıklamış: "Yapma durum eki almış bir ad ögesinin bir başka ad ögesi ile kurduğu söz öbeğidir. Öbeğin ilk ögesi, yükleme eki –ı⁴ taşır."¹⁶⁶

Görüldüğü gibi akkuzatif grubu bir başka adıyla yapma durum öbeğidir. İki unsurdan oluşur; birinci unsorda akkuzatif ekini taşıyan bir isim, ikinci unsur ise bir başka isimdir. İkinci unsurdaki isim yalnız bir birleşik fiilin isim kısmı gibi bir fonksiyonu vardır. Musluğu kontrol (etmek), parayı teslim (etmek), işini ihmal (etmek) misallerinde olduğu gibi ikinci unsur sanki tamamlanmamış bir isimle birleşik fiil yapan yardımcı fiiller gibidir. Dolayısıyla bir geçişli fiil ifadesi taşır. Başka bir deyişle sanki akkuzatif grubu bir partisipin yada fiil grubunun kısaltmış yardımcı fiili düşmüş

¹⁶⁵ Ergin, a.g.e., s. 397

¹⁶⁶ Karaağaç, a.g.e., s. 460

biçimidir. O yüzden Karaağaç'ın yaptığı tasnif dikkat çeker. "Ve bu yüzden birinci unsurdan sonra araya yer tamlayıcısı ve zarf unsurları da gelebilir: *seni istasyonda istikbal, kitabı her gün orda birine hediye, her şeyi olur olmaz tenkit* gibi."¹⁶⁷

Bu grupta da vurgu ikinci unsur üzerindedir.

2.5. Kelime Gruplarına Yer Veren Kitap ve Makaleler:

- Açıkgöz, Halil; Yelten, Muhammet: *Kelime Grupları*, İstanbul, Doğu Kütüphanesi, 2005.
- Akbayır, Sıddık: *Cümle ve Metin Bilgisi*, Ankara, Deniz Kültür Yayınları, 2003.
- Aktan, Bilal: *Türkiye Türkçesinin Söz Dizimi*, Ankara, Gazi Kitabevi, 2009.
- Altun, Mustafa: *Türkçede Kelime Grupları Çözümlemeleri*, İstanbul, MVT Yayıncılık, 2011.
- Banguoğlu, Tahsin: *Türkçenin Grameri*, Ankara, TDK Yayınları, 2015.
- Bilgegil, M. Kaya: *Türkçe Dil Bilgisi*, İstanbul, Dergâh Yayınları, 1982.
- Delice, İbrahim: *Türkçe Sözdizimi*, İstanbul, Kitabevi Yayınları, 2003.
- Demir, Nurettin; Yılmaz, Emine: *Türk Dili El Kitabı*, Ankara, Grafiker Yayınları, 2014.
- Ergin, Muharrem: *Türk Dil Bilgisi*, İstanbul, Bayrak Yayınları, 2013.
- Erkul, Rasih: *Cümle ve Metin Bilgisi*, Ankara, Anı Yayınları, 2007.
- Hatipoğlu, Vecihe: *"Kelime Grupları ve Kuralları"*, Türk Dili ve Araştırmaları Yıllığı-Belleten, 1963, Ankara, 1964, s. 203.
- Hatipoğlu, Vecihe: *Türkçenin Sözdizimi*, Ankara, TDK yayınları, 1972.
- Karaağaç, Günay: *Türkçenin Dil Bilgisi*, Ankara, Akçağ Yayınları, 2016.

¹⁶⁷ Ergin, a.g.e., s. 397

- Karahan, Leylâ: *Türkçede Söz Dizimi*, Ankara, Akçağ Yayınları, 2015.
- Kükey, Mahzar: *Türkçe'nin Sözdizimi*, Ankara, 1975.
- Özkan, Mustafa; Sevinçli, Veysi: *Türkiye Türkçesi Söz Dizimi*, İstanbul, Ak Yayınları, 2009.
- Özkan, Mustafa; Tören, Hatice; Esin, Osman: *Türk Dili Yazılı ve Sözlü Anlatım*, İstanbul, Filiz Kitabevi, 2001.
- Şimşek, Rasim: *Türkçe Sözdizimi*, Trabzon, 1987.
- Tuna, Osman Nedim: "Türkçe'de Tekrarlar", *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, İstanbul, C. III, S. 3-4, 1949, s. 429-447.
- Yaman, Ertuğrul: *Türkiye Türkçesi ve Özbek Türkçesinin Söz Dizimi Bakımından Karşılaştırılması*, Ankara, TDK Yayınları, 2000.
- Zülfikar, Hamza: "Takısız Ad Tamlaması Sorunu", *Türk Dili Dergisi*, Ankara, TDK Yayınları, 1995, s.781-789.

2.6. Eski Anadolu Türkçesi Üzerinde Yapılan Kelime Grupları ve Dil Bilgisi Çalışmaları:

- Cemiloğlu, İsmet: *14. Yüzyıla Ait Bir Kısas-ı Enbiyâ Nüshası Üzerinde Sentaks İncelemesi*, TDK Yayınları, Ankara, 2000.
- Cemiloğlu, İsmet: *Dede Korkut Hikâyeleri Üzerinde Söz Dizimi Bakımından Bir İnceleme*, TDK Yayınları, Ankara, 2000.
- Doğan, Enfel: *Eski Anadolu Türkçesinde kelime grupları ve kullanılışları*. Yüksek lisans tezi, İstanbul, 2001.
- Erciyas, Osman: *Eski Anadolu Türkçesi Metinlerinden Ferec Ba'de'-ş- şidde'nin Söz Varlığı*, Kesit Yayınları, İstanbul, 2015, s. 154-179.
- Gacsi, Serap: *Ahmed-i Dâî'nin "Vesîletü'l-Mülûk" adlı eseri (60a-115b) metin-kelime grupları incelemesi*, Yüksek lisans tezi, İstanbul, 2011.

- Kotan, Hüsna Kavaklıçeşme: *Yunus Emre Divanının söz dizimi*, Doktora tezi, Erzurum, 2015.
- Özkan, Mustafa: *Türk dilinin gelişme alanları ve eski Anadolu Türkçesi*, Filiz Kitabevi, İstanbul, 2013.
- Şahin, Hatice: *Eski Anadolu Türkçesi*, Akçağ Yayınları, Ankara.
- Timurtaş, Faruk Kadri: *Eski Türkiye Türkçesi*, İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Yayınları, İstanbul, 1994.
- Uslu, Mine: *Edviye-i Müfrede'de sintagmatik bir inceleme*, Yüksek lisans tezi, Haspolat, 2015.
- Yelten, Muhammet: *Eski Anadolu Türkçesi ve Örnek Metinler*, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, İstanbul, 2009.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

YAZICIZÂDE MEHMED'İN MUHAMMEDİYE ESERİNDEKİ KELİME GRUPLARI İNCELENMESİ

3.1. Tekrarlar

3.1.1. Aynen Tekrarlar

Ad ad: Ki tâ kim bunları **ad ad** bilesin (Beyit. 1359)

A'lâ Hubel a'lâ Hubel: Dedi kim **a'lâ Hubel a'lâ Hubel** (Beyit. 3158)

Alay alay: Haber ver imdi dediler oturdular **alay alay** (Beyit. 2234)

Az az: Sana hikmet şarâbından biraz **az az** tattırdık (Beyit. 1202)

Bak bak: Dedi **bak bak** sen dahi mi girdin onun dînine (Beyit. 1881)

Bârî mahbûb Bârî mahbûb: Ne mahbûb **Bârî mahbûb Bârî mahbûb** (Beyit. 1697)

Benden yana benden yana: Tiz gelin **benden yana benden yana** (Beyit. 3330)

Bin bin: Hazretullâhtan erişsin ona **bin bin** nefahât (Beyit. 4344)

Bin bin: Her nazar **bin bin** olurdu feth-i bâb (Beyit. 3346)

Bir bir / bir bir: Alî dedi sorun **bir bir** ki **bir bir** ettiler takrîr (Beyit. 2726)

Bir bir: Ata **bir bir** ne yere buyura Hak (Beyit. 4902)

Bir bir: Bana anda **bir bir** beyân eyleyiptir mefâz (Beyit. 3884)

Bir bir: **Bir bir**inden yüksek etti cenneti (Beyit. 309)

Bir bir: **Bir bir**inin üzerinde eyleyipdir irtisâh (Beyit. 462)

Bir bir: Bu sözü çün ona dahi tamâm **bir bir** dedi İblîs (Beyit. 994)

Bir bir: Bular **bir bir** gelip gitti şehâdetde hilâf etti (Beyit. 2727)

Bir bir: Cihânın ibtidâsından haber verdim sana **bir bir** (Beyit. 4764)

Bir bir: Cümlesin **bir bir** ayân eylemişem (Beyit. 369)

Bir bir: Dedi **bir bir** nazar edin nazar verdi o âlî-rây (Beyit. 2249)

Bir bir: Dediler anladık **bir bir** görelim mu'cizâtın pes (Beyit. 2249)

Bir bir: Dinle **bir bir** bu gazâlardan beyân eyleyelim (Beyit. 2958)

Bir bir: Eylediler **bir bir**ine tumtarak (Beyit. 3317)

Bir bir: İdedüm aslınca her sözü sana **bir bir** beyân (Beyit. 4933)
Bir bir: Kî vahy indigince yazarlardı **bir bir** onu (Beyit. 4494)
Bir bir: Kıyâmet günü kopınca gelir **bir bir** doğar iblâğ (Beyit. 1386)
Bir bir: Mâli kısmeteyledi **bir bir** nasîb (Beyit. 2937)
Bir bir: Melekler **bir birine** muştularlar (Beyit. 1620)
Bir bir: Mevc ura **bir birine** gidip mizâc (Beyit. 4994)
Bir bir: Muttasıldı **bir birine** her biri (Beyit. 428)
Bir bir: Muttasıldı **bir birine** her biri (Beyit. 428)
Bir bir: Safları **bir birine** urur idi (Beyit. 3143)
Bir bir: Salavât hurûfunca **bir bir** melek (Beyit. 4390)
Bir bir: Sana **bir bir** onu ta'yîn edeyin (Beyit. 4825)
Bir bir: Şöyledir âdetleri **bir birine** yakın ırâh (Beyit. 484)
Bir bir: Şu beydaklar ki dizmiştir derer **bir bir** geri nerrâd (Beyit. 4709)
Bir bir: Tamam **bir bir** beyân ettim budur onun hikâyâtı (Beyit. 4875)
Bir bir: Yerinde kor onu **bir bir** olursa tâne-i haşhâş (Beyit. 3920)
Bir bir: Yokladı **bir bir** tamâmet askeri (Beyit. 3177)
Biri biri: Âlem-i âfâk u enfûs **biri birine** vifâk (Beyit. 1581)
Biri biri: Asâ **biri biri** hâtem birisi gözleri yaşı (Beyit. 1328)
Biri biri: Be-küllî azdı hayvânât **biri birine** kasd etti (Beyit. 1401)
Biri biri: **Biri birine** tevâzu' mekrûmet (Beyit. 2011)
Biri biri: Buraak **biri biri** Mi'râc ki nûrânî idi şeklâ (Beyit. 2139)
Biri biri: Dahi **biri birine** îmân vasiyyet ede (Beyit. 3888)
Biri biri: Halâyık **biri birine** eyledi i'tidâ (Beyit. 4647)
Biri biri: Ki **biri birinizi** kırmayasız (Beyit. 3414)
Biri biri: Ki Reyhâne **biri biri** Mâriye (Beyit. 4478)
Biri biri: Müdebbirdir **biri biri** müfassıldır eder ibkaa (Beyit. 97)
Birin birin: **Birin birine** çün sundu hediyeât (Beyit. 2188)
Bölük bölük: **Bölük bölük** ona giderler idi (Beyit. 3999)
Çağ çağ: İkisi zâhirâ **çağ çağ** akardı (Beyit. 2125)
Dedi dedi: **Dedi dedi** Hak Taâlâ kul hüva'llâhu Ehad (Beyit. 3580)
Fevc fevc: Bindiler ashab yanınca **fevc fevc** (Beyit. 3167)
Gâh gâh: Berk-ı hâtif gibi **gâh gâh** cânın ol yüzü görür (Beyit. 4944)
Gâh gâh: Cübbe-i hadrâ giyerdi **gâh gâh** (Beyit. 1958)
Gâh gâh: **Gâh gâh** kim ifâkat idedi (Beyit. 4091)

Gâh gâh: Hirâ dağına **gâh gâh** giderdi (Beyit. 1704)
Gâh gâh: Hulle-i hamrâ giyerdi **gâh gâh** (Beyit. 1958)
Gele gele: **Gele** çün **gele** âleme âdeme nûr ola (Beyit. 699)
Güle güle: Yiğit geri diri ola turauru **güle güle** (Beyit. 4866)
Gün gün: Ziyâde olurlardı **gün gün** kirâm (Beyit. 1861)
Kat kat: Nice düzdü yerleri **kat kat** mutabbak dinlegil (Beyit. 461)
Kendi kendü: Dahi sen **kendi kendü**zün kubûr ehlinden olmuş bil (Beyit. 3706)
Kıçın kıçın: Götürdü onu Talha pes gitti **kıçın kıçın** (Beyit. 3129)
Kim kim: Diye her **kim kim** illa'llâh Muhammed'dir resûlu'llâh (Beyit. 1495)
Kubbe kubbe: Nazar eyledi **kubbe kubbe** kuruldu buhâr (Beyit. 3032)
Lâ lâ: Geliser ol geri size ol olısar degil **lâ lâ** (Beyit. 4140)
Mevc mevc: Döktüler kanlar adûdan **mevc mevc** (Beyit. 3167)
Nice nice: Ki **nice nice** bātında nice gayb-ı hazâyında (Beyit. 76)
On on: İner her harfine onun **on on** emlâk eder imzâ (Beyit. 3565)
Pâre pâre: Çün tecellî ere kalbe **pâre pâre** ola ol (Beyit. 3669)
Pâre pâre: Yakamı eylemişem **pâre pâre** (Beyit. 50)
Saf saf: Buyurdu Hak durup **saf saf** nedir der hayret-i Feyyâz (Beyit. 1068)
Saf saf: Durdu meydan içre **saf saf** açılıp ezhâr-ı Hak (Beyit. 3657)
Saf saf: Durdular **saf saf** sahâbe uydular tekbîr edip (Beyit. 3827)
Saf saf: Dururlar karşıda **saf saf** onunçün edip istigfâr (Beyit. 3566)
Saf saf: Kabâyil cümle geldiler haremde **saf saf** oldular (Beyit. 2234)
Saf saf: Melekler gibi hem **saf saf** namâz içre tutar ektâf (Beyit. 1486)
Şerha şerha: Ki **şerha şerha** olmuştur yanıp derd-i dilârâdan (Beyit. 3685)
Tâne tâne: Gözünden yaş akıtıp **tâne tâne** (Beyit. 4183)
Taş taş: Kâbeyi **taş taş** ola koya türâb (Beyit. 4976)
Tir tir: Havâdan edip sayha titredi **tir tir** cibâl (Beyit. 1733)
Tir tir: Titredi **tir tir** sarardı sankim erişti hazân (Beyit. 1891)
Türlü türlü: Edeler **türlü türlü** hîle ve al (Beyit. 4833)
Türlü türlü: Haberler **türlü türlü** işbu babda (Beyit. 2285)
Vâ-vahşetâh vâ-fürkatâh: Ağladı etti nidâ **vâ-vahşetâh vâ-fürkatâh** (Beyit. 3828)
Yaşın yaşın: Ağladı **yaşın yaşın** âh eyleyip etti siyâh (Beyit. 3807)
Yer yer: Âşikârâ edeler **yer yer** cimâ' (Beyit. 4988)
Yer yer: Erişti **yeryerin** ashâb dolup imkân-ı kân erkân (Beyit. 2719)
Yer yer: Ümmetin feth idiserdir **yer yerin** (Beyit. 2856)

Yer yer: Yaradır dolar anda **yer yer** melek (Beyit. 4390)
Yirin yirin: **Yirin yirin** ona koparlar idi (Beyit. 3967)
Zâr u zâr: Edeler Hakk'a tazarru' ağlaşalar **zâr u zâr** (Beyit. 4949)
Zâr u zâr: Gelip dedi Abbas kim ağlaştılar **zâr u zâr** (Beyit. 3868)
Zerre zerre: **Zerre zerre** yatar turâb içre (Beyit. 4333)
Zümre zümre: Melekler **zümre zümre** pes namâzın kıldılar onun (Beyit. 4169)
Zümre zümre: **Zümre zümre** cem' oluban eylemen benden fikâk (Beyit. 4053)

3.1.2. Eş Mânâlı Tekrarlar

Adı sanı: Dedi nedir bu ayın **adı sanı** (Beyit. 3400)
Ak latîf: Başına sarmış imâme **ak latîf** (Beyit. 2902)
Akreb yılan: Bir gâre geldiler kim ol dopdolu **akrebdî yılan** (Beyit. 2556)
A'lâma i'lâma: Mutî' oldu **a'lâma i'lâma** ol (Beyit. 1788)
Altın gümüş: Hem Allâh keylesin i'tâ sana **altın gümüşten** dağ (Beyit. 4002)
Ashâb ensâr: Kim görem **ashâbımı ensârımı** edem nazar (Beyit. 3801)
Berrâk latîf: İnce İstibrak idi **berrâk latîf** (Beyit. 2902)
Bunlar şular: Ki **bunlar şulardır** muhâcirlerim gelicek (Beyit. 3898)
Cinsi misli: Zîra yoktur **cinsi misli** var diyen makhûr olur (Beyit. 3578)
Dâre deyyâre: Gözükme **dâre deyyâre** dilersen inkişâf eyni (Beyit. 2665)
Eli ayağı: **Eli ayağı** bağılı hemîn boşdu kamu a'zâ (Beyit. 3535)
Emru'llâh nasru'llâh: Geri yüz tuttu **emru'llâh** geri feth etti **nasru'llâh** (Beyit. 2720)
Gönül can: **Gönül can** aşkın odunda oluptur ke'l-ferâşeyni (Beyit. 2658)
Güneş gök: **Güneşgök** kubbesinde kondu göçtü (Beyit. 4172)
Habîbu'llâh halîlu'llâh: Erişti cuma' vaktinde **Habîbu'llâh halîlu'llâh** (Beyit. 2593)
Halâyık refâhiyyet: **Halâyık refâhiyyet** içre oluptu niyâm (Beyit. 4593)
Hey hây: İşittiler çü mi'râcın dediler cümlesi **hey hây** (Beyit. 2229)
İçe geçe: Visâlimiz zülâlinden **içe geçe** hayâlinden (Beyit. 2668)
İzz celâl: Benim izzim **celâlimçün** onu kim öptün ağzında (Beyit. 4664)
İzzi celâli: Ki vahy etti Mûsâ'ya **izzî celâli** ile (Beyit. 4451)
Kur'ân hadis: Bu sözün **Kur'ân** hadistir şâhidi (Beyit. 1922)
Külfet anâ: Çıktı onda bir katı yer çektiler **külfet anâ** (Beyit. 2873)
Mâl emlâk: Var idi anda bir râhib ki terk etmişti **mâl emlâk** (Beyit. 1653)

Muhattatlar muhayyatlar: Muhattatlar muhayyatlar haber verdi o âlî-rây (Beyit. 2247)

Müşfik refik: Ki sen bize müşfik refik idin olup melâz (Beyit. 3855)

Râgıb müşterî: Kanı râgıb müşterî kim eyleye bâzâr-ı Hak (Beyit. 3658)

Sâfî zülâl: Ol kuyu dopdolu su oldu akip sâfî zülâl (Beyit. 3214)

Süt yağ: Şu denlü çoğ ola süt yağ ki halk ede mübâhâtı (Beyit. 4856)

Şemme zerre: Arş bir şemme zerre mevcûdât (Beyit. 4320)

Tâhir mutahhar: Hem beni tâhir mutahhar eyleye esnâmdan (Beyit. 1577)

3.1.3. Zıt Mânâlı Tekrarlar

Acı tatlı: Kattı acı tatlı su balçığına (Beyit. 786)

Âhirîn evvelîn: Onunçün durur âhirîn evvelîn (Beyit. 1834)

Aşt emsâl: Dedi bir haseneye aşt emsâl (Beyit. 1108)

Baş göz: Ki mi'râc gecesi gördüm bu baş göz ile Allâh'ı (Beyit. 2160)

Bâtın zâhir: Ki bâtın zâhir Allâhtır hakikat (Beyit. 4250)

Cinn ins: Cinni insin amelince birisidir tâat (Beyit. 4351)

Cinn ins: Kamu cinne inse resûl eyledi gönderip (Beyit. 1822)

Dişi erkek: Berâberdi dişi erkek yoğ idi kasr ü taht u bağ (Beyit. 1395)

Dün gün: Bular dün gün dürişüp cehd ederler (Beyit. 2295)

Evvel âhir: Kim evvel âhir Allâhtır hakikat (Beyit. 4250)

Felek cinn / insan melek: Elinde felek cinn ü insan melek (Beyit. 3014)

Fevkaani tahtânî: Ona ikbâl eder evvel kamu fevkaani tahtânî (Beyit. 2789)

Gece gündüz: Karâr eylemezdi gece gündüzün (Beyit. 1760)

Gece gündüz: Ne gece gündüz ederdim bu demde (Beyit. 4027)

Gece gündüz: Sanasın kim karışmıştı gece gündüz ile nâgâh (Beyit. 4126)

Gökler yerler: Cümle gökler yerler ehlince namâzı olsa hâs (Beyit. 2454)

İç dış: Sımarladım bu din için Kureyş'e gözleye iç dış (Beyit. 3912)

İç taş: Ki gösterde semâvâtı kamu arz eyleye iç taş (Beyit. 926)

İçe dışa: Memâtında da yok mâl içe dışa (Beyit. 4203)

İçi dışı: Gördüm ol nûr içre içi dışı ben (Beyit. 2850)

İçi dışı: İçi dışı doluydu dehşetinden (Beyit. 1282)

İçi dışı: İçi dışı dopdolu envâr idi (Beyit. 1950)

İçi dışı: İçi dışı sahibü't-tedbîr olur (Beyit. 1937)

İçi dışı: İkili kılın kişinin **İçi dışı** kûr olur (Beyit. 3623)

İçleri dışları: Dolu müşğ durur **İçleri dışları** (Beyit. 3907)

Kâfir Müslim: Onunla eyledi mümtâz ki **kâfir müslim** olganı (Beyit. 2805)

Kara ak: Yazmayalar ille bir katre denizden **kara ak** (Beyit. 1551)

Melek cin cân: Onunçündür cihân u cân onunçündür **melek cin cân** (Beyit. 985)

Mukaddem muahhar: Günâhın afv ede Allâh **mukaddemde muahharda** (Beyit. 4018)

Oğlu kızı: **Oğlu kızı** olmaya âzâd ola (Beyit. 4973)

Oğul benât: Dedi hoş tutula **oğlun benâtın** (Beyit. 1111)

Oğul kız: Doğalar sizden **oğul kız** duâlar kılalar size (Beyit. 1053)

Oğul kız: **Oğul kız** öksüz edici harâb edicidir evzâ (Beyit. 3989)

Sağa sola: Alıp bakmadı hergiz **sağa sola** (Beyit. 3937)

Şark garb: **Şarka garba** benim diyeni gör (Beyit. 4331)

Şarkı garbı: Zîrâ eger sabr edesiz ol **şarkı garbı** hep tutar (Beyit. 2531)

Şeb bâmdâz: Dahi okumadım mi Kur'ân'ı **şeb bâmdâz** (Beyit. 3852)

Şeb sabâh: Dedi sabr ede kıllete açlığa **şeb sabâh** (Beyit. 2375)

Ten can: Lîki **ten can** işbu korkudan eridi çün resâs (Beyit. 2462)

Usra yusra: Kayırmaya hiç **usra yusra** edine hirâs (Beyit. 2363)

Yakın irak: Çün Resûlu'lâh erişti kıbledir **yakın irak** (Beyit. 1578)

Yer gök: Şu resme girdi kim şehre ki **yer gök** aldılar behre (Beyit. 2612)

Zâhir bâtın: Ki **zâhir bâtın** onları kılıptın ni'mete irzâ (Beyit. 3527)

3.1.4. İlâveli Tekrarlar

Âleme âdeme: Gele çün gele **âleme âdeme** nûr ola (Beyit. 699)

Çepçevre: Ol sarayın sahnını **çepçevre** bâgât eyledim (Beyit. 3654)

Dopdolu: Bir gâre geldiler kim ol **dopdolu** akrebdi yılan (Beyit. 2556)

Dopdolu: **Dopdolu** ola sarây u kasr u köşk sûk u ficâc (Beyit. 351)

Dopdolu: Hem kemâlât ile zâtı olmuş idi **dopdolu** (Beyit. 1967)

Dopdolu: İç dışı **dopdolu** envâr idi (Beyit. 1950)

Dopdolu: İç **dopdolu** idi ilm ü îman (Beyit. 4717)

Dopdolu: İç **dopdolu** od ile kamusu (Beyit. 642)

Dopdolu: İç **dopdolu**dur onun kâyinât (Beyit. 510)

Dopdolu: Kamu kırbasın **dopdolu** eyledi (Beyit. 2994)

Dopdolu: Ol kuyu **dopdolu** su oldu akip sâfî zülâl (Beyit. 3214)
Dopdolu: Önünde çîni taslar **dopdolu** su (Beyit. 46)
Dosdoğru: Gidip **dosdoğru** pes nâka eriştî çöktü ol yerde (Beyit. 2614)
Düpdüz: Âlemi **düpdüz** gerektir kim ala (Beyit. 3233)
Düpdüz: Buyurdu cennet-i Adn'i müzeyyen ettiler **düpdüz** (Beyit. 972)
Düpdüz: Cihânı kapladı **düpdüz** senâdan (Beyit. 1604)
Düpdüz: Duhân ine dolu **düpdüz** meşâma (Beyit. 4822)
Düpdüz: Edeler **düpdüz** fesâda ictimâ' (Beyit. 4988)
Düpdüz: Eğer **düpdüz** cihan içe zülâl-i feyz-i rahmetten (Beyit. 1215)
Düpdüz: Ellerin bast ettiler **düpdüz** tamâm (Beyit. 3253)
Düpdüz: Geri olur idi **düpdüz** ederdi onu istimsâk (Beyit. 1631)
Düpdüz: Gireler cennete **düpdüz** ne denli var ise mü'min (Beyit. 3724)
Düpdüz: Ki **düpdüz** âlemi râm etti Allâh (Beyit. 2109)
Düpdüz: Ki Hakk'a ırgüre **düpdüz** cihânı (Beyit. 4307)
Düpdüz: Mahv edip **düpdüz** hicâbı cümle gaybı ayn ola (Beyit. 3291)
Düpdüz: Saça **düpdüz** hazâyin kudret-i zât (Beyit. 110)
Düpdüz: Sındı **düpdüz** çün sözü sınımaz onun (Beyit. 3336)
Düpdüz: Şöyle kim şehr oldu **düpdüz** nûra gark (Beyit. 2840)
Hulk halk: Sonra Mîkâil erer ol **hulku halkı** yüzü pâk (Beyit. 4050)
Kapkara: İkişi çün buluşa **kapkara** toplar olalar (Beyit. 4951)

3.2. Bağlama Grubu

3.2.1. "u, ü, vu, vü" İle Kurulan Bağlama Grubu

(Şevk u) azemât: Sana okudu selâm eyledi **(şevk u) azemât** (Beyit. 4369)
Âbâd ü âzâl: Bu vahdetten gelür **âbâd ü âzâl** (Beyit. 122)
Ac u susuz: Bir deveye bâdiyede **ac u susuz** ola helâk (Beyit. 2535)
Ac u susuz: Habs eyleyelim onu biz tâ kim ola **ac u susuz** (Beyit. 2533)
Âdem ü Havvâ: Çü çıktı **Âdem ü Havvâ** ve şeytân (Beyit. 1175)
Âdem ü Havvâ: Çü girdi cennete şeytân görür kim **Âdem ü Havvâ** (Beyit. 996)

Âdem ü Havvâ: Çün etti **Âdem ü Havvâ** tarîkindan Hak'ın i'râz (Beyit. 1047)
Âdem ü Havvâ: Dedi yâ **Âdem ü Havvâ** olun cennette pes sâkin (Beyit. 979)
Âdem ü Havvâ: İşitti **Âdem ü Havvâ** bu söze oldular mahzûn (Beyit. 1000)
Âdem ü Havvâ: Ki şol dem k'**Âdem ü Havvâ** ve İblîs oldular ihbât (Beyit. 1121)
Âdem ü Havvâ: Pes andan **Âdem ü Havvâ** eriştiler geri Hinde' (Beyit. 1319)
Âdem ü Havvâ: Tamâmet kırk gün ağlaştı onunçün **Âdem ü Havvâ** (Beyit. 1402)
Adl ü emânet: Terâzî kîlede **adl ü emânet**te olup haffâz (Beyit. 1205)
Âh u derd: Kılmayam **âh u derd** ile kelimât (Beyit. 4341)
Âh u figân: Firiştehler üşendiler onun **âh u figân**ından (Beyit. 1323)
Âh u niyâh: Gözlerinden kan akıttı eyleyüp **âh u niyâh** (Beyit. 409)
Ahd ü emânet: Ki zahrından alam **ahd ü emânet** (Beyit. 1337)
Ahd ü mîsâkın: Dediler kim niçin sıdın Hudâ'nın **ahd ü mîsâkın** (Beyit. 1065)
Ahd ü peymân: Unuttu **ahd ü peymân**ı turâb etti onu agrâz (Beyit. 1061)
Âhir zâhir u bâtın selâm: Evvel **âhir zâhir u bâtın selâm** (Beyit. 3347)
Ahmed ü Mahmûd u asfâ: Muhammed **Ahmed ü Mahmûd u asfâ** (Beyit. 11)
Ahmed ü Mahmûd: **Ahmed ü Mahmûd** Muhammed'dir Habîb (Beyit. 3679)
Akl u basar: Pes andan etti istintâk verip **akl u basar** iblâğ (Beyit. 1374)
Akl u can: Yâ ona îsâr ola bu **akl u can** (Beyit. 393)
Akl u cân: Yarattı gaybi a'yânı ki bile **akl u cân** onu (Beyit. 1024)
Akl u cân: Yarattı gaybi a'yânı ki bile **akl u cân** onu (Beyit. 1046)
Akl u cân: Yarattı gaybi a'yânı ki bile **akl u cân** onu (Beyit. 912)
Akl u ilm ü fazl: Benzediler enbiyâya **akl u ilm ü fazl** ile (Beyit. 403)
Akl u nefis ü rûh: İçinde **akl u nefis ü rûh** dışında dil göz ile kaş (Beyit. 898)
Aklıyyât u şer'ıyyâ: Muhammed'den bilinmiştir bu **aklıyyât u şer'ıyyâ** (Beyit. 231)
Âl ü ashâb: Tahıyyât ona **âl ü ashâb**ına ser-te-ser (Beyit. 4503)
Âlem-i âfâk u enfüs: **Âlem-i âfâk u enfüs** biri birinevifâk (Beyit. 1581)
Âlem-i kevn-ü fesâda: **Âlem-i kevn-ü fesâda** çü verilmedi sebât (Beyit. 3375)
Âlim ü Kaadir / Hakîm ü Ferd ü Biçûn: Kim oldur **Âlim ü Kaadir Hakîm ü Ferd ü Biçûn** ol (Beyit. 1149)
Âlim ü vu'âz: Bu kavle cümle kaayildir meşâyih **âlim ü vu'âz** (Beyit. 1223)
Âlim ü vü'âz: Kim onu nakl kıldılar meşâyih **âlim ü vü'âz** (Beyit. 2492)
Âlim-i gayb ü şehâdet: Çün oldur **Âlim-i gayb ü şehâdet** (Beyit. 6)
Allâh u Hâdî: Pes andan vahy ede **Allâh u Hâdî** (Beyit. 4889)
Allâh u melâyik: Buyurur anda pes **Allâh u melâyik** bile âmîn (Beyit. 4364)

Amân u ümniyyet: Kime verdi **amân u ümniyyet** (Beyit. 4327)

Arş u fers: Olmasaydın olmaz idi **arş u fers** seb'-ı tıbbâk (Beyit. 1571)

Arş u kürsî melek Ki biz âliyiz bizdedir **arş u kürsî melek** (Beyit. 762)

Arz u semâ: Götürmemiş idi çün **arz u semâ** (Beyit. 4656)

Âsümân ü zemîn: Çü bildin düzüldü bu heft **âsümân ü zemîn** (Beyit. 543)

Âşık u ma'sûk: **Âşık u ma'sûk** bir vahdet sarâyında olur (Beyit. 357)

Âşık u ma'sûk: Buluştu **âşık u ma'sûk** geri vahdet sarâyında (Beyit. 4130)

At u katır: Hem binerdi nâkaya **at u katır** hem merkebe (Beyit. 1988)

Azâb u ikaab: Yaraklandı düşmenlerine **azâb u ikaab** (Beyit. 2339)

Azîz ü Hakîm: Yenâbî-i hikmet onun ol **Azîz ü Hakîm** (Beyit. 1728)

Bâğ u gülzâr / bâğ u gül: N'edersin **bâğ u gülzârı** çün eder **bâğ u gül** zârı (Beyit. 2051)

Baş u sâk: Cümle esnâm secde kıldı düştü sındı **baş u sâk** (Beyit. 1574)

Baş u vasat: Vera' dîne **baş u vasat**tır hem âhir kenâr (Beyit. 2417)

Bâtıl u medhûr: Kim amel niyyetsiz olsa **bâtıl u medhûr** olur (Beyit. 3609)

Bâtın u zâhir: **Bâtın u zâhir** ayân Kur'an'ı bil (Beyit. 3572)

Bâtın u zâhir: Dahi hem **bâtın u zâhir** mekândır (Beyit. 4276)

Batn u zahrın: Kuşatmışlar melekler **batn u zahrın** (Beyit. 1618)

Bedr ü münîr: Yüzleri **bedr ü münîr** hiç görmeyeler iftizâh (Beyit. 404)

Beşîr ü necîh / nezîr ü nasîh: **Beşîr ü** hem **necîh** oldur **nezîr ü** hem **nasîh** oldur (Beyit. 3463)

Beşîr ü nezîr ü sirâc u münîr: Çün oldur **beşîr ü nezîr ü sirâc u münîr** (Beyit. 700)

Bî-esâs ü bî-ilâc: Dârı kim deyyâr otura **bî-esâs ü bî-ilâc** (Beyit. 332)

Bî-kîyl ü kaal: Dedi Alî kim ben yatam cânım fedâ **bî-kîyl ü kaal** (Beyit. 2546)

Bilâ-kîl ü kaal: Dilinde sözünden de işit **bilâ-kîl ü kaal** (Beyit. 4452)

Bîr ü Bâr u bî-hemtây: Salât etti ona evvel o **Bîr ü Bâr u bî-hemtây** (Beyit. 4168)

Bîr ü Bâr: Çıkar bunların yüzü suyuna ey **Bîr ü Bâr** (Beyit. 4504)

Bîr ü Bâr: İnâyet kıla kullarına bu dem **Bîr ü Bâr** (Beyit. 3030)

Biri amm u biri has: **Biri amm u biri has** biri ehas (Beyit. 818)

Birisidir Firât u birisi Nîl: **Birisidir Firât u birisi Nîl** (Beyit. 2128)

Bu gün u bu ay: Nitekim **bu günü bu ayı** Allâh (Beyit. 3411)

Ca'fer ü Hamza: Hem anda **Ca'fer ü Hamza** bu ikisi durur ammun (Beyit. 4678)

Cân u cihan: Bunda ol **cân u cihan** terkin uranlar erişir (Beyit. 3660)

Cân u cihân: Kabûl eder midi **cân u cihânı** (Beyit. 4206)

Cân u cihan: Nite lâyık ola bu **cân u cihan** (Beyit. 393)

Cân u dil: Bu kez halk âşık oldu **cân udilden** (Beyit. 2625)

Cân u dil: Hurrem oldu **cân u dil** âbâd olup (Beyit. 3248)

Cân u dil: Severdi **cân u dilden** Âdem onu (Beyit. 1010)

Cân u gönül: Gel ey söz kadrinibilen işit **cân u gönülden** sen (Beyit. 3731)

Cân u gönül: İşit **cân u gönülden** kim akar sadr-ı mücellâdan (Beyit. 3703)

Cebrâîl ü Mikâîl: Ki **Cebrâîl ü Mikâîl** dediler neyledin îsât (Beyit. 2479)

Cehl ü şerr ü şûr: Ki ilm okunmaya gide çoğ ola **cehl ü şerr ü şûr** (Beyit. 4775)

Cennet ü a'râf: Bezendi ravza ve rıdvan düzendi **cennet ü a'râf** (Beyit. 1474)

Cennet ü havrâ: Kim onun yüce kadrine erişmez **cennet ü havrâ** (Beyit. 3544)

Cennet ü hûr: Ebed görme cihanda **cennet ü hûr** (Beyit. 1037)

Cennet ü nâr: Yog idi arş u kürsî **cennet ü nâr** (Beyit. 193)

Cevr ü cefâ: Nicesi görmüş durur **cevr ü cefâ** (Beyit. 372)

Cevr ü gârât: Kamusu taylesan ile edeler **cevr ü gârâtı** (beyit. 4846)

Cihân u cân: Onunçündür **cihân u cân** onunçündür melek cin cân (Beyit. 985)

Cinn ü beşer: Şöyle kim **cinn ü beşer** mislinde âciz kaldılar (Beyit. 2945)

Cinn ü can: İne **cinn ü can** kavmini hep kira (Beyit. 670)

Cinn ü cân: Kaçıp **cinn ü cân** dağlara gittiler (Beyit. 710)

Cinn ü insân: Her amel kim **cinn ü insân** işleye (Beyit. 4965)

Cism ü can: Bu iş olmadı **cism ü can** mülküne (Beyit. 3078)

Cism ü cân: Gör kemâl-i kudretini nûru **cism ü cân** eder (Beyit. 1519)

Cism ü cânı: Çün ona dahi verdi **cism ü cânı** (Beyit. 953)

Cismi cânı kadri ve sırrı: **Cismi cânı kadri ve sırrı** alî (Beyit. 4117)

Cûd u cevâz: Hüsn-i hulk ile bu halka merhamet **cûd u cevâz** (Beyit. 2425)

Cürm ü cinâyet: Çün Âdem eyledi **cürm ü cinâyet** (Beyit. 1241)

Cürm ü cünâh: Ol Sırât'ı dahi geçse afv ola **cürm ü cünâh** (Beyit. 406)

Çetr ü cübbe: Târümâr eyledi **çetr ü cübbe** ve kubbe kabâ (Beyit. 2889)

Çıktı pes sudan buhâr u hem duhân etti suûd: **Çıktı pes sudan buhâr u hem duhân etti suûd** (Beyit. 415)

Dağ u taş: Dedi gördüm bir ümmet kim tolisar **dağ u taş** ahkaaf (Beyit. 1480)

Dağ u taş: Ki bunlar kopucak yerden tolisar **dağ u taş** etrâf (Beyit. 4020)

Dahhâk ü Efrîdûn: Kanı **Dahhâk ü Efrîdûn** ki dîn etti onu gerdûn (Beyit. 4692)

Dâr u diyâr: Gelse çıka Dabbetü'l-arz seyr ede **dâr u diyâr** (Beyit. 4947)

Dâvûd u Îsâ / baş u ayak: Yoluna **Dâvûd u Îsâ** kodular **baş u ayak** (Beyit. 1546)

Derd ü yara: Ere Hak fazli gide **derd ü yara** (Beyit. 1287)

Destûr u isticmâ': Kimesneden taleb kılmaz ne **destûr u** ne **isticmâ'** (Beyit. 3992)

Devlet ü ikbâl: Kanı ol **devlet ü ikbâl** kanı ol izzet-i Feyyâz (Beyit. 1073)

Dîbâc u serîr: İlle yapışmazdı **dîbâc u serîr** (Beyit. 1947)

Dîn ü âyîn: Gide bunlar benimdir **dîn ü âyîn** (Beyit. 4834)

Dîn ü ırz: Kim sakinsa şübhelerden **dîn ü ırz**ın sakladı (Beyit. 3612)

Dîvân u lîvân: Buların oldu pes **dîvân u lîvân** (Beyit. 2709)

Dürr u yâkut: Niderler **dürr u yâkut**ı nisâr ola meger yâre (Beyit. 1196)

Dürr ü cevher: Beyânı **dürr ü cevher**dir nisâr ede dürer iblâğ (Beyit. 1410)

Dürr ü mercan: Denizlerde olurdu **dürr ü mercan** (Beyit. 1239)

Dürr ü mercan: Kanadı **dürr ü mercan**dı Müen'di adı ey kardaş (Beyit. 925)

Dürr ü yâkuut: Kulaklarda olurdu **dürr ü yâkuut** (Beyit. 1669)

Ebû Bekr ü Ömer Osman Alî: Çün **Ebû Bekr ü Ömer Osman Alî** (Beyit. 1916)

Ebû Bekr ü Ömer Osman Alî: Râzı oldular **Ebû Bekr ü Ömer Osman Alî** (Beyit. 2971)

Ebû Bekr ü Ömer: **Ebû Bekr ü Ömer** kanı işitgil ömr-i men kanı (Beyit. 4699)

Ebû Bekr ü Ömer: **Ebû Bekr ü Ömer** Osman Alî'ydi (Beyit. 4714)

Ebû Bekr ü Ömer: **Ebû Bekr ü Ömer** Osmân erişti (Beyit. 3941)

Ebû Bekr ü Ömer: Yerdeki iki vezîrimdir **Ebû Bekr ü Ömer** (Beyit. 1905)

Edeb hulk u kerem iksât: Çü âlem senden öğrendi **edeb hulk u kerem iksât** (Beyit. 3963)

Eder hesâb u hem azâb u hem sevâb: Onlara **eder hesâb u hem azâb u hem sevâb** (Beyit. 467)

Ef'âl ü na'mâ: Ol esmâdan sıfât **ef'âl ü na'mâ** (Beyit. 4244)

Efhâm u evhâm: Tahayyürde kamu **efhâm u evhâm** (Beyit. 7)

Ehl ü evlâdı / ehass ü eâm: Bile **ehl ü evlâdı** ile **ehass ü eâm** (Beyit. 3109)

Ehl-i hayl ü haşem: Reîs Ebû Sufyân idi **ehl-i hayl ü haşem** (Beyit. 3106)

Elin ü ayağın: **Elin ü ayağın** kesem bu söze eylese meylâ (Beyit. 4139)

Emn ü amân: Geldi îmâna bulup **emn ü amân** (Beyit. 3229)

Emn ü amân: Gör Ömer imdi nice izhâr eder **emn ü amân** (Beyit. 1874)

Emn ü aman: Mekke'ye **emn ü aman** hükmün verem (Beyit. 3238)

Emn ü amân: Yılanla oynaya oğlan cihân **emn ü amân** ola (Beyit. 4877)

Emr ü nehy / helâl ü harâm: Nice bildirir **emr ü nehy** ol **helâl ü harâm** (Beyit. 1823)

Emr ü nehy: Dediler kim **emr ü nehy** edenlerindir ol makaam (Beyit. 399)

Emr ü nehy: Kılalar **emr ü nehy** onlar Kitâbın edeler tasdîk (Beyit. 1481)

Emr ü nehye: Dahi **emr ü nehye** yalandır diyenler için (Beyit. 753)

Erbâb-ı tefsîr ü ehl-i hadîs: Cevap verdi **erbâb-ı tefsîr ü ehl-i hadîs** (Beyit. 1814)

Eşcâr nebât u uyûn u cibâl: Kodun bende **eşcâr nebât u uyûn u cibâl** (Beyit. 767)

Et ü kan: Oldu toprak kemik ile **et ü kan** (Beyit. 870)

Etmeye ucb u tekebbür: **Etmeye ucb u tekebbür** fahr edip yevme'l-vitâs (Beyit. 851)

Evvel ü âhir: Ki dedi **evvel ü âhir** zamandır (Beyit. 4276)

Evvel ü âhir: Çü Hak'tır **evvel ü âhir** budur pes maksad-ı sâni (Beyit. 2790)

Evvel ü âhir: **Evvel ü âhir** beyân Kur'ân'ı bil (Beyit. 3572)

Evvel ü âhir: **Evvel ü âhir** ebed Allâh'tır (Beyit. 3678)

Ez hûr u cennet melâl: Vâlihân-ı hazretetrâ **ez hûr u cennet melâl** (Beyit. 3189)

Ezân u ikaamet: Yog idi ne **ezân u** ne **ikaamet** (Beyit. 2261)

Ez-zulmet ü emrâz: Ki ihrâc eyleyem nûra sizi **ez-zulmet ü emrâz** (Beyit. 2469)

Fâtih ü hâtım: Benem çün **fâtih ü hâtım** benimdir a'zamü'l-âyât (Beyit. 3762)

Fazl u ihsân: Kamu İşleri **fazl u ihsân** onun (Beyit. 578)

Fazl u inâyet: Zihî **fazl u inâyet** kim idiser ehl-i Kur'ân'a (Beyit. 3544)

Fazl u kerem: Zihî **fazl u kerem** el-hamdü'lillâh (Beyit. 3488)

Fazl u minnet: Ne verdin bana yâ Rabb **fazl u minnet** (Beyit. 2298)

Felek cinn ü insan melek: Elinde **felek cinn ü insan melek** (Beyit. 3014)

Ferd ü Bîçûn: Hitâb etti pes andan **Ferd ü Bîçûn** (Beyit. 939)

Ferd ü fârig: Andan ötrü **ferd ü fârig**dirbilen bu sırrı kim (Beyit. 3303)

Ferd-ü câmi / mazhar-ı zât u sıfat: **Ferd-ü câmi**'dir Muhammed **mazhar-ı zât u sıfat** (Beyit. 801)

Fesâd u şerr: **Fesâd u şerr** ola kim görüleydi (Beyit. 4837)

Fevc ü fevc: Bulardan sonra mü'minler namâzın kıldı **fevc ü fevc** (Beyit. 4170)

Fevc ü fevc: Çün kıla bunlar namâzım siz de olun **fevc ü fevc** (Beyit. 4053)

Figân u zâr: İştip Ehl-i Beyt onu **figân u zâr**ı kıldılar (Beyit. 4185)

Figân u zâr: Tazarru' edip Allâh'a **figân u zâr**ı kıldılar (Beyit. 3958)

Fikr ü halk: İşî dâyimâ **fikr ü halka** karışmaz niçin (Beyit. 1711)

Gasl u tekfîn: Çün beni siz **gasl u tekfîn** idesiz (Beyit. 4046)

Gayb u ayn / uhrâ ve ûlâ: Onundur **gayb u ayn uhrâ ve ûlâ** (Beyit. 9)

Gayb ü şehâdet: Çün oldur Âlim-i **gayb ü şehâdet** (Beyit. 6)

Gökler ü yerler: Ki korkup **gökler ü yerler** nice ettiler istîkaaz (Beyit. 1211)

Gül ü lâla: Turâbı misk-i ezferden cevâhirdi **gül ü lâla** (Beyit. 2145)

Gül ü lâle: **Gül ü lâle** gibi ederdi yüzü ibtisâm (Beyit. 4594)

Günahkâr u zâr: Buların havâtini vardır **günahkâr u zâr** (Beyit. 4521)

Hadd ü gâyet: Görür eltâfına yok **hadd ü gâyet** (Beyit. 3502)

Hadd ü hâl: V'ey celâl-i hazretin safhında âdem **hadd ü hâl** (Beyit. 3185)

Hadd ü kenâr: Nice sığısar yoğ iken ona **hadd ü kenâr** (Beyit. 697)

Hadd ü kenâr: Tâ bilesin bu denizde yok durur **hadd ü kenâr** (Beyit. 4945)

Half ü emân: İstedğin kendüde bula koya **half ü emân** (Beyit. 3299)

Hâlik u Keşşâf: Şerîkin yok vezîrin yok ki sensin **Hâlik u Keşşâf** (Beyit. 1492)

Hâlik u Rezzâk u mu'tî: Zîra sensin **Hâlik u Rezzâk u mu'tî** pür-atâ (Beyit. 2872)

Halîm ü rahîm: İbni âmsın hem **halîm ü** hem **rahîm** (Beyit. 3262)

Hamd ü mülk: Dediler bir kez in lebbeyk senindir **hamd ü mülk** ni'met (Beyit. 1492)

Hâmid ü Mahmûd u Ahmed: Çü sensin **Hâmid ü Mahmûd u Ahmed** (Beyit. 2092)

Hâmid ü şâkir: Onun ümmetleri bana olalar **hâmid ü şâkir** (Beyit. 3976)

Hamr u süt: Ki **hamr u süt** asel idi pes aldım ben sütü içtim (Beyit. 2143)

Harâm u helâl: Beyân ede va'dim va'idim **harâm u helâl** (Beyit. 1731)

Hark u gark u seyf ü zelzele: Kime **hark u gark u seyf ü zelzele** (Beyit. 4979)

Hâs u âm: Kıyâmet gününde ol açsın gire **hâs u âm** (Beyit. 4558)

Hâsir ü zayyâ': Eger etmeyesin rahmet olavüz **hâsir ü zayyâ'** (Beyit. 1316)

Hasret ü hicran: **Hasret ü hicran** ilinde cânını eder nisâr (Beyit. 4941)

Hass ü âm: Resûle kim i'lâm ede bileler **hass ü âm** (Beyit. 1801)

Hass ü âmı: Ki cennet ehli yerler **hass ü âmı** (Beyit. 2684)

Hass ü âmı: Ki şarktan garba cümle **hass ü âmı** (Beyit. 2688)

Hâtem ü huf: Gâh giyerdi **hâtem ü huf** na'l ol (Beyit. 1959)

Havass u avâm: Haber verir idi ki bile **havass u avâm** (Beyit. 1807)

Havf u hayâ: Pes andan kaçtılar **havf u hayâ**dan (Beyit. 1019)

Havl ü kuvvet: Dedi **havl ü kuvvet** olmaz ille Allâh'tan hemân (Beyit. 4099)

Hayr ü ebkaa: Onunçün şîr'atidir **hayr ü ebkaa** (Beyit. 17)

Hayr ü hayri'r-râhimîn: Kim ola **hayr ü hayri'r-râhimîn** ol (Beyit. 2204)

hayr ü ihsân: Ne kadar kim **hayr ü ihsân** işleye (Beyit. 4965)

Hayy u Kayyûm: Ulaştı **Hayy u Kayyûm**'a erişti ilmi ma'lûm'a (Beyit. 4129)

Hayy ü lâ-yenâm: Feyz eder her lemhada bunlara **Hayy ü lâ-yenâm** (Beyit. 3303)

Hıfz-ı kalb ü takarrüb: Dahi **hıfz-ı kalb ü takarrüb** bula bî-bihâs (Beyit. 2362)

Hızr u İlyas: Ki bunlar **Hızr u İlyas**'tır resûlu'llâha geldiler (Beyit. 4195)

Hızr u İsâ: Bu sevdâyâ devâ ermez hezârân **Hızr u İsâ**'dan (Beyit. 3716)

Hızr u Mesîh: Sözüne susuz idi **Hızr u Mesîh** (Beyit. 1957)

Hicâz u Yemen / Mısr u Şâm: Ederdi ticâret **Hicâz u Yemen Mısr u Şâm** (Beyit. 1824)

Hilm ü hayâ: Hazretinde ilm idi **hilm ü hayâ** (Beyit. 2006)

Hilm ü kemâl: Veger **hilm ü kemâliye** onu akl edemez mahsûr (Beyit. 4763)

Hîn ü zamân: Pes oldur mübdî'i **hîn ü zamânın** (Beyit. 4277)

Hor u makhûr: Düşmenimi **hor u makhûr** eyledi (Beyit. 2041)

Hor u nizâr: Komayam ki bunlar ola anda **hor u nizâr** (Beyit. 4529)

Hor u serger: Esîrem **hor u serger**dan garîbem yok mu ünseyni (Beyit. 2657)

Hor u zâr: Diye ona kim cehennem ehlin sen **hor u zâr** (Beyit. 4929)

Hûb u zîbâ: Dedi ne **hûb u zîbâsın** eğer ölmeyedin hergiz (Beyit. 990)

Hulk u lûtf: **Hulk u lûtf** ihsân ile âsâr idi (Beyit. 2012)

Hulk u lûtf: Zihî **hulk u lûtf** ıssı sâhib-kemâli görün (Beyit. 3141)

Hûr u dîdâr: **Hûr u dîdâr** ravza ve cennât (Beyit. 4323)

Hûr u vildân / anber ü müşk ü saray: **Hûr u vildân anber ü müşk ü saray** (Beyit. 315)

Husûsâ âlem ü evzah delâlât: **Husûsâ âlem ü evzah delâlât** (Beyit. 2703)

Husûsâ eblaguefsah makaalât: **Husûsâ eblaguefsah makaalât** (Beyit. 2703)

Hürmet ü ta'zîm: **Hürmet ü ta'zîm** sekîne i'tibâr (Beyit. 2007)

Hüsn ü cemâl: Eger **hüsn ü cemâliye** hemîn ola nihâyette (Beyit. 4763)

Irmağ u enhâr: Pınar **ırmağ u enhâr** eşmelerden (Beyit. 1102)

Iyd u gece / Kadr ü Berât: Günlerin **ıyd u gece Kadr ü Berât** (Beyit. 4324)

İbrâhîm u Mûsâ: Zîra **İbrâhîm u Mûsâ** ona ümmet oldular (Beyit. 1546)

İlm ü cism: Ya'ni **ilm ü cism** arasında nüzûl (Beyit. 807)

İlm ü îman: İçî dopdolu idi **ilm ü îman** (Beyit. 4717)

İlm ü Kur'ân: O dilce okunaydı **ilm ü Kur'ân** (Beyit. 2712)

Îmân u hikmet: Getirdi bir legen altın dolu **îmân u hikmetten** (Beyit. 2060)

Îmân u salât: Deyip **îmân u salât** savm ile hacc ile zekât (Beyit. 3388)

İncîl ü Furkaan: Ki Tevrât'tir Zebûr **İncîl ü Furkaan** (Beyit. 3490)

İncîl ü Tevrât: Okurlardı bular **İncîl ü Tevrât** (Beyit. 2638)

İns ü perî: Kanı ol melek-veş ki hayrandı **ins ü perî** (Beyit. 4541)

İsâ Hızr u İlyas: Çü **İsâ Hızr u İlyas** ölmemişti (Beyit. 4292)

İşi adl ü sözü hak: **İşi adl ü sözü hak** fi'li takvâ (Beyit. 25)

İzz u şân: Kim a'lâdır bularlar **izz u şânı** (Beyit. 2130)

İzz ü istignâ: Bekaa bil zât-ı lâhûtu k'anundur **izz ü istignâ** (Beyit. 3547)

İzz ü nasr u yümn ü feth-i bâb: **İzz ü nasr u yümn ü feth-i bâb** ile (Beyit. 2898)

İzz ü nâz: Müdemmag oluben yere ettiler **izz ü nâz** (Beyit. 765)

İzzet ü râyât: Kim oldur seyyidü'l-âyât onundur **izzet ü râyât** (Beyit. 3551)

İzzet ü saltanat: Ona yaraşır **izzet ü saltanat** kibriyâ (Beyit. 653)

Kaabil ü makbûl: Kim oldur **kaabil ü makbûl** kim oldur mukbil-i dergâh (Beyit. 2067)

Kaadir ü Hallâk u Mevlâ: Pes oldur **Kaadir ü Hallâk u Mevlâ** (Beyit. 6)

Kaadir ü Hannân u Mennân: Zîra sensin **Kaadir ü Hannân u Mennân** Zü'l-celâl (Beyit. 4065)

Kaadir ü Kayyûm u Hayy Zü'l-kibriyâ: Muktedirsin **Kaadir ü Kayyûm u Hayy Zü'l-kibriyâ** (Beyit. 2868)

Kaadir ü Keşşâf: Zihî izzet ki kılmıştır sana ol **Kaadir ü Keşşâf** (Beyit. 4023)

Kabz u bast u mülk ü evtân: Onundur **kabz u bast u mülk ü evtân** (Beyit. 4726)

Kabz u bast: Benimdir **kabz u bast** ifnâ ve ihyâ (Beyit. 2190)

Kadr ü tekrîmât: Ayıttı siz sahâbemsiz sizindir **kadr ü tekrîmât** (Beyit. 3769)

Kahr u satavât: Ki bu kula ola rahmet gide **kahr u satavât** (Beyit. 4364)

Kalb müştâk u nefsim ihtirâk eder: Dedi **kalb müştâk u nefsim eder ihtirâk** (Beyit. 1722)

Kalb ü lisân: Doldu ervâh ma'rifet nûruile **kalb ü lisân** (Beyit. 1899)

Kamer şems u necm ü hazâyin / kış u yaz: **Kamer şems u necm ü hazâyin** iner **kış u yaz** (Beyit. 762)

Kâmil ü akvâ: Çünki kendi **kâmil ü akvâ** idi (Beyit. 2010)

Kandağı Rûm u Medâyin kandağı arz u semâ: **Kandağı Rûm u Medâyin kandağı** **arz u semâ** (Beyit. 2863)

Kanı ilm ü kanı tederîs: Kanı Âdem kanı İdrîs **kanı ilm ü kanı tederîs** (Beyit. 4690)

Kâr u bâr: Bu resme kayıdlar görüp eyledin **kâr u bâr** (Beyit. 4511)

Kasr u bağ / köşk ü saray: İçi dolu **kasr u bağ köşk ü saray** (Beyit. 315)

Kasr u medâyin: Anda ol **kasr u medâyin** sûreti (Beyit. 2848)

Kasr u revâk: Tâ anası görda Şam'da Mekke'den **kasr u revâk** (Beyit. 1559)

Kasr u tâk: Gel beru ey cân ilinde seyr kılan **kasr u tâk** (Beyit. 1541)

Kasr ü taht u bağ: Berâberdi dişi erkek yoğ idi **kasr ü taht u bağ** (Beyit. 1395)

Kasr ü tâk: Tâ düze İslâm ilini şeriyle ne **kasr ü** ne **tâk** (Beyit. 2524)

Katât u sûret: Kavminin adı **Katât u sûreti** kuş rengi nâh (Beyit. 486)

Kerîm ü Cevâd: Pes ondan nazar eyledi ol **Kerîm ü Cevâd** (Beyit. 541)

Kerîm ü Rahîm: Mekaalîd-i rahmet onun ol **Kerîm ü Rahîm** (Beyit. 1728)

Kesb ü ticâret: Hiç etmezler idi **kesb ü ticâret** (Beyit. 4733)

Kevn ü mekân: Hem oldur sâni'i **kevn ü mekân**ın (Beyit. 4277)

Kevn ü mekân: Onunçün oluptur bu **kevn ü mekân** (Beyit. 1871)

Kevn ü mekân: Zira oldur zübde-i **kevn ü mekân** (Beyit. 1518)

Keyhusrev ü Hüstev: Kanı **Keyhusrev ü Hüstev** kanı Şîrîn ile Ferhad (Beyit. 4694)

Kezzâb ü kâfir: Ki âsî ve **kezzâb ü kâfir** için bî-namâz (Beyit. 752)

Kılâ' u cibâl: Ne yerde kim ola **kılâ' u cibâl** (Beyit. 498)

Kıylu kâl: Muazzez tutup ettiler anda çok **kıylu kâl** (Beyit. 1712)

Kibr ü kin / bugz u adâvet: **Kibr ü kin bugz u adâvet**ten idi gönlü aru (Beyit. 1971)

Kibr ü riyâ: Kim ede pes onun cenâbında **kibr ü riyâ** (Beyit. 653)

Kibr ü riyâ: Onun kibriyâsına kim ede **kibr ü riyâ** (Beyit. 4621)

Kîl ü kaal: Sonucu hayrette mebhûtoldu kodu **kîl ü kaal** (Beyit. 3192)

Kimi bay u kimi yoksul: Nazar kıldı görür Âdem **kimi bay u kimi yoksul** (Beyit. 1384)

Kitâb u enbiyâ: Dedi irsâl idisersin **kitâb u enbiyâ** esbât (Beyit. 1126)

Kubâd u Keykubâd u Cem: Kanı Yûsuf Zelfihahem **Kubâd u Keykubâd u Cem** (Beyit. 4694)

Kuddûs u selâm: Feyz ede cümle sıfâtın sana **kuddûs u selâm** (Beyit. 3290)

Kurb u rızâm: Ki **kurb u rızâm**ı dilersen alâ külli hâl (Beyit. 4451)

Külhan u abâdan: Sanasın çıktı **külhan u abâdan** (Beyit. 1274)

Künûz u rikâz: Kamu bizdedir pes ne varsa **künûz u rikâz** (Beyit. 763)

Lâ-hesâb u lâ-azâb: Bunlar onlardır ki görmez **lâ-hesâb u lâ-azâb** (Beyit. 404)

La'l u yâkuut: Nisâr et **la'l u yâkuutu** fenâ kıl resm-i nâsûtu (Beyit. 3547)

La'l ü altun: **La'l ü altun**ın revâcı bunda yoktur ey hoca (Beyit. 3659)

La'li bâde gözleri mahmûr u fitne kaşları: **La'li bâde gözleri mahmûr u fitne kaşları** (Beyit. 336)

Lât u Uzzâ: Mutahher kıldı dünyâyı sanemden **Lât u Uzzâ**'dan (Beyit. 3728)

Leyl ü nehâr: Kanı ol felek-rahş ki gerdandı **leyl ü nehâr** (Beyit. 4541)

Leyl ü nehâr: Yerli yerince ola geri heman **leyl ü nehâr** (Beyit. 4952)

Leyl ü nehâr: Zaif oldu vardıkça geçtikçe **leyl ü nehâr** (Beyit. 3867)

Ma'den-i sıdk u safâsın / kutb u tâc-ı evliyâ: Ma'den-i sıdk u safâsın kutb u tâc-ı evliyâ (Beyit. 3627)

Mâh ü sâl: Bu sebebden taptılar Îsâ'ya çendîn **mâh ü sâl** (Beyit. 3190)

Mahzen ü kenzi'd-dakaayık: Mahzen ü kenzi'd-dakaayık idi ol (Beyit. 2029)

Maşrik u magrib: Tamâmet **maşrik u magrib** tolısar (Beyit. 4826)

Ma'sûk u âşık: Mukaarin oldu pes **ma'sûk u âşık** (Beyit. 1675)

Mecâz u istiârât u bedâyi': Mecâz u istiârât u bedâyi' (Beyit. 2641)

Mehr ü şehir: Hassa kim erişe **mehr ü şehrine** (Beyit. 3251)

Mel'ûn u medhûr: Ve yâ İblîs sen ol **mel'ûn u medhûr** (Beyit. 1037)

Mezkûr u zikr u zâkir u ezkâr-ı Hak: Kim odur **mezkûr u zikr u zâkir u ezkâr-ı Hak** (Beyit. 3676)

Mısır u Şâm / Rûm u Buhârâ: İşitsin **Mısır u Şâm Rûm u Buhârâ** (Beyit. 57)

Mikâîl ü Cibrîl: Göricek onu **Mikâîl ü Cibrîl** (Beyit. 1176)

Mîr ü hadem: Ki leşker çekip bindiler cenge **mîr ü hadem** (Beyit. 3108)

Müfsid ü demmağ: Şoluk dem kâfir oldu ol muânid **müfsid ü demmağ** (Beyit. 1399)

Mülk ü diyâr: Yetişsin sözlerim **mülk ü diyâra** (Beyit. 56)

Mülk ü esâs: Dünyeden nakl eder imiş terk edip **mülk ü esâs** (Beyit. 3783)

Müşg ü anber: **Müşg ü anber**le musanna'dı lâtıf (Beyit. 881)

Naîm ü safâ: Benim zikrim ola bularda **naîm ü safâ** (Beyit. 2349)

Naks u fevât: Buldu pes ere kemâline onun **naks u fevât** (Beyit. 3372)

Na'l ü libâs: Siyyemâ **na'l ü libâs** giymekte yâ alsa vuzû (Beyit. 1988)

Nâm u nişân: Yog idi âlemin **nâm u nişânı** (Beyit. 194)

Namâz u taâm: Dedi uykunu kıl **namâz u taâmını** cû' (Beyit. 2357)

Nasr ede u intisâr kıla: Kim Allah **ede nasr u** bunlar **kıla intisâr** (Beyit. 3040)

Nasr u izz / şehir ü diyâr: Doldu **nasr u izz** ile **şehir ü diyâr** (Beyit. 2833)

Nasr u izzet / cûd u rahmet: Onundur **nasr u izzetcûd u rahmet** (Beyit. 9)

Nasr u izzet: Kim onundur **nasr u izzet** dînine edin vesâk (Beyit. 1568)

Nâz u sihr: Hezârân **nâz u sihr** ile çü pertâb eyledi ma'nî (Beyit. 1199)

Nâzır u şehriyâ: Ki hâzin ola cennete **nâzır u şehriyâr** (Beyit. 683)

Ne akl u ne nakl: Buna ilm erişmez **ne akl u ne nakl** infirâd (Beyit. 532)

Nebât-ı kand u ahlâ: Geri bir söz ki tatlıdur **nebât-ı kand u ahlâdan** (Beyit. 3697)

Nebiyy ü sâlih ü ey sâlih: **Nebiyy ü sâlih ü ey sâlih** oğul (Beyit. 2105)

Nebiyy ü sâlih ü sâlih oğul: **Nebiyy ü sâlih ü** hem **sâlih oğul** (Beyit. 2122)

Necîs bevl ü cepel hâşâk: Kimesne görmedi ondan **necîs bevl ü cepel hâşâk** (Beyit. 1630)

Nemrûd u İbrâhîm / İskender ü şeddâd: Kanı **Nemrûd u İbrâhîm** kanı **İskender ü şeddâd** (Beyit. 4692)

Nısfı onun oldu od u nısfı onun oldu su: **Nısfı onun oldu od u nısfı onun oldu su** (Beyit. 414)

Nudayr u cümlesiehl-i hevâ: Hem Kureyze hem **Nudayr u cümlesiehl-i hevâ** (Beyit. 2886)

Nûn ü Sâd: Onu iki kısım eyledi öyledir **Nûn ü Sâd** (Beyit. 546)

Nur-ı kevn ü lâ-mekân: **Nur-ı kevn ü lâ-mekân** Kur'ân'ı bil (Beyit. 3573)

Nûr-ı Rabb-i izzet ü nûr-ı resûl: **Nûr-ı Rabb-i izzet ü nûr-ı resûl** (Beyit. 3573)

Nusrat u hüsn-i meâb: Muştuladı kim **senindir nusrat u hüsn-i meâb** (Beyit. 2978)

Nüzûl u urûc: Burûca **nüzûl u urûc** ettiler (Beyit. 3102)

Osman u Alî: Ki **Osman u Alî** fânî oluban döktüler ecsâd (Beyit. 4699)

Per ü bâl: İşitene vâcibdir açmak ona **per ü bâl** (Beyit. 4466)

Perr ü bâl: Yetiştir hediyyem resûlüme aç **perr ü bâl** (Beyit. 1732)

Pîr ü civân: Onun ile erbaîn oldu tamam **pîr ü civân** (Beyit. 1895)

Pınar ırmağ u enhâr: **Pınar ırmağ u enhâr** eşmelerden (Beyit. 1102)

Rabb ü Mahmûd: Muhammed'den biline **Rabb ü Mahmûd** (Beyit. 127)

Rahman u Mevlâ: "Tebârek'esmüke " **Rahman u Mevlâ** (Beyit. 1256)

Rahmân ü Rahîm: Erer eltâfı **Rahmân ü Rahîm**'in (Beyit. 3509)

Rahmet ü cennât: Ki her kim korktu Allâh'tan onundur **rahmet ü cennât** (Beyit. 3763)

Râki' ü sâcid: Olalar **râki' ü sâcid** olalar emrime haffâz (Beyit. 3976)

Rehbet ü heybet: Egerçi **rehbet ü heybet** er idi (Beyit. 3940)

Reng ü bû: Hiç seherlerde uyumazdı alırdı **renge ü bû** (Beyit. 1991)

Reng ü bûy: Ger hakikat gülsitânından dilersen **renge ü bûy** (Beyit. 3283)

Resm ü irtisâm: Gitti mahv oldu be-küllî anda **resm ü irtisâm** (Beyit. 3281)

Revh u reyhân: Makaamın cennet ola **revh u reyhân** (Beyit. 4001)

Riyâz u mefâz: Görürler kim elvan müzeyyen **riyâz u mefâz** (Beyit. 754)

Rûm u Fâris: **Rûm u Fâris**'te bu işi görmedim (Beyit. 3232)

Sâ' ü âc: Kıldı her meskende bir kasr inciden ne **sâ' ü âc** (Beyit. 331)

Sâat u lâhza: **Sâat u lâhza** kormıyam hâlî (Beyit. 4341)

Sabr u savn / emn ü emânet: **Sabr u savn emn ü emânet** bî-riyâ (Beyit. 2006)

Sağ u selem: Getirdi onu kodu bir taşta **sağ u selem** (Beyit. 3129)

Sağ u sol: Ecel kapladı **sağ u sol** gözedir iki gözün yol (Beyit. 4702)

Sağ u sol: Geldiler katına geri **sağ u sol** (Beyit. 3150)

Sağ u sol: Kimse kalmadı yanında **sağ u sol** (Beyit. 3323)

Sağ u şimâl: Gâh önüne geçerdî ol gözler idi **sağ u şimâl** (Beyit. 2552)

Sahn u kenâre: Müzeyyen eyleyip **sahn u kenâre** (Beyit. 1440)

Sâk u mesâk u insiyâk: Kimse ona hiç varmasın **sâk u mesâk u insiyâk** (Beyit. 2533)

Sarây u esâs: Ben ona verem uçmağımda **sarây u esâs** (Beyit. 2358)

Sarây u kasr u köşk sûk u ficâc: Dopdolu ola **sarây u kasr u köşk sûk u ficâc** (Beyit. 351)

Savt ü harf: Ne savttır ne harftır velî **savt ü harf** (Beyit. 1817)

Sehv ü nisyân: Yanıldım **sehv ü nisyân** eyledimdi (Beyit. 1258)

Selâm u berd: **Selâm u berd** edem odda yürüdem (Beyit. 2306)

Selâm u rahmet: Hem **selâm u rahmet** olsun sana yâ hassü'l-havâs (Beyit. 2461)

Selsebîl ü Kevser u hûr u Burâk: Hem bulasız **Selsebîl ü Kevser u hûr u Burâk** (Beyit. 4038)

Semâvât u arz: Onunçün yarattı **semâvât u arz** (Beyit. 1832)

Semâvât u arz: **Semâvât u arz** onda hardal ya zerre remâd (Beyit. 553)

Semâvât ü arz: Dediler yaradıldı çünkim **semâvât ü arz** (Beyit. 545)

Semerkind u Buhârâ: Ki ya'nî hiç vatan tutma **Semerkind u Buhârâ**'dan (Beyit. 3704)

Semûd u Âd: Kanı kibr eyleyen İblis kanı göster **Semûd u Âd** (Beyit. 4690)

Sıdk u iykaan: Dedi var ise sizde **sıdk u iykaan** (Beyit. 931)

Sıgâr u kibâr: Dediler Kureyş'ten gerekdir **sıgâr u kibâr** (Beyit. 3041)

Sıgâr u kibâr: Kaleminden serâyâ tamâmet **sıgâr u kibâr** (Beyit. 703)

Silâh u ok: **Silâh u ok** ile onlar kîtâl etmeyeler aslâ (Beyit. 4797)

Silâh u rukûb u rikâb: Dervişâne ne **silâh u** ne **rukûb u** ne **rikâb** (Beyit. 2967)

Sîm ü zeri: Çukal tutu da yok **sîm ü zeri** de (Beyit. 4204)

Simâr u diyar u esâs: Bularda buluptır **simâr u diyar u esâs** (Beyit. 3898)

Subh u şâm: Ki Kur'ân gelip Cebrayil indi her **subh u şâm** (Beyit. 1820)

Subh u şâm: Ki tâ ol hilâfet ede yerine **subh u şâm** (Beyit. 4568)

Sûret ü ma'nâ: Ne san'atdır ki balçıktan yarattı **sûret ü ma'nâ** (Beyit. 898)

Şâkir ü meşkûr: Kim bilirse işbu remzi **şâkir ü meşkûr** olur (Beyit. 3581)

Şâm u Irak: Tuta **Şâm u Irak**'ın ol arasında makaamâtı (Beyit. 4845)

Şark u garb / Şâm u ırâk: **Şark u garb** onun olısar Mekke ne **Şâm u ırâk** (Beyit. 1545)

Şark u garb: Dahi bildirdi Zü'l-karneyn ki gezdi **şark u garb** etrâf (Beyit. 2521)

Şark u magrib: Egerçi birdi ona **şark u magrib** (Beyit. 2628)

Şehd ü şeker: İçe can şerbet-i hikmet ede **şehd ü şeker** iblâğ (Beyit. 1411)

Şehîd ü yüz: Kimisin kıldın **şehîd ü yüzünü** ağ eyledin (Beyit. 4115)

Şehr ü sahârâ: Tamâmet nûr olur **şehr ü sahârâ** (Beyit. 44)

Şehr ü sahrâ: Birisi kimdir İskender ki gezdi **şehr ü sahrâ** dag (Beyit. 2512)

Şekk ü şirk u hicâb: Kamu mahv ola **şekk ü şirk u hicâb** (Beyit. 652)

Şems ü bedr ü hilâl: Nitekim mükerrer doğar **şems ü bedr ü hilâl** (Beyit. 4464)

Şems ü kamer: Çü **şems ü kamer** eylediler tulû (Beyit. 568)

Şems ü kamer: Dedi ibni Abbas ki **şems ü kamer** (Beyit. 559)

Şems ü kamer: Dolanınca magribe **şems ü kamer** (Beyit. 4962)

Şems ü kamer: Görür Şâm ilinde düşündeki **şems ü kamer** (Beyit. 1825)

Şems ü kamer: Gözü berk ururdu sanasın ki **şems ü kamer** (Beyit. 611)

Şems ü kamer: Ne **şems ü** ne **kamer** gökler ne yerler ne hu kûh-ı Kaaf (Beyit. 4026)

Şems ü kamer: Nite kim şuâ'ına **şems ü kamer** (Beyit. 499)

Şems ü kamer: Yüzleri **şems ü kamer** belkim hasen (Beyit. 3806)

Şems ü mâh-ı kevineyn: Kemâle erdi **Şems ü mâh-ı kevineyn** (Beyit. 1687)

Şerîf ü ger: Halka ederdi tevâzu ger **şerîf ü ger** vazî' (Beyit. 1969)

Şerr ü fesâd: Ne yemek ne içmek ne gülmek ne **şerr ü fesâd** (Beyit. 2395)

Şerr ü şûr u fesâd: Dahi kimdir İblîs nedir **şerr ü şûr u fesâd** (Beyit. 527)

Şerr ü şûr: Ger koruya vâki ola ona **şerr ü şûr** olur (Beyit. 3613)

Şevket ü izzet / vekaar u ıstıbâr: **Şevket ü izzet vekaar u ıstıbâr** (Beyit. 2007)

Şeyh u şâb: Etmeye ayruk ibâdet yer yüzünde **şeyh u şâb** (Beyit. 2973)

Şeyh ü sabîler: Çürür ise ne var **şeyh ü sabîler** (Beyit. 4233)

Şeyh ü şâb: İşitsin bu sözü gönülden kamu **şeyh ü şâb** (Beyit. 4397)

Şi'r ü sanâyi': Husûsa sözleri **şi'r ü sanâyi'** (Beyit. 2641)

Şirk ü fîsk: Bu durur takvâ ki nefsîn **şirk ü fîsk** (Beyit. 3625)

Şirrîr ü kâfir: Ki Feyrûz idi adı **şirrîr ü kâfir** gulâm (Beyit. 4579)

Şûrb ü hamr: Zinâ ve **şûrb ü hamr** edip be-gâyet edeler iksâr (Beyit. 4776)

Taâm u şarâb: Eder cennet ehli **taâm u şarâb** ilezevk (Beyit. 2372)

Tabl u alem: Resûl pes kılıp cum'ayı çekti **tabl u alem** (Beyit. 3113)

Tâc u hulle: Başından gitti **tâc u hulle** tenden (Beyit. 1017)

Tâc ü taht u hulleler / at u Burak: **Tâc ü taht u hulleler at u Burak** ondan çıkar (Beyit. 353)

Tahıyyât u selâm: **Tahıyyât u selâm** etti dedi yâ hayre halkı'llâh (Beyit. 4006)

Tahıyyât u selâm: **Tahıyyât u selâm** ikrâm ediptir (Beyit. 4014)

Taş u turâb: Deprene dağ çalkana **taş u turâb** (Beyit. 4992)

Tavâf ede ü hâc ola: Tâ visâli Ka'be'sin **ede tavâf ü ola hâc** (Beyit. 341)

Tayr u vahş ü dabbe: **Tayr u vahş ü dabbe** ede imtizâc (Beyit. 4994)

Tefâsir ü ehâdis: **Tefâsir ü ehâdis** içre denen (Beyit. 2278)

Tefsîr ü hadis: Ki **tefsîr ü hadiste** geldi tashîh (Beyit. 1586)

Tesbîh ü takdîs: Bana **tesbîh ü takdîs** et benim zikrimde kıl isrâ' (Beyit. 1291)

Tesnîm ü Rahîk u Selsebîl: Kattı **Tesnîm ü Rahîk u Selsebîl** (Beyit. 797)

Tevbîh ü âr: Ya'ni yok bu gün size **tevbîh ü âr** (Beyit. 3266)

Tevhîd ü îmân: Getirirler idi **tevhîd ü îmân** (Beyit. 1353)

Tevrât u İncîl: Gelir **Tevrât u İncîl**'de doğısar bedr-i erselnâk (Beyit. 1660)

Tevrât u İncîl: Haber vermiş idi **Tevrât u İncîl** (Beyit. 1595)

Tevrât u İncîl: Ne **Tevrât u** ne **İncîl**'de geliptir (Beyit. 2319)

Tevrât u Zebûr / İncîl ü Fûrkaan: Etti **Tevrât u Zebûr İncîl ü Fûrkaan** ittibâk (Beyit. 1548)

Tevrât ü İncîl: Ki **Tevrât ü İncîl** Zebûr içre ben (Beyit. 1839)

Tuğ u berât: Kime sundu bu mülke **tuğ u berât** (Beyit. 4327)

Tûl u dirâz: Budur hâsılı doğru kulkıssa **tûl u dirâz** (Beyit. 779)

Tûr u Sînâ: **Tûr u Sînâ** kudretin Kaaf'ında kadridir kelîl (Beyit. 3193)

Uçmağ u tamu: Arz olurduher mahalle ona **uçmağ u tamu** (Beyit. 1997)

Uşak oğlan u derviş bay: Ki hattâ cümle hatunlar **uşak oğlan u derviş bay** (Beyit. 2608)

Vâcid ü mevcûd: Ki zîrâ **vâcid ü mevcûd** edinmiştir onu kible (Beyit. 2789)

Vâhid ü Ferd ü Ehad: **Vâhid ü Ferd ü Ehad** Allâh'tır (Beyit. 3679)

Vahy-i Kayyûm u Hayy-ı lâ-yenâm: İnicek ona **vahy-i Kayyûm u Hayy-ı lâ-yenâm** (Beyit. 1805)

Var u yok: Bilinmez ki tahte's-serâda nedir **var u yok** (Beyit. 630)

Vildân u havrâ: Doludur cennetin içi saray **vildân u havrâdan** (Beyit. 3724)

Vildân u hûr u burâk u libâs: Kusûr ile **vildân u hûr u burâk u libâs** (Beyit. 3901)

Vird ü zikr: Zâhirâ **vird ü zikr-i kuddûsü** (Beyit. 4340)

Vücûd u yâ-adem: Zîra mümkün iktizâ etmez **vücûd u yâ-adem** (Beyit. 3584)

Yâ Hayy ü yâ Kay (y)ûm u salavât edip: Digil günde on kez ki bu sözü **yâ Hayy ü yâ Kay (y)ûm u salavât edip** her gün on bî-melâl (Beyit. 4448)

Ya şehr ü yâ köy ü yâ sahrâ: Ya şehr ü yâ köy ü yâ sahrâ tilâl (Beyit. 498)

Yakîn ü sıdk: Dedi yâ Rab bilmezem dedi **yakîn ü sıdk** ile (Beyit. 2425)

Yâkuut u dūr: Kapisın altından etti taşların **yâkuut u dūr** (Beyit. 283)

Yâkuut u mercân: Her birini sanasın **yâkuut u mercân** lûlûdür (Beyit. 338)

Yâr u diyâr: Mükerrer nice olur onunla **yâr u diyâr** (Beyit. 698)

Yel ü su: Sanki ceng ederler idi **yel ü su** tartip silâh (Beyit. 419)

Yer ü gögü: **Yer ü gögü** nice düzer Bârigâh (Beyit. 427)

Yer ü gök: Hak kelâmın yazmağa ger **yer ü gök** menşûr olur (Beyit. 3600)

Yer ü gök: Varlığına bu **yer ü gök** şahid (Beyit. 4313)

Yer ü gök: **Yer ü gök** sana nokta-ı mevhûm (Beyit. 4320)

Yüzü bedr ü gözü mâzâğ: Hibetu'llah demek olur **yüzü bedr ü gözü mâzâğ** (Beyit. 1404)

Zâhir ü bâtin: Çü Haktır **zâhir ü bâtin** budur pes mazhar-ı evvel (Beyit. 2790)

Zâhir ü bâtin: Der isen **zâhir ü bâtin** durur pes (Beyit. 4289)

Zâhir ü bâtin: **Zâhir ü bâtin** Samed Allâh'tır (Beyit. 3678)

Zâr u uryân: Çıkardı uçmağından **zâr u uryân** (Beyit. 1433)

Zâr u zâr: Edeler Hakk'a tazarru' ağlaşalar **zâr u zâr** (Beyit. 4949)

Zâr u zâr: Gelip dedi Abbas kim ağlaştılar **zâr u zâr** (Beyit. 3868)

Zât u sıfât: Onda arz eyleyiser **zât u sıfât** (Beyit. 389)

Zehî zevk u zehî lezzet: **Zehî zevk u zehî lezzet** ki verdi şerbet-i elfâz (Beyit. 1235)

Zerr ü sîm-i seher: Nisâr eyledi **zerr ü sîm-i seher** (Beyit. 2981)

Zevk u safâ: Cihânı doldura **zevk u safâ**dan (Beyit. 4917)

Zikr ü fikr ü salât: Kamu işleri **zikr ü fikr ü salât** (Beyit. 510)

Zikr ü tesbîhât: Duâ ve **zikr ü tesbîhât** ederdi feve ü fevc eşyâ' (Beyit. 1321)

Zîr ü bâlâ: Ki ya'ni hiç karâr etme elin çek **zîr ü bâlâ**dan (Beyit. 3705)

Zuhr u asr: Rivâyetdir kim Âdem hem ki **zuhr u asr** arasınca (Beyit. 1060)

Zühd ü ragbet: Dedi **zühd ü ragbet** nitedir buyur beyyinât (Beyit. 2350)

Zühd ü takvâ / salât u sıyâm: İş **zühd ü takvâ** idi hem **salât u sıyâm** (Beyit. 4587)

Zühd ü takvâ: İşitsin işbu nâlîde ne söyler **zühd ü takvâ**dan (Beyit. 3687)

3.2.2. "ve" İle Kurulan Bağlama Grubu

Adı ve sanı: Velîkin gözgü yâ sûret ne bilsin **adı ve sanı** (Beyit. 2800)

A'lâ ve a'zam: Kamulardan onu **a'lâ ve a'zam** (Beyit. 1085)

Amel kıla ve doğru yola gide: **Amel kıla ve doğru yola gide** (Beyit. 2759)

Amennâ ve saddaknâ: Kim **amennâ ve saddaknâ** dedi ol (Beyit. 2180)

Âmennâ ve saddaknâ: Pes **âmennâ ve saddaknâ** k'onundur Hakk'a istîcâb (Beyit. 156)

Âmennâ ve saddaknâ: Pes onu Hak bildik **âmennâ ve saddaknâ** dedik (Beyit. 2946)

Âmennâ ve saddaknâk: Resûlu'llâh olırsadır pes **âmennâ ve saddaknâk** (Beyit. 1656)

Arefe ve cum'a: Biri **arefe ve bir cum'a** idi (Beyit. 3392)

Âsî ve kezzâb: Ki **âsî ve kezzâb** ü kâfir için bî-namâz (Beyit. 752)

Aslı ve fer'i: Hem **onun** yarlıgana **aslı ve fer'i** cümle (Beyit. 4380)

Âşikârâ ve nihân: Benden istihyâ ede ol **âşikârâ ve nihân** (Beyit. 2439)

Atası ve anası: **Atası ve anası** kızın bile (Beyit. 2828)

Attı ve geçti: Akabe cemresini **attı ve geçti** akabât (Beyit. 3384)

Azze ve cel: Pes dedi ni'me'l-kudümdür Rabb'ime **azze ve cel** (Beyit. 3800)

Azze ve cel: Saltanat onun durur **azze ve cel** (Beyit. 3161)

Azze ve celle: Kim Allâh **azze ve celle** Ganî bî-niyâz (Beyit. 3883)

Azze ve celle: Kim Allâhu **azze ve celle** Ganî zü'l-celâl (Beyit. 4450)

Berren ve bahrâ: Benüm evsâfımı **berren ve bahrâ** (Beyit. 59)

Beyzâ ve sevdâ: Ki tâlib olmaya magrûr geçe **beyzâ ve sevdâdan** (Beyit. 3707)

Bu'den ve kurbâ: Taradılar yeri **bu'den ve kurbâ** (Beyit. 1617)

Cânnı ve cinni: Çü **cânnı ve cinni** Hak etti helâk (Beyit. 707)

Cebren ve kahrâ: Sözünü tuttum uş **cebren ve kahrâ** (Beyit. 67)

Cennetü'l-Me'vâ ve Sidrü'l-müntehâ: Menziliniz **cennetü'l-Me'vâ ve Sidrü'l-müntehâ** (Beyit. 4037)

Cübbe ve kubbe: Târümâr eyledi çetr ü **cübbe ve kubbe** kabâ (Beyit. 2889)

Cümle mevcûdât sever ve ümmeti şâha: Onunçün **cümle mevcûdât sever ve ümmeti şâha** (Beyit. 2815)

Döşeği ve yastığı: **Döşeği ve yastığı** sahtiyan idi içi lîf (Beyit. 1990)

Duâ ve zikr: Duâ ve zikr ü tesbîhât ederdi feve ü fevc eşyâ' (Beyit. 1321)

Ednâ ve esâtîn: Ondan **ednâ veesâtîn** eyleye (Beyit. 785)

Enbiyâ ve evliyâ: Hem geliser bundan anca **enbiyâ ve evliyâ** (Beyit. 837)

Enbiyâ ve mürselîn: Birisidir **enbiyâ ve mürselîn** (Beyit. 380)

Enbiyâ ve mürselîn: Ne kadar kim **enbiyâ ve mürselîn** kim geldiler (Beyit. 1547)

esbâb ve ger ensâb: Onun nûrundan olmuştur eğer **esbâb ve ger ensâb** (Beyit. 163)

Esmâ ve hakaayık: Kamu **esmâ ve hakaayık** suverinden ma'nâ (Beyit. 3352)

Evlâ ve a'lâ: Onunçün dînidir **evlâ ve a'lâ** (Beyit. 3426)

Farzan ve emrâ: Simaya hükmünü **farzan ve emrâ** (Beyit. 62)

Fazlan ve kadrâ: Bulısar mertebe **fazlan ve kadrâ** (Beyit. 64)

Gökleri ve yerleri: **Gökleri ve yerleri** etti tavâf (Beyit. 799)

Gördü ve anladı: Çü Cebrâil'i **gördü ve anladı** (Beyit. 1781)

Gussa ve evcâ': Ki çünkim buluşup gitti bulardan **gussa ve evcâ'** (Beyit. 1315)

Gussa ve şekvâ: Bu kez geldin geri şâdân dağılmış **gussa ve şekvâ** (Beyit. 3438)

Hasebde ve nesebde: **Hasebde ve nesebde** ekrem idi (Beyit. 2677)

Hasren ve neşrâ: Severse taş dahi **hasren ve neşrâ** (Beyit. 63)

Havvâ ve İblîs: Ki şol dem k'Âdem ü **Havvâ ve İblîs** oldular ihbât (Beyit. 1121)

Havvâ ve şeytân: Çü çıktı Âdem ü **Havvâ ve şeytân** (Beyit. 1175)

Hayâ ve rahmeti ünsü: Dedi sana dahi verdim **hayâ ve rahmeti ünsü** (Beyit. 1140)

Hîle ve al: Edeler türlü türlü **hîle ve al** (Beyit. 4833)

Hulle ve hûrîlerin: **Hulle ve hûrîlerin** eyle ayân kıl iktirâs (Beyit. 289)

Iyden ve kadrâ: Yüzümü gözleyen **iyden ve kadrâ** (Beyit. 65)

İçi ve dışı: Gelip îman getirdi pes **içi ve dışı** oldu sag (Beyit. 2505)

İfnâ ve ihyâ: Benimdir kabz u bast **ifnâ ve ihyâ** (Beyit. 2190)

İlle kasırvan ve takrîr eyleyem: **İlle kasırvan ve takrîr eyleyem** andan makaal (Beyit. 3202)

İzzen ve nasrâ: Erin devletlere **izzen ve nasrâ** (Beyit. 36)

Kabirde ve kıyâmette: **Kabirde ve kıyâmette** Sırâtı (Beyit. 2314)

Kadri ve sırrı: Cismi cânı **kadri ve sırrı** alî (Beyit. 4117)

Kalem geldi ve levh oldu: **Kalem geldi ve levh oldu** düzüldü arş u kürsî hem (Beyit. 100)

Kâtib ve ümmî: Okur bilir eger **kâtib ve ger ümmî** emârâtı (Beyit. 4864)

Kazâ ve kader: **Kazâ ve kader** uşbuma'nîledir (Beyit. 3892)

Kızını öptü ve boynun yiyledi: Pes kığırdı kızını öptü ve boynun yiyledi (Beyit. 4080)

Kubbe ve taak: Adı Rak'â kubbe ve taak inciden (Beyit. 445)

Kulağı ve burnu: Gözü kulağı ve burnu tolısar (Beyit. 4829)

Kübrâ ve sugrâ: Anılmıştır kamu kübrâ ve sugrâ (Beyit. 40)

Kübrâ ve sugrâ: Meâsîden ırağ etti kamu kübrâ ve sugrâdan (Beyit. 3727)

Mecden ve fahrâ: Yüce izzetleri mecden ve fahrâ (Beyit. 37)

Muâviye ve onun etba'ı: Muâviye ve onun etba'ı kılıp cefâ (Beyit. 4637)

Muhibb ve mahbûb: Muhibb idi ve mahbûb yoktu sâlis (Beyit. 2196)

Mûsa ve İsâ: Husûsâ Mûsa ve İsâ kim ola Bû Alî Bukrat (Beyit. 1151)

Mürsel ve arrâf: Kim onu kimsene bilmez eger mürsel ve ger arrâf (Beyit. 2520)

Nûr-ı Rabbânî Kalemdir ve dürr-i nûrânî levhdir: Kalemdir nûr-ı Rabbânî ve levhdir dürr-i nûrânî (Beyit. 219)

Ona ve onun cündüne: Ona ve onun cündüne söyledi (Beyit. 717)

Ona ve onun nesline: Musallat eyle sen beni ona ve nesline onun (Beyit. 1124)

Ona ve ümmetine: Ki munzardır ona ve ümmetine (Beyit. 1623)

Özü zâlim ve yüzü zulâm: Ne lülü özü zâlim idi ve yüzü zulâm (Beyit. 4580)

Pes erdi ve selâm etti: Pes erdi ve selâm etti bu işte eyledi ihlâs (Beyit. 3930)

Rabb'ine ve sana: Rabb'ine ve hem sana benven mutî (Beyit. 3803)

Ravza ve cennât: Hûr u dîdâr ravza ve cennât (Beyit. 4323)

Ravza ve dergâh: Oluptur ravza ve dergâh yatar zımnında ol bedr ay (Beyit. 2615)

Ravza ve köşk: Ravza ve köşk ü saray bag inciden (Beyit. 307)

Ravza ve rıdvan: Bezendi ravza ve rıdvan düzendi cennet ü a'râf (Beyit. 1474)

Ravza ve rıdvân: Kanı ol ravza ve rıdvân kanı ol cennet-i Feyyâz (Beyit. 1075)

Ridâ ve izâr: Yatarken bürünüp ridâ ve izâr (Beyit. 1777)

Sabren ve şükrâ: Hak'a hamd eyleye sabren ve şükrâ (Beyit. 61)

Sadren ve bedrâ: Özü yüzü olan sadren ve bedrâ (Beyit. 66)

Sana ve dostuna: Sana ve dostuna ta'zîm kıldık (Beyit. 1371)

Sana ve ümmete: Zihî devlet ki vermiştir sana ve ümmete Allâh (Beyit. 4023)

Semâvât ve arz: Kığırdı pes semâvâtı ve arzıyüce dağları (Beyit. 1225)

Semâvât ve arz: Semâvâtı ve arzı hem cibâli eyledim eykaaz (Beyit. 1216)

Semi'nâ ve ata'nâ: Melekler dediler lebbeyk semi'nâ ve ata'nâ pes (Beyit. 924)

Serrâ ve darrâ: Ki ya'ni terk-i dünyâ kıl geçip serrâ ve darrâdan (Beyit. 3706)

Sırran ve cehrâ: Ki yazam vasfını sırran ve cehrâ (Beyit. 68)

Şarkan ve garbâ: Aradılar kamu **şarkan ve garbâ** (Beyit. 1617)
Şekli ve huyu: Anasına çeker **şekli ve huyu** (Beyit. 2692)
Şifâ' ve rahmet: Hem **şifâ' ve rahmet** ola eyleye bana niyâz (Beyit. 2429)
Şis ve hilm: Dahi **Şis'i ve hilm**ini kim dilerse göre (Beyit. 4626)
Tâc ve taht: Kanı **tâc ve taht**ı hep birahtı (Beyit. 1285)
Tahkîkan ve te'vîlâ: İşit bu sırr-ı a'lâdan ki **tahkîkan ve te'vîlâ** (Beyit. 2164)
Takvâ ve fetvâ: Kamu a'mâli derc etti eger **takvâ ve ger fetvâ** (Beyit. 3469)
Ta'zîmen ve iclâlâ: Urûc etmişti onunla ki **ta'zîmen ve iclâlâ** (Beyit. 2141)
Uhrâ ve ûlâ: Onundur gayb u ayn **uhrâ ve ûlâ** (Beyit. 8)
Ûlâ ve uhrâ: Fenâdan da fenâ ola geçe **ûlâ ve uhrâ**dan (Beyit. 3708)
Vâlfîdi mevâlî ve abîde: Ki **vâlfîdi mevâlî ve abîde** (Beyit. 4720)
Yüzleri ve gözleri: **Yüzleri ve gözleri** berrâk idi (Beyit. 3170)
Yüzü ve zehri: Döne **yüzü ve zehri** ola lezzât (Beyit. 4326)
Zinâ ve şûrb ü hamr: **Zinâ ve şûrb ü hamr** edip be-gâyet edeler iksâr (Beyit. 4776)

3.2.3. "ile" İle Kurulan Bağlama Grubu

Âdem'le Havvâ: Atan **Âdem'le Havvâ'yı** vücûda (Beyit. 4028)
Adın ile adı: Yazılmış **adın ile adı** vâki' (Beyit. 1090)
Adl ile İslâm: Ki **adl ile islâm** kokusu doluptu meşâm (Beyit. 4571)
Adl ile son: Cihânı toldırısar **adl ile son** (Beyit. 4820)
Ahlâf ile eslâf: Hitâb etti kim işitti kamu **ahlâf ile eslâf** (Beyit. 1491)
Akl eli ile sen: İşit bu sözü **akl eli ile sen** sen de yaz (Beyit. 774)
Akl ile iftirâs: Gerek âkil ede onu **akl ile iftirâs** (Beyit. 3904)
Akl ile ma'nisi: Nice oldu yâ **aklilema'nisi** infihâm (Beyit. 1813)
Alî ile Fazl ibni Abbâs: **Alî ile Fazl ibni Abbâs'a** pes istinâd (Beyit. 3837)
Alî ile Fazl İbni Abbâs: **Alî ile Fazl İbni Abbâs'a** verdi kenâr (Beyit. 3873)
Alî ile Hamza: **Alî ile** pes **Hamza** etti onu târümâr (Beyit. 3050)
Alî'le Fâtıma: Geldi andan pes **Alî'le Fâtıma** (Beyit. 3805)
Alî'yle Fazl'a: **Alî'yle Fazl'a** söykendi geri menziline geldi (Beyit. 3973)
Âm ile hâs: Melekler cümlesine **âm ile hâs** (Beyit. 930)
Ayağ ile boynu: **Ayağ ile boynunu** bastı kesip başını (Beyit. 3061)
Baş ile can: Dedi kimdir kim elimde kurtara **baş ile can** (Beyit. 1886)
Bu sözler ile ol amel: Kim ola **bu sözler ile ol amel** kıla tamam (Beyit. 2463)

Buhâr ile duhân: Çıktı sudan kaynayuban pes **buhâr ile duhân** (Beyit. 419)

Cân ile ten: Nice kim diri ola **cân ile ten** (Beyit. 1109)

Celâl ile cemâl: Celâl ile cemâlin kılar izhâr (Beyit. 123)

Cemâl ile kemâlât: Göstere tâ subh-ezelde ki **cemâl ile kemâlât** (Beyit. 3353)

Cevr ile emrâz: Esîr ettim hayâtında çekesin **cevr ile emrâz** (Beyit. 1049)

Cism ile cân: Kemişti yoluna **cism ile cânı** (Beyit. 3956)

Dâr ile kasr: Yıkıcı **dâr ile kasrı** imâret edici kabri (Beyit. 3990)

Devr ile ihlâs: Safâlar içre müstagrağ ederler **devr ile ihlâs** (Beyit. 996)

Dîbâc ile tarsî: Örtüsü **dîbâc ile tarsî** idi (Beyit. 2904)

Dost ile düşmen: Acebdir ki **dost ile düşmen** duâ eyledi (Beyit. 3029)

Dünyâ ile ukbâ: Niceye oldu feth-i bâb bulup **dünyâ ile ukbâ** (Beyit. 3449)

Dürr ile yâkuut: Fırısteler nisâr etti saçuban **dürr ile yâkuut** (Beyit. 981)

Ehl ü evlâdı ile ehass ü eâm: Bile **ehl ü evlâdı ile ehass ü eâm** (Beyit. 3109)

Ekfân ile tâbût: Giyip **ekfân ile tâbût** kara yerde yatar ecnâd (Beyit. 4691)

Firavn ile Mûsâ / Yahyâ ile Îsâ: Kanı **Firavn ile Mûsâ** kanı **Yahyâ ile Îsâ** (Beyit. 4695)

Ganâyim ile gânimîn: Usârâ **ganâyim ile gânimîn** (Beyit. 3100)

Göz ile kaş: İçinde akl u nefis ü rûh dışında dil **göz ile kaş** (Beyit. 898)

Gufrân ile tafdîlâ: Ki yâ nefis ni'metim sana ki **gufrân ile tafdîlâ** (Beyit. 2166)

Hacc ile ta'zîmât: Namâz edin zekât edin kılın **hacc ile ta'zîmât** (Beyit. 3766)

Hakk ile münâcât: Cün etti anda **Hakk ile münâcât** (Beyit. 1113)

Halk ile baş: Kaça mahlûkaat içinden çatmaya **halk ile baş** (Beyit. 2446)

Hamd ile senâ: Sad hezârân Hak'a **hamd ile senâ** rahmetin ol (Beyit. 3382)

Hamd ile şükür: Sanadır **hamd ile şükür**üm muhakkak (Beyit. 1255)

Hanût ile kefen: Getirdi anda cennetten **hanût ile kefen** yektây (Beyit. 4167)

Harâm ile helâlât: Ne kim mal var ise gitmiş **harâm ile helâlâtı** (Beyit. 4858)

Hârût ile Mârût / Tâlût ile Câlût: Kanı **Hârût ile Mârût** kanı **Tâlût ile Câlût** (Beyit. 4691)

Hâs ile âm: Ederdi fahr onunla **hâs ile âm** (Beyit. 1599)

Hasan'la Hüseyin: **Hasan'la Hüseyin**'i viribidi olmaya kan (Beyit. 4613)

Hasan'la Hüseyin: **Hasan'la Hüseyin**'in yudu donların etti ag (Beyit. 4509)

Hasan'la Hüseyin: Velî hoş tutasın **Hasan'la Hüseyin**'i sen (Beyit. 4513)

Helâl ile harâm: Hem **helâl ile harâm**ın ortasında şübhe çok (Beyit. 3611)

Hesâb ile azâb: Ki **hesâb ile azâb** olmaya hem fi'l-hâlât (Beyit. 4380)

Hızr ile İsa': Onunçün zindedür **Hızr ile İsa'** (Beyit. 19)

Hicr ile emrâz: Dedi Havva'ya pes sen de bulasın **hicr ile emrâz** (Beyit. 1048)

Hilm ile mevsûf: Kızdan artıktı hayâda **hilm ile mevsûf** idi (Beyit. 1974)

Hilm ile takvâ: **Hilm ile takvâ** idi onda nizâm (Beyit. 2009)

Hud ile Sâlih: **Hud ile Sâlih** arasındadı ol (Beyit. 1511)

Hüseyn ile Hasan: Erdi andan hem **Hüseyn ile Hasan** (Beyit. 3806)

Hüseyn ile Hasan: **Hüseyn ile Hasan** aydur ki yâ ceddâh yâ feyyâz (Beyit. 3943)

Hüseyn ile Hasan: **Hüseyn ile Hasan** bile dediler niçin oldu âs (Beyit. 3933)

Hüseyn ile Hasan: Ki dizinde oturmuştu **Hüseyn ile Hasan** şeh-zâd (Beyit. 4657)

Hüsn ile sûret / cevri ile ihlâs: Ne kala **hüsn ile sûret** ne kala **cevri ile ihlâs** (Beyit. 999)

İhsân ile âsâr: Hulk u lûtf **ihşân ile âsâr** idi (Beyit. 2012)

İlm ile ala: Onun kim akı var **ilm ile ala** (Beyit. 4294)

İlm ile âyet: Öğretirdi **ilm ile âyet** resûl (Beyit. 2016)

İlm ile fetvâ: **İlm ile fetvâ** idi onda kelâm (Beyit. 2009)

İlm ile irfân: Kemâl-i **ilm ile irfân** ne bünyâd etti gör rehâs (Beyit. 1001)

İlm ile ma'mûr: Gönülleri **ilm ile ma'mûr** olur ma'nidâr (Beyit. 2419)

Îmân ile takvâ: Çünkim **îmân ile takvâ**dan biraz bast eyledik (Beyit. 3628)

İzâr ile ridâ: Gâh **izâr ile ridâ** gâhî kabâ (Beyit. 1959)

İzâz ile itlâ': Melekler etti istikbâl kılıp **izâz ile itlâ'** (Beyit. 1299)

İzz ile ikrâm: Ululara **izz ile ikrâm** idi (Beyit. 2018)

İzzet ile hoş selâm: Geldi verdi hazretine **izzet ile hoş selâm** (Beyit. 3793)

İzzet ile ihtirâm: Gâyetince **izzet ile ihtirâm** (Beyit. 2019)

Kadr ile ihlâs: Hemâna kim çıka cânın gider bu **kadr ile ihlâs** (Beyit. 991)

Kahr ile emrâz: Ölüm acısını tadıp göresin **kahr ile emrâz** (Beyit. 1050)

Kahr ile ihlâs: Dediler niçin ağlarsın edersin **kahr ile ihlâs** (Beyit. 998)

Kehhân ile gullât: Dedi kanı bana mürsel dedi **kehhân ile gullât** (Beyit. 1127)

Kemâl-i hüsn ile hulk-ı azîz: Vermiş idi Hak **kemâl-i hüsn ile hulk-ı azîz** (Beyit. 1963)

Kusûr ile vildân u hûr u burâk u libâs: **Kusûr ile vildân u hûr u burâk u libâs** (Beyit. 3901)

Küfr ile a'mâ: Nicenin gözleri gördü yürürken **küfr ile a'mâ** (Beyit. 3448)

Libâs ile hîç: Ki yâ Ahmed aslâ donanma **libâs ile hîç** (Beyit. 2381)

Lûtf ile bessâm: **Lûtf ile bessâm** idi yüzü güleçti mâh-rû (Beyit. 1972)

Lûtf ile ezyâf: Yapıp tekye asıp kandil geçerd **lûtf ile ezyâf** (Beyit. 1472)

Lülü ile lâîlâ: Kulak tutar isen hoca dökem **lülü ile lâîlâ** (Beyit. 2132)

Mekr ile âlin: Degil işitelim **mekr ile âlin** (Beyit. 1153)

Mekr ile ihlâs: Dedi pes çâre var mıdır ki kılâm **mekr ile ihlâs** (Beyit. 994)

Metbû' ile etbâ': Şikâyet ettiler Hak'a kamu **metbû' ile etbâ'** (Beyit. 1323)

Meyl ile iltihâs: Ne görsen sevip eyleme **meyl ile iltihâs** (Beyit. 2354)

Mısr ile Şâm: Pes onun zamânında feth oldu **Mısr ile Şâm** (Beyit. 4570)

Mizmâr ile ayyât: Dedi kanı müezzin pes dedi **mizmâr ile ayyât** (Beyit. 1128)

Muhâcirler ile ensâr: Bu kez ağlaştılar cümle **muhâcirler ile ensâr** (Beyit. 3944)

Muhâcirlerle ensâr: **Muhâcirlerle ensârı** karındaş etti bunları (Beyit. 2739)

Nakl ile aklâ: Dedi benden işittin siz bu sözü **nakl ile aklâ** (Beyit. 4144)

Nakl ile aklâ: Ne kavseyn belki ev-ednâ budur söz **nakl ile aklâ** (Beyit. 2146)

Nakl ile eclâ: Onu Tezkire'de yazmış musahhah **nakl ile eclâ** (Beyit. 3431)

Nasr u izzile şehir ü diyâr: Doldu **nasr u izzile şehir ü diyâr** (Beyit. 2833)

Nazm ile ma'nisi: Bu sözce kadîm oldu pes **nazm ile ma'nisi** (Beyit. 1816)

Nev' ile esnâf: Hitâbet edesin anda işite **nev' ile esnâf** (Beyit. 4021)

Ömr ile ihlâs: Ecel dermânını verem kılasın **ömr ile ihlâs** (Beyit. 995)

Ömr ile iltizâz: Dilerse ede dünyede **ömr ile iltizâz** (Beyit. 3858)

Resûl ile kalan: Kimse kalmadı **resûl ile kalan** (Beyit. 3320)

Salât ile selâm: Biz ona nite **salât ile selâm** eylemeyevüz (Beyit. 4358)

Salât ile selâm: **Salât ile selâm** olsun hezârân (Beyit. 4309)

Salât ile zekât: Emânet ne idi anda **salât ile zekât** idi (Beyit. 1204)

Savm ile hacc ile zekât: Deyip îmân u salât **savm ile hacc ile zekât** (Beyit. 3388)

Sıdk ile îman: Getirdi **sıdk ile îman** inâyet eyledi Mevlâ (Beyit. 3440)

Sırr ile ihlâs: Haber verdi ona fi'l-hâl bu sözü **sırr ile ihlâs** (Beyit. 992)

Sihr ile al: Dedi Muhammed gitti hây etti bize **sihr ile al** (Beyit. 2550)

Şark ile garb: Benim ümmetimin mülkü iriser **şark ile garba** (Beyit. 4786)

Şerr ile şûr: Bu aylarda haramdır **şerr ile şûr** (Beyit. 3399)

Şevket ile mübârizler ile behem: Katı **şevket ile mübârizler ile behem** (Beyit. 3119)

Şi'r ile çalgılar: Dedi kanı bana Kur'ân dedi **şi'r ile çalgılar** (Beyit. 1127)

Şîrîn ile Ferhad: Kanı Keyhusrev ü Hüsteven kanı **Şîrîn ile Ferhad** (Beyit. 4694)

Şuayb Hârûn ile Mûsâ: Bulardan sonra geldiler **Şuayb Hârûn ile Mûsâ** (Beyit. 1479)

Şükr ile ihlâs: Kamu eylikleri gördü ederdi **şükr ile ihlâs** (Beyit. 987)
Tahiyyât ile ikrâm: **Tahiyyât ile ikrâma** seni mahsûs eder Allâh (Beyit. 4007)
Tahiyyât ile teslîmât: Bulara ırgürün benden **tahiyyât ile teslîmât** (Beyit. 3768)
Taht ile tâc: Dedi dünya zindân ola pes ne **taht ile tâc** (Beyit. 2373)
Taklîd ile bâtın / cehl ile ehvâ: Eger **taklîd ile bâtın** dolarsa **cehl ile ehvâ** (Beyit. 3531)
Teennî ile tertîlâ: Medîne şehrine gitti **teennî ile tertîlâ** (Beyit. 2596)
Teşrî' ile tahkîki: Edip **teşrî' ile tahkîki** tatbîk (Beyit. 4241)
Vâs ile oğlu: Pes âhir **Vâs ile oğlu** ki Âmir oldu çün makbûr (Beyit. 4768)
Vasl ile dolu: Asfân'a erdiler karîb hicrette **vasl ile dolu** (Beyit. 2576)
Vücûd ile kemâl: Pes diyen sensin senindir çün **vücûd ile kemâl** (Beyit. 3187)
Yağrın etiyle kolu: Hem severdi koyunu **yağrın etiyle kolunu** (Beyit. 1980)
Yahûdîle nasârâ: Fedâ kılâm **yahûdîle nasârâ** (Beyit. 2309)
Yaş ile kan: Akardı gözlerinden **yaş ile kan** (Beyit. 1239)
Zîr ile bâlây: Beşer yerde melek gökte doluydu **zîr ile bâlây** (Beyit. 4170)
Zîr ile bâlây: Dediler vâsfını gerçek diyüptür **zîr ile bâlây** (Beyit. 2241)

3.2.4. "ne...ne..." İle Kurulan Bağlama Grubu

Ne akaarib ne mesâkin: Ne var idi **akaarib ne mesâkin** (Beyit. 4735)
Ne aklne nakl: Buna ilm erişmez **ne akl u ne nakl** infirâd (Beyit. 532)
Ne bey'u ne şîrâ: **Ne bey'u ne şîrâ** ücret icâret (Beyit. 4733)
Ne cevher var ne hod a'râz: Letâfette ona benzer **ne cevher var ne hod a'râz** (Beyit. 3951)
Ne cevher ne a'râz: Çıkuben Cüdde'ye indi **ne cevher** kaldı **ne a'râz** (Beyit. 1055)
Ne cihet ne müstened: Bu akvâle **cihet ne müstened ne** (Beyit. 2276)
Ne dediyse Hak ne Cebrâil'e emr ettiyse Hak: Haber verdi ona **ne dediyse Hak**
Ne Cebrâil'e emr ettiyse Hak (Beyit. 738)
Ne destûr ne isticmâ': Kimesneden taleb kılmaz **ne destûr u ne isticmâ'** (Beyit. 3992)
Ne devlet ne ad: Unutula onun ismi **ne devlet fânîye ne ad** (Beyit. 4708)
Ne evveli ne âhiri: Çün olur **evveli ne âhiri ne** (Beyit. 1415)
Ne ezân ne ikaamet: Yog idi **ne ezân u ne ikaamet** (Beyit. 2261)
Ne hakikat ne mecâz: Tâ kim igvâ etmeyeler **ne hakikat ne mecâz** (Beyit. 2433)

Ne havf-ı cehennem ne şevk-ı cinân: Ne havf-ı cehennem ederler ne şevk-ı cinân (Beyit. 2410)

Ne hissî ne aklî: Ne hissî ne aklîdir ol âlemin cevheri (Beyit. 535)

Ne kasr ne tâk: Tâ düze İslâm ilini şeriyle **ne kasr ü ne tâk** (Beyit. 2524)

Ne katı ebyâz ne katı esmer: Ne katı ebyâz ne esmerdi katı (Beyit. 1931)

Ne kavseyn ne ednâ: Ne kavseyn ne ednâ ki keşf oldu cümle hicâb (Beyit. 2335)

Ne kıvırcık ne uzun: Ne kıvırcık ne saçı uzun idi (Beyit. 1932)

Ne savt ne harf: Ne savttır ne harftır velî savt ü harf (Beyit. 1817)

Ne sefer ne menzilet ne mülk: Ne mülkedir sefer ne menzilet ne (Beyit. 1189)

Ne serrâ ne zarrâ: Hakaayıktan mezâhirden **ne serrâ bana ne zarrâ** (Beyit. 91)

Ne silâh u ne rukûb u ne rikâb: Dervîşâne **ne silâh u ne rukûb u ne rikâb** (Beyit. 2967)

Ne şems ne kamer / ne yerler ne hu: Ne şems ü ne kamer gökler **ne yerler ne hu** kûh-ı Kaaf (Beyit. 4026)

Ne takdîr ede Allâh ne ere hükm-i kazâ: Kim **ne takdîr ede Allâh ne ere hükm-i kazâ** (Beyit. 2888)

Ne temsîlen ne tahyîlâ: Tamam selb oldu mahsûsât **ne temsîlen ne tahyîlâ** (Beyit. 2169)

Ne teşbîhen ne ta'tîlâ: Taayyün gitti kaldı zât **ne teşbîhen ne ta'tîlâ** (Beyit. 2175)

Ne Tevrât ne İncîl: Ne Tevrât u ne İncîl'de geliptir (Beyit. 2319)

Ne yemek ne içmek ne gülmek ne şerr ü fesâd: Ne yemek ne içmek ne gülmek ne şerr ü fesâd (Beyit. 2395)

Ne yemek ne içmek ne gülmek: Ne yemek ne içmek ne gülmek azîz (Beyit. 4651)

Ne yerde buldunuz buna ne sened: Ne yerde buldunuz buna sened ne (Beyit. 2276)

Ne zâhir bildi ne mazhar / ne nakşı bildi **ne nakkaaş: Ne zâhir bildi ne mazhar ne nakş**ı bildi **ne nakkaaş** (Beyit. 911)

3.2.5. "hem...hem..." İle Kurulan Bağlama Grubu

Hem hakîkat hem mecâz: Nice görmüş **hem hakîkat hem mecâz** (Beyit. 365)

Hem halîm hem rahîm: İbni âmsın **hem halîm ü hem rahîm** (Beyit. 3262)

Hem kalbini şefkat hem himmetin rahmet kılıpverdi: Onun sem'ini hayr etti onun **hem kalbini şefkat** Onun **hem himmetin rahmet kılıpverdi** ona esbâb (Beyit. 150)

Hem Kureyze hem Nudayr: Hem Kureyze hem Nudayr ucümlesi ehl-i hevâ (Beyit. 2886)

Hem medâyin hem kusûr: Gördüm anda **hem medâyin hem kusûr** (Beyit. 2846)

Hem melîh hem fasîh: Cemâli **hem melîh** oldur beyânı **hem fasîh** oldur (Beyit. 3462)

Hem necîh hem nasîh: Beşîr ü **hem necîh** oldur nezîr ü **hem nasîh** oldur (Beyit. 3463)

Hem nûr hem rahmet kılalım: Bize **hem nûr hem rahmet kılalım** onu şeyh ü şâb (Beyit. 167)

Hem şerîh hem fasîh: Ki sadrı **hem şerîh** oldur ki kalbi **hem fasîh** agnâ (Beyit. 3462)

Hem tayy-ı mekân hem tayy-i zamân: Bu **hem tayy-ı mekân** idi bu **hem tayy-i zamân** idi (Beyit. 2225)

Hem ümmî hem a'lem: Hem **ümmî hem a'lem** ne sırdır acebdır bu hâl (Beyit. 1738)

3.2.6. "dahi" İle Kurulan Bağlama Grubu

Bir cânibinde su dahi bir cânibinde od: Ola **bir cânibinde su dahi bir cânibinde od** (Beyit. 4861)

Bir dahi seksen: Yaşadı **bir dahi seksen** gün erip ona memât (Beyit. 3374)

Bir yanı berre dahi bir cânibi bahre: Kim onun **bir yanı berre dahi bir cânibi bahre** (Beyit. 4794)

Cebrâîl'i Hak dahi Mikâîl'i Azrâîl'i Hak: Cün yaratmış idi **Cebrâîl'i Hak Dahi Mikâîl'i Azrâîl'i Hak** (Beyit. 239)

Ebû Cehl'in oğlu dahi Ikrime bed-şiyem: Ebû Cehl'in oğlu **dahi Ikrime bed-şiyem** (Beyit. 3107)

Göğünün dahi yeğligin: Bu dünyâ **göğünün dahi yeğligin** (Beyit. 712)

Hakikat mecâz dahi batnını zahrını şarkını garbını: Kelâmımdan inzâl edem ben **hakikat mecâz Dahi batnını zahrını şarkını garbını** (Beyit. 771-772)

Mehdî dahi Sîn ili: Gidiser **Mehdî dahi Sîn iline** (Beyit. 4972)

Mîkâîl dahi Cebrayil: Ki **Mîkâîl** idi **dahi Cebrayil** (Beyit. 3003)

Yetmiş bin onda dahi beş bin: Karâr etti **yetmiş bin onda dahi beş bin** ol (Beyit. 682)

3.2.7. "yâhud", "veya" İle Kurulan Bağlama Grubu

Arpa bulamacına yahud paça sünügüne: Arpa bulamacına yahud paça sünügüne (Beyit. 1999)

Durur mu veyâ kaça mı: Görem kim **durur mu veyâ kaça mı** (Beyit. 1782)

Mekke'de veya Hind'de: Pes Âdem **Mekke'de** yaptı **veya Hind'de** bir ev otağ (Beyit. 1394)

Tevâtür yâhud meşâhir: Tevâtür söyledi **yâhud meşâhir** (Beyit. 2282)

3.2.8. "ya" İle Kurulan Bağlama Grubu

Ataya ya anaya: Ataya ya anaya benzer oğlan (Beyit. 2685)

Gümüş mü yâ nühâs: Kendüzinin cismi altın mı **gümüş mü yâ nühâs** (Beyit. 850)

Hardal ya zerre remâd: Semâvât u arz onda **hardal ya zerre remâd** (Beyit. 553)

Hüsne mâle ya ömre: Hüsne mâle ya ömre var mı sebât (Beyit. 4329)

Râzı yâ hışm: Ne bilir ki ben **râzı yâ hışm** edem ihticâc (Beyit. 2369)

Yaradıldı mı yâ yaratılmadı: Yaradıldı mı **yâ yaratılmadı** (Beyit. 513)

3.2.9. "gâh... gâh... / geh... geh... / gehî...gehî..." İle Kurulan Bağlama Grubu

Gâh giyerdi hâtem ü huf na'l ol Gâh kara tûlbent sarınırdı resûl: Gâh giyerdi hâtem ü huf na'l ol Gâh kara tûlbent sarınırdı resûl (Beyit. 1960)

Gâh izâr ile ridâ gâhî kabâ Gâh giyer idi kara kıldan abâ: Gâh izâr ile ridâ gâhî kabâ Gâh giyer idi kara kıldan abâ (Beyit. 1959)

Gâh murabba' otururdu gâh çökerdi dizini: Gâh murabba' otururdu gâh çökerdi dizini (Beyit. 1992)

Gâh ardına gâh sağına gâh soluna: Gâh dolanırdı ardına gâh sağına gâh soluna (Beyit. 2553)

Gehî bu melek sûretinde olurdı hümâm Gehî salsala-i ceres gibi ahyâna ol:
Gehî bu melek sûretinde olurdı hümâm Gehî salsala-i ceres gibi ahyâna ol
(Beyit. 1803-1804)

Gehî yerde geh gökte: Gehî yerde geh gökte tâat eder (Beyit. 713)

3.2.10. "ya... ya..." İle Kurulan Bağlama Grubu

Ya isyan ya teibîs: Dalâlet **ya isyan ya teibîs** nedir (Beyit. 515)

Yâ olur âlem-i envârya olur âlem-i âfât: Bu yerden gidicek yurdu **yâ olur âlem-i envâr** **Ya olur âlem-i âfât** çü yoktur günbede bünyâd (Beyit. 4707)

Yâ Ömer yâ Ebû Cehl: **Yâ Ömer**'le **yâ Ebû Cehl** ile eyle câvidân (Beyit. 1880)

Ya sidrü'l-müntehâ ya Me'vâ: **Ya sidrü'l-müntehâ** olsun **ya Me'vâ** (Beyit. 4031)

Ya şehir yâ köyyâ sahrâ: **Ya şehir ü yâ köy ü yâ sahrâ** tilâl (Beyit. 498)

Ya urdumsa onu bir kez yâ oldumsa ona fahhâş: **Ya urdumsa onu bir kez yâ oldumsa ona fahhâş** (Beyit. 3918)

3.2.11. "ya...yahud" ile Kurulan Bağlama Grubu

Yâ riyâset seve yâhud ziynet-i dünyâyı ol: **Yâ riyâset seve yâhud ziynet-i dünyâyı ol** (Beyit. 2458)

3.2.12. "ki... ki... / kim... kim... / kimi... kimi... / kimin... kimin... / kimisin... kimisin..." İle Kurulan Bağlama Grubu

Ki bâtın ki zâhir: **Ki bâtın**sın **ki zâhir** yâ Muhammed (Beyit. 4248)

Kim namâzında kim nestaîn: Dedi her **kim namâzında** şu dem **kim nestaîn** dise (Beyit. 3534)

Kimi arpa kimi hurma: Kodular evler önünde **kimi arpa kimi hurma** (Beyit. 2606)

Kimi bulmadı su kim ede vuzû **Kimi bulmadı içe bir katre su:** **Kimi bulmadı su kim ede vuzû** **Kimi bulmadı içe bir katre su** (Beyit. 2983)

Kimi der çan çalın nâkuus **kimi der karne-i câmûs:** **Kimi der çan çalın nâkuus** **kimi der karne-i câmûs** (Beyit. 2742)

Kimi dilerse azîz edersin onu bî-nizâ Kimi dilerse zelîl edersin onu bî-nevâ:
Kimi dilerse azîz edersin onu bî-nizâ Kimi dilerse zelîl edersin onu bî-nevâ
(Beyit. 2867)

Kimi kâyim kimi râki' kimi sâcid: Kimi kâyim kimi râki' kimi sâcid ibâdetle
(Beyit. 1466)

Kimi kodu kimi koya: Kimi kodu kimi koya elinden âh onun feryâd (Beyit. 4689)

Kimi kodu ölüm kimi koyısar pâydar: Kimi kodu ölüm kimi koyısar pâydar
(Beyit. 4539)

Kimi nûr içinde kimi nâr içinde: Kimi nûr içinde kimi nâr içinde yanar (Beyit. 4544)

Kimisin enbiyâ kimisin sıddîk: K'onlara in'âm edip kıldın kimisin enbiyâ Kimisin
sıddîk edip dışın için kıldın dolu (Beyit. 4114)

Kimisin kıldın şehîd ü yüzünü ağ eyledin kimisini sâlih ettin kadrini kıldın ulu:
Kimisin kıldın şehîd ü yüzünü ağ eyledin Kimisini sâlih ettin kadrini kıldın ulu
(Beyit. 4115)

Kimisinin yeri tam u kimisinin yeri uçmağ: Kimisinin yeri tam u kimisinin
yeri u uçmağ (Beyit. 1396)

3.2.13. "biri... biri... / birisi... birisi..." İle Kurulan Bağlama Grubu

Bir İsmâîl biri İshâk: Hem iki oğlu var idi **bir İsmâîl biri İshâk** (Beyit. 1473)

Biri arefe bir cum'a: Biri arefe ve bir cum'a idi (Beyit. 3392)

Biri aydur ki vallâhi güneş doğdu Biri aydur ki vallâhi neler verdi o âlî-rây: Çü
subh oldu **biri aydur ki vallâhi güneş doğdu Biri aydur ki vallâhi neler verdi o**
âlî-rây (Beyit. 2251)

Biri bir yanına gitti biri bir yanına ilmâ': Biri bir yanına gitti biri bir yanına ilmâ'
(Beyit. 2502)

Biri bir yanına gitti biri bir yanına ilmâ': Biri bir yanına gitti biri bir yanına ilmâ'
(Beyit. 2502)

Biri bu durur gidere ümmetim gussasın Biri sünnetim dirgüren olmuş iken
harâb: Biri bu durur gidere ümmetim gussasın Biri sünnetim dirgüren olmuş
iken harâb (Beyit. 4411)

Biri bu kim aceb kim a'lem ola biri bu kim aceb kim ekrem ola: Biri bu kim aceb kim a'lem ola Biri bu kim aceb kim ekrem ola (Beyit. 942)

Biri Cebrâil biri Mikâil: Gökteki iki vezîrin biri **Cebrâil** durur **Biri Mikâil**'dir inerler bular ez-âsümân (Beyit. 1904)

Biri çirkin birisi ağ: Birer kız ile doğdular biri **çirkin birisi ağ** (Beyit. 1397)

Biri hissiyyedir onun biri akliyye imkânı: Biri hissiyyedir onun biri akliyye imkânı (Beyit. 2808)

Biri kara biri sarı biri kızıl: Biri kara biri sarı biri kızıl idi vekkaad (Beyit. 4659)

Biri kudret hicâbı biri azmet: Biri kudret hicâbı biri azmet (Beyit. 197)

Biri minnet hicâbı biri rahmet: Biri minnet hicâbı biri rahmet (Beyit. 197)

Biri sorun nedir bu rûh biri Ashâb-ı Kehf kimdir: Biri sorun nedir bu rûh biri Ashâb-ı Kehf kimdir (Beyit. 2512)

Biri şarkî biri garbî: Biri şarkî biri garbî ki düşte görmedi sunnâ' (Beyit. 1304)

Biri Zeyd ü biri Muâviye': Biri Zeyd ü biri Muâviye'di kâmkâr (Beyit. 4493)

Birinde hamr var idi birinde sût idi: Birinde hamr var idi birinde sût idi onun (Beyit. 2079)

Birine zehr içirdiler birini işhâd ettiler: Birine zehr içirdiler birini ettiler işhâd (Beyit. 4666)

Birisi Alî' biri Ubeyde: Dedi kim **birisi Alî'**dir **Ubeyde biri** (Beyit. 3046)

Birisi dünyâ çün olsa olmaya gaddâr-ı Hak birisi de âhiretçün olsa ol işin dedi: Birisi dünyâ çün olsa olmaya gaddâr-ı Hak Birisi de âhiretçün olsa ol işin dedi (Beyit. 3643)

Birisi Ebû Bekr biri onun Ömer: Birisi Ebû Bekr idi biri onun Ömer (Beyit. 4492)

Birisi Ebû Bekr Birisi biri onun Ömer: Ebû Bekr idi biri onun Ömer (Beyit. 4492)

Birisi Ebû-zerr-i Gaffâri birisi de Selman birisi İbni Mes'ûd: Birisi Ebû-zerr-i Gaffâri'di Birisi de Selman ki iç yâr idi **Birisi dahi İbni Mes'ûd** idi (Beyit. 4482-4483)

Birisi Enes birisi Bilâl: Birisi Enes'ti birisi Bilâl (Beyit. 4481)

Birisi Firât birisi Nîl: Birisidir Firât u birisi Nîl (Beyit. 2128)

Birisi gözleri yaşı biri yaprağı incîr: Asâ biri biri hâtem birisi gözleri yaşı Biri yaprağı incîrin kim etmişd'andan istiktâ' (Beyit. 1328)

Birisi karmağ için biri dirgürmek içindir: İki kez sûr urısardur birisi karmağ için Biri dirgürmek içindir kim ola yevme-t'tenâd (Beyit. 4997)

Birisi Osman birisi Alî: Birisidi Osman birisi Alî nâmdâr (Beyit. 4492)

Birsin maşrıka birsin magribe: Birsin açar maşrıka birsin magribe (Beyit. 4414)

3.2.14. "hem" İle Kurulan Bağlama Grubu

Allâh hem resûlû: Dediler bilir Allâh hem resûlû (Beyit. 3403)

Aşağa tuttukça hem yukarı getirdikçe: Başın aşağı tuttukça yukarı hem getirdikçe (Beyit. 4870)

Bilâl hem İbni Mektûm: Bilâl idi hem İbni Mektûm idi (Beyit. 4488)

Evvel hem âhir: Kim evvelsin hem âhir yâ Muhammed (Beyit. 4248)

Gussanı hem lisânı: Ki yâ Ahmed et gussanı hem lisânını bir (Beyit. 2423)

Gün doğmaya hem tolunmaya: Ki gün doğmaya hem tolunmaya hiç ber-devâm (Beyit. 4554)

Hesâbsız hem azabsız: Hesâbsız hem azabsız rahmetine (Beyit. 3424)

Hîlesin hem nefsin: Öğredem şeytânın ona hîlesin hem nefsinin (Beyit. 2433)

Medâyin hem kusûr: Tâ haber verir ki gördüm ben medâyin hem kusûr (Beyit. 2862)

Meleklerden hem âdemden: Yüzün döndü meleklerden hem âdemden resûlu'llâh (Beyit. 4123)

Onun sem'i hem onun kalbi: Onun sem'ini hayr etti onun hem kalbini şefkat (Beyit. 150)

Sadrın hem zahrın: Sadrını hem zahrını Beytül-Mukaddes'den alıp (Beyit. 825)

Sonu hem bidâyâtı: İmâret olısar sonu niceyse hem bidâyâtı (Beyit. 4877)

Üç gün hem üç gece: Doğmaya üç gün hem üç gece kadar fikr eyle var (Beyit. 4948)

Va'dine sâdık ola hem ahdine vefâ ede: Va'dine sâdık ola hem ahdine ede vefâ (Beyit. 2449)

Vasiyyet hem ayân: Muhâcirlere ederem hem vasiyyet ayân (Beyit. 3883)

Yûsuf Zelîha hem Kubâd: Kanı Yûsuf Zelîha hem Kubâd u Keykubâd u Cem (Beyit. 4694)

Zühd ü takvâ hem salât u sıyâm: İşi zühd ü takvâ idi hem salât u sıyâm (Beyit. 4587)

3.2.15. "çü... çü... / çün... çün..." İle Kurulan Bağlama Grubu

Çü bâtin çü zâhir: Çü bâtındır çü zâhir hazretu'llâh (Beyit. 4274)

3.3. Sıfat Tamlaması

3.3.1. İsim Unsuru ve Sıfat Unsuru Tek kelimeden Oluşan Sıfat Tamlamaları

Acı deryâ: İnâyet eylese katre **acı deryâ**da dürr ola (Beyit. 1308)

Acı yaş: Eder kısmetleri tebdîl akıdır gözden **acı yaş** (Beyit. 3914)

Acı yaş: Soktu ayagını yılan aktı gözünden **acı yaş** (Beyit. 2558)

Acı yaş: Zikrime meşgûl ola döküp gözünden **acı yaş** (Beyit. 2447)

Âhir âyet: Pes indi **âhir âyet** işbu Furkaan (Beyit. 3744)

Âhir dakaayık: Buna vâsıl olur **âhir dakaayık** (Beyit. 4264)

Âhir dem: Dahi buyurdu Yâsin'i kim **âhir demde** okursa (Beyit. 3568)

Âhir kenâr: Vera' dînebaş u vasattır hem **âhir kenâr** (Beyit. 2417)

Âhir meâl: Kimesne bilmedi **âhir meâli** (Beyit. 1190)

Âhir mertebet: Aceb bildin mi **âhir mertebet** ne (Beyit. 1189)

Âhir musâhib: Yaraşır pes **âhir musâhib** bana (Beyit. 3866)

Âhir vakt: Kim **âhir vakte** okursa bu Yâsin sûresin dedi (Beyit. 3565)

Âhir zaman: Nebîdir kim **âhir zamanda** gelir âleme (Beyit. 1830)

Ak gümüş: **Ak gümüşten** eyledi gör kudretin (Beyit. 305)

Ak gümüş: Ba'zılar der **ak gümüş** mevzûndan (Beyit. 443)

Ak gümüş: Râbîni **ak gümüş**den eyledi (Beyit. 440)

Ak imâm / ak siyâb: Cümle insan sûretinde **ak imâme ak siyâb** (Beyit. 2977)

Ak inci: Düzdü altıncısını **ak inciden** (Beyit. 445)

Ak katır / ol hümâm: **Ak katıra** binmiş idi **ol hümâm** (Beyit. 2921)

Ak kefen: Hem Yemen'den hulle vardır hem **kefen** var **Mısri ak** (Beyit. 4041)

Ak mehâsin: Var idi on yedi kıl **ak mehâsinde** hemîn ancak (Beyit. 4126)

Ak menâre: Dimaşk'da **Ak menâre**ye nüzûl eyleye pes Îsâ (Beyit. 4868)

Akreb kişi: Bana ondan **akreb kişi** olmaya fi'l-meâb (Beyit. 4400)

A'lâ cinân: Sana i'tâ edem **a'lâ cinân** (Beyit. 2299)

A'lâ fütûh: Feth-i mutlak hep fütûhâtтан idi **a'lâ fütûh** (Beyit. 3282)

Âlî makaamat: Dedi hem verdi Hak **âlî makaamat** (Beyit. 1428)

Altı ay: Çü oldu resûlün vefâtında bil **altı ay** (Beyit. 4508)

Altı ay: Dahi dediler **altı ay** düş ile söyledi (Beyit. 1808)

Altı hatun: Otuz üç ricâl **altı hatun** idi (Beyit. 1862)

Altı medâyin: Koparmıştı **altı medâyin** tamâm (Beyit. 3007)

Altı nesne: **Altı nesne**yle mufaddal eyledi (Beyit. 2039)

Altı nesne: Buyurdu **altı nesne** hem kıyâmetten ön olısar (Beyit. 4778)

Altı nesne: Dedim kim **altı nesne**yle erişem bunlara neşşât (Beyit. 2480)

Altı yıl: Olısar **altı yıl** demişti bî-şek (Beyit. 4806)

Altmış arş: Pes onun kaddini Allâh kısalttı **altmış arş**ına (Beyit. 1324)

Altmış bin: Dokuz yüz bin hem **altmış bin** olur bu cümle-i mezkûr (Beyit. 4783)

Altmış ferâsih: Güneş cirmi **altmış ferâsih**dir ol (Beyit. 566)

Altun benizli: Bundagöz kanı gerek **altun benizli** zâr-ı Hak (Beyit. 3659)

Armağan ümmet: Hediye kanı ashâba hem ister **armağan ümmet** (Beyit. 2480)

A'zam âyât: Dedi kim âyetü'l-Kürs **a'zam âyât** (Beyit. 2316)

Bârî mahbûb / Bârî mahbûb: Ne mahbûb **Bârî mahbûb Bârî mahbûb** (Beyit. 1697)

Ba'zı Berkiâ: **Ba'zı Berkiâ** dediler ismini (Beyit. 431)

Ba'zı ensârî: **Ba'zı ensârî** dedi hem bu durur işde savâb (Beyit. 2971)

Ba'zı gece: **Gece ba'zı** görmüş idi ihtilâm (Beyit. 2982)

Ba'zı sahâbe: Dediler **ba'zı sahâbe** bize tâcirler gerek (Beyit. 2970)

Bedr ay: Dönerdi kendüzi sankim rucû' ede yere **bedr ay** (Beyit. 4163)

Bedr ay: Gözünü kapladı envâr nitekim berk ura **bedr ay** (Beyit. 4161)

Bedr ay: Ki zîrâ döyemez gözler yaşanır gözlere **bedr ay** (Beyit. 4160)

Bedr ay: Onu kim gördü âlemde tulû' ede yere **bedr ay** (Beyit. 4165)

Bedr ay: Sanasın kim sehâb içre şurû' ede yere **bedr ay** (Beyit. 4162)

Bekaa mülk: Düşenbe günü kuşlukta **bekaa mülk**e sefer kıldı (Beyit. 4123)

Beş belâ: **Beş belâ** arttı resûlu'llâh dururdu muntazır (Beyit. 2888)

Beş gün: Vefâtından mukaddem **beş gün** idi (Beyit. 3773)

Beş ıyd: Velî arefede **beş ıyd** oluptu (Beyit. 3391)

Beş nesne: Dedi **beş nesne** derim bilgil onu (Beyit. 1421)

Beş yıl: Hilâfet makaamında **beş yıl** karâr eyledi (Beyit. 4642)

Beş yüz: Dahi verdi Mîkâil'e **beş yüz** oldu hezâr (Beyit. 3026)

Beşer diri: Diridir şimdi melektir hem **beşer** (Beyit. 1500)

Beşer kan: Şol perî-veşler getirdim kim **beşer kanı** göre (Beyit. 3657)

Beşinci Hasan / altıncı Hüseyin: **Hasan beşincialtıncı Hüseyin** ol (Beyit. 4817)

Beşinci Refref: **Beşinci Refref** idi kim döşediler ayağına (Beyit. 2141)

Bin ashâb: Anda **bin ashâb** ile gelmiş idi ol meh-likaa (Beyit. 2882)

Bin kez: Kılıç ile **bin kez** urmakçadır ol ey mâh-rû (Beyit. 4107)

Bin kez: Ki her kim bana günde **bin kez** salavât ede (Beyit. 4398)

Bin melâyik: İndi anda **bin melâyik** dîni ta'zîm etmeğe (Beyit. 2976)

Bin melek: **Bin melekti** geldi tekbîr eyledi Hakk'a senâ (Beyit. 2891)

Bin oğlan: Mukaatil dedi tefsirde **bin oğlan** doğdu Havvâ'dan (Beyit. 1396)

Bin şehir: Dahi **bin şehir** yaptı etti bünyâd (Beyit. 1439)

Bin tabakaat: Çün odur âlim-i âlem yücedir **bin tabakaat** (Beyit. 4357)

Bin yaş: Çün Âdem **bin yaşına** erdi yetti (Beyit. 1436)

Bin yıl: **Bin yıl** ola ümmetin ömrü tamam (Beyit. 4985)

Bin yıl: Çü çıktı göge **bin yıl** etti îbâdet Hak'a (Beyit. 677)

Bin yıl: Geri onda **bin yıl** îbâdetde tuttu medâr (Beyit. 678)

Bin yıl: Ona **bin yıl** okudu la'net onu bilmedin (Beyit. 689)

Bin yıl: Ya'ni **bin yıl** demek olur dedi ol (Beyit. 4984)

Bin yıl: Zîra **bin yıl** Ka'be put-hâne oluptu bî-hilâf (Beyit. 1578)

Bir ada: Erip maşrık denizinde kodu **bir adada** onu (Beyit. 4840)

Bir ağaç: Deniz ortasında **bir ağaç** bitip pür-ziyâ (Beyit. 2328)

Bir arab: Buldular anda **bir arab** kim adı Abdullah idi (Beyit. 2573)

Bir arab: Geldi erişti **bir arab** derlerdi Amir ona ad (Beyit. 2572)

Bir A'râbî: **Bir A'râbî** gibi geldi dilinde anber-i elfâz (Beyit. 3977)

Bir a'râbî: Dedi geldi **bir a'râbî** diler destûr ala gire (Beyit. 3988)

Bir a'râbî: Geldi **bir a'râbî** dedi yâ resûl (Beyit. 2826)

Bir âvâz: **Bir âvâz** erdi ardımdan Ebû Bekr ününe benzer (Beyit. 2466)

Bir âvâz: **Bir âvâz** erdi yel gibi resûlu'llâha rıfk eylen (Beyit. 4166)

Bir âvâz: **Bir âvâz** işidildi kim ihâta kıldı ser-tâ-pây (Beyit. 4159)

Bir âvâz: **Bir âvâz** işidile çıktı Deccâl (Beyit. 4802)

Bir âvâz: Bular bu ağlamaktayken **bir âvâz** erdi kapıdan (Beyit. 4186)

Bir âvâz: Solumdan geri **bir âvâz** geri döngil dedi nâ-gâh (Beyit. 2065)

Bir avret / külli ziynet: Pes andan geldi **bir avret** donanmış **külli ziynetle** (Beyit. 2066)

Bir avuç: **Bir avuç** eger toprağı kılmaya şerme-sâr (Beyit. 3037)

Bir avuç: Kim sıdı küffârı anda **bir avuç** saçtı turâb (Beyit. 2956)

Bir ayaf: Beşer yüz yıl idi ayaktan **bir ayağına** (Beyit. 605)

Bir ayağ / bu söz: Erişe **bir ayağına bu sözü** sanmagil tâmât (Beyit. 227)

Bir ayân: Cümlesin bir **bir ayân** eylemişem (Beyit. 369)

Bir âyet: **Bir âyet** pes hitâb etti "*hâvallâhüllezi*" dedi (Beyit. 2468)

Bir aylık: Olurdu günde **bir aylık** kadar tutar idi kuvvet (Beyit. 1630)

Bir ayruk: Pes ol kosun beni varsın **bir ayruk** Tanrı istesin (Beyit. 161)

Bir berât: Yazar hem hocasına **bir berât** ol (Beyit. 3477)

Bir beşer: Eğer sen nesne yapmazsan hiç etmez **bir beşer** iblâğ (Beyit. 1387)

Bir beyân: Bana anda bir **birbeyân** eyleyiptir mefâz (Beyit. 3884)

Bir beyza: Tâir-i kudsem felek **bir beyzadır** perrimde kim (Beyit. 3198)

Bir câm: Feleği düzdü ser-higûn **bir câm** (Beyit. 4330)

Bir cânib / bir cânib: Ola **bir cânibinde** su dahi **bir cânibinde** od (Beyit. 4861)

Bir cemâat: Ki doya **bir cemâat** ola vâfî (Beyit. 4907)

Bir cemel: Kim önce **bir cemel** geleki hâkister ola rengi (Beyit. 2246)

Bir cevher: Düzdü **bir cevher** dahi kim adını Kürsî kodu (Beyit. 266)

Bir cüz': Kul hüva llâhu Ehad **bir cüz'**ine mestûr olur (Beyit. 3598)

Bir dahi / bir âvâz: Dedim kim **bir dahi** soldan işittim geri **bir âvâz** (Beyit. 2073)

Bir dâyir: Görür kim cihan hâlî **bir dâyire** (Beyit. 573)

Bir deniz: Ki kubbe içinde yatar bî-kerân **bir deniz** (Beyit. 2328)

Bir deniz: Sâve bahri yere geçti **bir deniz** çıktı geri (Beyit. 1565)

Bir deve: **Bir deveye** bâdiyede ac u susuz ola helâk (Beyit. 2535)

Bir deve: Dedi Revhâ'da uğradım ki **bir deve** yitirmişler (Beyit. 2243)

Bir dilek: İki heman **bir dilek** diledi âşikâr (Beyit. 3029)

Bir dirhem: Ki ben **bir dirhem** aldımsa eger nâ-hak yere sizden (Beyit. 3918)

Bir ehad: Çün üstümderyok **bir ehad** zikr ede dil-nüvâz (Beyit. 768)

Bir el / bir abâ: **Bir elde bir abâ** etmişti te'lîf (Beyit. 4200)

Bir el: **Bir elde** bir visâde içidi lîf (Beyit. 4200)

Bir eli: **Bir elini** çıkardı maşrıktan ol (Beyit. 596)

Bir eli: **Bir elini** magribden etti vusûl (Beyit. 596)

Bir emânet: Dahi **bir emânet** var onu sımalarvanın (Beyit. 4514)

Bir er / bir dişi: Yarattı **bir er bir dişi** gör nice (Beyit. 661)

Bir er: Ki tâ haddâ **bir er** başına üşe elli avretler (Beyit. 4777)

Bir ev: Ba'zılar **bir ev** sekizdir süddeti (Beyit. 297)

Bir ev: **Bir ev** onun garîb gönlün kaçan eyleyiser işbâ' (Beyit. 1326)

Bir ev: Biri bu kim onu **bir ev** dediler (Beyit. 570)

Bir ev: Görürler kim **bir evden** nûr-ı sâtî' (Beyit. 1619)

Bir ev: Ki senden ön iki bin yıl **bir ev** indirmişem yere (Beyit. 1290)

Bir ev: Pes Âdem geldi gördü kim **bir ev** yâkuut-ı hamrâdan (Beyit. 1303)

Bir ev: Pes andan yarattı bu dünyâ göğünde **bir ev** (Beyit. 1798)

Bir felek / bir yer: Çün yarattı **bir felek** **bir yeri** (Beyit. 428)

Bir firişte: Ona **bir firişte** müvekkel durur (Beyit. 500)

Bir firişte: Taşı götürür **bir firişte** durur onda şâz (Beyit. 621)

Bir firişte: Geri **bir firişte** havâdan gelir (Beyit. 1764)

Bir gamâm: Oldu hicâb ay yüzine sankim bürüdü **bir gamâm** (Beyit. 2560)

Bir gâre: **Bir gâre** geldiler kim ol dopdolu akrebdî yılan (Beyit. 2556)

Bir gece / cümle iştirâk: Edelim ona biz hücûm **bir gece** **cümle iştirâk** (Beyit. 2537)

Bir gece: Be-nâgâh düşüm olur **bir gece** ben (Beyit. 43)

Bir gece: Gördü **bir gece** menâmında kim eder intikaal (Beyit. 3206)

Bir gonca: Onun yüzü safâsında riyâz-ı Adn **bir gonca** (Beyit. 3454)

Bir gubâr: Konarsa **bir gubâr** ola eteğinde onun ednâ (Beyit. 3453)

Bir gubâr: Onun yüzünün pertevi aksine **bir gubâr** (Beyit. 4502)

Bir gubâr: Şemse istidlâl eder ger görür ise **bir gubâr** (Beyit. 4939)

Bir gulâm: Adı Vahşî kendi vahşî **bir gulâm** (Beyit. 3145)

Bir gün / bir kişi: Dediler **bir gün** resûlu'llâh işitti **bir kişi** (Beyit. 3596)

Bir gün / cemîi halk: Meger **bir gün** ona Allâh **cemîi halkı** arz etti (Beyit. 1464)

Bir gün: Bana siz dahi **bir gün** ulaşısarsız bilin (Beyit. 3902)

Bir gün: **Bir gün** Ebû Cehl ile oldu müsâhib pes Ömer (Beyit. 1875)

Bir gün: Buyurdu ona **bir gün** ol seyyidül-mürselîn (Beyit. 4622)

Bir gün: Buyurmuştur resûla'llâh hitâb edip meger **bir gün** (Beyit. 3691)

Bir gün: Çü yaşı on iki oldu meger günlerde **bir günde** (Beyit. 1652)

Bir gün: Dahi gördü **bir gün** Azâzîl'i ol (Beyit. 3009)

Bir gün: Geldi **bir gün** Cebrayil verdi haber ki yâ resûl (Beyit. 2965)

Bir gün: Halîme dâyenin **bir gün** dilek kıldılar evlâdı (Beyit. 1633)

Bir gün: Kiyâmet kopısar **bir gün** halâyık dura gabrâdan (Beyit. 3723)

Bir gün: Ki berk urdu günlerde **bir gün** bihişt-i semân (Beyit. 4596)

Bir gün: Ki **bir gün** resûlu'llâh etti katı ihtimâm (Beyit. 4555)

Bir gün: Meger **bir gün** resûlu'llâh görür kim (Beyit. 4738)

Bir gün: Meger günlerde **bir gün** emr-i takdîr (Beyit. 32)

Bir gün: Meger günlerde **bir gün** geldi Cibrîl (Beyit. 2766)

Bir gün: Meger verdi **bir gün** haber Mustafâ (Beyit. 1763)

Bir gün: Ona râzılardı ki **bir gün** nazar erişe (Beyit. 4619)

Bir gün: Ömrü **bir gün** olısar dedi resûl (Beyit. 4984)

Bir gün: Resûlu'llâh meger Abbâs'a **bir gün** (Beyit. 4722)

Bir gün: Resûlullâh meger **bir gün** demişti (Beyit. 4713)

Bir gün: Resûlu'llah meger **bir gün** kemâl-i mahz-ı şefkatten (Beyit. 4670)

Bir gün: Resûlu'llâh ona **bir gün** demiştir (Beyit. 4811)

Bir gün: Rivâyet ederler ki **bir gün** aleyhisselâm (Beyit. 4417)

Bir gün: Rivâyette gelir **bir gün** resûlu'llâh oluptu şâd (Beyit. 4657)

Bir habbe: Bu iki kevnî bular **bir habbeye** saymaz niçin (Beyit. 3305)

Bir hacir: Yarattı pes onun için **bir hacir** (Beyit. 598)

Bir halk: Ki **bir halkı** senden yaradam dedi (Beyit. 732)

Bir harir / yumşacık yel: Yemen'den **bir harirden yumşacık yel** (Beyit. 4909)

Bir hasene: Dedi **bir haseneye** aşt emsâl (Beyit. 1108)

Bir hatun: Halîme adlı **bir hatun** erişti vaz'ı tâbî pâk (Beyit. 1628)

Bir hatun: Hem arabdan anda **bir hatun** ala (Beyit. 4970)

Bir hayâl: Ey kemâl-i kudretin levhında âlem **bir hayâl** (Beyit. 3185)

Bir hendek: Şehre **bir hendek** kesip kazmak gerek (Beyit. 2837)

Bir hikmet: Ona **bir hikmet** verem kim nûr ile bürhân ola (Beyit. 2429)

Bir hokka: Budur ol ki sandukta **bir hokka** vardır getir (Beyit. 4515)

Bir il: Kaçan kim ola Hakk'a âsî **bir il** (Beyit. 501)

Bir iş: **Bir iş** oldu gâyet bedîu'l-beyân (Beyit. 3077)

Bir iş: Dedi yâ Rab eyle delâlet beni **bir işe** (Beyit. 2355)

Bir iylik: Hem Ebû Süfyân'a **bir iylik** ola (Beyit. 3239)

Bir kabîle: Uş Kureyş'ten **bir kabîle** eyledi Şam'dan iyâb (Beyit. 2965)

Bir kabir: Onunçün dediler ki **bir kabir** içredir ikisi (Beyit. 4537)

Bir kabza: Ki **bir kabza** toprağı at dedi Hak (Beyit. 3085)

Bir kaç lübâb: Pes gazâsından dahi söyleyelim **bir kaç lübâb** (Beyit. 2948)

Bir kaçdâye: Anası **bir kaç** emzirdi dediler kim gerek **dâye** (Beyit. 1627)

Bir kadeh: Susadım **bir kadeh** buldum bulardan pes suyun içtim (Beyit. 2244)

Bir kan: Dedi Havvâ'ya ettin anda **bir kan** (Beyit. 1035)

Bir kan: Pes aksın senden imdi ayda **bir kan** (Beyit. 1035)

Bir kara: Ki bir sevr-i ebyazda **bir kara** kıl i'tibâr (Beyit. 2414)

Bir kasr: Ki yâ Ahmed işit ki cennette **bir kasr** var (Beyit. 2370)

Bir kat: Çıktı onda **bir katı** yer çektiler külfet anâ (Beyit. 2873)

Bir katır: Binmiş idi **bir katır** bindi geri (Beyit. 3164)

Bir katre: Çünkü **bir katreden** insân eyleye (Beyit. 3183)

Bir katre: Ki deryâ-yı aşkında **bir katreyem** gark olup (Beyit. 4473)

Bir katre: Yazmayalar ille **bir katre** denizden kara ak (Beyit. 1551)

Bir katre: Zîra **bir katre** yeter kim bâde-i usfûr olur (Beyit. 3602)

Bir kavl: Dahi **bir kavl** var bunda Übeyy-i K'ab eder iblâğ (Beyit. 1373)

Bir kavm / enâciyli sudûr: Dedi **bir kavm** görmüşem **enâciyli sudûrunda** (Beyit. 1486)

Bir kavm: Dedi **bir kavm** gördüm ki vuzûdan yüzlerienver (Beyit. 1485)

Bir kavm: Dedi Yâ Rabbi Tevrât'ta görürem hâmidûn **bir kavm** (Beyit. 1484)

Bir kavm: Ede **bir kavmi** ol da'vet onu tasdîkedeler çün (Beyit. 4855)

Bir kavm: Erişe geri **bir kavme** onu da eyleye da'vet (Beyit. 4857)

Bir kelâm: Dinle bundan söyleyelim **bir kelâm** (Beyit. 804)

Bir kez: **Bir kez** onu gören olmaz idi aslâ kaygulu (Beyit. 1964)

Bir kez: Buyurmuştur dahi **bir kez** Hüseyin benden Hüseyin'den ben (Beyit. 4672)

Bir kez: Dahi kim bana **bir kez** aydursa dedi salât (Beyit. 4401)

Bir kez: Dedi ba'zı **bir kez** olur vâcibe irtihâl (Beyit. 4463)

Bir kez: Dedi **bir kez** ignem yitirmiş idim (Beyit. 4432)

Bir kez: Geri **bir kez** dahi yaradısarvuz (Beyit. 4180)

Bir kez: Harbe **bir kez** hamle urdu cümleler (Beyit. 3318)

Bir kez: İçen **bir kez** ayruk susamaz dedi fahr-i nâs (Beyit. 3906)

Bir kez: Ki **bir kez** gelen geri gelmez ebed (Beyit. 589)

Bir kez: Ki **bir kez** Hırâ'da edipti nüzûl (Beyit. 1767)

Bir kez: Ki **bir kez** sözünütutmadığıyçün (Beyit. 1183)

Bir kez: Ki **bir kez** urmuş idin sen beni bil (Beyit. 3925)

Bir kez: Kim okursa cihanda **bir kez** onu (Beyit. 3485)

Bir kez: Tecellî erdi zâtından ena'llâhu dedi **bir kez** (Beyit. 3713)

Bir kez: Velî **bir kez** olur onun farzına imtisâl (Beyit. 4465)

Bir kez: Ya urdumsa onu **bir kez** yâ oldumsa ona fahhâş (Beyit. 3918)

Bir kezîn: Sanasın ki hep **bir kezîn** oldular (Beyit. 2992)

Bir kible: Seni **bir kibleye** pes dönderevüz (Beyit. 2776)

Bir kîrât: Dedi nez'etmeyem tevbe kılınca cânı **bir kîrât** (Beyit. 1133)

Bir kîrât: Seversiz çünkü cömerdi verirse dahi **bir kîrât** (Beyit. 2481)

Bir kişi / bir kez: Ukâşe adlı **bir kişi** beni urdun dedi **bir kez** (Beyit. 3932)

Bir kişi / bir söz: Nâgehân **bir kişi bir söz** söyledi (Beyit. 3310)

Bir kişi: Ki **bir kişi** suâl etti Ömer'den (Beyit. 4215)

Bir kişi: Ki sen yâ Muhammed anılsan kaçan **bir kişi** (Beyit. 4420)

Bir kişi: Oturur **bir kişi** gâyetle mahbûb (Beyit. 955)

Bir kişi: Rivâyet ederlerki **bir kişi** geldi ona (Beyit. 4446)

Bir kubbe / hiç kîbâb: Ki cennette **bir kubbe** var benzemez **hiç kîbâb** (Beyit. 4406)

Bir kubbe: Görür arşta **bir kubbe** ol es'adü'l-enbiyâ (Beyit. 2324)

Bir kul / bu dem: Dedi hem bilin **bir kul** oldu muhayyer **bu dem** (Beyit. 3858)

Bir kul: Dahi **bir kul** yaratsa nâr için ol (Beyit. 1369)

Bir kul: Dedi **bir kul** yaratsa rahmet için (Beyit. 1368)

Bir kul: Gece gönderdiler **bir kul** kim onu eyleye maktûl (Beyit. 2729)

Bir kul: Hikâyet ederler ki **bir kul** var idi meger (Beyit. 4579)

Bir kul: Ki ben ondan kerâmetli yaratmadım dahi **bir kul** (Beyit. 3975)

Bir kuş: Ecel sayyâdının nâgâh çü düştü ağına **bir kuş** (Beyit. 4704)

Bir lâhza / bin cezebât: Bize **bir lâhzada** ondan erişir **bin cezebât** (Beyit. 4352)

Bir lâhza: Kulluğundan her biri **bir lâhza** kılmaz infisâh (Beyit. 487)

Bir lâhza: Var mıdı **bir lâhza** kim anmayadı sultânını (Beyit. 2004)

Bir lemha / bârika nakş: Dünya **bir lemha** durur **bârika nakş** çü hayâl (Beyit. 3375)

Bir lemha: Lîki bulmuşam visâlin kurbuna **bir lemha** yol (Beyit. 3195)

Bir libâs: **Bir libâs** giydirdi tırnakdan ona (Beyit. 860)

Bir livâ: **Bir livâ** yarattı hamdin Âdem'in (Beyit. 858)

Bir mağara: **Bir mağara** var idi Ebû Kubeys dağında kim (Beyit. 1885)

Bir mahlûk: Onda **bir mahlûk** yarattı adını Bevşem dedi (Beyit. 466)

Bir makaam: **Bir makaam** içre karâr ettiler ashâb-ı şimâl (Beyit. 3593)

Bir makaam: **Bir makaama** kurmuşam kim sahnı firdevs bâğıdır (Beyit. 1542)

Bir ma'nâ: Ki bunda dendi **bir ma'nâ** ki sözler aslıdır faslâ (Beyit. 2162)

Bir medîne: Ki vardır **bir medîne** kim oluptur şöyle ol meftûr (Beyit. 4793)

Bir melek: Hak ona **bir melek** koştı kim irşâd eyleye yolun (Beyit. 1299)

Bir melek: Ki gökten **bir melek** indi inüben hâyita konu (Beyit. 2745)

Bir melek: Pes andan viribidi Hak **bir melek** (Beyit. 593)

Bir melek: Ve illâ ona tapıdı **bir melek** (Beyit. 3005)

Bir melek: Yaratır salavâtın Allâh onun **bir melek** (Beyit. 4413)

Bir merâm: **Bir merâma** kurmuşam kim Adn-i inde'llâhi bâk (Beyit. 1542)

Bir muallâ / bu dergâh: **Bir muallâ** dūr **bu dergâh** tuttu İskender Burâk (Beyit. 1543)

Bir mukarreb: Ki vardır benim **bir mukarreb** kulum nâmüdâr (Beyit. 684)

Bir mûcânîs: Yoğ idi anda ona **bir mûcânîs** (Beyit. 947)

Bir mûcellâ / bu arsa: **Bir mûcellâ** dūr **bu arsa** kim Süleyman perdedâr (Beyit. 1543)

Bir mülk: Ki **bir mülke** varırsın kim gözün açıp görürsün kim (Beyit. 4675)

Bir namâz: Ki müslimler ile kıla **bir namâz** (Beyit. 3834)

Bir nâr: Ki **bir nârı** yiye doya cemâat (Beyit. 4905)

Bir nazar: **Bir nazar** kıldı bular ayrıldılar (Beyit. 429)

Bir nebî: **Bir nebîdir** bu gelen kim ede küffârı helâk (Beyit. 1576)

Bir nefes: Kim otursa meclisinde **bir nefes** (Beyit. 1956)

Bir nesne: Biri budur kim kaçan kim kakısa **bir nesneye** (Beyit. 3648)

Bir nesne: Budur ikinci eger **bir nesneye** râzı ola (Beyit. 3649)

Bir nice: Var idi onda **bir nice** koynu Ebû Bekr'in gelip (Beyit. 2569)

Bir nidâ: Gelirken **bir nidâ** erdi sağımdan pes ne ündür ol (Beyit. 2071)

Bir nîda: Geri ağlaştılar geri münâdî **birnîda** etti (Beyit. 4191)

Bir nidâ: Giderken **bir nidâ** geldi sağımdan söyledi nâ-gâh (Beyit. 2064)

Bir nokta: Ben ol **bir noktayam** tahtında bâ'nın (Beyit. 3496)

Bir nokta: Kim olur **bir nokta** yüz bin dâire içre medâr (Beyit. 4935)

Bir nûr: İki gözü arasında var idi **bir nûr** onun (Beyit. 1965)

Bir od: **Bir od** çıkar sürer halkı tamamî (Beyit. 2688)

Bir od: **Bir oddan** yaradıldı kim kavm-i cân (Beyit. 660)

Bir od: Viribidi gökler yüzünden **bir od** (Beyit. 673)

Bir oğlan: **Bir oğlana** mualim etse ta'lîm (Beyit. 3473)

Bir oğul: Verem geri **bir oğul** kim ola Hâbîl hüsnünde (Beyit. 1403)

Bir okçu / o dem: **Bir okçu** sahâbe yerinden irildi **o dem** (Beyit. 3118)

Bir parmak: Ki **bir parmak** ben uş bundan tecâvüz kılmazam aslâ (Beyit. 2138)

Bir pîr: Turugeldi Ukâşe adlı **bir pîr** (Beyit. 3923)

Bir piyâde: Olasın **bir piyâdeye** şeh mât (Beyit. 4325)

Bir râhib: Var idi anda **bir râhib** ki terk etmişti mâl emlâk (Beyit. 1653)

Bir rek'at: Ki **bir rek'at** içre tamam eder idi revân (Beyit. 4602)

Bir resûl: Bu durur ikincisi kim geldi sizden **bir resûl** (Beyit. 1568)

Bir rivâyet / şol yel: **Bir rivâyet**te dedi kim **şol yele** emr eyledi (Beyit. 417)

Bir rivâyet: **Bir rivâyet** geldi hassü'l-hass idi (Beyit. 3168)

Bir rivâyet: Ebu'l-leys etti bunda **bir rivâyet** (Beyit. 2095)

Bir rivâyet: Gelir tefsîr içinde **bir rivâyet** (Beyit. 2636)

Bir rivâyet: Geri mi'racda geldi **bir rivâyet** (Beyit. 2296)

Bir rivâyet: Haberde vâridoldu **bir rivâyet** (Beyit. 4196)

Bir sâ' / bir koyun: Dedi ehli uşda **bir sâ'** arpa vardır **bir koyun** (Beyit. 2876)

Bir sa' arpa: Ki **bir sa' arpa** için komuş idi (Beyit. 4205)

Bir sâat / bu söz: Tavakkuf kıldı **bir sâat bu söz**de ol yüzü turgay (Beyit. 2236)

Bir sâat: Bil ki **bir sâat** kalıptır ömrün âhir olmağa (Beyit. 4084)

Bir sâat: Tiz çıkın **bir sâat** üstümden idüben infikâk (Beyit. 4047)

Bir sabâ: Nâgehân bir gece esti **bir sabâ** yeli katı (Beyit. 2889)

Bir sade / bu cevher: Ki zîrâ **bir sadefti** ol kim ondan çıka **bu cevher** (Beyit. 2794)

Bir saf: **Bir saf** olup halk önünde neşr ola (Beyit. 257)

Bir sahâbî: **Bir sahâbî** var idi Şeybe adı (Beyit. 3322)

Bir sahâbî: Hadîsin ma'nîsi budur buyurdu **bir sahâbîye** (Beyit. 3698)

Bir sahâbî: Var idi **bir sahâbî** kim Temîm-i Dârî derlerdi (Beyit. 4841)

Bir sahâbî: Var idi **bir sahâbî** yüzü udlu (Beyit. 2617)

Bir san'at: Eli **bir san'ata** erdi bitişdi (Beyit. 190)

Bir saray: Gel beru gör lâ-mekân şehrinde yaptım **bir saray** (Beyit. 3653)

Bir saray: Ki yâkuut-ı ahmerden ona yapa **bir saray** (Beyit. 4402)

Bir savt: Ki **bir savt** işittim semâdan gelir (Beyit. 1764)

Bir savt: Pes cidâr-ı Ka'be'den **bir savt** işittim kim dedi (Beyit. 1575)

Bir sîne: Gönül **bir sîne** ister kim firâk oduna yanmışdır (Beyit. 3685)

Bir söz: Aceb **bir söz** mü kaldı kim tapından oldu ol mezcûr (Beyit. 4758)

Bir söz: Dahi **bir sözüm** var sana dinle sen (Beyit. 1839)

Bir söz: Dahi der Kurtubî **bir söz** Süheyl'den nakl ider onu (Beyit. 3442)

Bir söz: Dediler ba'zılar **bir söz** rivâyet eyledi kussâs (Beyit. 971)

Bir söz: Geri **bir söz** ki tatlıdur nebât-ı kand u ahlâdan (Beyit. 3697)

Bir söz: İşt **bir söz** edem takrîr İmâm-ı Fahr-i Râzi'den (Beyit. 3533)

Bir söz: Kişinin kaçan **bir sözü** geçse bir yerde pes (Beyit. 4471)

Bir söz: Ümidtir ki **bir sözü** dahi geçe bî-hilâl (Beyit. 4471)

Bir sûre: Bana **bir sûre** verdi kim Hudâvend (Beyit. 3479)

Bir şahs \ bu hâlet: Dedim **bir şahsa** niçündür **bu hâlet** (Beyit. 47)

Bir şahs: İşt imdi **bir şahsa** verdi Mısır tahtını (Beyit. 4604)

Bir şemme: Döndü bular a'mâ olup **bir şemmesin** görmediler (Beyit. 2568)

Bir taht: Haymede **bir taht** kurdum oturur dildâr-ı Hak (Beyit. 3655)

Bir Tanrı: Şehâdet ederler ki Allâh **bir Tanrı**'dır (Beyit. 528)

Bir taş: Getirdi onu kodu **bir taşta** sağ u selem (Beyit. 3129)

Bir taş: Ki tasvîr eyledi Allâh emânet oldu pes **bir taş** (Beyit. 1224)

Bir taş: Pes mübârek karnına bağladı **bir taş** resûl (Beyit. 2874)

Bir tâvûs: Görür kim çıktı **bir tâvûs** ederdi fahr ile ihlâs (Beyit. 989)

Bir tecellî / kamu âlem: **Bir tecellîdir kamu âlem** cemâlin nûruna (Beyit. 3188)

Bir toprak: Kapındır mesned-i devlet benem kapında **bir toprak** (Beyit. 3683)

Bir ulu balık: Yarattı **bir ulu balık** hey'etin eyle yâz (Beyit. 610)

Bir uyku: **Bir uyku** verdi Allah uyudular (Beyit. 4158)

Bir ümmet: Dedi gördüm **bir ümmet** kim tolısar dağ u taş ahkaaf (Beyit. 1480)

Bir vech: Bunlara **bir vech** ile kıldı hitâb (Beyit. 3265)

Bir yan: Yıkıla **bir yanı** dahi tamâmet (Beyit. 4800)

Bir yaprak: Ağaçlar vermedi **bir yaprağını** (Beyit. 1027)

Bir Yehûdî / kâmil üstâd: Var idi **bir Yehûdî kâmil üstâd** (Beyit. 2676)

Bir yer: **Bir yere** cem' oldular nas Mekke'ye (Beyit. 3240)

Bir yer: Bunu işidicek esmâ dirildi **bir yere** cem'â (Beyit. 80)

Bir yer: Dediler Mekke'nin kavmi derilip **bir yere** icmâ' (Beyit. 2498)

Bir yer: Derildi geri pes Kureyş **bir yere** Mekke'de (Beyit. 3104)

Bir yer: Diyâr-ı Şam'da **bir yerdir** bilenlerden değil mestûr (Beyit. 4787)

Bir yer: Gelip **bir yerde** cem' oldu sanasın halka-i ifrâg (Beyit. 2510)

Bir yer: Ki **bir yerden** kamu tehîl edeler (Beyit. 4798)

Bir yıl / beş vakt: Kim ol **bir yıl** kadar günde namâz **beş vakt** mi olısar (Beyit. 4853)

Bir yıl: Ettiler pes sulh tâ **bir yıl** dahi ola menâl (Beyit. 3211)

Bir yıl: Geldi Osman dedi kim **sulh ettiler tâ bir yıla** (Beyit. 3219)

Bir yıl: Risâlet çünkim erişti pes andan sonra **bir yıldan** (Beyit. 2056)

Bir yiğit / ol kılıç / iki pâre: Kılısar **bir yiğidi ol kılıç** ile **iki pâre** (Beyit. 4865)

Bir yolcu: Veya **bir yolcu** gibi ol ikaamet eyleme aslâ (Beyit. 3705)

Bir yükcegez: Kanadında **bir yükcegezle** benâm (Beyit. 3007)

Bir zaman: Kim okurlar sûre-i Tâ Hâ işitti **bir zaman** (Beyit. 1883)

Bir zât: Bilirsin gözgüde **bir zât** egerçi gösterir sûret (Beyit. 2800)

Bir zerre: Onun mihri hevâsında güneş **bir zerredir** sugrâ (Beyit. 3454)

Bir zülâli: Getirdim **bir zülâli** kim içen terk ede kevineyi (Beyit. 2670)

Biraz ashâb: **Biraz ashâb** olup mürted kodu îmânını hâşây (Beyit. 2230)

Biraz hıffet: Çü buldu **biraz hıffeti** eyledi i'timâd (Beyit. 3837)

Biraz kıl: İki çigninde **biraz kıl** var idi (Beyit. 1950)

Biraz müddet: Deveye yaslanıp durdum **biraz müddet** karâr ettim (Beyit. 3436)

Biraz vasıf: Adıdır Leyûsân işidin **biraz vasfını** (Beyit bt. 606)

Birer kız: **Birer kız** ile doğdular biri çirkin birisi ağ (Beyit. 1397)

Bu ad / bu resme: Onunçün verdi **bu adı bu resme** bunlara vazzâ' (Beyit. 1314)

Bu Âdem: Dedi Cibril **bu Âdem**'dir selâm ver (Beyit. 2104)

Bu agrâz: Dedi kim yâ resûlu'llâh dilersen bite **bu agrâz** (Beyit. 3946)

Bu ahabâr: Çü **bu ahabârı** bildin i'timâd et (Beyit. 4237)

Bu ahabâr: Çün işittin **bu ahabârı** tamâmet (Beyit. 4711)

Bu ahabâr: İşitti çünki **bu ahabârı** Havvâ (Beyit. 1277)

Bu ahlâk: Gel **bu ahlâkı** işit gör sen de var mı birisi (Beyit. 2000)

Bu ahvâl / ol zâg: **Bu ahvâli** beyân etti işit kim neyledi **ol zâg** (Beyit. 2509)

Bu ahvâl: Çü Îsâ'ya **bu ahvâl** ola i'lâm (Beyit. 4911)

Bu âlem: Biri birisiyle **bu âlem** tutup i'tizâd (Beyit. 545)

Bu âlem: **Bu âlem**den gidicek koyup eşbâh (Beyit. 2097)

Bu âlem: Hem **bu âlem** halkının kadrince ederse sıyâm (Beyit. 2455)

Bu âlem: Ki yâ hâzâ şu kim bizi görem derse **bu âlemde** (Beyit. 2663)

Bu âlem: Ki zîrâ mahv olan kişi **bu âlem**den haber bilmez (Beyit. 3710)

Bu âlem: Ko **bu âlemi** sen de vuslattan et iltizâz (Beyit. 631)

Bu âlem: Ona göre **bu âlemde** yetişdi (Beyit. 190)

Bu âlem: Ya'ni **bu âlem** ademden onun için oldu var (Beyit. 3576)

Bu atan: **Bu atandır** selâm vet dedi verdim (Beyit. 2121)

Bu ay: Mu'cizâtından birisi **bu kim ay** (Beyit. 2818)

Bu âyât: Ne buyurdu onu dinle **bu âyât** üzre ol bedr ay (Beyit. 2220)

Bu âyet: **Bu âyet** geldi Allâh'tan Resûle (Beyit. 2758)

Bu âyet: **Bu âyet**te haber verdi ki birdir zâtı buyurdu (Beyit. 3552)

Bu âyet: **Bu âyet**ten resûlu'llâh eccl hükmün edip deryâb (Beyit. 3747)

Bu âyet: Çü **bu âyet** inüben geldi resûle erişip (Beyit. 3370)

Bu âyet: Dedi Keşşâf **bu âyet**de bil onun (Beyit. 2760)

Bu âyet: Dedi ona ki sadâkat ki **bu âyet** bu durur (Beyit. 3373)

Bu âyet: Meger işitmedin **bu âyeti** sen (Beyit. 4151)

Bu âyet: Pes anda okudu **bu âyeti** ol (Beyit. 4149)

Bu âyet: Ulemâ dedi Muhammed ki **bu âyet** gelicek (Beyit. 3374)

Bu aylar: **Bu aylar**da haramdır şerr ile şûr (Beyit. 3399)

Bu bab / bir aceb: **Bu bab**da **bir aceb** ma'nî denildi (Beyit. 1025)

Bu bahr / müvekkel melek: Bulara **bu bahr** içre kodu **müvekkel melek** (Beyit. 552)

Bu bâtın: **Bu bâtın** Hakk'a zâhir düştü evvel (Beyit. 2186)

Bu belâlar: Başıma **bu belâlar** mı geleydi (Beyit. 1427)

Bu beş / bir gün: **Bu beşi bir güne** hiç gelmemişti (Beyit. 3394)

Bu beş: Dedi çoktur **bu beş** eyle talebden (Beyit. 2215)

Bu beyit: Ki senden ön iki bin yıl **bu beyti** etti Hak ibdâ (Beyit. 1301)

Bu beyt: Ki gönlü gözü cennetten **bu beyt** ile ede iknâ' (Beyit. 1325)

Bu bid'at: **Bu bid'**attırdıyıp etti adâvet (Beyit. 2756)

Bu bilâd: Onu nûr-ı arşdan ki rûşen ola **bu bilâd** (Beyit. 555)

Bu biti / ne biti: Dedi **bu biti ne bitidir** beyân eylegil (Beyit. 4517)

Bu biti: Dedi **bu biti** ol durur eylegil iftikâr (Beyit. 4517)

Bu cân: Yok ki **bu cânı** cihânı göreler (Beyit. 391)

Bu cem'iyyet: Ki zâhir ola bâtından **bu cem'iyyette** îzânî (Beyit. 2795)

Bu cennet: Dedi Âdem ne mülk olur **bu cennet** ger ebed olsa (Beyit. 997)

Bu cennetler: Dedi Hak Taâlâ ki düzdüm **bu cennetleri** (Beyit. 757)

Bu cevherler: Hitâb erdi kim olmazsın **bu cevherlerde** sen sarrâf (Beyit. 1482)

Bu Cibrîl: Dediler kim durur **bu** dedi **Cibrîl** (Beyit. 2117)

Bu Cibrîl: Melek hüsnünde **Cibrîl'i** **bu** gördü iki kez ancak (Beyit. 2137)

Bu cihan / ol cihan: **Bu cihanda** kadr-i âlî **ol cihanda** imtinân (Beyit. 1909)

Bu cihân: Erişti **bu cihânı** kıldı iflâh (Beyit. 4306)

Bu cûd: Budur dördüncü kim dedim **bu cûdu** (Beyit. 1160)

Bu cümle / bir nice: Biz dahi **bu cümlen** **bir nicesin** arz eyledik (Beyit. 2940)

Bu dâr: Diyârıdevr edip kondu **bu dâra** (Beyit. 2616)

Bu dem / bu kelimât: Dedi çünkim sana vahy oldu **bu dem bu kelimât** (Beyit. 3371)

Bu dem / kamu esmâ: **Bu dem** kıldı **kamu esmâdan** âgâh (Beyit. 929)

Bu dem / uş süvâr: Resûlüne arslanam oldum **bu demuş süvâr** (Beyit. 3044)

Bu dem: Ayne ererler çü keşf olur **bu dem** dîdâr-ı Hak (Beyit. 3674)

Bu dem: **Bu dem** kim senin hazretine varuram niçin (Beyit. 4533)

Bu dem: Bu hâl içinde durmuştu **bu dem** ol mefhar-ı eşhâs (Beyit. 3936)

Bu dem: Dahi Hakk'ım için siz de **bu dem** olman bana gaşşâş (Beyit. 3917)

Bu dem: Dilersen **bu dem** sana avn eylesin musteân (Beyit. 4610)

Bu dem: İnâyet kıla kullarına **bu dem** Bîr ü Bâr (Beyit. 3030)

Bu dem: Ne gece gündüz ederdim **bu demde** (Beyit. 4027)

Bu deniz: Tâ bilesin **bu denizde** yok durur hadd ü kenâr (Beyit. 4945)

Bu denli: **Bu denli** bulmuş iken ihtisâsı (Beyit. 1023)

Bu der: **Bu derde** bulamaz derman nebî mürsel velî zühhâd (Beyit. 4705)

Bu derd: Habîb oldur tabîb oldur **bu derde** ondadır derman (Beyit. 3716)

Bu deryâ / bir katre: Pes **bu deryâdan** süzüp **bir katre** aldım ben dahi (Beyit. 3602)

Bu devletler / kamu halk: **Bu devletlerkamu halka** hep onun devletindedir (Beyit. 3451)

Bu devletler: **Bu devletler** ile müretteb idi (Beyit. 714)

Bu dil: Erişti bahre can **bu dilde** ehvâ (Beyit. 1277)

Bu diller: Onu zâhir etti **bu dillerde** tuttu kıyâm (Beyit. 1817)

Bu din: İşit pes nice tuttu kuvvet **bu din** (Beyit. 1866)

Bu din: Ki **bu din** bulısardur istikaamet (Beyit. 4812)

Bu din: Nice zâhir oldu nübüvvet **bu din** (Beyit. 1866)

Bu din: Sımarladım **bu din** işin Kureyş'e gözleye iç dış (Beyit. 3912)

Bu dört / otuz yıl: Ki zîrâ **bu dördü otuz yıl** edipti kazâ (Beyit. 4646)

Bu dört: Mukarreblerdi **bu dördü** alîydi (Beyit. 4714)

Bu dört: Verir **bu dördüne** oddan necât ol (Beyit. 3477)

Bu duâ: Çün Âdem fârig oldu **bu duâdan** (Beyit. 1268)

Bu duâ: Dahi kankı kulun kim **bu duâyı** (Beyit. 1266)

Bu dünyâ: **Bu dünyâ** göğünün dahi yeğlign (Beyit. 712)

Bu dünyâ: **Bu dünyâ** göğüne Cebrâil ile (Beyit. 2100)

Bu dünyâ: Dedi halvet olup **bu dünyâyı** ardına at (Beyit. 2353)

Bu dünyâ: Ki yâ Ahmed olgil **bu dünyâ**dan igen ırâh (Beyit. 2384)

Bu düş: **Bu düşü** ashâbına muştuladı ol hoş-hisâl (Beyit. 3207)

Bu düş: Çün işittiler sahâbe **bu düşü** şâd oldular (Beyit. 3208)

Bu efdal: Meâhâzâ **bu efdal**idi yaraşırdı dura arşta (Beyit. 2472)

Bu ehâdîs: Gel beru ey müttekî tut **bu ehâdîsi** ki sen (Beyit. 3621)

Bu elli: Beşi kaldı **bu elliden** muhakkak (Beyit. 2214)

Bu emir: **Bu emre** istikaamet sen kılasın (Beyit. 2093)

Bu erbâ': Fenâ mülküne gelmişti onunla bile **bu erbâ'** (Beyit. 1327)

Bu eşhâs: **Bu eşhâsa** nedir esmâdan imdi (Beyit. 932)

Bu eşyâ: Haram eyledi **bu eşyâyı** Allâh (Beyit. 3411)

Bu ev / kamu fütûh: **Bu evden kamu** buldular çün **fütûh** (Beyit. 580)

Bu ev: **Bu evde** ederler bulara ikaab (Beyit. 656)

Bu evkaat: Alıp onu geri döndâ **bu evkaat** üzre ol bedr ay (Beyit. 2222)

Bu evkaat: Sonunda dedi **bu evkaat** sanadır (Beyit. 2264)

Bu evlâd: **Bu evlâd**ı nübüvvetten ön idi (Beyit. 1681)

Bu evlâd: Hadîce anadan doğdu **bu evlâd** (Beyit. 1680)

Bu eyvâna: Ömer erdi **bu eyvâna** ikinci (Beyit. 25)

Bu fenâ: Çü yoktur **bu fenâ** mülkün bekaası pes bekaa iste (Beyit. 2052)

Bu fetih: Çünkü **bu fethi** dahi ettik beyân tahkîk ile (Beyit. 3279)

Bu fezâyil: Çünkü bildin **bu fezâyilden** kişi me'cûr olur (Beyit. 3574)

Bu firâk: Ne katlansın cigarler **bu firâka** (Beyit. 51)

Bu gaayât: Tamâm oldu rücû etti **bu gaayât** üzre ol bedr ay (Beyit. 2219)

Bu gazâ: **Bu gazâdan** sonra ayruk sınımadı (Beyit. 3176)

Bu gazâ: Hicrete beşincideydi **bu gazâ** (Beyit. 2938)

Bu gazâlar: Dinle bir bir **bu gazâlardan** beyân eyleyelim (Beyit. 2958)

Bu gece: Bana **bu gece** hep verdi yerin göğün kıldını (Beyit. 3755)

Bu gece: **Bu gece** bunda geldi mi Muhammed (Beyit. 2119)

Bu gece: **Bu gece** yatma mezce'a eyle dün içinde sefer (Beyit. 2543)

Bu gece: Ebû Bekr'e ayıttılar **bu gece** Kuds'e vardım der (Beyit. 2231)

Bu gece: Ömrümde uyku görmedim illâ **bu gece** uyudum (Beyit. 2551)

Bu gökler: İnanırdım **bu göklerden** haber verse o rûh-efzây (Beyit. 2232)

Bu gökler: Ne yarattım **bu göklerde** görüp olsun onu heşşâş (Beyit. 923)

Bu gönül: Ki **bu gönül** surûru nûr-ı ayn ol (Beyit. 4817)

Bu gurbet: Nicesi gördü **bu gurbetde** eser (Beyit. 371)

Bu gün / bu ay: Nitekim **bu günü bu ayı** Allâh (Beyit. 3411)

Bu gün / bu gün: Ki **bu gündür** bana düğün ederdim **bu günü** inşâd (Beyit. 4679)

Bu gün / ne gün: Dedi **bu gün ne gündür** nedir adı (Beyit. 3405)

Bu gün: **Bu gün** günler içinde şem'a idi (Beyit. 3392)

Bu gün: **Bu gün** kıl vefâ va'dene yâ Ganî (Beyit. 3065)

Bu gün: Dedi ol yanağı gülğün bir ise ermişem **bu gün** (Beyit. 4679)

Bu gün: Eğer sizde Hak din olaydı **bu gün** (Beyit. 2988)

Bu gün: Eyâ tâbende-i envâr **bu gün** göster yed-i beyzâ (Beyit. 3546)

Bu gün: İkinci bu kuldur ki **bu gün** gıdâsı yeter (Beyit. 2368)

Bu gün: Ki tâ göstereler kimindir **bu gün** iktidâr (Beyit. 3043)

Bu gün: Nite kim **bu gün** Ka'be ferhundedir (Beyit. 586)

Bu gün: Ya'ni yok **bu gün** size tevbîh ü âr (Beyit. 3266)

Bu haber: Bâb-ı sâdisde yazılmış **bu haber** (Beyit. 321)

Bu hakaayık: **Hakaayıktan bu** evvel zâhir oldu (Beyit. 4263)

Bu hâl: Biti yazdı gönderdi etti **bu hâli** beyân (Beyit. 4604)

Bu hâl: **Bu hâlde** dost dostuna döyemez bil a yüzü ağ (Beyit. 4010)

Bu hâl: **Bu hâlde** ola her kim ümmetimden (Beyit. 4742)

Bu hâl: **Bu hâle** tahayyürdedir cümle sâdât-ı halk (Beyit. 1721)

Bu hâl: **Bu hâli** almagıl sen eş muhâle (Beyit. 4745)

Bu hâl: **Bu hâli** bulardan göricek yasandı şîrâr (Beyit. 3051)

Bu hâl: **Bu hâligör**ücek onlar Halîme'ye segirttiler (Beyit. 1637)

Bu hâl: Bular bârî çü gördüler **bu hâli** (Beyit. 1613)

Bu hâl: Çün Âdem erdi **bu hâle** buyurdu pes geri Allâh (Beyit. 1387)

Bu hâl: Çün Âdem gördü **bu hâli** basıldı yüreğine dağ (Beyit. 1401)

Bu hâl: Çün Âdem gördü **bu hâli** ki başına neler geldi (Beyit. 1233)

Bu hâl: Dedi görün **bu hâli** kim budur ol tavr-ı erselnâk (Beyit. 1661)

Bu hâl: Dedi ırgürmezem ona **bu hâli** etme istikşâf (Beyit. 1490)

Bu hâl: Dediler yâ resûlu'llâh **bu hâli** ettin isti'câb (Beyit. 3751)

Bu hâl: Ebû Cehl'e haber verdi **bu hâli** geldi çün vassâf (Beyit. 2514)

Bu hâl: Hem ümmî hem a'lem ne sırdır acebdır **bu hâl** (Beyit. 1738)

Bu hâl: Kim adıdı Habîb onun ona oldu **bu hâl** isbâg (Beyit. 2504)

Bu hâl: Komazam dedi vallâhi **bu hâli** (Beyit. 4177)

Bu hâl: Ukâşe gördü **bu hâli** eridi (Beyit. 3940)

Bu hâlât / ne bahr: **Bu hâlât** içre giderken **ne bahre** oldu müstagrak (Beyit. 2589)

Bu hâlât: Beyân eyledi mi'râcın **bu hâlât** üzre ol bedr ay (Beyit. 2228)

Bu hâlât: Çıka yer yüzüne mâli işittin mi **bu hâlâtı** (Beyit. 4859)

Bu hâlet / bu kişi: Aceb mi **bu hâlet kişide bu** olursa şân (Beyit. 4601)

Bu halk: Hüsn-i hulk ile **bu halka** merhamet cûd u cevâz (Beyit. 2425)

Bu hamd: Koma **bu hamdi** Yazıcıoğlu (Beyit. 4343)

Bu hamd: Yarattım seni hamd için sana sünnet durur **bu hamd** (Beyit. 920)

Bu hân / o sultân: Ki her kim gördü **bu hânı** göre lâ-şekk **o sultânı** (Beyit. 2802)

Bu Harb / bir gün: Harbe **bu** oldu sebab kim Hamza **bir gün** nâgehân (Beyit. 2962)

Bu hasb: Pes Âdem secdeye vardı dedi **hasbî** İlâhî **bu** (Beyit. 1297)

Bu hâsılı / doğru kul: Budur **hâsılidoğru kul** kıssa tûl u dirâz (Beyit. 779)

Bu hat: Çü vardı görür kapısı halkasında **bu hat** (Beyit. 684)

Bu hatâ / bu yol: Dedi **hatâdır bu** dahi etmen **bu yola** insilâk (Beyit. 2534)

Bu hatâ: Dedi **hatâdır bu** dahi zîrâ arab onu bilir (Beyit. 2536)

Bu hatt / tamâm ma'nî: Çü gördü **bu hattı tamâm ma'nîsin** anladı (Beyit. 687)

Bu hayâl: Bunda hurkat bunda firkat **bu hayâle** tut sımâh (Beyit. 473)

Bu haysiyyet: **Bu haysiyyetce** kim benven kamuya gâyet-i esyâ (Beyit. 3525)

Bu Hindistan: **Bu Hindistan'da** geldin imdi Havvâ (Beyit. 1238)

Bu hissiyyât / bu hadsiyyât: Muhammed'çün olunmuştur **bu hissiyyât bu hadsiyyât** (Beyit. 231)

Bu hitâb: Bâb-ı evvelde yazılmış **bu hitâb** (Beyit. 317)

Bu hitâb: Çü Abdullâh işitti **bu hitâbı** (Beyit. 2693)

Bu hitâb: Çün resûlu'llâh'a erdi **bu hitâb** (Beyit. 3160)

Bu huccet: Alıp geldi **bu hucceti** bana Allâh'tan ol (Beyit. 4526)

Bu hutbe: **Bu hutbe** kim okudu şâh-ı kevneyn (Beyit. 3772)

Bu hüccet: Dedi kim ism-i Âlim'den olur **bu hüccete** imzâ (Beyit. 83)

Bu hüccet: Kaçan kim ölem bile defn eyle **bu hücceti** (Beyit. 4527)

Bu hüküm: Onun kız kardeşin Kaabil **bu hükmü** edeler isbâğ (Beyit. 1398)

Bu hüsn: **Bu hüsne** mâla ey hoca igende olmagıl magrûr (Beyit. 3690)

Bu i'câz: İşittiler **bu i'câzı** çü dilden (Beyit. 2625)

Bu ibret: Bize yetmez mi **bu ibret** kim Âdem (Beyit. 1181)

Bu ihsanlar: Yeter bana **bu ihsanlar** ben ayruk olmayam muhtât (Beyit. 1143)

Bu ikaab: İlâhî elinde sevâb **bu ikaab** (Beyit. 3022)

Bu iki: Dedi **bu iki** kim bâtın akarlar (Beyit. 2127)

Bu iller: Dedi Cebrâil ki hem **bu illeri** (Beyit. 2853)

Bu insan: Ki cennet ehlidir diye **bu insan** (Beyit. 2697)

Bu isbât: **Bu isbât** eyleyip sözün dürer verdi o âlî-rây (Beyit. 2255)

Bu İslâm: Ger **bu İslâm** leşkerin şimdi helâk eylesin (Beyit. 2973)

Bu İslâm: Ömer'le **bu İslâmı** i'zâz kıl (Beyit. 1868)

Bu iş: Aceb midir eyâ mağrûr **bu iş** gaddâr dünyâdan (Beyit. 4689)

Bu iş: **Bu iş** olmadı cism ü can mülküne (Beyit. 3078)

Bu iş: **Bu iş**de nidevüz kime uyavuz (Beyit. 4156)

Bu iş: **Bu işi** âlemlere doldurayın (Beyit. 3324)

Bu iş: **Bu işi** çünkü gördüler pes esnâma yügürdüler (Beyit. 2732)

Bu iş: **Bu işte** eylemen ta'lîl sanemden söyledi şeytân (Beyit. 2733)

Bu iş: Dedi Abbâs'a **bu işi** kıl beyân (Beyit. 3231)

Bu iş: Dedi kim buyurdu **bu işi** size (Beyit. 2920)

Bu iş: Dedi kim yusun Alî **bu işe** kuşansın nitâk (Beyit. 4039)

Bu iş: Dediler yâ Ukâşe gel **bu işten** eylegil i'râz (Beyit. 3942)

Bu iş: Diler kim eyleye **bu işi** temyîz (Beyit. 4218)

Bu iş: Gelin imdi **bu işe** derman bulun (Beyit. 2985)

Bu iş: İşitip **bu işi** küffâr cenge ikdâm ettiler (Beyit. 2964)

Bu iş: Kılıcım gedik görmüşem din **bu işde** nidem (Beyit. 3110)

Bu iş: Ki zîrâ beşer **bu işi** işlemez (Beyit. 3093)

Bu iş: Nazar kıl imdi ey âkil **bu işde** i'tibâr eyle (Beyit. 1211)

Bu iş: Pes erdi ve selâm etti **bu işte** eyledi ihlâs (Beyit. 3930)

Bu iş: Revâ mıdır ki mü'minler **bu işe** olalar mûtâd (Beyit. 4688)

Bu iş: Rûm u Fâris'te **bu işi** görmedim (Beyit. 3232)

Bu iş: Selâm etti dedi k'Allâh ediptir **bu işi** icrâ (Beyit. 4186)

Bu iş: Tahayyürde dururlarken ne hikmettir **bu iş** derken (Beyit. 1628)

Bu işârât: Gördü çünkim **bu işârâtı** kim erdi Mustafâ (Beyit. 2857)

Bu işler: **Bu işler** geri kendüzine olur mu'cizât (Beyit. 1794)

Bu işler: **Bu işlerde** nazar oldur biline evsatü'l-evsât (Beyit. 1135)

Bu işler: Ki ne ola **bu işlerdedilekler** (Beyit. 1169)

Bu işler: Zîrâ **bu işlerde** benim sırr-ı bed'îm var durur (Beyit. 2542)

Bu işte: Arıttım kalbini bundan **bu işte** olmagıl gamnâk (Beyit. 1635)

Bu işte: **Bu işte** tâ göreler dikkati ne (Beyit. 1614)

Bu işte: Sizi eder sonra helâk eder **bu işte** tumturak (Beyit. 2531)

Bu izzetler: **Bu izzetler** ile mukarreb idi (Beyit. 714)

Bu kahr: **Bu kahr** içre gör nice eltâf eder (Beyit. 3084)

Bu kamçı: **Bu kamçıyla** gazâ içre pes istedi o hassü'l-hâs (Beyit. 3932)

Bu kapı: Biri **bu kapı**dur kim ere hedâyâ müdâm (Beyit. 2402)

Bu kapı: Kapısıdır **bu kapı** gâzîlerin (Beyit. 322)

Bu kâr: Ne kim dedise Fâtîma eyle olsun **bu kâr** (Beyit. 4524)

Bu kavim / bu kelâm: **Bu kavme bu kelâmı** bu kadar verdi o âlî-rây (Beyit. 2248)

Bu kavl / cümle meşâyih: **Bu kavle cümle** kaayildir **meşâyih** âlim ü vu'âz (Beyit 1223)

Bu kavl: İmâm-ı Fahr-i Râzî hem **bu kavli** ihtiyâr etti (Beyit. 1375)

Bu kavm: Çü subh ola dura **bu kavm** göreler nesne kalmamış (Beyit. 4858)

Bu kavm: Onu tekzîb ede **bu kavm** ki geçmeye fişârâtı (Beyit. 4857)

Bu kavm: Onunçün iderler **bu kavmi** helâk (Beyit. 671)

Bu kâyinât: Ser-â-ser nûr ola **bu kâyinâta** (Beyit. 128)

Bu kelâm: Bâb-ı râbî'de yazılmış **bu kelâm** (Beyit. 319)

Bu kelâm: Çün işitti **bu kelâmı** gönlü etti ihtilâc (Beyit. 3797)

Bu kelâm: Ferah bularam çün erer **bu kelâm** (Beyit. 4383)

Bu kelâm: Gör kemâl-i heybetini **bu kelâma** tut simâh (Beyit. 465)

Bu kelâm: İşit **bu kelâmı** dahi onu sen canda yaz (Beyit. 776)

Bu kelâm: Ki demedim mi size **bu kelâmı** (Beyit. 940)

Bu kemâl: **Bu kemâl** ile kim onu vasf ede (Beyit. 1929)

Bu kemâl: Çü gördü **bu kemâli** ol alî-rây (Beyit. 2322)

Bu kemâl: Çün odur kâmil-i âdem pes **onundur bu kemâl** (Beyit. 4357)

Bu kemâlât / ol hafîlu'llâh: **Bu kemâlât ol hafîlu'llâh** için (Beyit. 263)

Bu kendüzi: Ki geri **bu kendüzidür** etmedi iftikâr (Beyit. 689)

Bu kerâmât / ol resûlü'llâh: **Bu kerâmât ol resûlü'llâh** için (Beyit. 263)

Bu kerâmât: Çü gördü **bu kerâmâtı** kalıp âciz dedi Yâ Rab (Beyit. 1489)

Bu kevâkib / ol od: **Bu ol oddur kevâkibden** atarlar (Beyit. 1611)

Bu Kevser: **Bu Kevserden** kim içerse bakaa-i lem-yezel buldu (Beyit. 2671)

Bu kez / beş yüz: **Bu kez** verdi Hak **beş yüz** ona firişte geri (Beyit. 3026)

Bu kez / bir at: **Bu kez bir at** viribidi ki bine misk-i ezferden (Beyit. 925)

Bu kez / bir gün: **Bu kez bir güne** erildi k'oluptur niceler mağrûr (Beyit. 4771)

Bu kez / bir söz: Gel **bu kez bir söz** işit kim şu'le-i deycûr olur (Beyit. 3574)

Bu kez / bir suâl: **Bu kez** bunda allâmeler **bir suâl** ettiler (Beyit. 1811)

Bu kez / bu melek: **Bu kez bu melek** arşa eder su'ûd (Beyit. 4385)

Bu kez / fenâ mülk: Erişip kondu **bu kez** açtı **fenâ mülk**e kanat (Beyit. 3356)
Bu kez / iki rek'at: **Bu kez** Aksâ'ya girdim ben **iki rek'at** namâz ettim (Beyit. 2070)
Bu kez / ikinci âsümân: **Bu kez** çıktım **ikinci âsümân**a (Beyit. 2106)
Bu kez / ol Mus'ab: **Bu kez** erdi ansızda **ol Mus'ab**ı öldüren (Beyit. 3127)
Bu kez / ol server: Ne kıldı işit **bu kez ol server**i (Beyit. 595)
Bu kez / ol şâh: **Bu kez** çün zârılığım gördü **ol şâh** (Beyit. 52)
Bu kez / ol şâh: **Bu kez** irşâd için **ol şâh** dedi halka gereğın (Beyit. 3388)
Bu kez / üç gün: **Bu kez** kalmadı ömrüne ille **üç gün** hemîn (Beyit. 4578)
Bu kez: Bağışladı **bu kez** onunu Allâh (Beyit. 2210)
Bu kez: Başını kaldıruban güldü **bu kez** (Beyit. 4076)
Bu kez: Bindi azm etti **bu kez** Haybet gazâsın etmeğe (Beyit. 3222)
Bu kez: Bindi **bu kez** on bin ashâb ile Mekke kasdına (Beyit. 3225)
Bu kez: **Bu kez** aç ağzını şâhâ sunalım şeker-i elfâz (Beyit. 1202)
Bu kez: **Bu kez** Âdem geri Hacc'a götürdü baş ayak azlâ' (Beyit. 1319)
Bu kez: **Bu kez** ağlaştılar cümle muhâcirler ile ensâr (Beyit. 3944)
Bu kez: **Bu kez** arş üstüne çıktı erişti kaabe kavseyn'e (Beyit. 2146)
Bu kez: **Bu kez** ashab hüçûm etti dediler geri dur yoksa (Beyit. 3948)
Bu kez: **Bu kez** azm eyleyip tura gideler (Beyit. 4897)
Bu kez: **Bu kez** Beyt-i Ma'mûr'a kıldık rucû' (Beyit. 568)
Bu kez: **Bu kez** bildi çü buldu bu kadar yol (Beyit. 3504)
Bu kez: **Bu kez** bir Refret-i ahdar döşediler ayağına (Beyit. 2135)
Bu kez: **Bu kez** cânında gâlib oldu eşvâk (Beyit. 1696)
Bu kez: **Bu kez** çıktı ne kim varsa Medîne kavmi mecmû'u (Beyit. 2608)
Bu kez: **Bu kez** çün dilediler kim çıkalar (Beyit. 1608)
Bu kez: **Bu kez** çünkim ayâna geldi ahabâr (Beyit. 2644)
Bu kez: **Bu kez** dedi Osman düşümde buyurdu resûl (Beyit. 4608)
Bu kez: **Bu kez** dinle tefsîr içinden kelâm (Beyit. 591)
Bu kez: **Bu kez** dinlegil kim cehennem nedir (Beyit. 634)
Bu kez: **Bu kez** döndü peykini viribidi (Beyit. 3086)
Bu kez: **Bu kez** döndüler cennete eylediler nazar (Beyit. 754)
Bu kez: **Bu kez** erdi Sa'd übni Vakkaas ona (Beyit. 1857)
Bu kez: **Bu kez** erdi tecellî zât vücûdun mahv-i mahz etti (Beyit. 2171)
Bu kez: **Bu kez** etse bize sâyil suâli (Beyit. 4273)
Bu kez: **Bu kez** eylediler sahâbe kılâl (Beyit. 3073)

Bu kez: Bu kez eylemedi ayağı karâr (Beyit. 597)
Bu kez: Bu kez geldin geri şâdân dağılmış gussa ve şekvâ (Beyit. 3438)
Bu kez: Bu kez gökte kiralım hep varını (Beyit. 4895)
Bu kez: Bu kez halk âşık oldu cân u dilden (Beyit. 2625)
Bu kez: Bu kez İdrîs'e kondu etti İşrâk (Beyit. 1448)
Bu kez: Bu kez kim çıktı rûhu enbiyânın (Beyit. 1350)
Bu kez: Bu kez Mâriye'den İbrâhim oldu (Beyit. 1682)
Bu kez: Bu kez Mikâil'i gönderdi Allâh (Beyit. 1275)
Bu kez: Bu kez nûr inkişâf etti geri nûruna tecmîlâ (Beyit. 2174)
Bu kez: Bu kez Şeybe çaldı onun ayağını erip (Beyit. 3050)
Bu kez: Bu kez vahy kıldı firîştehlere (Beyit. 743)
Bu kez: Bu kez yer yüzüne gönderdi onu (Beyit. 1042)
Bu kez: Bunlara ilzâm için geldi Ehad lâfzı **bu kez** (Beyit. 3594)
Bu kez: Çü çıktı onun üstüne **bu kez** Cebrâil'i gördü (Beyit. 2136)
Bu kez: Çü geldi ecel geldi Azrâil anda **bu kez** (Beyit. 4530)
Bu kez: Dağıldı sahâbe yerinden **bu kez** harb için (Beyit. 3120)
Bu kez: Dedi **bu kez** kim Âs ibin Vâyil onu berk idelim (Beyit. 2535)
Bu kez: Dedim geldi **bu kez** avret nidâ etti ki dön geri (Beyit. 2075)
Bu kez: Ebû Cehl atın depti meydâna girdi **bu kez** (Beyit. 3052)
Bu kez: Erer **bu kez** celâlınden bevârik (Beyit. 3510)
Bu kez: Erişti **bu kez** Ka'b gördü resûl oturur (Beyit. 3132)
Bu kez: Erişti **bu kez** Zeyd'übün Hârise (Beyit. 1854)
Bu kez: Erişti sahâbe **bu kez** eylediler himem (Beyit. 3134)
Bu kez: Geldi **bu kez** bir ankebût ağ gerdi fi'l-hâl kapıda (Beyit. 2561)
Bu kez: Geldi İskender **bu kez** tuttu nizâm (Beyit. 1509)
Bu kez: Gitti İskender Üzeyr erdi **bu kez** (Beyit. 1513)
Bu kez: Halâs ister **bu kez** agyât elinden (Beyit. 3506)
Bu kez: Hitâb etti **bu kez** mahbûb turâba bi'l-lihâzeyni (Beyit. 2662)
Bu kez: İşit Kaf dağının **bu kez** resmini (Beyit. 495)
Bu kez: İşit varsa **bu kez** cânında eşvâk (Beyit. 1332)
Bu kez: İşittin rûh-ı Furkaan'ı **bu kez** bil kalb-i Kur'ân'ı (Beyit. 3562)
Bu kez: Nefsi nûrânî olup oldu **bu kez** kalbine râm (Beyit. 3276)
Bu kez: Nidâ erer **bu kez** Hak'tan ki hep yol doğrudur bana (Beyit. 3525)
Bu kez: Nidâ erer **bu kez** Haktan ki size nice avn edem (Beyit. 3523)

Bu kez: Nidâ erer **bu kez** Hak'tan ki verdim bunları size (Beyit. 3532)

Bu kez: Ömer hazretine pes etti vasiyyet **bu kez** (Beyit. 4568)

Bu kez: Pes **bu kez** bâkî eder erip cemâl-i tal'atı (Beyit. 3674)

Bu kez: Sevinip der **bu kez** el-hamdü'lillâh (Beyit. 3503)

Bu kez: Sutû' etti **bu kez** sırrın içinden nûr-ı tekmîlâ (Beyit. 2170)

Bu kez: Şâd olup katımıza geldi **bu kez** (beyit. 4076)

Bu kez: Şol kadar sevdim **bu kez** kim onu ben (Beyit. 3327)

Bu kez: Yere kodu **bu kez** Âdem yeri yaktı uçup gitti (Beyit. 1392)

Bu kez: Zâhir oldu kalb dahi nûr-ı vilâyetle **bu kez** (Beyit. 3278)

Bu kıssa: Biz geri **bu kıssa**ya geldik ki hendek bitti çün (Beyit. 2885)

Bu kıtâl: **Bu kıtâle** baktı çün ol yüzü nûr (Beyit. 3334)

Bu kirâm: Pes ederlerdi ona da **bu kirâm** (Beyit. 2019)

Bu kişi: Berâtı alıp **bu kişi** sürdü Mısır'a hicân (Beyit. 4605)

Bu kitâb: **Bu kitâb** ünmûzec olup bildire unvânını (Beyit. 4938)

Bu kitab: **Bu kitabdan** anlayanlar cümle âlem ilmini (Beyit. 4935)

Bu kubbe: Eteğin çekti **bu kubbe** ne kubbe kubbe-i mînâ (Beyit. 3460)

Bu kul: **Bu kul** çünkü oldu muhayyer bu ikisine (Beyit. 3860)

Bu kul: İki yüzlü bıçağ ile dürttü onu **bu kul** (Beyit. 4582)

Bu kul: Ki **bu kula** ola rahmet gide kahr u satavât (Beyit. 4364)

Bu Kur'ân: Gel imdi işit kim **bu Kur'ân** nice indidi (Beyit. 1796)

Bu kuş / bir gün: **Bu kuş** anda usanısar kafes **bir gün** uşanısar (Beyit. 4706)

Bu lezzet: Balık hem denizde **bu lezzet**den et iltizâz (Beyit. 623)

Bu lûtfu: **Bu lûtfu** göricek ol nûr-ı a'zam (Beyit. 172)

Bu ma'nî: **Bu ma'nîde** demiştir Sa'd-i Vakkaas (Beyit. 2696)

Bu makaal: Ebû Bekr ona verdi **bu makaali** (Beyit. 4219)

Bu makaale: Aç gözünü müstemî' ol **bu makaale** tut simâh (Beyit. 468)

Bu makaam: **Bu makaam** ehl-i yemîne hıttâ-ı menşûr olur (Beyit. 3589)

Bu makaam: **Bu makaama** kimse ermez ille keşf-i zât ile (Beyit. 3587)

Bu makaam: **Bu makaamdan** söylemişti beyyinât (Beyit. 805)

Bu makaam: Buyurdu **bu makaamda** Şeyh-i Ekber (Beyit. 4285)

Bu makaam: Çün erdi **bu makaama** ol tecellî eyledi Allâh (Beyit. 2151)

Bu makaam: Emr ü nehy edenlerindir **bu makaam** (Beyit. 319)

Bu makaam: Gör kemâl-i kudretini **bu makaama** tut simâh (Beyit. 466)

Bu makaamât: Seyr eder Dâvud **makaamât bu** hayât-bahş ravzada (Beyit. 1544)

Bu ma'nâca: **Bu ma'nâca**dır onu Osman ki cem' eyledi (Beyit. 4498)

Bu ma'nâca: Pes evveldir **bu ma'nâca** müevvel (Beyit. 4254)

Bu ma'nî / birazdekaayık: Biraz dinle **bu ma'nîden dekaayık** (Beyit. 3497)

Bu ma'nî / nice vech: **Bu ma'nîde nice vech** aydınıldı (Beyit. 1025)

Bu manî: **Bu manîden** pes al ibret ki budur sûret-i elfâz (Beyit. 1234)

Bu mâtem: Pes andan gözünü yumdu **bu mâtemden** resûlu'llâh (Beyit. 4122)

Bu meclis: **Bu meclisde** kim olurlar sükârâ (Beyit. 49)

Bu meclis: Ol dedi lebbeyk-i aşk içdiyse **bu meclisde** câm (Beyit. 3296)

Bu melek: Kiyâsâ eger **bu melek** ağzını açsadı (Beyit. 553)

Bu melek: Ki bildim onu **bu melektir** kim ol (Beyit. 1767)

Bu melekler: Demez illâ **bu melekler** bunu derler kelimât (Beyit. 4365)

Bu merkez: Olur **bu merkeze** dâyr kamu elfâz ile ma'nâ (Beyit. 3464)

Bu mesâyil: Der ise bana ta'ndır **bu mesâyil** (Beyit. 4249)

Bu mesâyil: Ki aklımda dolanmaz **bu mesâyil** (Beyit. 2274)

Bu meşrûh: Ehl-i tefsîr içre **bu meşrûhdur** zamir olabilir mi (Beyit. 253)

Bu mevcûdât: Kemâline **bu mevcûdât** âyât (Beyit. 5)

Bu mevzî: Tamam ettik **bu mevzî**'da tamâm estâr-ı mi'tâcî (Beyit. 2490)

Bu meydân: **Bu meydâna** çû evvel geldi Sıddîk (Beyit. 22)

Bu mihnet: Kanı **bu mihnet** içre gurbet-i dost (Beyit. 1286)

Bu mîkaat: Urûc etti nüzûl etti **bu mîkaat** üzre ol bedr ay (Beyit. 2224)

Bu mikdâr / ol kişi: **Bu mikdâr ol kişi** bula sevâbı (Beyit. 3487)

Bu mi'râc: **Bu mi'râc** ile çıkarlar semâya (Beyit. 2098)

Bu mi'rac: **Bu mi'racdan** haber nakl etti râvî (Beyit. 2286)

Bu mir'at: Kemâl-i kudretin gör kim **bu mir'ata** nazar kıldı (Beyit. 2802)

Bu mirkaat / cümle cihân: **Cihânı cümle** tayy etti **bu mirkaat** üzre ol bedr ay (Beyit. 2223)

Bu mizac: **Bu mizacdan** tâ taayyün bula kalb (Beyit. 1536)

Bu muammâ: Muhakkıklar pes aldılar rumûzu **bu muammâdan** (Beyit. 3712)

Bu mu'ciz: Çünkü **bu mu'ciz** dahi oldu ayân hep gördüler (Beyit. 2884)

Bu mu'cizât / cümle halk: Gördüler **bu mu'cizâtı** dahi bildi **cümle halk** (Beyit. 2895)

Bu mu'cizât: Gördüler **bu mu'cizâtı** dahi halk (Beyit. 2930)

Bu mu'cizât: Onunçün durur bil ki **bu mu'cizât** (Beyit. 3097)

Bu Muhammed: Ki kulun Yazıcıoğlu **bu Muhammed** yüz urup (Beyit. 4379)

Bu mutmainn: Biri **bu mutmainn** olma cihâna (Beyit. 1422)

Bu mülk: Kime sundu **bu mülke** tuğ u berât (Beyit. 4327)

Bu nakl: Rivâyet eyledi Nakkaaş **bu nakli** İbni Mes'ud'dan (Beyit. 1223)

Bu nat': Şâhı sürme **bu nat'a** kibr ile (Beyit. 4325)

Bu ne: Dediler **bu nedir** dedi ki avret (Beyit. 957)

Bu nihân: Ayân eylesiz tâ **bu nihânı** (Beyit. 1616)

Bu nisbet: Ebed ceng etti âlemde **bu nisbetten** dolup şeydâ (Beyit. 3456)

Bu nizâm: Gör kemâl-i hikmetini **bu nizâma** tut sımâh (Beyit. 467)

Bu nûr / ol zât: **Bu nûr** ile nazar kıldı geri **ol zâtı** nûruna (Beyit. 2174)

Bu nûr: Buyurdu kim nazar kılın **bu nûra** (Beyit. 185)

Bu ol ev: **Bu ol ev** durur kim kebâyir eden (Beyit. 655)

Bu resme / bu nev': **Bu resme** söyledi irsâd **bu nev'a** eyledi ilmâ' (Beyit. 1307)

Bu resm / bu râyât: **Bu resm** ile haber verdi **bu râyât** üzre ol bedr ay (Beyit. 2221)

Bu resme / her gök: **Bu resme** dendi **her gökte** ibârât (Beyit. 2108)

Bu resme: **Bu resme** çıktı tâ seb'-i semâvât (Beyit. 2108)

Bu resme: **Bu resme** dâyimü'l-ahzân idi ol (Beyit. 1700)

Bu resme: **Bu resme** denilipir lem-yezelden (Beyit. 1598)

Bu resme: **Bu resme** kılar âhîretçün kılan ihtirâs (Beyit. 2357)

Bu resme: **Bu resme** ahd alıp bizden dahi kıldı neler iblâğ (Beyit. 1377)

bu resme: Dedi nite edem **bu resme** buyur yâ Gıyâs (Beyit. 2356)

Bu resme: Ger **bu resme** eder isen ola sana keşf-i râz (Beyit. 2427)

Bu resme: Kimi gökçek kimi çirkin **bu resme** oldular iblâğ (Beyit. 1384)

Bu resme: Pes indi Ahmed-i Muhtâr **bu resme** armagan ile (Beyit. 2489)

Bu resme: Zîrâ **bu resme** olmasa olmaz cihân ondan fikâk (Beyit. 2539)

Bu resme / cümle ahkâm: **Bu resme cümle ahkâmı** kemâhî eyledi takrîr (Beyit. 3726)

Bu resme / ol bî-niyâz: **Bu resme** deyipdir cevâbında **ol bî-niyâz** (Beyit. 759)

Bu resme / yedinci göğ: **Bu resme yedinci göğ**e dek çıkardı onu (Beyit. 679)

Bu resme / cümle ervâh: **Bu resme cümle ervâh** onda bârî (Beyit. 189)

Bu resme: **Bu resm** ile gide Îsâ ki Beytü'l-Makdis'e ere (Beyit. 4873)

Bu resme: **Bu resm** ile Hak sakladı halktan onu temme'l-keâm (Beyit. 2562)

Bu resme: **Bu resm** ile ömrü çü doksana ermiş idi (Beyit. 4603)

Bu resme: **Bu resme** diye Hakk'ı tâ bâtılı edeler imtiyâz (Beyit. 3890)

Bu resme: **Bu resme** gire cennette ebedbâkî kala mâşâ (Beyit. 3570)

Bu resme: **Bu resme** kayıdlar görüp eyledin kâr u bâr (Beyit. 4511)

Bu resme: **Bu resme** oluptur benim hikmetim (Beyit. 4387)

Bu resme: **Bu resme** tefâhür edip kibriyâ ettiler (Beyit. 765)

Bu resme: Ehl-i tahkîkdan **bu resme** geldi nas (Beyit. 818)

Bu resme: İkisin bâb-ı şefkatte **bu resme** eyledi îrâd (Beyit. 4658)

Bu resm: Ona da **bu resm** ile erişti hükm-i Hudâ (Beyit. 4638)

Bu resme: Ölüm acısı **bu resme** mi olur (Beyit. 4104)

Bu resme: Pes andan Hak senâ etti **bu resme** söyledi kussâs (Beyit. 973)

Bu rûh: Biri sorun nedir **bu rûh** biri Ashâb-ı Kehf kimdir (Beyit. 2512)

Bu san'at: Bu sun'ı temâşâ **bu san'attan** et iltizâz (Beyit. 624)

Bu sebep / bir kul: **Bu sebebdendir** ki Hak etse tecellî **bir kula** (Beyit. 3666)

Bu sebep / üç gün: Kesildi **bu sebebden** vahy ona **üç gün** erişmedi (Beyit. 2516)

Bu sebep: **Bu sebebden** ehl-i îman tükene (Beyit. 4975)

Bu sebep: **Bu sebebden** ol dedi sâhib-kemâl (Beyit. 873)

Bu sebep: **Bu sebebden** oldu ahlak ihtilâf (Beyit. 787)

Bu sebep: **Bu sebebden** taptılar Îsâ'ya çendîn mâh ü sâl (Beyit. 3190)

Bu sebep: **Bu sebebden** yerler ede ıztırâb (Beyit. 4992)

Bu sebep: Deve çöktü **bu sebepten** çün erişti hatarât (Beyit. 3370)

Bu sekiz: Olmayalım **bu sekizden** biz garîb yâ Müstegâs (Beyit. 294)

Bu sevdâ: **Bu sevdâya** devâ ermez hezârân Hızr u Îsâ'dan (Beyit. 3716)

Bu sıfât: Dedi var mıdır ümmetimde aceb **bu sıfât** (Beyit. 2411)

Bu sıfatlar / muhkem esâs: **Bu sıfatlardır** ibâdet ehline **muhkem esâs** (Beyit. 3651)

Bu sıfatlar: **Bu sıfatlar** kimde varsa ol durur âbid kulum (Beyit. 2453)

Bu sıfatlar: **Bu sıfatlarla** ederse türlü ilmi iktinâs (Beyit. 2456)

Bu sırr: Andan ötrü ferd ü fârigdirbilen **bu sırrı** kim (Beyit. 3303)

Bu sikaat: Helâlden kifâyetkadar edeler iktifâ **bu sikaat** (Beyit. 2348)

Bu söz / : **Bu söze** münâsib lâtif bir kelâm (Beyit. 4381)

Bu söz / bir gün: **Bu sözü** aleyhisselâm **bir gün** etti edâ (Beyit. 4624)

Bu söz / bu âlem: **Bu söze** cevâb ol durur kim **bu âlem** hoca (Beyit. 533)

Bu söz / bu ma'nâ: **Bu sözde** cümle cem' olup pes âgâh ol **bu ma'nâdan** (Beyit. 3701)

Bu söz / bu söz: **Bu sözdür** sözlerin sağı edin **bu söze** ta'vîlâ (Beyit. 2160)

Bu söz / gürbüz söz: **Bu sözü** anla ki **gürbüz sözdür** (Beyit. 390)

Bu söz / her cây: İşttiler **bu sözü** çün müzeyyen ettiler **her cây** (Beyit. 2605)

Bu söz / o yüz: Der idi **bu sözü o yüzü** sabîh (Beyit. 3070)

Bu söz: Arab kâmilleri haktır tutun **bu sözü** ta'lîlâ (Beyit. 2161)

Bu söz: Ayân etti **bu sözden** gâyeri ol (Beyit. 4149)

Bu söz: Bârî geldik **bu söze** kim çünki Îsâ Mekke'ye (Beyit. 4947)

Bu söz: Biri oldur buyurdu Hak **bu sözü** ümmete irgür (Beyit. 2481)

Bu söz: Bu Kur'ân kalbi Yâsin'dir **bu sözü** eyle istisfâ (Beyit. 3563)

Bu söz: **Bu söz** ehl-i sünnet cemâat olanındur (ur) (Beyit. 4561)

Bu söz: **Bu söz** ile fahr eyle yâ yer göge sen dahi (Beyit. 773)

Bu söz: **Bu sözden** aceb bir rivâyet sahîh (Beyit. 517)

Bu söz: **Bu sözden** onu anlagil heybetin eyle yâz (Beyit. 612)

Bu söz: **Bu sözden** sonra cem' oldular ashab (Beyit. 4155)

Bu söz: **Bu sözden** sonra etti hoş nasîhat (Beyit. 1420)

Bu söz: **Bu sözdür** sözlerin aslı budur hem şîr'at-i elfâz (Beyit. 1224)

Bu söz: **Bu söze** cevâb vermedi Âtike oldu lâl (Beyit. 1711)

Bu söz: **Bu söze** müttefiktir ehl-i edyân (Beyit. 1591)

Bu söz: **Bu söze** nazar eyle cânında türvende yaz (Beyit. 777)

Bu söz: **Bu söze** pes cevab verdi o gözü gönlü cânıbay (Beyit. 2242)

Bu söz: **Bu söze** yoktur nihâyet pes geri geldik söze (Beyit. 4946)

Bu söz: **Bu sözü** ağlayıp dile getirdi (Beyit. 2621)

Bu söz: **Bu sözü** böyle nakl etti hikâyet eyledi kussâs (Beyit. 972)

Bu söz: **Bu sözü** çün işttiler be-gâyet dehşet ettiler (Beyit. 4190)

Bu söz: **Bu sözü** çün işttiler ıkaabından katı korkup (Beyit. 1209)

Bu söz: **Bu sözü** çün ona dahi tamâm bir bir dedi İblîs (Beyit. 994)

Bu söz: **Bu sözü** çünki Cebrâîl iştitti (Beyit. 2772)

Bu söz: **Bu sözü** dahi iştîp onu tâbende yaz (Beyit. 775)

Bu söz: **Bu sözü** dedi ve gitti tutmadı anda kıyâm (Beyit. 4084)

Bu söz: **Bu sözü** derdi resûlû dinledim (Beyit. 3337)

Bu söz: **Bu sözü** diyip verdi Allâh'a cânını ol (Beyit. 4534)

Bu söz: **Bu sözü** eder iken te'vîl ona (Beyit. 3154)

Bu söz: **Bu sözü** hakikat bilin kim değildir mecâz (Beyit. 3889)

Bu söz: **Bu sözü** hakikat bilip eylegil intisâb (Beyit. 4402)

Bu söz: **Bu sözü** hoş gelmedi el-kıssa-vâr (Beyit. 3311)

Bu söz: **Bu sözü** işidicek aglayuban (Beyit. 50)

Bu söz: **Bu söz**ü işit can içinde buna tut fuâd (Beyit. 544)
Bu söz: **Bu söz**ü işitti Ebû Bekr durdu uru (Beyit. 1720)
Bu söz: **Bu söz**ü muhkem musahhah söyleyipdir irtisâh (Beyit. 464)
Bu söz: **Bu söz**ü nakl-i sahîh ile beyan eyledi Keşşâf (Beyit. 4367)
Bu söz: **Bu söz**ü rivâyet kılar Âyişe (Beyit. 4431)
Bu söz: **Bu söz**ü sahih tutmadı ehl-i ilmi'l-keîâm (Beyit. 692)
Bu söz: **Bu söz**ü söyledi çünkü cevâb vermedi hiç kimse (Beyit. 3921)
Bu söz: **Bu söz**ünde resûlu'llâh fenâya eyledi tenbîh (Beyit. 3707)
Bu söz: Buyurdu **bu söz**ü işitmeğe bağla rikâb (Beyit. 4403)
Bu söz: Çıkardı bir uyuşmuş kan **bu söz**de olmagıl şekkâk (Beyit. 1634)
Bu söz: Çıkıp bulmadılar kimdir **bu söz**ü eyleyen ilkaa (Beyit. 4190)
Bu söz: Çıkıp minberde dedi kim **bu söz**ü söylemen aslâ (Beyit. 4137)
Bu söz: Çü **bu söz** erdi gavrine kazıyye buna erişti (Beyit. 1394)
Bu söz: Çün işitti yer **bu söz**ü zârlık eyledi (Beyit. 766)
Bu söz: Dedi benden işittin siz **bu söz**ü nakl ile aklâ (Beyit. 4144)
Bu söz: Dedi **bu söz** ki sorarsız bana onun haberin (Beyit. 4360)
Bu söz: Dedi çün ihtilâf oldu pes ettik **bu söz**ü tercîh (Beyit. 2158)
Bu söz: Dedi izzin celâlinçün **bu söz**e olmuşam neşşât (Beyit. 1132)
Bu söz: Dediler Hakk'a muî'yiz yok **bu söz**de iltibâs (Beyit. 841)
Bu söz: Dedim **bu söz**e bana hüccet gerek Tanrı'dan (Beyit. 4525)
Bu söz: Digil günde on kez ki **bu söz**ü yâ Hayy ü yâ (Beyit. 4448)
Bu söz: Elin ü ayağın kesem **bu söz**e eylese meylâ (Beyit. 4139)
Bu söz: Gel **bu söz**den imdi istikmâl kıl (Beyit. 1924)
Bu söz: Gelicek öptü onu etti **bu söz**e iftitâh (Beyit. 3813)
Bu söz: Ger **bu söz**e inanasın kıl onunçün ihtirâs (Beyit. 278)
Bu söz: Haber verdi ona fi'l-hâl **bu söz**ü sırr ile ihlâs (Beyit. 992)
Bu söz: Halîlu'llâh'a benzedi **bu söz**de eyledi inşâ (Beyit. 3534)
Bu söz: Hazretine **bu söz**ü derdim dedi (Beyit. 4091)
Bu söz: Hitâbet eyledi anda **bu söz**ü söyledi kavlâ (Beyit. 4143)
Bu söz: İşit **bu söz**ü akl eli ile sen sen de yaz (Beyit. 774)
Bu söz: İşit **bu söz**ü mervîdir dürüst nakl içre İhyâ'dan (Beyit. 3698)
Bu söz: İşitip kıl **bu söz**e iktidâyı (Beyit. 4199)
Bu söz: İşitsin **bu söz**ü gönülden kamu şeyh ü şâb (Beyit. 4397)
Bu söz: İşitti Âdem ü Havvâ **bu söz**e oldular mahzûn (Beyit. 1000)

Bu söz: İşitti **bu sözü** Fazl etti makbûl (Beyit. 4181)

Bu söz: İşittiler **bu sözü** de velî bilmediler kimdir (Beyit. 4194)

Bu söz: İşittim kim Resûlu'llâh **bu sözü** dedi ta'dîlâ (Beyit. 2159)

Bu söz: Kuşaktan geri indirdi **bu sözdür** rif'at-i elfâz (Beyit. 1228)

Bu söz: Melekler çü **bu sözü** işittiler (Beyit. 728)

Bu söz: Münâsib **bu söze** geri buyurmuştur resûlu'llâh (Beyit. 3702)

Bu söz: Nite bula şerîk ona **bu söze** etme isti'câb (Beyit. 161)

Bu söz: Ona göre idi kaddi **bu sözü** kılma istibdâ' (Beyit. 1320)

Bu söz: Onun nûrunu nûrundan **bu sözde** ettiler itnâb (Beyit. 162)

Bu söz: Onunçün buyurdu **bu sözü** aleyhisselâm (Beyit. 4459)

Bu söz: Oturdular geri ashab **bu sözden** heybet ettiler (Beyit. 3950)

Bu söz: Rivâyet etti râvîler **bu sözü** ibni Abbas'dan (Beyit. 154)

Bu söz: Şekli boynuz şeklidir eyle **bu söze** i'tikaad (Beyit. 4998)

Bu söz: Ukâşe dedi kim **bu söz** değildir aslâ hükmü'llâh (Beyit. 3945)

Bu sözce: **Bu sözce** kadîm oldu pes nazm ile ma'nisi (Beyit. 1816)

Bu sözler: **Bu sözler** armagan olsun bulardan etmezem iskaat (Beyit. 2478)

Bu sözler: **Bu sözler** kim beyân ettik kamu nakli sahîh idi (Beyit. 2491)

Bu sözler: **Bu sözlerden** haberler verdi ona (Beyit. 1247)

Bu sözler: **Bu sözleri** hoş anlagıl eylegil irtikaab (Beyit. 4426)

Bu sözler: Çü **bu sözleri** etti halka înâs (Beyit. 3420)

Bu sözler: Dediler **bu sözler** müevvel durur (Beyit. 637)

Bu sözler: Kim ola **bu sözler** ile ol amel kıla tamam (Beyit. 2463)

Bu sözler: Rücû' ettik **bu sözlerden** kemâhî (Beyit. 933)

Bu su: **Bu sudan** diriltir dediler ölenleri Hak (Beyit. 550)

Bu suâl: Pes andandahi etti **bu suâli** (Beyit. 4219)

Bu suç: Biri **bu suçum** oldu Mekke'de afv (Beyit. 1430)

Bu şân: Dedi sabr et yâ Alî kim gör nice olur **bu şân** (Beyit. 1888)

Bu şân: Taaccüb kıldı **bu şânı** melâik (Beyit. 1338)

Bu şehâdet: Velî gaybe halîfe **bu şehâdet** mülkinin hânı (Beyit. 2793)

Bu şems: Pes andan yarattı **bu şemsi** nazar eyleyip (Beyit. 555)

Bu tâat: Kim **bu tâat** fikretine girmedim (Beyit. 3232)

Bu taayyün: Pes evvel **bu taayyün** zâhir oldu (Beyit. 4263)

Bu takdîr: Pes onunçün **bu takdîri** ediptir kudret-i Feyyâz (Beyit. 1067)

Bu taş: **Bu taş** bir yel üstünde yel kudret üstünde şâz (Beyit. 622)

Bu taş: **Bu taş** sevr'in üstünde kudretten et iltizâz (Beyit. 625)

Bu tebcîl: Ona kimdendi **bu tebcîl** ez-ân kim yok ona adaş (Beyit. 927)

Bu tedbîr: Ne etmek gerektir **bu tedbîre** fikr ile al (Beyit. 1717)

Bu terler: Dedi kim yâ Âyişe **bu terler** onadır nişan (Beyit. 4093)

Bu terler: Kim çıkar mü'minlerin **bu terler** ile cânı bil (Beyit. 4094)

Bu tertîb: **Bu tertîb** ile kim yazılmış mesâhif de var (Beyit. 4497)

Bu tevhîd: Hakaayıktır alan lezzât **bu tevhîd**'den bulan serrâ (Beyit. 3559)

Bu tev'îl: Çün işittin **bu tev'îli** tamâmî (Beyit. 4259)

Bu toprağ: **Bu toprağı** bir halk-ı ekmelede (Beyit. 736)

Bu toprak: Gerçi bir kaç gün kafes buldum **bu topraktan** misâl (Beyit. 3197)

Bu tütün: Kaçan mü'minlere erse **bu tütün** (Beyit. 4827)

Bu usât: Kim onun dostu için yarlıganırsa **bu usât** (Beyit. 4377)

Bu üç: Onda ancak **bu üçü** sâkin olur (Beyit. 382)

Bu üç: **Bu üçü** feth olıcak çıka Deccâl (Beyit. 4880)

Bu üç: Kimde kim **bu üçü** olsa oldu kâmil mü'min ol (Beyit. 3640)

Bu ümmet: Hem olısar durur gâlib **bu ümmet** (Beyit. 4812)

Bu ümmet: Ne nâz ede niyâz ede **bu ümmet** (Beyit. 2217)

Bu vahdet: **Bu vahdetten** gelür âbâd ü âzâl (Beyit. 122)

Bu vahy: Çü Cebrâîl gelip Hak'tan **bu vahyi** eyledi pertâb (Beyit. 3747)

Bu vasıf: **Bu vassâf**ında cemâline işâret eyledi zehrâ (Beyit. 3556)

Bu Vassâf: Elâ ey tâlib-i ahbar nedir der dinle **bu Vassâf** (Beyit. 1457)

Bu vech / çok kitap: **Bu vechten** nakl oluptur **çok kitabda** (Beyit. 2285)

Bu yan: Elin uzattı döngil der ki **bu yana** değildir râh (Beyit. 2066)

Bu yana: **Bu yana** geldik İshâk'tan doğup Yakûb pes Yûsuf (Beyit. 1478)

Bu yana: **Bu yana** geldin Âdem vahşetinden (Beyit. 1282)

Bu yastık: **Bu yastık** başının altında idi (Beyit. 4202)

Bu yer / bir zaman: **Bu yerde bir zamanda** var imiş su (Beyit. 4893)

Bu yer / şol yer: **Bu yerden** tiz geri kalktı varıp **şol yerde** çöktü kim (Beyit. 2615)

Bu yer / üç merâtib: **Bu yerde üç merâtibden** kemâlin eyledi tahkîk (Beyit. 3554)

Bu yer: **Bu yerde** Câbir-i Ensârî adlı (Beyit. 2617)

Bu yer: **Bu yerde** etti ehlu'llâh tahkîk (Beyit. 4241)

Bu yer: **Bu yerde** siyer ehlinde rivâyet etti râvîler (Beyit. 2083)

Bu yer: **Bu yerden** gidicek yurdu yâ olur âlem-i envâr (Beyit. 4707)

Bu yer: Dinle **bu yerde** İmâm-ı Fahr-i Râzî kim ne der (Beyit. 3579)

Bu yer: Ki susuz **bu yerde** olası helâk (Beyit. 2990)

Bu yer: Kim **bu yerde** uydusa ancak namâzı ol kılar (Beyit. 3296)

Bu yer: Melekler **bu yerde** onu yaptılar (Beyit. 570)

Bu yer: Müfessirler aydur **bu yerde** ayân (Beyit. 3077)

Bu yer: Nedir der **bu yerde** işit Fahr-i Râzî imâm (Beyit. 1791)

Bu yer: Şu denli ibâdet edipdir **bu yer** üzre ol (Beyit. 676)

Bu yerler: **Bu yerler** yüzüne felek askerin (Beyit. 708)

Bu yerler: Yarattı çü **bu yerleri** Kaf dağından öte (Beyit. 530)

Bu yıl: Oluptu hicret on bir yıl **bu yıldan** tuttular târih (Beyit. 4124)

Bu yıl: Râzî olmadı Kureyş **bu yıl** tavâf etmesine (Beyit. 3211)

Bu yol: Arada ihtiyâr ola **bu yolda** olmaya tayyâş (Beyit. 914)

Bu yol: **Bu yolda** pes memât ola hayâtı (Beyit. 1699)

Bu yol: Çün gördü onun şefkatin **bu yolda** ol bedr-i tamâm (Beyit. 2554)

Bu yol: Ki yâ Ahmed ettin mi **bu yola** sen intihâc (Beyit. 2364)

Bu yol: Kim nice sa'y eylemiş **bu yolda** ol âlî-cenâb (Beyit. 2958)

Bu yol: Ne kadar ederse **bu yolda** sülûk (Beyit. 379)

Bu yol: Tâ ki kalmaya **bu yolda** kârübânından katar (Beyit. 4946)

Bu yüz: Koyam **bu yüzde** bir zülfi mutarrâ (Beyit. 42)

Bu yüz: Pes imdi gözün aç **bu yüze** kulak tut bana (Beyit. 702)

Bu zâhir: Bize ne fâide ola **bu zâhir** türlü ni'metten (Beyit. 3531)

Bu zâhir: **Bu zâhir** geri Hakk'ın bâtın idi (Beyit. 2187)

Bu zâhir: Şehâdetle nedir bildi **bu zâhir** mülkte seyrânî (Beyit. 2796)

Bu zaman: Ki Osman durur hücrelerinden gider **bu zaman** (Beyit. 4598)

Bu zerre: **Bu zerre** den ere şemme beşâret (Beyit. 1702)

Bu zümürüdîn: Döşedi **bu zümürüdîn** ferşi (Beyit. 4322)

Bunca ashab: **Bunca ashab** çünki vermiş idi rûh (Beyit. 3179)

Bunca ashâb: **Bunca ashâb** erişmişdi kurûh (Beyit. 3179)

Bunca baht: K'irîşdin nâgehânî **bunca bahta** (Beyit. 3969)

Bunca cennet: **Bunca cennet** kim düzüldü hep resûlü'llâh için (Beyit. 279)

Bunca cennet: ol Habîbu'llâh için (Beyit. 311)

Bunca gökler / bunca yerler: **Bunca gökler bunca yerler** ol Habîbu'llah için (Beyit. 489)

Bunca ifrâz / bunca ibrâz: Bulara **bunca ifrâz bunca ibrâz** (Beyit. 1455)

Bunca izzetler: **Bunca izzetler** kim onda buldu ol (Beyit. 895)

Bunca minnet: ol Tabîbu'llâh için (Beyit. 311)

Bunca nesne: Eğerçi **bunca nesne** hâsıl idi (Beyit. 941)

Bunca nikmet / bu hisâle: Bunda gör kim **bunca nikmet bu hisâle** tut sımâh (Beyit. 472)

Bunca ni'metler: nebiyu'llâh için (Beyit. 327)

Bunca rahmetler: Safiyyu'llâh için (Beyit. 327)

Bunca umûr: **Bunca umûru** bilmişem yoktur içimde hiç nifâk (Beyit. 2528)

Câmi' mûlahhas: Tâ kitâbımız ola **câmi' mûlahhas** ihtisâr (Beyit. 4934)

Cemîi dehhâş: **Cemîi** secde ettiler mehâfetden olup **dehhâş** (Beyit. 905)

Cemîi diller: **Cemîi dillerinde** edip i'lân (Beyit. 1353)

Cemîi enbiyâ: **Cemîi enbiyâ** ondan olısar kalaba ifrâğ (Beyit. 1403)

Cemîi enbiyâ: **Cemîi enbiyâdan** etti a'lem (Beyit. 1594)

Cemîi enbiyâ: Şu kim hissiyyedir verdi **cemîi enbiyâya** Hak (Beyit. 2809)

Cemîi söz: **Cemîi sözü** vahy idi şerâyî' (Beyit. 2280)

Cümle ağaçlar: Ger midâd olsa denizler **cümle ağaçlar** kalem (Beyit. 3600)

Cümle ahkâm: Geçirdi **cümle ahkâmı** serâyâ tâ Süreyyâ'dan (Beyit. 3720)

Cümle ahyân: Hakk'ı meşhud idinirler **cümle ahyân** içre tâ (Beyit. 3663)

Cümle âlem: **Cümle âlem** kâtib olsa külli sözün yazmaya (Beyit. 3601)

Cümle âlem: **Cümle âlem** kâtib olsa yazsalar evsâfını (Beyit. 1551)

Cümle âlem: **Cümle âlem** sana şükr ettikçe ona aç hazerât (Beyit. 4354)

Cümle alt: **Cümle altından** cevâhirden yapı (Beyit. 316)

Cümle ashab / Yüce âvâz: **Cümle ashab** bile ağlaştı **yüce âvâz** ile (Beyit. 3830)

Cümle ashab: İşittiler onu **ashab** bile ağlaştılar **cümle** (Beyit. 3936)

Cümle ashab: Onun **cümle ashabdan** efdaldığına delîl (Beyit. 4551)

Cümle avâlim: Onu **cümle avâlimde** halîfe kodu kendüye (Beyit. 2803)

Cümle Bismillâh / hep var: Bulunur **cümle Bismillâh'da hep var** (Beyit. 3493)

Cümle can: Hep fedâ olsun sana yolunda versin **cümle can** (Beyit. 4092)

Cümle cevâmî': Söylese **cümle cevâmî'** söyler idi sözünü (Beyit. 2002)

Cümle cihan: Çü **cümle cihan** nokta âyâtına (Beyit. 725)

Cümle cihân: Tâ ki nûru erişe **cümle cihâna** ser-te-ser (Beyit. 351)

Cümle dâr: Çü çıktı bitî doldu envâr ile **cümle dâr** (Beyit. 4516)

Cümle denizler: Kıyâmette **cümle denizler** bir olsa gerek (Beyit. 628)

Cümle deryâ / derin deryâ / bu deryâ: Ki yoktur **cümle deryâda derin deryâbu deryâdan** (Beyit. 3692)

Cümle dilek: Ol kim elinde durur **cümle dilek** (Beyit. 3331)

Cümle düşvâr: **Cümle düşvâr** işler Allâh'a yesîr (Beyit. 2934)

Cümle edyân: Benimle âhir oldu **cümle edyân** (Beyit. 3761)

Cümle ef'âl: Bu ol vahdetdurur kim **cümle ef'âl** (Beyit. 122)

Cümle emlâk: **Cümle emlâk** onun ile haşr ola (Beyit. 257)

Cümle enbiyâ: Ki **cümle enbiyâ** bildiler onu (Beyit. 2130)

Cümle ervâh: Bu ol mi'râc idi kim **cümle ervâh** (Beyit. 2097)

Cümle ervâh: Pes andan **cümle ervâhı** îade kıldı Âdem'de (Beyit. 1386)

Cümle ervâh: Tâvâh ettiler onu **cümle ervâh** (Beyit. 182)

Cümle esmâ: Haber ver **cümle esmâdan** bilinsin (Beyit. 937)

Cümle esmâ: Kim ondan zâhir ola **cümle esmâ** (Beyit. 4244)

Cümle esmâ: Velî çün iktizâ etti hakaayık **cümle esmâdan** (Beyit. 92)

Cümle esnâm: **Cümle esnâm** secde kıldı düştü sındı baş u sâk (Beyit. 1574)

Cümle eşyâ: Dilerdi **cümle eşyâdan** vücûdunu şuhûd ede (Beyit. 2586)

Cümle eşyâ: Resûlu'llâhı Allâh'ı sevip yig **cümle eşyâdan** (Beyit. 3714)

Cümle fazl: **Cümle** ikrâr eyleyip **fazl**ına etti ittifâk (Beyit. 1547)

Cümle gayb: Mahv edip düpdüz hicâbı **cümle gaybı** ayn ola (Beyit. 3291)

Cümle gündüz: Gece yoğ idi **cümle gündüz** idi (Beyit. 560)

Cümle hâcât: Kabûl oldu katında **cümle hâcât** (Beyit. 1113)

Cümle halâyık: Sûr ura ola helâk **cümle halâyık** ittîrâd (Beyit. 4996)

Cümle hâlim: Ona ma'lûm idi hod **cümlehâlim** (Beyit. 1154)

Cümle halk: Bir idi katında onun Hak işinde **cümle halk** (Beyit. 1973)

Cümle halk: **Cümle halk** fânî olısar kimsene bulmaz necâh (Beyit. 3810)

Cümle Halk: Elimi çekmiş idüm **cümle halktan** (Beyit. 33)

Cümle halk: Göricek îman getire **cümle halk** (Beyit. 4968)

Cümle halk: Onu **cümle halkdan** mufaddal edem ser-firâz (Beyit. 760)

Cümle hatunlar: Derildi gelip **cümle hatunları** ağladı (Beyit. 3872)

Cümle hatunlar: Ki hattâ **cümle hatunlar** uşak oğlan u derviş bay (Beyit. 2608)

Cümle hicâb: Ne kavseyn ne ednâ ki keşf oldu **cümle hicâb** (Beyit. 2335)

Cümle ibâd: Eğer yer yüzünü **cümleibâd**ımla dolu kılsam (Beyit. 1071)

Cümle ilm: Ki **cümle ilme** olmuşlardı nâzır (Beyit. 2639)

Cümle îman: Gelip **cümle îman** getirdi olup hak-şinâs (Beyit. 3899)

Cümle kabâyil: Gelüben nâhiyeden **cümle kabâyil** erişip (Beyit. 3366)

Cümle kabâyil: **Kabâyil cümle** geldiler haremde saf saf oldular (Beyit. 2234)

Cümle kâfir: **Cümle kâfir** gâfil iken nâgehân (Beyit. 4990)

Cümle kâmil: Ki zîrâ **cümle kâmil**dir bilirler kasd-ı Mennân'ı (Beyit. 2811)

Cümle kemâlât: Çün oldur câmi'-i **cümle kemâlât** (Beyit. 2301)

Cümle keyfiyyât: Çü gitti **cümle keyfiyyât** fenâ buldu vücûdiyyât (Beyit. 2173)

Cümle kezzâb: Ki'tuz Deccâl çıkısar **cümle kezzâb** (Beyit. 4831)

Cümle kullar: Ki **cümle kullar**ından oldur ekrem (Beyit. 1094)

Cümle Kur'ân: Tamâm oldu onunla **cümle Kur'ân** (Beyit. 3744)

Cümle mahlûk: Ede **cümle mahlûk**arahmet gözün iltifât (Beyit. 2347)

Cümle medâyin: Dola **cümle medâyin** hizmet-i zât (Beyit. 112)

Cümle melekler: Bildiler **cümle melekler** Ahmed'i (Beyit. 800)

Cümle melekler: Cem' ola **cümle melekler** dola yerden tâ Simâk (Beyit. 4052)

Cümle melekler: Ki **cümle melekler**den a'lâ idim (Beyit. 716)

Cümle mevcûdât: Onunçün **cümle mevcûdât** sever ve ümmeti şâha (Beyit. 2815)

Cümle mevcûdât: Yazarsa **cümle mevcûdât** henüz olmayadı mestûr (Beyit. 4774)

Cümle mü'min: İçe **cümle mü'min** hiç olmayalar ihtibâs (Beyit. 3903)

Cümle mümkünât: Ki arşdan ferşe **cümle mümkünâtı** (Beyit. 171)

Cümle mümkünât: Zîra **cümle mümkünât** onun kemâlin gösterir (Beyit. 1581)

Cümle nâr: Göreler olmuş denizler **cümle nâr** (Beyit. 4995)

Cümle sahâbe / bu hâle: **Sahâbe cümle** ağlaştı **bu hâle** (Beyit. 3939)

Cümle sahâbe / ol kuyu: İçtiler **cümle sahâbeol kuyu** eksilmedi (Beyit. 3215)

Cümle sahâbe: **Sahâbe cümle** ağlaştı be-gâyet ettiler ifrât (Beyit. 3957)

Cümle semer: Çü vermişdim sana **cümle semerden** (Beyit. 1038)

Cümle sözler: Ki zîra **cümle sözler**den budur maksûdumuz ey yâr (Beyit. 1413)

Cümle su: Basra şehri **cümle suya** gark ola (Beyit. 4978)

Cümle Süryânî: Ona dek **cümle Süryânî** dilince söylenirdi söz (Beyit. 1463)

Cümle tahayyür: Kaldılar **cümle tahayyürde** melek (Beyit. 888)

Cümle usât: Diledi anda ki tâ yarlıgana **cümle usât** (Beyit. 3377)

Cümle zâhir: Bunun nûrundan oldu **cümle zâhir** (Beyit. 118)

Çak ortası: Sahnının **çak ortasında** Tûbi'nin ağacını (Beyit. 350)

Çâr mezheb: Bular pes **çâr mezhebde** fetâvâ ettiler mezbûr (Beyit. 4770)

Çâr unsur: **Çâr unsurdan** oldu hâlî zât (Beyit. 4314)

Çîni taslar: Önünde **çîni taslar** dopdolu su (Beyit. 46)

Çok dil: Ki râhibdi **çok dili** bilmiş idi (Beyit. 1750)

Çok kerâmât: Olurdu zâhir ondan **çok kerâmât** (Beyit. 1684)

Çok mal: Egerçi kim vereler halka **çok mal** (Beyit. 4833)

Çok rikaab: Evveli Bedr idi kim kestiler anda **çok rikaab** (Beyit. 2953)

Çok yel: Kim Allâh emr idiser ese **çok yel** (Beyit. 4909)

Çok zaman: Vardım ırakta oturdum **çok zaman** söyleştiler (Beyit. 4070)

Demir âlât: **Demir âlât**ını aldı getirdi tâne-i buğday (Beyit. 1389)

Dîni âlem: Nice izhâr etti **dîni âlemei'lâm** edip (Beyit. 2951)

Doğru yol: **Doğru yola** gider ise ümmetim (Beyit. 4983)

Doğru yol: Sözümü tutun **doğru yola** gidin (Beyit. 3849)

Dokuz hücre: Dokuzu **dokuz hücrede** yâr idi (Beyit. 4475)

Dokuz kişi: **Dokuz kişi** öldürdü çün sonra kim tuttular (Beyit. 4585)

Dokuz kişi: Ki hatta **dokuz kişi** kaldı Resûl ile hem (Beyit. 3120)

Dokuz yer: Etmemiş idi kıtâl illâ **dokuz yerde** hemîn (Beyit. 2953)

Dokuzuncu nübüvvet: **Dokuzuncu nübüvvetti** hem onuncusu rif'atti (Beyit. 202)

Dokuzuncu Tâif: **Dokuzuncu Tâif** idi k'eyledi anda gazâ (Beyit. 2957)

Dolu müşg: **Dolu müşg** durur içleri dışları (Beyit. 3907)

Dördüncü yer: Dinle **dördüncü yeri** kim adıdur Cerbâ onun (Beyit. 479)

Dördüncü fahşâ: Budur **dördüncü fahşâdan** zinâdan olalar ahmâ (Beyit. 3467)

Dördüncü meşhûr: Receb ayı durur **dördüncü meşhûr** (Beyit. 3399)

Dördüncü ni'met: Bu durur **dördüncü ni'met** kim verem nasr-ı azîz (Beyit. 3292)

Dört ayaklı: **Dört ayaklıdır** deve ayağı gibi pâyidâr (Beyit. 4921)

Dört ırmak: Gözettim anda **dört ırmağ** akardı (Beyit. 2125)

Dört kapı: Açam bunlara **dört kapı** cennet içre idâd (Beyit. 2401)

Dört kelâm: Ka'be'nin dört bucağından işitildi **dört kelâm** (Beyit. 1567)

Dört kerâmet: Muhammed ümmetine **dört kerâmet** (Beyit. 1428)

Dört kez: Dedi pes **dört kez** ol Allâhu Ekber (Beyit. 2746)

Dört makaal: Rivâyet edenler dedi **dört makaal** (Beyit. 569)

Dört melek: Pes yarattı **dört melek** sâhib-kemâl (Beyit. 233)

Dört münâfıklar: Derildi **dört münâfıklar** delâlette muvâfıklar (Beyit. 2725)

Dört nefer: Kim muhâcirlerden idi **dört nefer** (Beyit. 3173)

Dört ni'met: Verdi pes peygamberine bunda **dört ni'met** izâm (Beyit. 3284)

Dört yana / ol Müsteân: İsterler idi **dört yana** göstermedi **ol Müsteân** (Beyit. 2567)

Duvak atlas: Egnine hil'at geyürüp örttiler **atlas duvak** (Beyit. 1579)

Ebed mülk: **Ebed mülkde** bekaayı ger umarsan (Beyit. 1003)

Ecmel libâs: Tâ kim ekmel ede onu giydire **ecmel libâs** (Beyit. 830)

Ednâ zerrât: Öperiz eşiğin onun (ki) biziz **ednâ zerrât** (Beyit. 4347)

Efdal amel: Kim **efdal amel** kankıdır verdi pes Hak cevâb (Beyit. 2342)

Ekser müfessir: Gelir nakl-i Keşşâfta **ekser müfessir** demiş (Beyit. 1795)

Ekser oğlan: Üçüncüsü nedendir **ekser oğlan** (Beyit. 2685)

Elf selâm: Veresin hazretine bizden onun **elf selâm** (Beyit. 4347)

Elli avretler: Ki tâ haddâ bir er başına üşe **elli avretler** (Beyit. 4777)

Elli kez / yüz bin: **Elli kez yüz bin** olur pes arşdan tâ kürsiye (Beyit. 270)

Elli namâz: Dedim **elli namâz** etti bana farz (Beyit. 2206)

Elli okçu: Dedi **elli okçu**ya merkezde sâbit olun (Beyit. 3117)

Elli suhf: Pes ona **elli suhf** eyledi tenzîl (Beyit. 1437)

Erguvân taht: Çünkim islâm bâğına kurdu Ömer **taht erguvân** (Beyit. 1895)

Erin devletler: **Erin devletlere** izzen ve nasrâ (Beyit. 36)

Eşref mekân: Togısar anadan **eşref mekânda** (Beyit. 1418)

Evvel alâmet: Cevâb verdi budur **evvel alâmet** (Beyit. 2687)

Evvel gün / bir yılca / ikinci gün / bir ayca: Kim **evvel günü bir yılcaikinci günü bir ayca** (Beyit. 4851)

Evvel magrib: Çıka **evvel magribe** yürüye ondan maşrıka (Beyit. 4930)

Evvel mertebe: Budur **evvel mertebe** îmâna kim dedik onu (Beyit. 3664)

Evvel söz: Bu idi **evvel sözü** kim ümmetin etti dilek (Beyit. 1563)

Fenâ mülk: **Fenâ mülkü**ne gelmişti onunla bile bu erbâ' (Beyit. 1327)

Ferâvân niam: Gire cennete bula anda **ferâvân niam** (Beyit. 3122)

Firiştehler bölüğ: **Firiştehler bölüğünden** biraz halk eğmediler baş (Beyit. 903)

Gâyet belîğfasîh: Söylese **gâyet belîğ** idi **fasîh** (Beyit. 1957)

Gâyet es'ab: Yükünü eylegil yiyni akabe **gâyet es'abdır** (Beyit. 3694)

Gâyet peşîmân: Bu hâle oldular **gâyet peşîmân** (Beyit. 1018)

Gayri halk: Veyâ **gayri halktan** buyur bana yâ Müsteâz (Beyit. 2413)

Gizli fâş: Mescidi ev edine ilmi müsâhib **gizli fâş** (Beyit. 2444)

Gizli kenz: Ki zîrâ **gizli kenz** idi kimesne onu bilmezdi (Beyit. 213)

Gizli râz: Vasiyyet kılarım size keşf edip **gizli râz** (Beyit. 3882)

Gökçek yüz: Kim ki hayr işleye **gökçek yüzlüdür** (Beyit. 261)

Güler yüz: Çü güle **güler yüzü**, âlem ola gül-i'zâr (Beyit. 699)

Gümüş damla: **Gümüş damla** tama yüzden kim inci gibi râyâtı (Beyit. 4870)

Gümüş ibrîk: Sanasın boynu **gümüş ibrîk** idi (Beyit. 1945)

Gürbüz adû: Dedi erişti yâ resûl uşda geri **gürbüz adû** (Beyit. 2577)

Güzel yigit: **Güzel yigit** misâlinde gelip görüştü pes islâm (Beyit. 2086)

Haddâ şeyâtîn: Ki tâ **haddâ şeyâtîn** oldu merdûd (Beyit. 1605)

Hak nebî: Dedi islâm arz kıl kim **Hak nebî**sin yâ resûl (Beyit. 1892)

Hakkaanî vücûd: Ere **Hakkaanî vücûd** andan sana keşf ola hâl (Beyit. 3676)

Hakkaanî vücûd: Tâ ki **Hakkaanî vücûd** ile edesin ibtisâm (Beyit. 3292)

Hâlis altun: Kamu dürr idi **hâlis altun** idi (Beyit. 1862)

Hemin Talha / ol muhterem: **Hemin Talha** kaldı Resûl ile **ol muhterem** (Beyit. 3123)

Hep cin: Buyurdu ki **hep cin** semâda dura (Beyit. 666)

Hep dirlik: Bular **hep dirlik**inde nakl oluptur (Beyit. 1683)

Hep fânî: Ki **hep fânî** imiş bâkî Hüve'llâh (Beyit. 3505)

Hep havâ: Velfî kavm-i can **hep havâ**da dura (Beyit. 666)

Hep melek: Onda herkes sûretinde **hep melek** (Beyit. 439)

Hep merâm: Gitti hicret erdi vuslât hâsıl oldu **hep merâm** (Beyit. 3267)

Hep nitâc: Tâ Ebû'l-Kaasım elinden kasmek ola **hep nitâc** (Beyit. 354)

Hep saray: İtler azusu gibiydi **hep saray** (Beyit. 2852)

Hep yerler: Götürdü omuzuna **hep yerleri** (Beyit. 595)

HepRukiyye Ümmü Gülsüm Fâtıma: **Rukiyye Ümmü Gülsüm Fâtıma**hep (Beyit. 1679)

Her adım: **Her adım** kim atardı ol üçer günlük mesâfetti (Beyit. 1320)

Her asr: Dedi **asr**ı **her** ki sözüm işide (Beyit. 2916)

Her bâb: Benim ni'metlerim kadrin bilip şükr eylese **her bâb** (Beyit. 157)

Her bâr: Pes onun gögsüne **her bâr** ererdi darbe-i demmâg (Beyit. 2508)

Her baş / yüz yara: Dahi **her başa** çünkü **yüz yaradır** (Beyit. 4393)

Her beşer: Dedi **her beşer** kim nübüvvet eder (Beyit. 1757)

Her bir / bir iş: **Her birin bir işte** kodu pâdişâh (Beyit. 240)

Her bir: Dedi **her biri** cânım olsun fidî niderem (Beyit. 3125)

Her bir: Görür **her biri** suçlarınca azâb (Beyit. 656)

Her bir: **Her birinde** üç yüz altmış kulle vardır ağudan (Beyit. 477)

Her bir: **Her birini** sanasın yâkuut u mercân lülüdür (Beyit. 338)

Her bir: Kamu kaçtı ashab dedi **her biri** ne kılâm (Beyit. 3131)

Her bir: Kığırdı **her biri** onu k'iire evine ol bedr ay (Beyit. 2604)

Her bir: Ki **her biri** seni ede makaamâtında tenzîlâ (Beyit. 2599)

Her bir: Kulluğundan **her biri** bir lâhza kılmaz infisâh (Beyit. 487)

Her bir: Muttasıldı bir birine **her biri** (Beyit. 428)

Her bir: Nizâ' etti **her biri** dedi ben öldürmüşem (Beyit. 3055)

Her bir: Onda yarattı melekler **her biri** (Beyit. 436)

Her bir: Verir **her bire** üç yüz altmış başı (Beyit. 4391)

Her bir: Verir **her bire** üç yüz altmış başı (Beyit. 4391)

Her cây: Ki zâhir eyledi Kuds'i ayân oldu ona **her cây** (Beyit. 2240)

Her cây: Semâdan tâ havâ doldu cihânın yüzü tâ **her cây** (Beyit. 4169)

Her civan: Dedi olsun âzâd ki ceng etmeye **her civan** (Beyit. 4612)

Her döşek / bir müntehâ: **Her döşek**de oturur **bir müntehâ** havrâ'-i hûb (Beyit. 335)

Her ev / yetmiş mâide: Döşedi **her evde yetmiş mâide** pür-fâide (Beyit. 339)

Her gâh: Tahâvî demişdir ki **her gâh** kim anıla ol (Beyit. 4466)

Her gece: Çıkar **her gece** nûruravzasından (Beyit. 4240)

Her gece: **Her gece** sürme çekerti gözüne (Beyit. 1943)

Her gök / bin yıl: Ki **her gökte bin yıl** ibâdet ederdi ihtiyâr (Beyit. 679)

Her gün / Üç yüz altmış kez: Nazar kılar ona Allâh ki **her gün** üç yüz altmış kez (Beyit. 220)

Her gün: Kay (y)ûm u salavât edip **her gün** on bî-melâl (Beyit. 4448)

Her habbât: Dedi şol kim benim adım demeye anda **her habbât** (Beyit. 1129)

Her hâcât: Çün ona yaraşır ede ki revâ **her hâcât** (Beyit. 4373)

Her hakikat: Be-kadr-i kaabiliyyet **her hakikat** kim onu ister (Beyit. 94)

Her hâl: Ona **her hâlde** hamd edin olasız tâ ki muhlisler (Beyit. 4192)

Her han: Eyledi **her handa** yetmiş reng taâmı indirâc (Beyit. 339)

Her harbe: Ki **her harbe** beş yüz yıl uzunlu etme inâd (Beyit. 551)

Her harf: Ki **her harfi** Kaaf dağı kadrincedi sûretâ (Beyit. 1797)

Her hayr: Ona **her hayrı** viriser murâdına irüriser (Beyit. 4188)

Her îmân: Bana ona getirmez **her** kim **îmân** (Beyit. 1419)

Her ism: Onu **her isme** feyz etsin avâlimde edip icrâ (Beyit. 94)

Her iş: **Her iş** işlenir kudretu'llâh ile (Beyit. 3013)

Her iş: **Her işde** meşveretten herkeret kıl (Beyit. 1426)

Her iş: İlâhî senindir **her işte** dilek (Beyit. 3014)

Her kan: Dahi **her kanda** kim hâzır olasız (Beyit. 2779)

Her kasır / yetmiş kızıl: **Her kasırda** eyledi **yetmiş kızıl** yâkuuttan (Beyit. 332)

Her kelâm / bir sûr: **Her kelâmı** ma'nî İsrâfil'ine **bir sûr** olur (Beyit. 3606)

Her kelâm: Her kelâmımı cevâmi eyledi (Beyit. 2040)

Her kim: Her kimin kim keşfi yoktur vaslı yok mehcûr olur (Beyit. 3587)

Her kişi: Her kişi kim pes onun şer'inde olsa mustakîm (Beyit. 1910)

Her kişi: Tâ meâsî denizine ola her kişi ki gark (Beyit. 3381)

Her lâhza: Erer idi ona her lâhzada bî-had nefehât (Beyit. 3348)

Her lemehât: Ki kaçan kimse salât etse bana her lemehât (Beyit. 4362)

Her lemha: Feyz eder her lemhada bunlara Hayy ü lâ-yenâm (Beyit. 3303)

Her mahalle: Arz olurdu her mahalle ona uçmağ u tamu (Beyit. 1997)

Her mahlûk: Dese her ki mahlûk küfürdür bulur intikaam (Beyit. 1815)

Her mesken / bir kasr: Kıldı her meskende bir kasr inciden ne sâ' ü âc (Beyit. 331)

Her mevâki': Dedi cennette gördüm her mevâki' (Beyit. 1090)

Her mu'cize: Mu'cize her kim nebîdir sıdkına olur delîl (Beyit. 2941)

Her musîbet: Kim Allâh her musîbette ivaz verir bilâ-ihsâ (Beyit. 4192)

Her nazar: Her nazar bin bin olurdu feth-i bâb (Beyit. 3346)

Her nefes: Her nefeste açılırdı ona bin gaybî kapu (Beyit. 1989)

Her nefes: Her nefeste keşf idi yüz bin hicâb (Beyit. 3346)

Her nefes: Zîra bunlar her nefesde Hak'tan etmez infisâm (Beyit. 3305)

Her perde / kamu gökler / kamu yerler: Ki her perde kamu gökler kamu yerler kıyâsınca (Beyit. 229)

Her sabah / her gece / on salât: Ki her kim bana her sabah her gece on salât (Beyit. 4404)

Her seher: Her seher âleme saçar nefahât (Beyit. 4321)

Her söz / üç kez: Her sözü üç kez der idi tâ ki fehm ola eyü (Beyit. 2002)

Her söz: İdedüm aslınca her sözü sana bir bir beyân (Beyit. 4933)

Her şahs / bir yüz / dört elvân: Ki her şahs bir yüzü tuttu dediler dördü dört elvân (Beyit. 2727)

Her şey: Hayr u şer hükmündedir her şey'e çün sensin Kadîr (Beyit. 2868)

Her yer: Ki yer yüzünde her yere ererler (Beyit. 4229)

Her zimâm: Her zimâmı tuttu yetmiş bin firişte cebr ile (Beyit. 464)

Hergiz fazîhat: Tutanlar gömeye hergiz fazîhat (Beyit. 3970)

Hergiz ricâl: Tınmadılar sözüne hergiz ricâl (Beyit. 4087)

Hesabsız rızk / kamu hâcât: Hesabsız rızk vere ona kabûl ede kamu hâcât (Beyit. 3764)

Hiç baş: Vasiyyet ederem dedi ki kimse çekmeye **hiç baş** (Beyit. 3912)

Hiç biri: Kabûl etmedi **hiç** dâye **birini** etmedi imsâk (Beyit. 1627)

Hîç dâ: Suya kanıp gide bundan susayıp görmeye **hîç dâ** (Beyit. 3569)

Hiç dabbât: Dahi oğlan doğurmaktan ki bilmez onu **hiç dabbât** (Beyit. 1141)

Hiç ihtiyâ: Şöyle kim eksik komadı kalmadı **hiç ihtiyâ** (Beyit. 345)

Hiç kişi: Hak'ın işini **hiç kişi** işlemez (Beyit. 3093)

Hiç zeban: Çekerler midi baş açarlar mıdı **hiç zeban** (Beyit. 4617)

Hoş selâm: Geldi verdi hazretine izzet ile **hoş selâm** (Beyit. 3793)

Husûsâ âlem / evzah delâlât: **Husûsâ âlem** ü **evzah delâlât** (Beyit. 2703)

Husûsâ eblag / efsah makaalât: **Husûsâ eblag** u **efsah makaalât** (Beyit. 2703)

İki âlem: **İki âlemde** yüzün tâ ola mâh (Beyit. 4213)

İki atlı / bir nasîb: **İki atlıya** yayaya **bir nasîb** (Beyit. 2937)

İki atlı: **İki atlı** vardı ancak kim devede kim yayan (Beyit. 2967)

İki ay: **İki ay** ön idi Bedre gazâdan (Beyit. 2784)

İki âyet: Dahi vahy ettianda **iki âyet** (Beyit. 2193)

İki bakar: Alıp çıkardı cennetten ona **iki bakar** iblâğ (Beyit. 1388)

İki baş: **İki baştan** açıldı çün cenge bâb (Beyit. 3068)

İki bâtın / iki zâhir: Belirdi **iki bâtın** **iki zâhir** (Beyit. 2185)

İki câriye: Kapısında vardı **iki câriye** (Beyit. 4478)

İki deve: **İki deve** saklamışam gel binelim ey bahtulu (Beyit. 2574)

İki evler: Ki ben **iki evler** yaratmış idim (Beyit. 744)

İki garâre: Devenin üstüne **iki garâre** bağlamışlardır (Beyit. 2247)

İki gügercinler: **İki gügercinler** gelip yaptı yuva tuttu makaam (Beyit. 2561)

İki gün / iki gün: **İki günde** göğü yarattı **iki günde** yeri (Beyit. 424)

İki gün: Çün **iki gün** imâm oldu salâta (Beyit. 2263)

İki gün: **İki gün** etti Cebrâil imâmet (Beyit. 2261)

İki hulle / bu resme: **İki hulle** giye dedi **bu resme** ola âyâtı (Beyit. 4869)

İki iş: Bu durur üçüncüsü kim gelse ona **iki iş** (Beyit. 3642)

İki kanad / müşgîn nikaab: Var **iki kanadı** açar onu **müşgîn nikaab** (Beyit. 4413)

İki kapı: **İki kapısı** var idi zümürüdden mücevherler (Beyit. 1304)

İki kâse: Pes andan dedi kim bana getirdiler **iki kâse** (Beyit. 2078)

İki keklik: Var **iki keklik** yumurtasınca ol (Beyit. 1952)

İki kez: **İki kez** dahi rûhanî dediler (Beyit. 2271)

İki kez: **İki kez** etti cismânî dediler (Beyit. 2271)

İki kez: **İki kez** güyegü edindi resûl-i cihan (Beyit. 4600)
İki kez: **İki kez** sonra kad kaamet dedi ol (Beyit. 2747)
İki kez: **İki kez** sûr urısardur birisi karmağ için (Beyit. 4997)
İki kez: Ümmetî dedi **iki kez** anladım (Beyit. 4120)
İki kısım: Onu **iki kısım** eyledi öyledir Nûn ü Sâd (Beyit. 546)
İki kişi: Bilesince **iki kişi** ceng eder (Beyit. 3169)
İki kişi: Katı çok yazanlar **iki kişi** idi velî (Beyit. 4493)
İki kudret: **İki kudret** elim ile yaradam şâhbâz (Beyit. 758)
İki lihye: Lisânın çün **iki lihye** yaradam saklaya onu (Beyit. 1222)
İki melek: Bana koşmuş durur Allâh ki bilin **iki melek** (Beyit. 4362)
İki mü'min: Dahi **iki mü'min** erişse dedi (Beyit. 4429)
İki nesne: **İki nesne** bularda müşkil idi (Beyit. 941)
İki nur: **İki nurdan** satır ederdi işrâk (Beyit. 3954)
İki oğul: Hem **iki oğlu** var idi bir İsmâîl biri İshâk (Beyit. 1473)
İki oğul: **İki oğlu** risâletten son idi (Beyit. 1681)
İki pâre / iki yay: **İki pâre** oldu sankim **iki yay** (Beyit. 2818)
İki pâre / ol bahtiyâr: Erip çaldı etti **iki pâreol bahtiyâr** (Beyit. 3048)
İki pâre: Ay **iki pâre** oldu parmağından (Beyit. 18)
İki pâre: **İki pâre** eder kılıç didim didim eder mıkırâz (Beyit. 3948)
İki pâre: **İki pâre** oldu cevher heybetinden inşirâh (Beyit. 413)
İki pâre: **İki pâre** olup pes ay Hırâ'nın indi üstüne (Beyit. 2502)
İki pâre: İşâret eyledi aya **iki pâre** edip îkaa' (Beyit. 2501)
İki pâre: Kaçan kim istese hâcet **iki pâre** olurdu yer (Beyit. 1631)
İki pâre: Ki ger sen hak resûl isen gel **iki pâre** kıl ayı (Beyit. 2499)
İki pâre: Kim öldü der ise dedi **iki pâre** kılâm faslâ (Beyit. 4138)
İki pâre: Mea'l-kıssa çü gördü kim kamer oldu **iki pâre** (Beyit. 2505)
İki pâre: Pes Alî dedi kim emr et **iki pâre** eyleyem (Beyit. 1888)
İki rek'at: Okudu hutbe ve andan **iki rek'at** namâz etti (Beyit. 2595)
İki ri'kat: Anda pes kıldı **iki ri'kat** namâz (Beyit. 3257)
İki sâat: **İki sâatti** ser-cümle bu hey'ât üzre ol bear ay (Beyit. 2225)
İki saf: Kaçan kim **iki saf** yakın geldi tuttu karâr (Beyit. 3023)
İki sündüs: Geyürdi **iki sündüs** don kabâdan (Beyit. 1274)
İki şâh: Ağlamaktan sanasın kim oldu anda **iki şâh** (Beyit. 3828)
İki şâh: Darb edeydi dağları ger dider idi **iki şâh** (Beyit. 480)

İki şâh: Gazâ kılıcıyla eder nefslerin **iki şâh** (Beyit. 2392)
İki şâh: Onda vardır ejdehâlar eder idi **iki şâh** (Beyit. 479)
İki şâh: Pîr olunca ölmez onlar gider idi **iki şâh** (Beyit. 481)
İki şak: Parmağıyla kıldı onu **iki şak** (Beyit. 788)
İki taksîm: Onu **iki taksîm** edipti nazar eyleyip (Beyit. 618)
İki tâne: Aluban kendi yedi **iki tâne** (Beyit. 1013)
İki Tanrı'lı: **İki Tanrı'lıya** demezler salâ (Beyit. 4653)
İki vech: **İki vech** iledir onun cevâbı (Beyit. 4252)
İki yıl / dört ay: Çün oldu **iki yıl dört ay** atası dünyeden gitti (Beyit. 1640)
İki yıl: **İki yıl** dahi etti dört ay hilâfet kıyâm (Beyit. 4566)
İki yüz / ol bekaa: **İki yüz** yaşadı gitti fenâdan **ol bekaa** mülke (Beyit. 1474)
İki zülf: **İki zülfü** var idi anber-feşan (Beyit. 880)
İkinci âsî: **İkinci âsî** oldum kıldı uryân (Beyit. 1431)
İkinci avret: **İkinci avrete** uyma emânet (Beyit. 1423)
İkinci bu: **İkinci bu** ki korkarsız çü gökler yerler ehinden (Beyit. 2483)
İkinci cehennem: Lezâdır **ikinci cehennem** benâm (Beyit. 645)
İkinci göğ: Pes ondan **ikinci göğ** onu ref' eyledi (Beyit. 678)
İkinci hadîs: Dinle **ikinci hadîsi** kim buyurmuştur resûl (Beyit. 3639)
İkinci kerre: Çün **ikinci kerre** urdum taşı ben (Beyit. 2850)
İkinci kez / üçüncü kez: **İkinci kez üçüncü kez** geri buyurdu edip fâş (Beyit. 3921)
İkinci kez: **İkinci kez** bular öyle kılisar (Beyit. 4799)
İkinci kızıl: Düzdü **ikinci kızıl** yâkuutdan (Beyit. 433)
İkinci yıl: Ki hicretten **ikinci yılda**ydı ol (Beyit. 3101)
İkişer kanatlar / iki şâh: **İkişer kanatları** var açar idi **iki şâh** (Beyit. 482)
İlâhî resûlün / kamu kâyinât: **İlâhî resûlün** güneştir **kamu kâyinât** (Beyit. 4502)
İnce İstebrak: **İnce İstebrak** idi berrâk latîf (Beyit. 2902)
Gizli râz: Nice açmış işbu yüzde **gizli râz** (Beyit. 365)
Kaadir melek: Götürmege yerleri **kaadir melek** (Beyit. 593)
Kaç kişi: Dediler kim **kaç kişi** var idiniz (Beyit. 2928)
Kadîfe gâşiye: Hem **kadîfe gâşiye** taktî idi (Beyit. 2904)
Kamer sağdıç: **Kamer sağdıç** güyegü şems-i kevineyn (Beyit. 1676)
Kâmil ma'rifet: Pes ey akl ıssı **kâmil ma'rifette** (Beyit. 1188)
Kamu ahabâr: Medîne'de **kamu ahabâr** çü bildiler nedir ahbar (Beyit. 2510)
Kamu akvâl: Muhâlif düştü çün **akvâl kamu** redd oldular fi'l-hâl (Beyit. 2728)

Kamu âlem: **Kamu âlem** vücûdunun olursa toprağı ger yel (Beyit. 3453)
Kamu âlem: Onunçün yarattı **kamu âlemi** (Beyit. 1833)
Kamu âlem: Severlerdi **kamu âlem** husûsâ kim onun ceddi (Beyit. 1642)
Kamu âlem: Tutarsın **kamu âlemi** muhterem (Beyit. 1774)
Kamu âlemler: **Kamu âlemlere** senden şefâatla ola eltâf (Beyit. 4018)
Kamu a'mâl: **Kamu a'mâli** derc etti eger takvâ ve ger fetvâ (Beyit. 3469)
Kamu asfiyâ: **Kamu asfiyâ** cevri ile geldiler girdiler (Beyit. 4649)
Kamu ashâb: Derildiler dolup mescid oturdular **kamu ashâb** (Beyit. 3748)
Kamu ashab: İşitip **ashab kamu** ağlaştılar tutup sımah (Beyit. 3824)
Kamu ashab: İşitip onu **kamu ashab** ferah-nâk oldular (Beyit. 2858)
Kamu ashâb: **Kamu ashâb** bile etti idâret (Beyit. 2785)
Kamu ashâb: Ki isbât etti mi'râcın **kamu ashâb** edip tasdîk (Beyit. 2495)
Kamu âsî: Eger hamr içsedin ümmet olıardı **kamu âsî** (Beyit. 2082)
Kamu a'zâ: Eli ayağıdıbağı hemîn boşdu **kamu a'zâ** (Beyit. 3535)
Kamu azdı / doğru yol: **Kamu azdı doğru yola** gitmedi (Beyit. 667)
Kamu cenge: **Kamu cenge** kuşandılar bindiler (Beyit. 672)
Kamu cünbüşler: **Kamu cünbüşleriydi** tâatullâh (Beyit. 4732)
Kamu derd: Muhammed'dir **kamu derde** tabîbin (Beyit. 1088)
Kamu diller: **Kamu dillerde** esmâ eydinilsin (Beyit. 937)
Kamu düşmen: Onu gördü **düşmen kamu** eylediler hüçûm (Beyit. 3118)
Kamu eczâ: **Kamu eczâ** mü'min olur Hakk'a eder inkıyâd (Beyit. 3667)
Kamu edyân: Dediler kim gerek nâmus çüi nesh oldu **kamu edyân** (Beyit. 2742)
Kamu edyân: **Kamu edyânda** ehl-i ihtisâs ol (Beyit. 1692)
Kamu edyân: **Kamu edyânı** dîni kıldı mensûh (Beyit. 17)
Kamu enbiyâ / onsuz kemâl: **Kamu enbiyâ** pes nite bula **onsuz kemâl** (Beyit. 4458)
Kamu enhâr: Sonra bandırdı **kamu enhârına** (Beyit. 798)
Kamu ervâh: Belâ dedi **kamu ervâh** ki icâb ettiler iblâğ (Beyit. 1378)
Kamu ervâh: Kabûl etti **kamu ervâh** çü kılındı eser iblâğ (Beyit. 1381)
Kamu esbât: Fedâ olsun sana dedi atam anam **kamu esbât** (Beyit. 3960)
Kamu esmâ: Pes evvel ism-i Bârî'den **kamu esmâ** taleb kıldı (Beyit. 81)
Kamu eşrâf: Geri bu mu'cize etti ki sevindi **kamu eşrâf** (Beyit. 2523)
Kamu eşyâ: Hem oldur Akl-ı evvel kim **kamu eşyâya** mebd'e'dir (Beyit. 99)
Kamu eşyâ: İşine i'timâd edin elindedir **kamu eşyâ** (Beyit. 4189)

Kamu evtân: Be-küllî oldular müştâk kamu terk eyledi **evtân** (Beyit. 2717)

Kamu evtan: Yarakladı **kamu evtan** kim anda ede istîân (Beyit. 2607)

Kamu eylikler: **Kamu eylikleri** gördü ederdi şükr ile ihlâs (Beyit. 987)

Kamu ezvâ: Muhammed nûrudur hakka kim ondandır **kamu ezvâ** (Beyit. 98)

Kamu fettân: Çü gördüler budur ahvâl elin çekti **kamu fettân** (Beyit. 2730)

Kamu gözler: Çü gördüler onu gözler **kamu gözler** onu gözler (Beyit. 2601)

Kamu hâcât: Çün ettiler münâcâtı **kamunun** bitti **hâcâtı** (Beyit. 1144)

Kamu hâcât: Duâdan önden etmiştim **kamu hâcâtınız** is'âf (Beyit. 1493)

Kamu hâcât: Gelip nûr onları buldu kabûl oldu **kamu hâcât** (Beyit. 204)

Kamu hâlet: Egerçi ona nâzırdı **kamu hâletde** mahbûbu (Beyit. 4131)

Kamu halk: Eyâ gönül çu rehber ol **kamu halka** peyember ol (Beyit. 2652)

Kamu halk: İrgürün benden **kamu halkaselâm** (Beyit. 4060)

Kamu halk: Na'am dedi **kamu halk** etti teslîm (Beyit. 3416)

Kamu halk: Sen eşrefsin **kamu halktan** donanmıştır sana cennet (Beyit. 4022)

Kamu iç taş: Ki gösterde semâvâtı **kamu** arz eyleye **iç taş** (Beyit. 926)

Kamu ilm göğ yer: Beyân etti **kamu ilmin göğün yerin** kuru ger yaş (Beyit. 901)

Kamu îmân: Onu görüp **kamu îmân** getirdi (Beyit. 177)

Kamu insân / kamu nussâs: Onunçündür **kamu insân** onunçündür **kamu nussâs** (Beyit. 985)

Kamu işler: Edersin **kamu işlere** ihtimâl (Beyit. 1773)

Kamu işler: **Kamu işler** Allâh'ın izniyledir (Beyit. 3892)

Kamu işler: **Kamu işleri** zikr fikr ü salât (Beyit. 510)

Kamu kıls'âgâz: İşitirdi **kamu kıls'âgâz** ona (Beyit. 886)

Kamu melâyik / üç bin: **Melâyik kamu üç bin** oldu durup intizâr (Beyit. 3027)

Kamu mü'minler / ol şâh: **Kamu mü'minlere ol şâh** idiserdür hidâyâtı (Beyit. 4844)

Kamu nakş: **Kamu nakş** oldu üstünde bu külliyyât ü cüz'ıyyât (Beyit. 221)

Kamu na'mâ: Ela ey cevher-i Âdem seninçündür **kamu na'mâ** (Beyit. 3521)

Kamu ni'metler: **Kamu ni'metlerimden** yin benim şükrümde olman âs (Beyit. 979)

Kamu rûhâniler: Onda sükkânı **kamu rûhâniler** (Beyit. 450)

Kamu serseri: Ki anberden idi **kamu serseri** (Beyit. 521)

Kamu şâhlar: Ridâ levlâk le'amruk tâc **kamu şâhlar** sana muhtac (Beyit. 2651)

Kamu şehir: Çü bildiler kudûmunu **kamu şehir** etti istibşâr (Beyit. 2597)

Kamu teclîl: Onu görüp **kamu teclîl** kaldı (Beyit. 183)

Kamu ümmet: Eger dursan **kamu ümmet** yehûdîler olısardı (Beyit. 2072)
Kamu ümmet: Eğer dursan **kamu ümmet** nasârâ olıslardı (Beyit. 2074)
kamu ümmet: Husûsâ ümmeti onun **kamu ümmetten** eşreftir (Beyit. 2811)
Kamu yerli: **Kamu yerli** yerin buldu erişmez hîç ona âfât (Beyit. 222)
Kamu yüzler: Gözümekten **kamu yüzler** muarrâ (Beyit. 45)
Kamuashab / her biri: **Kamu** kaçtı **ashab** dedi **her biri** ne kılâm (Beyit. 3131)
Kamubal helvâ: **Balı helvâyı** severdi anlamışlardı **kamu** (Beyit. 1978)
Kamumelâyik: **Melâyikten** mukarrebler **kamu** geldiler iclâle (Beyit. 2085)
Kara kıl: Gâh giyer idi **kara kıldan** abâ (Beyit. 1959)
Kara tülbent: Gâh **kara tülbent** sarınırdı resûl (Beyit. 1960)
Kara tülbent: **Kara tülbent** ile girdi Mekke'ye (Beyit. 3246)
Kara yer: Giyip ekfân ile tâbût **kara yerde** yatar ecnâd (Beyit. 4691)
Katîfe mefreş: Döşediler yere **mefreş katîfe** (Beyit. 4174)
Kerâmetli kul: Bana senden **kerâmetli kulum** yok (Beyit. 2321)
Kerîm kardaş: Kim **kerîm kardaş**sın ibni ah kerîm (Beyit. 3262)
Kırk bin: Ayaklar yarattı balıkda geri **kırk bin** (Beyit. 614)
Kırk dirhem: Bular **kırk dirhem** etse efdal ola (Beyit. 2715)
Kırk gün / bu makaalât: Dedi **kırk gün** karâr ede işitin **bu makaalâtı** (Beyit. 4850)
Kırk gün: Dediler **kırk gün** on beş gün erişmedi ona eltâf (Beyit. 2516)
Kırk gün: Tutısar yer yüzünü dedi **kırk gün** (Beyit. 4827)
Kırk kez: Yürüdü **kırk kez** etti hac ziyâret eyledi Beyt'i (Beyit. 1325)
Kırk sabâh: Etti tahmîr onu dest-i kudret ile **kırk sabâh** (Beyit. 830)
Kırk yar / ince kıl: Bir kılı **kırk yar** kaali **ince kıl** (Beyit. 1949)
Kırk yaş: Çün erdi **kırk yaş**ına şâhı kevineyn (Beyit. 1687)
Kırk yıl: **Kırk yıl** anda dura kızları ola (Beyit. 4970)
Kırk yıl: Kodu **kırk yıl** durdu onu nûr-ı şemse in'ikâs (Beyit. 831)
Kırk yıl: Makaamına vardı vukûf eyledi **kırk yıl** (Beyit. 778)
Kırk yıllık: Tiz yürür atlıya **kırk yıllık** durur olmaya tar (Beyit. 4956)
Kırkinci sabâh: Oldu uşda şimdi **kırkinci sabâh** (Beyit. 2908)
Kızıl altın / lûlû tâc: **Kızıl altından** murassa' **lûlû tâc** (Beyit. 882)
Kızıl altın: Ba'zılar dedi **kızıl altın** onu (Beyit. 446)
Kızıl don: **Kızıl donu** Hüseyin alsın şehîd olur dedi zîrâ (Beyit. 4663)
Kızıl yâkut: **Kızıl yâkut** idi yüzü hemçün ay (Beyit. 575)
Küllî âlem: **Küllî âlem** ümmet olup etti ona iltihâk (Beyit. 1549)

Küllî âlemler: Kalırdı **küllî âlemler** ademde (Beyit. 4027)

Küllî birlik: Şehidnâ dediler **küllî** edip **birliğine** ikrâr (Beyit. 1379)

Küllî cihan: Elin **küllî cihandan** yumuş idi (Beyit. 4205)

Küllî eşyâ: **Küllî eşyâ** seni zikr ettikçe ona zikr eyle (Beyit. 4354)

Küllî hâl: Ki kurb u rızâmı dilersen alâ **küllî hâl** (Beyit. 4451)

Küllî hicâb: Erişti lûtf-ı Rabbânî **hicâbın küllî** ref' etti (Beyit. 2240)

Küllî isti'lâ: Ki zâtı yücedir a'zâm onundur **küllî isti'lâ** (Beyit. 3553)

Küllî kazâ: Menâsik hükmünü **küllî kazâ** et andan istimtâ' (Beyit. 1312)

Küllî müskir: Dedi kanı şarâbım pes dedi kim **küllî müskirdir** (Beyit. 1130)

Küllî nefis: Ki **küllî nefis** ölüm tadın tadar elbette dünyâda (Beyit. 4187)

Küllî nûr: Onun için şahsı oldu **küllî nûr** (Beyit. 244)

Küllî nücûm: Yerlere dökiliser **küllî nücûm** (Beyit. 4991)

Küllü nefis: Bulisar **küllü nefis** nice kılına (Beyit. 3746)

Küllü nefis: **Küllü nefis** ölüm tadını tadısar bî-ihcâc (Beyit. 3798)

La'l lebler: Kanı **la'l lebler** kim andan kızardı enâr (Beyit. 4543)

Lâtîf zülf: **Zülfü** cevherle murassa'dı **lâtîf** (Beyit. 881)

Lülü taşlar: Pes andan girdim uçmağa görem kim **taşları lülü** (Beyit. 2145)

Maânî egin: **Maânî eginine** çünkim geyüdü cevher-i elfâz (Beyit. 1195)

Mahfî ayân: Mecmaü'l-âdâb idi **mahfî ayân** yüzü sulu (Beyit. 1992)

Ma'nevî mazhar: **Ma'nevî mazharda** zâhir ola kalb (Beyit. 1536)

Ma'siyet uş: Benem kulun ki kıldım **ma'siyet uş** (Beyit. 1082)

Melek asker: Ki gönderdi gökten **melek asker** (Beyit. 708)

Muattar zülf: **Muattar zülf** müşginden saçıldı anber-i elfâz (Beyit. 1198)

Muazzam kilitli: **Muazzam kilitli** onu göricek dedi ol (Beyit. 2325)

Muazzez islâm: Çünkim **islâm**dır **muazzez** pes niçin olam muhân (Beyit. 1893)

Mukaddes pâdişâh: **Mukaddes pâdişâh** idi hicâbı nûr-ı a'zamı (Beyit. 2798)

Mutahher rûh: **Mutahher rûhuna** âline cemmâ (Beyit. 31)

Mutîiz yüz: Her ne hükm etsen **mutîiz yüz** senin (Beyit. 3263)

Muttasıl göğ: Onu **muttasıl göğ**e itmiş durur (Beyit. 496)

Mübârek baş: Hem **mübârek başı** idi müstedîr (Beyit. 1941)

Mübârek cism: **Mübârek cismine** cismim ulaşsın diyü söyledim (Beyit. 3962)

Mübârek yüz: Cün **mübârek yüzünü** gördü işitti sözünü (Beyit. 1891)

Mübârek yüz: Gelip gördü çünkim **mübârek yüzün** (Beyit. 1845)

Mübârek zamîr: Nedendir **mübârek zamîr**inde vardır melâl (Beyit. 1713)

Mübtelâ kullar: İnâyet Hak'tan olmasa ne kılsın **mübtelâ kullar** (Beyit. 1076)

Mücessem rûh: **Mücessem rûh** idi akl-ı musavver (Beyit. 1589)

Müebbed resûl: Kim ölmedi kaldı **müebbed resûl** (Beyit. 3878)

Müeyyed resûl: Hiç işittiniz mi **müeyyed resûl** (Beyit. 3878)

Mühennâ iş: Hem refîk a'lâ bulısarsız **mühennâ iş** ile (Beyit. 4038)

Mühürlü harîr / bir biti: İçinden çıkardı **mühürlü harîr bir biti** (Beyit. 4516)

Mükerrem felek: Melekler iledir **mükerrem felek** (Beyit. 587)

Mükerrem yüz: Gökten indi **yüz mükerrem** suhf onu etti beyân (Beyit. 1548)

Münâsib hikem: Ki zîrâ kemâline oldur **münâsib hikem** (Beyit. 3142)

Münevver yüz: Nazar çün kıldı gözgüye **münevver yüzünü** gördü (Beyit. 165)

Münevver yüzü: **Münevver yüzü** zün'nûreyn-i evfâ (Beyit. 28)

Münezzeh ilâh: Dediler kim **münezzehsin ilâhî** (Beyit. 933)

Münker meâsî: Beşincisi durur **münker meâsîden** sakınalar (Beyit. 3468)

Müsteân resûlün: Cün duâsın müstecâb etti **resûlün Müsteân** (Beyit. 1874)

Müşgîn hâl: Yanağıüzre **müşgîn hâl** cemâli cismine nokta (Beyit. 3458)

Nâsiyet uş: Elindedir ne kılsan **nâsiyet uş** (Beyit. 1082)

Ne âlem: **Ne âlem** belkim Allâh fahr eder bil (Beyit. 1602)

Bir nazar: Ne bahs ona Allâh eger **bir nazar** eylese (Beyit. 3031)

İşbu berk: Dedi ehl-i cennet ne berktir aceb **işbu berk** (Beyit. 4597)

Ne diller: Dirîgâ âh evet nidem **ne dillerle** beyân edem (Beyit. 3730)

Ne dirsiz / bu kez: Dedi **ne dirsiz bu kez** imdi bana (Beyit. 3260)

Ne eksile: **Ne eksile** eger katra ererse bahr-i na'mâdan (Beyit. 3683)

Ne hâdis: Dediler kim **ne hâdis** oldu masnû' (Beyit. 1615)

Ne haram: **Ne haramdan** eyleyeler ihtirâz (Beyit. 4987)

Ne hâsıl: Çü görmez Yûsuf'un yüzün **ne hâsıl** çeşm-i a'mâdan (Beyit. 3717)

Ne helâl: **Ne helâle** eyleyeler ihtizâz (Beyit. 4987)

Ne hikmet: Gör **ne hikmet** gösterir lâhûtdan (Beyit. 433)

Ne ibret / bu misâle: Anlayana göre **ne ibret bu misâle** tut sımâh (Beyit. 369)

Ne iş: Dediler **ne iş** için yaradıldı (Beyit. 959)

Ne Ka'be: **Ne Ka'be** belki kevneyden çekiptir cezbeye onu (Beyit. 2786)

Ne kaamet: Ki koptu arsa-i kaamet **ne kaamet** kaamet-i Tûbâ (Beyit. 3459)

Ne ma'nî: **Ne ma'nîden** dedi Cebrâil onu (Beyit. 4251)

Ne renga: Dediler pes edin ta'bîr **ne renga** bilin himyân (Beyit. 2726)

Ne resme: Tevbe kapısı **ne resme** sedd olırsar dinlegil (Beyit. 4953)

Ne resme / ol resûl: Dinle **ne resme ol resûl** bağladı beline nitâk (Beyit. 2524)

Ne san'at / bu kemâle: Gözleyene gör **ne san'at bu kemâle** tut sımâh (Beyit. 471)

Ne san'at: **Ne san'at**dir ki balçıktan yarattı sûret ü ma'nâ (Beyit. 898)

Ne söz: **Ne söz** kim buyursam onunla iş et (Beyit. 3862)

Ne suç / bu söz: **Ne suçum** var **bu sözde** etti la'net (Beyit. 1161)

Ne vakit: Ki kulum **ne vaktin** takarrüb bulur ey sirâc (Beyit. 2364)

Ne vakit: Sözü bunların bu durur kim **ne vaktin** aceb (Beyit. 2399)

Ne vakt: Dedi yâ Ahmed bilir misin **ne vakt** olur esâs (Beyit. 2434)

Ne yer / çemen çiçek: **Ne yerde** merkebi gitse **çemen çiçek** olurdu hâk (Beyit. 1629)

Ne yer / ol nâgâh: Bu deryâ içregark iken **ne yere** çıktı **ol nâgâh** (Beyit. 2589)

Ne yer: Dedi anda dahi bulmazsam **ne yerde** isteyem (Beyit. 4064)

Ne yer: Kırırsalar da varmazdı **ne yerde** kim olur işrâk (Beyit. 1648)

Ne yer: **Ne yerde** defn kılsınlar buyurgıl (Beyit. 4030)

Ne yer: **Ne yerde** kim ola kılâ' u cibâl (Beyit. 498)

Ne yer: **Ne yere** kim kadem bastı sonucu oldu ma'mûr ol (Beyit. 1300)

Ne yol: **Ne yola** ister isen gönderirsin (Beyit. 1083)

Necîs bevl / çepel hâşâk: Kimesne görmedi ondan **necîs bevl** ü **çepel hâşâk** (Beyit. 1630)

Neler işler: Zihî takdîr-i Rabbânî **neler işler** nazar eyle (Beyit. 1135)

Nice acı: Ki zîrâ ölüm acısın bilirdim **nice acıdır** (Beyit. 4011)

Nice âşık / nice ma'sûk: **Nice âşık nice ma'sûk** eylemiş (Beyit. 366)

Nice Bârigâh: Yer ü gögü **nice** düzer **Bârigâh** (Beyit. 427)

Nice câmi: Gör (ol) sultân-ı kevneyni ki sözü **nice câmi**'dir (Beyit. 3695)

Nice ervah: **Nice ervah**dır bular sorar isen (Beyit. 809)

Nice evlâd: Ki ben onu ona kıldım **nice evlâd** ede irzâ' (Beyit. 1294)

Nice gün: Dururdu **nice gün** gâr-ı Hırâ'da (Beyit. 1705)

Nice günler: **Nice günler** aç geçerlerdi meger olaydı su (Beyit. 1982)

Nice ihfâ / nice izhâr: **Nice ihfâ nice izhâr** eylemiş (Beyit. 368)

Nice kâmil / nice mahbûb: **Nice kâmil nice mahbûb** eylemiş (Beyit. 367)

Nice kemâl: Dinle kim **nice kemâl** izhâr ede (Beyit. 789)

Nice kimse: Velî zann etmedim kim **nice kimse** (Beyit. 1040)

Nice mîsâk: Kim Âdem'den **nice** alındı **mîsâk** (Beyit. 1332)

Nice müştak: **Nice müştak** idi yâre nice onu sever Allâh (Beyit. 2054)

Nice sâdık / nice masdûk: **Nice sâdık nice masdûk** eylemiş (Beyit. 366)
Nice sultân: Kim resûlu'llâh **nice sultân** imiş (Beyit. 362)
Nice tâlip / nice matlûp: **Nice tâlip nice matlûp** eylemiş (Beyit. 367)
Nice ümmet: Pes **nice ümmet** olursun varsa göster gel beru (Beyit. 2000)
Nice yanma: **Nice yanmaya** şahs hicrân elinden (Beyit. 1284)
Nice yaru / nice îsâr: **Nice yaru nice îsâr** eylemiş (Beyit. 368)
Nûrânî âlem: Ki **nûrânî âlem** durur eylemez insidâd (Beyit. 533)
O Âdem: Onunçün getirdi hem **o Âdem'i** (Beyit. 1833)
O Cebbâr: Bu üç vahdet kemâlinde **o Cebbâr** (Beyit. 123)
O dem: Sanaydın kim kıyâmetten **o demde** koştutu erşât (Beyit. 3957)
O dilce: **O dilce** ine idi halka Furkaan (Beyit. 2712)
O dilce: **O dilce** okunaydı ilm ü Kur'ân (Beyit. 2712)
O gözler: Sımarladı Hak'a cânı **o gözler** nûru bî-endâd (Beyit. 4685)
O hükm: Ne kim emr eyledi Allâh **o hükmü** bu eder ikaa' (Beyit. 3991)
O Mevlâh: Pes ihrâc etti zürriyyet **o Mevlâh** (Beyit. 1362)
O millet: Resûlu'llâh **o milletten** geleydi (Beyit. 2711)
O mü'min: Rahmetu'llâh erişip bulsun **o mü'min** berekât (Beyit. 4370)
O su: İşitdin **o suyu** götürmüş idi onu bâz (Beyit. 618)
O şâh: Ger yetîm idi velî dürr-i yetîm idi **o şâh** (Beyit. 1907)
O şâh: Varmasın mı rahmetülil-âlemîn idi **o şâh** (Beyit. 1984)
O şerr: Ki hayre çekersen **o şerre** çekinir revâh (Beyit. 2382)
O vahdet: Nicesi kıldı **o vahdetden** sefer (Beyit. 371)
O vakt: Dedi ol şimdi denilmez **o vakt** olur ibâdâtı (Beyit. 4853)
O vakt: On iki yıl ki çün doldu dedi şimdi **o vakt** oldu (Beyit. 4698)
O yer: Ben dahi direm **o yerde** ki selâm olsun ona (Beyit. 4370)
O yer: **O yerde** Azâzîl-i mel'ûn turur (Beyit. 491)
O yüz / bu yüz / bu yüz: **O yüzde** gözüken **bu yüz bu yüzde** vech-i Subhânî (Beyit. 2792)
O zerre: **O zerre** günahdır kim ederler ondan hayâ (Beyit. 2331)
Ol aceb / bu cihan: **Ol aceb** mi **bu cihanda** ger erişse izzete (Beyit. 1911)
Ol âgâh: Yudu pes kalbimi geri yerinde kodu **ol âgâh** (Beyit. 2060)
Ol ağaç / bu dünyâ / o kuş: **Ol ağaç bu dünyâ o kuş** ümmetindir senin (Beyit. 2331)
Ol ağaç: Dikti başı aşağı kökü yukarı **ol ağaç** (Beyit. 350)

Ol Allâh: Firiştelerle buluştu dedi bildim ki **ol Allâh** (Beyit. 1147)

Ol arab: **Ol** kuyunun suyunu içti tüketti çün **arab** (Beyit. 3212)

Ol arş / bu mahlûkaat: Ayaklar urdu **ol arşa bu mahlûkaat** sagısınca (Beyit. 226)

Ol as: **Bir ak salkımdı** cennetden kim ola ibtidâ **ol as** (Beyit. 918)

Ol at: Çü bindi Âdem **ol ata** licâmın tuttu Cebrâîl (Beyit. 926)

Ol bâde: Sunar ölmüşlere **ol bâdeyi** kim Âb-ı hayât (Beyit. 3359)

Ol bahtiyâr: Alî geldi andan haber verdi **ol bahtiyâr** (Beyit. 3869)

Ol bahtiyâr: Dile geldi Abbas pes **ol bahtiyâr** (Beyit. 3910)

Ol bahtulu: Meskenetten eder idi ıftihâr **ol bahtulu** (Beyit. 1975)

Ol bedr / musavver nûr: Kamer devrinde **ol bedri** getirdi pes **musavver nûr** (Beyit. 4762)

Ol bihâr: Kaçan kim içine gire kuruya **ol bihâr** (Beyit. 629)

Ol Buraak: Getirdi **ol Buraak**'ı kim ona binmişti İbrâhîm (Beyit. 2061)

Ol cânâne: Onun için gönlün **ol cânâneye** eder karâr (Beyit. 4944)

Ol Cebbâr: Erdi dedi kim men'eder dedi kim **ol Cebbâr** Hû (Beyit. 2578)

Ol Celîl: Eyledi Dârü'l-Celâl'i **ol Celîl** (Beyit. 301)

Ol cennet: Kanı **ol cennet** içre sohbet-i dost (Beyit. 1286)

Ol cennet: Varuban **ol cennete** girmeseler (Beyit. 384)

Ol cihân: Sirâc-ı ümmet oldu **ol cihân** oldu geri meşkûr (Beyit. 4769)

Ol cihân: Yetiştî **ol cihânı** kıldı islâh (Beyit. 4306)

Ol def'a: Pes **ol def'a**da yetmişin kırdılar (Beyit. 3075)

Ol dem / bu resme: Buyurdu pes ashâba **ol dem bu resme** cevâb (Beyit. 4410)

Ol dem / bu söz: Ayıttı ba'zılar **ol dem** ki akl işitti **bu sözü** (Beyit. 143)

Ol dem: Bildire ilmini **ol dem** bunlara (Beyit. 877)

Ol dem: Buyurdu Cebrayile anda **ol dem** (Beyit. 1242)

Ol dem: Dahi hem mest idi **ol demde** Âdem (Beyit. 1011)

Ol dem: Hak'dan **ol dem** ona erişdi hitâb (Beyit. 856)

Ol dem: Karâr etmedi istedi Hak'dan **ol dem** melâz (Beyit. 615)

Ol dem: Kıyamazdı ede redd **ol dem** onu (Beyit. 1010)

Ol dem: Nidâ erişdi ona anda **ol dem** (Beyit. 1020)

Ol dem: Uyurdu **ol dem** ol râhat içinde (Beyit. 954)

Ol dîn: Geldi üç bin kâfirile **dîne ol** (Beyit. 3343)

Ol duâ: Namâza zikre mesgûl **ol duânı** eyleyem ismâ' (Beyit. 1296)

Ol dünyâ: Kim **ol dünyâ** idi geldi gözüktü sana arz oldu (Beyit. 2076)

Ol dürdâneler: Müşgden eltâf idi **ol dürdâne**ler (Beyit. 1953)

Ol el / bir asâ: Şeyh sûretinde geldi **ol el**de dayanıp **bir asâ** (Beyit. 2527)

Ol esmâ: **Ol esmâ**dan sıfât ef'âl ü na'mâ (Beyit. 4244)

Ol ev / yetmiş keret: Ki has kullarım olur **ol evde yetmiş keret** (Beyit. 2371)

Ol ev: Binâ eyle **ol evde** pes tavâf et onu kıl tehlîl (Beyit. 1291)

Ol ev: Dahi **ol ev** ki yaparsın kılâm ben kible-i kübrâ (Beyit. 1295)

Ol ev: **Ol evde** yazıldı geri Leyletü'l-Kadrîde (Beyit. 1799)

Ol felek: Çü geldim **ol felekten** ağladı ol (Beyit. 2113)

Ol Gaffâr: Cemâli oldur **ol Gaffârtecclî** eyledi iclâ (Beyit. 3558)

Ol Ganî Cebbâr / on kez: Buyurdu **ol Ganî Cebbâr** ki yâ Âdem sen **on kez** pes

Ol Ganî: Arşın altında yarattı **ol Ganî** (Beyit. 260)

Ol Ganî: Bu kemâl - i izzet ile **ol Ganî** (Beyit. 1926)

Ol gazab: **Ol gazab** Hak'tan çıkarıp olmaya eşrâr-ı Hak (Beyit. 3648)

Ol gece / beş nesne: Rivâyettir kim **ol gece** resûl **beş nesne**ye bindi (Beyit. 2139)

Ol gece: Hak bunlara **ol gecede** uyku havâle eyledi (Beyit. 2548)

Ol gece: Pes şeb-revâne **ol gece** yola açıldılar yayan (Beyit. 2571)

Ol gıdâ: Dedi aş yere indirmen kim olsun **ol gıdâ** (Beyit. 2881)

Ol gözler: Gâh önüne geçerdî **ol gözler** idi sağ u şimâl (Beyit. 2552)

Ol gün: Bu beş bayram ile **ol gün** doluptu (Beyit. 3391)

Ol gün: Pes **ol gün** sürme dürtünmek Yezîd'e benzemekliktir (Beyit. 4688)

Ol gün: Yalvaruban **ol gün** âh etse kişi (Beyit. 4960)

Ol günâh: **Ol günâhı** etmese ömrünce ol (Beyit. 4961)

Ol Habîb: Suçumuz senden dilesin **ol Habîb** yâ Müstegâs (Beyit. 295)

Ol Hak: Ganî bi'zzât idi **ol Hak** ki gaybü'l-gayb idi mutlak (Beyit. 73)

Ol Hak: Sen **ol Hak'sın** ki senden gayri Allâh (Beyit. 1257)

Ol Hamîd: Düzdü Me'vâ cennetini **ol Hamîd** (Beyit. 303)

Ol hamîr: Pes çıkardım **ol hamîri** gördü çün şemsü'd-duhâ (Beyit. 2880)

Ol harekât: İdüben Muzdelife meş'arına **ol harekât** (Beyit. 3376)

Ol Havvâ: Yarattı ondan **ol Havvâ** anayı (Beyit. 951)

Ol hoca: Ki ardınca Kaf dağının **ol hoca** (Beyit. 509)

Ol hümâm: Korktu kim incite yılan kodu ayağın **ol hümâm** (Beyit. 2557)

Ol ırağ: Hitâb erişdi Allah'tan kim ağlamaktan **ol ırağ** (Beyit. 1402)

Ol il: **Ol ilden** tâ ere zerre işâret (Beyit. 1702)

Ol ilâh: Kim onu a'zam yarattı **ol ilâh** (Beyit. 254)

Ol ilâh: Nice izzet bulmasunlar itdi i'zâz **ol ilâh** (Beyit. 1906)

Ol ilâh: Pes yarattı onda bir a'lâ makaamı **ol ilâh** (Beyit. 348)

Ol ilâh: Yâ nebiyya'llâh yeter eyle taleb kim **ol ilâh** (Beyit. 2975)

Ol ilm: Budur **ol ilmi** ki meknûn ola ol fi'l-âyât (Beyit. 4360)

Ol inzimâm: Resûlün sıfâtiyle olmuştu **ol inzimâm** (Beyit. 4576)

Ol kaçan / hep cesed: **Ol kaçan** fâsid olursa **hep cesed** eder fesâd (Beyit. 3616)

Ol kaçan / hep cesed: **Ol kaçan** sâlih olursa **hep cesed** mebrûr olur (Beyit. 3615)

Ol kadr: Ki ben n'olaydı **ol kadre** ereydim (Beyit. 2622)

Ol kâmu: Erip Utbe'ye onu öldürdü **ol kâmu** kâr (Beyit. 3047)

Ol kan: İnüben İsfahan'a **ol kan** ağıldı edip ıgmâz (Beyit. 1058)

Ol kapı: **Ol kapı**dan girer onun tevbesi (Beyit. 4958)

Ol kapı: Yaradaldan âlemi Allah açıktır **ol kapı** (Beyit. 4957)

Ol kapılar / berk yapı: Yapın **ol kapılara berk yapı**yı (Beyit. 3863)

Ol kavm: Etti **ol kavmi** yigirm'beş gün hisâr (Beyit. 2932)

Ol kavm: Ki nice felâh ola **ol kavm** kim şirk edip (Beyit. 3136)

Ol Kavseyn: Muhammed sırr-ı a'lâdır ki kadr-i kaabe **kavseyn ol** (Beyit. 168)

Ol keîm: Nice kılmaya tesellî **ol Keîm** (Beyit. 3181)

Ol Kerîm: Tûba bir ağaç durur kim özdeginde **ol Kerîm** (Beyit. 352)

Ol kevineyn: Muhammed nûr-ı eclâdır ki Hak sultân-ı **kevineyn ol** (Beyit. 168)

Ol kible: Çıka **ol kible**yi mâzî gönülden (Beyit. 2777)

Ol kişi: Göz ağrısı görmeye dedi ebed **ol kişi** (Beyit. 4445)

Ol kişi: **Ol kişi** benzer çobâna korkudur kim nâgehân (Beyit. 3613)

Ol kolmaş: Dedi ben yigiregem ondan ne söyler dinle **ol kolmaş** (Beyit. 908)

Ol köpüg: Pes buyurdu **ol köpüğe** tâ kim ol câmid ola (Beyit. 420)

Ol köpük / iki gün / bir yer: **Ol köpük**den pes yarattı **iki günde bir yeri** (Beyit. 421)

Ol kul / dört hisâl: Ki yâ Ahmed **ol kul** kim işlerse ger **dört hisâl** (Beyit. 2358)

Ol kusûr: Hîre'deydi **ol kusûr** onun idi (Beyit. 2847)

Ol kuyu: **Ol kuyu** dopdolu su oldu akip sâfî zülâl (Beyit. 3214)

Ol laîn: Geldi Azâzil **ol laîn** gördü kim etmişler vifâk (Beyit. 2526)

Ol levlâk: Okundu **onun adına** hutbe **levlâk** pes **ol** (Beyit. 2338)

Ol ma'bûd: Buluna tâ kim **ol ma'bûd** biline tâ ki meknûnât (Beyit. 212)

Ol magara: Baktılar **ol magaraya** sandılar olmuş urcuvân (Beyit. 2564)

Ol mâh: Buraak'ı bağladım dedi ne buyurdu işit **ol mâh** (Beyit. 2069)

Ol mâh: Kî gâh mi'râc eder yerden çıkıp arş üstüne **ol mâh** (Beyit. 2585)

Ol mâh: Kim Âdem'den yere doğunca **ol mâh** (Beyit. 1596)

Ol mahal: Döndü çünkim **ol mahalden** geldi Cebrâîl Emîn (Beyit. 3220)

Ol makaam: Adını verdi Vesîle **ol makaamın** bî-lecâc (Beyit. 348)

Ol makaam: Dediler kim emr ü nehy edenlerindir **ol Makaam** (Beyit. 399)

Ol makaam: Pes Habîbu'llâha lâyük **ol makaama** in'irâc (Beyit. 358)

Ol makam: Tâ ki ola **ol makam** onun habîbine merâm (Beyit. 349)

Ol mâl: Koyalar geri **ol mâli** alanlar (Beyit. 4803)

Ol ma'mûr: Dediler kim işitmişiz harâb ola mı **ol ma'mûr** (Beyit. 4794)

Ol mekân: Dururdu Yahya Îsâ **ol mekâna** (Beyit. 2106)

Ol melekler: Eder **ol melekler** onun emrine istinâd (Beyit. 554)

Ol merkez: Komişlar Ka'be yerinde edüp **ol merkeze** îkaa' (Beyit. 1303)

Ol muânid: Şoluk dem kâfir oldu **ol muânid** müfsid ü demmağ (Beyit. 1399)

Ol muâz: Adın verdi Yehmûd onun **ol muâz** et meâz (Beyit. 614)

Ol Murtazâ: Oruç ayıdı Kûfe şehrinde **ol Murtazâ** (Beyit. 4639)

Ol mu'teber: Sevindi işiticek **ol mu'teber** (Beyit. 1751)

Ol mükerrem: Pes andan bildim onu **ol mükerrem** (Beyit. 1094)

Ol na'l: Gâh giyerdi hâtem ü huf **na'l ol** (Beyit. 1959)

Ol na'l: Na'linin kendi yamardı hem libâsın vasla **ol** (Beyit. 1983)

Ol namaz: Hâşî' ola **ol namazda** ede farza ictihâd (Beyit. 2450)

Ol nebî / âhır zaman: Geliser **ol nebî âhır zamanda** (Beyit. 1418)

Ol nebî: Doğdu şimdi **ol nebî** muhtâr-ı Hak etti sıbâk (Beyit. 1575)

Ol nebî: Etti ta'zîm **ol nebî** yüzler süridi ümmeti (Beyit. 1579)

Ol nebî: Ki budur **ol nebî** sâhib-Mesânî (Beyit. 2679)

Ol nesne: Sunmaya **ol nesneye** kim olmadı idrâr-ı Hak (Beyit. 3650)

Ol nesneler: Dahi **nesneler** yaradıcıdır **ol** (Beyit. 516)

Ol neşşât: Kim Allâh cismini oda harâm etti pes **ol neşşât** (Beyit. 3964)

Ol Nevâvî: Velî şeyh-i arab kim **ol Nevâvî**'dir buyurmuştur (Beyit. 2156)

Ol nevbahâr: Hazan erdi ona dahi soldu **ol nevbahâr** (Beyit. 4538)

Ol nûr / her dem: Ki ben **ol nûr** ile **her dem** görürem onları esnâ (Beyit. 3740)

Ol nûr: Dahi **ol nûr** idi kim gözlerimde (Beyit. 1091)

Ol nûr: Dedi el-hamdü'lillâh doğdu **ol nûr** (Beyit. 1592)

Ol nûr: Gördüm **ol nûr** içre içi dışı ben (Beyit. 2850)

Ol nûr: Muhammed Mustafâ kanı kim **ol nûr** idi hakkaanî (Beyit. 4696)

Ol nûr: Pes **ol nûr** intikal etti konup İsmâîl alnına (Beyit. 1475)

Ol nûr-ı Hak: Çü gözler onu gözler idi kim **ol nûr-ı Hak** (Beyit. 701)

Ol od / yedi kez: Elinde durmadı **ol odyedi kez** düştü deryâya (Beyit. 1391)

Ol od: Ona uymayanı oda biragısar velî **ol od** (Beyit. 4862)

Ol pâdişâh: Çün yarattı arşı kürsî cenneti **ol pâdişâh** (Beyit. 411)

Ol rakk: Dedi aç ağzını açtı emânet kodu **ol rakkı** (Beyit. 1383)

Ol resûl: Bu durur dördüncüsü kim buyuruptur **ol resûl** (Beyit. 3619)

Ol resûl: Dinle imdi nice feth etti cihânı **ol resûl** (Beyit. 2950)

Ol resûl: Her ne kim Allâh katından kim getirdi **ol resûl** (Beyit. 3630)

Ol resûl: Nice olmasın muazzez **ol resûl** (Beyit. 2027)

Ol rızâ: **Ol rızâ** bâtil ise koymaya ede âr-ı Hak (Beyit. 3649)

Ol sâf: Arıttı küdürette **ol sâfını** (Beyit. 1842)

Ol sağ: Dilersen Nûh ömrünce dokuz yüz elli yıl **ol sağ** (Beyit. 4002)

Ol salât: Der Allâh kim irgürdü çün **ol salât** (Beyit. 4386)

Ol sebeb: Onunçün kâyinâta **ol sebebdir** (Beyit. 4245)

Ol sefer: **Ol seferde** bile siz yâr idiniz (Beyit. 2928)

Ol Selâm: Düzdü çün Dârü's-Selâm'ı **ol Selâm** (Beyit. 302)

Ol sevâb: Râgıb ola **ol sevâba** yüzün ede iftirâş (Beyit. 2450)

Ol Sırât: **Ol Sırât'**i dahi geçse afv ola cürmü cünâh (Beyit. 406)

Ol sirâc: Zi göz kim ona gözüke **ol sirâc** (Beyit. 4487)

Ol söz: Kim **ol sözden** cigerlerde yanar sûz (Beyit. 1174)

Ol söz: **Ol söz** ile gör kim Allâh neyledi (Beyit. 3310)

Ol su / bir yel yel: Yarattı **ol sudan bir yel yel** üstüne kodu suyu (Beyit. 225)

Ol su: Hem **ol suyu** olısar od girenler yanısar fi'l-hâl (Beyit. 4863)

Ol su: Saçtı **ol suyu** kuyunun içine andan geri (Beyit. 3214)

Ol su: Yüzünü **ol suyile** silerdi ol yüzü sulu (Beyit. 4110)

Ol sum: Ki yâ Ahmed **ol sumta** lâzım ki **sâmitlerin** (Beyit. 2419)

Ol sünnet: Pes **ol sünnet** oldu dediler tavâf (Beyit. 730)

Ol süvâr: Bir at üstüne oluptu **ol süvâr** (Beyit. 2903)

Ol şâh: Çıkardı yüreğim derhâl dahi dinle ne dir **ol şâh** (Beyit. 2059)

Ol şâh: Çün erdi Sidre'ye **ol şâh** bir altından döşek geldi (Beyit. 2134)

Ol şah: Ermedi pes ona **ol şahdan** nazar (Beyit. 375)

Ol şâh: İmâmü'l - müttekîn oldur hitâmü'l-mürselîn **ol şâh** (Beyit. 1351)

Ol şâh: Nizâmü'l-âlemîn oldur hümâmü'l-ekmelîn **ol şâh** (Beyit. 1351)

Ol şâh: Velîkin rûhuşâd idi visâl ister idi **ol şâh** (Beyit. 4125)

Ol şahhâs: Gelin eyledi Havvâ'yı güyegü Âdem **ol şahhâs** (Beyit. 981)

Ol taâm: Kim ismim **ol taâm**da ola mezkûr (Beyit. 1101)

Ol taş / bu hâlet: Gördü **ol taş**ta nebî **bu hâlet**i (Beyit. 2839)

Ol taş: Buyurdu pes **ol taş**a kim ede onda nefâz (Beyit. 561)

Ol ter: Pes **ol ter**den yarattı kâyinâtı (Beyit. 171)

Ol toprak: At **ol toprağ**ı düşmenin yüzüne (Beyit. 3067)

Ol ulu: Dâyimâ miskinler ile otururdu **ol ulu** (Beyit. 1976)

Ol ulû: Halktan a'lâ idi ammâ etmez idi **ol ulû** (Beyit. 1963)

Ol ulu: Sattı satın aldı binip girdi yola pes **ol ulu** (Beyit. 2575)

Ol vâdi: Ancak onu kurtarır **ol vâdi**den (Beyit. 374)

Ol vakt: Yılan **ol vakt**te cennette deve gibiydi sûrette (Beyit. 993)

Ol vassâf: Mesâkin ümmetim hâlin soraram onu **ol vassâf** (Beyit. 4019)

Ol yalan: Bilirem der ise ger **ol yalandır** pes olun ırag (Beyit. 2513)

Ol yanaklar: Kanı **ol yanaklar** kim ondan hacil idi la'l (Beyit. 4543)

Ol yaprak: Yedi **ol yaprağ**ı âhû yaşı âsîlere şeffâ' (Beyit. 1329)

Ol yel: Âd kavmin **ol yel** ile eyledi Allâh helâk (Beyit. 465)

Ol yer: Ben **ol yerde** karâr edem varıncak şehre temsîlâ (Beyit. 2600)

Ol yer: Bıçak kesmedi **ol yer**den kafâdan ettiler ifrâd (Beyit. 4686)

Ol yer: Getirdiler dedi **ol yerde** mi'râc (Beyit. 2096)

Ol yer: Gidipdosdoğru pes nâka erişti çöktü **ol yerde** (Beyit. 2614)

Ol yer: İkaamet etti tâ cuma' günolunca hem **ol yerde** (Beyit. 2592)

Ol yer: İrüp **ol yerde** durup vakfeye ol rahmet-i Hak (Beyit. 3377)

Ol yer: Pes bitti emru'llah ile **ol yerde**bir tâze ağaç (Beyit. 2560)

Ol yer: Resûle Ebû Bekr'e merkaddi **ol yer** menâm (Beyit. 4590)

Ol yer: Sıdılar **ol yerde** islâm leşkerin (Beyit. 3319)

Ol yol / bir kavm: Uğradı **ol yolda bir kavme** nebî (Beyit. 2919)

Ol yüz: Berk-ı hâtif gibi gâh gâh cânın **ol yüzü** görür (Beyit. 4944)

Ol zâlimler: La'netu'llâh olsun **ol zâlimlere** kim dünyede (Beyit. 4925)

Ol zaman / bir kimse: Dedi pes çıkırsar **zamanında bir kimse**ol (Beyit. 1829)

Ol zaman: Cennetin tîbin ona yiyletti anda **ol zaman** (Beyit. 4095)

Ol zamân: Kodu göğsümde elini **ol zamân** (Beyit. 3325)

Ol zaman: Sündüs-i ahdar giyerdi **ol zaman** (Beyit. 880)

Ol zâr: Cihanda gınâya erişmedi **ol geçti zâr** (Beyit. 2421)

Ol zât sıfât: Ki mazhar ola **ol zâta sıfâta** (Beyit. 126)

Ol zât: Cemâlin görmeğe **ol zât** edinmiştir onu mir'ât (Beyit. 2791)

Oldem: Çü baş çekti itâatten heman **dem** kâfir oldu **ol** (Beyit. 907)

Ol Hulk: Sonra Mîkâil erer **ol hulku** halkı yüzü pâk (Beyit. 4050)

On alâmet: Kıyâmet kopmaya tâ **on alâmet** (Beyit. 4824)

On bin: Maşrık u magribce **on bin** bunda yok aslâ bihâs (Beyit. 269)

On eczâ: Ki yâ Ahmed işit ibâdet **on eczâ** durur (Beyit. 2420)

On kez: Bana her kim **on kez** salavât ede (Beyit. 4439)

On sahâbe: Var idi **on sahâbe** adı meşhûr (Beyit. 4712)

On selâm: Direm benden ilet ona **on selâm** (Beyit. 4383)

On suhuf: Dahi **on suhuf** indirdi k'ide evlâdına isbâğ (Beyit. 1406)

On vakit: Ki her bir vakt namâzı ben berâber tutam **on vakte** (Beyit. 2222)

On yıl: Medîne'de hem **on yıl** oldu nâzil (Beyit. 3742)

Orta boy / ahsen kaamet: Orta **boy**lu idi **ahsen kaameti** (Beyit. 1931)

Otuz bin: **Otuz bin** pes firîştehler gelirler yüzleri garrâ (Beyit. 3567)

Otuz dünye: Bir ak yer yarattı **otuz dünyece** (Beyit. 509)

Otuz sahâbe: **Sahâbe otuz** vardı önünde oldu şehîd (Beyit. 3125)

Otuz suhf: Hem **otuz suhf** ona indirdi Allâh (Beyit. 1453)

Otuz yıl: **Otuz yılda** olur hilâfet bilin intihâ (Beyit. 4644)

Öküz başlı: Başı **öküz başlıdır** hınzıra benzer gözleri (Beyit. 4919)

Râgıb müşterî: Kanı **râgıb müşterî** kim eyleye bâzâr-ı Hak (Beyit. 3658)

Rahmet kapı: Açılıp **rahmet kapısı** zulmet oldu ingılâk (Beyit. 1569)

Rıdvan mahrem: Kuşağı belinde **rıdvan mahremi** (Beyit. 883)

Sâfi taş: Dedi ba'zılar kim deniz altıdır **sâfi taş** (Beyit. 621)

Sâfî zülâl sırr: Revân eyledi **sırrını** hemçü **sâfî zülâl** (Beyit. 1745)

Sağ selâmet: **Sağ selâmet** geri eyledi resûle inkılâb (Beyit. 2963)

Sağ söz: Kimin kim yense kurbanı bilirdi kim **sözüdür sağ** (Beyit. 1407)

Sağ taraf: Ebû Bekr idi **sağ taraf** serveri (Beyit. 2998)

Sahâyif bâdeler / sâfî zücâc: Çıkar altundan **sahâyif bâdeler sâfî zücâc** (Beyit. 353)

Sâkin melekler: Onda kim **sâkin melekler** oldular (Beyit. 432)

Sâlih amel: Dahi kıla **sâlih amel** hem husûsâ namâz (Beyit. 3887)

Sâlih nebî: Dahi **sâlih nebî** izzetse sâbâs (Beyit. 2107)

Sâlim makamı: Benî **Sâlim makaamında** yetiştirdi etti tahsîlâ (Beyit. 2594)

Sâlisinci Hendek: **Sâlisinci Hendek** idi etti anda iktisâb (Beyit. 2954)

Sarı don: **Sarı donu** Hasan giysin kim ağı içiser bî-dâd (Beyit. 4662)

Sarı tuc: Ba'zılar onu **sarı tucdan** dedi (Beyit. 440)

Sekiz yaş: **Sekiz yaş**ına ericek dedesi gitti âlemden (Beyit. 1643)

Sekiz yıl: Hicrete târih **sekiz yılda** ederdi iştîmâl (Beyit. 3225)

Sekiz yüz: Pes ondan **sekiz yüz** resûl gönderip (Beyit. 668)

Sekizinci hidâyet: **Sekizinci hidâyetti** hicâb-ı a'zamü'l-âyât (Beyit. 201)

Sekizinci kapı: **Sekizinci kapıda** bu yazlıdır (Beyit. 323)

Seksen gün: Yaşadı bir dahi **seksen gün** erip ona memât (Beyit. 3374)

Seksen sancağ: Ki **seksen sancağ** ile pes çıkuban olalar meşhûr (Beyit. 4782)

Sığır baş / yüz dînâr: Ki **sığır başı yüz dînâra** çıka (Beyit. 4898)

Sol taraf: Alî **sol tarafta** durup baş idi (Beyit. 3000)

Son nefes: Eder iken **son nefeste** ten nazar (Beyit. 4118)

Sûfî murevvak: Yaraşır kim içe **sûfî murevvak** câm-ı esfâdan (Beyit. 3689)

Susuz yerler: **Susuz yerleri** Hak sulu eyledi (Beyit. 2994)

Sünnetli münevver: Anadan doğdu **sünnetli münevver** (Beyit. 1589)

Şeş cihet: **Şeş cihetten** vücûdu müsteb'ad (Beyit. 4314)

Şidâd aglâz: Cehennemde azâb ede firiştehler **şidâd aglâz** (Beyit. 1208)

Şidâd aglâz: Cehennemde azâb ede firiştehler **şidâd aglâz** (Beyit. 1208)

Şol avâlim: Bular **şol avâlim** durur kim haber verdiler (Beyit. 536)

Şol dem: Dönüp dedi yâ Rabbi **şol dem** ki verdindi can (Beyit. 4532)

Şol dem: Ki **şol dem** k'Âdem ü Havvâ ve İblîs oldular ihbât (Beyit. 1121)

Şol ekrem: Ki Rabb'in **şol ekrem** durur kim yarattı kalem (Beyit. 1740)

Şol hadde: Onun hürmeti gökte **şol haddedir** (Beyit. 586)

Şol helâl: Taâmın **şol helâl** ola ki meşhûr (Beyit. 1101)

Şol ibâd: Ki yâ İsâ çıkardım **şol ibâdı** (Beyit. 4889)

Şol kadar: Dahi **şol kadardı** onun kudreti (Beyit. 3011)

Şol kadar: Sana ben de yâ Mûsâ akreb olam **şol kadar** (Beyit. 4452)

Şol kişi: Bilmez onu **şol kişi** kim kendüye magrûr olur (Beyit. 3611)

Şol kişi: Dahi **şol kişiden** kim ol olmaya râzı der (Beyit. 4560)

Şol kişi: Dedi kâmil mü'min olmaz **şol kişi** kim kendüye (Beyit. 3620)

Şol kişi: Ey dirîgâ **şol kişi** kim ömrü zâyî' eyledi (Beyit. 408)

Şol kişi: Pes saâdet **şol kişi** kim nush ede yâ intisâh (Beyit. 399)

Şol kişiler: Dahi **şol kişiler** durur kim çü ben gelmişem (Beyit. 3899)

Şol mâl: Gelin imdi **şol mâl** ki geldi Dimaşk'tan bize (Beyit. 3105)

Şol nebî: Dedi râvîler buyurdu **şol nebî** k'onun için (Beyit. 396)

Şol nesneler: Husûsâ kim insâna öğretti **şol nesneler** (Beyit. 1741)

Şol nûr: Göriser ümmetim cânı beni **şol nûr** ile dedi (Beyit. 3740)

Şol resme: Onu **şol resme** azîz et ki kıyâmette kamu (Beyit. 4356)

Şol söz: Velî biz edelim **şol söz**ü tasrîh (Beyit. 1586)

Şol şehensâh: Ulaştı **şol şehensâh**a kim emridir lebi'l-mirsâd (Beyit. 4680)

Şol vakt: Dedi **şol vakt** oldu kim kızdı tenûr (Beyit. 3334)

Şol yer: Kon beni **şol yerde** kim kabrim olısar anda hâk (Beyit. 4047)

Şol yol: Ledünnî ilmine **şol** buldu kim **yol** (Beyit. 2180)

Şol zaman: Dedi ben peygamber idim **şol zaman** (Beyit. 806)

Şoluk dem: **Şoluk dem** peyk-i Hazret erdi ona (Beyit. 1247)

Şoluk sâat: **Şoluk sâat** erdi revân dedi peyk-i celîl (Beyit. 4557)

Şöyle ebyaz: **Şöyle ebyaz** sanki cevherden durur (Beyit. 435)

Şöyle sâbit: Nakilde **şöyle sâbit**tir imâm-ı Fahr-i Râzî'den (Beyit. 1315)

Şöyle zâhir: Resûlün nûru **şöyle zâhir** idi (Beyit. 1447)

Şu âlimler: **Şu âlimler** var idi anda hâzır (Beyit. 2639)

Şu beydaklar: **Şu beydaklar** ki dizmiştir derer bir bir geri nerrâd (Beyit. 4709)

Şu dem / dört nesne: **Şu dem** ki çıktı cennetten alıp **dört nesne** çıkmıştı (Beyit. 1327)

Şu dem: Dedi her kim namâzında **şu dem** kim nestaîn dise (Beyit. 3534)

Şu dem: **Şu dem** ki nübüvvet verilmiş durur (Beyit. 1754)

Şu dem: **Şu dem** kim Refref ile oldu ahfâ (Beyit. 15)

Şu din: **Şu din** kim sana sevgilidir onu eyle var (Beyit. 3028)

Şu gün: İvaz verir velî Allâh **şu gün** kim idiser ihyâ (Beyit. 4187)

Şu gün: **Şu gün** kim gönüller olısar benim olmasa (Beyit. 4447)

Şu gün: **Şu gün** kim Hakk'a râci' olıgarsız (Beyit. 3745)

Şu gün: **Şu gün** kim harâretten ola cigerler kebâb (Beyit. 4409)

Şu gün: **Şu günden** kim cihânı etti Allâh (Beyit. 3396)

Şu kişi: Aceb mi **şu kişinin** olmazsa gönlü onun (Beyit. 4449)

Şu kişi: **Şu kişi** kim ondan Ebû Bekr râzî ola (Beyit. 4559)

Şu leşker: Medîne'den çıka leşker **şu leşker** kim onun gibi (Beyit. 4788)

Şu makaam: Ona virgil **şu makaamı** ki makaam Mahmûd'dur (Beyit. 4355)

Şu muhabbet: Dilerem ben de İlâhî **şu muhabbet** hakîçün (Beyit. 4378)

Şu nusrat: **Şu nusrat** ki va'de idüpsin onu (Beyit. 3065)

Şu Osman: **Şu Osman** ki Kur'ân'ı cem' eyledi bî-gümân (Beyit. 4595)

Şu resme: **Şu resme** âlîdir kadri ki sorsan mislini lâ lâ (Beyit. 2133)

Şu resme: **Şu resme** azîm idi kim dehşetin eyle yâz (Beyit. 611)

Şu resm / bu din: **Şu resm** ile kuvvet tutuptu **bu din** (Beyit. 4571)

Şu resme / kaadir melek: Ki zîrâ **şu resmeydi kaadir melek** (Beyit. 3005)

Şu resme / kanlı yaş: **Şu resme** korkdular ashab ki **kanlı yaş** akıttılar (Beyit. 3751)

Şu resme / kemter kullar: **Şu resme** kadri a'lâdı ki **kemter kulları** müllâk (Beyit. 1651)

Şu resme: **Şu resme** eyle imdi beni takrîr (Beyit. 57)

Şu resme: **Şu resme** girdi kim şehre ki yer gök aldılar behre (Beyit. 2612)

Şu resme: **Şu resme** ki hüsnüne misl olmaya der-cihan (Beyit. 770)

Şu resme: **Şu resme** muti' idi bunlar Hak'ın emrine (Beyit. 4618)

Şu resme: **Şu resme** zülâli kim anda zülâl oldu zâl (Beyit. 4442)

Şu sözler: Pes **şu sözler** kim netâyicdir onu takrîr edem (Beyit. 4934)

Şu su / ol emr: **Şu su** kim götürmüş idi arşı **ol emr** ile (Beyit. 546)

Şu su: **Şu su** kim götürmüş idi arşı ey şahzâz (Beyit. 617)

Şu şahs: **Şu şahsı** kim ede fesâd ile kan (Beyit. 721)

Şu tesm: **Şu tesme** etti itnâb ehl-i sîre (Beyit. 1585)

Şu vakit: **Şu vakte** kim ihrâc edeler seni (Beyit. 1755)

Şu vakt: **Şu vakt** oldu Bedr'in gazâsına yol (Beyit. 3101)

Şu vaktit: **Şu vakttenberu** kim bular bildilerdi beni (Beyit. 2395)

Şu yer / o yer: **Şu yerde** kim vefât etti **o yerde** kodular onu (Beyit. 4171)

Şu yer: Bilin kim çıkıcak Deccâl **şu yerden** olısar zâhir (Beyit. 4845)

Şu yer: Dedi ben inmezem illâ **şu yerde** kim deve çöke (Beyit. 2605)

Şu yer: Ona ırgür **şu yere** kim odur a'le'd-derecât (Beyit. 4355)

Şu yıl / ol Halîl: **Şu yıl** gönderdi Allâh **ol Halîl'i** (Beyit. 1587)

Tamâm âfâk: Yapdı Seddi gezdi **âfâkı tamâm** (Beyit. 1509)

Tamâm hatm / her gece: Hem ihyâ ederdi **tamâm hatm** ile **her gece** (Beyit. 4602)

Tamam hatme: **Tamam hatme** sevâbın bula cânı (Beyit. 3485)

Tamâmet cihân: **Tamâmet cihâna** berâber durur (Beyit. 565)

Tamâmet nûr: **Tamâmet nûr** olur şehri ü sahârâ (Beyit. 44)

Tamâmet rahmet: **Tamâmet rahmet** ola münkinâta (Beyit. 128)

Tatlı su: Ona **tatlı su** olısar ona erer nihâyâtı (Beyit. 4862)

Tebârek yüz: Geri rûzi kıldı **tebârek yüzün** (Beyit. 1845)

Tiz kamçı: Bilâl'e emr kıldı kim ola **tiz kamçı**ya gavvâs (Beyit. 3929)

Tiz kamçı: Dedi **tiz kamçı**yı verin dedi şimdi nidersiz siz (Beyit. 3931)

Türlü âyât: Onunçün gösteripti **türlü âyât** (Beyit. 4305)

Türlü eşyâ: Koyup uçmağa verdi **türlü eşyâ** (Beyit. 1454)

Türlü evsâf: **Türlü evsâf** ile girdi Cebrayıl (Beyit. 2901)

Türlü haberler: İştittiniz nice **türlü haberler** (Beyit. 38)

Türlü naîm: Kanı ol cennetlerinde düzdüğü **türlü naîm** (Beyit. 472)

Ulu taş: Çıktı nâgâh bir katı ak **ulu taş** (Beyit. 2838)

Uş Ömer: Dediler kim yâ Resûla'llâh erişti **uş Ömer** (Beyit. 1887)

Uşak oğlan / derviş bay: Ki hattâ cümle hatunlar **uşak oğlan u derviş bay** (Beyit. 2608)

Cümle Kur'ân: Uşbu resme **cümle Kur'ân** ma'den-i hikmet durur (Beyit. 3599)

Ol sirâc: Ağladı pes işidicek uşbu sözü **ol sirâc** (Beyit. 3792)

Üç makaam: Uşbu yerde **üç makaama** remz eder Allâh der (Beyit. 3581)

İki hâl: Dediler zâhidlerindir uşbu **iki hâl** bil (Beyit. 3638)

Uzun kamçı: **Uzun kamçı** elindeydi önünce peyker-i eşhâs (Beyit. 3927)

Üç bin: Be-küllî sûre-i Yâsin tamâm **üç bin** durur harfi (Beyit. 3567)

Üç bölük: Müsülman **üç bölük** ola birisi olalar meskûr (Beyit. 4791)

Üç bölük: **Üç bölük** oldu pes ervâh-ı beşer (Beyit. 817)

Üç cüz: Hem dedi Kur'ân'ı Allâh eyledi **üç cüz** bilin (Beyit. 3598)

Üç ehâdîs: **Üç ehâdîs** içre îmânın kemâlin söyledi (Beyit. 3634)

Üç gün / üç gece: Doğmaya **üç gün** hem **üç gece** kadar fikr eyle var (Beyit. 4948)

Üç gün: Geldi ehline dedi **üç gündür** açtır Murtazâ (Beyit. 2875)

Üç gün: Ki ömründen **üç gün** kalıptur işitgil kelâm (Beyit. 4574)

Üç gün: Ki **üç gün** tamâm olucak olısar in'idâm (Beyit. 4578)

Üç gün: **Üç gün** karar etti resûl bulmadılar ondan nişân (Beyit. 2568)

Üç gün: **Üç gün** oldu kim taâm tatmadı ol hayrû'l-verâ (Beyit. 2874)

Üç hasâil: Dedi vardır **üç hasâil** kim olur etvâr-ı Hak (Beyit. 3639)

Üç i'tibârât: **Bu üç mertebeye üç i'tibârât** (Beyit. 108)

Üç kâfir: Seyr ederken geldi **üç kâfir** buna etti sibâb (Beyit. 2962)

Üç kâse: Getirdiler bana andan geri **üç kâse** tesbîlâ (Beyit. 2142)

Üç kez / üç kez: **Üç kez** urdu taşı **üç kez** oldu nûr (Beyit. 2842)

Üç kez: Suyu **üç kez** Besmele'yle Hamdele'yle dinlenü (Beyit. 1987)

Üç kez: Tutup sildi **üç kez** onun yüzünü (Beyit. 562)

Üç kez: **Üç kez** emr etti ona Hak girmedir verdi cevâb (Beyit. 847)

Üç kul: Ki yâ Ahmed **üç kul** aceb iştendir dinlegil (Beyit. 2366)

Üç mîl: Ki her fersahın kadrin **üç mîl** bil (Beyit. 567)

Üç milce: Alının ginliğinin mikdârı hem **üç milce** var (Beyit. 4922)

Üç müeddeb: Üçü onun **üç müeddeb**lerdurur (Beyit. 236)

Üç nesne: Bana **üç nesne** verdi anda Allâh (Beyit. 2198)

Üç salavât: Muhammed hazretine **üç salavât** (Beyit. 965)

Üç suâl: Dediler **üç suâl** edin eger bilse ikisini (Beyit. 2511)

Üç şal: Erişti Cebrayıl derhâl elinde var idi **üç şal** (Beyit. 4659)

Üç yıl: Dediler **üç yıl** oturdu evde da'vet eyledi (Beyit. 1912)

Üç zulmet: Ki **üç zulmetten** irgürdün necâtı (Beyit. 2313)

Üçüncü darb: Çün **üçüncü darb**kıldım çıktı berk (Beyit. 2854)

Üçüncü dünyâ: **Üçüncü dünyâ** göğünden firîştehler kanadına (Beyit. 2140)

Üçüncü gün: **Üçüncü gün** cum'aca olısar kadr-i sâati (Beyit. 4851)

Üçüncü hadîs: Budur **üçüncü hadîsi** kim resûlullâh dedi (Beyit. 3617)

Üçüncü hadîs: Dinle **üçüncü hadîsi** kim ne buyurdu resûl (Beyit. 3646)

Üçüncü haslet: Bu durur **üçüncü haslet** kim eger kaadir ola (Beyit. 3650)

Üçüncü kapı: **Üçüncü kapı**dan nazar edeler tamuya (Beyit. 2403)

Üçüncü kez: Geri **üçüncü kez** kapıyı vurdu (Beyit. 3986)

Üçüncü kez: **Üçüncü kez** ki Hakk'ı zikr edeler (Beyit. 4801)

Üçüncü makaam: Cennetü'l-Mevâ'dır **üçüncü makaam** (Beyit. 298)

Üçüncü mertebe: **Üçüncü mertebe** ef'âle vahdet (Beyit. 121)

Üçüncü ni'met: Bu durur **üçüncü ni'met** kim hidâyet eyleyem (Beyit. 3289)

Üçüncü sarı: Düzdü **üçüncü sarı** yâkuutdan (Beyit. 437)

Üçüncü serveri: Vahy-i sırrîdir **üçüncü serveri** (Beyit. 815)

Üçüncü tamâm: Budur **üçüncü tamâm** yer yüzünü (Beyit. 2043)

Velî sular: İçilmekten **velî sular** müberrâ (Beyit. 46)

Yakın ırah: Şöyledir âdetleri bir birine **yakın ırah** (Beyit. 484)

Yalın ayak: Pes yürüdü **yalın ayak** parmaklarının üstüne (Beyit. 2555)

Yanlış yol: Yanıldım yolu **yanlış yola** gittim (Beyit. 1079)

Yarım dem: **Yarım dem** hâşâ ondan ayrılaydı (Beyit. 1677)

Yazıcı melekler: Musâhibleridir **yazıcı melekler** amel (Beyit. 2398)

Yedi denizler / mehîb İmtidâd: Akıttı **yedi** pes **denizler mehîb İmtidâd** (Beyit. 530)

Yedi dîvâr: Kaplamışdır **yedi dîvâr** uçmağı (Beyit. 313)

Yedi etbâk: İbni Abbas dedi kim yerler **yedi etbâk**dır (Beyit. 462)

Yedi gök / yedi yerce: **Yedi gök yedi yerce** idi onun vüs'ati (Beyit. 609)

Yedi kat: **Yedi kat** göklerin kapısını açtı (Beyit. 4013)

Yedi kat: **Yedi kat** yer altında kaayim durur (Beyit. 639)

Yedi kat: **Yedi kat** yerin altıdır mâ-verâ (Beyit. 638)

Yedi kez: Tâ **yedi kez** haml'eyledi verdi amân ol mâh-rû (Beyit. 2581)

Yedi kez: **Yedi kez** dedi pes yedisi şehîd oldular (Beyit. 3123)

Yedi kez: **Yedi kez** onu eylediler tavâf (Beyit. 730)

Yedi yerler: Dedi peygamber yedi kat gök **yedi yerler** tamâm (Beyit. 3575)

Yedi yerler: Kuşandı **yedi yerlere** hem nitâk (Beyit. 494)

Yedi yerler: Yedi kat gök **yedi yerler** oldular (Beyit. 429)

Yedi yıl: Cihân içre **yedi yıl** hükm idiser (Beyit. 4912)

Yedi yıl: **Yedi yıl** yer yüzünde hükm idiser (Beyit. 4821)

Yedi yüz / ba'zı erbâb: **Yedi yüz**dür dediler **ba'zı erbâb** (Beyit. 4730)

Yedi yüz: **Yedi yüz**den çün aştı ömrü onun (Beyit. 1442)

Yedinci âsümân: Pes eriştik **yedinci âsümâna** (Beyit. 2116)

Yedinci göğ: Düzdü **yedinci göğü** vâsi' nitaak (Beyit. 448)

Yedinci göğ: **Yedinci göge** onu iletiler (Beyit. 581)

Yedinci göğ: Rivâyet ederler ki İblîs **yedinci göğ**e (Beyit. 681)

Yedinci gök: Gerçi kim **yedinci göktür** meskeni (Beyit. 457)

Yedinci gök: **Yedinci göge** dek andan cenâh-ı Cebrayil bezlâ (Beyit. 2140)

Yedinci gök: **Yedinci gök** üzre yarattı bedî' (Beyit. 584)

Yedinci yıl: Hicrete târih **yedinci yılda** çıktı Hayber'e (Beyit. 3223)

Yedinci yıl: Yedinci **yılda** çıkar dedi Deccâl (Beyit. 4807)

Yek nefes: Sâlikân-ı dergehetrâ her dü âlem **yek nefes** (Beyit. 3189)

Yel ferrâş: Külünü yele savurdu süpürdü onu **yel ferrâş** (Beyit. 904)

Yeşil cevher / ol Sultân: Pes ondan arşı yarattı **yeşil cevherden ol Sultân** (Beyit. 224)

Yeşil reng: **Yeşil reng** edipdir göğün nat'ını (Beyit. 497)

Yeşil yâkut / murabba' nizâm: **Yeşil yâkut** idi **murabba' nizâm** (Beyit. 599)

Yeşil zeberced: Eyledi **yeşil zebercedden** Mecîd (Beyit. 303)

Yetmiş bin / beş bin: Karâr etti **yetmiş bin** onda dahi **beş bin** ol (Beyit. 682)

Yetmiş bin / ol şehir: Ki **yetmiş bin** Benî İshâk bile **ol şehre** erişe (Beyit. 4796)

Yetmiş bin / yok idâd: Kî **yetmiş bin** idi melekler dolu **yok idâd** (Beyit. 526)

Yetmiş bin: Uyusar Isfahan'dan hem yehûdî ona **yetmiş bin** (Beyit. 4846)

Yetmiş câriye: Pes yarattı her evin içinde **yetmiş câriye** (Beyit. 340)

Yetmiş cild: İlle **yetmiş cilde** sığmaz etmez isem iktisâr (Beyit. 4933)

Yetmiş deve: Aldı hem **yetmiş deve** kurbâna etti irtihâl (Beyit. 3209)

Yetmiş deve: Aldı **yetmiş deve** kurban için ol şâh-ı rusul (Beyit. 3365)

Yetmiş deve: Anda **yetmiş deve** kim sürmüş idi hedyine ol (Beyit. 3385)

Yetmiş döşek: Kodu her taht üstüne **yetmiş döşek** dîbâ nisâc (Beyit. 334)

Yetmiş ev: Düzdü her havlu içinde **yetmiş ev** ârâste (Beyit. 333)

Yetmiş kez: Buyurdu onu **yetmiş kez** yudu enhâr-ı cennette (Beyit. 1390)

Yetmiş kişi: Tâ ki **yetmiş kişi** olmuştu şehîd (Beyit. 3172)

Yetmiş pâre / yetmiş namâz: Kıldı **yetmiş pâreye yetmiş namâz** (Beyit. 3149)

Yetmiş pâre: Anda **yetmiş pâre** kıldılar onu (Beyit. 3148)

Yetmiş yer / hep nûr: Ki **yetmiş yeri** sanki **hep nûrdan** (Beyit. 520)

Yetmiş yer: Ki **yetmiş yeri** döşedi ferş-i enver-mihâd (Beyit. 524)

Yetmiş yer: Yaradıp durur onda **yetmiş yeri** (Beyit. 519)

Yetmiş yer: Yarattı geri onda **yetmiş yeri** (Beyit. 521)

Yetmiş yer: Yarattı yeri onda **yetmiş yeri** ittiurâd (Beyit. 523)

Yetmişer cüz': İkisi dahi **yetmişer cüz'** idi (Beyit. 560)

Yigirmi şahs: Ona pervâz edip kondu **yigirmi şahs** ile fûrsân (Beyit. 2718)

Yumşak harîr: Ayası yassı idi **yumşak harîr** (Beyit. 1947)

Yüce canlar: **Yüce canlardı** bedenden âriyât (Beyit. 810)

Yüce dağlar: Kığırdı pes semâvâtı ve arzı **yüce dağları** (Beyit. 1225)

Yüce dergâh: Onu ta'zîm edip Allâh bağışladı **yüce dergâh** (Beyit. 4129)

Yüce dergâh: Sefer kıldı pes Allâh'a erişti **yüce dergâha** (Beyit. 4680)

Yüce devletler: Çün Âdem cennete girdi **yüce devletlere** erdi (Beyit. 987)

Yüce gök / bedr ay: Sanırdım kim **yüce gökten** sutû' ede yere **bedr ay** (Beyit. 4164)

Yüce izzetler: **Yüce izzetleri** mecden ve fahrâ (Beyit. 37)

Yüce kasr / aaleb saray: Ya'ni **yüce kasr** idi **aleb saray** (Beyit. 2852)

Yüce mertebe: Eger fikr edersen budur key **yüce mertebe** (Beyit. 4562)

Yüce savt: Âyişe dedi işittim dedi **yüce savt** ile (Beyit. 4113)

Yüce savt: **Yüce savt** ile lebbeyk et dahi Havvâ'ya hüzn etme (Beyit. 1292)

Yüce taak: Adını verdi Garîbe **yüce taak** (Beyit. 448)

Yüce taht: Yüceldin devlet ile **yüce tahta** (Beyit. 3969)

Yügrük kuş: Veyâ **yügrük kuş** uçarsa otuz bin yıl edip pervâz (Beyit. 227)
Yüz ammâ / ol pehlivân: Tuttu **yüz ammâ** resûlün kaskına **ol pehlivân** (Beyit. 1884)
Yüz bin: Dedi **yüz bin** olsavüz yeter idi (Beyit. 2929)
Yüz dînâr: Ki **yüz dînâr** verirlerse kimesne olmaya mesrûr (Beyit. 4780)
Yüz erce: Vere her bir mü'mine **yüz erce** kuvvet bunların (Beyit. 341)
Yüz kez: Kim ki **yüz kez** salavât etse bana fi'l-lezzât (Beyit. 4372)
Yüz vakıyye / uş gümüş: Ger sen onu öldürürsen **yüz vakıyye uş gümüş** (Beyit. 1877)
Yüz yıl / bu kez: Öldü **yüz yıl** geri dirgirdi **bu kez** (Beyit. 1513)
Yüz yıl / kamu ashab: Çü hicret **yüz yıla** erdi **kamu ashab** sefer kıldı (Beyit. 4768)
Zerrîn cibâl: Etmeyem hergiz nazar görür isem **zerrîn cibâl** (Beyit. 3199)

3.3.2. İsim Unsuru ve Sıfat Unsuru Kelime Grubu Olan Sıfat Tamlamaları

3.3.2.1. Sıfat Unsuru Kelime Grubu Olan Sıfat Tamlamaları

3.3.2.1.1. Sıfat Unsuru Tekrar Grubu Olan Sıfat Tamlamaları

Bin bin nefahât: Hazretullâhtan erişsin ona **bin bin nefahât** (Beyit. 4344)
Bir bir melek: Salavât hurûfunca **bir bir melek** (Beyit. 4390)
Bir bir nasîb: Mâli kısmet eyledi **bir bir nasîb** (Beyit. 2937)
Bir iki ay: **Bir iki ay** evlerinde yanmaz idi od onun (Beyit. 1982)
Bir iki şücâ': Yürüdü pes ensârîlerden **bir iki şücâ'** (Beyit. 3040)
Dopdolu su: Önünde çîni taslar **dopdolu su** (Beyit. 46)
Düpdüz âlem: Ki **düpdüz âlemi** râm etti Allâh (Beyit. 2109)
Düpdüz cihân: Ki Hakk'a irgüre **düpdüz cihânı** (Beyit. 4307)
Düpdüz hazâyin: Saça **düpdüz hazâyin** kudret-i zât (Beyit. 110)
Kâfir müslim olgan: Onunla eyledi mümtâz ki **kâfir müslim olganı** (Beyit. 2805)
On on imzâ: İner her harfine onun **on on** emlâk eder **imzâ** (Beyit. 3565)

Saf saf namâz: Melekler gibi hem **saf saf namâz** içre tutar ektâf (Beyit. 1486)

Saf saf sahâbe: Durdular **saf saf sahâbe** uydular tekbîr edip (Beyit. 3827)

Yer yer melek: Yaradır dolar anda **yer yer melek** (Beyit. 4390)

3.3.2.1.2. Sıfat Unsuru Sayı Grubu Olan Sıfat Tamlaması

Dokuz yüz elli yıl: **Dokuz yüz elli yıl** durdu sonucu gitti dünyâdan (Beyit. 1459)

Dokuz yüz elli yıl: Dilersen Nûh ömrünce **dokuz yüz elli yıl** ol sağ (Beyit. 4002)

Elli altı kez: **Elli altıkez** çeri gönderdi ettiler harâb (Beyit. 2952)

Elli üç yıl: Oluptu **elli üç yıl** Mekke menzil (Beyit. 3742)

On altı ay: **On altı ay** ibâdetde tutup yol (Beyit. 2763)

On beş gün: Dediler kırk gün **on beş gün** erişmedi ona eltâf (Beyit. 2516)

On bir yıl: Oluptu hicret **on bir yıl** bu yıldan tuttular târih (Beyit. 4124)

On iki halîfe: Demişlerdir bu **on ikihalîfe** (Beyit. 4816)

On iki halîfe: Hem **on iki halîfe** olmayınca (Beyit. 4813)

On iki hicâb: Çün **on iki hicâb** oldu Hak'ın rahmetleri doldu (Beyit. 204)

On iki ilm: **On ikiilmi** dinledim ketrât (Beyit. 4339)

On iki kişi: Mekrine fikr etti onun **on iki kişi** ittifâk (Beyit. 2525)

On iki yıl: Hilâfette **on iki yıl** tutmuş idi mekân (Beyit. 4603)

On iki yıl: **On ikiyıl** ki çün doldu dedi şimdi o vakt oldu (Beyit. 4698)

On iki hicâb: Yarattı sonra **on iki hicâbı** (Beyit. 196)

On ikinci şefâat: **On ikinci şefâatti** şefâat ona rif'atti (Beyit. 203)

On ikinci velî: **On ikincivelî** Mehdî olısar (Beyit. 4819)

On sekiz gün: Egerçi **on sekiz günde** mübârek cismidi hasta (Beyit. 4125)

On üç sahâbe kirâm: Şehîd oldu **on üç sahâbe kirâm** (Beyit. 3076)

On üç yıl: **On üç yıl** hilâfet ediptir bu iki azîz (Beyit. 4593)

Otuz dört kez: **Otuz dört kez** ediptir göğe mi'râc (Beyit. 2268)

Otuz üç ricâl: **Otuz üç ricâl** altı hatun idi (Beyit. 1862)

Üç yüz altmış ağız: Ona **üç yüz altmış ağız** yaradır (Beyit. 4393)

Üç yüz altmış baş: Verir her bire **üç yüz altmış başı** (Beyit. 4391)

Üç yüz altmış lügat: Geri **üç yüz altmışlügat** söyler ol (Beyit. 4395)

Üç yüz altmış yıl: Çün İdris gitti dünyâdan yaşayıp **üç yüz altmış yıl** (Beyit. 1458)

Üç yüz bin yigirmi dört bin yıl: Ki **üç yüz bin yigirmi dört bin yıl** (Beyit. 195)

Üç yüz on üç yâr: Çıktı peygamber yürüdü **üç yüz on üç yâr** ile (Beyit. 2966)

Yetmiş iki dil: Belirdi **yetmiş ikidil** cihânı tuttular ahlâf (Beyit. 1463)
Yigimi beş ricâl: Cümlesi bin beş yüz idi hem **yigimi beş ricâl** (Beyit. 3216)
Yigimi yedi gün: Tâ ki hastoldu **yigimi yedigünde** intihâ (Beyit. 2887)
Yigirm'beş gün: Etti ol kavmi **yigirm'beşgün** hisâr (Beyit. 2932)
Yigirmi dört kez: Ki tâ ona **yigirmi dörtkez** erişdi sakam (Beyit. 3124)
Yigirmi iki kez: **Yigirmi iki kez** hatme sevâbınca bulur îlâ (Beyit. 3564)
Yüz bin yıl: Ki **yüz bin yıl** kadar tahlîl kıldı (Beyit. 183)
Yüz dört kitap: Kodu **yüz dört kitabda** onu Gâffâr (Beyit. 3489)
Yüz on beş sahâbe: Lîki **yüz on beş sahâbe** var idi (Beyit. 2929)
Yüz on dört sûre: Onunçün **yüz on dört** olup **sûre** oldu şümâr (Beyit. 4496)
Yüz yigirm'oğlan: Dahi Havvâ anadan hem doğuptur **yüz yigirm'oğlan** (Beyit. 1395)

3.3.2.1.3. Sıfat Unsuru Bağlama Grubu Olan Sıfat Tamlaması

Bâtın u zâhir ayân: **Bâtın u zâhirayân** Kur'an'ı bil (Beyit. 3572)
Bâtın u zâhir mekân: Dahi hem **bâtın u zâhir mekândır** (Beyit. 4276)
Evvel ü âhir zaman: Ki dedi **evvel ü âhir zamandır** (Beyit. 4276)
Evvel ü âhir beyân: **Evvel ü âhirbeyân** Kur'an'ı bil (Beyit. 3572)
Evvel ü âhir ebed: **Evvel ü âhirebed** Allâh'tır (Beyit. 3678)
Şirrîr ü kâfir gulâm: Ki Feyrûz idi adı **şirrîr ü kâfir gulâm** (Beyit. 4579)
Vâhid ü Ferd ü Ehad Allâh: **Vâhid ü Ferd ü Ehad Allâh'tır** (Beyit. 3679)
Zâhir ü bâtın Samed: **Zâhir ü bâtın Samed** Allâh'tır (Beyit. 3678)

3.3.2.1.4. Sıfat Unsuru Birleşik İsim Grubu Olan Sıfat Tamlaması

İşbu ahbâr: Pes var imdi kullarıma **işbu ahbârı** değil (Beyit. 2461)
İşbu ahvâl: **İşbu ahvâl** olmasa âbid değil çatmaya kaş (Beyit. 2453)
İşbu ahvâl: Kılındı çün ezelde **işbu ahvâl** (Beyit. 1367)
İşbu bab: Haberler türlü türlü **işbu babda** (Beyit. 2285)
İşbu bey'at: Dedi Osman için olsun **işbu bey'at** ittisâl (Beyit. 3218)
İşbu emânet: Dedi **işbu emânet** kim beyân ettim onu size (Beyit. 1206)

İşbu Furkaan: Pes indi âhir âyet **işbu Furkaan** (Beyit. 3744)
İşbu gazâ: Âhir-i Zi'l-ka'dede **işbu gazâ** (Beyit. 2938)
İşbu gün: Bedr'e **işbugün** nite ola sevâ (Beyit. 3162)
İşbu hâl: Beyân et imdi bize **işbuhâli** (Beyit. 4273)
İşbu hâl: Fikrini der i'tibâr et **işbu hâle** tut sımâh (Beyit. 470)
İşbu hâl: Çün işitti **işbu hâli** ol Ebû cehl-i laîn (Beyit. 2968)
İşbu hâle: Gel imdi i'tibâr et **işbu hâle** (Beyit. 4745)
İşbu iş: İştip dedi münâfıklar acebdir **işbu iş** (Beyit. 2861)
İşbu kâr: Çü gördü dedi ikinizden durur **işbu kâr** (Beyit. 3056)
İşbu kelâm: Çü halk işittiler **işbu kelâmı** (Beyit. 2699)
İşbu kemâlât: Muattar ola müşğ gibi işit **işbu kemâlâtı** (Beyit. 4871)
İşbu korku: Lîki ten can **işbu korkudan** eridi çün resâs (Beyit. 2462)
İşbu kul: Ne bilir kimin karşısına durur **işbu kul** (Beyit. 2367)
İşbu makaam: Âlem-i ervâh idi **işbu makaam** (Beyit. 804)
İşbu makaam: Âlem-i ervâh idi **işbumakaam** (Beyit. 504)
İşbu makaam: Çü söz **işbumakaama** erdi ey şâh (Beyit. 3470)
İşbu nakş: Bâb-ı hâmisde yazılmış **işbu nakş** (Beyit. 320)
İşbu nâîf: İşitsin **işbu nâîfde** ne söyler zühd ü takvâdan (Beyit. 3687)
İşbu remz: Kim bilirse **işburemzi** şâkir ü meşkûr olur (Beyit. 3581)
İşbu resme: **İşbu resme** san'at ile eylemişti iftirâs (Beyit. 827)
İşbu rûh: Rûhı insânî değildir **işbu rûh** (Beyit. 251)
İşbu sıfatlar: Dediler **işbusıfatlar** vasfıdır muhlislerin (Beyit. 3645)
İşbu sırr: Çünki bildin **işbu sırrı** cân ile (Beyit. 361)
İşbu sırr: Gel beri ey pîr-i sâlik **işbu sırrı** dinle kim (Beyit. 355)
İşbu suâl: Cevâbımız budur **işbu suâle** (Beyit. 4294)
İşbu şân: Ömrümün içinde **işbu şânı** hîç (Beyit. 2844)
İşbu şeref: Sana **işbu şeref** besdir ki yaptın eşrefü'l-evzâ' (Beyit. 1295)
İşbu tasvîr: Gel imdi gönül levhına **işbu tasvîri** yaz (Beyit. 1819)
İşbu yüz: Nice açmış **işbu yüzde** gizli râz (Beyit. 365)
Uşbu söz: Ağladı pes işidicek **uşbu sözü** ol sirâc (Beyit. 3792)
Uşbu dört: Cemî'in kodu **uşbu dörtte** Subhân (Beyit. 3490)
Uşbu iki hâl: Dediler zâhidlerindir **uşbu iki hâli** bil (Beyit. 3638)
Uşbu âyet: **Uşbu âyet** nâzil oldu şânına (Beyit. 3344)
Uşbu dîn: Kim Allâhu Taâlâ **uşbudîni** (Beyit. 4723)

Uşbu dört: Cemî'in kodu **uşbudörtte** Subhân (Beyit. 3490)
Uşbu estâr: Çün ona **uşbu estârı** ifâza eyledi Feyyâz (Beyit. 2464)
Uşbu fenâ: Ki hükmü'llâh budur **uşbufenâda** (Beyit. 3757)
Uşbu ibârât: Uyanı suya atısar işit **uşbu ibârâtı** (Beyit. 4861)
Uşbu ma'nî: Kazâ ve kader **uşbu ma'nî**ledir (Beyit. 3892)
Uşbu resme: **Uşbu resme** kırıla ehl-i cihan (Beyit. 4980)
Uşbu resme: **Uşbu resme** Dabbetü'l-arz seyr idiser âlemi (Beyit. 4931)
Uşbu söz: **Uşbu sözdendir** ki derler ey hümâm (Beyit. 4985)
Uşbu yol: Kim **uşbu yola** gitmemiş etmen pes ona siz gulû (Beyit. 2583)
Uşbu fenâ: Ki hükmü'llâh budur **uşbu fenâda** (Beyit. 3757)
Uşbu dîn: Kim Allâhu Taâlâ **uşbu dîni** (Beyit. 4723)
Uşbu der: Ne döysün **uşbu derde** seng-i hârâ (Beyit. 51)
Uşbu resme: **Uşbu resme** cümle Kur'ân ma'den-i hikmet durur (Beyit. 3599)
Uşbu resme: **Uşbu resme** Dabbetü'l-arz seyr idiser âlemi (Beyit. 4931)
Uşbu resme: **Uşbu resme** kırıla ehl-i cihan (Beyit. 4980)
Uşbu söz: **Uşbu sözdendir** ki derler ey hümâm (Beyit. 4985)
Uşbu yer: **Uşbu yerde** üç makaama remz eder Allâh der (Beyit. 3581)
Uşbu ma'nî: Kazâ ve kader **uşbu ma'nî**ledir (Beyit. 3892)
Uşbu ibârât: Uyanı suya atısar işit **uşbu ibârâtı** (Beyit. 4861)
Uşbu resme: **Uşbu resme** cümle Kur'ân ma'den-i hikmet durur (Beyit. 3599)
Uşbu söz: Ağladı pes işidicek **uşbu sözü** ol sirâc (Beyit. 3792)
Uşbu yer: **Uşbu yerde** üç makaama remz eder Allâh der (Beyit. 3581)
Uşbu zâhidler: Dediler **zâhidlerindir** **uşbu** iki hâli bil (Beyit. 3638)

3.3.2.1.5. Sıfat Unsuru Ablatif Grubu Olan Sıfat Tamlaması

Güneşten enver muazzezler: **Güneşten** yüzleri **enver muazzezler** kamu eşrâf (Beyit. 1465)

3.3.2.2. İsim Unsuru Kelime Grubu Olan Sıfat Tamlamaları

3.3.2.2.1. İsim Unsuru Bağlama Grubu Olan Sıfat Tamlamaları

Bu akl u can: Yâ ona îsâr ola **bu akl u can** (Beyit. 393)

Bu aklıyyât u şer'ıyyâ: Muhammed'den bilinmiştir **bu aklıyyât u şer'ıyyâ** (Beyit. 231)

Bu cân u cihan: Nite lâıık ola **bu cân u cihan** (Beyit. 393)

Bu kadr ile ihlâs: Hemâna kim çıka cânın gider **bu kadr ile ihlâs** (Beyit. 991)

Bu kevn ü mekân: Onunçün oluptur **bu kevn ü mekân** (Beyit. 1871)

Bu külliyyât ü cüz'ıyyât: Kamu nakş oldu üstünde **bu külliyyât ü cüz'ıyyât** (Beyit. 221)

Bu yer ü gök: Varlığına **buyer ü gök** şahid (Beyit. 4313)

Bu âh u derd: **Bu âh u derd** ile mahzûn olursuz (Beyit. 1177)

Cümle hass ü âmı: Ki şarktan garba **cümle hass ü âmı** (Beyit. 2688)

Cümle muhâcirler ile ensâr: Bu kez ağlaştılar **cümle muhâcirler ile ensâr** (Beyit. 3944)

Dâyimâ fikr ü halk: İşi **dâyimâ fikr ü halka** karışmaz niçin (Beyit. 1711)

Hep fahr ile kibr ile: Gelir **fahr ile kibr ile** hep Kureyş (Beyit. 3063)

Her subh u şâm: Ki Kur'ân gelip Cebrayil indi **her subh u şâm** (Beyit. 1820)

Kamu elfâz ile ma'nâ: Olur bu merkeze dâıir **kamu elfâz ile ma'nâ** (Beyit. 3464)

Kamu envâ' ile esnâf: Nitekim Âdem'e etti **kamu envâ' ile esnâf** (Beyit. 1464)

Kamu esmâ ve hakaayık: **Kamu esmâ ve hakaayık** suverinden ma'nâ (Beyit. 3352)

Kamu kübrâ ve sugrâ: Anılmıştır **kamu kübrâ ve sugrâ** (Beyit. 40)

Kamu kübrâ ve sugrâ: Meâsîden ırağ etti **kamu kübrâ ve sugrâdan** (Beyit. 3727)

Kamu metbû' ile etbâ': Şikâyet ettiler Hak'a **kamu metbû' ile etbâ'** (Beyit. 1323)

Kamu şarkan ve garbâ: Aradılar **kamu şarkan ve garbâ** (Beyit. 1617)

Kamu şeyh ü şâb: İşıtsin bu sözü gönülden **kamuşeyh ü şâb** (Beyit. 4397)

Kamuahlâf ile eslâf: Hitâb etti kim işitti **kamuahlâf ile eslâf** (Beyit. 1491)

Kamu efhâm u evhâm: Tahayyürde **kamu efhâm u evhâm** (Beyit. 7)

O Bîr ü Bâr: Salât etti ona evvel **o Bîr ü Bâr** u bî-hemtây (Beyit. 4168)

Ol âşikârâ ve nihân: Benden istihyâ ede **olâşikârâ ve nihân** (Beyit. 2439)

Ol Azîz ü Hakîm: Yenâbî-i hikmet onun **olAzîz ü Hakîm** (Beyit. 1728)

Ol cân u cihan: Bunda **ol cân u cihan** terkin uranlar erişir (Beyit. 3660)

Ol devlet ü ikbâl: Kanı **ol devlet ü ikbâl** kanı ol izzet-i Feyyâz (Beyit. 1073)

Ol izzet ü ikrâm: Kanı **ol izzet ü ikrâm** kanı ol ni'met-i Feyyâz (Beyit. 1065)

Ol Kaadir ü Keşşâf: Zihî izzet ki kılmıştır sana **olKaadir ü Keşşâf** (Beyit. 4023)

Ol Kaadir ü Mennân: İşit nice eder ta'zîz onu **ol Kaadir ü Mennân** (Beyit. 2734)
Ol Kerîm ü Cevâd: Pes ondan nazar eyledi **ol Kerîm ü Cevâd** (Beyit. 541)
Ol Kerîm ü Rahîm: Mekaalîd-i rahmet onun **ol Kerîm ü Rahîm** (Beyit. 1728)
Ol kibr ü riyâ: Cenâbî ârî **ol kibr ü riyâdan** (Beyit. 1260)
Ol ravza ve rıdvân: Kanı **ol ravza ve rıdvân** kanı ol cennet-i Feyyâz (Beyit. 1075)
Öyle Nûn ü Sâd: Onu iki kısım eyledi **öyledir Nûn ü Sâd** (Beyit. 546)
Tamâmet ilm ile hikmet: **Tamâmet ilm ile hikmet** yaratmış (Beyit. 1117)
Tamâmet sıgâr u kibâr: Kaleminden serâya **tamâmet sıgâr u kibâr** (Beyit. 703)

3.3.2.2.2. İsim Unsuru Sıfat Tamlaması Olan Sıfat Tamlaması

Aceb bir rivâyet: Bu sözden **aceb bir rivâyet** sahîh (Beyit. 517)
Ahmer kıvırcık hicân: Hem verem ben yüz deve **ahmer kıvırcık** hep **hicân** (Beyit. 1877)
Altı bin yıl: Hicâb-ı menzilette hem pes **altı bin yıl** eğlendi (Beyit. 208)
Altı yüz bin kat: Yarattı arşın altında hicâbı **altı yüz bin kat** (Beyit. 228)
Beş bin melek: Anda gönderdi tamâm **beş bin melek** (Beyit. 3331)
Beş bin yıl: Hidâyetler hicâbında çü **beş bin yıl** sürüp hâlât (Beyit. 208)
Beş kez secde: Çü **beş kez secde** kıldı ol âlâ nûr (Beyit. 169)
Beş yüz bin: Tâ ki **beş yüz bin** ehâdîs-i nebîden yazmışam (Beyit. 3608)
Beş yüz melâik: Ki **beş yüz melâik**le tuttu sebîl (Beyit. 2997)
Beş yüz melek: Ki **beş yüz melek**le sakına ili (Beyit. 2999)
Beş yüz yıl: Kalınlığı **beş yüz yıl** idi tamâm (Beyit. 599)
Beş yüz yıl: Ki **beş yüz yıl** onun kalınlığı yol (Beyit. 640)
Beş yüz yıl: Ki her harbe **beş yüz yıl** uzununu etme inâd (Beyit. 551)
Beşer yüz yıl: **Beşer yüz yıl** idi ayaktan bir ayağına (Beyit. 605)
Bin gaybî kapu: Her nefeste açılırdı ona **bin gaybî kapu** (Beyit. 1989)
Bin saf firiştehler: Tamâm **bin saf firiştehler** onunla oldular hem-râh (Beyit. 4128)
Bir âbid kul: Tâ ki **bir kul âbid** oluban giye zühde libâs (Beyit. 2434)
Bir aceb söz: Haberde vârid oldu **bir aceb söz** (Beyit. 1174)
Bir aceb söz: İşit **bir aceb söz** diyelim ayân (Beyit. 507)
Bir ak bulut: Bakıp gördü **bir ak bulut** durup gölge eder ona (Beyit. 1661)
Bir ak bulut: **Bir ak bulut** onun dâyim dururdu üstüne çâlâk (Beyit. 1632)
Bir ak salkım: **Bir ak salkım**dı cennetden kim ola ibtidâ ol as (Beyit. 918)

Bir ak yer: **Bir ak yer** yarattı otuz dünyece (Beyit. 509)

Bir a'lâ makaam: Pes yarattı onda **bir a'lâ makaamı** ol ilâh (Beyit. 348)

Bir avuç turâb: Kimin vus'u var kim **bir avuç turâb** (Beyit. 3094)

Bir avuç turâb: Sunup yerden aldı **bir avuç turâb** (Beyit. 3068)

Bir buçuk yıl: Dediler **bir buçuk yıldan** işit nice eder Allâh (Beyit. 2056)

Bir cevberli tâc: Alnı bedr ü yüzü gün başında **bir cevberli tâc** (Beyit. 335)

Bir cevherli tâc: Var idi başında **bir cevherli tâc** (Beyit. 882)

Bir dahi dîn: Ki benden sonra gelmez **bir dahi dîn** (Beyit. 3759)

Bir garîb insan: Dedi dünyâda şöyle ol nitekim **bir garîb insan** (Beyit. 3704)

Bir güzel oğul: Çü doğdu **bir güzel oğlu** adını verdi Şîs onun (Beyit. 1404)

Bir hâs kul: Ana **bir hâs kulu** tapmadığıyçün (Beyit. 1183)

Bir hoş rivâyet: İşit **bir hoş rivâyet** kim demiştir Kurtubî onu (Beyit. 3431)

Bir iki fetîl: Pes açtı saçından **bir iki fetîl** (Beyit. 1784)

Bir kaç gün: Gerçi **bir kaç gün** kafes buldum bu topraktan misâl (Beyit. 3197)

Bir katı taş: Kalbi tâhir ola yumşak olmaya **bir katı taş** (Beyit. 2449)

Bir latîf cevher: Kim yarattı **bir latîf cevher** nazat kaldı ona (Beyit. 413)

Bir legen altın: Getirdi **bir legen altın** dolu îmân u hikmetten (Beyit. 2060)

Bir nice ensâri: **Bir nice ensâri** kaldı bile (Beyit. 3321)

Bir nûrânî kandîl: Bulardan sonra **bir nûrânî kandîl** (Beyit. 178)

Bir pâre bulut: İrişdi Cebrâyî derhâl elinde **bir pâre bulut** (Beyit. 4839)

Bir şemme zerre mevcûdât: Arş **bir şemme zerre mevcûdât** (Beyit. 4320)

Bir tâc murassa: Uralum başına **bir tâc murassa** zîver-i elfâz (Beyit. 1195)

Bir tâze ağaç: Pes bitti emru'llah ile ol yerde **bir tâze ağaç** (Beyit. 2560)

Bir türlü ümmet: Görür kim halkın içinde durur **bir türlü ümmet** kim (Beyit. 1465)

Bir ulu hacir: **Bir ulu hacir** kim onun cüssesin hey'etin (Beyit. 608)

Bir ulu mu'cize: **Bir ulu mu'cize** anda geri izhâr ediptir kim (Beyit. 2497)

Bir yel üst: Bu taş **bir yel üstünde** yel kudret üstünde şâz (Beyit. 622)

Bir yeşil cevher: Yarattı **bir yeşil cevher** nazar eyledi heybetle (Beyit. 223)

Bir yeşil sahra: Dediler serâ **bir yeşil sahradır** (Beyit. 639)

Bir yeşil taş: Deniz hem durur **bir yeşil taşta** edip karâr (Beyit. 625)

Bir zülfi mutarrâ: Koyam bu yüzde **bir zülfi mutarrâ** (Beyit. 42)

Biraz ince kıl: Var idi göğsünde **biraz ince kıl** (Beyit. 1949)

Bu altı söz: **Bu altı sözde** cem'etti kamu âlemlerin ilmin (Beyit. 3469)

Bu beş bayram: **Bu beş bayram** ile ol gün doluptu (Beyit. 3391)

Bu beş şahıs: **Bu beş şahsı** aldı Ebû Bekr pes (Beyit. 1858)

Bu bir iş: Dedi **bu bir iş** için yaradılıpdır şeksüzün (Beyit. 836)

Bu bir mücevvef: Dedi ashâbına kim **bu bir mücevvef** nesnedir (Beyit. 840)

Bu bir nısf: **Bu bir nısfın** etmişti yer altına intibâz (Beyit. 619)

Bu cümle cevâz: Yemişler yarattın kimindir **bu cümle cevâz** (Beyit. 767)

Bu cümle halîfe: Kureyş'den ola **bu cümle halîfe** (Beyit. 4814)

Bu dokuz yer: **Bu dokuz yerde** kîtâle eylemişti incizâb (Beyit. 2957)

Bu dört kapı: **Bu dört kapıdan** pes bular bulalar iltizâz (Beyit. 2404)

Bu elli vakit: **Bu elli vakte** hiç tâkaat getirmez (Beyit. 2207)

Bu fenâ âlemi: Koyup **bu fenâ âlemi** istediler bekaa (Beyit. 541)

Bu fenâ mülk: Nidersin **bu fenâ mülkü** çü sen fânî cihan fânî (Beyit. 3733)

Bu gizli râzı: Ayân etmiş durur **bu gizli râzı** (Beyit. 4275)

Bu heft âsümân ü zemîn: Çü bildin düzüldü **bu heft âsümân ü zemîn** (Beyit. 543)

Bu iki âyet: Velî **bu iki âyet** anla onu (Beyit. 2195)

Bu iki âyet: Biri **bu iki âyettir** ki dedik (Beyit. 2199)

Bu iki azîz: On üç yıl hilâfet ediptir **bu iki azîz** (Beyit. 4593)

Bu iki hatun: Hadîce Fâtıma anda anandır **bu iki hatun** (Beyit. 4677)

Bu iki kevn: **Bu iki kevn** bular bir habbeeye saymaz niçin (Beyit. 3305)

Bu iki kişi: Velî **bu iki kişi** kimdir eder iftihâr (Beyit. 3045)

Bu iki leşker: Pes anda **bu iki leşker** kîtâle ettiler ikdâm (Beyit. 4791)

Bu iki sadr: Ömer'le pes **Ebû Bekr**'i getirdi **bu iki sadr** (Beyit. 2740)

Bu iki sultan: Atandır **bu iki sultan** bekaada tuttular evtân (Beyit. 4676)

Bu iki tâife: **Bu iki tâifeden** birin sana kılma şitâb (Beyit. 2969)

Bu ikinci makaam: Çün **bu ikinci makaamı** size takrîr eyledik (Beyit. 3592)

Bu işde bu sıfat: Nedir dersin **bu işde bu sıfatta** (Beyit. 1188)

Bu işte din: Nedir hikmet **bu işte din** işitem (Beyit. 1163)

Bu işte hikmet: Cevâb aydın nedir **bu işte hikmet** (Beyit. 1161)

Bu kamu tertîb: **Bu kamu tertîb** onunçün kim Muhammed Mustafâ (Beyit. 425)

Bu kara don / bu yas don: **Bu kara donu** pes giysin ki **bu yas donudur** dedi (Beyit. 4662)

Bu kutlu bâb: Aça Allâh ona **bu kutlu bâbı** (Beyit. 3487)

Bu külli cüz'ıyyât: Gelmez ise **bu külli cüz'ıyyât** (Beyit. 4336)

Bu ol mi'râc: **Bu ol mi'râc** idi kim cümle ervâh (Beyit. 2097)

Bu ol vahdet: **Bu ol vahdetdurur** kim cümle ef'âl (Beyit. 122)

Bu sekiz cennetler: **Bu sekiz cennetlere** düzdü kapı (Beyit. 316)

Bu sekiz cennetler: **Bu sekiz cennetlerin** sudan yarattı aslını (Beyit. 276)

Bu sekiz nefer: **Bu sekiz neferdir** ki sâbık durur (Beyit. 1860)

Bu son râhat: Ölüm râhatıdır **bu son râhatı** (Beyit. 3836)

Bu sun'ı temâşâ: **Bu sun'ı temâşâ** bu san'attan et iltizâz (Beyit. 624)

Bu üç esmâ: Gör **bu üç esmâdanice** ma'nîler mestûr olur (Beyit. 3580)

Bu üç ihtiyâr: Sürüp atı meydâna girdi **bu üç ihtiyâr** (Beyit. 3046)

Bu üç mertebe: **Bu üç mertebeye** üç i'tibârât (Beyit. 108)

Bu üç sıfatlar: Kimdekim **bu üç sıfatlar** bulunursa dedi ol (Beyit. 3644)

Bu üç vahdet: **Bu üç vahdet** kemâlinde o Cebbâr (Beyit. 123)

Bu yedi işde: Nedir **bu yedi işde** hikmetu'llâh (Beyit. 1168)

Bu yüce şân: Velî çün kıldıdı mir'ât yüzüne **bu yüce şânı** (Beyit. 2799)

Bu zaîf insan: Cehennemde bular korkar acebdır **bu zaîf insan** (Beyit. 1212)

Bunlar ne âlem: Eğer sorar isen ki **bunlar ne âlem** durur (Beyit. 532)

Cümle bir hamle: Na'ra urup **cümle bir hamle** kılın (Beyit. 3316)

Cümle bu devletler izzetler ni'metler: **Cümle bu devletleri izzetleri ni'metleri** (Beyit. 342)

Cümle bu rahmetler: **Cümle bu rahmetleri** onun için etti revâc (Beyit. 342)

Cümle dört hadîs: Lîki **cümle dört hadîs**inde geri mahsûr olur (Beyit. 3608)

Cümle ol medâyin: **Ol medâyin cümle** Kistrâ'nın idi (Beyit. 2847)

Dokuz bin yıl: Hicâb-ı rahmet içinde **dokuz bin yıl** edip isbât (Beyit. 206)

Dokuz yüz bin: **Dokuz yüz bin** hem altmış bin olur bu cümle-i mezkûr (Beyit. 4783)

Dokuz yüz esîr: Aldılar anda **dokuz yüz** var **esîr** (Beyit. 2934)

Dört ay hilâfet: İki yıl dahi etti **dört ay hilâfet** kıyâm (Beyit. 4566)

Dört bin mübâriz: Siz gelin **dört bin mübâriz** cem' olun (Beyit. 3316)

Dört yüz ashâb: Ki var idi muhâcir **dört yüz ashâb** (Beyit. 4730)

Dört yüz kul: Dediler ki **dört yüzden** artuk **kulu** var idi (Beyit. 4612)

Elli bin yıl: Ki **elli bin yıl** onu ön yarattı (Beyit. 131)

Elli kez yüz bin: **Elli kez yüz bin** olur pes arşdan tâ kürsiye (Beyit. 270)

En ednâ cimri uryân: Onunçün dünyeden yegdir **en ednâ cimri uryânı** (Beyit. 2815)

Her bir mü'min: Kıla **her bir mü'mine** Adn uçmağında izdivâc (Beyit. 340)

Her bir mü'min: Vere **her bir mü'mine** yüz erce kuvvet bunların (Beyit. 341)

Her dü âlem: Sâlikân-ı dergehetrâ **her dü âlem** yek nefes (Beyit. 3189)

İki bin yıl: Ki senden ön **iki bin yıl** bir ev indirmişem yere (Beyit. 1290)

İki bin yıl: Ki senden ön **iki bin yıl** bu beyti etti Hak ibdâ (Beyit. 1301)

İki bin yıl: Nübüvvette vatan tuttu oturdu makaam itti **iki bin yıl** (Beyit. 209)

İki genc yiğitler: Erişti **iki genc yiğitler** ona nâmdâr (Beyit. 3052)

İki saf ceng: Çün **iki saf ceng** için etti yarak (Beyit. 3317)

İki yüz yıl: Devr kıldı **iki yüz yıl** etmedi cisme temâs (Beyit. 848)

İki yüz yıl: Pes **iki yüz yıl** ağıladı dilinde vahdet-i elfâz (Beyit. 1233)

İki yüz yigirmi dört bin enbiyâ: **İki yüz yigirmi dört bin enbiyâ** (Beyit. 1515)

İki yüzlü bıçağ: **İki yüzlü bıçağ** ile dürttü onu bu kul (Beyit. 4582)

İkinci bu kul: **İkinci bu kuldur** ki bu gün gıdâsı yeter (Beyit. 2368)

İş bu hâlet: **İş bu hâletten** haber verdi Alî (Beyit. 4117)

İşbu yedi göğ: **İşbu yedi göğ** yedi pâsübân (Beyit. 452)

Kamu ak libâs: Melekler giyerdi **kamu ak libâs** (Beyit. 3001)

Kamu bu âlem: Muştuladılar **kamu bu âlemin** (Beyit. 1517)

Kamu ol gün: **Kamu ol günde** bayram etti kat'â (Beyit. 3393)

Kamu ol su: İçtik abdest aldık **ol sudan kamu** (Beyit. 2927)

Kırk bin göz kulağ burn ağz dil: Ki **kırk bin gözü kulağı burnu ağzı dili** (Beyit. 604)

Kızıl altın taht: Pes andan **kızıl altın taht** ona gönderdi cennetten (Beyit. 921)

Münâsib lâtif bir kelâm: Bu söze **münâsib lâtif bir kelâm** (Beyit. 4381)

Nâgehân bir gece: **Nâgehân bir gece** esti bir sabâ yeli katı (Beyit. 2889)

Nice bu âlemler: **Nice bu âlemlere** gelir garîb (Beyit. 370)

Nice yüz bin yıl: **Nice yüz bin yıl** avâlim seyr edip (Beyit. 1526)

O beş secde: **O beş secde** bize beş vakt namâz oldu niyâz oldu (Beyit. 167)

O bir hulk: **O bir hulk** onu uçmağa koyuban tâc ura (Beyit. 4549)

Ol âhîret hatun: Kim **ol âhîret hatunu** Fâtîma gül-izâr (Beyit. 4505)

Ol a'lâ seyyidin: **Ol a'lâ seyyidin** vasfın Yazıcıoğlu ednâdan (Beyit. 3731)

Ol bedr ay: Alıp onu geri döndâ bu evkaat üzre **ol bedr ay** (Beyit. 2222)

Ol bedr ay: Beyân eyledi mi'râcın bu hâlât üzre **ol bedr ay** (Beyit. 2228)

Ol bedr ay: Bu resm ile haber verdi bu râyât üzre **ol bedr ay** (Beyit. 2221)

Ol bedr ay: Cihânı cümle tayy etti bu mirkaat üzre **ol bedr ay** (Beyit. 2223)

Ol bedr ay: Çü gördüler kim olmuştur Hak'a âyîne **ol bedr ay** (Beyit. 2604)

Ol bedr ay: Çü mîrâca urûc etti semâvât üzre **ol bedr ay** (Beyit. 2219)

Ol bedr ay: Görüp ya'nî deve çöke kim ine anda **ol bedr ay** (Beyit. 2606)

Ol bedr ay: Haremdir mescid etmişti onun sahnında **ol bedr ay** (Beyit. 2614)

Ol bedr ay: Kığırdı her biri onu k'iire evine **ol bedr ay** (Beyit. 2604)

Ol bedr ay: Mülâkaat oldu onunla makaalat üzre **ol bedr ay** (Beyit. 2227)

Ol bedr ay: Ne buyurdu onu dinle bu âyât üzre **ol bedr ay** (Beyit. 2220)

Ol bedr ay: Oluptur ravza ve dergâh yatar zımnında **ol bedr ay** (Beyit. 2615)

Ol bedr ay: Pes ashâb uydular ona dirâyet kıldı **ol bedr ay** (Beyit. 2258)

Ol bedr ay: Tamâm oldu rücû etti bu gaayât üzre **ol bedr ay** (Beyit. 2219)

Ol bedr ay: Urûc etti nüzûl etti bu mîkaat üzre **ol bedr ay** (Beyit. 2224)

Ol bedr ay: İnâyet eyledi Allâh hidâyet kıldı **ol bedr ay** (Beyit. 2259)

Ol bedr ay: Oluptu kalb gibi kaleb kemâlât üzre **ol bedr ay** (Beyit. 2226)

Ol bedr ay: Ona uydu Resûlu'llâh riâyet kıldı **ol bedr ay** (Beyit. 2257)

Ol bir nûr: Sûru demiştir resûlullâh kim **ol bir nûr**dur (Beyit. 4998)

Ol ebter mülâm: Özünü boğazladı kendi **ol ebter mülâm** (Beyit. 4585)

Ol Ganî pâdişâh: Ki Hak dîni mansûr ede **ol Ganî pâdişâh** (Beyit. 3030)

Ol güzel hân: İşıt pes **ol güzel hân**ı ne resme bağladı ersâd (Beyit. 4681)

Ol hâs kul: Pes **ol hâs kul**unu merdûd kıldı (Beyit. 1184)

Ol iki câm: Gelip önüne kodular gökten **ol iki câm** (Beyit. 1825)

Ol iki dâr: Çün ettim dedi **ol iki dâr**ı ben imtiyâz (Beyit. 749)

Ol iki ev: **Ol iki evi** evvel itmiş idim (Beyit. 744)

Ol iki şahıs: Dedi nedir zannın senin **ol iki şahsa** kim onun (Beyit. 2566)

Ol iki şehriyâr: Yüzü üstüne yıktılar **ol iki şehriyâr** (Beyit. 3054)

Ol muazzez vucûd: Gelicek bu yer yüzine **ol muazzez vucûd** (Beyit. 698)

Ol râhat içi: Uyurdu ol dem **ol râhat içi**nde (Beyit. 954)

Ol sağ yüzü: Ki Adbülmuttalib'di **ol yüzü sağ** (Beyit. 1590)

Ol turgay yüz: Tavakkuf kıldı bir sâat bu sözde **ol yüzü turgay** (Beyit. 2236)

Ol üçer günlük: Her adım kim atardı **ol üçer günlük** mesâfetti (Beyit. 1320)

Ol yüce dergâh: Halîfemdir benim Allâh bu işte **ol yüce dergâh** (Beyit. 4844)

Ol yüce zât: Egerçi **ol yüce zât**ı gözüktü oldu hem ahfâ (Beyit. 3741)

On beş bin arab: Geldi **on beş bin arab** kondu kuşattılar fezâ (Beyit. 2885)

On bin yıl: Hicâb-ı minnete geldi oturdu onda **on bin yıl** (Beyit. 206)

On bir bin yıl: Pes **on bir bin yıl** eğlendi izamda etti ta'zîmât (Beyit. 205)

On iki bin asker: **On iki bin asker** ile azm edip (Beyit. 3309)

On iki bin kâfir: Ki her sancak dibinde hem **on iki bin** ola **kâfir** (Beyit. 4783)

On iki bin yıl: Hicâb-ı kudret içinde **on iki bin yıl** oturdu (Beyit. 205)

Otuz bin yıl: Bir ayaktan bir ayağa **otuz bin yıl** segirtse at (Beyit. 226)

Otuz bin yıl: Veyâ yügrük kuş uçarsa **otuz bin yıl** edip pervâz (Beyit. 227)

Otuz üç bin sahâbe: Dediler **otuz üç bin** idi **sahâbe** tamam (Beyit. 4501)

Sekiz bin yıl: Saâdetler hicâbında **sekiz bin yıl** karâr etti (Beyit. 207)

Sekiz türlü bölük: Dedi Allâhu Taâlâ kim **sekiz türlü bölük** (Beyit. 291)

Sekiz türlü sebak: Ruhda dediler **sekiz türlü sebak** (Beyit. 250)

Seksen bin artuk vâm: Hesâb etti **seksen bin artuk** bulunmuştu **vâm** (Beyit. 4586)

Ser-cümle bu hey'ât / ol bear ay: İki sâatti **ser-cümle bu hey'ât** üzre **ol bear ay** (Beyit. 2225)

Susuz bir kum: **Susuz bir kuma** kondu ehl-i yakîn (Beyit. 2979)

Tamâm yüzyıl: Götürdüler tavâf etti **tamâm yüzyıl** olup ayyâş (Beyit. 924)

Tamâm bin melek: Hem İsrâfil'e geldi yardım **tamâm bin melek** (Beyit. 3027)

Tamâmet kırk gün: **Tamâmet kırk gün** ağlaştı onunçün Âdem ü Havvâ (Beyit. 1402)

Tûba bir ağaç: **Tûba bir ağaç** durur kim özdeginde ol Kerîm (Beyit. 352)

Uş yakın vakt: Bilin kim **uş yakın vakte** ki koram sizi firkatte (Beyit. 3756)

Üç bin kâfir: Geldi **üç bin kâfir** ile dîne ol (Beyit. 3343)

Üç bin sahâbe: Çıktı pes andan resûl **üç bin sahâbe** tuttu saf (Beyit. 2887)

Üç bin yıl: Hicâb-ı rif'at içinde hem **üç bin yıl** o nûr-ı zât (Beyit. 209)

Üç bölük tâife: Dahi **üç bölük tâife** zıll-ı arşta ola (Beyit. 4409)

Üç dürlü merâtib: Ehl-i Hak îmâna **üç dürlü merâtib** dediler (Beyit. 3661)

Üç türlü bölük: Adn'e girmez ille **üç türlü bölük** (Beyit. 379)

Üç yüz altmış kez: Nazar kılar ona Allâh ki her gün **üç yüz altmış kez** (Beyit. 220)

Üç yüz er: Erişti der-peyinden tiz tamâmet **üç yüz er** hûn-rîz (Beyit. 2734)

Üç yüz yıl: Göğ'e bakmadı **üç yüz yıl** hayâ idüben Allâh'dan (Beyit. 1234)

Üç yüz yıl: Kim **üç yüz yıl** ol kubbenin ginligidir dedi (Beyit. 4407)

Üçüncü bu kul: **Üçüncü bu kul** kim güler şâd olur hâline (Beyit. 2369)

Yedi ayaklı imâmet minberi: **Yedi ayaklı imâmet minberin** (Beyit. 879)

Yedi bin yıl: Kerâmetler hicâbında **yedi bin yıl** bulup evkaat (Beyit. 207)

Yedi kat gök: **Yedi kat gök** yedi yerler oldular (Beyit. 429)

Yedi kat gök: Dedi peygamber **yedi kat gök** yedi yerler tamâm (Beyit. 3575)

Yedi türlü haslet: Anda **yedi türlü haslet** olmaya hiç intimâs (Beyit. 2435)

Yedi yüz binyıl: Çü çıktı **yedi yüz bin** etti yılını şümâr (Beyit. 681)

Yedi yüz kadem: Heman kaldı ashab **yedi yüz** kim attı **kadem** (Beyit. 3115)

Yedi tâne gevher: Tâne kim Âdem **yedi** ger **gevher** olsa bakmayam (Beyit. 3199)

Yeşil donlu bir şahs: Nazar kıldı gördü **yeşil donlu bir şahs** iner (Beyit. 1734)

Yetmiş bin firiş: Her zimâmı tuttu **yetmiş bin firiş**te cebr ile (Beyit. 464)

Yetmiş bin melekler: İner günde **yetmiş bin** anda **melekler** yere (Beyit. 4592)

Yetmiş bin zimâm: Ona **yetmiş bin zimâmı** bağlayıdır irtisâh (Beyit. 463)

Yetmiş bin melek: Girer günde **yetmiş bin** ona **melek** (Beyit. 587)

Yetmiş bin reng: Giyer her gün içinde arş tamâmet **reng yetmiş bin** (Beyit. 228)

Yetmiş bin yıl: Ki **yetmiş bin yıl** etti ona tesbîh (Beyit. 173)

Yigirmi bin saf: Geldiler **yigirmi bin saf** bâ-edeb (Beyit. 878)

Yüz bin cihan: Dilerse bunun gibi **yüz bin cihan** (Beyit. 504)

Yüz bin dâire: Kim olur bir nokta **yüz bin dâire** içre medâr (Beyit. 4935)

Yüz bin hicâb: Her nefeste keşf idi **yüz bin hicâb** (Beyit. 3346)

Yüz bin kıyâmet: Eger arz-ı cemâl ede kopa **yüz bin kıyâmet** kim (Beyit. 3459)

Yüz bin yaş: Kaçan kim tahta oturdu yaşadı sanki **yüz bin yaş** (Beyit. 921)

3.3.2.2.3. İsim Unsuru Partisip Grubu Olan Sıfat Tamlaması

Bir uyuşmuş kan: Çıkardı **bir uyuşmuş kan** bu sözde olmagıl şekkâk (Beyit. 1634)

3.3.2.2.4. İsim Unsuru Tekrar Grubu Olan Sıfat Tamlaması

Bu baş göz: Ki mi'râc gecesi gördüm **bu baş göz** ile Allâh'ı (Beyit. 2160)

Cümle gökler yerler: **Cümle gökleryerler** ehlince namâzı olsa hâs (Beyit. 2454)

Kamu cinn ins: **Kamu cinne inse** resûl eyledi gönderip (Beyit. 1822)

Kamu fevkaani tahtânî: Ona ikbâl eder evvel **kamu fevkaani tahtânî** (Beyit. 2789)

Ne gece gündüz: **Ne gece gündüz** ederdim bu demde (Beyit. 4027)

3.3.2.2.5. İsim Unsuru İsnat Grubu Olan Sıfat Tamlaması

Ol yüzü sulu: Yüzünü ol suyile silerdi **ol yüzü sulu** (Beyit. 4110)

3.4. İyelik Grubu ve İsim Tamlaması

3.4.1. İyelik Grubu

3.4.1.1. Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları

3.4.1.1.1. Tamlananı Tek Kelimeden Oluşan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları

Âdetleri / bir biri: Şöyledir **âdetleri bir birine** yakın ırah (Beyit. 484)

Âdetleri: Şöyledir **âdetleri bir birine** yakın ırah (Beyit. 484)

Adı / âhiri: Kim **adıydı** Lehyâ işit **âhirin** (Beyit. 664)

Adı / işi: Kim **adıydı** Abdu'llâh **ışı** fesâd-i etem (Beyit. 3127)

Adı / sanı: Velîkin gözgü yâ sûret ne bilsin **adı** ve **sanı** (Beyit. 2800)

Adı / vasfı: **Adıdır** Leyûsân işidin biraz **vasfını** (Beyit. 606)

Adı: **Adı** beyt-i izzet melekler eder ihtirâm (Beyit. 1798)

Adı: **Adı** Rak'â kubbe ve taak inciden (Beyit. 445)

Adı: **Adı** Retkaa'dır melekler k'onda var (Beyit. 444)

Adı: **Adı** Şem'un yehûdî Hayberî'de (Beyit. 4204)

Adı: **Adı** Vahşî kendi vahşî bir gulâm (Beyit. 3145)

Adı: **Adına** misâl illeri dediler sığmadı irtisâd (Beyit. 534)

Adı: **Adını** verdi Garîbe yüce taak (Beyit. 448)

Adı: **Adını** verdi Refîâ yaradıp (Beyit. 430)

Adı: **Adını** verdi Vesîle ol makaamın bî-lecâc (Beyit. 348)

Adı: **Adını** verip Bahr-i Mescûr edip intikâd (Beyit. 548)

Adı: Bir sahâbî var idi Şeybe **adı** (Beyit. 3322)

Adı: Cihan halkı buna ne aydır **adı** (Beyit. 3405)

Adı: Dahi safh-ı semâvât üzre **adı** (Beyit. 1093)

Adı: Dedi bu gün ne gündür nedir **adı** (Beyit. 3405)

Adı: Dediler **adı** ne dedi ki Havvâ (Beyit. 958)

Adı: Düzdü bir cevher dahi kim **adını** Kürsî kodu (Beyit. 266)
Adı: Erip ol mevzi'a kim **adına** dirler Arafât (Beyit. 3365)
Adı: Ki Feyrûz idi **adı** şirrîr ü kâfirgûlâm (Beyit. 4579)
Adı: Kim **adı** Muhammed Emin'dir ecell-i izâm (Beyit. 1829)
Adı: Onda bir mahlûk yarattı **adını** Bevşem dedi (Beyit. 466)
Adı: Ömer oğluna buyurdu ki Abdullâh idi **adı** (Beyit. 3703)
Adı: Var idi on sahâbe **adı** meşhûr (Beyit. 4712)
Adım: **Adım** kim işitip eger tutar ise misâl (Beyit. 4443)
Adım: Ya Tivrât içinde mi oldu **adım** irtisâm (Beyit. 4575)
Adın / vasfın: Dedi **adını** bulmadım **vasfını** bulmuşam (Beyit. 4576)
Adın: Çün onu eyledi tasdik pes **adın** verdiler Sıddîk (Beyit. 2233)
Adın: Dedi **adın** nedir dedi benim adımdurur tevfiîk (Beyit. 146)
Adın: Duânın önünde **adın** edeler kutlu fâl (Beyit. 4468)
Adın: Tutup kodu **adın** âdem gözet neyler onu sayyâd (Beyit. 4704)
Adın: Yazılmış **adın** ile adı vâki' (Beyit. 1090)
Agam / başım: **Agam başımı** pes İlâhî diyem anda ben (Beyit. 4528)
Ağın: Dedi kanı benim ağım dedi **ağın** ola avret (Beyit. 1132)
Ağın: Gözünün karasından **ağına** hem bî-makaal (Beyit. 4453)
Ağladığım: **Ağladığım** ol idi sonra sevindirdi beni (Beyit. 4078)
Ağladığın: Çün resûlu'llâh işitti bunların **ağladığın** (Beyit. 3831)
Ağlaması: Artıra **ağlamasını** benden ol havf eyleyip (Beyit. 2438)
Ağzı / aşığı: Girdi **ağzından** çıkıp **aşığıdan** bî-ihtibâs (Beyit. 839)
Ağzı: Dedi aç **ağzını** girem çü varam cenneti görem (Beyit. 995)
Ağzı: İndi hayşûme lisâna **ağzına** etti utâs (Beyit. 849)
Ağzı: Kıyâsâ eger bu melek **ağzını** açsadı (Beyit. 553)
Ağzı: Söyündü derse her kim **ağzı** göyne (Beyit. 4246)
Ağzın: Bu kez aç **ağzını** şâhâ sunalım şeker-i elfâz (Beyit. 1202)
Ağzın: Dedi aç **ağzını** açtı emânet kodu ol rakki (Beyit. 1383)
Ağzın: Yakın olam **ağzın** yarından dahi ben sana (Beyit. 4453)
Ahdim / sıdın: Unutdun **ahdimi** **sıdın** benim düştmenime uydun (Beyit. 1075)
Ahlâkın: Dinle gel **ahlâkını** gör nicedi gökçek ulu (Beyit. 1962)
Aklı / cânı: Onunçün feyz-i akdesten yarattı **aklını** **cânı** (Beyit. 2791)
Aklım: Ki **aklımda** dolanmaz bu mesâyil (Beyit. 2274)
Aksi: Onun yüzünün pertevi **aksine** bir gubâr (Beyit. 4502)

Alam dâdim: Ki ben de intikaam edem **alam dâdim** olam sellât (Beyit. 1124)

A'lâsına: Alçağı **a'lâsına** göre olur (Beyit. 2035)

Âlâtı: Demir **âlâtını** aldı getirdi tâne-i buğday (Beyit. 1389)

Allâh'ı: Yügürüp yalvarıp **Allâh'ına** diler hasenât (Beyit. 3378)

Allâhüm: Erer **Allâhüm** onun rûh-ı mukaddes başına (Beyit. 4348)

Alman: Haramdır zulm idüben **alman** emvâl (Beyit. 3409)

Alnı / toprağı: Etti **alnıtoprağını** Ka'be yerinden misâs (Beyit. 824)

Alnı / yüzü: **Alnı** bedr ü **yüzü** gün başında bir cevberli tâc (Beyit. 335)

Alnı: Mü'mine erse asâ ile urısar **alnına** (Beyit. 4926)

Alnın: Kimi kim gördü **alnın** oldu âdil (Beyit. 187)

Altı: Urdu Firdevs'e çü **altından** binâ (Beyit. 306)

Altıncısı: Bu durur **altıncısı** kim hışm ede dünyâya ol (Beyit. 2440)

Altıncısı: Budur **altıncısı** çünkim edersiz kimseyi tasdîk (Beyit. 2487)

Altıncısı: Budur **altıncısı** nedir hükûmet (Beyit. 1164)

Altıncısı: Düzdü **altıncısını** ak inciden (Beyit. 445)

Altı: Çıkar **altından** sahâyif bâdeler sâfî zücâc (Beyit. 353)

A'mâlin / gayri: Bular **a'mâlini** **gayrine** vere (Beyit. 2291)

Anam / kabri: Dedi vardım **anamkabrin** çü gördüm diledüm Hak'tan (Beyit. 3439)

Anası: **Anası** bir kaç emzirdi dediler kim gerek dâye (Beyit. 1627)

Anası: **Anasına** çeker şekli ve huyu (Beyit. 2692)

Anası: Bu **anası** gördüğüdür kanıervâh gördüğü (Beyit. 1560)

Anası: Çünki doğdu **anasından** secde kıldı Rabb'ine (Beyit. 1562)

Anası: Erdi ondan **anası** Âmine'ye (Beyit. 1524)

Anası: Eşref-i evkaat içinde **anasından** doğdu ol (Beyit. 1556)

Anası: Kaçan kim altıya erdi **anası** gitti dünyâdan (Beyit. 1641)

Anası: Onu el-kıssa ırgürdü geri **anasınatiz** sağ (Beyit. 1639)

Anası: Tâ **anası** görda Şam'da Mekke'den kasr u revâk (Beyit. 1559)

Anası: Veyâ benzer nedendir **anasına** (Beyit. 2690)

Ardı: **Ardına** kimse alırdı olur ise almalu (Beyit. 1998)

Ardı: Dedi halvet olup bu dünyâyı **ardına** at (Beyit. 2353)

Ardı: Öyle **ardından** dahi görür idi (Beyit. 1936)

Ardı: Zîra nûrun önü **ardı** bir olur (Beyit. 1937)

Ardım: Bir âvâz erdi **ardımdan** Ebû Bekr ününe benzer (Beyit. 2466)

Arkan: Kim **arkandan** kim evvel çıka görgil (Beyit. 1342)

Arşı: **Arşı** mahşerde götürmekçün melek (Beyit. 234)

Arşı: Pes onun kaddini Allâh kısalttı altmış **arşına** (Beyit. 1324)

Arşım: Bana onu haram kıldım çü **arşıma** mukaabildir (Beyit. 1296)

Arzı: Semâvat ile **arzı** son yarattı (Beyit. 131)

Ashâbı: Baktı geri **ashâbına** dedi kim ede ihtimâl (Beyit. 2545)

Ashâbı: Bu düşü **ashâbına** muştuladı ol hoş-hısâl (Beyit. 3207)

Ashâbı: Dedi **ashâbına** kim bu bir mücevvef nesnedir (Beyit. 840)

Ashâbı: Sordu **ashâbına** kim hiç siz dahi (Beyit. 2845)

Ashâbı: Tahiyât ona âl ü **ashâbına** ser-te-ser (Beyit. 4503)

Ashâbı: Yoklar idi dâyimâ **ashâbını** (Beyit. 2017)

Ashâbım / ensâрім: Kim görem **ashâbımı ensâрімi** edem nazar (Beyit. 3801)

Âsîsi: Koyam **âsîsini** oda adl ile (Beyit. 734)

Aslı: **Aslı** sâbit idi bitti fer'-i din (Beyit. 1917)

Aslı: **Aslı** üçtür bil fütûhâtın biri feth-i karîb (Beyit. 3270)

Aslı: Bu sekiz cennetlerin sudan yarattı **aslını** (Beyit. 276)

Assısı / ziyânı: Çü yok tâatten **assısı ziyânı** (Beyit. 1157)

Atam / anam / nefsim / ehlim: **Atam anam nefsim ehlim** yâ resûl-i Müsteân (Beyit. 4092)

Atam / anam / yolu: **Atam anam yoluna** olsun fidî (Beyit. 3236)

Atam / anam: Dedim **atam anam** sana fedâdır yâ resûlu'llâh (Beyit. 3437)

Atam / anam: Fedâ olsun sana **atam anam** der (Beyit. 3923)

Atam / anam: Fedâ olsun sana dedi **atam anam** kamu esbât (Beyit. 3960)

Atam: Dedi bilki azm-i sefer ederem **atama** (Beyit. 4512)

Atân: Çü mahrûm eyledin beni **atânı** eyledin ikbâz (Beyit. 1051)

Atan: Dedi aslâ gussa yeme **atana** (Beyit. 4103)

Atası / anası: **Atasına anasına** yazar hem (Beit. 3476)

Atası / anası: Dedi kıldı diri Allâh **atasını anasını** (Beyit. 3443)

Atası: **Atası** diri idi ceddî hem sağ (Beyit. 1590)

Atası: Çün oldu iki yıl dört ay **atası** dünyeden gitti (Beyit. 1640)

Atası: Dahi oğlan ki benzer **atasına** (Beyit. 2690)

Atası: Ederdi **atası** gibi fakr ile iftihâr (Beyit. 4510)

Atâsi: Ki vermiştir **atâsından** bulara Hak makaal Allâh (Beyit. 2083)

Atı: Bindi andan **atına** oldu süvâr (Beyit. 3340)

Atı: Lîki konmuş idi **atına** gubâr (Beyit. 2905)

Atı: Sarınmış imâme yederdi **atını** gelip (Beyit. 3025)

Attığı: Çün attırdı **attığını** sıdı Hak (Beyit. 3085)

Avâlim: Nice yüz bin yıl **avâlim** seyr edip (Beyit. 1526)

Âvâzı / arı / âvâzın: Mesâcid içre **âvâzı arı âvâzına** benzer (Beyit. 1487)

Avreti: Buları **avretinden** ırmaya hîç (Beyit. 1432)

Avretlerin / hubbun: Dedi **avretlerin hubbun** gönülden kılmayam ihrâc (Beyit. 1133)

Ayağı / gözü: Soktu **ayağını** yılan aktı **gözünden** acı yaş (Beyit. 2558)

Ayağı / bastığı: **Ayağıbastığı** taşlar muazzez tâc-ı Kısra'dan (Beyit. 3452)

Ayağı tozu: **Ayağı tozunu** arş etti kible (Beyit. 4)

Ayağı: **Ayağı** dahi hem çünân eyle Hakk'a iyâz (Beyit. 604)

Ayağı: **Ayağı** yedinci yer altında tahte't-turâb (Beyit. 4414)

Ayağı: **Ayağın** çü bastı firişte onun yüzüne (Beyit. 602)

Ayağı: **Ayağına** sürüp yüzler ederler izzi tekmlâ (Beyit. 2601)

Ayağı: Bu kez bir Refret-i ahdar döşediler **ayağına** (Beyit. 2135)

Ayağı: Bu kez eylemedi **ayağı** karâr (Beyit. 597)

Ayağı: Çün mutahhar rûhu etti **ayağına** intikaal (Beyit. 4097)

Ayağı: Korktu kim incite yılan kodu **ayağın** ol hümâm (Beyit. 2557)

Ayağı: Merkez-i şer' üzre tâlib pes basa **ayağını** (Beyit. 3298)

Ayağı: Ne kadar artuk açarsa **ayağını** devr edip (Beyit. 3300)

Ayağı: Yüzün **ayağı** altına koya ede nihâz (Beyit. 601)

Ayağım: **Ayağım** bağladım muhkem ki gezmeye taraf sahrâ (Beyit. 3536)

Ayağın / başın: Aceb mi ger beşer yerde **ayağına** kosa **başın** (Beyit. 1644)

Ayağın: **Ayağın** durdu Hakk'a etti ta'zîm (Beyit. 181)

Ayağın: Beşinci Refref idi kim döşediler **ayağına** (Beyit. 2141)

Ayağın: Kodu pes Refrefi arşta **ayağın** durdu hazrette (Beyit. 2147)

Ayakları: **Ayaklarına** giydirirdi revân (Beyit. 4486)

Ayakları: Erdi **ayakları** tâ tahte's-serâ (Beyit. 238)

Ayası / yassı: **Ayası yassı** idi yumşak harîr (Beyit. 1947)

Âyâtın: Nice manzar eylemiş **âyâtına** (Beyit. 364)

Ayby: Açıldı **ayby** gözüktü bedenden (Beyit. 1017)

Aybın / aybın: Evvel ona bildirem **aybını** tâ **aybın** bilip (Beyit. 2431)

Aynımız: Ki tâ kim **aynımız** sana ayân ola bilâ-gayni (Beyit. 2664)

Azabı / odu: **Azabı** eşeddir **odu** hâmiye (Beyit. 643)

Azâbın: **Azâbından** bizi sakla çü sensin ahfazü'l-huffâz (Beyit. 1214)

Azığın: **Azığını** tamâm algıl kim uzaktır sefer bilgil (Beyit. 3693)

Azusu: İtler **azusu** gibidi hey'eti (Beyit. 2848)

Bâbı: İbni Sînâ Kibriyâ'nın vasfı **bâbında** kelâl (Beyit. 3193)

Bağrı / sözü: **Bağrı** yufka **sözünü** kim işitir (Beyit. 3819)

Bâkisi: **Bâkisin** dedi Alî eyledi kurbâna fedâ (Beyit. 3386)

Balçığı: **Balçığını** misk-i ezfer yoktur ona inbisâs (Beyit. 282)

Bardağı / parmağı: **Bardağına** sokdu **parmağını** ol (Beyit. 2925)

Başı / boynun: **Başı** arşın altında **boynun** egüben durur (Beyit. 4415)

Başı / göğsüm: **Başını** **göğsümde** kodu söylenüp durdu biraz (Beyit. 4071)

Başı / gözleri: **Başı** öküz başlıdır hınzıra benzer **gözleri** (Beyit. 4919)

Başı / kanı: Çalıp **başını** **kanını** eyledi inficâr (Beyit. 3049)

Başı / kökü: Dikti **başı** aşağı **kökü** yukarı ol ağaç (Beyit. 350)

Başı / sâkı: Aman vermeyip **başını** **sâkını** (Beyit. 3018)

Başı: Alî bildi ki geldi ol kesip **başını** döktü kan (Beyit. 2729)

Başı: **Başı** aşağı atmış idi revân (Beyit. 3008)

Başı: **Başı** cem' olur arşın altında kuyruğ ile (Beyit. 624)

Başı: **Başı** öküz başlıdır hınzıra benzer gözleri (Beyit. 4919)

Başı: **Başına** sarmış imâme ak latîf (Beyit. 2902)

Başı: **Başından** gitti tâc u hulle tenden (Beyit. 1017)

Başı: **Başını** kaldıruban güldü bu kez (Beyit. 4076)

Başı: Çün Âdem gördü bu hâli ki **başına** neler geldi (Beyit. 1233)

Başı: Geh aşağı tutardı **başını** ashâb ile (Beyit. 1805)

Başı: Gelip **başından** aldı tâc Cibrîl (Beyit. 1016)

Başı: Hem mübârek **başı** idi müstedîr (Beyit. 1941)

Başı: İletti **başını** derhâl kodu kapıda dedi al (Beyit. 2730)

Başı: Kodu Hak saâdette **başında** tâc-ı kemâl (Beyit. 1821)

Başı: Niceler çevgân-ı aşka **başını** top eyledi (Beyit. 4937)

Başı: Saçtı **başına** anların toprağı kılmaı cidâl (Beyit. 2549)

Başı: Uralum **başına** bir tâc murassa zîver-i elfâz (Beyit. 1195)

Başı: Var idi **başında** bir cevherli tâc (Beyit. 882)

Başım: **Başıma** bu belâlar mı geleydi (Beyit. 1427)

Başın / cânın: **Başını** **cânını** kılandı fedâ (Beyit. 2023)

Başın / eli: **Başıneline** almıştır alıp meydâna gelmiştir (Beyit. 4703)

Başın: Anda **başın** kazıdıp eyledi anda sekenât (Beyit. 3387)
Başın: **Başın** aşağı tuttukça yukarı hem getirdikçe (Beyit. 4870)
Başın: **Başın** dağdalar eriye yağın (Beyit. 1036)
Başın: Ki tâ haddâ bir er **başına** üşe elli avretler (Beyit. 4777)
Başın: Kim seni **başın** yur iken buldum uş (Beyit. 2907)
Başın: Kimi kim gördü **başın** oldu sultan (Beyit. 186)
Başın: Onu **başındaki** tâca kogıl yâkuuta-i hamrâ (Beyit. 3533)
Başın: Saâdet tâcı **başından** hemîşe olmasın mehcûr (Beyit. 4757)
Başın: Yuma **başın** dedi bildir kancaru (Beyit. 2910)
Başları: **Başları** arşdadurur fevka'l-verâ (Beyit. 238)
Başları: Erip **başlarını** alırlar idi (Beyit. 3074)
Batnın / zahrın / şarkın / garbın: Dahi **batnını zahrını şarkını garbını** (Beyit. 772)
Ba'zınız / ba'zınız: Diye yok **ba'zınızba'zınıza** siz (Beyit. 4887)
Ba'zısı: Dahi **ba'zısı** rûhânî idi kim oldu rûh ile (Beyit. 2492)
Ba'zısı: Ola **ba'zısı** âsî gayra mutî' (Beyit. 733)
Ba'zısı: Velî **ba'zısı** cismânî idi kim söylenir elfâz (Beyit. 2491)
Bedenleri: **Bedenleri** oddan od içinde cân (Beyit. 662)
Beli / eli: **Beline** kuşandı kılıç **eline** aldı sinân (Beyit. 1878)
Beli: Bulara karşı yükündü **beline** bağladı fitrâk (Beyit. 1654)
Beli: Dinle ne resme ol resûl bağladı **beline** nitâk (Beyit. 2524)
Beşi: **Beşi** kaldı bu elliden muhakkak (Beyit. 2214)
Beşincisi: **Beşincisi** budur çünküm edersiz kimseye hizmet (Beyit. 2486)
Beşincisi: **Beşincisi** budur kim meşveret kıl (Beyit. 1426)
Beşincisi: **Beşincisi** durur münker meâsîden sakınalar (Beyit. 3468)
Beşincisi: **Beşincisinde** Hârûn dinle tedîs (Beyit. 2111)
Beşincisi: Bu durur **beşincisi** kim az yiye giye pelâs (Beyit. 2439)
Beşincisi: Pes Naim'in cennetini eyledi **beşincisin** (Beyit. 273)
Beşincisi: Râbî'i Beni Kureyze Mustalak **beşincisi** (Beyit. 2955)
Beyânı: **Beyânı** dürr ü cevherdir nisâr ede dürer iblâğ (Beyit. 1410)
Bilim: **Bilim** âciz senin hikmetlerinden (Beyit. 1080)
Bilinmezliği: Tâ bilinmekten **bilinmezliğini** yig sevmese (Beyit. 3636)
Binâsı / yeri: Döşedi **binâsın yerin** eyledi pes şidâd (Beyit. 525)
Bir biri: Eylediler **bir birine** tumtarak (Beyit. 3317)
Bir biri: Melekler **bir birine** muştularlar (Beyit. 1620)

Bir biri: Mevc ura **bir birine** gidip mizâc (Beyit. 4994)

Bir biri: Muttasıldı **bir birine** her biri (Beyit. 428)

Bir melek: Nidâ eder anda ona **bir melek** (Beyit. 4441)

Biri / biri: **Biri** hamr içen **biri** eden zinâ isrâr edip (Beyit. 292)

Biri / birisi: Kavminin adı Tamas'dir **biribirisini** yer (Beyit. 469)

Biri: **Biri** budur kim oldur vahdet-i zât (Beyit. 109)

Biri: **Biri** budur nedir evvel nişânı (Beyit. 2683)

Biri: Kerpiçinin birin altın **birini** etti gümüş (Beyit. 282)

Biriniz: Velî sizden **birinizi** halîl idenmezem aslâ (Beyit. 3753)

Birinizi: Ki biri **birinizi** kırmayasız (Beyit. 3414)

Birisi: **Birisi** kovkovlayandır yâ Rakîb yâ Müstegâs (Beyit. 292)

Birisi: **Birisi** siddîklardır kâmilîn (Beyit. 380)

Birisi: **Birisi**dir enbiyâ ve mürselîn (Beyit. 380)

Birisi: **Birisi**dir fî-sebîlî'llâh şehîd (Beyit. 381)

Birisi: **Birisini** yere korsa kimse kalmaz insilâh (Beyit. 477)

Birisi: Müsülman üç bölük ola **birisi** olalar meskûr (Beyit. 4791)

Birliği: **Birliğine** cemî-i şey âyât (Beyit. 4313)

Birliğin: Şehidnâ dediler küllî edip **birliğine** ikrâr (Beyit. 1379)

Boğazın / Habîbim: Hem onu kim **boğazından** öpüptün yâ **Habîbim** der (Beyit. 4665)

Boynu / başı: Ayağ ile **boynunu** bastı kesip **başını** (Beyit. 3061)

Boynu / gögsü: **Boynu** deve kuşu gibi **gögsü** arslan şeh-sûvâr (Beyit. 4920)

Boynu: **Boynuna** bağlaysalar idiser odda surâh (Beyit. 485)

Boynu: Gördü Ebû Bekr onu tiz götürdü **boynunda** kıyâm (Beyit. 2555)

Boynu: Hüseyin'i öptü **boynunda** Hasan ağzın dudağında (Beyit. 4658)

Boynu: Sanasın **boynu** gümüş ibrîk idi (Beyit. 1945)

Boynuzu: Fil kulaklı **boynuzu** vardır imekeçi gibi (Beyit. 4920)

Boyu: Var durur iki kanadı **boyu** erer buluta (Beyit. 4922)

Boyunları: **Boyunlarında** bir renc vere Allâh (Beyit. 4900)

Burnu: Kâfirin ol yüzügiyle **burnuna** damga basa (Beyit. 4928)

Buyruğu: Ona la'net edem ki niçin sıya **buyruğun** (Beyit. 688)

Buyruğun: **Buyruğun** tuttu resûlün yürüdü mihrâbına (Beyit. 3826)

Bünyâdı: Gâyet ahsen eyledi **bünyâdını** (Beyit. 434)

Câmım: Ki tâ ben Hızr olam **câmım** bi-aynin beyne lâ-meyni (Beyit. 2669)

Cânânı / cânı: Kimin cânânı yoksa cânı yoktur (Beyit. 3429)

Cânı / gönlü: Bunlarınla bile ola cânı gönlü der-meâs (Beyit. 2452)

Cânı / teni: Çünkim ulaştı Hak'a cânı teni (Beyit. 3148)

Cânı: Bu sözü diyip verdi Allâh'a cânını ol (Beyit. 4534)

Cânı: Dedi nez'etmeyem tevbe kılınca cânı bir kîrât (Beyit. 1133)

Cânı: Hak buyurdu cânını kabz eyleyem ben lâ-bihâs (Beyit. 3785)

Cânı: Hasret ü hicranilinde cânını eder nisâr (Beyit. 4941)

Cânı: Kodu kandîl içinde arı cânı (Beyit. 180)

Cânı: Pes gerek cânı ala sermedîde kim lezzât (Beyit. 3358)

Cânı: Sanasın cânı ayrıldı bedenden (Beyit. 1339)

Cânım: Arada ola vâsita cânıma kura dâr (Beyit. 4533)

Cânım: Dedi Alî kim ben yatam cânım fedâ bî-kîyl ü kaal (Beyit. 2546)

Cânım: Dedi cânımı ben sana vermezem ıztırâr (Beyit. 4530)

Cânım: Dedi her biri cânım olsun fidî niderem (Beyit. 3125)

Cânım: Doldu cânım her ne kim ikrâr var (Beyit. 3328)

Cânım: Kiyâmet günü eyleyem cânımı ben nisâr (Beyit. 4527)

Cânım: Kim ulaştı cânım Allâh'a dedi (Beyit. 2830)

Cânım: Ne kılsın dil-ârâm çü cânımda yoktur mecâl (Beyit. 1723)

Cânım: Verir cânımı bana geri Rahman (Beyit. 4235)

Cânımız / yolun: Dediler ki cânımız olsun yolunda nisâr (Beyit. 3042)

Cânın / başın: Her kim sana kasd eyleye cânına od başınahâk (Beyit. 2540)

Cânın: Ayıttı resûlün de ben alduma cânını (Beyit. 4531)

Cânın: Ben sana müştâkam ey dost cânını kıl inbiâs (Beyit. 3779)

Cânın: Berk-ı hâtif gibi gâh gâh cânın ol yüzü görür (Beyit. 4944)

Cânın: Beşârettir işit şâd eyle cânın (Beyit. 4236)

Cânın: Bu kez cânında gâlib oldu eşvâk (Beyit. 1696)

Cânın: Bu söze nazar eyle cânında türvende yaz (Beyit. 777)

Cânın: Dahi cismin içinde cânından olam yakın (Beyit. 4454)

Cânın: Erişe cânın ol nûrun makaamına hakîkat bil (Beyit. 3739)

Cânın: Firişte almaya cânın ona tâ etmeye îfâ (Beyit. 3568)

Cânın: Hemâna kim çıka cânın gider bu kadr ile ihlâs (Beyit. 991)

Cânın: İşit varsa bu kez cânında eşvâk (Beyit. 1332)

Cânın: Kodu pes cânını andan makaam-ı kaabe kavseyne (Beyit. 2164)

Cânın: Mü'min oldu rahmet oldu cânına (Beyit. 3344)

Canları: Verdiler **canlarını** kaçmadılar (Beyit. 3174)

Cebîni: **Cebîninden** alıp Mikâil iklîl (Beyit. 1016)

Cebrâil ile: Bu dünyâ göğüne **Cebrâil ile** (Beyit. 2100)

Celâli / kemâli: Pes olurdu hüviyyette **celâline kemâli** arz (Beyit. 2587)

Celâli / kibriyâsı: Mukaddesdir **celâli kibriyâsı** (Beyit. 4)

Celâli: Erer bu kez **celâlinde** bevârik (Beyit. 3510)

Celâlim / ağzı: Benim izzim **celâlim**çün onu kim öptün **ağzında** (Beyit. 4664)

Celâlim: Benim izzim **celâlim**çün kim erişmez ona evsâf (Beyit. 4025)

Cemâli / beyânı: **Cemâli** hem melîh oldur **beyânı** hem fasîh oldur (Beyit. 3462)

Cemâli / şemsi: **Cemâli** doğdu çün yerde gök aldı **şemsi** def kıldı (Beyit. 1646)

Cemâli : İşit onun celâlinde haber verem **cemâlinde** (Beyit. 3557)

Cemâli: Bu vafında **cemâline** işâret eyledi zehrâ (Beyit. 3556)

Cemâli: **Cemâli** meşhed-i Subhânî idi (Beyit. 4271)

Cemâli: **Cemâlinde** ulûhiyyet açardı kendiye dergâh (Beyit. 2587)

Cemâli: **Cemâlinde** kim olurlar hayârâ (Beyit. 48)

Cemâli: **Cemâline** dü-âlemler mücellâ (Beyit. 5)

Cemâli: Münevver olurdu **cemâli** çü bedr-i zulâm (Beyit. 1806)

Cemâli: Onda açısar **cemâlinde** nikaab (Beyit. 387)

Cemâlim: Kaçan kim açalar gözler **cemâlim** göreler bunlar (Beyit. 2478)

Cemâlim: Tâ celâl ile **cemâlim** ola meşhûdun devam (Beyit. 3288)

Cemâlimiz / kemâli: **Cemâlimizkemâlinde** ere ona visâleyini (Beyit. 2668)

Cemâlin: Celâl ile **cemâlin** kılar izhâr (Beyit. 123)

Cemâlin: **Cemâlin** arz kıldı ber-kemâl ol (Beyit. 124)

Cemâlin: **Cemâlin** görmeğe ol zâtedinmiştir onu mir'ât (Beyit. 2791)

Cemâlin: **Cemâlin** gösteriserdir kurusar hayme-i hadrâ (Beyit. 3545)

Cemâlin: **Cemâlin** mâ-verâsından şevârik (Beyit. 3510)

Cemâlin: Gerek kim arz ede ona **cemâlin** Zü'l-cemâl Allâh (Beyit. 2087)

Cemâlin: Müstenîr etmiş **cemâlin** şems-i zât (Beyit. 1919)

Cemâline: Celâl-i kibriyâsından **cemâline** hayâl ermez (Beyit. 88)

Cenâbı: **Cenâbı** ârî ol kibr ü riyâdan (Beyit. 1260)

Cenneti: Dedi ba'zılar sekizdir **cenneti** (Beyit. 297)

Cennetim: Aluban **cennetime** gidin onu (Beyit. 945)

Cennetim: Dedi çık **cennetimden** git recîm oldun sana la'net (Beyit. 1134)

Cennetim: Ve yâ Havvâ dedi çık **cennetimden** (Beyit. 1043)

Cennetin: **Cennetin** ola nizâm ondan ola infirâc (Beyit. 349)

Cennetin: Dönersem koyamısın **cennetine** (Beyit. 1252)

Cennetin: karâr ettirmedin mi **cennetinde** (Beyit. 1251)

Cennetleri: Husûsa ki **cennetleri** hem nedir (Beyit. 634)

Cennetleri: Kanı ol **cennetlerinde** düzdüğü türlü naîm (Beyit. 472)

Cevâbı: Bu resme deyipdir **cevâbında** ol bî-niyâz (Beyit. 759)

Cevâbı: **Cevâbın** döndü ona öyle dedi (Beyit. 2772)

Cevâbı: **Cevâbında** buyurdu Hak Taâlâ (Beyit. 1179)

Cevâbımız: **Cevâbımız** budur işbu suâle (Beyit. 4294)

Cevâbımız: **Cevâbımız** budur kim Fahr-i Râzî (Beyit. 4275)

Cevâbın: **Cevâbın** kim diye doğru tutarsa hüccet-i Feyyâz (Beyit. 1076)

Cevâbın: Eger sen hak nebîsen ver **cevâbın** (Beyit. 2682)

Cevâbın: Hitâb erişdi Hak'tan din **cevâbın** (Beyit. 1170)

Cevâbın: Kim ancak enbiyâ bilir **cevâbın** (Beyit. 2682)

Cevheri: Ala deryâ-yı hakîkatte süzüp **cevherini** (Beyit. 3360)

Cezâsı: **Cezâsı** budur kim onu kıralar (Beyit. 3020)

Cezbetün: **Cezbetün** min cezebâtî'l-Hak tûvâzî ki dedi (Beyit. 4351)

Cihânı: Yok ki bu cânı **cihânı** göreler (Beyit. 292)

Cinânım: Dedi çıkın **cinânımdan** inin yerin yüzüne siz (Beyit. 1052)

Cinânın / cemâlin: Göstere bize **cinânında** **cemâlin** müntehâ (Beyit. 2897)

Cinsi / misli: Zîra yoktur **cinsi misli** var diyen makhûr olur (Beyit. 3578)

Cismi / cânı / kadri / sırrı: **Cismi cânı kadri** ve **sırrı** alî (Beyit. 4117)

Cismi / hey'eti: **Cismi** ahsen **hey'eti** mevzûn idi (Beyit. 1932)

Cismi: **Cismidir** ecsâma miftâh-ı fûtûh (Beyit. 1539)

Cismi: Evceh-i hüsn üzre **cismi** buldu ferşte i'tidâl (Beyit. 1558)

Cismi: Ki kararmıştı **cismi** ma'siyetten (Beyit. 1273)

Cismi: Mevc-i mekfûf idi derler **cismini** (Beyit. 431)

Cismim: Mübârek cismine **cismim** ulaşsın diyü söyledim (Beyit. 3962)

Cismın: Nazar eyle ona lîkin yapışma **cismine** hattâ (Beyit. 1312)

Cismın: Pes andan **cismini** defn eylediler (Beyit. 4182)

Civârım: Dedi gidin **civârımdan** pes imdi (Beyit. 1022)

Cur'ası: Kim içerse **cur'asından** tâ ebed mahmûr olur (Beyit. 3579)

Cümlesi / mevti: **Cümlesi** ağlaştılar **mevtine** edip iktirâs (Beyit. 3781)

Cümlesi: Ağladılar ehl-i beyti **cümlesi** feryâd edip (Beyit. 3811)

Cümlesi: **Cümlesi** aşı yediler doyduklar hamd ettiler (Beyit. 2882)
Cümlesi: **Cümlesi** bin beş yüz idi hem yigimi beş ricâl (Beyit. 3216)
Cümlesi: **Cümlesi** kızıl idi belki beyân (Beyit. 2851)
Cümlesi: **Cümlesinden** yeg sever Allâh onu (Beyit. 457)
Cümlesi: Dediler anda **cümlesi** şeyh Necdî söyledi savâb (Beyit. 2532)
Cümlesi: Melekler **cümlesine** âm ile hâs (Beyit. 930)
Cümlesi: Ona muntazırlar durur **cümlesi** (Beyit. 2989)
Çenesi: Kâfirin cânı **çenesinden** çıkar bulmaz aman (Beyit. 4094)
Çerisi: Dedi yâ Muhammed **çerisi** bilin (Beyit. 2985)
Çigni: Eteklerinin ucunu **çignine** (Beyit. 3002)
Çigni: Götürdü onu **çignine** diledi kim geri koya (Beyit. 1230)
Çignim: Dedi Âdem ki Yâ Rabbi götürüm onu **çignimde** (Beyit. 1220)
Çukalı: **Çukalını** giydi Uhud dağına azm edip (Beyit. 3114)
Çün ona kendüzi vere salavât hazret-i zât (Beyit. 4358)
Dârı: **Dârı** kim deyyâr otura bî-esâs ü bî-ilâc (Beyit. 332)
Dârı: Her ki **dârına** gire bulsun aman (Beyit. 3243)
Da'vetin: Dahi Nuh'u görmek diler ise hem **da'vetin** (Beyit. 4628)
Dâyesi: Yügürdü **dâyesi** geldi görür kim diridir onu (Beyit. 1638)
Dedesi: **Dedesi** Şîs'e benzerdi müşekkel (Beyit. 1449)
Dediği: Yazarlardı pes Besmele **dediği** mevzî'a (Beyit. 4496)
Dediğim: Ol **dediğim** et gönüldür bilmeyen memkûr olur (Beyit. 3616)
Dedikleriniz: Dedi eyyühe'n-nâs işittim **dedikleriniz** (Beyit. 3876)
Dehşeti: Şu resme azîm idi kim **dehşetin** eyle yâz (Beyit. 611)
Dehşetim: Erişir küffâra eyle **dehşetim** (Beyit. 2042)
Delîlim: **Delîlim** ben müsemmâya k'odur Allâh eder mâşâ (Beyit. 86)
Delüm: **Delümde** zikr idi kalbimde zikrâ (Beyit. 33)
Denizin / mihnetin: **Denizinde** batıptı **mihnetin** ol (Beyit. 1283)
Denizin: Taberiyye **denizini** içeler (Beyit. 4892)
Derdi: Ki zîrâ kimse kim bizden devâ isterse **derdine** (Beyit. 2667)
Dergâhı / fazlı: Ki tâ dergâhına fazlınla vara (Beyit. 70)
Dergâhı: Nazar kılar ise ne naks ola **dergâhına** (Beyit. 3037)
Dergâhım: Çü **dergâhımda** istikbâr edersin oluben fahhâş (Beyit. 910)
Derildiği: Erenler **derildiği** için devr idüben diyâr (Beyit. 3872)
Dışı: **Dışı** yâkuut-ı ahmerden yazıldı üstüne âyât (Beyit. 219)

Dışın: **Dışın** halk ile hüsn-i ahlâk ile (Beyit. 1775)
Dışın: Kimisin sıddîk edip **dışın** için kıldın dolu (Beyit. 4114)
Dîdârı: Korkudan pes kurtulup **dîdârını** göre kifâh (Beyit. 405)
Dili / eli: **Dilini elini** bugün saklasın (Beyit. 3909)
Dili: Bir a'râbî gibi geldi **dilinde** anber-i elfâz (Beyit. 3977)
Dili: Dedi nite ola dedi saklaya **dilini** (Beyit. 2359)
Dili: **Dili** fasihtir söyler ol etmez kimesne onu çâk (Beyit. 2536)
Dili: Kimsenin aybına kılmaya **dilini** pes dırâz (Beyit. 2431)
Dili: Onun gözün hayâ kıldı **dilini** hikmet-i aktâb (Beyit. 149)
Dili: Pes iki yüz yıl ağladı **dilinde** vahdet-i elfâz (Beyit. 1233)
Dili: Rivâyet ederler **dilinden** akıttı zülâl (Beyit. 4442)
Dili: Saklar ise **dilini** ger söylemezse ille az (Beyit. 2428)
Dilim / sözlerim: Konulmuştu **dilimde sözlerimde** (Beyit. 1091)
Dilim: **Dilim** kaasır senin ni'metlerinden (Beyit. 1080)
Dilim: **Dilimde** devr ede ancak kelâm-ı ahsen-i esmâ (Beyit. 3538)
Dilim: **Dilimi** bağladım tâ kim tekellüm etmeye kat'â (Beyit. 3538)
Dilim: Letâfet Selsebîlinden **dilimden** feyz edip câmı (Beyit. 1201)
Dilin / sözün: **Dilinde sözünden** de işit bilâ-kîl ü kaal (Beyit. 4452)
Dilin: Tınp söylemedi **dilin** eylemedi nihâz (Beyit. 778)
Dilin: Toprak içinde yer **dilin** haşerât (Beyit. 4331)
Dilin: Yalan gelmeye hiç **dilinden** ola bâ-salâh (Beyit. 2376)
Dimâğım: Çünkü aşkın tadını buldum **dimâğımda** lezîz (Beyit. 3200)
Dîni / bürhânı: Ki hem **dîni** sahîh oldur ki **bürhânı** sarîh ebkaa (Beyit. 3463)
Dîni: Kıldır **dînine** da'vet ederdi mu'cizât izhâr (Beyit. 2496)
Dîni: Onunçün **dînidir** evlâ ve a'lâ (Beyit. 3426)
Dînimiz: Buna dek **dînimiz** olurdu ziyâde çü kemâl (Beyit. 3372)
Dinin: **Dininden** kim rücû' ederse dedi (Beyit. 4147)
Dirligi: Bular hep **dirliginde** nakl oluptur (Beyit. 1683)
Disâрім: Dedi kanı **disâрім** pes dedi benden sana eshât (Beyit. 1131)
Disâрын: Benim tesbîhim ola hem **disâрын** (Beyit. 1103)
Dişi / suyu: Ve ger sâbık olursa **dişi suyu** (Beyit. 2692)
Diyârı: **Diyârı** kor kaçır deyyâr elinden (Beyit. 3506)
Diyârı: Haber erdi **diyârına** işitti zümre-i tugyân (Beyit. 2723)
Dizi: Dediler pes götür imdi götürdü kodu **dizine** (Beyit. 1227)

Dizi: Gâh murabba' otururdu gâh çökerdi **dizini** (Beyit. 1992)

Dizi: Ki **dizinde** oturmuştu Hüseyin ile Hasan şeh-zâd (Beyit. 4657)

Dizi: Nakl kıldı ol mukaddes rûhu andan **dizine** (Beyit. 4099)

Dizim: Pes mübârek başın aldım **dizime** (Beyit. 4089)

Doğduğu: İşitti **doğduğunu** oldu mesrûr (Beyit. 1592)

Dokuzu: **Dokuzu** dokuz hücrede yâr idi (Beyit. 4475)

Dokuzu: **Dokuzu** helâl istemektir k'ideler nisâr (Beyit. 2420)

Donları: **Donları** gâyet lâtf-ter ak idi (Beyit. 3170)

Donların: Hasan'la Hüseyin'in yudu **donların** etti ag (Beyit. 4509)

Dostı: Dinle imdi **dostı** şehirden habîb (Beyit. 370)

Dostu: Bu hâlde dost **dostuna** döyemez bil a yüzü ağ (Beyit. 4010)

Dostu: Niçin ağlamaya kişi **dostuna** (Beyit. 3788)

Dostun: Çünkim erişmek diledin **dostuna** (Beyit. 4042)

Dökmeniz: Dedi pes **dökmeniz** nâ-hak yerekan (Beyit. 3408)

Dördü / gecesi: Kî yigirmi **dördü gecesi** idi irtisâm (Beyit. 1799)

Dördü: Çün on **dördüne** erdi oldu âyet (Beyit. 1666)

Dördü: Ki **dördü** olmuş idi ki halîfe (Beyit. 4816)

Dördü: Ki her şahs bir yüzü tuttu dediler **dördü** dört elvân (Beyit. 2727)

Dördüncüsü: Bu durur **dördüncüsü** ede hayâ ol bî-kıyâs (Beyit. 2438)

Dördüncüsü: Bu durur **dördüncüsü** kim buyuruptur ol resûl (Beyit. 3619)

Dördüncüsü: Bu durur **dördüncüsü** kim erdi Allâh'tan hitâb (Beyit. 1570)

Dördüncüsü: Budur **dördüncüsü** çünkim edersiz halktan istihyâ (Beyit. 2485)

Dördüncüsü: Çü **dördüncüsüne** dediler Cahîm (Beyit. 647)

Döşegi: **Döşeginde** çün onun kodu başın (Beyit. 3776)

Duân: Namâza zikre mesgûl ol **duânı** eyleyem ismâ' (Beyit. 1296)

Duâsı: Cün **duâsın** müstecâb etti resûlün Müsteân (Beyit. 1874)

Duâsı: **Duâsı** niçin olmaya mustecâb (Beyit. 1870)

Duâsı: **Duâsın** müstecâb etti kabûl edici hâcâtı (Beyit. 4838)

Duâsı: **Duâsın** müstecab etti onu etmedi istihfâf (Beyit. 1471)

Duâsı: **Duâsın** müstecâb etti yaradan (Beyit. 1268)

Duâsı: **Duâsında** her kim bana etmese intikaal (Beyit. 4459)

Duâsı: **Duâsını** Hak çün mücâb eyledi (Beyit. 1869)

Duâsı: İkincide âmîn geldi dedi ol **duâsı** mücâb (Beyit. 4418)

Duâsı: Onunçün müstecâb oldu **duâsı** (Beyit. 1114)

Dudağı: Ona ağı verem içe **dudağı**ndan ede infâd (Beyit. 4664)
Durduğun: Amel kıl dedi dünyâcün cihanda **durduğun** mikdâr (Beyit. 3699)
Düşmenim: **Düşmenimi** hor u makhûr eyledi (Beyit. 2041)
Düşmenlerin: Yaraklandı **düşmenlerine** azâb u ikaab (Beyit. 2339)
Düşüm: Bu kez dedi Osman **düşüm**de buyurdu resûl (Beyit. 4608)
Ebvâbı: Açar idi bunlara **ebvâbını** (Beyit. 2017)
Ef'âlim / ilminiz: Kim **ef'âlîme** eremez **ilminiz** (Beyit. 724)
Egni: Alıp serpmiş idi bular **egnine** (Beyit. 3002)
Egni: **Egnine** hil'at geyürüp örttiler atlas duvak (Beyit. 1579)
Ehli: Dedi **ehli** uşda bir sâ' arpa vardır bir koyun (Beyit. 2876)
Ehli: Geldi **ehline** dedi üç gündür açtır Murtazâ (Beyit. 2875)
Ehli: Velî çıkarmasa **ehlin** beni hiç (Beyit. 2631)
Eli / ayağı: **Eli ayağı**dıbağlı hemîn boşdu kamu a'zâ (Beyit. 3535)
Eli / bardağı: Pes **eline** aldı **bardağını** ol (Beyit. 2925)
Eli / cümlesi: **Elin** çektiler **cümlesi** pes işitti Alî (Beyit. 4613)
Eli: Çün **elindedir** ger sahat ger rızâ (Beyit. 747)
Eli: Çün **elini** göğsüm üstünde kodu (Beyit. 3326)
Eli: Diledi azm-i sefer Ka'be-i vuslat **eline** (Beyit. 3363)
Eli: **Eli** ile tasfîk işâret için (Beyit. 3847)
Eli: **Elibir** san'ata erdi bitişdi (Beyit. 190)
Eli: **Elin** tuttu Hak yârlık eyledi (Beyit. 574)
Eli: **Elin** uzattı döngil der ki bu yana değildir râh (Beyit. 2066)
Eli: **Elinde** felek cinn ü insan melek (Beyit. 3014)
Eli: **Elingötürüp** dedi yâ Rab Kureyş (Beyit. 3063)
Eli: **Eliyle** onu saklar idi ki zahm ermeye (Beyit. 3124)
Eli: Gelip öptü **elini** dedi ey şâh (Beyit. 2624)
Eli: İrişdi Cebrâyî derhâl **elinde** bir pâre bulut (Beyit. 4839)
Eli: Namâz içre buldu **elinde** yalınca hüsâm (Beyit. 4581)
Eli: Ol kim **elinde** durur cümle dilek (Beyit. 3331)
Eli: Pes **elinde** ben dahi mü'min olam (Beyit. 2827)
Eli: Pes **eliyle** onu darb etti görür kim cevfi var (Beyit. 839)
Eli: Rivâyet ederler ki çekti **elin** bî-cidâl (Beyit. 1736)
Eli: Yapıştı **eline** geldi ağaca (Beyit. 1009)
Elim: Dedi kimdir kim **elimde** kurtara baş ile can (Beyit. 1886)

Elim: **Elim** ni'metlere ırgürmiş idin (Beyit. 1039)

Elim: **Elim** sunmadım pes ben ondan yana (Beyit. 742)

Elim: **Elim** tut düştüm ayaktan hicâb aç nûr-ı eclâdan (Beyit. 3684)

Elim: **Elimi** bağladım ben tâ onu hîç etmeyem tahrîk (Beyit. 3536)

Elim: **Elimi** çekmiş idüm cümle halktan (Beyit. 33)

Elim: İki kudret **elim** ile yaradam şâhbâz (Beyit. 758)

Elim: Kudret **elimle** yaratmış oluvan (Beyit. 890)

Elim: Sığındım Hakk'a sığandım **elim**i (Beyit. 68)

Elin / ayağın: **Elin** ü **ayağın** kesem bu söze eylese meylâ (Beyit. 4139)

Elin / ayağın: **Elini** kılıca urdu **ayağın** bastı yürüdü (Beyit. 4138)

Elin: Duâ kıla **elin** götüre îsâ (Beyit. 4899)

Elin: **Elin** külli cihandan yumuş idi (Beyit. 4205)

Elin: **Elinde** durmadı ol od yedi kez düştü deryâya (Beyit. 1391)

Elin: **Elinde** şerbet-i Kâfûr be-câm-ı Kevser-i elfâz (Beyit. 1201)

Elin: **Elindedir** livâü'l-hamd sana tuta hep eşrâf (Beyit. 4017)

Elin: **Elindedir** ne kılsan nâsiyet uş (Beyit. 1082)

Elin: Ki ya'ni hiç karâr etme **elin** çek zîr ü bâlâdan (Beyit. 3705)

Elin: Uzun kamçı **elindeydi** önünce peyker-i eşhâs (Beyit. 3927)

Elin: Var idi bir kırba su **elin** sokardı dem-be-dem (Beyit. 4110)

Elin: Ya kime **elin** götürüp arz eder ihtiyâc (Beyit. 2367)

Elleri / ceybi: **Ellerin** çıkardı **ceyb**inden ayân (Beyit. 3165)

Elleri: **Ellerin** bast ettiler düpdüz tamâm (Beyit. 3253)

Elleri: **Ellerin** etti sahâbe nerdübân (Beyit. 3258)

Elleri: **Ellerin** göğe götürdü etti Allâh'a duâ (Beyit. 4112)

Elleri: Sahâbe bilip **ellerin** eylediler nihâd (Beyit. 3838)

Ellerin: **Ellerin** götürdü dedi yâ Mugıs kıl müstecâb (Beyit. 2972)

Ellisi: Tamam **ellisini** kana yudu kırdı olup meydan (Beyit. 2735)

Eltâfı: Görür **eltâfı**na yok hadd ü gâyet (Beyit. 3502)

Eltâfı: Hamd edip Allâh'a çok şükr ettiler **eltâfı**na (Beyit. 2893)

Elü: Kimseye yüzgürmez idi ger **elü** ger arkalu (Beyit. 1973)

Emârâtın / alâmâtın: **Emârâtın alâmâtın** beyân et edelim tasdîk (Beyit. 2236)

Emrim / hükmüm: Çü kıldın **emrime** tefrît çün ettin **hükmüme** ifrât (Beyit. 1134)

Emrim: Benim birliğimi bilip olalar **emrime** hullâs (Beyit. 975)

Emrim: Getirdi anda vahyu'llâh kim **emrimden** durur bil rûh (Beyit. 2520)

Emrim: Olalar râki' ü sâcid olalar **emrime** haffâz (Beyit. 3976)

Emrin / simadığın: Onu sıyıp **emrini simadığın** (Beyit. 782)

Emrin: Dedi evceb gördüm ondan **emrini** (Beyit. 783)

Emrin: Kim Allâh'ı ta'zîm edip **emrini** sımasa (Beyit. 779)

Emrin: Musahharlarınız **emrine** senin buyruğuna mahkûm (Beyit. 1210)

Emsâlimiz: Dediler kanı yâ Muhammed kim **emsâlimiz** (Beyit. 3039)

Enhârı: Sonra bandırdı kamu **enhârına** (Beyit. 798)

Envârı: Keşf-i gayb etti nisâr etti yakîn **envârını** (Beyit. 3272)

Erdim: Dedi **erdim** mi gör aslâ ziyâna (Beyit. 1013)

Esdâfı: Sözü **esdâfına** dürler doluptur bahr-i Mesnâ'dan (Beyit. 3702)

Esîrem / garîbem: **Esîrem** hor u sergerdan **garîbem** yok mu ünseyni (Beyit. 2657)

Esmâmız: Pes **esmâmız** taleb kıldı ki sen kılasın isti'tâ (Beyit. 92)

Esmâsı: Tecellî zâtına **esmâsı** meclâ (Beyit. 3)

Esnâfı: Yedi kat yer döşedi **esnâfını** kıl intisâh (Beyit. 460)

Eşrâfın: İşit imdi kim durur **eşrâfını** (Beyit. 378)

Etbâkı: Görürler kim **etbâkı** türlü azâba mehâz (Beyit. 750)

Eteği: **Eteğin** çekti bu kubbe ne kubbe kubbe-i mînâ (Beyit. 3460)

Etmen: Dedi hatâdır bu dahi **etmen** bu yola insilâk (Beyit. 2534)

Etmen: Kim uşbu yola gitmemiş **etmen** pes ona siz gulû (Beyit. 2583)

Etmeniz: Buları **etmeniz** tekzîb kırlarlar çün haber iblâğ (Beyit. 1380)

Ettigim: Ben ona nazar **ettigim** bile hâzırola (Beyit. 2360)

Ettiğin: Bıraktılar Cezîreye ki bulsun **ettiğin** nehhâz (Beyit. 1056)

Ettiğin: Bıraktılar Cezîreye ki bulsun **ettiğin** nehhâz (Beyit. 1056)

Ettiğin: Bilip ağladı kendüyi **ettiğin** ittihâz (Beyit. 3861)

Evi / gönlü: Alî geldi **evine gönlü** gamnâk (Beyit. 4207)

Evi: **Evine** getirdiler etti Hak'a i'tisâm (Beyit. 4584)

Evin: Dedi kanı benim evim dedi **evin** ola hammâm (Beyit. 1128)

Evlâdı: Dahi on suhuf indirdi k'ide **evlâdına** isbâğ (Beyit. 1406)

Evlâdı: Dahi yoktur **evlâdı** kim olsalar gam yiye (Beyit. 2407)

Evlâdın / mecdim: Dahi **evlâdına** bile gel imdi **mecdime** ulaş (Beyit. 920)

Evlâdın: Çü da'vet kıldı **evlâdın** dedi kim bir durur Allâh (Beyit. 1408)

Evleri: Kim zümürürd andar idi **evleri** bî-i'vicâc (Beyit. 333)

Evsâfı: Cümle âlem kâtib olsa yazsalar **evsâfını** (Beyit. 1551)

Evsâfı: Ebû Bekr işitti çün **evsâfını** (Beyit. 1842)

Evsâfın: Kim ola **evsâfın** onun sâyesi (Beyit. 1934)

Evtânı: Geldi **evtânına** ashab gânimîn (Beyit. 3249)

Eyle: Bir âvâz erdi yel gibi resûlu'llâha rıfk **eylen** (Beyit. 4166)

Eylemen: Amelde **eylemen** taksîr ki tâ in'âm ede na'mâ (Beyit. 4193)

Eylemen: Bu işte **eylemen** ta'lîl sanemden söyledi şeytân (Beyit. 2733)

Eylemen: Resûlu'llâhı yün donda yalnızcak **eylemen** dedi (Beyit. 4160)

Farzım: Ki **farzım** eyledim imzâ velîkin eyledim tahfîf (Beyit. 2221)

Fazlı: Cümle ikrâr eyleyip **fazlına** etti ittifâk (Beyit. 1547)

Fazlı: **Fazlını** irsâl kıl yâ Rabbenâ (Beyit. 3339)

Fazlı: İvazlar vere Hak Taâlâ sana **fazlını** (Beyit. 3855)

Fazlı: Sana vermese **fazlını** pes kime feyz eder (Beyit. 1747)

Fazlım: Veyâ kalb sana **fazlımdan** muhabbet erdi tecfîlâ (Beyit. 2167)

Fazlın: Bize de rahmet edip **fazlın** ile ver cennât (Beyit. 3383)

Fazlın: İnâyet erişe Hak'tan ki **fazlın** eyleye i'tâ (Beyit. 3522)

Fazlın: Umarvan ben dahi **fazlın** erişe eyleye iksât (Beyit. 1139)

Feyzin: Ki kıldı hâss **feyzinden** sana çün ittisâl Allâh (Beyit. 2080)

Fıtratım / kudretim: Bedî-i **fıtratım** Âdem sanî-i **kudretim** Âdem (Beyit. 978)

Fikreti: Kim bu tâat **fikretine** girmedim (Beyit. 3232)

Fikri: Dedi kim iblîs öf sana **fikrinde** yoktur hiç revâk (Beyit. 2530)

Fikri: **Fikrini** der i'tibâr et işbu hâle tut sımâh (Beyit. 470)

Firâkın: **Firâkında** yakardı çünki dil can (Beyit. 1279)

Firâşım: Her kim **firâşımda** yata zâmin olam ben cennete (Beyit. 2546)

Gavrin: Çü bu söz erdi **gavrine** kazıyye buna erişti (Beyit. 1394)

Gaybı / aynı: **Gaybıdır** gaybü'l-hakaayık **aynıdır** aynü'l-hayât (Beyit. 801)

Gaybın: Gayb-ı Kur'ân ile bunlar âhiret **gaybın** görür (Beyit. 3662)

Gayreti: **Gayretinden** cihâna sığmadı gayr (Beyit. 4315)

Gazâsı: Pes **gazâsından** dahi söyleyelim bir kaç lübâb (Beyit. 2948)

Gecen / gündüzün: Dedi **gecen** gündüz et **gündüzün** gece kıl (Beyit. 2356)

Geldiği: İşitti **geldiğini** durdu fi'l-hâl (Beyit. 2678)

Geldiğin: Bakma dünyâ yüzüne **geldiğine** (Beyit. 4326)

Gelmesi: Ki âlem muntazırdır **gelmesine** (Beyit. 2680)

Gemin / yiyn: Buyurdu yâ Ebâ Zer kim **gemini** eylegil **yiyni** (Beyit. 3692)

Genci: Ol kadar kıla ihâta açâ **gencinden** hıtâm (Beyit. 3300)

Gıdâsı: İkinci bu kuldur ki bu gün **gıdâsı** yeter (Beyit. 2368)

Gittiği: Niçin **gittiği** yolca gitmeyeler (Beyit. 2706)
Gittiği: Ulular **gittiği** yolca gidelim (Beyit. 3471)
Göğsü: Var idi **göğsünde** biraz ince kıl (Beyit. 1949)
Göğsüm / eli: Kodu **göğsümde elini** ol zamân (Beyit. 3325)
Göğün / kanadın: Üçüncü dünyâ **göğünden** firiştehler **kanadına** (Beyit. 2140)
Göğün / nefsin: Ki çünkü dünyâ **göğüne** erişti kodu **nefsini** (Beyit. 2163)
Göğün: Bu dünyâ **göğüne** Cebrâil ile (Beyit. 2100)
Gölgesi / yüzü: **Gölgesi** düşmezdi yerler **yüzüne** (Beyit. 1933)
Gönlü / cânı: Onunçün **gönlü cânı** istedi (Beyit. 2769)
Gönlü / gözü: Ki **gönlü gözü** cennetten bu beyt ile ede iknâ' (Beyit. 1325)
Gönlü: Bu durur üçüncü korka **tutmayıp gönlünü** pas (Beyit. 2437)
Gönlü: Doğan **gönlünde** envâr-ı İnâyet (Beyit. 3500)
Gönlü: Kibr ü kin bugz u adâvetten idi **gönlü** aru (Beyit. 1971)
Gönlü: Ona ferhan idi **gönlü** demâdem (Beyit. 1011)
Gönlü: Uyumazdı **gönlü** det özü onun (Beyit. 1938)
Gönlüm: Ben dedim **gönlümde** kim öldüreyin (Beyit. 3324)
Gönlüm: Bildi ol **gönlümdekini** bî-gümân (Beyit. 3325)
Gönlüm: Gitti **gönlüm**den ne kim inkâr var (Beyit. 3328)
Gönlüm: Ki **gönlüm** onu ister kim n'olaydı (Beyit. 2767)
Gönlün / cânın: Kimseye vermezdi **gönlüncânını** illâ ki Hû (Beyit. 2003)
Gönlün: Ey dirîgâ nakş-ı âlem etti yağma **gönlünü** (Beyit. 4942)
Gönlün: **Gönlünü** şâd eyledi etti hitâb (Beyit. 4102)
Gönlün: Göresin bunların yüzün ola **gönlün** be-gâyet şâd (Beyit. 4678)
Gönlün: Onun için **gönlün** ol cânâneye eder karâr (Beyit. 4944)
Gönlün: Zîra kimse katra görse **gönlüne** deryâ düşer (Beyit. 4939)
Gönülleri: Etti tâ **gönüllerini** tasfiye (Beyit. 3180)
Gönülleri: **Gönülleri** ilm ile ma'mûr olur ma'nidâr (Beyit. 2419)
Gönülleri: **Gönülleri** velîkin ârâmîde (beyit. 4740)
Gönülleri: **Gönüllerine** korku bıraktı Hak (Beyit. 3072)
Gördüğü: Haber verdi pes **gördüğünden** resûl (Beyit. 1752)
Görmen: Diye farzı edin edâ **görmen** onu siz az (Beyit. 3888)
Gözleri / bâdâmı: **Gözleri** kara idi **bâdâmı** süzme sümelü (Beyit. 1965)
Gözleri yaşı: Asâ biri biri hâtem birisi **gözleri yaşı** (Beyit. 1328)
Gözleri: Akıttı **gözlerinden** acı **yaşın** (Beyit. 3776)

Gözleri: Gelip **gözlerini** öperler idi (Beyit. 3967)
Gözleri: **Gözleri** de'câ idi a'lâ-nazar (Beyit. 1942)
Gözleri: **Gözlerinden** kan akıttı eyleyüp âh u niyâh (Beyit. 409)
Gözleri: İndi pes **gözlerine** andan nüzûl etti revân (Beyit. 849)
Gözleri: Yaraşırdı toprak dola **gözleri** (Beyit. 3071)
Gözlerim / nûru: Dedüm ey **gözlerim nûru** cemâat (Beyit. 36)
Gözlerim / yaşın / yüzün: Görürsün **gözlerimyaşın** akar tâ kim göre **yüzün** (Beyit. 2658)
Gözlerim: Dahi ol nûr idi kim **gözlerimde** (Beyit. 1091)
Gözlerim: **Gözlerim** nûru Alî'ye Fâtima'ya ibtihâc (Beyit. 3801)
Gözlerim: **Gözlerim** nûru Hasan yüzün görem (Beyit. 3802)
Gözlerin: Akardı **gözlerinden** yaş ile kan (Beyit. 1239)
Gözlerin: Dedi **gözlerin** gördüm ederdi nûr-ı rakam (Beyit. 3132)
Gözlerin: **Gözlerinden** kim aka yaş sanadın kan idi nâh (Beyit. 3830)
Gözü / alnı: **Gözü** a'verdir **alnı**nda yazılmıştır ki kâfirdir (Beyit. 4864)
Gözü / ayagın: Ne yere ki **gözü** erse basardı **ayagın** anda (Beyit. 2064)
Gözü / gönlü / cânı: Bu söze pes cevab verdi o **gözü gönlü cânı** bay (Beyit. 2242)
Gözü / kulağı / burnu: **Gözükulağı ve burnu** tolısar (Beyit. 4829)
Gözü / nûru: **Gözü nûru** açlıktan ola ede inbiâs (Beyit. 2360)
Gözü / sözü: **Gözün** açtı resûlu'llâh **sözünden** eyledi itlâ' (Beyit. 3987)
Gözü / yaşı: Olurdu **gözü yaşı** lülü mercan (Beyit. 1279)
Gözü / yaşları / yüzleri / üstü: **Gözü yaşları** kim akar **yüzleri üstüne** (Beyit. 2397)
Gözü: Çün güneş dolandı açtı **gözünü** (Beyit. 2821)
Gözü: Firâk odunayanıp **gözü** nemnâk (Beyit. 4207)
Gözü: Gördü onu Câbir-i ensârî doldu **gözü** yaş (Beyit. 2875)
Gözü: **Gözü** berk ururdu sanasın ki şems ü kamer (Beyit. 611)
Gözü: **Gözü** kanda erer ise erişe anda enfâsı (Beyit. 4871)
Gözü: Gözüktü **gözüne** geri Cebrayıl (Beyit. 1761)
Gözü: **Gözünden** yaş akıtıp tâne tâne (Beyit. 4183)
Gözü: **Gözüne** indikte hikmet budur evvel kim göre (Beyit. 850)
Gözü: **Gözüne** sürüp onları eylese iştimâl (Beyit. 4444)
Gözü: **Gözünü** hazrete açtı dü-âlemden resûlu'llâh (Beyit. 4122)
Gözü: **Gözünü** kapladı envâr nitekim berk ura bedr ay (Beyit. 4161)
Gözü: Her gece sürme çekerdi **gözüne** (Beyit. 1943)

Gözü: Nite göre **gözü** görmez ki görmez güneşi huffâş (Beyit. 915)

Gözü: Pes andan **gözünü** yumdu bu mâtemden resûlu'llâh (Beyit. 4122)

Gözüm / başım / elim: Yürekte od **gözümde** yaş **başım**da hâk **elimde** yel (Beyit. 3684)

Gözüm / hâlim: **Gözüm**den akar yaş budur **hâlim** uş lâ-yezâl (Beyit. 1722)

Gözüm: **Gözümü** bağladım hergiz ki bakmaya ale'l-amyâ (Beyit. 3537)

Gözüm: Ki **gözüm** açıp göstere tâ ki nûr-ı cemâl (Beyit. 4474)

Gözümüz / gönlümüz: İlâhî sen nazar eyle **gözümüz** **gönlümüz** sen aç (Beyit. 1213)

Gözün / gözlerin: **Gözünden** yaş revân oldu öpüp **gözlerine** sürdü (Beyit. 3960)

Gözün / kanı: **Gözünde** var mı kan **kanı** niçin dökmeyesin kanı (Beyit. 2049)

Gözün / yüzü: **Gözünü** yüzünde kalmıştır seni tutmuş durur cellâd (Beyit. 4703)

Gözün: Aç **gözünü** müstemî' ol bu makaale tut simâh (Beyit. 468)

Gözün: Bakar döymez ona **gözün** biliştin olamazsın yâd (Beyit. 4700)

Gözün: Elâ ey râsıd-ı envâr **gözün** aç doğdu nûru'llâh (Beyit. 2584)

Gözün: Görmemiştir gözler onu sen ona can **gözün** aç (Beyit. 346)

Gözün: **Gözün** aç ki ezher nizâm eyleyem (Beyit. 1864)

Gözün: **Gözün** yaşlar ile dola aceb eder misin hiç yâd (Beyit. 4701)

Gözün: **Gözünden** yaş akıttı geldi vecde (Beyit. 1254)

Gözün: Ki bir mülke varırsın kim **gözün** açıp görürsün kim (Beyit. 4675)

Gözün: Pes imdi **gözün** aç bu yüze kulak tut bana (Beyit. 702)

Gözün: Zikrime meşgûl ola döküp **gözünden** acı yaş (Beyit. 2447)

Gussan / lisânın: Ki yâ Ahmed et **gussanı** hem **lisânını** bir (Beyit. 2423)

Güldüğüm / gönlüm: **Güldüğüm** ol idi kim **gönlüm** ona tuttu nizâm (Beyit. 4079)

Günâhı: **Günâhı** ger ola onun denizler köpüğünden çok (Beyit. 1496)

Günâhın: **Günâhın** afv ede Allâh mukaddemde muahharda (Beyit. 4018)

Günâhın: **Günâhın** bildi ikrâr eyledi pes (Beyit. 1259)

Günlerin: **Günlerin** ıyd u gece Kadr ü Berât (Beyit. 4324)

Habîbi: Şu kim akliyyedir onu **Habîbine** ediptir has (Beyit. 2810)

Habîbim / sevgilim: **Habîbimsin** ki senden **sevgilim** yok (Beyit. 2321)

Habîbim: Dedi bunlar **Habîbim** ol Muhammed ümmetidir kim (Beyit. 1467)

Habîbim: Dedi de kim çün **Habîbimsin** bana kıl ibtiâs (Beyit. 3778)

Habîbim: Dedi pes Muhammed **habîbime** çok ver salât (Beyit. 4456)

Habîbim: Ki tiz vargıl **habîbime** selâm oku dedi benden (Beyit. 3974)

Habîb'im: Ki vahy edem inzâl **Habîb'ime** ere menâl (Beyit. 1730)
Habîbin / sarâyın: Onunçün da'vet etti kim **habîbini sarâyına** (Beyit. 2087)
Habîbin: **Habîbin** bana dest-gîr eylegil yâ Gıyâs (Beyit. 4474)
Habîbin: **Habîbine** habib olmaz mi müştâk (Beyit. 1696)
Habîbin: Senden artuk Tanrı yok oldur **habîbin** lâ-yezâl (Beyit. 3205)
Habîbin: Zihî kadr-i a'lâ ki verdi **habîbine** ol (Beyit. 4457)
Hâcâtınız: Duâdan önden etmiştim kamu **hâcâtınız** is'âf (Beyit. 1493)
Hâcetim: **Hâcetim** yerde sen idin yer yüzü oldu hâram (Beyit. 4086)
Hâcetim: İlâhî senin hazretinden budur **hâcetim** (Beyit. 4472)
Hâcetin: Bular **hâcetin** halka arz etmeyeler varıp (Beyit. 2348)
Hakı: Dilerem ben de İlâhî şu muhabbet **hakı**çün (Beyit. 4378)
Hak'ın: Çün etti Âdem ü Havvâ tarîkından **Hak'ın** i'râz (Beyit. 1047)
Hakkı: Dahi dâyimâ hüzn ede söyleye **hakkı** ol (Beyit. 2363)
Hakkı: Ki **hakkın** benden ister ol kabûl etmez bilin a'vâz (Beyit. 3949)
Hakk'ım / olman: Dahi **Hakk'ım** için siz de bu dem **olman** bana gaşşâş (Beyit. 3917)
Hakk'ın / kelâmın / kulağı: İştirdi **Hakk'ın kelâmın**kulağı ile (Beyit. 1807)
Hakk'ın: Bu zâhir geri **Hakk'ın** bâtın idi (Beyit. 2187)
Hakkın: Gel algıl **hakkını** bizden resûlu'llâhtan et ikbâz (Beyit. 3942)
Hakkın: Ki meşgûl ola **hakkın** alına tîz (Beyit. 3938)
Hakk'ın: Yarın istemedem **Hakk'ın** taleb kılsın bugün beşşâş (Beyit. 3919)
Hâli: Birazdan turugeldi verdi haber **hâlini** (Beyit. 1745)
Hâli: Eger râzı olursa **hâline** ol (Beyit. 4743)
Halı: **Halini** bilmek diler idi resûl (Beyit. 2906)
Hâli: Onu kimse bilmez ki meşgûl ola **hâline** (Beyit. 2408)
Hâli: Pes esâs edindi onu **hâline** ahyâr-ı Hak (Beyit. 3634)
Hâli: Üçüncü bu kul kim güler şâd olur **hâline** (Beyit. 2369)
Halîl'i: Nazar eyledi gülşen oldu **Halîl'ine** nâr (Beyit. 3034)
Halîlim: Nidâ erer ki yâ abdî çün artırdın **Halîlim**'den (Beyit. 3540)
Hâlim: Ona ma'lûm idi hod cümle **hâlim** (Beyit. 1154)
Hâlimiz: **Hâlimiz** budur kim ikrâr eyledik (Beyit. 3153)
Hâlin / şevkin: Sorar bilir iken **hâlin** sana **şevkin** eder ifrâğ (Beyit. 4007)
Hâlin: Mâlikü'bnü Avf bildi **hâlini** (Beyit. 3342)
Hâliniz: Kim Allâh size rahmet etsin nedir **hâliniz** (Beyit. 3845)

Halkı: Onu kendi için **halkı** onunçün (Beyit. 12)

Hamdim: Dedi onun için ettim seni kim **hamdime** ulaş (Beyit. 919)

Harfi: Be-küllî sûre-i Yâsin tamâm üç bin durur **harfi** (Beyit. 3567)

Harı: **Harı** olmaz idi ona hırâda (Beyit. 1705)

Hassasın: Ki Yâsin'dir işit onu diyelim **hassasın** imlâ (Beyit. 3562)

Hâtırı: derhâl çekindi **hâtırını** tutdu pas (Beyit. 846)

Hâtırı: **Hâtırında** var mıdır ol nûr-ı zât (Beyit. 1525)

Hâtırı: Niçin **hâtırını** tutarsın melûl (Beyit. 1762)

Hâtırların: Etti tâ **hâtırlarını** müstetâb (Beyi. 3265)

Havzı: Dahi hîç olmaya muhtâc nebîler **havzına** aslâ (Beyit. 3570)

Havzım: Dahi **havzıma** cem' olasız kıyâmette siz (Beyit. 3903)

Havzım: Dedi **havzımda** bulasın ümmete sunam zülâl (Beyit. 4063)

Hayâli / fikri: **Hayâlifikrine** mîzân idi ol (Beyit. 1700)

Hayâli: **Hayâlinde** nite ola tesellî (Beyit. 1706)

Hayâli: Ki tâ ere **hayâlinde** visâle (Beyit. 1701)

Hayâsı: Utandılar hayâsından melekler (Beyit. 28)

Hayâtı: **Hayâtında** komadı taş taş (Beyit. 4203)

Hayâtım: **Hayâtıma** hayât oldur ki senden ere feyzeyni (Beyit. 2660)

Hayâtın / memâtın: Dedim evvel **hayâtını** dahi sonra **memâtını** (Beyit. 4765)

Hayâtın: Esîr ettim **hayâtında** çekesin cevri ile emrâz (Beyit. 1049)

Hayâtın: **Hayâtına** hayât ola hayâtı (Beyit. 1699)

Hayrı: **Hayrını** erzânî kılsın bî-garaz (Beyit. 4045)

Hazretim / cevherim: Ben hümâ-yı **Hazretim** toprak değildir **cevherim** (Beyit. 3197)

Hazreti / hazreti: **Hazretinden** el-amânü **hazretinden** el-Gıyâs (Beyit. 267)

Hazreti: Geldi verdi **hazretine** izzet ile hoş selâm (Beyit. 3793)

Hazreti: Geri bir tâne için **hazretinden** (Beyit. 1187)

Hazreti: Rivâyettir risâlet **hazretinden** (Beyit. 129)

Hazretim: Beni zikr eyleye dâyim çün oldur **hazretimde** hâs (Beyit. 977)

Hazretin: Belî dedi dedi pes **Hazretine** (Beyit. 1252)

Hazretin: Biri bu kim demedim **hazretinden** (Beyit. 2289)

Hazretin: Ede **hazretinetazarru'** niyâz (Beyit. 3834)

Hazretin: **Hazretinde** ilm idi hilm ü hayâ (Beyit. 2006)

Hazretin: **Hazretine** bu sözü derdim dedi (Beyit. 4091)

Hazretin: Kıluram sana tazarrû **hazretine** yalvaru (Beyit. 4108)
Hazretin: Ne yarattı gör **hazretin** eyle pes müsteâz (Beyit. 613)
Hazretin: Pes beni kığırdı ettim **hazretine** intikaal (Beyit. 4070)
Hazretin: Severdi **hazretini** lâ-yezâl ol (Beyit. 124)
Hediyem / resûlüm: Yetiştir **hediyem resûlüme** aç perr ü bâl (Beyit. 1732)
Hedyi: Anda yetmiş deve kim sürmüş idi **hedyine** ol (Beyit. 3385)
Hevâmız: Hevâlardan ola çün vâz **hevâmızda** ede pervâz (Beyit. 2656)
Hevâsı: Onun mihri **hevâsında** güneş bir zerredir sugrâ (Beyit. 3454)
Hevâsın / cennetin: **Hevâsında** yanardı **cennetin** ol (Beyit. 1283)
Heybeti / dehşeti: **Heybetinden** el-amânü **dehşetinden** el-Gıyâs (Beyit. 265)
Heybeti: Bu sözden onu anlagil **heybetin** eyle yâz (Beyit. 612)
Heybeti: Çü kendi Zü'l-Celâl idi bıraktı **heybetin** buna (Beyit. 2797)
Heybeti: İki pâre oldu cevher **heybetinden** inşirâh (Beyit. 413)
Heybeti: Onun için **heybetinden** titrer ol (Beyit. 245)
Hey'eti: Ki kaddi şol kadardı kim katırdan **hey'eti** kûtâh (Beyit. 2061)
Hey'eti: Yarattı bir ulu balık **hey'etin** eyle yâz (Beyit. 610)
Hey'eti: Zaman döndü döniser **hey'etinde** (Beyit. 3397)
Hışmım: İsteğe dâyim rızâmı hem kaçâ **hışmımdan** ol (Beyit. 2446)
Hicâbı: Mukaddes pâdişâh idi **hicâbı** nûr-ı a'zamdı (Beyit. 2798)
Hicâbın / cemâlin: **Hicâbın** ref' edip ona **cemâlin** arz eder vaslâ (Beyit. 2151)
Hikmeti: Yarattı geri **hikmetinden** ona kil liyâz (Beyit. 608)
Hikmetim: Suâl mi eyleydi **hikmetime** (Beyit. 1171)
Hil'atın: Ona Levlak **hil'atın** sen giydirip verdin nevâl (Beyit. 3203)
Hizâsı / arşın: **Hizâsında** **arşın** binâ eyledi (Beyit. 585)
Hocası: Yazar hem **hocasına** bir **berât** ol (Beyit. 3477)
Hulku / hükmü: **Hulku** Kur'ân idi zîrâ hep tutardı **hükmünü** (Beyit. 1967)
Huzûru: Getirdi **huzûrunda** îman serî' (Beyit. 1855)
Huzûru: **Huzûru** manzar-ı Furkaanî idi (Beyit. 4270)
Hücceti: **Hücceti** Kur'ân idi âyâtı onun beyyinât (Beyit. 1914)
Hüccetim: Ki tut **hüccetimi** beni eyleme târümâr (Beyit. 4528)
Hükmü: Gözedip Allâh'ın emrin **hükmün** ol sâhib-kemâl (Beyit. 4071)
Hükmü: Sımaya **hükmünü** farzan ve emrâ (Beyit. 62)
Hükmün: Dedi Cebrâil ki **hükmün** iriser (Beyit. 2849)
Hüseyn'im: Hem **Hüseyn'im**in visâline erem (Beyit. 3802)

Hüseynim: Velî hoş tutasın Hasan'la **Hüseynim**'i sen (Beyit. 4513)

Hüsnün: **Hüsnüne** şems-i duhâ'sın verdi ol (Beyit. 2028)

Hüsnün: Şu resme ki **hüsnüne** misl olmaya der-cihan (Beyit. 770)

İçtiği: Müttekînin yeri cennet **İçtiği** kâfûr olur (Beyit. 3622)

Ikaabın: Bu sözü çün işittiler **Ikaabından** katı korkup (Beyit. 1209)

Ikaabın: Sevâb ile **Ikaabına** velîkin etmeziz ilhâz (Beyit. 1210)

Irmakları: Dedi hem **irmakların** akıt pes akıttı revân (Beyit. 285)

Irzı: Kim sakınsa şübhelerden dîn ü **ırzın** sakladı (Beyit. 3612)

İrziniz / bozman: Haramdır **İrzinizi bozman** aslâ (Beyit. 3410)

Ismarladığım: Budur **ismarladığım** size kelâm (Beyit. 4060)

İbâdetleri: Ki zîrâ **ibâdetleri** az idi (Beyit. 720)

İbâdım: Eğer yer yüzünü cümle **ibâdımla** dolu kılsam (Beyit. 1071)

İ'câzı: Kim **i'câzına** ermez hiç mesîre (Beyit. 1585)

İçi / dışı / dehşetin: **İçi dışı** doluydu **dehşetinden** (Beyit. 1282)

İçi / dışı: Gelip îman getirdi pes **İçi** ve **dışı** oldu sag (Beyit. 2505)

İçi / dışı: Gördüm ol nûr içre **İçi dışı** ben (Beyit. 2850)

İçi / dışı: **İçi dışı** dopdolu envâr idi (Beyit. 1950)

İçi / dışı: **İçi dışı** sahibü't-tedbîr olur (Beyit. 1937)

İçi / kamusu: **İçi** dopdolu od ile **kamusu** (Beyit. 642)

İçi: **İçi** dopdolu idi ilm ü îman (Beyit. 4717)

İçi: **İçinden** çıkardı mühürlü harîr bir biti (Beyit. 4516)

İçi: **İçinden** kuş başanısar kafesten olısar âzâd (Beyit. 4706)

İçi: **İçine** kapdı Deccâli ki ref' ide belıyyâtı (Beyit. 4839)

İçi: **İçini** envâr kıldı eyledi arz-ı esâs (Beyit. 286)

İçi: İmâmet eylemiş idi **İçinde** (Beyit. 2783)

İçi: Kaçan kim **İçine** gire kuruya ol bihâr (Beyit. 629)

İçi: Kanâdîl vardı **İçinde** muallak nûr-ı ezherden (Beyit. 1305)

İçi: nde eser hem kerâmet yeli müşğ-i nâb (Beyit. 4407)

İçi: Vesahdan intikaal etti **İçinde** (Beyit. 1272)

İçim: Bunca umûru bilmişem yoktur **İçimde** hiç nifâk (Beyit. 2528)

İçim: Dedi yâ ahî Cebrâil niçin urdun **İçime** dağ (Beyit. 4008)

İçimiz: **İçimiz** koptu pes idbâr eyledik (Beyit. 3153)

İçimiz: **İçimizde** vardır nebî derdiniz (Beyit. 2987)

İçin dışın: **İçini** ve **dışını** a'râfını (Beyit. 378)

İçin: İçin Hakk ile zikr-i Hallâk ile (Beyit. 1775)

İçleri / dışları: Dolu müşğ durur **İçleri dışları** (Beyit. 3907)

İdrâkın: Büküldü beli eflâkin aceb var mıdır **idrâkın** (Beyit. 2050)

İdrâkın / gözün: Çünkü **idrâkın gözün** kaplaya envâr-ı celâl (Beyit. 3186)

İhsânım: Ben evlâyem mahabbette ki size çoktur **İhsânım** (Beyit. 2482)

İkincisi / üçüncüsü: **İkincisi** şehîd ola **üçüncüsü** gele gâlib (Beyit. 4792)

İkincisi: Bu durur **ikincisi** kim âşikârâdir helâl (Beyit. 3610)

İkincisi: Bu durur **ikincisi** kim geldi sizden bir resûl (Beyit. 1568)

İkincisi: Hem **ikincisi** Uhud'du kim kıtâl etti katı (Beyit. 2954)

İkincisi: **İkincisi** budur kim çıka Deccâl (Beyit. 4830)

İkincisi: **İkincisi** nedir evvel taâmı (Beyit. 2684)

İkincisi: **İkincisi** sıfâtın vahdetidir (Beyit. 117)

İkincisi: **İkincisinde** buyurdu ki zâtı yücedir onun (Beyit. 3555)

İkiniz: Çü gördü dedi **ikinizden** durur işbu kâr (Beyit. 3056)

İkisi / kankısı: Bu **ikisinden** birinde **kankısıdır** indirâc (Beyit. 3795)

İkisi / yedisi: **İkisi** Kureyş'ten **yedisiydi** ensâriler (Beyit. 3121)

İkisi: Arafat üzre **ikisi** arefe gün buluştular (Beyit. 1314)

İkisi: Berâberdi nurda **ikisi** bular (Beyit. 559)

İkisi: Bu **ikisine** dahi benzer velî yok tezâd (Beyit. 535)

İkisi: Çün hicret etti **ikisi** iblîs uyandı uykudan (Beyit. 2550)

İkisi: Dediler **ikisi** serâser durur (Beyit. 565)

İkisi: Dediler üç suâl edin eger bilse **ikisini** (Beyit. 2511)

İkisi: Erip çaldılar **ikisi** onu düşürdüler (Beyit. 3054)

İkisi: **İkisi** bâtın akardı sebîle (Beyit. 2126)

İkisi: **İkisi** çün buluşa kapkara toplar olalar (Beyit. 4951)

İkisi: **İkisi** dahi bâkî kalmış idi (Beyit. 2782)

İkisi: **İkisi** dahi kaldı anda uryân (Beyit. 1018)

İkisi: **İkisi** dahi uçmaktan çıkarlar (Beyit. 2127)

İkisi: **İkisi** dahi yarlıganır dedi (Beyit. 4430)

İkisi: **İkisi** dahi yetmişer cüz' idi (Beyit. 560)

İkisi: **İkisi** erip Şeybe'yi anda öldürdüler (Beyit. 3051)

İkisi: **İkisi** heman bir dilek diledi âşikâr (Beyit. 3029)

İkisi: **İkisi** zâhirâ çağ çağ akardı (Beyit. 2125)

İkisi: **İkisin** bâb-ı şefkatte bu resme eyledi îrâd (Beyit. 4658)

İkisi: **İkisinden** dahi bizzât mukaddes (Beyit. 4289)
İkisi: **İkisinden** de âfîdir budur bil nûkte-i garrâ (Beyit. 74)
İkisi: Onunçün dediler ki bir kabır içredir **ikisi** (Beyit. 4537)
İlmi / göğü / yeri: Beyân etti kamu **ilmin göğün yerin** kuru ger yaş (Beyit. 901)
İlmi: Bildire **ilmini** ol dem bunlara (Beyit. 877)
İlmi: Çün etti **ilmini** izhâr bilip iman getirdiler (Beyit. 2523)
İlmi: Ne denli **ilmi** vardır bir görelim (Beyit. 956)
İlimim: **İlmime** hiç kimse etmez ittılâ' (Beyit. 791)
İlmin / kemâlin: Niçin **ilmin kemâlin** tutmayalar (Beyit. 2707)
İlmin: Ledünnî **ilmine** şol buldu kim yol (Beyit. 2180)
İlminiz: Benim ilmime giremez **ilminiz** (Beyit. 724)
Îmânı: Biraz ashâb olup mürted kodu **îmânını** hâşây (Beyit. 2230)
În'amin: Nidâ erer kim **in'amin** kime etmemişem ilkaa (Beyit. 3526)
İncigi: **İncigini** hem Mısır'dan almış İdi kabz edip (Beyit. 826)
İndiği: Bu âyet **indiğinde** Mustafâ'ya (Beyit. 2780)
İndirmen / eylemen: Aşı **indirmenhamîreylemen** hîç **ibtidâ** (Beyit. 2879)
İndirmen: Dedi aşı yere **indirmen** kim olsun ol gıdâ (Beyit. 2881)
İrfânı / vicdânı: Kimin **irfânı** yok **vicdânı** yoktur (Beyit. 3428)
İslâmın: Girdiler kız kardaşın hem güyegün **islâmına** (Beyit. 1882)
İslâmın: Koyup **islâmın** giderse dedi (Beyit. 4147)
İsmi / zâtı: Ayıttı **ismi zâtı** pes benim ol ism-i a' zâm kim (Beyit. 86)
İsmi: Ba'zı Berkîâ dediler **ismini** (Beyit. 431)
İsmi: Ver salâvât işidicek **ismini** (Beyit. 794)
İsmim: Kim **ismim** ol taâmnda ola mezkûr (Beyit. 1101)
İsmi / ef'âlin / sıfatın: **İsmi ef'âlin sıfatın** görmeğe (Beyit. 363)
İsmi: Eger **ismi** okudunsa müsemâmın taleb eyle (Beyit. 3736)
İsteddiği: **İsteddiği** kendüde bula koya half ü emân (Beyit. 3299)
İsteddiğim: Dedi budur **istediğim** yâ Kerîme'n-nevâl (Beyit. 4455)
İşi / eli: **İşine** itimâd edin **elindedir** kamu eşyâ (Beyit. 4189)
İşi / yönü: **İşi** hayr idi **yönü** sulha idi (Beyit. 4715)
İşi: Demeyince edem deme **iş** yarın budur insâf (Beyit. 2519)
İşi: **İşi** dâyimâ fikr ü halka karışmaz niçin (Beyit. 1711)
İşi: **İşi** zikr idi şükr idi fikr idi (Beyit. 4477)
İşi: **İşi** zühd ü takvâ idi hem salât u sıyâm (Beyit. 4587)

İşi: Sımarladım bu din **işin** Kureyş'e gözleye iç dış (Beyit. 3912)

İşim: Dedi Hak ilm-i sâbıkta budur âsîlere **işim** (Beyit. 1070)

İşim: Ki **işimden** suâl olmaz bana hiç (Beyit. 1172)

İşimiz / hükmün: **İşimiz hükmüne** teslim kıldık (Beyit. 1371)

İşittiğiniz: Buyurdu pes resûlu'llâh hiç **işittiğiniz** var mı (Beyit. 4793)

İşlemen: Dahi sabr edin tâatâ ma'siyet **işlemen** (Beyit. 3890)

İşleri: Kamu **İşleri** zikr fikr ü salât (Beyit. 510)

İşleri: Pes bular kesrette kaldı işleri ma'sûr olur (Beyit. 3590)

İşlerim: Bilirdi **işlerimi** fitne idi (Beyit. 1155)

İyisi / yavuzu: **İyisi** iyiye uysun **yavuzu** yavuza yoldaş (Beyit. 3913)

İzzeti: Buldu islâm izzetinde pes Ömer de **izzeti** (Beyit. 1900)

İzzetleri: Yüce **izzetleri** mecden ve fahrâ (Beyit. 37)

İzzi / celâli: Ki vahy etti Mûsâ'ya **izzî celâli** ile (Beyit. 4451)

İzzim / celâlim: Dedi **izzim celâlim**'çin yaratmadım senin gibi (Beyit. 139)

İzzin / celâlin: Dedi **izin celâlin**çün bu söze olmuşam neşşât (Beyit. 1132)

Kaameti: Orta boylu idi ahsen **kaameti** (Beyit. 1931)

Kâbın: Dilerlerdi dirhemle **kâbın** kıyalar a yâr (Beyit. 4518)

Kabın: O nârin **kabını** hayme edine (Beyit. 4906)

Kabri: Belirsiz kılıp **kabrini** eylediler hafâ (Beyit. 4641)

Kabrim: **Kabrime** sizinle bile ırgürür (Beyit. 4059)

Kabrim: Kon beni şol yerde kim **kabrim** olısar anda hâk (Beyit. 4047)

Kabrin: Dediler kim **kabrine** kim iltiser (Beyit. 4057)

Kadri: Bildiler kim **kadrini** a'lâ durur (Beyit. 802)

Kadri: Mehâfetten necât edip kılsar **kadrini** îlâ (Beyit. 4188)

Kadri: Rivâyet ederler ki **kadri** şu denlû idi (Beyit. 4596)

Kadrin: Dedi ona râhib ki **kadrin** durur müstedâm (Beyit. 1827)

Kadrin: Gel ey söz **kadrinibilen** işit cân u gönûlden sen (Beyit. 3731)

Kadrin: Kadri kim verdi **kadrini** bilsen (Beyit. 4324)

Kadrin: Kimisini sâlih ettin **kadrini** kıldın ulu (Beyit. 4115)

Kadrin: Ziyâde idevüz biz de kılavuz **kadrini** i'lâ (Beyit. 3540)

Kafâsı / ikisi: **Kafâsından** boğazladım budur **ikisininemî**âd (Beyit. 4665)

Kahrın: Pes ol götürür lûtf ile **kahrını** (Beyit. 4656)

Kalbi / ilmi: Dahi **kalbini ilmini** etmeye inbisâs (Beyit. 2359)

Kalbi / kalebi: Ki **kalbi** ne yere erse eterdi **kalebi** anda (Beyit. 2226)

Kalbi: Arıttım **kalbini** bundan bu işte olmagıl gamnâk (Beyit. 1635)

Kalbi: **Kalbine** zulmet bırakam bulmaya ondan halâs (Beyit. 2459)

Kalbi: Nefsi nûrânî olup oldu bu kez **kalbine** râm (Beyit. 3276)

Kalbin / yerin: Yudu pes **kalbimi** geri **yerinde** kodu ol âgâh (Beyit. 2060)

Kalbin / Rabb'in: Kodu Sidre'de **kalbini** idüben **Rabb'ına** meylâ (Beyit. 2163)

Kalbin: Dahi Havvâ ki **kalbinde** seninçün kılar istîdâ' (Beyit. 1293)

Kalbin: Göz ile baktı **kalbine** fu'âd ile nazar kıldı (Beyit. 2155)

Kalbin: İtmeye tâ itmeye **kalbin** küsûf (Beyit. 3625)

Kalbin: Muallâk kılma **kalbin** dünyaya var (Beyit. 2192)

Kalınlığı: **Kalınlığı** beş yüz yıl idi tamâm (Beyit. 599)

Kamçın: Deveyi darb edem dedin bana dokundudu **kamçın** (Beyit. 3928)

Kamusu / altı: **Kamusunu** **altından** eyledi ahsen-nihâd (Beyit. 523)

Kamusu: Hem ağaç taş **kamusu** nutk idiser (Beyit. 4883)

Kamusu: **Kamusu** çün âhir olısar hebâ (Beyit. 4651)

Kamusu: **Kamusu** eyledi inkâr taaccüb eyleyip onu (Beyit. 2230)

Kamusu: **Kamusu** taylesan ile edeler cevri ü gârâtı (beyit. 4846)

Kamusu: **Kamusu** yüzü kara geldi onlar (Beyit. 1357)

Kamusu: **Kamusuna** helâk irgüre Allâh (Beyit. 4900)

Kamusu: **Kamusundan** âlî Cebrâîl idi (Beyit. 456)

Kamusu: **Kamusundan** esfel durur Hâviye (Beyit. 643)

Kamusu: **Kamusunu** öldürdüler zulm ile (Beyit. 669)

Kamusu: Kim insan **kamusu** ziyân içredir inhiyâz (Beyit. 3886)

Kamusu: Neden kim sordular ona **kamusundan** haber verdi (Beyit. 2241)

Kamusu: Pâyimâl etti **kamusun** pâyimâl (Beyit. 3166)

Kamusu: Saâdetli yüzün görüp **kamusu** buldular devlet (Beyit. 2609)

Kamusun: **Kamusun** bunda derc etti ne varsa ilm-i aksâdan (Beyit. 3696)

Kanadı / adı: **Kanadı** dürr ü mercandı Muen'di **adı** ey kardaş (Beyit. 925)

Kanadı: **Kanadı** yeridir dediler onun (Beyit. 564)

Kanadı: **Kanadında** bir yükcegezle benâm (Beyit. 3007)

Kanadı: **Kanadı**yla örttü ayın yüzünü (Beyit. 562)

Kanadın: **Kanadın** urdu yerden çıktı çeşme (Beyit. 1271)

Kanatları: İkişer **kanatları** var açar idi iki şâh (Beyit. 482)

Kankısı: **Kankısı** kim bulur idi i'tibâr (Beyit. 2022)

Kankısı: **Kankısı** kim eder idi iktidâ (Beyit. 2023)

Kankısı: **Kankısı**n kim ihtiyâr ede ala (Beyit. 863)

Kanlari: **Kanlari**yle defn edin yuman dedi (Beyit. 3178)

Kapım: Pes onu **kapım**dan kovup la'net edem hezâr (Beyit. 685)

Kapımız / elleri: **Kapımız**dazelfîl ol dur huzû' et **elleri** bağılı (Beyit. 2664)

Kapın / kapın: **Kapın**dır mesned-i devlet benem **kapın**da bir toprak (Beyit. 3683)

Kapın: Benim **kapın**da yalın aç aç üstime cenâheyni (Beyit. 2651)

Kapın: Bizim yok ilmimiz **kapına** geldik (Beyit. 934)

Kapın: Dilerven ben dahi senden **kapın**dan olmayam mahrûm (Beyit. 1139)

Kapın: Garîbem âlem-i kevnden eriştim **kapına** fazl et (Beyit. 2659)

Kapın: İlâhî sürme **kapın**dan beni sen (Beyit. 1044)

Kapın: **Kapına** varıcak varmasa müşrik (Beyit. 1265)

Kapın: Ümîd ile **kapına** geldim ey şâh (Beyit. 3517)

Kapın: Yâ İlâhe'l-âlemân etti **kapına** i'tisâm (Beyit. 3307)

Kapısı / yüzüm: Niyâz içre **kapısında** **yüzüm** toprağa komuştum (Beyit. 2654)

Kapısı: Âsî olam Tanrı'ya edem **kapısından** iyâs (Beyit. 842)

Kapısı: Bana destur olur mu **kapısına** (Beyit. 3983)

Kapısı: Dolanıcak kapanısar **kapısı** (Beyit. 4963)

Kapısı: **Kapısı**n iglâk eden bulsun aman (Beyit. 3244)

Kapısı: **Kapısı**nda hem sâhibi'n-na'l idi (Beyit. 4484)

Kapısı: **Kapısı**nda vardı iki câriye (Beyit. 4478)

Kapısı: Varmadı kimse **kapısına** idüben imtihân (Beyit. 1912)

Kararım / tâkatım: **Kararım** çü selb oldu hiç sabra yok **tâkatım** (Beyit. 1723)

Karavaşum: Bilin kim yâ firîştehler **karavaşum** Havâyîi (Beyit. 976)

Kardaşım / dediği: **Kardaşım** Yûsuf **dediğin** söyleyem (Beyit. 3264)

Kardeşi: Ne sanırsa **kardeşine** sanmasa mevzûr olur (Beyit. 3620)

Kardeşim: Dedi yâ **kardeşim** Cibrîl bulardan sormazam sana (Beyit. 4019)

Kardeşim: Velîkin mehl virgil kim gele tâ **kardeşim** Cibrîl (Beyit. 4004)

Karındaşlarım: Dahi dedi ki göricek **karındaşlarımı** sizler (Beyit. 3768)

Kasdim: Naam dedim etti bular **kasdımı** hem-çünan (Beyit. 4609)

Kaşı / mihrâbı: **Kaşı** **mihrâbı**dır kavseyn ne kavseyn belki ev-ednâ (Beyit. 3455)

Kaşı: Velîkin kılmadı izhâr çatıp **kaşın** demedi vây (Beyit. 2237)

Katı / katı: Ne **katı** ebyâz ne esmerdi **katı** (Beyit. 1931)

Katı: Bundan artuktur **katı** vallâhi mevt (Beyit. 4105)

Katı: Geldiler **katına** geri sağ u sol (Beyit. 3150)

Katı: Halâyık içinde olısar **katı** şermesâr (Beyit. 686)
Katı: Kabûl oldu **katında** cümle hâcât (Beyit. 1113)
Katı: **Katı** heybet ile müşekkel durur (Beyit. 500)
Katı: **Katına** geldi yer öptü oturdu (Beyit. 2621)
Katı: **Katında** mukarreb müveccehlere (Beyit. 743)
Katı: Nelu'b etti neka'battı komazdı **katına** hettâk (Beyit. 1649)
Katı: Sonucu sürdürü çıkardı **katından** (Beyit. 1187)
Katı: Uyandı gördü kim **katında** bir hûb (Beyit. 955)
Katı: Yoğ idi aslâ **katında** hiç keremden sevgülü (Beyit. 1994)
Katı: Yürüse kuvvetle yürürdü **katı** (Beyit. 1955)
Katım: Çü âsî oldunuz gidin **katımdan** (Beyit. 1043)
Katım: Dirildiler gelüp **katıma** turrâ (Beyit. 34)
Katım: Pes resûlu'llâh ayıttı siz de **katımdan** çıkın (Beyit. 4068)
Katımız: Şâd olup **katımıza** geldi bu kez (beyit. 4076)
Katın: Belî dedi dedi beni **katında** (Beyit. 1251)
Katın: Geldi çün **katına** etti iltizâm (Beyit. 4074)
Katın: **Katına** geldi ol işitgil onu (Beyit. 2681)
Katları: Dönüp **katlarına** geldi sagular sagup ağladı (Beyit. 998)
Kavmim: Dedi **kavmim** ihrâc idiser midir (Beyit. 1756)
Kavmim: İlâhî hidâyet sen et **kavmime** fi'l-ümem (Beyit. 3139)
Kaydunuz: Çü önce varam **kaydunuzu** mukaddem görem (Beyit. 3901)
Kazâm / belâma: **Kazâma** kim mutî olsa **belâma** sabr eylese (Beyit. 157)
Kelâmım: Her **kelâmımı** cevâmi eyledi (Beyit. 2040)
Kelâmım: **Kelâmımdan** inzâl edem ben hakîkat mecâz (Beyit. 771)
Kelâmın / nizâmın: **Kelâmın nizâmın** kamu ber-kemâl (Beyit. 1773)
Kelâmın: Ki zîrâ ona demişti **kelâmın** gönderip naklâ (Beyit. 4141)
Kemâlâtı: **Kemâlâtını** bildirdi teemmülde kıl istiksâ (Beyit. 3552)
Kemâlâtım: **Kemâlâtım** yetiştir sen dahi pes (Beyit. 60)
Kemâlâtın: **Kemâlâtın** bulardan kıldı izhâr (Beyit. 135)
Kemâli kudreti: Gerektir kim **kemâli kudretinden** (Beyit. 111)
Kemâli: Cihâd etti **kemâlince** yüceltti dîni Tûbâ'dan (Beyit. 3729)
Kemâli: Erişmişti **kemâlince** safâya (Beyit. 1438)
Kemâli: Hem **kemâlince** mehâsin verdi ol (Beyit. 2028)
Kemâli: **Kemâli** ma'hed-i revhânî idi (Beyit. 4271)

Kemâli: **Kemâli** zâhir oldu bi'l-bedâhe (Beyit. 3)
Kemâli: **Kemâlin** göstere âlemde bizzât (Beyit. 4304)
Kemâli: **Kemâlinca**'nda gördüler cemâlu'llâhı te'vîlâ (Beyit. 2603)
Kemâli: **Kemâline** bu mevcûdât âyât (Beyit. 5)
Kemâli: **Kemâline** gurûr etti sevindi eyledi i'câb (Beyit. 143)
Kemâli: **Kemâlinigörüp** münkaad olalar (Beyit. 2646)
Kemâli: Ki zîrâ **kemâline** oldur münâsib hikem (Beyit. 3142)
Kemâli: Onda idiser **kemâlini** beyân (Beyit. 388)
Kemâlin: Be-kadr-i feyz-i isti'dâd **kemâlin**den biraz andım (Beyit. 4760)
Kemâlin: Bu yerde üç merâtibden **kemâlin** eyledi tahkîk (Beyit. 3554)
Kemâlin: Çün bilindi nefs-i îman gel **kemâlin** dinlegil (Beyit. 3632)
Kemâlin: Çün tamâm oldu **kemâlince** cilâ (Beyit. 1528)
Kemâlin: **Kemâlin** eyledi izhâr bu yüzden cümle hattânı (Beyit. 2803)
Kemâlin: **Kemâlince** îcâd edip gösterir iktidâr (Beyit. 705)
Kemâlin: **Kemâlince** nazar eyle nider gör Zü'l-kemâl Allâh (Beyit. 2086)
Kemâlin: Manzar itti seni **kemâline** (Beyit. 4319)
Kıçı: Ebû Bekr işitti geri durdu pes **kıçına** (Beyit. 3840)
Kıldığı: Kanı ol Adn uçmağında vuslat için **kıldığı** (Beyit. 473)
Kılıcı: Sıllar **kılıcısın** erhâma sen (Beyit. 1772)
Kılıcım: **Kılıcım** gedik görmüşem din bu işde nidem (Beyit. 3110)
Kılıçlarınız: Buyurdu **kılıçlarınız** çıkarın göreyim (Beyit. 3056)
Kını: Zü'l-fekaarı çekti **kınından** revân (Beyit. 3165)
Kırkı: Kaçan kim **kırkına** erdi onu Nemrûd'a gönderdi (Beyit. 1462)
Kızım: Dedi **kızımı** bana ver yâ Alî eyleyem istitâr (Beyit. 4536)
Kızım: Dedi pes resûl yâ **kızım** eyledin çünkü âr (Beyit. 4519)
Kızım: Ger **kızım** dirgüresin onu bulam (Beyit. 2827)
Kızım: **Kızım** Fâtıma'ya digel ki versin kamçıyı sana (Beyit. 3930)
Kızın / boynun: Pes kığırdı **kızını** öptü ve **boynun** yiyledi (Beyit. 4080)
Kızları: Kırk yıl anda dura **kızları** ola (Beyit. 4970)
Kimisi: **Kimisi** Cezâyir'de etti karâr (Beyit. 711)
Kirpiği / kaşı: **Kirpiği** uzun **kaşı** esnâ idi (Beyit. 1944)
Kitâb'ı: Ki zîrâ Hak Taâlâ'llâh buyurmuştur **Kitâb'ında** (Beyit. 3916)
Kitâbımız: Tâ **kitâbımız** ola câmi' mülâhhas ihtisâr (Beyit. 4934)
Kitâbın / Hakk'ın: **Kitâbını Hakk'ın** tutun mürseline uyun (Beyit. 3889)

Kitâbın: Kılalar emr ü nehy onlar **Kitâbın** edeler tasdîk (Beyit. 1481)

Kitâbın: **Kitâbında** buyurmadı mı Allâh (Beyit. 4152)

Kokusu: **Kokusu** atyab idi câna cisme (Beyit. 1271)

Koldaşım: Benimle anda **koldaşım** ola ol (Beyit. 4744)

Kolu: Hem severdi koyunu yağrın etiyle **kolunu** (Beyit. 1980)

Kubûru: **Kubûrunda** dirilerdir nebîler (Beyit. 4233)

Kudreti / Hazreti: Bilem tâ **kudretinden Hazretini** (Beyit. 961)

Kudreti: Ki ya'ni görem andan **kudretini** (Beyit. 961)

Kudreti: Tâ bileler **kudretini** kim nice urur esâs (Beyit. 832)

Kudreti: Yarattı geri **kudretinden** ona kıl liyâz (Beyit. 607)

Kudretim: Eğer teslîm olaydı **kudretime** (Beyit. 1171)

Kudretin: **Kudretinle** yaratırsın ölülerden diriler (Beyit. 2871)

Kudûmu: Çû bildiler **kudûmunu** kamu şehr etti istibşâr (Beyit. 2597)

Kulağım: Binde biri **kulağıma** girmez (Beyit. 4339)

Kulağım: **Kulağım** bağladım ben kim işitmeye kelâm aslâ (Beyit. 3537)

Kulağın / gözün: **Kulağın** tut **gözün** ona ışıtgıl (Beyit. 4823)

Kulağın: Sırr ile **kulağına** dedi kelâm (Beyit. 4074)

Kulam: Ki ben de bir **kulam** bil yâ Muhammed (Beyit. 2773)

Kulları: İnâyet kıla **kullarına** bu dem Bîr ü Bâr (Beyit. 3030)

Kulları: Ki biz **kullarına** kılmıştır Allâh (Beyit. 3488)

Kulları: Rahmet et biz **kullarına** eyle tevîkûn refîk (Beyit. 195)

Kullarım: Edem âlemlere rahmet olam **kullarıma** tevvâb (Beyit. 141)

Kullarım: Pes haber ver kıl beşâret bilsin onu **kullarım** (Beyit. 1572)

Kullarım: Pes var imdi **kullarıma** işbu ahabârı degil (Beyit. 2461)

Kullarım: Var al git **kullarımı** sakla Tûr'a (Beyit. 4890)

Kulların: Kılar **kullarına** kerem bî-nihâyet müdâm (Beyit. 1809)

Kulların: Ki cümle **kullarından** oldur ekrem (Beyit. 1094)

Kulluğu: Buyurdu tâ Ebû Tâlib ola **kulluğuna** derrâk (Beyit. 1643)

Kulluğu: **Kulluğundan** her biri bir lâhza kılmaz infisâh (Beyit. 487)

Kulu: Ki Hak zulm eylemez aslâ **kuluna** (Beyit. 3746)

Kulu: Pes ol hâs **kulunu** merdûd kıldı (Beyit. 1184)

Kulum / hikmetim: **Kulum** Âdem'le çift ettim kim oldur **hikmetimde** hâs (Beyit. 976)

Kulum / karnın: Dedi yâ Ahmed eger **kulum** kıla **karnını** aç (Beyit. 2428)

Kulum / resûlüm: Ki **kulum resûlüme** çünkim ayıttı salât (Beyit. 4416)

Kulum / vaktin: Ki **kulum** ne **vaktin** takarrüb bulur ey sirâc (Beyit. 2364)

Kulum: Bana senden kerâmetli **kulum** yok (Beyit. 2321)

Kulum: Dedi yâ Ahmed eger kılssa **kulum** bî-intikaas (Beyit. 2454)

Kulum: Verem hem **kuluma** onu ne kim ederse istid'â (Beyit. 3532)

Kulun: Benem **kulun** ki kıldım ma'siyet uş (Beyit. 1082)

Kulun: Dahi kankı **kulun** kim bu duâyı (Beyit. 1266)

Kulun: Dedi kankı **kulun** kim kılmasa şirk (Beyit. 1265)

Kulun: İlâhî ben **kulunu** bî-hicâb et (Beyit. 4753)

Kulun: Ki **kulun** Yazıcıoğlu bu Muhammed yüz urup (Beyit. 4379)

Kuşağı / beli: **Kuşağıbelinde** rıdvan mahremi (Beyit. 883)

Küfrün: Anladı **küfrün** şenî ahvâlini (Beyit. 3342)

Külû: **Külünü** yele savurdu süpürdü onu yel ferrâş (Beyit. 904)

Künhü: Zâtına hod akl erişmez **künhünü** bilmek muhâl (Beyit. 3194)

kürsîlerin / tahtların: Dedi pes **kürsîlerin** hem **tahtların** izhâr kıl (Beyit. 289)

Lahmı: Mu'tedildi **lahmına** şahmı onun (Beyit. 1954)

La'neti: Buyurdu pes etti ona **la'neti** intişâr (Beyit. 688)

Levni / kuyruğu: **Levni** kaplan levnigibi **kuyruğu** koç gibidir (Beyit. 4921)

Libâsı / sadrı: Geyürdi **libâsın** edip **sadrına** inzimâm (Beyit. 1826)

Libâsı: Giymese aslâ **libâsı** olsa uryan dünyede (Beyit. 2456)

Libâsın: Na'linin kendi yamardı hem **libâsın** vasla ol (Beyit. 1983)

Lisânın: **Lisânın** çün iki lihye yaradam saklaya onu (Beyit. 1222)

Lutfu: Bağışlaya **lutfu** ile onları (Beyit. 577)

Mâhiyyeti: Tâ ede **mâhiyyetin** küllî fenâya iltizâm (Beyit. 3291)

Mahzarın: **Mahzarında** nesne fevt olmaz idi (Beyit. 2008)

Mâiyyeti: Çün tasavvur edemez **mâiyyetin** (Beyit. 2036)

Makaamı: Bütün oldu geri derhâl çıkıp gitti **makaamına** (Beyit. 2503)

Makaamı: **Makaamı** kaabe kavseyni ev ednâ (Beyit. 2)

Makaamı: **Makaamı** Mekke şehriydi der idi halka yâ kavmî (Beyit. 1476)

Makaamı: **Makaamına** erdi geri C Brayil (Beyit. 741)

Makaamın: Geri indi **makaamına** ki mescid-i Harâm idi (Beyit. 2224)

Makaamın: **Makaamın** cennet ola revh u reyhân (Beyit. 4001)

Makaamın: **Makaamına** vardı vukûf eyledi kırk yıl (Beyit. 778)

Makaamın: Pes andan çıktı mescidden **makaamına** edip ilhâz (Beyit. 3972)

Maksûdu: Erdi pes **maksûduna** sabr ile ol (Beyit. 3247)

Maksûdumuz: Ki zîra cümle sözlerden budur **maksûdumuz** ey yâr (Beyit. 1413)

Maksûdumuz: Zîra **maksûdumuz** oldur kim kemâlâtı onun (Beyit. 2949)

Mâli: Dahi **mâli** yok kim gidicek diye el-iyâz (Beyit. 2407)

Mâli: Kim ol öyle etkaa durur kim verir **mâlini** (Beyit. 4552)

Mâlin / esîrin: Tâ ki feth ede kıla **mâlin esîrin** pâyimâl (Beyit. 3222)

Mâlin: Kaçan vîrâneye erse buyura kim çıkar **mâlin** (Beyit. 4859)

Mâlin: **Mâlini** suya salardı oda kâr (Beyit. 2022)

Mâliniz: Verin hem **mâlinizden** siz zekâtı (Beyit. 3423)

Ma'nisi: Çü gördü bu hattı tamâm **ma'nisin** anladı (Beyit. 687)

Ma'nisi: Nice oldu yâakl ile **ma'nisi** infihâm (Beyit. 1813)

Mecâlim: Kalmadı aslâ **mecâlim** el-amân yâ el-amân (Beyit. 1892)

Meclisi: Kim otursa **meclisinde** bir nefes (Beyit. 1956)

Meclisin: **Meclisinde** ref'-i savt olmaz idi (Beyit. 2008)

Medârı: Çü geldi Mekke dârına karar etti **medârına** (Beyit. 2723)

Mehri: Çü geldi Âdem'e Havvâ pes evvel **mehrin** istedi (Beyit. 982)

Mehri: Dediler **mehrini** pes virgil imdi (Beyit. 964)

Mehrin: Dedi Âdem nedir **mehrin** beyân et olayın fehâs (Beyit. 982)

Mekânı: **Mekânında** geri kodu onu itmedi istihlâk (Beyit. 1636)

Mekânın: **Mekânını** cennette dünyâdan ol bî-hicâb (Beyit. 4399)

Mekrin: Dediler korkarız **mekrinden** ey Hak (Beyit. 1175)

Meleklerim: **Meleklerim** ile hıfz eyleyem ben (Beyit. 1105)

Memâtı: **Memâtı** halka zâhirolmuş idi (Beyit. 4223)

Memâtı: **Memâtında** da yok mâl içe dışa (Beyit. 4203)

Menâmı: Gördü bir gece **menâmında** kim eder intikaal (Beyit. 3206)

Menâmım: Resûlu'llâh işitti dedi **menâmımda** ben (Beyit. 3110)

Menşûru: Onda tevkî' eyleye **menşûrunu** (Beyit. 793)

Menzili: Kim idrâk eylemiştir **menzili** ne (Beyit. 3775)

Menzilimiz: Dedi n'olaydı bileydik **menzilimiz** biz dahi (Beyit. 4036)

Menzilin: Alî'yle Fazl'a söykendi geri **menziline** geldi (Beyit. 3973)

Menziliniz: **Menziliniz** cennetü'l-Me'vâ ve Sidrü'l-müntehâ (Beyit. 4037)

Merkebi: Ne yerde **merkebi** gitse çemen çiçek olurdu hâk (Beyit. 1629)

Meskeni: Gerçi kim yedinci göktür **meskeni** (Beyit. 457)

Meskenleri: Yerin a'lâ eyledi **meskenlerini** tayyîbat (Beyit. 331)

Meskenlerin: Dahi **meskenlerin** kılâm mesâcid (Beyit. 1100)

Mevki'i: Ki Âdem göre **mevki'i**nda onu (Beyit. 576)

Mevlidi: **Mevlidine** geldi gâyet şâd olup (Beyit. 3248)

Mevlidim: Yenile **mevlidim** çıksın cihâna (Beyit. 58)

Minberi: Pes indi **minberinden** ağlayarak (Beyit. 3774)

Mi'râcın: Beyân eyledi **mi'râcın** bu hâlât üzre ol bedr ay (Beyit. 2228)

Mi'râcın: Çün isbât etti **mi'râcın** erişti zuhr vakti pes (Beyit. 2256)

Mi'râcın: Ki isbât etti **mi'râcın** kamu ashâb edip tasdîk (Beyit. 2495)

Misâli: Güzel yigit **misâlinde** gelip görüştü pes islâm (Beyit. 2086)

Misli: Görmediler **mislini** der-nüh-felek (Beyit. 888)

Mizâcı: **Mizâcı** hastalıktan önden idi (Beyit. 3773)

Mu'cizâtı: **Mu'cizâtından** birisi bu kim ay (Beyit. 2818)

Mu'cizâtı: **Mu'cizâtından** murâd irşâd idi (Beyit. 2817)

Mu'cizâtım: Tamâmet dolsun iller **mu'cizâtım** (Beyit. 56)

Mu'cizâtın / da'vetin: **Mu'cizâtına** ederdi **da'vetini** iktirân (Beyit. 1913)

Mu'cizâtın: **Mu'cizâtın** rûşen ettik size hem çün mâhitâb (Beyit. 2947)

Muhâcirlerim: Ki bunlar şulardır **muhâcirlerim** gelicek (Beyit. 3898)

Murâdı: Ona her hayrı viriser **murâdına** irüriser (Beyit. 4188)

Murâdın: **Murâdın** hep viriserdir visâle irgüriserdir (Beyit. 3545)

Mülkin: Devr ede tâ kim hakikat **mülkin** ede iktisâm (Beyit. 3298)

Mülkü: Tamâm olıcak olısar didi **mülkü** azûz (Beyit. 4645)

Mülkü: Ya'ni kime diler isen **mülkünü** sensin veren (Beyit. 2866)

Mürselî: Dahi **mürselîne** yalandır diyen (Beyit. 648)

Müstakîmin / lûtfun: Kul aydur **müstakîmin** (i) budur **lûtfundan** isti'dâ (Beyit. 3524)

Namâzı / oğlu : **Namâzını** kıldı hem **oğlu** Hüseyin-i rızâ (Beyit. 4640)

Namâzı: Cümle gökler yerler ehlince **namâzı** olsa hâs (Beyit. 2454)

Namâzı: Kim ırte **namâzına** varmış idi cum'a gün (Beyit. 4639)

Namâzı: **Namâzını** İlliyyine ilede (Beyit. 4440)

Namâzı: Tâ Alî kıldı **namâzını** tamam (Beyit. 2824)

Namâzım / emrin: **Namâzım** size etmedim midi **emrin** nefâz (Beyit. 3852)

Namâzım: Kılalar bunlar **namâzım** pes bulardan sonra hem (Beyit. 4052)

Namâzım: Sonra İsrâfil erer kılar **namâzım** ol dahi (Beyit. 4051)

Namâzın / farzın: **Namâzın** kim ederse **farzın** edâ (Beyit. 4439)

Namâzın: Dedi her kim **namâzında** şu dem kim nestaîn dise (Beyit. 3534)

Nasîbim: Şehâdette cemâatte **nasîbim** eyledin ihbât (Beyit. 1138)

Nasrı: **Nasrını** inzâl kıl yâ Rabbenâ (Beyit. 3339)

Nazîri: **Nazîri** ne melekti ne beşerdi (Beyit. 1588)

Nazmı: Egerçi taalluk bulup **nazmı** tuttu nizâm (Beyit. 1816)

Nazmım: Ki **nazmımda** nesr-i meânî dizem (Beyit. 1865)

Nebîniz: Versin Allâh hem **nebînizden** ivaz (Beyit. 4045)

Nefsi / kalbi: Dedi **nefsi** ki eyne'l-kalb dedi **kalbi** ki eyne'r-rûh (Beyit. 2165)

Nefsi / Rabb'i: Şol ki bildi **nefsini** ol bildi ancak **Rabb'ini** (Beyit. 409)

Nefsi: **Nefsi** aç et sümta lâzım ol kim oldur ihtizâz (Beyit. 2426)

Nefsi: **Nefsi** toprak gibi alçak gönlü su gibi duru (Beyit. 1969)

Nefsi: **Nefsine** zulm eyleyip fisk ile ede iftihâr (Beyit. 4925)

Nefsim: Dedi kalb müştâk u **nefsim** eder ihtirâk (Beyit. 1722)

Nefsim: Şimdi ben **nefsime** meşgûlem dedi (Beyit. 3817)

Nefsîn: Bu durur takvâ ki **nefsîn** şirk ü fisk (Beyit. 3625)

Nefsiniz: Ki bula **nefsiniz** tâ tayyibâtı (Beyit. 3423)

Nehyin / ahkâmın: Ki tâ emr ile **nehyin ahkâmın** izhâr ede (Beyit. 1731)

Nesîmi: Aç gönülden perdeyi tutgil **nesîmine** meşâm (Beyit. 3283)

Nikmeti / satveti: **Nikmetinden** el-amânü **satvetinden** el-Gıyâs (Beyit. 266)

Nısfı / nısfı: Attı **nısfın** cennete **nısfın** oda (Beyit. 789)

Nısfı: Bu bir **nısfın** etmişti yer altına intibâz (Beyit. 619)

Nısfı: Onun nısfını kodu arş altına **nısfını** (Beyit. 547)

Nicesi: Dinle pes onu okuyan **nicesi** mağfûr olur (Beyit. 3595)

Nicesi: **Nicesi** âlemleri irşâd eder (Beyit. 373)

Nicesi: **Nicesi** âlimleri kürşâd eder (Beyit. 373)

Nicesi: **Nicesi** bulmuş durur sonra vefâ (Beyit. 372)

Nicesi: **Nicesi** gördü bu gurbetde eser (Beyit. 371)

Nicesi: **Nicesi** görmüş durur cevr ü cefâ (Beyit. 372)

Nicesi: **Nicesi** kıldı o vahdetden sefer (Beyit. 371)

Nidâsı: Onunçün müstetâb oldu **nidâsı** (Beyit. 1114)

Ni'metlerim / olman: Kamu **ni'metlerimden** yin benim şükrümde **olman** âs (Beyit. 979)

Nişânın / cânım / nişânım: **Nişânın** buldu çün **cânım nişânım** bî-nişân oldu (Beyit. 3682)

Nitesi: **Nitesi** berk urudu nûru onun (Beyit. 4239)

Nitesi: **Nitesi** kurtılam şerrinden onun (Beyit. 1097)

Nitesi: Nitesi mesh olaydı kavm-i Dâvûd (Beyit. 3484)

Nitesi: Nitesi örtülem mekrinden onun (Beyit. 1097)

Nizâmı / şer'i / dîni / ümmeti: Nizâmı şer'i dîni ümmeti hak (Beyit. 1691)

Nukuuşun: Pes aldanma nukuuşuna nedir kendi nukuuşu ne (Beyit. 4710)

Nûru / ravzası: Çıkar her gece nûru ravzasından (Beyit. 4240)

Nûru: Doldu ervâh ma'rifet nûru ile kalb ü lisân (Beyit. 1899)

Nûru: Gördüler kim nûrunu eclâ durur (Beyit. 802)

Nûru: Ki nûrunda iplik egirir idik yoktu nâr (Beyit. 4507)

Nûru: Onun nûrunu nûrundan bu sözde ettiler itnâb (Beyit. 162)

Nûru: Tâ ki nûru erişe cümle cihâna ser-te-ser (Beyit. 351)

Nûru: Yarattı nûrunu kuddûs musavver hey'et-i tâvûs (Beyit. 164)

Nûrun / sâyesi: Zîra nûrun yoktur aslâ sâyesi (Beyit. 1934)

Nûrun: Bu kez nûr inkişâf etti geri nûruna tecmîlâ (Beyit. 2174)

Nûrun: Bu nûr ile nazar kıldı geri ol zâtı nûruna (Beyit. 2174)

Oğlanları: Niçin oğlanlarına etti taslît (Beyit. 1165)

Oğlanları: Tavâf ede Âdem hem oğlanları (Beyit. 577)

Oğlanların: Dahi oğlanlarına degil onu (Beyit. 1421)

Oğlanların: görüp oğlanlarını şimdiden bil (Beyit. 1358)

Oğlu / borcum: Dedi oğluna borcumu gel hesâb eylegil (Beyit. 4586)

Oğlu / kızı: Oğlu kızı olmaya âzâd ola (Beyit. 4973)

Oğlu: Oğlu doğa hâtimü'l-evlâd ola (Beyit. 4973)

Oğlu: Pes âhir Vâs ile oğlu ki Âmir oldu çün makbûr (Beyit. 4768)

Oğlun / benâtın Dedi hoş tutula oğlun benâtın (Beyit. 1111)

Oğlun: Toğisar oğlun İsmâîl kılısaram ona a'tâf (Beyit. 1468)

Okların: Atalar gök yüzüne oklarını (Beyit. 4895)

Okların: Pes oklarını kana bandura Hak (Beyit. 4896)

Olman: Emîn olman benim mekrimden aslâ (Beyit. 1179)

Omuzu: Götürdü omuzuna hep yerleri (Beyit. 595)

Omuzu: Omuzuna alıptı kim Hasan eder idi isnâd (Beyit. 4670)

Omuzun: Buyurdu kim götürdüler firiştehler omuzuna (Beyit. 922)

Onuncusu: Onuncusuna ad EbûUbeyde (Beyit. 4720)

Otuzun: Otuzun dünya için kıla mucibü'd-deavât (Beyit. 4374)

Ökçesi: Ökçesinde az idi lahmı onun (Beyit. 1954)

Ölenleri: Bu sudan diriltir dediler ölenleri Hak (Beyit. 550)

Ölüsü: Diye inanmayan gelsin **ölüsünü** diri kılam (Beyit. 4860)

Ömrü: Bu resm ile **ömrü** çü doksana ermiş idi (Beyit. 4603)

Ömrü: Ey dirîgâ şol kişi kim **ömrü** zâyî' eyledi (Beyit. 408)

Ömrü: Gıtmeğe etmezdi **ömrünce** heves (Beyit. 1956)

Ömrüm: Dedi dedi kim bugün **ömrüm** olısar ihtimâm (Beyit. 4077)

Ömrüm: Ömer dedi kimdir kılan **ömrümü** inhidâm (Beyit. 4582)

Ömrüm: **Ömrüm** az kaldı erişti hâtıme (Beyit. 4073)

Ömrüm: **Ömrümde** uyku görmedim illâ bu gece uyudum (Beyit. 2551)

Ömrün: Bil ki bir sâat kalıptır **ömrün** âhir olmağa (Beyit. 4084)

Ömrün: Bukez kalmadı **ömrüne** ille üç gün hemîn (Beyit. 4578)

Ömrün: Ki **ömründen** üç gün kalıptır işitgil kelâm (Beyit. 4574)

Önü / sonun: **Önünden** **sonun** anlagil işinün (Beyit. 1838)

Önü: Gelip **önüne** kodular gökten ol iki câm (Beyit. 1825)

Önü: **Önünde** çîni taslar dopdolu su (Beyit. 46)

Önü: **Önünde** idi Mus'ab onu şehîd ettiler (Beyit. 3126)

Önü: Sahâbe otuz vardı **önünde** oldu şehîd (Beyit. 3125)

Örtünüz: Dedi **örtünüz** haşyet ettim çü ben (Beyit. 1771)

Örtünüz: Hadîceye geldi dedi tiz beni **örtünüz** (Beyit. 1744)

Örtüsü: **Örtüsü** dîbâc ile tarsî' idi (Beyit. 2904)

Örtüsü: **Örtüsü** dîbâc kadîfeydi tamâm (Beyit. 2921)

Özü / sözü: **Özü** deryâ idi **sözü** cevâhir (Beyit. 1668)

Özü / yüzü: Ne lülü **özü** zâlim idi ve **yüzü** zulâm (Beyit. 4580)

Özü: Segirtti mührün üstüne **özünü** eyledi iskaat (Beyit. 3959)

Özü: Yüzü yerün göğün bedri **özü** âlemlerin sadrı (Beyit. 2133)

Özün: **Özündür** derdlere derman devâ kıl bi'l-gıyâseyni (Beyit. 2649)

Parmağı / yanı: Ki baş parmağ ile **yanındaki** **parmağını** (Beyit. 4444)

Parmağı: **Parmağı** uzun idi hemçün kalem (Beyit. 1946)

Parmakları / hâtemi: Var idi **parmaklarında** **hâtemi** (Beyit. 883)

Perdesi: Açtı nâgâh cemâli **perdesini** (Beyit. 4316)

Perrim: Tâir-i kudsem felek bir beyzadır **perrimde** kim (Beyit. 3198)

Pertâvı: Saçup **pertâvını** bedr-i risâlet (Beyit. 4234)

Peygamberi: Dönüp etti **peygamberine** hitâb (Beyit. 3089)

Peygamberi: Verdi pes **peygamberine** bunda dört ni'met izâm (Beyit. 3284)

Peyki: Bu kez döndü **peykini** viribidi (Beyit. 3086)

Rabbî: Kişi kim **Rabbî**nı bilse niçin kâfir ola kallâş (Beyit. 916)

Rabb'im: Dedi **Rabb'im** eger afv sevmeyedim (Beyit. 2288)

Rabb'im: Dedi şimdi **Rabb'ime** gelgil ulaştırgıl tamâm (Beyit. 4081)

Rabb'im: Geri **Rabb'ime** lâhık olurvanın (Beyit. 3880)

Rabb'im: Ki **Rabb'imden** suâl ettim mesâyil (Beyit. 2297)

Rabb'im: Pes dedi ni'me'l-kudümdür **Rabb'ime** azze ve cel (Beyit. 3800)

Rabb'im: Rücû ettim ki **Rabb'im** ide taltîf (Beyit. 2209)

Rabb'in / hükmün: Gazab kılmaya **Rabb'ine hükmüne** râzı hem (Beyit. 2377)

Rabb'in / ümîdin: Benim **Rabb'in** bana tut pes **ümîdin** (Beyit. 2189)

Rabb'in: Dedi kim bugün seni ulaştıram ben **Rabb'ine** (Beyit. 4082)

Rabb'in: Dedi kim yâ mutmain nefis **Rabb'ine** eyle rücû (Beyit. 4096)

Rabb'in: Dedi **Rabb'in** ne emr etti sana farz (Beyit. 2206)

Rabb'in: Geri var **Rabb'ine** pes iste tahfif (Beyit. 2209)

Rabb'in: Ne vahy etti sana **Rabb'in** eser ver (Beyit. 2287)

Rabb'in: **Rabb'ine** ve hem sana benven mutî' (Beyit. 3803)

Rabb'in: Rahmet eylesin sana **Rabb'in** dedi (Beyit. 857)

Rabb'iniz: Elestü dip hitâb etti ki **Rabb'iniz** değil miyem (Beyit. 1378)

Râbî: **Râbî**nî ak gümüşden eyledi (Beyit. 440)

Rahmeti: Nazar kıldı çü ona **rahmetinden** (Beyit. 170)

Rahmeti: Sad hezârân Hak'a hamd ile senâ **rahmetin** ol (Beyit. 3382)

Rahmetim: Gazabdan **rahmetim** sebkât kılıptır (Beyit. 1245)

Rahmetim: Kaçan kim duralar geri erişe **rahmetim** enmât (Beyit. 2476)

Rahmetim: Kaçan kim tutalar girü erişe **rahmetim** anmat (Beyit. 2477)

Rahmetim: Razî-i **rahmetim** Âdem ki ettim onu hassü'l-hâs (Beyit. 978)

Rahmetin: Gazabdan **rahmetin** esbak değil mi (Beyit. 1250)

Refîkî: Dedi Ebû Bekr uşda ben olam **refîkî**n yâ resûl (Beyit. 2545)

Rengi: Kim önce bir cemel geleki hâkister ola **renği** (Beyit. 2246)

Rengi: **Rengi** sâfî muntehâ misli kanı (Beyit. 446)

Rengi: Velî **renği** tagayyüdü görüp etti yakasın çâk (Beyit. 1638)

Resûlü: Muhammed **resûl**üdür onun habîbi durur (Beyit. 529)

Resûlüm: **Resûlüm** Ahmed'e hem itsin iz'ân (Beyit. 1417)

Resûlüm: **Resûlüm**dür Muhammed hem bilesin (Beyit. 1098)

Resûlüm: Semâvât ile arzdan ön **resûlüm** demişem ona (Beyit. 1468)

Resûlün: Bağışla **resûlüne** yâ Rab selâm (Beyit. 3833)

Resûlün: **Resûlüne** arslanam oldum bu dem uş sūvâr (Beyit. 3044)
Resûlün: **Resûlünü** sevip Allâh katına eyledi da'vet (Beyit. 4146)
Resûlün: **Resûlünü** tekzîb edenler gelir (Beyit. 3064)
Rızam: Mahabbet **rızam** ola bunlarda asl-ı hayât (Beyit. 2349)
Rızâsı: **Rızâsı** az olur kabûl eylemez ma'zeret (Beyit. 2387)
Ridâsı / izârı: **Ridâsını** giydi **izârın** tutundu revân (Beyit. 1725)
Rif'atın: Dahi İdris'i görmek isterse hem **rif'atın** (Beyit. 4627)
Rif'ati / mesnedi: Konuldu ev-ednâda pes **rif'ati mesnedi** (Beyit. 2335)
Rif'ati: Cümlesinden Adn'e verdi **rif'ati** (Beyit. 309)
Rizâmız: **Rizâmız** iste gel gir sen otur vahdet sarâyında (Beyit. 2666)
Rûhu / cismi: Getirdi **rûhunu** gaybden şehâdetten dahi **cismin** (Beyit. 2795)
Rûhu / cismi: **Rûhu** emru'llâh idi **cismi** beşer (Beyit. 887)
Rûhu / sırrı: Dedi **rûhu** ki eyne's-sırr ederdi **sırrı** tahsîlâ (Beyit. 2165)
Rûhu: Ahsen-i vech üzre **rûhu** oldu arştan iştikâk (Beyit. 1558)
Rûhu: Doğdu **rûhun** ona envârı onu kıldı hümâm (Beyit. 3277)
Rûhu: Girmeyem üstüne onun **rûhunu** kabz etmeyem (Beyit. 3786)
Rûhu: **Rûhudur** ervâha misbâh-ı sabûh (Beyit. 1539)
Rûhu: **Rûhunu** rıfk ile kabz et etmesin tâ inbisâs (Beyit. 3780)
Rûhu: Velîkin **rûhu** şâd idi visâl ister idi ol şâh (Beyit. 4125)
Rûhum: Dedi hem **rûhum** evvel oldu mahlûk (Beyit. 132)
Rûhum: Sana **rûhumdan** urdum rûh firiştehler sücûd etti (Beyit. 1073)
Rûhum: Yâhu **rûhum** kabz eder misin ki Hakk'a iltesin (Beyit. 3795)
Rûhun: Bana **rûhund**an urmadın mı rûhu (Beyit. 1249)
Rûhun: Na'am dedi buyurmuştur kim Allâh kabz edem **rûhun** (Beyit. 3996)
Sabrı: Amel kıl dedi od için oda **sabrınca** mesvâdan (Beyit. 3700)
Saçı: Hadîce **saçın** açtığından onu bildiği (Beyit. 1793)
Saçı: Ne kıvırcık ne **saçı** uzun idi (Beyit. 1932)
Saçı: Pes açtı **saçından** bir iki fetîl (Beyit. 1784)
Saçım: Hadîce dedi açayım **saçımı** (Beyit. 1782)
Sadri / batnı: **Sadri** vâsi'di berâber **batnına** (Beyit. 1948)
Sadri / kadri: Erişti **sadri** kadre **kadri** Kadre (Beyit. 1667)
Sadri / kalbi: Ki **sadri** hem şerîh oldur ki **kalbi** hem fasîh agnâ (Beyit. 3462)
Sadri zahrı: **Sadri**nı hem **zahrını** Beytül-Mukaddes'den alıp (Beyit. 825)
Sadri: Husûsâ sadr-ı âlemden çu **sadri** nûrunun aksi (Beyit. 4759)

Sadrı: Resûlün yanında yatar sâhibi **sadrına** (Beyit. 4591)

Sadrım / göbeğim: Tutup pes **sadrımı** yardı ki tâ **göbeğime**erdi (Beyit. 2059)

Sadrım: Tecellî etti **sadrımdan** nehâr oldu şeb-i deycûr (Beyit. 4759)

Sadrın / dizim: Tutuban **sadrını** geldim **dizime** (Beyit. 4089)

Sadrın: erişti Cebrayıl **sadrına** bastı (Beyit. 1340)

Sadrın: Gel beri ey sadr-ı fâzıl eyle **sadrın** inşirâh (Beyit. 395)

Sadrın: Kimi kim gördü **sadrın** oldu âlim (Beyit. 188)

Safâsı: Onun yüzü **safâsında** riyâz-ı Adn bir gonca (Beyit. 3454)

Sâfın: Arıttı küdürette ol **sâfını** (Beyit. 1842)

Safıyyin / Habîbin: Dedi ol kim **safıyyindir** **Habîbin** (Beyit. 1088)

Safları: **Safları** bir birine urur idi (Beyit. 3143)

Sağı / solu: Ki **sağı** yüce **solu** esfel durur (Beyit. 637)

Sağı / solu: **Sağı**nda durdu Mikâil **solunda** durdu İsrâfîl (Beyit. 927)

Sağı: **Sağı**ndangelip askere Cebrayîl (Beyit. 2997)

Sağım: Gelirken bir nidâ erdi **sağımdan** pes ne ündür ol (Beyit. 2071)

Sağım: Giderken bir nidâ geldi **sağımdan** söyledi nâ-gâh (Beyit. 2064)

Sağın: Nazar kıldı **sağına** güldü Âdem (Beyit. 1360)

Sakalı: Kara idi hem **sakalı** sık idi (Beyit. 1945)

Sakı: Ki beş yüz melek **sakına** ili (Beyit. 2999)

Sakin / ömrün: **Sakin ömrün** ölüm peymânesinden (Beyit. 1004)

Salâtın: **Salâtın** ki İlliyyîn'e irgüre (Beyit. 4389)

Salavâtınız: Kıla Allâh **salavâtınızı** size zekât (Beyit. 4371)

Sâmitlerin: Ki yâ Ahmed ol sumta lâzım ki **sâmitlerin** (Beyit. 2419)

San'atın: Geri her başın **san'atın** gözedir (Beyit. 4392)

Sanınız: **Sanınızda** bu mu vefât olmayam (Beyit. 3877)

Sânî: Ebû Bekr'i edindi **sânî** esneyn (Beyit. 1676)

Sankim: Gök ile pes yer bitişti **sankim** ettiler nikâh (Beyit. 424)

Sankim: **Sankim** açıldı geceden tal'at-ı nûr-ı sabâh (Beyit. 411)

Sâyesi: **Sâyesinde** oldular pes müstenîr (Beyit. 1918)

Sekizincisi: Sâbi'inci feth-i Mekke **sekizincisi** Huneyn (Beyit. 2956)

Sekzincisi: Budurur **sekzincisi** kim ahdine kılmaz vefâ (Beyit. 294)

Selâmi / evlâdı: Selâmetdir **selâmın** bil sana **evlâdına** bile (Beyit. 900)

Selâmım: **Selâmım** aldı dedi merhabâ ol (Beyit. 2122)

Selâmın: Aldı lûtf ile **selâmın** eylemedin i'vicâc (Beyit. 3793)

Semâvâtı: Ki tâ görsün **semâvâtı** ne resme eyledim îcâd (Beyit. 923)

Ser'i: **Ser'ına** göre bulur kişi hakîkatte tarîk (Beyit. 3301)

Sevâbın: Tamam hatme **sevâbın** bula cânı (Beyit. 3485)

Sevgim: Çıkarım kalbinden onun **sevgimi** hiç komayam (Beyit. 2459)

Sevindiği: **Sevindiği** budur Allâh ki fazl etti ona evlâ (Beyit. 3441)

Seyfin / hakkın: Birine **seyfin** alıp eyledi **hakkın** (ı) isbât (Beyit. 3362)

Sıdı / azı / dişi: Atıp taş ile urdu **sıdı azı dişini** (Beyit. 3128)

Sıdım / buyruğun: **Sıdım buyruğun** oldum âsî sana (Beyit. 1032)

Sıdın: Dediler kim niçin **sıdın** Hudâ'nın ahd ü mîsâkın (Beyit. 1065)

Sıdkı: Mu'cize ger bir dahi olursa yeter **sıdkına** (Beyit. 2942)

Sıdkı: Mu'cize her kim nebîdir **sıdkına** olur delîl (Beyit. 2941)

Sıdkı: Vârid oldu **sıdkına** nass-ı sarîh (Beyit. 2832)

Sıfâtı: Ben kim olam bahr-i bi-pâyan **sıfâtın** vasf edem (Beyit. 3194)

Sıfâtı: Hüve'z-zâhir ki zâhirdir **sıfâtı** (Beyit. 4287)

Sıfâtı: Kanı bir levh-i sâfî kim **sıfâtında** olam nekkaad (Beyit. 4669)

Sıfâtı: **Sıfâtı** gösterirdi gayb-ı zâtı (Beyit. 2184)

Sıfâtı: **Sıfâtı** mersad-ı nûrânî idi (Beyit. 4272)

Sıfâtı: **Sıfâtı** sâfil erbab-ı suffe (Beyit. 4728)

Sıfâtın: Bulurlardı **sıfâtın** anda bizzât (Beyit. 2638)

Sıfâtın: **Sıfâtın** kim taleb kılrsa sonucu etti istihyâ (Beyit. 3560)

Sıfâtı: Ona evvel **sıfâtı**yle tecellî eyledi Allâh (Beyit. 2068)

Sıhhatin: Ki kat'â şübhe yoktu **sıhhatinde** (Beyit. 2279)

Sırrı: Dedi **sırrı** kanı Allâh hitâb erişti Allah'tan (Beyit. 2166)

Sırrı: Gamz eder uşda **sırrını** zerrât (Beyit. 4312)

Sırrı: Gönülde hass idi **sırrında** sâhib (Beyit. 1678)

Sırrı: Hevâ-dârıdır eylemez **sırrın** ondan dirîg (Beyit. 1719)

Sırrı: Ki **sırrına** vâkıftır eder ona imtisâl (Beyit. 1718)

Sırrı: Revân eyledi **sırrını** hemçü sâfî zülâl (Beyit. 1745)

Sırrı: Serîr-i siyâdetde **sırrında** urdu hıyâm (Beyit. 1821)

Sırrı: **Sırrı** varsa kıla ihfâ çınramaya hemçü tas (Beyit. 852)

Sırrı: **Sırrını** âlemde isti'lâ ede (Beyit. 1532)

Sırrım: Emr kılmıştı bana **sırrımda** ettim imtisâl (Beyit. 3204)

Sırrım: Geri **sırrımdan** etti bana irşâd (Beyit. 53)

Sırrın: Çün kelâmullâh içinden anladım **sırrın** biraz (Beyit. 3603)

Sihri: Gözünün gamzesin gördü unuttu **sihrini** fitne (Beyit. 3456)

Silâhı: Kim **silâhın** terk ede bulsun aman (Beyit. 3242)

Silâhı: Kim **silâhını** tamâm giymiş hepi (Beyit. 2919)

Sohbetim: Ki ben bilmezem **sohbetime** yarar (Beyit. 3865)

Sohbetin: Cemâat dinlemişti **sohbetinde** (Beyit. 2279)

Solu: Aldı Osman için anda sağ eline **solunu** (Beyit. 3218)

Solu: Çeri **soluna** saldı Mîkâil'i (Beyit. 2999)

Solu: Sağ elin maşrıktan aldı **solunu** magribden ol (Beyit. 827)

Solum: **Solumdan** geri bir âvâz geri döngil dedi nâ-gâh (Beyit. 2065)

Solun: Komuştu sağ elin başa **solun** öd yerine hâşâ (Beyit. 1064)

Solun: **Soluna** bakıcak ağladı an dem (Beyit. 1360)

Sonu: **Sonunda** dedi bu evkaat sanadır (Beyit. 2264)

Sonucu: Dokuz yüz elli yıl durdu **sonucu** gitti dünyâdan (Beyit. 1459)

Sonucu: Ne yere kim kadem bastı **sonucu** oldu ma'mûr ol (Beyit. 1300)

Sonucu: **Sonucu** hayrette mebhûtoldu kodu kîl ü kaal (Beyit. 3192)

Sözleri: Husûsa **sözleri** şî'r ü sanâyi' (Beyit. 2641)

Sözleri: Kendiler kerrûbî takdîs **sözleri** (Beyit. 451)

Sözlerim: Yetişsin **sözlerim** mülk ü diyâra (Beyit. 56)

Sözü: Cemîi **sözü** vahy idi şerâyi' (Beyit. 2280)

Sözü: Çün and içti inandılar **sözüne** (Beyit. 1006)

Sözü: Eridi **sözüne** sankim zücâce (Beyit. 1009)

Sözü: Kılmadı biri **sözünü** isbât (Beyit. 4332)

Sözü: Ki bir kez **sözünü** tutmadığıyçün (Beyit. 1183)

Sözü: Ki bir kez **sözünü** tutmadığıyçün (Beyit. 1183)

Sözü: Kulağımtuttum **sözünü** dinledim (Beyit. 4120)

Sözü: Melekler **sözünü** tâ istirâka (Beyit. 1607)

Sözü: Onun şahsını görmedim işittim **sözünü** ammâ (Beyit. 3994)

Sözü: Pes Allah'tan recâ edin **sözüne** i'tikaad edin (Beyit. 4189)

Sözü: Söylese cümle cevâmi' söyler idi **sözünü** (Beyit. 2002)

Sözü: **Sözü** câna hayât olurdu yâ kuut (Beyit. 1669)

Sözü: **Sözünü** sıdk ile tasdîk eyledik bî-izdirâb (Beyit. 2946)

Sözüm / tapın: **Sözümü** **tapına** ırgürmez idim (Beyit. 3924)

Sözüm: Beni seven **sözüm** aydan işiden (Beyit. 65)

Sözüm: Bular lezzeti **sözüm** ile eder izdivâc (Beyit. 2372)

Sözüm: Bülbülem Firdevs bağından **sözüm** Âb-ı hayât (Beyit. 3196)

Sözüm: Çü dili kulağı ola **sözümde** (Beyit. 66)

Sözüm: Dahi bir **sözüm** var sana dinle sen (Beyit. 1839)

Sözüm: Dedi asrı her ki **sözüm** işide (Beyit. 2916)

Sözüm: Dedi Havvâ ki **sözüm** tut muhakkak (Beyit. 1008)

Sözüm: Dedi tutun yâ müselmanlar **sözüm**e siz kulah (Beyit. 3822)

Sözüm: Ki yâ Ahmed anla **sözümü** bulasın reşâd (Beyit. 2394)

Sözüm: Muhammed'e salavât ver **sözüm**den eyleme inkaas (Beyit. 983)

Sözüm: Nasîhatdır kılın **sözümü** makbûl (Beyit. 1005)

Sözüm: Ona rıfk et telâttuf kıl **sözümü** eyle istihfâz (Beyit. 3974)

Sözüm: **Sözüm** dinle imdi eyâ sâhib-i Zî'l-fekaar (Beyit. 4526)

Sözüm: **Sözüm** işitmeyene söylesinler (Beyit. 3418)

Sözüm: **Sözüm** tutun ki cühhâl olmayasız (Beyit. 3413)

Sözüm: **Sözümü** kabul eyle olma igen inkisâr (Beyit. 4514)

Sözüm: **Sözümü** söyle halka âşikârâ (Beyit. 55)

Sözüm: **Sözümü** tutun doğru yola gidin (Beyit. 3849)

Sözüm: Teveccüh eyleyip bana **sözüm**den eyle istinfâ' (Beyit. 1289)

Sözüm: Vasiyyet kılarım **sözüm**den edin iktibâs (Beyit. 3897)

Sözümüz / yüzümüz: **Sözümüz** dinleyesin sen **yüzümüz** gözleyesin sen (Beyit. 3543)

Sözümüz: Hem **sözümüz** ona ermişti kim etmişti gazâ (Beyit. 2948)

Sözün / savâbın: Ki kezzâbdır **sözün** bilmez **savâbın** (Beyit. 1170)

Sözün / yüzün: **Sözündür** hikmet - i îman **yüzündür** rahmet-i Rahman (Beyit. 2649)

Sözün: Bu isbât eyleyip **sözün** dürer verdi o âlî-rây (Beyit. 2255)

Sözün: Dedi pes Fâtıma ona **sözündür** şeker-i elfâz (Beyit. 3979)

Sözün: Dedi yâ Fâtıma **sözün** ne şahsa eyledin ismâ' (Beyit. 3987)

Sözün: Hiç usanmazlardı aslâ **sözüne** (Beyit. 2020)

Sözün: Ki döngil yâ Muhammed der **sözüne** uymadım gittim (Beyit. 2065)

Sözün: Sana va'de eyledi **sözünü** kılmıştır mucâb (Beyit. 2975)

Sözün: **Sözüne** susuz idi Hızr u Mesîh (Beyit. 1957)

Sözün: Tınmadılar **sözüne** hergiz ricâl (Beyit. 4087)

Sözün: Verilmez kimseye bunlar **sözünü** eyleme itlâf (Beyit. 1488)

Sözünüz: Veyâ ehle resûli'llâh **sözünüz** gevher-i elfâz (Beyit. 3981)

Suâlim / cevâbın: **Suâlim** var soram ona **cevâbın** eyleye isbâg (Beyit. 4004)

Suâlim: Dedi evvel budur size **suâlim** (Beyit. 1154)
Suâlim: Velîkin sîrr-ı hikmette **suâlim** var idi eşvât (Beyit. 1149)
Suâlin: Ferişteler dedi nedir **suâlin** (Beyit. 1153)
Suçu / gözü: **Suçunu** afv edesin der **gözü** döker katarât (Beyit. 4379)
Suçum: Biri bu **suçum** oldu Mekke'de afv (Beyit. 1430)
Suçum: Ne **suçum** var bu sözde etti la'net (Beyit. 1161)
Suçumuz: **Suçumuz** senden dilesin ol Habîb yâ Müstegâs (Beyit. 295)
Suçun: **Suçunu** afv edip etsin sana mahv-ı aserât (Beyit. 4363)
Sultânın: Ancılayın kim sever **sultânını** illâ ki hû (Beyit. 2004)
Sultânın: Var mıdı bir lâhza kim anmayadı **sultânını** (Beyit. 2004)
Sun'ı: Ki istidlâl edem **sun'**ından ona (Beyit. 962)
Sûreti: Onda herkes **sûretinde** hep melek (Beyit. 439)
Sûreti: **Sûretidir** onların şekl-i bakar (Beyit. 432)
Suveri: Kamu esmâ vehakaayık **suverinden** ma'nâ (Beyit. 3352)
Suyu / tadı: **Suyu** süttten aktır **tadı** tatlıdır baldan (Beyit. 3906)
Suyu: **Suyu** od üzre akıttı koptu sudan infitâh (Beyit. 414)
Suyun: Çıkar bunların yüzü **suyuna** ey Bîr ü Bâr (Beyit. 4504)
Suyun: Onun yüzü **suyuna** eyle merhûm (Beyit. 1118)
Suyun: Susadım bir kadeh buldum bulardan pes **suyun** içtim (Beyit. 2244)
Sükkânı: Onda **sükkânı** kamu rûhâniler (Beyit. 450)
Sülûku: **Sülûkunda** erişir intihâya (Beyit. 3512)
Sünnetim: Biri **sünnetim** dirgüren olmuş iken harâb (Beyit. 4411)
Sürûru / ravzası: Bulur canlar **sürûru ravzası**ndan (Beyit. 4240)
Şâhı / mâhı: Nebîler **şâhı mâhı** evliyâdır (Beyit. 4256)
Şânı: Dediler bu durur ol kim dene **şânında** erselnâk (Beyit. 1625)
Şânı: Husûsâ âyetin sonu onu bildirdi **şânında** (Beyit. 3553)
Şânı: Kabîlen nedir dedi Hâşim ki **şânı** hişâm (Beyit. 1828)
Şânın: Dedi Ebû Bekr ey resûl **şânın** hemîşe yahtulu (Beyit. 2574)
Şânın: Uşbu âyet nâzil oldu **şânına** (Beyit. 3344)
Şarâbım: Dedi kanı **şarâbım** pes dedi kim külli müskirdir (Beyit. 1130)
Şarâbın: **Şarâbın** ola yerde çeşmelerden (Beyit. 1102)
Şehri: Döndü andan çok fütûhat ile geldi **şehrine** (Beyit. 3224)
Şehri: Dönüben Mekke'den gitti idüben **şehrine** ruc'â (Beyit. 3432)
Şehri: Gel beru gör lâ-mekân **şehrinde** yaptım bir saray (Beyit. 3653)

Şehri: Hassa kim erişe mehr ü **şehrine** (Beyit. 3251)

Şekli: **Şekli** boynuz şeklidir eyle bu söze i'tikaad (Beyit. 4998)

Şeri: Tâ düze İslâm ilini **şeri**yle ne kasr ü ne tâk (Beyit. 2524)

Şerîki / vezîri: Ki yoktur **şerîkivezîri** İlâhü'l-ibâd (Beyit. 528)

Şerîki: Dedi evvel kim ol Allâh Ehad'dır kim **şerîki** yok (Beyit. 3721)

Şerîkim: **Şerîkim** var demen zinhâr işit nice kılar iblâğ (Beyit. 1376)

Şerîkin / vezîrin: **Şerîkin** yok **vezîrin** yok ki sensin Hâlik u Keşşâf (Beyit. 1492)

Şerri: Çünkim Muhammed fevt ola **şerrinden** olavüz emîn (Beyit. 2530)

Şeyhim: Dedi ki Necd ehlerindenim **şeyhim** duhûru görmişem (Beyit. 2528)

Şeytânı: Dedi Yâ Rabbi **şeytânı** musallat (Beyit. 1106)

Şiârım: Dedi kanı **şiârım** pes dedi la'net durur sana (Beyit. 1131)

Şiârın: Benim zikrim ola dilde **şiârın** (Beyit. 1103)

Şiddetin / hâlim: Şiddetinçün neyleyem **hâlim** kime edem beyân (Beyit. 4101)

Şifâ'sı: Kim **Şifâ'sı**nda bu sözü söyledi (Beyit. 2825)

Şir'atin: Hem iriserdir **şir'atin** tâ ez-semek fevka's-simâk (Beyit. 2542)

Şîs'i / hilmi: Dahi **Şîs'ive hilmini** kim dilerse göre (Beyit. 4626)

Şuâ'ı: Nite kim **şuâ'ına** şems ü kamer (Beyit. 499)

Şuhûdu: **Şuhûdu** hazret-i sultânî idi (Beyit. 4269)

Şübhem: Çü **şübhem** kalmadı aslâ hakîkat (Beyit. 2695)

Şükrüm: Dedi onun için ettim ki **şükrüm** kılalar iblâğ (Beyit. 1385)

Şükrüm: Sanadır hamd ile **şükrüm** muhakkak (Beyit. 1255)

Taâmı / şarâbı / libâsı: Dedi kıl **taâmı şarâbı libâsı** kalîl (Beyit. 2352)

Taâmı: Dahi yok **taâmı** kim ondan dileye kişi (Beyit. 2409)

Taâmın / nefîsin: **Taâmın nefîsin** yiyip gözleme sen milâh (Beyit. 2381)

Taâmın: **Taâmın** şol helâl ola ki meşhûr (Beyit. 1101)

Tabîbin: Muhammed'dir kamu derde **tabîbin** (Beyit. 1088)

Ta'bîrin: Varıp pes muabbirden ol sordu **ta'bîrini** (Beyit. 1827)

Tâci / ridâsı: Leamrük olısar **tâciridâsı** olısar levlâk (Beyit. 1626)

Tâci / tahtı: Kanı **tâci** ve **tahtı** hep birahtı (Beyit. 1285)

Tâcın / başı: Kimse kim ona le'amrük **tâcın** urdun **başına** (Beyit. 3203)

Tafsîlâtı: Mücmelâ zikr eyleyelim zîra **tafsîlâtını** (Beyit. 2959)

Tahrîri: Gel imdi anla **tahrîrin** kim oldur hâsıl-ı takvâ (Beyit. 3465)

Tahtım: Pes koyup **tahtımda** teskîn idesiz (Beyit. 4046)

Tâkı / yüzü: Kılardı **tâkını** mihrâb ederdi **yüzünü** titvâf (Beyit. 1475)

Tanrısı / hazreti: Vara **Tanrısı**'na ede **hazretine** ıyâz (Beyit. 3859)

Tapın: Destur ister girmeye **tapına** ol (Beyit. 3791)

Tapısı / esrârı: **Tapısında** **esrârına** ehl idi (Beyit. 4484)

Tapusu: Geldi Azrâil geri verdi **tapusuna** selâm (Beyit. 4080)

Taşı / ayağı: Çü götürdü **taşı ayağı** karâr etmedi (Beyit. 607)

Taşların: Kapısın altından etti **taşların** yâkuut u dür (Beyit. 283)

Tâvûsu: Sürüp bâb-ı gazabdan hem çıkardılardı **tâvûsu** (Beyit. 1057)

Tecellîsi: **Tecellîsine** kıldı onu mir'ât (Beyit. 106)

Tekmîli: İşbu fethinde işâret eyledi **tekmîline** (Beyit. 3273)

Teni: **Tenini** titremek tuttu heman dem (Beyit. 1015)

Tenin: Onun üstüne kodular **tenini** (Beyit. 4175)

Tevfikin: Ki tâ **tevfikın** ola bana yoldaş (Beyit. 4755)

Tevhîdim: Dedi **tevhîdim** ile kurtulasın (Beyit. 1098)

Tılsımın: Gel işit **cefr ilminden** aç iklîdi **tılsımından** (Beyit. 3549)

Toprağı: Kasemyâd edip vermedi **toprağın** (Beyit. 740)

Toprağı: **Toprağını** etti cevher yoktur ona inbisâs (Beyit. 283)

Toprağın: **Toprağını** aldı geldi cennete (Beyit. 796)

Tozları: Belirsiz oldular fersâ savurdu **tozlarını** bâd (Beyit. 4695)

Tozun / gözün: Çü n'ali **tozunu** sürme çekiptir **gözüne** eflâk (Beyit. 1644)

Turâbı: **Turâbı** misk-i ezferden cevâhirdi gül ü lâla (Beyit. 2145)

Ucu: Oturdu Âdem'in başı **ucunda** (Beyit. 954)

Uçmağı: Çıkardı **uçmağından** zâr u uryân (Beyit. 1433)

Uçmağım: Ben ona verem **uçmağım**da sarây u esâs (Beyit. 2358)

Uluları: **Uluları** İblîs idi indiler (Beyit. 672)

Unvânı: Bu kitâb ün-mûzec olup bildire **unvânını** (Beyit. 4938)

Uykun / taâmın: Dedi **uykunu** kıl namâz u **taâmını** cû' (Beyit. 2357)

Üçü: Bu **üçünden** akli etti ihtiyâr (Beyit. 864)

Üçü: Dîne söğdüler kılıç çekti **üçünü** öldürüp (Beyit. 2963)

Üçüncü dünyâ: **Üçüncü dünyâ** göğünden firîştehler kanadına (Beyit. 2140)

Üçüncüsü / nicesi: İşitin **üçüncüsün** kim **nicesi** mezbûr olur (Beyit. 3592)

Üçüncüsü / zâtı: **Üçüncüsünde** bildirdi ki **zâtıdır** azîmü'ş-şan (Beyit. 3556)

Üçüncüsü: Bu durur **üçüncüsü** kim geldi nûru'llâhtan (Beyit. 1569)

Üçüncüsü: Bu durur **üçüncüsü** kim gelse ona iki iş (Beyit. 3642)

Üçüncüsü: Budur **üçüncüsü** kim işrâk eder envâr-ı Hak (Beyit. 3671)

Üçüncüsü: Üçüncüsü Allâh ola kim buyruğudur kün fe-kân (Beyit. 2566)
Üçüncüsü: Üçüncüsü bu kim bana çok salavât ede (Beyit. 4412)
Üçüncüsü: Üçüncüsü nedendir ekser oğlan (Beyit. 2685)
Üçüncüsü: Üçüncüsünde Yusûf andan İdrîs (Beyit. 2111)
Ümîdin: Hitâb erişti halktan kes **ümîdin** (Beyit. 2189)
Ümmeti / Rabbi: Diledi **ümmetini** kıldı duâ **Rabbine** ol (Beyit. 3378)
Ümmeti: Ona hem **ümmetine** ben oluram ahfazül-huffâz (Beyit. 3975)
Ümmeti: Ümmeti hem cümleden ulyâ durur (Beyit. 2034)
Ümmetim: Bana düşvâr et ölümü **ümmetime** kıl genez (Beyit. 4109)
Ümmetim: Bu hâlde ola her kim **ümmetimden** (Beyit. 4742)
Ümmetim: Dedi çoğ idi **ümmetimden** bular noldılar (Beyit. 2415)
Ümmetim: Dedi **ümmetimde** mi çoktur buzâhidlerin (Beyit. 2413)
Ümmetim: Dedi var mıdır **ümmetimde** aceb bu sıfât (Beyit. 2411)
Ümmetim: Doğru yola gider ise **ümmetim** (Beyit. 4983)
Ümmetim: Göriser **ümmetim** cânı beni şol nûr ile dedi (Beyit. 3740)
Ümmetim: İçir hikmet şarâbın **ümmetime** (Beyit. 55)
Ümmetim: İstikaamet eder ise **ümmetim** (Beyit. 4983)
Ümmetim: İşitsin **ümmetim** şehren fe-şehrâ (Beyit. 60)
Ümmetim: Ki hattâ **ümmetim** olmaya hâyir (Beyit. 2200)
Ümmetim: Ki kankı kimseler kim **ümmetimden** (Beyit. 4742)
Ümmetim: Kim diyem yâ Rab selâmet eyle oddan **ümmetim** (Beyit. 4065)
Ümmetim: Ümmetim feth idiser der âlemi edip gazâ (Beyit. 2862)
Ümmetim: Velî etti şikâyet **ümmetimden** (Beyit. 2289)
Ümmetin: Bulısar **ümmetin** islâm viriserdir visâl Allâh (Beyit. 2081)
Ümmetin: Dedi hem **ümmetine** öyle edem (Beyit. 2306)
Ümmetin: Dedi kim **ümmetin** kuvvet yetirmez (Beyit. 2207)
Ümmetin: Tâ kim ede Hak Taâlâ **ümmetin** oddan atâk (Beyit. 1563)
Ümmetin: Ümmetin feth idiserdir yer yerin (Beyit. 2856)
Ümmetin: Ümmetin ol ile feth ırgüriser (Beyit. 2849)
Ümmetlerin: Dedi **ümmetlerine** edem ihsan (Beyit. 2308)
Ünsü: Çü kendi Zül-Cemâl idi pes **ünsün** kıldı erzânî (Beyit. 2797)
Üstleri: Üstlerine kopa pes yevmül-hesâb (Beyit. 4989)
Üstü: Çıkıp **üstünde** illa'llâh dedi (Beyit. 1441)
Üstü: Dedi kim kıla namâzı **üstüne** (Beyit. 4042)

Üstü: Ebû Bekr'e haber erdi gelüben **üstüne** girdi (Beyit. 4142)
Üstü: Gerçi kondurmazdı **üstüne** gubâr (Beyit. 2905)
Üstü: Turugeldi ayağı **üstüne** söykendi pes (Beyit. 3873)
Üstü: Yer altında **üstünde** devvâr idi (Beyit. 3082)
Üstüm: Çün **üstümde** yok bir ehad zikr ede dil-nüvâz (Beyit. 768)
Üstüm: Tiz çıkın bir sâat **üstümden** idüben infikâk (Beyit. 4047)
Üzerim: Ammim oğlu Fazl koysun **üzerime** suyu hem (Beyit. 4040)
Va'dem: Dahi **va'dem** kılın tasdik ne dedimse bilin tahkîk (Beyit. 1381)
Va'dim / va'idim: Beyân ede **va'dim va'idim** harâm u helâl (Beyit. 1731)
Vahdeti: Hakıyla **vahdetine** girmez idrâk (Beyit. 4258)
Vakti: Ne **vaktin** doğa âlemin safhın ede nehâr (Beyit. 701)
Vaktin: Ne **vaktin** ola derdi yâ Rab talâk (Beyit. 1843)
Vaktin: Sözü bunların bu durur kim ne **vaktin** aceb (Beyit. 2399)
Vardığın: Tuttu kuvvet **vardığında** şer'-i din (Beyit. 1917)
Varın: Bu kez gökte kiralım hep **varını** (Beyit. 4895)
Varlığı: **Varlığına** bu yer ü gök şâhid (Beyit. 4313)
Varman: Velî buğday ağacına yakın **varman** dedi zinhâr (Beyit. 980)
Vasfı: Çü Hak'tır gâyetü'l-gâyât işit **vasfında** isticlâ (Beyit. 3551)
Vasfı: Dediler **vasfını** gerçek diyüptür zîr ile bâlây (Beyit. 2241)
Vasfı: Ki yazam **vasfını** sırran ve cehrâ (Beyit. 68)
Vasfı: Onun na'tini **vasfını** bulmuşam (Beyit. 1840)
Vasfın: Ol a'lâ seyyidin **vasfın** Yazıcıoğlu ednâdan (Beyit. 3731)
Vaslı: Dirîgâ kanı dost **vaslı** demedi mi haber Allâh (Beyit. 2053)
Vaslı: Sana kılmasa **vaslını** kimdir ehl-i visâl (Beyit. 1747)
Vaz'ı / tâbı: Halîme adlı bir hatun erişti **vaz'ı tâbı** pâk (Beyit. 1628)
Vaz'ın: **Vaz'ını** lülü-yi ebyazdan cemîl (Beyit. 301)
Vechi: **Vechi** mir'ât ola Rahman vechine (Beyit. 1527)
Vefâtı: **Vefâtından** mukaddem beş gün idi (Beyit. 3773)
Verdiğin / tutmadığın: Dedi yer and **verdiğin tutmadığın** (Beyit. 782)
Vezîri / zamânı: **Vezîri** olasin **zamânında** hem (Beyit. 1837)
Vicdânı / cânânı: Kimin **vicdânı** yok **cânânı** yoktur (Beyit. 3429)
Vicdânı: Ondan istidlâl edip **vicdânına** buldum visâl (Beyit. 3200)
Visâli: Tâ **visâli** Ka'besin bundan kılalar i'tibâr (Beyit. 1580)
Visâlimiz / zülâli / hayâli: **Visâlimizzülâlinden** içe geçe **hayâlinden** (Beyit. 2668)

Visâlin / hayâlin: Tecellî kıl **visâlin**den ki yanmışım **hayâlin**den (Beyit. 2660)

Vücûdu: Ki zât onun çün ismidir**vücûdu** hod tecellîdir (Beyit. 74)

Vücûdun / hil'atın: Pes evvel kim zuhûr etti **vücûdun hil'atın** giydi (Beyit. 98)

Vücûdu: Dilerdi cümle eşyâdan **vücûdunu** şuhûd ede (Beyit. 2586)

Vücûdu: Kemâlât ile zâhirdir **vücûdu** (Beyit. 4257)

Vücûdu: Ki zîrâ ism-i a'zamdır **vücûdu** (Beyit. 4261)

Vücûdu: Müsemma'da muazzamdır **vücûdu** (Beyit. 4261)

Vücûdu: Soğuk kıldın ki yanmadı **vücûdu** (Beyit. 2305)

Vücûdu: Şeş cihetten **vücûdu** müsteb'ad (Beyit. 4314)

Vücûdu: **Vücûdu** sûret-i insânî idi (Beyit. 4269)

Vücûdun / bidâdin: **Vücûdun** eyledi tâhir **bidâdin** beyne vâ veyni (Beyit. 2671)

Vüs'atı: Yarattı geri **vüs'atından** ona kıl liyâz (Beyit. 609)

Yakam: **Yakamı** eylemişem pâre pâre (Beyit. 50)

Yalınız: Kim **yalınız** kendüye meşgûl oluptur biliniz (Beyit. 3823)

Yanağı: **Yanağı** üzre müşgîn hâl cemâli cismine nokta (Beyit. 3458)

Yanı / yanı: bir yanına ilmâ': Biri bir **yanına** gitti biri bir **yanına** ilmâ' (Beyit. 2502)

Yanı: Dedi ba'zılar kim **yanında** yatar iştiâr (Beyit. 4537)

Yanı: Kimse kalmadı **yanında** sağ u sol (Beyit. 3323)

Yanım: Binip pes Kuds'e gönildim **yanımca** Cebrayil hem-râh (Beyit. 2063)

Yapısı: Şöyle kim ola belirsiz **yapısı** (Beyit. 4963)

Yaprağı: Ağaçlar vermedi bir **yaprağını** (Beyit. 1027)

Yarağınız: Ona göre **yarağınızı** kılın (Beyit. 3881)

Yarındası: **Yarındası** sebt gün binip yürüdü subh-ı dem (Beyit. 3116)

Yâri / diyârı / bahtı / rahtı: Kanı **yâri diyârı bahtı rahtı** (Beyit. 1285)

Yâri: Gönül bulmasa **yârinden** tecellî (Beyit. 1706)

Yâri: Nice ağlamasındı ol oluptu **yârineveddâ** (Beyit. 1322)

Yaşı / âhi: Yere **yaşı** göğe **âhi** giderdi (Beyit. 1704)

Yaşı / dedesi: Sekiz **yaşına** ericek **dedesi** gitti âlemden (Beyit. 1643)

Yaşı: **Yaşı** ondu bağladı îmâna bil (Beyit. 1853)

Yaşın: Bunca ağlarsın döküp **yaşın** çü sel (Beyit. 3789)

Yaşın: Yerin gözleri **yaşından** akıp derler sular Allâh (Beyit. 2050)

Yattığı: **Yattığı** vakt resm idi kendüzine (Beyit. 1943)

Yedincisi / dostlarım: Bu durur **yedincisi** kim **dostlarımı** ol seve (Beyit. 2441)

Yedincisi: Pes **yedincisidir**ur Dârü'l-Karâr (Beyit. 300)

Yedisi: Yedi kez dedi pes **yedisi** şehîd oldular (Beyit. 3123)

Yeli emri: **Yeli emri** ile tutdu ona ırgürmedi âhât (Beyit. 225)

Yemînin / yesârın: Âlî döndermedin onu **yemînine yesârına** (Beyit. 4163)

Yemişleri: **Yemişlerini** eyle geri isbât (Beyit. 4904)

Yeri / oğlu: **Yerine oğlu** Şîs'i kodu gitti (Beyit. 1436)

Yeri / omzu: Kî dur **yerinde** yâ Âdem emânet dursun **omzunda** (Beyit. 1231)

Yeri / yeri: **Yerine** kalsa oğlu kim **yerine** (Beyit. 1445)

Yeri: Anûş'u kıldı **yerine** emîr ol (Beyit. 1443)

Yeri: Baktı onun secdesi **yerine** etti infisâh (Beyit. 3827)

Yeri: Egerçi kim **yeridir** kabır içinde (Beyit. 4224)

Yeri: Geçti pes mihrâba kim ede **yerinde** irtisâh (Beyit. 3826)

Yeri: Geldi hükmü **yerine** buldu resûlû ihtirâm (Beyit. 3268)

Yeri: Hem geri etmek **yerinde** olmamıştı hîç fenâ (Beyit. 2883)

Yeri: Kî tâ ol hilâfet ede **yerine** subh u şâm (Beyit. 4568)

Yeri: Kim gele **yerine** takdîr- i İlâh (Beyit. 240)

Yeri: Kodu Mahyâyîl'i **yerinde** Kaynan (Beyit. 1444)

Yeri: Pes andan Kâbe'yi yaptı **yerine** Beyt-i ma'mûrun (Beyit. 1472)

Yeri: **Yeriarş** altındadır fevka'l-felek (Beyit. 255)

Yerim: **Yerime** nasb eyledim olsun hümâm (Beyit. 3818)

Yerin / göğün / kilîdin: Bana bu gece hep verdi **yerin göğün kilîdini** (Beyit. 3755)

Yerin / yerin: **Yerin** orta **yerine** tuttu yüzü (Beyit. 737)

Yerin / yüzün: Çeşmeler gibi **yerin yüzün** sular (Beyit. 2926)

Yerin: Dedi Cebrâil ki hem San'a **yerin** (Beyit. 2856)

Yerin: Erişti yer **yerin** ashâb dolup imkân-ı kân erkân (Beyit. 2719)

Yerin: Kamu yerli **yerin** buldu erişmez hîç ona âfât (Beyit. 222)

Yerin: **Yerin** a'lâ eyledi meskenlerini tayyîbat (Beyit. 331)

Yerin: **Yerinde** kor onu bir bir olursa tâne-i haşhâş (Beyit. 3920)

Yetmiş: Esîr ettiler **yetmişin** derdiler (Beyit. 3075)

Yetmiş: Onun isresinde demirden dahi **yetmişin** (Beyit. 525)

Yetmiş: Pes ol def'ada **yetmişin** kırdılar (Beyit. 3075)

Yılı: Çü çıktı yedi yüz bin etti **yılını** şümâr (Beyit. 681)

Yiyn: Kî **yiyni** yüklüler bulur halâsı dâr-ı ukbâdan (Beyit. 3694)

Yolu: Hak ona bir melek koştu kim irşâd eyleye **yolun** (Beyit. 1299)

Yolu: Kemişti **yoluna** cism ile cânı (Beyit. 3956)

Yolu: Tâ fedâ kıldım **yoluna** cânı ben (Beyit. 3327)
Yolu: **Yoluna** ata ana canlar fidî (Beyit. 3152)
Yolu: **Yoluna** canlar nisâr eylediler (Beyit. 3182)
Yolu: **Yoluna** Dâvûd u Îsâ kodular baş u ayak (Beyit. 1546)
Yolun: fedâ kıl **yoluna** cânı eger bildinse cânânı (Beyit. 1046)
Yolun: Hep fedâ olsun sana **yolunda** versin cümle can (Beyit. 4092)
Yumurtası: Var iki keklik **yumurtasınca** ol (Beyit. 1952)
Yükün / yiyn: **Yükünü** eylegil **yiyni** akabe gâyet es'abdır (Beyit. 3694)
Yüregin: **Yüregin** aşk oduna dağlar idi (Beyit. 1278)
Yüreği: Çün Âdem gördü bu hâli basıldı **yüreğine** dağ (Beyit. 1401)
Yüreğim: Çıkardı **yüreğim** derhâl dahi dinle ne dir ol şâh (Beyit. 2059)
Yüreğim: Ki titrer **yüreğim** ede tâ biraz incilâl (Beyit. 1744)
Yüreğim: Seninle bile ağladım **yüreğim** oda dağladım (Beyit. 3438)
Yüzleri / gözleri: **Yüzleri** ve **gözleri** berrâk idi (Beyit. 3170)
Yüzleri / sadrı: Çünki gördü **yüzlerini** **sadri** oldu inşirâh (Beyit. 3807)
Yüzleri: Bulardan sonra çıktı **yüzleri** ak (Beyit. 1352)
Yüzleri: Cümle insan yüzleridir **yüzleri** (Beyit. 451)
Yüzleri: Dedi bir kavm gördüm ki vuzûdan **yüzleri** enver (Beyit. 1485)
Yüzleri: Hak katında **yüzleri** ağ olası (Beyit. 4044)
Yüzleri: Otuz bin pes firîştehler gelirler **yüzleri** garrâ (Beyit. 3567)
Yüzleri: **Yüzleri** bedr ü münîr hiç görmeyeler iftizâh (Beyit. 404)
Yüzleri: **Yüzleri** dür hûr-u îndi k'onda var (Beyit. 444)
Yüzleri: **Yüzleri** gül den dahi handân idi (Beyit. 447)
Yüzleri: **Yüzleri** şems ü kamer belkim hasen (Beyit. 3806)
Yüzleri: **Yüzlerine** saçtı toprak esti çün bâd-ı sabâ (Beyit. 2890)
Yüzleri: **Yüzlerini** cümle âlem ayağına sürmelü (Beyit. 1966)
Yüzü / ayağı: Ki **yüzün** koya **ayağına** yürüde nihâz (Beyit. 603)
Yüzü / hulku: Nice **yüzü** gökçek ise gökçek idi **hulku** da (Beyit. 1966)
Yüzü / nûru: **Yüzündeydi** risâlet **nûru** zâhir (Beyit. 1668)
Yüzü / üstü: Yere geçti düştü **yüzü** üstüne ehl-i şikâk (Beyit. 1566)
Yüzü / üstü: **Yüzü** üstüne yıktılar ol iki şehriyâr (Beyit. 3054)
Yüzü / yüzü: **Yüzünü** ol suyile silerdi ol **yüzü** sulu (Beyit. 4110)
Yüzü / zehri: Döne **yüzü** ve **zehri** ola lezzât (Beyit. 4326)
Yüzü: Bu kıtâle baktı çün ol **yüzü** nûr (Beyit. 3334)

Yüzü: Bu yerler **yüzüne** felek askerin (Beyit. 708)

Yüzü: Çevirdi **yüzünü** devlet sanasın kesdidi mıkırâz (Beyit. 1059)

Yüzü: Çıkıp dağa **yüzün** turâba kodu secdede (Beyit. 1726)

Yüzü: Çü güle güler **yüzü**, âlem ola gül-i'zâr (Beyit. 699)

Yüzü: Gele yerler **yüzüne** dillerde ola İmtidâh (Beyit. 425)

Yüzü: Görmeyeler **yüzünün** envârını (Beyit. 385)

Yüzü: Gül ü lâle gibi ederdi **yüzü** ibtisâm (Beyit. 4594)

Yüzü: Hiç sinek konmazdı derler **yüzüne** (Beyit. 1933)

Yüzü: Kızıl yâkut idi **yüzü** hemçün ay (Beyit. 575)

Yüzü: Ki gördüm **yüzünü** elhamdü'lillâh (Beyit. 2624)

Yüzü: Kim ki baksa **yüzüne** hayrân idi (Beyit. 1935)

Yüzü: Lûtf ile bessâm idi **yüzü** güleçti mâh-rû (Beyit. 1972)

Yüzü: Mecmaü'l-âdâb idi mahfî ayân **yüzü** sulu (Beyit. 1992)

Yüzü: Muhammed Mustafâ nûru **yüzünde** berkı lâmi'di (Beyit. 1405)

Yüzü: O din mi'mârı **yüzü** ak kamerden (Beyit. 4215)

Yüzü: Pes Alî'den yana tuttu **yüzünü** (Beyit. 2821)

Yüzü: Sanki **yüzünde** güneş seyrân idi (Beyit. 1935)

Yüzü: Şöyle kim gündüz **yüzüne** hüccet olur âfitâb (Beyit. 2941)

Yüzü: Şöyle kim kılâm **yüzünü** yer yüzünden intimâs (Beyit. 843)

Yüzü: Tagayyür olmamış levni **yüzüne** gaşy ederdi mâh (Beyit. 4127)

Yüzü: Var idi bir sahâbî **yüzü** udlu (Beyit. 2617)

Yüzü: Velf çün kıldıdı mir'ât **yüzüne** bu yüce şânı (Beyit. 2799)

Yüzü: Yürüdü Alî'de Velîd'e tutup **yüzünü** (Beyit. 3048)

Yüzü: **Yüzü** çün şems idi sözde kamer verdi o âlî-rây (Beyit. 2252)

Yüzü: **Yüzü** insan yüzüdür şahsi melek (Beyit. 255)

Yüzü: **Yüzü** kara ola ol kâfir ola işi hasâr (Beyit. 4928)

Yüzü: **Yüzü** mazhardı nûr-ı Mustafâ'ya (Beyit. 1438)

Yüzü: **Yüzün** gördüm onun sözün dinledim (Beyit. 1766)

Yüzü: **Yüzünü** dergâha kodu arza kıldı iştiyâk (Beyit. 1562)

Yüzü: **Yüzünü** görmek dilersen kıl onunçün ihtirâs (Beyit. 279)

Yüzü: **Yüzünü** kıbleye döndü ki tekbîr eyledi i'lân (Beyit. 2745)

Yüzüm / dergâhın: **Yüzümü dergâhına** tuttum meded kıl el-Gıyâs (Beyit. 3777)

Yüzüm: **Yüzümü** gözleyen ıyden ve kadrâ (Beyit. 65)

Yüzün / sözün: Cün mübârek **yüzünü** gördü işitti **sözünü** (Beyit. 1891)

Yüzün / tutduğun: Ki **yüzün** bize **tutduğun** görevüz (Beyit. 2776)
Yüzün: Acebdir bu senin özün ki dönmez dünyeden **yüzün** (Beyit. 4700)
Yüzün: Alıp geldi dedi hemîşe **yüzün** gül-izâr (Beyit. 3061)
Yüzün: Der idi kim yâ resûlu'llâh dirîğâ **yüzünü** (Beyit. 3829)
Yüzün: Gelip gördü çünkim mübârek **yüzün** (Beyit. 1845)
Yüzün: Geri rûzi kıldı tebârek **yüzün** (Beyit. 1845)
Yüzün: Geri yerler **yüzüne** göndere Hak (Beyit. 4896)
Yüzün: Gözüktü arz edip **yüzün** cemâl-i dilber-i elfâz (Beyit. 1199)
Yüzün: Halka döndü **yüzün** envara batıp (Beyit. 3259)
Yüzün: İki âlemde **yüzün** tâ ola mâh (Beyit. 4213)
Yüzün: Kimisin kıldın şehîd ü **yüzünü** ağ eyledin (Beyit. 4115)
Yüzün: Onı açtı **yüzün** öptü vefât olmuş görür fi'lâ (Beyit. 4142)
Yüzün: Râgıb ola ol sevâba **yüzün** ede iftirâş (Beyit. 2450)
Yüzün: Şöyle kim doymazlar idi **yüzüne** (Beyit. 2020)
Yüzün: Tecellî eyleye **yüzün** yarattı Ahmeti mir'ât (Beyit. 214)
Yüzün: **Yüzün** benven Mesânîdir yerâhu men yerânîdir (Beyit. 2648)
Yüzün: **Yüzün** döndü meleklerden hem âdemden resûlu'llâh (Beyit. 4123)
Yüzün: **Yüzün** emre tuttu olup intizâr (Beyit. 597)
Yüzün: **Yüzün** Ka'be'ye ibtinâ eyledi (Beyit. 585)
Yüzün: **Yüzün** öptü ona bildirdi kasdı (Beyit. 1340)
Zâdı: Ba'zısı yer ba'zısını **zâdı** oldur onların (Beyit. 484)
Zâhiri / batnı: Kim ne bilir **zâhiri** ne **batnı** ne (Beyit. 1948)
Zahmın: Yapıştı eline onun çü buldu **zahmına** tiryâk (Beyit. 1655)
Zahrın: Ki **zahrından** alam ahd ü emânet (Beyit. 1337)
Zamîri: Ki hîç ermez idi **zamîrinden** ona hayâl (Beyit. 1741)
Zannımız: Bundan artuk **zannımız** yok sana gayr (Beyit. 3261)
Zannımız: Dediler kim **zannımızdır** sana hayr (Beyit. 3261)
Zannınız: **Zannınız** nice durur şimdi bana (Beyit. 3260)
Zârlılığım: çün **zârlılığım** gördü ol şâh (Beyit. 52)
Zâtı / ismi: Dirildi cümle-i esmâ dediler **zâtıismine** (Beyit. 85)
Zâtı / sıfâtı: Ehaddır **zâtı** müstecmi' **sıfâtı** (Beyit. 3)
Zâtı / vasfı: **Zâtı** Allâhu Ehad'dır **vasfı** Allâhu's-Samed (Beyit. 3577)
Zâtı / zâtı: Ki **zâtı zâtına** fi'z-zât olur zâhir geri bizzât (Beyit. 3559)
Zâtı: Bu âyette haber verdi ki birdir **zâtı** buyurdu (Beyit. 3552)

Zâtı: Çü **zâtına** tecellî eyledi zât (Beyit. 4262)
Zâtı: Dahi zâhirdir onunçün ki **zâtı** (Beyit. 4266)
Zâtı: Ki **zâtı** maksad-ı Rabbânî idi (Beyit. 4272)
Zâtı: Ki **zâtı** yücedir a'zâm onundur külli isti'lâ (Beyit. 3553)
Zâtı: Tecellî erdi **zâtından** ena'llâhu dedi bir kez (Beyit. 3713)
Zâtın: Göresin **zâtını** sâfî açıla âyine asfâ (Beyit. 3737)
Zâtın: Kim onun **zâtın** isterse vücûdu mahv-ı mahz oldu (Beyit. 3560)
Zâtın: Mahv-ı mutlak kıldı **zâtın** çün erer envâr-ı Hak (Beyit. 3673)
Zâtın: Nice kılmış onu mazhar **zâtına** (Beyit. 364)
Zâtı: Pes ondan sonra **zâtı**yle tecellî eyledi Allâh (Beyit. 2068)
Zehresi: **Zehresi** mi kala her kim iltiser (Beyit. 4057)
Zevki / irfânı: Kimin kim **zevki** yok **irfânı** yoktur (Beyit. 3428)
Zımnı: Oluptur ravza ve dergâh yatar **zımnında** ol bedr ay (Beyit. 2615)
Zi baş kim ola ona na'lini tâc (Beyit. 4487)
Zikrim: **Zikrime** meşgûl ola döküp gözünden acı yaş (Beyit. 2447)
Zimâmın: **Zimâmın** elde tutam ben yayan önünce tafdîlâ (Beyit. 2598)
Ziynetin: **Ziynetin** izhâr kıldı eyledi arz-ı esâs (Beyit. 284)
Zuhûru: **Zuhûru** mazhar-ı Hakkaanî idi (Beyit. 4270)
Zühdü: **Zühdü** yâr ede seve âlimleri ihlâs ile (Beyit. 2445)
Zülfü: İki **zülfü** var idi anber-feşan (Beyit. 880)
Zülfü: Kanı müşg-bâr üzre devr eyleyen **zülfünü** (Beyit. 4540)
Zülfü: **Zülfü** cevherle murassa'dı lâtif (Beyit. 881)
Zürriyetim: Bana **zürriyyetime** kıldın eslat (Beyit. 1106)

3.4.1.1.2. Tamlananı Kelime Grubu Olan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları

3.4.1.1.2.1. Tamlananı Sıfat Tamlaması Olan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları

Âbid kulum: Bu sıfatlar kimde varsa ol durur **âbid kulum** (Beyit. 2453)
Acı yaşı: Akıttı gözlerinden **acı yaşın** (Beyit. 3776)

Alçak gönlü: Nefsi toprak gibi **alçak gönlü** su gibi duru (Beyit. 1969)

Altı yüz kanadı: Kim **altı yüz kanadını** açıp arz eylemiş bâlâ (Beyit. 2136)

Arşın altı: Başı **arşın altında** boynun egüben durur (Beyit. 4415)

Az suçların: Ger olursan müttekî **az suçların** ma'zûr olur (Beyit. 3621)

Bâde gözleri: La'li **bâde gözleri** mahmûr u fitne kaşları (Beyit. 336)

Bekaa mülkin: **Bekaa mülkinde** cennette ebed kılâm seni ibkaa (Beyit. 3543)

Beş vakt namâzınız: Kılın **beş vakt namâzınız** tamâmı (Beyit. 3421)

Beş yüz yıl uzun: Ki her harbe **beş yüz yıl uzun** etme inâd (Beyit. 552)

Beş yüzü / beş yüzü: **Beş yüzü** Cebrâilindi **beş yüzü** Mikâilin (Beyit. 2977)

Beşincisinin adı: **Beşincisinin adı** Talha idi (Beyit. 4715)

Bin yaşı: Çün Âdem **bin yaşına** erdi yetti (Beyit. 1436)

Bir altı: Çün erdi Sidre'ye ol şâh **bir altından** döşek geldi (Beyit. 2134)

Bir ayağı: **Bir ayağına** bastı âmîn dedi çıktı hem (Beyit. 4418)

Bir ayınız: Tutun yılda **bir ayınız** siyâmı (Beyit. 3421)

Bir cânibi: Kim onun bir yanı berre dahi **bir cânibi** bahre (Beyit. 4794)

Bir eli: Yürüdü elde tutup **bir eline** hüccetini (Beyit. 3362)

Bir kanadı: Bir kanadından onun tâ **bir kanadına** degin (Beyit. 4956)

Bir katı ak: Çıktı nâgâh **bir katı ak** ulu taş (Beyit. 2838)

Bir kılı: **Bir kılı** kırk yar kaali ince kıl (Beyit. 1949)

Bir kızcağızım: Var idi **bir kızcağızım** öldü ol (Beyit. 2826)

Bir nısfı: Bu **bir nısfın** etmişti yer altına intibâz (Beyit. 619)

Bir oğlu: **Bir oğlu** var idi onun kim adı Abdullâh idi (Beyit. 2570)

Bir rahmetim: Ki **bir rahmetimden** erişse sana (Beyit. 4388)

Bir şemme hüsnü: Buldu Meryem bîkr iken **bir şemme hüsnünden** eser (Beyit. 3190)

Bir yanı / bir yanı: Biri **bir yanınagitti** biri **bir yanına** ilmâ' (Beyit. 2502)

Bu âhir inişim: Kim **bu âhir inişimdir** tutmazam ayruk makaam (Beyit. 4085)

Bu cevherim: Ki tâ **bu cevherim** kıla seni şâh (Beyit. 4213)

Bu dokuz nesem: Önünce ederlerdi cengi **bu dokuz nesem** (Beyit. 3121)

Bu dördü: **Bu dördünü** kodu Furkaan içinde (Beyit. 3491)

Bu hâlim: Ayıttı neden ma'lûm oldu **bu hâlim** sana (Beyit. 4575)

Bu hatunların: **Bu hatunlarındır** ibâret için (Beyit. 3847)

Bu ikisi: **Bu ikisi** ki zâhirde akar bil (Beyit. 2128)

Bu ikisi: Bu kul çünkim oldu muhayyer **bu ikisine** (Beyit. 3860)

Bu ikisi: Hem anda Ca'fer ü Hamza **bu ikisi** durur ammun (Beyit. 4678)

Bu kesret mülkûn: **Bu kesret mülkûn**ü kodu sefer etti Habîbu'llâh (Beyit. 4130)

Bu kulların: Dedi nola yâ Rab alâmet **bu kullarına** (Beyit. 2373)

Bu mübârek alnın: **Bu mübârek alnın** üzre dizilen terler nedir (Beyit. 4093)

Bu sözün: **Bu sözün** Ebû Bekr mefhûmunu fikr edip (Beyit. 3861)

Bu yüzün yetmişin: **Bu yüzün yetmişini** kıla revâ ahret için (Beyit. 4374)

Bu zâhidlerin: Dedi kim durur yâ İlâhî **bu zâhidlerin** (Beyit. 2405)

Bu zâhidlerin: Dedi ümmetimde mi çoktur **bu zâhidlerin** (Beyit. 2413)

Câmid heybeti: Oldu **câmid heybetinden** dondu kurudu bitâh (Beyit. 420)

Cemî'i mu'cizâtı: **Cemî'i mu'cizâtından** muaazzam kıldı Furkaan'ı (Beyit. 2807)

Cümle a'zâsı: **Cümle a'zâsı** huzû' eder erer envâr-ı Hak (Beyit. 3666)

Cümle ehlim: **Cümle ehlimden** sen evvel eresin bana dedi (Beyit. 4079)

Cümle hattân: Kemâlin eyledi izhâr bu yüzden **cümle hattânı** (Beyit. 2803)

Cümle sıfâtın: Feyz ede **cümle sıfâtın** sana kuddûs u selâm (Beyit. 3290)

Cümle sıfâtın: **Sıfâtın cümle** feyz etti heman kıldı vücûb-ı zât (Beyit. 2799)

Cümle sözün: İdeler **sözüne cümle** itâat (Beyit. 4016)

Dâyim rızâm: İsteye **dâyim rızâmı** hem kaçâ hışmımdan ol (Beyit. 2446)

Dertli cânım: Kim sen idin **dertli cânıma** tabîb (Beyit. 3790)

Dört yanı: Gözler idi **dört yanını** tâ ermeye ona zevâl (Beyit. 2553)

Dört yanın: Kefenle bürüdüler **dört yanını** (Beyit. 4175)

Ecel hükmün: Bu âyetten resûlu'llâh **ecel hükmün** edip deryâb (Beyit. 3747)

Enâciyli sudûru: Dedi bir kavm görmüşem **enâciyli sudûrunda** (Beyit. 1486)

Evvel nişânı: Biri budur nedir **evvel nişânı** (Beyit. 2683)

Evvel taâmı: İkincisi nedir **evvel taâmı** (Beyit. 2684)

Fenâ mülkûn: **Fenâ mülkûne** gelmişti onunla bile bu erbâ' (Beyit. 1327)

Gevher kıymetin: Gördü sarrâf bildi **gevher kıymetin** (Beyit. 1921)

Görklü yüzü: Açıldı gördü **görklü yüzünü** ol (Beyit. 2623)

Güzel yüzü: **Güzel yüzünü** arz eyle götür yüzden hicâbeyni (BEYit. 2647)

Has kullarım: Ki **has kullarım** olur ol evde yetmiş keret (Beyit. 2371)

Hep kemâli: Onun **hep kemâlincedir** her işi (Beyit. 4391)

Hep suâli: Ki dendi **hep suâline** cevâbı (Beyit. 2693)

Her ağzın: **Her ağzında** geri yaratmış durur (Beyit. 4394)

Her başın: Geri **her başın** san'atın gözedir (Beyit. 4392)

Her biri: Dedi **her biri** cânım olsun fidî niderem (Beyit. 3125)

Her biri: Görür **her biri** suçlarınca azâb (Beyit. 656)

Her biri: **Her birin** bir işte kodu pâdişâh (Beyit. 240)

Her biri: **Her birinde** üç yüz altmış kulle vardır ağudan (Beyit. 477)

Her biri: **Her birini** sanasın yâkuut u mercân lülüdür (Beyit. 338)

Her biri: Kamu kaçtı ashab dedi **her biri** ne kılâm (Beyit. 3131)

Her biri: Kığırdı **her biri** onu k'iire evine ol bedr ay (Beyit. 2604)

Her biri: Ki **her biri** seni ede makaamâtında tenzîlâ (Beyit. 2599)

Her biri: Kulluğundan **her biri** bir lâhza kılmaz infisâh (Beyit. 487)

Her biri: Muttasıldı bir birine **her biri** (Beyit. 428)

Her biri: Nizâ' etti **her biri** dedi ben öldürmüşem (Beyit. 3055)

Her biri: Onda yarattı melekler **her biri** (Beyit. 436)

Her lisânın: İşit **her lisânında** kim neyler ol (Beyit. 4395)

Hesâbsız hem azabsız rahmeti: **Hesâbsız hem azabsız rahmetine** (Beyit. 3424)

İki çigni: **İki çigninde** biraz kıl var idi (Beyit. 1950)

İki dudağı: Depredirdi **iki dudağını** ol (Beyit. 4119)

İki elin: Koya iki firîštenin kanadında **iki elin** (Beyit. 4869)

İki gözün: Ecel kapladı sağ u sol gözedir **iki gözün** yol (Beyit. 4702)

İki kanadı: **İki** altından **kanadı** var durur ol kapının (Beyit. 4955)

İki kanadı: Var durur **iki kanadı** boyu erer buluta (Beyit. 4922)

İki kapısı: **İki kapısı** var idi zümürüdden mücevherler (Beyit. 1304)

İki oğlu: Hem **iki oğlu** var idi bir İsmâîl biri İshâk (Beyit. 1473)

İki vezîrim: Hem **iki** dahi **vezîrim** yer yüzünde kâmurân (Beyit. 1903)

İki vezîrim: Yerdeki **iki vezîrimdir** Ebû Bekr ü Ömer (Beyit. 1905)

İkinci ayağı: **İkinci ayağında** bunu dedi Cebrayıl (Beyit. 4422)

İkinci rızkın: **İkinci** vermezem **rızkını** gayre (Beyit. 2291)

İşbu donlarım: Dedi **işbu donlarımla** kim geyürem şimdi ben (Beyit. 4041)

İşbu fethi: **İşbu fethinde** işâret eyledi tekmîline (Beyit. 3273)

Kamu dertlilerin: **Kamu dertlilerin** dermânı geldi (Beyit. 2634)

Kamu kırbası: **Kamu kırbasın** dopdolu eyledi (Beyit. 2994)

Kamu mâli: Verirdi **kamu mâlini** borç ederdi dahi (Beyit. 4587)

kamu nakli: Bu sözler kim beyân ettik **kamu nakli** sahîh idi (Beyit. 2491)

Kamu ömrü: **Kamu ömründe** etmedi fesâdı (Beyit. 4716)

Kamusu müzeyyen müretteb mükemmel sedâd (Beyit. 543)

Kanı ol cennetler: **Kanı ol cennetlerinde** düzdüğü türlü naîm (Beyit. 472)

Kırk bin gözü kulağı burnu ağzı dili: Ki kırk bin gözü kulağı burnu ağzı dili
(Beyit. 604)

Küllî hicâbı: Erişti lûtf-ı Rabbânî **hicâbın küllî** ref' etti (Beyit. 2240)

Küllî sözün: Cümle âlem kâtib olsa **küllî sözün** yazmaya (Beyit. 3601)

Küllî vücûdum: **Vücûdum külli** mahv oldu çün etti inbisâteyni (Beyit. 2661)

Misli kanı: Rengi sâfî müntehâ **misli kanı** (Beyit. 446)

Mukaddes rûhu: **Mukaddes rûhuna** bâ-cümle yârân (Beyit. 4309)

Mutahhar rûhu: Çün **mutahhar rûhu** etti ayağına intikaal (Beyit. 4097)

Mübârek adı: Ve ger gayri yerde anılsa **mübârek adı** (Beyit. 4463)

Mübârek ağzı: Pes **mübârek ağzına** su aldı ol alnı hilâl (Beyit. 3213)

Mübârek başı: Erip mushaf'ı üzre kesti **mübârek başın** (Beyit. 4615)

Mübârek başın: **Mübârek başın** bağladılar isâbe ile (Beyit. 3874)

Mübârek başın: Pes **mübârek başın** aldım dizime (Beyit. 4089)

Mübârek cismi: Egerçi on sekiz günde **mübârek cismidi** hasta (Beyit. 4125)

Mübârek eli: **Mübârek elin** götürüp açtı ol (Beyit. 3069)

Mübârek eli: **Mübârek elini** çıkardı resûl ravzadan (Beyit. 4536)

Mübârek elin: Çün işitti onu uzattı **mübârek elin** (Beyit. 3870)

Mübârek gözlerin: Kim **mübârek gözlerinden** yaş akıp olur revâh (Beyit. 3808)

Mübârek gözün: Velîkin dökerdi **mübârek gözünden** pınar (Beyit. 4509)

Mübârek karnı: Pes **mübârek karnına** bağladı bir taşı resûl (Beyit. 2874)

Mübârek yüzleri: **Mübârek yüzlerin** görüp edesin anda istişhâd (Beyit. 4677)

Mübârek yüzü: Gelip gördüler kim **mübârek yüzü** üzre kan (Beyit. 3135)

Mübârek yüzü: **Mübârek yüzün** yardı kan aktı mislü'l-bakam (Beyit. 3128)

Mübârek yüzü: **Mübârek yüzünden** gözüm gördü nûr (Beyit. 4435)

Mübârek yüzü: **Mübârek yüzünü** gözle göreydim (Beyit. 2622)

Mübârek yüzün: **Mübârek yüzün** döndü ashâba ikbâl edip (Beyit. 3843)

Mübârek yüzün: Pes **mübârek yüzün** örttü geldi Azrâil erip (Beyit. 4095)

Mübârek zamîrin / bu sözüm: **Mübârek zamîrini** tutma **bu sözüme** dar (Beyit. 4512)

Münevver yüzün: **Münevver yüzün** açtılar görürler dünyeden gitmiş (Beyit. 4127)

Ne vaktin: **Ne vaktin** ola istikbâl-i Ka'be (Beyit. 2765)

Nefs elin: **Nefs elinde** İlâhî koma esîr (Beyit. 4342)

O nârin: **O nârin** kabını hayme edine (Beyit. 4906)

Ol kerem kânı: Ne kıldı **ol kerem kânı** ne etti ona gör **ihsan** (Beyit. 2737)

Ol muallâ rûhu: **Ol muallâ rûhu** çünkim erdi onun sadrına (Beyit. 4100)
Ol muazzez câni: **Ol muazzez câni** Rabbü'l-âlemîn (Beyit. 2025)
Ol mukaddes rûhu: Nakl kıldı **ol mukaddes rûhu** andan dizine (Beyit. 4099)
Ol mübârek cephesi: **Ol mübârek cephesinden** çıktı ter (Beyit. 4090)
Ol mübârek karnı: Gâh olurdu **ol mübârek karnına** bağlardı taş (Beyit. 1981)
Ol münevver rûhu: **Ol münevver rûhu** cünkim sâkına erdi onun (Beyit. 4098)
Ol sıfâtı: Musaffâ **ol sıfâtından** nitekim açılır âhen (Beyit. 3737)
Ol sözün: Çü sirru'llâh-ı ekber **ol sözüne** tut sımâheyni (Beyit. 2652)
Ol tapın: Aceb bir söz mü kaldı kim **tapından oldu**ol mezcûr (Beyit. 4758)
On rahmetim: Eriştir ona benden **on rahmetim** (Beyit. 4387)
Onuncusu rif'at: Dokuzuncu nübüvvetti hem **onuncusu rif'atti** (Beyit. 202)
Saâdetli yüzü: **Saâdetli yüzün** görüp kamusu buldular devlet (Beyit. 2609)
Sekizinci cennetin: **Sekizinci cennetini** eyledi Dârü'l-Karar (Beyit. 274)
Son sözü: **Son sözü** bu idi dedi es-salâtu es-salât (Beyit. 4116)
Şemsi tâbı: Münevver oldular onun cemâli **şemsi tâbından** (Beyit. 2603)
Şerîf nefsin: Buyurur şimdiki hâlde nitedir der **şerîf nefsin** (Beyit. 4008)
Şu vaktin: **Şu vaktin** ki sana beni vermek istediler (Beyit. 4518)
Şu vaktin: **Şu vaktin** kim beni urdun yalıncağı benim arkam (Beyit. 3947)
Şu vaktin: **Şu vaktin** kim ederdin sen gazâyı (Beyit. 3926)
Şu vaktin: **Şu vaktin** kim yakın ola kıyâmet (Beyit. 2687)
Tiz mübârek ağzın: **Tiz mübârek ağzının** yarın tükürdi ona ol (Beyit. 2881)
Türlü ilmi: Bu sıfatlarla ederse **türlü ilmi** iktinâs (Beyit. 2456)
Uşbu vasfı: Pes etti **uşbu vafında** celâl-i şânına îmâ (Beyit. 3555)
Üç suâlüm: Dedi var **üç suâlüm** bilgil onu (Beyit. 2681)
Üçüncü rızkı: **Üçüncü rızkı** yerler giderler (Beyit. 2292)
Üç yüz altmış yüzün: Geri **üç yüz altmış yüzün** düzedir (Beyit. 4392)
Yedi kapısı: Yedidir cehennem **yedi kapısı** (Beyit. 642)
Zâhir ni'metin: Ki **zâhir ni'metin** donun mutarraz etmese bâtın (Beyit. 3530)
Zerre gözleri: Zîra **zerre gözlerine** gün nice manzûr olur (Beyit. 3603)

3.4.1.1.2.1.1. Tamlananı Lokatif Grubu Olan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları

Yılda bir ayınız: Tutun **yılda bir ayınız** siyâmı (Beyit. 3421)

3.4.1.1.2.2. Tamlananı İsim Tamlaması Olan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları

Altıncısının adı: Pes **altıncısının** adıdır Saîr (Beyit. 650)

Anamın yüzü: Çü gördüm **anamın yüzün** dedim î mân getir ona (Beyit. 3440)

Arşın altı: Başı cem' olur **arşın altında** kuyruğ ile (Beyit. 624)

Ashâbımın nicesi: Hem **ashâbımın nicesine** iriser elem (Beyit. 3111)

Atının tozu: **Atının tozun** siler idi resûl (Beyit. 2906)

Ay yüzünün nûru: Kim **ay yüzünün nûruna** gark olurdu diyâr (Beyit. 4506)

Ayağının tozu: Kim **ayağının tozudur** gözlere tûtiyâ (Beyit. 4636)

Başının altı: Bu yastık **başının altında** idi (Beyit. 4202)

Cebhesinin sathı: **Cebhesinin sathı** idi müstenîr (Beyit. 1941)

Cemâlim izzetim hakkı: Dedi pes Hak Taâlâ'llah **cemâlim izzetimhakkı** (Beyit. 153)

Cismin içi: Dahi **cismin içinde** cânından olam yakın (Beyit. 4454)

Dakaayık ilmin: Hem **dakaayık ilmini** ben ona ilhâm eyleyem (Beyit. 2432)

Ehl-i beytimin akrebleri: Dedi **ehl-i beytimin akrebleri** (Beyit. 4058)

Ellerinin keffi: Çıktı bindi **ellerinin keffine** (Beyit. 3255)

Eteklerinin ucu: **Eteklerinin ucunu**uçignine (Beyit. 3002)

Evvelinin âhîrinin ilmi: **Evvelinin âhîrinin ilmini** (Beyit. 2032)

Fethin ikincisinin adı: **Fethin ikincisinin adı** durur feth-i mübîn (Beyit. 3274)

Göğsüm üstü: Çün elini **göğsüm üstünde** kodu (Beyit. 3326)

Göğsümün üstü: **Göğsümün üstünde** idi oturup hoş oldu hâl (beyit. 4069)

Gönlün içi: Ne kim var **gönlün içinde** bilirem onu yâ Âdem (Beyit. 1293)

Göz yaşın: Yüze **göz yaşın** gönderip armağan (Beyit. 3832)

Gözünün gamzesi: **Gözünün gamzesin** gördü unuttu sihrini fitne (Beyit. 3456)

Gözünün karası: **Gözünün karasından** ağına hem bî-makaal (Beyit. 4453)

Halkının kadri: Hem bu âlem **halkının kadrince** ederse sıyâm (Beyit. 2455)

Himmetim ankaası: **Himmetim ankaası** kevneyni ediptir zîr-i bâl (Beyit. 3198)

Hüseyn'imîn visâli: Hem **Hüseyn'imîn visâline** erem (Beyit. 3802)

İkimizin kelâmı: **İkimizin dahi** haktır **kelâmı** (Beyit. 4225)

Kapısın altı: **Kapısın altından** etti taşların yâkuut u dūr (Beyit. 283)

Kavminin adı: **Kavminin adı** Tamas'dir biri birisini yer (Beyit. 469)

Kavminin adı: Kavminin hem **adı** Mihtât işleridir intifâh (Beyit. 483)
Kerpiçinin biri: Kerpiçinin **birin** altın birini etti gümüş (Beyit. 282)
Kız kardaşın: Girdiler **kız kardaşın** hem güyegün islâmına (Beyit. 1882)
Kız kardeşin: Buyurdu Hak ki **Kaabil'in** ala **kız kardeşin** Hâbil (Beyit. 1398)
Nûrunun aksi: Husûsâ sadr-ı âlemden çu sadrı **nûrunun aksi** (Beyit. 4759)
Ölümün her acısın: Ölümün **her acısın** işit ne denlüdür geri (Beyit. 4107)
Parmaklarının üstü: Pes yürüdü yalın ayak **parmaklarının üstüne** (Beyit. 2555)
Rabb'inizin cenneti: Giresiz **Rabb'inizin cennetine** (Beyit. 3424)
Tanrı'nızın beyti: Edin **Tanrı'nızın beytin** ziyâret (Beyit. 3422)
Tasmasının nûru: Onun na'li **tasmasının nûrudur** berk uran (Beyit. 4599)
Ümmetim a'mâli: Ümmetim **a'mâli**çün anda ederem irtihâl (Beyit. 4062)
Ümmetim gussası: Biri bu durur gidere **ümmetim gussasın** (Beyit. 4411)
Vücûdunun toprağı: Kamu âlem **vücûdunun** olursa **toprağı** ger yel (Beyit. 3453)
Yaramazlarının suçu: Yaramazlarının **suçunu** edin intibâz (Beyit. 3857)
Yedincisinin adı: Yedincisinin **adı** Abd-i rahman (Beyit. 4717)
Yedincisinin adı: Yedincisinin **adı** Cehennem **adı** (Beyit. 654)

3.4.1.1.2.3. Tamlananı Sayı Grubu Olan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları

Altmış altısı: Altmış **altısı** idi ensâriler (Beyit. 3173)
Altmış üçü: Altmış **üçünü** kendüzi zebh eyledidi bizzât (Beyit. 3385)

3.4.1.1.2.4. Tamlananı Lokatif Grubu Olan Tamlayanı Düşmüş İyelik Grupları

Binde biri: Binde **biri** kulağıma girmez (Beyit. 4339)

3.4.1.2. Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları

3.4.1.2.1. Tamlananı Tek Kelime Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları

- Anun kerâmâtı:** Onu derler ki Hızr ola k'**anun** çoktur **kerâmâtı** (Beyit. 4866)
- Benim abdim:** **Benim abdim** resûlün sen hüve'l-Hak (Beyit. 1348)
- Benim adım:** Dedi adın nedir dedi **benim adımdurur** tevîk (Beyit. 146)
- Benim adım:** Dedi şol kim **benim adım** demeye anda her habbât (Beyit. 1129)
- Benim ağım:** Dedi kanı **benim ağım** dedi agın ola avret (Beyit. 1132)
- Benim arkam:** Şu vaktin kim beni urdun yalıncaktı **benim arkam** (Beyit. 3947)
- Benim aşkı:** **Benim aşkı** onu ister ki benden gayri sığmaya (Beyit. 4661)
- Benim azâbım:** Râhib ola hem **azâbımdan benim** haşyetede (Beyit. 2451)
- Benim birliğim:** **Benim birliğimi** bilip olalar emrime hullâs (Beyit. 975)
- Benim çıktığım:** Ayda inanmaz **benim çıktığıma** kavm-i şîrâr (Beyit. 4924)
- Benim dostlarım:** Hem-nişîn ola **benim dostlarıma** ayrılmaya (Beyit. 2452)
- Benim dostum:** Dedi kim yâ resûla'llâh çü **dostumdun benim** ey dost (Beyit. 4010)
- Benim dostum:** Gözetgil fakîri ki **dostum** bulardır **benim** (Beyit. 2380)
- Benim düşmenim:** Unutdun ahdimi sığın **benim düşmenime** uydun (Beyit. 1075)
- Benim evim:** Dedi kanı **benim evim** dedi evin ola hammâm (Beyit. 1128)
- Benüm evsâfım:** **Benüm evsâfımı** berren ve bahrâ (Beyit. 59)
- Benim Halîfem:** Halîfemdir **benim** Allâh bu işte ol yüce dergâh (Beyit. 4844)
- Benim hışmım:** Ma'siyetten hem kaçâ korkup **benim hışmımdan** ol (Beyit. 2447)
- Benim hikmetim:** Bu resme oluptur **benim hikmetim** (Beyit. 4387)
- Benim hikmetlerim:** **Benim hikmetlerimden** eyle takrîr (Beyit. 936)
- Benim ilmim:** **Benim ilmime** giremez ilminiz (Beyit. 724)
- Benim izzim:** **Benim izzim** celâlimçün kim erişmez ona evsâf (Beyit. 4025)
- Benim izzim:** **Benim izzim** celâlimçün onu kim öptün ağzında (Beyit. 4664)
- Benim kardaşlarım:** **Benim kardaşlarım** oldur ki sonra geliser benden (Beyit. 3770)
- Benim lûtfum:** **Benim lûtfumdan** olalar hayârâ (Beyit. 2309)
- Benim mekrim:** Emîn olman **benim mekrimden** aslâ (Beyit. 1179)
- Benim namâzım:** Ol kılar evvel **namâzımı** meleklerden **benim** (Beyit. 4050)
- Benim nûrum:** **Benim nûrumu** evvel kıldı îcâd (Beyit. 130)
- Benim nûrum:** Ki peygamber buyurmuştu ki **nûrumdur benim** ebhâ (Beyit. 3739)
- Benim rahmetim:** **Buların günâhıbenim rahmetime** nazar (Beyit. 2332)

Benim şerrim: Cihân olurdu **şerrimden benim** pâk (Beyit. 1167)

Benim şükrüm: Kamu ni'metlerimden yin **benim şükrümde** olman âs (Beyit. 979)

Benim tesbîhim: Dâyim ola ol **benim tesbîhime** tehlîlime (Beyit. 2448)

Benim tesbîhim: **Benim tesbîhim** ola hem disârın (Beyit. 1103)

Benim üstüm: Velî destûr ile girer **benim üstüme** Azrâil (Beyit. 3992)

Benim zikrim: Bana tesbîh ü takdîs et **benim zikrimde** kıl isrâ' (Beyit. 1291)

Benim zikrim: **Benim zikrim** ola bularda naîm ü safâ (Beyit. 2349)

Benim zikrim: **Benim zikrim** ola dilde şîârın (Beyit. 1103)

Benim zikrim: Müdâm et **benim zikrimi** dedi nice edem (Beyit. 2353)

Benim îlâhım: **İlâhımdır benim** Allâh kamu halkın îlâhıdır (Beyit. 1148)

Benim işim: **İşime** hâkim **benim** yoktur nizâ' (Beyit. 791)

Benim izârım: **İzârımdır benim** izzet kulumdur cümle-i eşhâs (Beyit. 974)

Benim kaadirven: Ben evlâyem ki korkasız ki **kaadirven benim** fustât (Beyit. 2483)

Benim katım: **Katımda benim** yok bulardan yegi müstecâb (Beyit. 2343)

Benim kulum: Ki vardır **benim** bir mukarreb **kulum** nâmüdâr (Beyit. 684)

Benim üstim: **Benim** kapında yalın aç aç **üstime** cenâheyni (Beyit. 2651)

Benim yoldaşım: **Benim** uçmakta **yoldaşım** ola ol (Beyit. 4744)

Bizim katımız: Dilersen **bizim katımızda** açasın oruç (Beyit. 4611)

Bizim mezhebimiz: **Bizim mezhebimizde** sünettir onu demek (Beyit. 4462)

Bizim ortamız: Onunla **bizim ortamızda** faslâ (Beyit. 4148)

Bizim ilmimiz: **Bizim** yok ilmimiz kapına geldik (Beyit. 934)

Onların ba'zısı ba'zısı: **Ba'zısı** yer **ba'zısını** zâdı oldur **onların** (Beyit. 484)

Onların kuyruğu: **Onların kuyruğu** vardır kim sünüler gibidir (Beyit. 476)

Onların şekl-i: Sûretidir **onların şekl-i** bakar (Beyit. 432)

Onların gözleri elleri ayağı: **Gözleri** yok **elleri** yok **ayağı** yok **onların** (Beyit. 482)

Onun adı: Bir oğlu var idi **onun** kim **adı** Abdullâh idi (Beyit. 2570)

Onun adı: Çü doğdu bir güzel oğlu **adını** verdi Şîs **onun** (Beyit. 1404)

Onun adı: Kim **adını** Habîb **onun** ona oldu bu hâl isbâg (Beyit. 2504)

Onun adı: **Onun adı** Bahîrâ'dı çü gördü bunları kondur (Beyit. 1654)

Onun adı: **Onun adına** yazmışam belirmeden dahi Nûn Kaaf (Beyit. 1467)

Onun adı: Pes **onun** ben dahi adın yazam siddîk defterde (Beyit. 158)

Onun adı: Okundu **onun adına** hutbe levlâk pes ol (Beyit. 2338)

Onun adı: Şerâyi'de darb oldu sikke **onun adına** (Beyit. 2336)

Onun adı: Üçüncüde dedi ki oku **onun adını** (Beyit. 1739)

Onun adli: **Onun adlinde** râhat oldu can dil (Beyit. 187)

Onun ağladığı: **Onun ağladığın** gördüm onunla bile ağladım (Beyit. 3434)

Onun akli: Ki yâ Ahmed ol kimse kim **aklı** yoktur **onun** (Beyit. 2421)

Onun akli: **Onun** kim **aklı** var ilm ile ala (Beyit. 4294)

Onun âlemi: Kim **onun** ile zeyn ede **âlemi** (Beyit. 731)

Onun altıncısı: Budur **altıncısının** ki sulha olısar destûr (Beyit. 4781)

Onun altıncısı: **Onun altıncısıdır** bagy kibirden olalar etkaa (Beyit. 3468)

Onun ardı: **Onun ardınca** bozılısar nizâm (Beyit. 4977)

Onun ardı: **Onun ardınca** geldi Hûd edip yüzünde nur işfâf (Beyit. 1459)

Onun ardı: **Onun ardınca** geldi Nûh yüzünden nûr akıp şeffâf (Beyit. 1458)

Onun ardı: **Onun ardınca** güneş çünkim dolana magribe (Beyit. 4948)

Onun ardı: **Onun ardınca** Havvâ'yı sürüp rahmet kapısından (Beyit. 1055)

Onun ardı: **Onun ardınca** İbrâhim Halîlu'llâh edip işrâk (Beyit. 14661)

Onun ardı: **Onun ardınca** kamer seyr eyleye çün şâhısâr (Beyit. 4950)

Onun ardı: **Onun ardınca** pes Sâlih kemer gibi tulû' etti (Beyit. 1460)

Onun ardı: **Onun ardınca** Rûmiyye ola feth (Beyit. 4879)

Onun ardı: Zubeyr erdi **ardınca onun** revân (Beyit. 1856)

Onun ardı: Dabbetü'l-arz çünki çıka pes **onun ardınca** şems (Beyit. 4932)

Onun âşıkları / onun gözleri: **Onun âşıkları** var kim **onun gözleri** kanından (Beyit. 3460)

Onun ayağı: Bu kez Şeybe çaldı **onun ayağını** erip (Beyit. 3050)

Onun âyâtı: Hücceti Kur'ân idi **âyâtının** beyyinât (Beyit. 1914)

Onun bağı: Erer Allâhüm onun rûh-ı mukaddes **bağına** (Beyit. 4348)

Onun balçığı: Kardı **onun balçığını** Âdem'in balçığına (Beyit. 829)

Onun başı: Döşeğinde çün **onun** kodu **başın** (Beyit. 3776)

Onun başı: Durdu Zeyneb **başını** yurdu **onun** (Beyit. 2900)

Onun başı: Çü gördü **onun başını** secde kıldı resûl (Beyit. 3062)

Onun ba'zısı: K'**onun ba'zısı** ola hayra mutî' (Beyit. 733)

Onun berârı: Nice tolısar nesli **onun berârı** bihâr (Beyit. 695)

Onun beşincisi: **Beşincisi** budur **onun** arabda çoğ ola fitne (Beyit. 4781)

Onun binâsı / onun esâsı: Döşedi **onun binâsın** yasadı **onun esâsın** (Beyit. 278)

Onun biri: Bildim **onun biri** Cebraîl idi (Beyit. 3171)

Onun biri: **Biri onun** duhandır kim olısar (Beyit. 4826)

Onun birliği: Tâ delîl ola **onun birliğine** meftûr olur (Beyit. 3576)

Onun burnu katı: Denizler **onun burnu katında** hardal gibi (Beyit. 613)

Onun buyurduğu: Pes Allâh'a mutî' olun **onun buyurduğu** tutun (Beyit. 4193)

Onun cânı: Geri gönderdi **cânını onun** cennet sarâyına (Beyit. 3441)

Onun ceddi: Severlerdi kamu âlem husûsâ kim **onun ceddi** (Beyit. 1642)

Onun celâli: **Celâli**nden **onun** kamu havf edip (Beyit. 729)

Onun celâli: İşit **onun celâli**nden haber verem cemâlinden (Beyit. 3557)

Onun cemâli: Münevver oldular **onun cemâli** şemsi tâbından (Beyit. 2603)

Onun cenâbı: Kim ede pes **onun cenâbında** kibr ü riyâ (Beyit. 653)

Onun cevâbı: İki vech iledir **onun cevâbı** (Beyit. 4252)

Onun cevâbı: Ne sorar dinle kaasırdır **cevâbında onun** Sokrat (Beyit. 1150)

Onun cismi: Ki Hak nice düzmüş **onun cismini** (Beyit. 495)

Onun cismi: Kim onu okusa **cismini onun** (Beyit. 2320)

Onun cündü: Ona ve **onun cündüne** söyledi (Beyit. 717)

Onun cüssesi hey'eti: Bir ulu hacir kim **onun cüssesin hey'etin** (Beyit. 608)

Onun dâr: **Onun dârında** kondu Fahr-i Âlem (Beyit. 2618)

Onun da'veti: Ki Hak kılmış idi **onunda'vetini** revâ (Beyit. 4628)

Onun dergâhı: **Onun dergâhı** izzetinde taâlâ (Beyit. 7)

Onun dili: Hem arabca söyleye **dili** fasîh ola **onun** (Beyit. 4924)

Onun dîni: Dedi bak bak sen dahi mi girdin **onun dînine** (Beyit. 1881)

Onun dîni: Kim **onundur** nast u izzet **dînine** edin vesâk (Beyit. 1568)

Onun dirâyâtı: Rivâyet şöyle gelmiştir budur **onun dirâyâtı** (Beyit. 4840)

Onun dostları: Verildi **onun dostlarına** naîm-i cinân (Beyit. 2339)

Onun dostu: Kim **onun dostu** için yarlığanırsa bu usât (Beyit. 4377)

Onun dördü: **Onun dördünü** kılmıştır muharrem (Beyit. 3398)

Onun dördüncüsü: Budur **dördüncüsü onun** şu denlü çoğ ola kim mal (Beyit. 4780)

Onun duâsı: **Duâsı onun** nitesi müstecâb ola çün (Beyit. 4460)

Onun duâsı: **Onun** Hak katında **duâsı** ola müstecâb (Beyit. 4398)

Onun ecridi: Eger tâat kılar isen bulasın **ecrini onun** (Beyit. 1219)

Onun efdallığı: Dahi **onun efdallığı** için geliptir haber (Beyit. 4553)

Onun ehli: **Onun ehlini** sevmegil eylegil insilâh (Beyit. 2384)

Onun ekmeli: Kim Muhammed idi **onun ekmeli** (Beyit. 1538)

Onun eli: Kimi kodu kimi koya **elinden âh onun** feryâd (Beyit. 4689)

Onun eli: Yapıştı **eline onun** çü buldu zahmına tiryâk (Beyit. 1655)

Onun eltâfı: Tâ ki takrîr edem **eltâfın onun** (Beyit. 1930)

Onun emri \ onun hükmü: **Onun emrindedir a'yân onun hükmündedir** ifşâ (Beyit. 82)

Onun emri: Eder ol melekler **onun emrine** istinâd (Beyit. 554)

Onun emri: Erişti ona dahi **emri onun** (Beyit. 1442)

Onun emri: Seyyid-i maksûd odur **emri onun** makdûr olur (Beyit. 3577)

Onun eşiği: Öperiz **eşiğin onun** (ki) biziz ednâ zerrât (Beyit. 4347)

Onun etba'ı: Muâviye ve **onun etba'ı** kılıp cefâ (Beyit. 4637)

Onun eteği: Konarsa birgubâr ola **eteğinde onun** ednâ (Beyit. 3453)

Onun eteği: Onunçün konmadı aslâ **eteğine onun** hâşâk (Beyit. 1647)

Onun evi: Dedi zâhid oldur ki yoktur **onun hiç evi** (Beyit. 2406)

Onun evleri: Bir iki ay **evlerinde** yanmaz idi od **onun** (Beyit. 1982)

Onun evsâfı: Dilersen bilesin **evsâfın onun** (Beyit. 1584)

Onun evsâfı: Dinle ammâ ba'zı **evsâfın onun** (Beyit. 1930)

Onun farzı: Velî bir kez olur **onunfarzına** imtisâl (Beyit. 4465)

Onun fazlı: Hak Taâlâ **fazlın onun** etti bunlardan ayân (Beyit. 1549)

Onun fenâsı: Yakın ermiş idi **onun fenâsı** (Beyit. 2619)

Onun göğsü: Pes **onun göğsüne** her bâr ererdi darbe-i demmâg (Beyit. 2508)

Onun gönlü: Aceb mi şu kişinin olmazsa **gönlü onun** (Beyit. 4449)

Onun gözleri: Husûsâ göriceknûru kamaştı **gözleri onun** (Beyit. 3959)

Onun gözleri: **Onun gözlerine** erişmeye aslâ zevâl (Beyit. 4445)

Onun gözü: **Onun gözün** hayâ kıldı dilini hikmet-i aktâb (Beyit. 149)

Onun gözü: Onun için uyusa **gözü onun** (Beyit. 1938)

Onun gussası: Var durur yetmiş bir **onun gussası** (Beyit. 4106)

Onun haberi: Dedi bu söz ki sorarsız bana **onun haberin** (Beyit. 4360)

Onun habîbi: Muhammed resûlûdür **onun habîbi** durur (Beyit. 529)

Onun habîbi: Tâ ki ola ol makam **onun habîbine** merâm (Beyit. 349)

Onun hakkı: **Onun hakkı** için kim kıldın ekrem (Beyit. 1085)

Onun hakkı: **Onun hakkı** ki ba's etti seni Hak (Beyit. 2748)

Onun hazreti: Veresin **hazretine** bizden **onun** elf selâm (Beyit. 4347)

Onun hazreti: Çü **onun hazretine** erişe yol (Beyit. 3511)

Onun hikâyâtı: Tamam bir bir beyân ettim budur **onun hikâyâtı** (Beyit. 4875)

Onun hilmi: Teemmül edeler tâ **hilmin onun** (Beyit. 2645)

Onun himmeti: Kim ednâ **himmeti onun** yücedir dehrden esnâ (Beyit. 3451)

Onun hisâli: Hisâli onun gayr-i ma'dûd idi (Beyit. 4483)

Onun hürmeti: Belkim onun hürmetine bî-nihâyetfazl edip (Beyit. 2897)

Onun hürmeti: Dileriz senden İlâhî kim onun hürmetine (Beyit. 3383)

Onun hürmeti: Onun hürmeti gökte şol haddedir (Beyit. 586)

Onun isresi: Onun isresinde demirden dahi yetmişin (Beyit. 525)

Onun içi: Kim olasın onun içinde sâcid (Beyit. 1100)

Onun içi: Girdiler onun içine baktı delikler gördü ol (Beyit. 2557)

Onun ikincisi: Pes ikincisionundur k'oldular bîdâr-ı Hak (Beyit. 3664)

Onun ilmi: Cemî-i âlemin ilmi onun ilmine bi'n-nisbe (Beyit. 4761)

Onun ilmi: Kim ere onun ilmi gâyetine (Beyit. 725)

Onun ilmi: Şu kim ilmi vardır onun olmadı ol fakîr (Beyit. 2422)

Onun ilmi: Ne onun ilmine hod akl eyleyiser ihtilâc (Beyit. 347)

Onun ilmi: Taakkul eyleyeler ilmin onun (Beyit. 2645)

Onun îmânî: Kâmil olmaz onun îmânî dedi ol yâr-ı Hak (Beyit. 3637)

Onun imkânî: Biri hissiyyedir onun biri akliyye imkânî (Beyit. 2808)

Onun islâmî: Pes onun girisersin islâmına (Beyit. 1836)

Onun islâmî: Sen onun bilisersin islâmı ne (Beyit. 1836)

Onun ismeti: Ki Hak kılmış idi onun ismetine senâ (Beyit. 4634)

Onunismi: Ki zât onun çün ismidir vucûdu hod tecellîdir (Beyit. 74)

Onun ismi: Unutula onun ismi ne devlet fânîye ne ad (Beyit. 4708)

Onun işi: Dediler erişin tâ'cîl edin onun işin ta'tîl (Beyit. 2733)

Onun işi: Yerinedir onun işi kamuya gösterir enmât (Beyit. 1148)

Onun kaddi: Pes onun kaddini Allâh kısalttı altmış arşına (Beyit. 1324)

Onun kadri: Ona erişti Ebû Bekrile onun kadri kim (Beyit. 1902)

Onun kalbi: Çıkarım kalbinden onun sevgimi hiç komayam (Beyit. 2459)

Onun kalbi: Kim sözün tutar ise kalbi onun mecbûr olur (Beyit. 3619)

Onun kalbi: Geri yudu onun kalbin bir altın taşkın içinde (Beyit. 1636)

Onun kalınlığı: Ki beş yüz yıl onun kalınlığı yol (Beyit. 640)

Onun kapısı: Erdi onun kapısına heybet ile pes Ömer (Beyit. 1886)

Onun kapısı: Sen onu onun kapısından sürüp redd eyleme (Beyit. 3307)

Onun karni: Onun karnını sabr etti buyurdu söyle söyledi (Beyit. 151)

Onun katı: Bir idi katında onun Hak işinde cümle halk (Beyit. 1973)

Onun katli: Onun katline kasd edip çekti kılıç sinân (Beyit. 4607)

Onun kavmi: Onun kavmi ona adâvet eder (Beyit. 1757)

Onun kelâmı: Ki Kur'ân kelâmıdır **onun kelâmı** sıfât (Beyit. 1812)

Onun kelâmı: Yetiştirdi sonra **kelâmın onun** (Beyit. 1780)

Onun kemâlâtı: Zîra maksûdumuz oldur kim **kemâlâtın onun** (Beyit. 2949)

Onun kemâlâtı: Ben **onun** nice beyân edem **kemâlâtın** velî (Beyit. 3204)

Onun kemâli: Buldu pes ere **kemâline onun** naks u fevât (Beyit. 3372)

Onun kemâli: Bildi çün **onun kemâlin** yazdı ashab-ı kibâr (Beyit. 1550)

Onun kemâli: Zîra cümle mümkinât **onun kemâlin** gösterir (Beyit. 1581)

Onun kibriyâsı: **Onun kibriyâsına** kim ede kibr ü riyâ (Beyit. 4621)

Onun kilîdi: **Kilîdi onun** sendedir kim şehâdet getir (Beyit. 2327)

Onun köpüğü: Günâhı ger ola **onun** denizler **köpüğünden** çok (Beyit. 1496)

Onun kudreti: Dahi şol kadardı **onun kudreti** (Beyit. 3011)

Onun küllisi: Dedi ba'zılar **küllisidi onun** çilhezâr (Beyit. 4501)

Onun lahmı: Ökçesinde az idi **lahmı onun** (Beyit. 1954)

Onun mâhiyyeti: Nite bile akl **onun mâhiyyetin** (Beyit. 2036)

Onun makaamı: Magribin ardındadır **onun makaamı** iştiâr (Beyit. 4954)

Onun mâverâsi: **Onun mâverâsında** kâfûrdan (Beyit. 520)

Onun mekri: Nitesi örtülem **mekrinden onun** (Beyit. 1097)

Onun mekri: **Mekrine** fikr etti **onun** on iki kişi ittifâk (Beyit. 2525)

Onun mihri: **Onun mihri** hevâsında güneş bir zerredir sugrâ (Beyit. 3454)

Onun mi'râcı: Ki **mi'râcın onun** dörd idi derler (Beyit. 2270)

Onun misli: **Onun mislini** indirmedir Rahmân (Beyit. 3480)

Onun mu'cizâtı: **Mu'cizâtına onun** yoktur idâd içte hesâb (Beyit. 2939)

Onun na'li: **Onun na'li** tasmasının nûrudur berk uran (Beyit. 4599)

Onun namâzı: Melekler zümre zümre pes **namâzın** kıldılar **onun** (Beyit. 4169)

Onun na'ti: Münezzehtir **onun na'ti** irişmekten ona ârâ (Beyit. 87)

Onun na'ti: **Onun na'tini** vasfını bulmuşam (Beyit. 1840)

Onun nefsi: Hem olur **nefsi onun** Hakk'a tâlib (Beyit. 3501)

Onun nefsi: **Onun nefsinin** ilm etti ona feth eyledi ebvâb (Beyit. 148)

Onun nesli: Musallat eyle sen beni ona ve **nesline onun** (Beyit. 1124)

Onun nesli: **Onun neslinden** olısar olısar menba'-ı rahmet (Beyit. 1469)

Onun nisfı: Yudu **nisfin** nisfına erdi **onun** (Beyit. 2900)

Onun nisfı: **Onun nisfini** kodu arş altına nisfini (Beyit. 547)

Onun nûru: Âlem-i a'lâda **onun nûru** hiç olmaz muhâk (Beyit. 1560)

Onun nûru: Çü bedr idi çıkardı **nûru onun** (Beyit. 4239)

Onun nûru: Nitesi berk urudu **nûru onun** (Beyit. 4239)

Onun nûru: **Onun nûrundan** olmuşdur eğer esbâb ve ger ensâb (Beyit. 163)

Onun nûru: **Onun nûrunu** nûr-ı hazretinden (Beyit. 192)

Onun nûru: **Onun nûrunu** nûrundan bu sözde ettiler itnâb (Beyit. 162)

Onun nûru: Şarka garba nice eder **nûru onun** insiyâk (Beyit. 1552)

Onun ömrü: Erişti pes **onun** dahi **ömrüne** ihtitâm (Beyit. 4567)

Onun ömrü: Yedi yüzden çün aştı **ömrü onun** (Beyit. 1442)

Onun özü: Uyumazdı gönlü det **özü onun** (Beyit. 1938)

Onun perdesi: Getirdi **onun perdesin** açtı ol lâle-zâr (Beyit. 4515)

Onun rızkı: Kime dilerse verirsın **rızkın onun** bî-hesâb (Beyit. 2872)

Onun rûhu: **Onun rûhunu** fehm etti ona baş eyledi zühdü (Beyit. 149)

Onun rûhu: Bize gönderdi **onun rûhuna** bî-had salavât (Beyit. 3382)

Onun ruhû: Çü Azrâil **onun ruhûn** semâvâta alıp çıktı (Beyit. 4128)

Onun sadrı: Ol muallâ rûhu çünkim erdi **onun sadrına** (Beyit. 4100)

Onun sadrı: **Onun sadrına** karşı etti Ömer iltiyâm (Beyit. 4591)

Onun sahnı: Haremdir mescid etmişti **onun sahnında** ol bedr ay (Beyit. 2614)

Onun sâkı: Ol münevver rûhu cünkim **sâkına** erdi **onun** (Beyit. 4098)

Onun salavâtı: Hak **onun salavâtın** eder revâ bî-muhâl (Beyit. 4469)

Onun salavâtı: Yaratır **salavâtın** Allâh **onun** bir melek (Beyit. 4413)

Onun sarâyı: Ki tâ gözler göre **onun sarâyından** tecellîsin (Beyit. 2653)

Onun savtı: Kim **onun savtı** a'lâdır muhakkak (Beyit. 2751)

Onun sâyesi: Kim ola evsâfın **onun sâyesi** (Beyit. 1934)

Onun secdesi: Baktı **onun secdesi** yerine etti infisâh (Beyit. 3827)

Onun selâmı: Eriştirdi evvel **selâmın onun** (Beyit. 1780)

Onun selâmı: Bana **onun selâmın** irgürürler (Beyit. 4230)

Onun sem'i / onun kalbi: **Onun sem'ini** hayr etti **onun** hem **kalbini** şefkat (Beyit. 150)

Onun sıdkı: **Onun sıdkına** bu da bürhân idi (Beyit. 3098)

Onun sıdkı: Çün beyân ettik **onunsıdkını** isbât eyledik (Beyit. 2947)

Onun sözü: **Onun sözü** durur vâki' haberde (Beyit. 4227)

Onun sözü: Kim **onun sözün** tutanın devleti mansûr olur (Beyit. 3605)

Onun sözü: Yüzün gördüm **onun sözün** dinledim (Beyit. 1766)

Onun suçu: Bağışla **suçunu onun** İlâhî (Beyit. 1267)

Onun sünneti: Hem husûsâ etse **onun sünnetini** istinân (Beyit. 1910)

Onun şahmı: Mu'tedildi lahmına **şahmı onun** (Beyit. 1954)

Onun şahsı: **Onun şahsını** görmedim işittim sözünü ammâ (Beyit. 3994)

Onun şânı: Dedi Kaadir' den isten kim **onun şânındadır** inşâ (Beyit. 81)

Onun şefkati: Çün gördü **onun şefkatin** bu yolda ol bedr-i tamâm (Beyit. 2554)

Onun şer'i: Her kişi kim pes **onun şer'**inde olsa mustakîm (Beyit. 1910)

Onun şerri: Nitesi kurtılam **şerrinden onun** (Beyit. 1097)

Onun şir'ati: İşitgil imdi **onun şir'ati** ne (Beyit. 2181)

Onun tahtı: Ki remz-i vahdetem **tahtında onun** (Beyit. 3496)

Onun tal'atı: Tâ kim **onun tal'atından** eyleye nûr iktibâs (Beyit. 829)

Onun tapısı: Kim efdaldir **onun** bana **tapısı** (Beyit. 3864)

Onun tefsîri: Pes **onun** dinle **tefsîrin** kim oldur câmi'ül-âyât (Beyit. 3465)

Onun tevbesi: Ol kapıdan girer **onun tevbesi** (Beyit. 4958)

Onun ümmeti: Husûsâ **ümmetionun** kamu ümmetten eşreftir (Beyit. 2811)

Onun ümmetleri: **Onun ümmetleri** bana olalar hâmid ü şâkir (Beyit. 3976)

Onun üstü: Bir ak bulut **onun** dâyim dururdu **üstüne** çâlâk (Beyit. 1632)

Onun üstü: **Onun üstü** arş-ı Rahman'dır kim etti istivâ (Beyit. 398)

Onun üstü: **Onun üstüne** donların lâtîfe (Beyit. 4174)

Onun üstü: **Onun üstüne** kodular tenini (Beyit. 4175)

Onun üstü: Çıktılar **onun üstüne** gördü Ebû Bekr etti havf (Beyit. 2565)

Onun üstü: Çü çıktı **onun üstüne** bu kez Cebrâil'i gördü (Beyit. 2136)

Onun üstü: Girmeyem **üstüne onun** rûhunu kabz etmeyem (Beyit. 3786)

Onun üstü: Segirtti Fazl **onun üstüne** vardı (Beyit. 4176)

Onun üzeri: Girme **onun üzerine** ille destûr ile gir (Beyit. 3780)

Onun vassâfı: Gerek kim bulasın **vassâfın onun** (Beyit. 1584)

Onun vera': Birisi **onun vera'**dır kim mehârimden yığa (Beyit. 2436)

Onun vücûdu: Kim **onun zâtın** isterse **vücûdu** mahv-ı mahz oldu (Beyit. 3560)

Onun vüs'atı: Yedi gök yedi yerce idi **onun vüs'ati** (Beyit. 609)

Onun yâri: İşittin kim **onun** Ebû Bekr **yâri** idi (Beyit. 1824)

Onun yüzü: Ayağın çü bastı firişte **onun yüzüne** (Beyit. 602)

Onun yüzü: **Onun yüzü** safâsında riyâz-ı Adn bir gonca (Beyit. 3454)

Onun yüzü: **Onun yüzü** suyuna eyle merhûm (Beyit. 1118)

Onun yüzü: Tutup sildi üç kez **onun yüzünü** (Beyit. 562)

Onun zamânı: Pes **onun zamânında** feth oldu Mısır ile Şâm (Beyit. 4570)

Onun zâtı: İkincisinde buyurdu ki **zâtı** yücedir **onun** (Beyit. 3555)

Onun zâtı: Mükaddestir **onun zâtı** nakaayısdan nakaayızdan (Beyit. 87)

Onun zâtı: **Onun zâtını** tevhîd etti tahmîd **Onun zâtını** tecrîd etti temcîd (Beyit. 174)

Onun zâtı: Mutahhardı **onun zâtı** alâyıktanavâyıktan (Beyit. 1647)

Onun adı: **Adı** Yesrib'di **onun** Tâbe kodu (Beyit. 2834)

Onun adı: **Adını** verdi livâü'l-hamd **onun** (Beyit. 858)

Onun adı: Dinle dördüncü yeri kim **adı**dur Cerbâ **onun** (Beyit. 479)

Onun adı: **Adı** ondadır Beyt-i Ma'mûr **onun** (Beyit. 582)

Onun adı: **Adın** verdi Yehmûd **onun** ol muâz et meâz (Beyit. 614)

Onun adı: Ki Heykâil **adı**dır **onun** tavîlü'n-nicâd (Beyit. 552)

Onun ayağı: **Ayağı** dört idi **onun** ederdi emr ile ihlâs (Beyit. 993)

Onun biri: Evvel İsrâfîl'dür **biri onun** (Beyit. 235)

Onun cismi: Eger **cismionun** toprağ olaydı (Beyit. 4238)

Onun cismi: Münteşir oldu **onun** can **cismine** (Beyit. 859)

Onun efdaldığı: **Onun** cümle ashabdan **efdaldığına** delîl (Beyit. 4551)

Onun eyegüsü: Pes aldı sol **eyegüsinden onun** (Beyit. 950)

Onun gönlü: **Gönlü** yumşandı biraz Kur'an işiticek **onun** (Beyit. 1884)

Onun himmeti: **Onun** hem **himmetin** rahmet kılıp verdi ona esbâb (Beyit. 150)

Onun içi: Dediler kim **içindeki** nedir Yâ Rab **onun** bildir

Onun içi: **İçi** dopdoludur **onun** kâyinât (Beyit. 510)

Onun ikincisi: **İkincisi** budur **onun** ki Beytül-Makdis açıla (Beyit. 4779)

Onun ilmi: Nite **ilmini** bile insân **onun** (Beyit. 578)

Onun ismi: Ki zât **onun** çün **ismidir** vucûdu hod tecellîdir (Beyit. 74)

Onun işi: Dâyimâ **iş** **onun** hayrât ola (Beyit. 326)

Onun karşısı: **Karşısında** kurdum **onun** geri bir meydân-ı aşk (BEyit. 3656)

Onun ma'nâsı: **Onun** anda bildirdi **ma'nâsın** açıp rikâz (Beyit. 3885)

Onun mu'cizâtı: **Mu'cizâtına onun** yoktur hesâb (Beyit. 2816)

Onun na'li: Nite **na'li** berk urmayadı **onun** kim onu (Beyit. 4600)

Onun nâsûtu: **Onun** ol nûr-ı lâhûtu ihâta kıldı **nâsûtu** (Beyit. 3741)

Onun nısfı / onunnisfı: **Nısfı onun** oldu od u **nısfı onun** oldu su (Beyit. 414)

Onun nısfı: Ki **nısfın onun** Bahr-ı Mescûr vermişti ad (Beyit. 619)

Onun nûru: Pes od yigrek ola ondan ki **nûru** olar **onun** fâş (Beyit. 909)

Onun rû'yâsı: Dediler **rû'yâsı onun** vahydir bî-ihtimâl (Beyit. 3208)

Onun sadâkı: **Sadâkı** bu durur **onun** ki tesbîh eyleye tehlîl (Beyit. 977)

Onun selâmı: **Selâmını** aluram dedi **onun** (Beyit. 4236)

Onun sözü: Sındı düpdüz çün **sözü** sınımaz **onun** (Beyit. 3336)

Onun suâli: Ne söyler dinle hâyirdir **suâlinde onun** Lokman (Beyit. 1150)

Onun tâatı: Kılâm **tâatını** be-küllî **onun** ben hebâ (Beyit. 686)

Onun üçü: **Üçü onun** üç müeddeblerdurur (Beyit. 236)

Onun üçüncüsü: **Üçüncüsü** budur **onun** öletler olısar mevfûr (Beyit. 4779)

Onun verâsı: **Verâsında onun** avâlim yarattı geri (Beyit. 526)

Onun verâsı: **Verâsında onun** gümüşden yarattı geri (Beyit. 524)

Onun yazıcısı: Dahi **yazıcısı** yigirmi üç idi **onun** (Beyit. 4491)

Onun yeri: Kanadı **yeridir** dediler **onun** (Beyit. 564)

Onun yeri: Başı arş altındadır **yeri onun** (Beyit. 235)

Senin buyruğun: Musahharlarız emrine **Senin buyruğuna** mahkûm (Beyit. 1210)

Senin gayrin: **Senin gayrine** etmezem sücûdu (Beyit. 1160)

Senin habîbin: Ki **habîbinle** **Senin** var kim ona yok gâyât (Beyit. 4378)

Senin haccın: Dediler ona yâ Âdem kabûl oldu **Senin haccın** (Beyit. 1301)

Senin hazretin: Dedi ederem **hazretine** **Senin** bir suâl (Beyit. 4446)

Senin hazretin: İlâhî **Senin hazretinden** budur hâcetim (Beyit. 4472)

Senin hazretin: Bu dem kim **Senin hazretine** varuram niçin (Beyit. 4533)

Senin hikmetlerin: Bilim âciz **Senin hikmetlerinden** (Beyit. 1080)

Senin hükmün / Senin emrin: **Senin hükmündedir** ahkâm **Senin emrindedir** eşyâ (Beyit. 85)

Senin hükmün: **Senin hükmünü** kimse ma'nî değil (Beyit. 3015)

Senin ilmin: **Senin ilmini** kimse câmi' değil (Beyit. 3015)

Senin mehrin: Ne ola **Senin mehrin** imdi onu de bize (Beyit. 4520)

Senin mislin: **Senin mislin** mi var idi senindi nusrat-ı Feyyâz (Beyit. 1072)

Senin ni'metlerin: Dilim kaasır **Senin ni'metlerinden** (Beyit. 1080)

Senin ümmetin: Ol ağaç bu dünyâ o kuş **ümmetindir** **Senin** (Beyit. 2331)

Senin ümmetin: **Senin ümmetin** tutusar âlemi ser-te-ser (Beyit. 4521)

Senin ümmetin: **Senin ümmetinden** dahi olısar tâife (Beyit. 2412)

Senin ümmetin: **Senin ümmetini** şöyle severven (Beyit. 4029)

Senin zannın: Dedi nedir **zannın** **Senin** ol iki şahsa kim onun (Beyit. 2566)

Senin ayağın: **Senin** de yâ yılan kesdim **ayağın** (Beyit. 1036)

Senin yüzün: **Yüzünden** **Senin** sûret-i lâ-misâl bulma az (Beyit. 769)

Sizin ilminiz: Ki bulmaz **sizin ilminiz** ona yol (Beyit. 516)

Sizin izhârınız: Ayıttı ism-i Âlim kim **sizin izhârınız** ma'lûm (Beyit. 84)

Sizin yurdunuz: Sizin yurdunuz ederem Tanrı'dan iltimâs (Beyit. 3900)

Sizin zu'munuz: Sizin bu idi zu'munuz biliniz (Beyit. 2986)

3.4.1.2.2. Tamlananı Kelime Grubu Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları

3.4.1.2.2.1. Tamlananı İsim Tamlaması Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları

Benim havzımın taşları: Benim havzımın incidir taşları (Beyit. 3907)

Benim havzumun arzı: Benim havzumun arzıdır şol kadar genliği (Beyit. 3904)

Benim hubbumun gâyeti: Çü yoktur benim hubbumun gâyetine sımât (Beyit. 2346)

Benim ni'metlerim kadrin: Benim ni'metlerim kadrin bilip şükr eylese her bâb (Beyit. 157)

Benim Rab kullarım: Dedi "innî ena'llâhü" benim Rab kullarım erbâb (Beyit. 155)

Benim teblîgimin tasdîki: Benim teblîgimin tasdîkin algıl (Beyit. 3417)

Benim ümmetimin mülkü: Benim ümmetimin mülkü iriser şark ile garba (Beyit. 4786)

Benim izzet kulum: İzârımdır benimizzet kulumdur cümle-i eşhâs (Beyit. 974)

Onun ayağının toprağı: Kim onun ayağının toprağına dürler fişân (Beyit. 1907)

Onun enfâsının ıtrı: Onun enfâsının ıtrı ne yere kim erişirse (Beyit. 4872)

Onun Hak namâzı: Onun Hak namâzını makbûl ede (Beyit. 4440)

Onun kadr-i a'lâsı: Onun kadr-i a'lâsını kim idiser beyân (Beyit. 4621)

Onun kalbinin içi: Görsem onun kalbinin içinde dünyâ hubbunu (Beyit. 2457)

Onun kavminin adları: Onun kavminin adlarıdır Cüsûm (Beyit. 492)

Onun kız kardeşi: Onun kız kardeşin Kaabil bu hükmü edeler isbâğ (Beyit. 1398)

Onun ömrünün sağışı: Çün oldu onun ömrünün sağışı altmış üç (Beyit. 4573)

Onun yüzünün pertevi: Onun yüzünün pertevi aksine bir gubâr (Beyit. 4502)

Senin evlâdının boynu: Ki boynunda durısardur senin evlâdının bile (Beyit. 1232)

Senin ilmin içi: Senin ilmin içindeydi nihânî (Beyit. 1081)

3.4.1.2.2.2. Tamlananı Sıfat Tamlaması Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları

- Benim bu suçum:** Benim bu suçumu afv et İlâhî (Beyit. 1086)
- Benim iki vezîrim:** Kim benim iki vezîrim var durur gökten gelip (Beyit. 1903)
- Onun bir anası:** Var idi gözsüz onun bir anası (Beyit. 2619)
- Onun bir noktası:** Onun bir noktasında oldu meknûn (Beyit. 3495)
- Onun bir yanı:** Kim onun bir yanı berre dahi bir cânibi bahre (Beyit. 4794)
- Onun cümle hayrâtı:** Cümle hayrâtının gitmiş ola (Beyit. 4966)
- Onun garîb gönlü:** Bir ev onun garîb gönlün kaçan eyleyiser işbâ' (Beyit. 1326)
- Onun hass yâri:** Dediler Ebû Bekr onun hass yâri durur (Beyit. 1718)
- Onun hergiz işi:** Onun hergiz işinde ta'cîli yok (Beyit. 3893)
- Onun iki gözü:** Pes onun sildi iki gözünü ol (Beyit. 2623)
- Onun kamu işi:** Ben onun tuttum kamuişin tamâm (Beyit. 3820)
- Onun mübârek boynu:** Mübârek boynunu onun resûlullah çün öpmüştü (Beyit. 4686)
- Onun mübârek kalbi:** Be-gâyet kurbet erişti mübârek kalbine onun (Beyit. 2237)
- Onun yüce kadri:** Kim onun yüce kadrine erişmez cennet ü havrâ (Beyit. 3544)
- Onun yüz dileği:** Pes onun yüz dileğin ede revâ Allâh da (Beyit. 4373)
- Onun bir kanadı:** Bir kanadından onun tâ bir kanadına degin (Beyit. 4956)
- Onun her harfi:** İner her harfine onun on on emlâk eder imzâ (Beyit. 3565)
- Onun her işi:** Onun hep kemâlincedir her işi (Beyit. 4391)
- Onun iki gözü arası:** İki gözü arasında var idi bir nûr onun (Beyit. 1965)
- Onun mutahhet cismi:** Firiştehler bile yurdu mutahhet cismini onun (Beyit. 4165)

3.4.1.2.2.3. Tamlananı Bağlama Grubu Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları

- Onun âh u figânı:** Firiştehler üşendiler onun âh u figânından (Beyit. 1323)

3.4.1.2.2.4. Tamlananı Sayı Grubu Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları

- Onun on biri:** Onun on biri heybeti hicâb-ı satvet-i râyât (Beyit. 202)

3.4.1.2.2.5. Tamlananı Tekrar Grubu Olan Tamlayanı İfade Edilmiş İyelik Grupları

Onun içi dışı: İç i dışı safâlar doldu onun (Beyit. 2620)

3.4.1.2.3. Tamlayanı Şahıs Zamiri Dışında Bir Zamir Olan İyelik Grupları

Birin birine hediyyât: Birin birine çün sundu hediyyât (Beyit. 2188)

Buların desturi: Buların desturiyle etti dîvân (Beyit. 4727)

Buların günâhı: Buların günâhı benim rahmetime nazar (Beyit. 2332)

Buların havâti: Buların havâtini vardır günahkâr u zâr (Beyit. 4521)

Buların kadri: Karındaş etti tâ kadri buların ola âlî-şân (Beyit. 2740)

Buların kerîmi: Buların kerîmine ikrâm edin lûtf edip (Beyit. 3857)

Buların sini: Kaçan kim gireler kabre buların ola sini kıl (Beyit. 2477)

Buların sözü: Geldi pes Kur'ân buların eyledi sözün beyân (Beyit. 2894)

Buların suçu: Buların suçun ben dileyem edem i'tizâr (Beyit. 4522)

Bunların ağladığı: Çün resûlu'llâh işitti bunların ağladığını (Beyit. 3831)

Bunların boynu: Koduarşibunların boynunda pes (Beyit. 237)

Bunların gözleri: Dedi İlâhî bunların gözlerini örtün hicâb (Beyit. 2567)

Bunların sözü: Sözün bunların bu durur kim ne vaktin aceb (Beyit. 2399)

Bunların tahkîki: Bunların tahkîkını arar isen (Beyit. 809)

Bunların vasfı: Ki zîrâ bunların vafsin kanı dil kim edem takrîr (Beyit. 4669)

Bunların yüzü: Çıkar bunların yüzü suyuna ey Bîr ü Bâr (Beyit. 4504)

Bunların yüzü: Göresin bunların yüzün ola gönlün be-gâyet şâd (Beyit. 4678)

Bunların enîsi: Enîsi durur bunların eyleyip imtidâd (Beyit. 2397)

Bunun adı: Bunun adı Muhammed'dir ezelden (Beyit. 1598)

Bunun adı: Bunun adını evvel ol veriptir (Beyit. 1597)

Bunun adı: Muhammed'dir bunun adı olısardır resûlu'llâh (Beyit. 1626)

Bunun nûru: Bunun nûrundan oldu cümle zâhir (Beiyt. 118)

Bunun ümmetleri: Bunun ümmetleri çok olısardır (Beyit. 2115)

Bunun üstü: Bunun üstüne kurılısar Sırât (Beiyt. 657)

Kendi ehli / kendihâceti: **Kendi ehlihâceti**ni bitirirdi **kendi** hem (Beyit. 1975)
Kendi eli: Ki Rıdvan **kendi eli**yle şarâb içire cennetten (Beyit. 3569)
Kendi ilimim: Dahi **kendi ilimim**den ona ulûm öğredem (Beyit. 771)
Kendi kîtâl: Yürüdü **kendi kîtâl** etti kîtâl (Beyit. 3166)
Kendi korkusu: Şimdi **kendi korkusundan** dürüşüp hendek kazar (Beyit. 2863)
Kendi kudret eli: Cennet-i Adn'i yarattı **kendi kudret elile** (Beiyt. 277)
Kendi nefsi: **Kendi nefsiyçün** kakıyp olmaz idi hiç adû (Beyit. 1970)
Kendi nefsim: Dedi **kendi nefsim** için sakladımdı onu (Beyit. 4589)
Kendi nukuuşu: Pes aldanma nukuuşuna nedir **kendi nukuuşu** ne (Beyit. 4710)
Kendi resûlü: **Kendi resûlüne** geri kendi verir diyü salât (Beyit. 4345)
Kendi rûhum: Dahi **kendi rûhumdan** ona edem nefh-i rûh (Beyit. 759)
Kendi saîd: Tâli'i me'sûd idi **kendi saîd** (Beyit. 3147)
Kendi vahşî: Adı Vahşî **kendi vahşî** bir gulâm (Beyit. 3145)
Kendi yamardı: Na'linin **kendi yamardı** hem libâsın vasla ol (Beyit. 1983)
Kendi zâtın: Hak Taâlâ **kendi zâtın** görmeğe (Beiyt. 363)
Kendi kâmil ü akvâ: Çünkü **kendikâmil ü akvâ** idi (Beyit. 2010)
Kendinin merkezi: Devr ede pergâriveş pes **merkezine kendinin** (Beyit. 3299)
Kendi özü: Özünü boğazladı **kendi** olebter mûlâm (Beyit. 4585)
Kendüzinin cismi: **Kendüzinin cismi** altın mı gümüş mü yâ nühâs (Beyit. 850)
Kendüzi: Bu işler geri **kendüzine** olur mu'cizât (Beyit. 1794)
Kendüzin: Hem isbât etti **kendüzin** ki geldi halka Allâh'tan (Beyit. 3722)

3.4.2. İsim Tamlaması

3.4.2.1. Belirli İsim Tamlaması

3.4.2.1.1. Unsurları Tek Kelime Olan Belirli İsim Tamlamaları

3.4.2.1.1.1. Tamlayanı Veya Tamlananı İsim Olan Belirli İsim Tamlaması

- Abdülazîz'in oğlu:** Ömer'dir **oğlu** bil **Abdülazîz'in** (Beyit. 4818)
- Âdem'in balçığı:** Kardı onun balçığını **Âdem'in balçığına** (Beyit. 829)
- Âdem'in başı:** Oturdu **Âdem'in başı** ucunda (Beyit. 954)
- Âdem'in gelmesi:** İşit imdi takrîr edem **Âdem'in gelmesin** (Beyit. 694)
- Âdem'in oğlanları:** **Âdem'in oğlanları**çün âlemi (Beyit. 1503)
- Âdem'in cebhesi:** Doğmuş idi **cebhesinde Âdem'in** (Beyit. 872)
- Âdem'in cismi:** Pes buyurdu ona kim **cismine** gire **Âdem'in** (Beyit. 845)
- Âdem'in hamdi:** Bir livâ yarattı **hamdin Âdem'in** (Beyit. 858)
- Ağzın dudağı:** Hüseyin'i öptü boynunda Hasan **ağzın dudağı**nda (Beyit. 4658)
- Âlemin aktârı:** Aldı gitti **âlemin aktârına** (Beyit. 798)
- Âlemin halkı:** Ki düpdüz **âlemin halkı** işitti (Beyit. 59)
- Âlemin ilmi:** Cemî-i **âlemin ilmin** bulara eyledi takrîr (Beyit. 902)
- Âlemin mâhiyyeti:** Ettiler bunlar nazar **mâhiyyetine âlemin** (Beyit. 3583)
- Âlemin misbâhı:** Çün evvel **âlemin misbâhı** çıktı (Beyit. 1349)
- Âlemin safhı:** Ne vaktin doğa **âlemin safhın** ede nehâr (Beyit. 701)
- Âlemin yüzü:** Küfürden şirkten ehvâdan arıttı **âlemin yüzün** (Beyit. 3728)
- Âlimlerin cenneti:** Dediler **âlimlerin** hem **cenneti** Firdevs durur (Beyit. 402)
- Ali'nin dizi:** Kim **Ali'nin dizine** yatmış idi (Beyit. 2820)
- Alî'nin eli:** Sancağı verdi **Alî'nin eline** (Beyit. 2915)
- Allâh'ın arslanı:** Gelip Hamza **Allâh'ın arslanı**yam dedi hem (Beyit. 3044)
- Allâh'ın buyruğu:** Tuta **buyruğun Allâh'ın** tamâmî (Beyit. 62)
- Allâh'ın emri:** Gözedip **Allâh'ın emrin** hükmün ol sâhib-kemâl (Beyit. 4071)
- Allâh'ın izni:** Kamu işler **Allâh'ın izni**yledir (Beyit. 3892)
- Allâh'ın kemâli:** Çıkıp minberde **Allâh'ın kemâline** senâ etti (Beyit. 3749)
- Allâh'ın selâmı:** **Selâmını Allâh'ın** etti edâ (Beyit. 1778)
- Allâh'ın sıfatı:** Gözükür onda **Allâh'ın sıfatı** (Beyit. 4266)
- Allâh'ın sözü:** Tekebbür eyledi İblîs **sözünü** sıdı **Allâh'ın** (Beyit. 906)
- Allâh'ın şer'i:** Ki **şer'in** doğru **Allâh'ın** edermiş âleme iblâğ (Beyit. 2506)
- Altıncının adı:** Zübeyr idi hem **altıncının adı** (Beyit. 4716)
- Ammusun adı:** Diriltti **ammusun adı** Ebû Tâlib durur eshâ (Beyit. 3444)
- Anların toprağı:** Saçtı başına **anların toprağı** kılmağı cidâl (Beyit. 2549)

Âriflerin halveti: Gönüldür çü âriflerin halveti (Beyit. 4652)

Arşın altı: Arşın altında yarattı ol Ganî (Beyit. 260)

Arşın altı: Onu arşın altından etti revân (Beyit. 594)

Arşın altı: Onu kim kodu arşın altında tuttu karâr (Beyit. 548)

Arşın altı: Yarattı arşın altında hicâbı altı yüz bin kat (Beyit. 228)

Arşın altı: Varır arşın altında eder sücûd (Beyit. 4385)

Arşın kadri: Onunçün oldu arşın kadri erkaa (Beyit. 4)

Arzın arası: Semâ ile arzın arasındadı (Beyit. 1765)

Ashâbın vefâtı: Hem ashâbın vefâtını çu yazdım eyledim menşûr (Beyit. 4765)

Ashâbının işleri: İşleri ashâbının takvâ idi (Beyit. 2010)

Âsümânın sâdisi: Çün erdim sâdisine âsümânın (Beyit. 2112)

Aşkın odu: Gönülcan aşkın odunda oluptur ke'l-ferâşeyni (Beyit. 2658)

Aşkın tadı: Çünkü aşkın tadını buldum dimâğımda lezîz (Beyit. 3200)

Atın dizi: Buyurdu yâ yer tut onu tuttu atın dizine dek (Beyit. 2580)

Âyetin sonu: Husûsâ âyetin sonu onu bildirdi şânında (Beyit. 3553)

Ayin yüzü: Kanadıyla örttü ayın yüzünü (Beyit. 562)

Ayin yüzü: Kim ayın yüzünden biraz nûr ala (Beyit. 561)

Ayin yüzü: Eser kim gözüdür yüzünde ayın (Beyit. 564)

Âyişe'nin menzili: Erişti Âyişe'nin menziline (Beyit. 3775)

Bedr'in gazâsı: Dinle pes Bedr'in gazâsında nice oldu hırâb (Beyit. 2964)

Bedr'in gazâsı: Şu vakt oldu Bedr'in gazâsına yol (Beyit. 3101)

Bedr'in gazâsı: Çü Bedr'in gazâsına etti tamâm (Beyit. 3099)

Bedr'in gazâsı: Çü doğmuştu Bedr'in gazâsında bedr-i Harem (Beyit. 3103)

Bedr'in kuyusu: Çü Bedr'in kuyusuna geldi yakın (Beyit. 2979)

Be'yatin adı: Bey'atü'r-Rıdvân dediler adını ol be'yatin (Beyit. 3217)

Birin ikisi: Dedi pes bana Cebrâil ikisinden birin içgil (Beyit. 2080)

Birinin mecâli: Birinin kalmadı aslâ mecâli (Beyit. 1613)

Birisinin adı: Birisinin adı Muâz übnü Afra idi (Beyit. 3053)

Buların alnı: Kim alnında buların zâhir idi (Beyit. 1447)

Bunların ahdi: Pes aldı bunların ahdin yazıp rakk üstüne onu (Beyit. 1382)

Bunların boynu: Kodu arşı bunların boynunda pes (Beyit. 237)

Bunların sözü: Sözü bunların şol kadar hoş gelir kim bana (Beyit. 2391)

Bunların tahkîki: Bunların tahkîkını arar isen (Beyit. 809)

Bunların makamı: Bunların oldur makamı kimse kılmaz insilâh (Beyit. 478)

Cânın cevâbı: İşıtip şâd ola **cânın cevâbı** (Beyit. 4252)

Canların cânı: Niçin sevmeyeler onu çün oldur **canların cânı** (Beyit. 3715)

Ceberûtun köşesi: Kulle-i kuds **ceberûtun** erişip **köşesine** (Beyit. 3355)

Cebrâil'in ilmi: Vahyi **ilminde** kodu **Cebrâil'in** (Beyit. 241)

Cebrayil'in askeri: Bildiler kim **Cebrayil'in askeri** (Beyit. 2918)

Celâli perdesi: **Celâli perdesinde** siz durun kim ben varam ona (Beyit. 89)

Celâlin eşiği: Figân ettim ki yâ mahbûb **celâlin eşiğinde** ben (Beyit. 2657)

Celâlin satveti: Erdi bunlara **celâlin satvetinden** inkişâf (Beyit. 3673)

Cemâlin nûru: **Cemâlin nûrunu** cânında ara (Beyit. 54)

Cemâlin nûru: Şefâat şem'ini yandır **cemâlin nûruna** karşı (Beyit. 3681)

Cemâlinin hilâli: **Cemâlinin hilâli** erdi bedre (Beyit. 1667)

Cennetin ırmakları: **Cennetin ırmakları** ondan akar eder revâh (Beyit. 398)

Cennetin içi: Doludur **cennetin içi** saray vildân u havrâdan (Beyit. 3724)

Cennetin sakfı: **Cennetin sakfı** durur arş-ı azîm (Beyit. 308)

Cennetin suyu: Tâ kim ona **cennetin suyun** kata (Beyit. 796)

Cennetin tâbi: **Cennetin tâbin** ona yiyletti anda ol zaman (Beyit. 4095)

Cennetin yedincisi: **Cennetin yedincisini** eyledi Dârü's-Selâm (Beyit. 274)

Cennetin hevâsı: **Hevâsında** yanardı **cennetin ol** (Beyit. 1283)

Mihnetin denizi: **Denizinde** batıptı **mihnetin ol** (Beyit. 1283)

Cihânın cânı / cânın cânı: **Cihânın cânı cânın cânı** geldi (Beyit. 2634)

Cihânın ibtidâsı: **Cihânın ibtidâsından** haber verdim sana bir bir (Beyit. 4764)

Cihânın yüzü: Semâdan tâ havâ doldu **cihânın yüzü** tâ her cây (Beyit. 4169)

Cinânın kapıları: **Cinânın kapıların** açıp kim ola hümâm (Beyit. 4556)

Çerinin kolayı: **Çerinin kolayına** giriştiler (Beyit. 2980)

Deccâl'in aslı: İşıt imdi diyem **Deccâl'in aslın** (Beyit. 4835)

Devenin sütü: Hem ola bit **devenin sütü** kâfî (Beyit. 4907)

Devenin üstü: **Devenin üstüne** iki garâre bağlamışlardır (Beyit. 2247)

Devenin zimâmı: Buyurdu yâ Humeyrâ kim **devenin tut zimâmını** (Beyit. 3435)

Dihye'nin sûreti: **Dihye'nin sûretine** girmişti ol (Beyit. 2922)

Dilârânın nesîmi: Sabâ yeli seher esti **nesîminden dilârânın** (Beyit. 1198)

Dokuzuncunun adı: **Dokuzuncunun adı** Sa'd übün Zeyd (Beyit. 4719)

Duânın önü: **Duânın önünde** adın edeler kutlu fâl (Beyit. 4468)

Dünyanın azı: **Dünyanın azını** yigrek sevmese çoğundan ol (Beyit. 3637)

Düşmenin yüzü: At ol toprağı **düşmenin yüzüne** (Beyit. 3067)

Düşmenin yüzü: Onu **düşmenin yüzüne** saçtı ol (Beyit. 3069)
Düşmenlerin yüzü: Ki **düşmenlerin yüzü** olsun kabîh (Beyit. 3070)
Edyânın elkaabı: Dahi **elkaabın edyânın** bulasın (Beyit. 1359)
Eflâkin beli: Büküldü **beli eflâkin** aceb var mıdır idrâkın (Beyit. 2050)
Ehlinin işi: Olur nâr **ehlinin işine** meşgûl (Beyit. 1369)
Enbiyânın katı: Gelip **katında** durdu **enbiyânın** (Beyit. 1354)
Enbiyânın kiblesi: Ki Ka'be **enbiyânın kiblesiydi** (Beyit. 2769)
Enbiyânın rûhu: Bu kez kim çıktı **rûhu enbiyânın** (Beyit. 1350)
Enbiyânın rûhu: Pes andan **enbiyânın rûhu** idi (Beyit. 1344)
Enbiyânın serveri: Ki zîrâ **enbiyânın serveridir** (Beyit. 4135)
Erin adı: Erin adı Mâric dişi Mârice (Beyit. 661)
Evin ardı: Evin ardını açtı girdi kim uçura can (Beyit. 4614)
Evvelinin adı: Evvelinin adı Demkaa ondadır rûh-ı akîm (Beyit. 463)
Evvelinin adı: Evvelinin adı İsmâîl idi (Beyit. 453)
Ezânın sübûtu: Delil vardır **sübûtuna ezânın** (Beyit. 2760)
Ezânın elfâzı: Ezânın dedi **elfâzın** mükerrer (Beyit. 2746)
Filin kulağı: Filin kulağına benzerdi yaprak (Beyit. 2124)
Firdevs-i a'lânın sözü: K'eyledin **Firdevs-i a'lânın sözüne** iftitâh (Beyit. 395)
Fütûhâtın biri: Aslı üçtür bil **fütûhâtın biri** feth-i karîb (Beyit. 3270)
Gâzîlerin kapısı: Kapısıdır bu kapı **gâzîlerin** (Beyit. 322)
Gecenin sâatı: Gecenin sâatını artuk kılıcak gündüzün (Beyit. 2870)
Gecenin sâatı: Gecenin sâatını eksik kıalarsın fi'l-mesâ (Beyit. 2869)
Göğün ortası: Yer ile **göğün ortasında** ferah şâh-vâr (Beyit. 3025)
Göğün yeğligi: Bu dünyâ **göğünün dahi yeğligin** (Beyit. 712)
Göğün nat'ı: Yeşil reng edipdir **göğün nat'ını** (Beyit. 497)
Göklerin evsâfı: Çün işittin **göklerin evsâfını** kıl intisâh (Beyit. 459)
Göklerin kapısı: Yedi kat **göklerin kapısın** açtı (Beyit. 4013)
Gönlün endîşesi: Dahi **gönlün endîşesinden** yakın bî-cidâl (Beyit. 4454)
Gönlün hicâbı: Götür **gönlün hicâbından** nikaabı (Beyit. 54)
Gönlün içi: Bulasın **gönlün içinde** ulûm-ı enbiyâyı sen (Beyit. 3738)
Gönlün perdesi: Ki **gönlün perdesini** aç dilârâ (Beyit. 53)
Görenlerin yüreği: Görenlerin **yüreğün** dağlayarak (Beyit. 3774)
Gözlerin hayâlî: Gözlerin kaldı **hayâlinde** kanı nakş-ı nigâr (Beyit. 4942)
Gözünün yaşları: Gözünün **yaşları** ıgrâk kıldı (Beyit. 1243)

Gündüzün sâatı: **Gündüzün sâatını** artık kılıcak gecede (Beyit. 2869)
Gündüzün sâatı: **Gündüzün sâatını** eksik kılarırsın der-ziyâ (Beyit. 2870)
Habîbin hürmeti: **Habîbin hürmetine** afv et onu (Beyit. 70)
Hâcetin katı: Amel kıl dedi Tanrı çün **katında hâcetin** mikdâr (Beyit. 3700)
Hadîsin ma'nîsi: **Hadîsin ma'nîsi** budur buyurdu bir sahâbîye (Beyit. 3698)
Hak'ın buyruğu: Kî ta'n etti inâd etti **Hak'ın buyruğuna** gaşşâş (Beyit. 917)
Hak'ın dîdârı: Nite göreler **Hak'ın dîdârını** (Beyit. 385)
Hak'ın emri: Ederken **Hak'ın emrine** intizâr (Beyit. 1777)
Hak'ın emri: **Hak'ın emriyle** kıble edinipti (Beyit. 2770)
Hak'ın emri: Şu resme muti' idi bunlar **Hak'ın emrine** (Beyit. 4618)
Hak'ın feyzi: Kim kemâlince **Hak'ın feyzi** ona mevfûr olur (Beyit. 3604)
Hak'ın hazreti: Kim emr eyleseydi **Hak'ın hazreti** (Beyit. 3011)
Hak'ın işi: **Hak'ın işini** hiç kişi işlemez (Beyit. 3093)
Hak'ın lûtfu: **Hak'ın lûtfuna** kandırıp kındırıp (Beyit. 1779)
Hak'ın rahmetleri: Çün on iki hicâb oldu **Hak'ın rahmetleri** doldu (Beyit. 204)
Hak'ın sırrı: Muhammed'dir **Hak'ın sırrı** maârif şehrinin hânı (Beyit. 1099)
Hakk'ın emri: **Hakk'ın emrine** itâat eyleye (Beyit. 258)
Hakkın korusu: **Korusu Hakkın** mehârimdir kim ol menkûr olur (Beyit. 3614)
Hakk'ın nûru: Revâ mıdır ki **Hakk'ın nûru** söyne (Beyit. 4246)
Hakk'ın selâmı: Resûlu'llâh diledi kim **selâmı** anım olan **Hakk'ın** (Beyit. 2149)
Hâlin aslı: Ki tâ bir bir bilesin **hâlin aslın** (Beyit. 4835)
Halkın adı: Ondaki **halkın adını** dediler Celham durur (Beyit. 481)
Halkın eli: Ki **halkın** yok durur **elinde eşyâ** (Beyit. 2190)
Halkın eli: Ki hep **halkın eli** sağışlaya mal (Beyit. 4882)
Halkın içi: Görür kim **halkın içinde** durur bir türlü ümmet kim (Beyit. 1465)
Halkın yüzü: Ondaki **halkın yüzü** attır fûnûn (Beyit. 441)
Hâmisinin adı: **Hâmisinin adı** Kelkâil idi (Beyit. 455)
Hâtırların vîrânı: Gözede **hâtırların vîrânını** ma'mûr ede (Beyit. 401)
Hevâzın ehli: Derdi cem' etti **hevâzın ehlini** (Beyit. 3315)
Hırâ'nın üstü: İki pâre olup pes ay **Hırâ'nın** indi **üstüne** (Beyit. 2502)
Huccetin bürhânı: Onunçün **huccetin** garrâ ediptir verdi **bürhânı** (Beyit. 2813)
İbâdetlerin kapısı: Vera' feth eder bil **ibâdetlerin kapısın** (Beyit. 2418)
İblîsin katı: Derildiler pes **İblîsin katına** (Beyit. 1614)
İblîs'in oğlanları: Cihan doldu **İblîs'in oğlanları** (Beyit. 665)

İbrâhim'inanası: Kim **İbrâhim'in** ol idi **anası** (Beyit. 4480)

İbrâhîmin milleti: Ki **İbrâhîmin** idi **milleti** hak (Beyit. 1691)

Îmânın kemâli: Üç ehâdîs içre **îmânın kemâlin** söyledi (Beyit. 3634)

İncîrin yaprağı: Biri **yaprağı incîrin** kim etmişd'andan istiktâ' (Beyit. 1328)

İnsin ameli: Cinni **insin ameline** birisidir tâat (Beyit. 4351)

İsrâfil'in ağzı: Verdi sûru **ağzına İsrâfil'in** (Beyit. 241)

İşitenlerin yüreği: **İşitenlerin yüreğin** dağladı (Beyit. 4043)

Ka'be'nin kapısı: **Ka'be'nin kapısına** çıktı revân (Beyit. 3258)

Ka'be'nin dîvânı: Geldi girdi **Ka'be'nin dîvânına** (Beyit. 3252)

Ka'be'nin içi: Dedi Abdü'l-Muttalib ben **Ka'be'nin içindedim** (Beyit. 1574)

Ka'be'nin mevzi'i: Kodu **Ka'be'nin mevzi'**inda onu (Beyit. 576)

Kabrin kenârı: Kefen sardı onu aldı kodu **kabrin kenârında** (Beyit. 4168)

Kâfirin a'nâkı: Vurun **kâfirin imdi a'nâkını** (Beyit. 3018)

Kâfirin cânı: **Kâfirin cânı** çenesinden çıkar bulmaz aman (Beyit. 4094)

Kalanın ussu: **Kalanın ussu** gitti çünkim öldü (Beyit. 4134)

Kalbin âlemi: Erdi **kalbin âlemine** buldu anda intizâm (Beyit. 3275)

Kalbin kapısı: Açılıp **kalbin kapısı** anda gösterdi makaam (Beyit. 3271)

kalbin nûru / sıfâtın nefsi: Doğdu **kalbin nûru** mahv etti **sıfâtın nefsinin** (Beyit. 3276)

Kamunun gözleri: **Kamunun** ede **gözlerini** harâb (Beyit. 3094)

Kamunun hâcâtı: Çün ettiler münâcâtı **kamunun bitti hâcâtı** (Beyit. 1144)

Kavmın kabası / kavmın adları: Ondaki **kavmın kabasıdır adlarını** şöyle bil (Beyit. 478)

Kavminin adı / kuş rengi: **Kavminin adı** Katât u sûreti **kuş rengi** nâh (Beyit. 486)

Kâyinâtın seyyidi: Siyyemâ kim **seyyididir kâyinâtın** ilm ile (Beyit. 2943)

Kelîsânın kubbesi: Titredi nice **kelîsânın** yıkıldı **kubbesi** (Beyit. 1566)

Kendinin kokusu: Tıybi severdi **kokusu kendinin** etyab idi (Beyit. 1993)

Kendinin mahbûbu: **Kendinin mahbûbunu** irsâl edip (Beyit. 2014)

Kendüzinin cismi: **Kendüzinin cismi** altın mı gümüş mü yâ nühâs (Beyit. 850)

Kızın kabri: Vardı kızın **kabrine** ashâb ile (Beyit. 2828)

Kibriyâ'nın vasfı: İbni Sînâ **Kibriyâ'nın vasfı** bâbında kelâl (Beyit. 3193)

Kimin bağı: **Kimin bağına** esmedi yâ kime esmeye (Beyit. 4539)

Kimin karşısı: Ne bilir **kimin karşısına** durur işbu kul (Beyit. 2367)

Kimin sözü: Ki **kimin sözü** ondan ahsen ola (Beyit. 2758)

Kimin vus'u: **Kimin vus'u** var kim bir avuç turâb (Beyit. 3094)

Kimin irfânı: Bile hak onu peygamber **kimin** var ise **irfânı** (Beyit. 2806)

Kimisinin yeri / kimisinin yeri: **Kimisinin yeri** tamu **kimisinin yeri** uçmağ (Beyit. 1396)

Kimsenin ardı: Kazmaya tâ **kimsenin ardınca** kimse hiç kuyu (Beyit. 1996)

Kimsenin aybı: **Kimsenin aybına** kılmaya dilini pes dırâz (Beyit. 2431)

Kimsenin hakkı: Ki Rabbü'l-âlemîn yarın komaz hiç **kimsenin hakkın** (Beyit. 3920)

Kimsenin mevti: **Kimsenin** aslâ tereddüd etmeyiptir **mevtine** (Beyit. 4083)

Kişinin aslı: Çünkü topraktır **kişinin aslı** pes alçak gerek (Beyit. 852)

Kudretin Kaaf'ı: Tûr u Sînâ **kudretin Kaaf'ında** kadridir kelîl (Beyit. 3193)

Kulun îmânı: Biri budur kâmil olmaz **kulun îmânı** dedi (Beyit. 3635)

Kulun îmânı: Dedi **îmânı kulun** ermez kemâle tâ kim ol (Beyit. 3647)

Kur'ân'ın cemî'i: Ki **Kur'ân'ın cemî'in** etti inzâl (Beyit. 2194)

Kur'ân'ın havassı: Ki **Kur'ân'ın havassın** nakl edelim (Beyit. 3471)

Kurbânın başı: Etti **kurbânın başın** kazıttı döndü bî-cidâl (Beyit. 3219)

Kureys'in uluları: Pes etti **Kureys'in uluları** da'vet onu (Beyit. 1712)

Kureys'in eşyâhı: **Kureys'in** dedi **eşyâhı** neden bildin ki bu kimdir (Beyit. 1658)

Kuyunun içi: Saçtı ol suyu **kuyunun içine** andan geri (Beyit. 3214)

Kuyunun suyu: Ol **kuyunun suyunu** içti tüketti çün arab (Beyit. 3212)

Kürsünün altı: Sol elini **kürsünün altından** ide imtidâd (Beyit. 5000)

Lüdd'ün kapısı: Bula **Lüdd'ün kapısında** edinmeye siyânâtı (Beyit. 4873)

Magribin ardı: **Magribin ardındadır** onun makaamı iştiâr (Beyit. 4954)

Makaamın ikincisi: Çünkü bildin Hû **makaamın** dinlegil **ikincisin** (Beyit. 3589)

Mâ-sivâ'llâhın şuhûdı: **Mâ-sivâ'llâhın şuhûdından** olup ferrâr-ı Hak (Beyit. 3663)

Meâninin Süleymân'ı: Gelip taht urdu cânımda **meâninin Süleymân'ı** (Beyit. 1200)

Mekânın haremi: Lâ-**mekânın hareminde** bulur iken hazerât (Beyit. 3357)

Mekânın sâni'i: Hem oldur **sâni'i** kevn ü **mekânın** (Beyit. 4277)

Mekke'nin arası: Kodu onu Tâyif ile **Mekke'nin arasına** (Beyit. 834)

Mekke'nin kavmi: Çü gördü **Mekke'nin kavmi** be-küllü oldular eşyâ (Beyit. 2503)

Mekke'nin kavmi: Dediler **Mekke'nin kavmi** derilip bir yere icmâ' (Beyit. 2498)

Mescidin sathı: Buyurdu **mescidin sathına** çıktı (Beyit. 2754)

Muhlislerin şânı: Ki **muhlislerin** bu durur **şânı** bil (Beyit. 4427)

Muhlislerin vasfı: Dediler işbu sıfatlar **vasfıdır muhlislerin** (Beyit. 3645)

Mûsâ'nın asâsı: Bile **Mûsâ'nın asâsın** tuta çıkısar durur (Beyit. 4923)

Mûsâ'nın özü: Eriştim anda **Mûsâ'nın özüne** (Beyit. 2205)

Mustafâ'nın rûhu: Muhammed **Mustafâ'nın rûhu** idi (Beyit. 1344)

Mustafâ'nın sûreti: Pes ondan **Mustafâ'nın sûretini** (Beyit. 179)

Mustafâ'nın şir'ati: Pes uydu **Mustafâ'nın şir'atine** (Beyit. 2181)

Mustafâ'nın geldiği: İşitti **geldiğini Mustafâ'nın** (Beyit. 2620)

Mustafâ'nın katı: **Katına** geldiler hep **Mustafâ'nın** (Beyit. 1350)

Müddessir'in sûresi: Ki **Müddessir'in sûresin** indirip (Beyit. 1779)

Müezzinlerin dördü: **Müezzinlerin dördü** ma'lûm idi (Beyit. 4488)

Mührün üstü: Segirtti **mührün üstüne** özünü eyledi iskaat (Beyit. 3959)

Mülkinin hânı: Velî gaybe halîfe bu şehâdet **mülkinin hânı** (Beyit. 2793)

Mülkün bekası: Çü yoktur bu fenâ **mülkün bekaası** pes bekaa iste (Beyit. 2052)

Mülkünün subhânı: Şuhûdî **mülkünün subhânı** ola (Beyit. 1698)

Mü'minlerin cânı: Kim çıkar **mü'minlerin** bu terler ile **cânı** bil (Beyit. 4094)

Münâfıkların reîsi: **Reîsi münâfıkların** dedi çık yeme gam (Beyit. 3112)

Müşriklerin boynu: Ki **müşriklerin boynunu** urdular (Beyit. 3096)

Müttekînin yeri: **Müttekînin yeri** cennet içtiği kâfûr olur (Beyit. 3622)

Naim'in cenneti: Pes **Naim'in cennetini** eyledi beşincisin (Beyit. 273)

Namâzın içi: Onunçün dediler **namâzın içinde** kaçan (Beyit. 4461)

Nefslerin kılıcı: Gazâ kılıcıyla eder **nefslerin** iki şâh (Beyit. 2392)

Nicenin gözleri: **Nicenin gözleri** gördü yürürken küfr ile a'mâ (Beyit. 3448)

Ni'metin ikincisi: **Ni'metin ikincisi** itmâm-ı nimet eyleyem (Beyit. 3288)

Nûrun önü: Zîra **nûrun önü** ardı bir olur (Beyit. 1937)

Odların başları: **Odların** yele savurdu koydu **başlarına** su (Beyit. 2890)

Onların yolu: Kul aydur **onların yolun** gerek kim eyledin in'âm (Beyit. 3526)

Onların yolu: Kul aydur **onların yolun** gerektir bize yâ Allâh (Beyit. 3527)

Onların önü: **Önüne** düşüp **onların** aluban gidesin Hakk'a (Beyit. 4021)

Ölümün acısı: **Ölümün acısı** vardır tatlı ölen bahtulu (Beyit. 4111)

Ömrümün içi: **Ömrümün içinde** işbu şânı hîç (Beyit. 2844)

Ömrün âhiri: Çün Âdem **ömrün** erdi **âhirine** (Beyit. 1415)

Rabb'in katı: Çün sana **Rabb'in katı** müştaktır eyle iltizâm (Beyit. 4082)

Rabii nin adı: **Rabii nin adı** Salsâîl idi (Beyit. 454)

Resûlu'llâhın ehli: **Resûlu'llâhın** ol zîrâ ihânet eyledi **ehlin** (Beyit. 4668)

Resûlu'llâhın tapısı: **Resûlu'llâhın** erem **tapısına** (Beyit. 3983)

Resûlün eli: **Resûlün** elinde müsûlmân olan (Beyit. 1789)

Resûlün hilâli: Hilâli bedr olup doldu **resûlün** (Beyit. 3743)

Resûlün kapısı: **Resûlün kapısı**nda feth-i bâb et (Beyit. 4753)

Resûlün kasdı: Tuttu yüz ammâ **resûlün kasdı**na ol pehlivân (Beyit. 1884)

Resûlün katı: **Resûlün katı**nda buyurur mu tutam merâm (Beyit. 4588)

Resûlün mihrâbı: Buyruğun tuttu **resûlün** yürüdü **mihrâbı**na (Beyit. 3826)

Resûlün nûru: **Resûlün nûru** şöyle zâhir idi. (Beyit. 1447)

Resûlün sıfâtı: **Resûlün sıfâtı**yle olmuştı ol inzimâm (Beyit. 4576)

Resûlün toprağı: Çün getirdi Cebraîil yerden **resûlün toprağı**n (Beyit. 828)

Resûlün üstü: Ağlayu girdi **resûlün üstü**ne (Beyit. 3788)

Resûlün üstü: Pes Ömer bindi **resûlün üstü**ne kasd eyledi (Beyit. 1878)

Resûlün vasfı: **Resûlün vasfı**nı âlemde büşrâ (Beyit. 35)

Resûlün vefâtı: Çü oldu **resûlün vefâtı**nda bil altı ay (Beyit. 4508)

Resûlün yanı: **Resûlün yanı**nda yatar sâhibi sadrına (Beyit. 4591)

Resûlün yaşı: Çü **yaşı** altmış üç oldu **resûlün** (Beyit. 3743)

Resûlün yaşı: Çü **yaşı** **resûlün** erişmişti altmış üçe (Beyit. 4499)

Resûlün yüzü: **Resûlün yüzü**nü kana boyaya ede dem (Beyit. 3136)

Resûlün kabri: Getirdi **resûlün** onu **kabrine** bî-dırâr (Beyit. 4535)

Hakk'ın resûlü : **Resûlü**ne **Hakk'ın** şekaavet ede (Beyit. 3019)

Sâbisinin adı: **Sâbisinin adı** Refrâîl idi (Beyit. 456)

Sâdisinin adı: **Sâdisinin adı** Semhâîl idi (Beyit. 455)

Salâtın hey'eti: **Salâtın hey'eti** a'dâd-ı rek 'ât (Beyit. 2266)

Sâlisinin adı: **Sâlisinin adı** İsmâîl idi (Beyit. 453)

Sâlisinin adı: **Sâlisinin adı** Sâdâîl idi (Beyit. 454)

Selmân'ın eli: Aldı **Selmân'ın** elinden âleti (Beyit. 2839)

Semânın üstü: Dururdu **üstü**ne Mûsâ **semânın** (Beyit. 2112)

Sevrin altı: Serâyı kodu **sevrin altı**nda pes durmağa (Beyit. 626)

Sevrin içi: Aka **sevrin içi**ne hikmetten et iltizâz (Beyit. 628)

Sevr'in üstü: Bu taş **sevr'in üstü**nde kudretten et iltizâz (Beyit. 625)

Siddîk'in evsâfı: İştigil Ebû Bekr-i **Siddîk'in evsâfı**nı (Beyit. 4546)

Sıfâtın vahdeti: İkincisi **sıfâtın vahdeti**dir (Beyit. 117)

Sırâtın karanülüğü: **Sırâtın karanülüğü**nda ederken zihâb (Beyit. 4405)

Sırrın içi: Sutû' etti bu kez **sırrın içi**nden nûr-ı tekmîlâ (Beyit. 2170)

Sözlerin aslı: Bu sözdür **sözlerin aslı** budur hem şir'at-i elfâz (Beyit. 1224)

Sözlerin sağı: Bu sözdür **sözlerin sağı** edin bu söze ta'vîlâ (Beyit. 2160)

Sözüngereklisi: Gereklisini **sözün** söyledim mi (Beyit. 3415)

Sözünün cevâbı: **Cevâbın** dinle **sözünün** onunçün kâfir oldu ol (Beyit. 917)

Sunun emvâcı: Ondan emretti **sunun emvâcına** kim sâkin ol (Beyit. 422)

Suyun abdesti: Şöyle kim **abdesti suyun** saklayıp (Beyit. 2021)

Süleyman'nın yüzüğü: Hem **Süleyman'nın yüzüğü** bilesince şâh-vâr (Beyit. 4923)

Şâm'ın emîri: Dediler geldidi **Şâm'ın emîri** uzatıp ayag (Beyit. 2504)

Şarâbın ümmeti: İçir hikmet **şarâbın ümmetime** (Beyit. 55)

Şehrin adı: Dedi bu **şehrin adına** ne derler (Beyit. 3402)

Şehrinin fezâsı: Lâ-mekân **şehrinin** urmuşdur **fezâsından** hıyâm (Beyit. 3294)

Şehrinin sultânı: Vücûdî **şehrinin sultânı** ola (Beyit. 1698)

Şemsin yüzü: Alıp kattı **şemsin yüzüne** onu (Beyit. 563)

Şeybenin üstü: Ubeyde yürüdü tutup **Şeybenin üstüne** (Beyit. 3049)

Tâbiînin günâhı: Bağışlanır **günâhı tâbiînin** (Beyit. 1029)

Tanrı'nın arslanı: Ki Hak **Tanrı'nın arslanı** velîden (Beyit. 191)

Tanrı'nın düşmeni: Dedi İbnü Mes'ûd ki yâ **Tanrı'nın düşmeni** (Beyit. 3059)

Tanrı'nın evi: Dahi hacc edin **Tanrı'nın evin** edin liyâz (Beyit. 3853)

Tanrı'nın resûlü: Ki **Tanrı'nın resûlünü** nite darb eyleye kimse (Beyit. 3934)

Tûbi'nin ağacı: Ondan onunçün yarattı **Tûbi'nin ağacını** (Beyit. 354)

Tûbi'nin ağacı: Sahnının çak ortasında **Tûbi'nin ağacını** (Beyit. 350)

Tutanın devleti: Kim onun sözün **tutanın devleti** mansûr olur (Beyit. 3605)

Ümmetin hesâbı: **Hesâbı ümmetin** etmeyedim (Beyit. 2288)

Ümmetin ömrü: Bin yıl ola **ümmetin ömrü** tamam (Beyit. 4985)

Ümmetin zâhidi: Dedi **ümmetin zâhidi** gayre nisbet ki var (Beyit. 2414)

Ümmetin serseri: **Ümmetin** feth idiserdir **serseri** (Beyit. 2853)

Ümmetin sözü: Bu idi evvel **sözü** kim **ümmetin** etti dilek (Beyit. 1563)

Ümmetin sücûdu: Diledi **ümmetin** kıldı **sücûdu** (Beyit. 1583)

Vahdetin deryâsı: Bî-nihâyet **vahdetin deryâsı** gark eder idi (Beyit. 3677)

Ve'l-Asri'nin sûresi: Ki **Ve'l-Asri'nin sûresini** bana gönderip (Beyit. 3884)

Ve'l-Asri'nin sûresi: Pes okudu **Ve'l-Asri'nin sûresini** tamâm (Beyit. 3885)

Visâlin kurbu: Lîki bulmuşam **visâlin kurbuna** bir lemha yol (Beyit. 3195)

Yehûdun kalbi: Arıda sâfiden **kalbin yehûdun** (Beyit. 2764)

Yehûdun kalbi: Ki te'lîf ede tâ **kalbin yehûdun** (Beyit. 2764)

Yehûdun kıblesi: **Yehûdun kıblesinden** dönereydi (Beyit. 2768)

Yerin altı: Yedi kat **yerin altıdır** mâ-verâ (Beyit. 638)

Yerin beğliği: Azâzîl'e verdi **yerin beğliğin** (Beyit. 712)

Yerin gözleri: **Yerin gözleri** yaşımdan akıp derler sular Allâh (Beyit. 2050)

Yerin sathı: İhâta edipdir **yerin sathını** (Beyit. 497)

Yerin yüzü: **Yerin yüzünü** eyledi külli pâk (Beyit. 707)

Yerin yüzü: Dedi çıkın cinânımdan inin **yerin yüzüne** siz (Beyit. 1052)

Yerin yüzü: İndi Azrâil meleklerle **yerin yüzüne** pes (Beyit. 3784)

Yerin tükendiği: Ere kanı tamâm onun **yerintükendiği** yere (Beyit. 4875)

Yerün yüzü / göğün bedri / âlemlerin sadrı: **Yüzü yerün göğün bedri** özü
âlemlerin sadrı (Beyit. 2133)

Yolun kankısı: Nidâ erer ki yollar çok **yolun kankısını** istersiz (Beyit. 3524)

Yûsuf'un yüzü: Çü görmez **Yûsuf'un yüzün** ne hâsıl çeşm-i a'mâdan (Beyit. 3717)

Yüreğin yardı: Erişti nâgehân Cibrîl tutuban **yüreğin yardı** (Beyit. 1634)

Yüzün altı: **Yüzün** ayağı **altına** koya ede nihâz (Beyit. 601)

Yüzünün envârı: Görmeyeler **yüzünün envârını** (Beyit. 385)

Zamânın mübdi'i: Pes oldur **mübdi'i** hîn ü **zamânın** (Beyit. 4277)

Zeyd'in oğlu: Erişti meclise nâgâh ki **Zeyd'in oğlu** Abdullâh (Beyit. 2744)

3.4.2.1.2. Unsurlarından Biri Veya İkisi Kelime Grubu Şeklinde Olan Belirli İsim Tamlamaları

3.4.2.1.2.1. Tamlayanı Kelime Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları

3.4.2.1.2.1.1. Tamlayanı Unvan Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları

Halîme dâyenin evlâdı: **Halîme dâyenin** bir gün dilek kıldılar **evlâdı** (Beyit. 1633)

3.4.2.1.2.1.2. Tamlayanı Birleşik İsim Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları

Ebû Bekr'in koynu: Var idi onda bir nice **koynu Ebû Bekr'in** gelip (Beyit. 2569)

Ebû Cehl'in oğlu: **Ebû Cehl'in oğlu** dahi Ikime bed-şiyem (Beyit. 3107)

Ebû-Bekr'in oğlu: **Ebû-Bekr'in** gelip **oğlu** erişti (Beyit. 4132)

İbni Abbâs'ın sözü: Ki haktır **İbni Abbâs'ın sözü**nde yoktur aslâ lâ (Beyit. 2158)

3.4.2.1.2.1.3. Tamlayanı Sayı Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları

Altmış üç yaşının ucu: Çün erdi bu da **altmış üç yaşının ucuna** (Beyit. 4567)

Otuz dördün biri: **Otuz dördün biri** cismânî idi (Beyit. 2269)

3.4.2.1.2.1.4. Tamlayanı Bağlama Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları

Hasan'la Hüseyin'in yudu: **Hasan'la Hüseyin'in yudu** donların etti ag (Beyit. 4509)

Helâl ile harâmın ortası: Hem **helâl ile harâmın ortasında** şübhe çok (Beyit. 3611)

Kevn ü mekânın sâni'i: Hem oldur **sâni'ikevn ü mekânın** (Beyit. 4277)

La'l ü altunun revâcı: **La'l ü altunun revâcı** bunda yoktur ey hoca (Beyit. 3659)

Rahmân ü Rahîm'in eltâfı: Erer **eltâfı Rahmân ü Rahîm'in** (Beyit. 3509)

3.4.2.1.2.1.5. Tamlayanı Tekrar Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları

Bir birinin üzeri: **Bir birinin üzerinde** eyleyipdir irtisâh (Beyit. 462)

Cinni insin birisi: Cinni insin amelince **birisidir tâat** (Beyit. 4351)

3.4.2.1.2.1.6. Tamlayanı Aitlik Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları

Andakinin yüzleri: **Andakinin yüzleri** vildân idi (Beyit. 447)

3.4.2.1.2.2. Tamlananı Kelime Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları

3.4.2.1.2.2.1. Tamlananı Sıfat Tamlaması Olan Belirli İsim Tamlamaları

- Ârifin bir yüzü: Ârifin bir yüzü vardır Hak cemâlinden yana (Beyit. 4943)
- Âsilerin cümle zünûbu: Diledi âsilerin cümle zünûbunu resûl (Beyit. 3379)
- Cennetin ulu hatun: Cennetin hem ulu hatunu sen olasın sabah (Beyit. 3814)
- Gelibolu'nun ol âşıkları: Gelibolu'nun ol âşıklarından (Beyit. 34)
- Havzının bir katresi: İçiptir havzının bir katresinden (Beyit. 19)
- İzâfâtın evvel kesreti: İzâfâtın bu evvel kesretidir (Beyit. 117)
- Ka'be'nin dört bucağı: Ka'be'nin dört bucağından işitildi dört kelâm (Beyit. 1567)
- Ka'beteynin yek ciheti: Ka'beteynin çevirse yek cihetin (Beyit. 4337)
- Kâfirin ol yüzüğü: Kâfirin ol yüzüğüyle burnuna damga basa (Beyit. 4928)
- Kapının iki kanadı: Kapının iki kanadını tutup (Beyit. 3259)
- Kişinin bir söz: Kişinin kaçan bir sözü geçse bir yerde pes (Beyit. 4471)
- Resûlün dokuz hatunu: Resûlün dokuz hatunu var idi (Beyit. 4475)
- Tanrı'nın üç yüz ahlâkı: Dedi Tanrı'nın üç yüz ahlâkı var (Beyit. 4548)
- Yolun evvel kapısı: Yolun evvel kapısıdır kim gider seyyâr-ı Hak (Beyit. 3638)

3.4.2.1.2.2.2. Tamlananı Bağlama Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları

- Âdem'in adı ve sanı: Yog idi Âdem'in adı ve sanı (Beyit. 194)
- Buların dîvân u lîvân: Buların oldu pes dîvân u lîvân (Beyit. 2709)
- Hudâ'nın ahd ü mîsâkın: Dediler kim niçin sığın Hudâ'nınahd ü mîsâkın (Beyit. 1065)
- Kızın atası ve anası: Atası ve anası kızın bile (Beyit. 2828)
- Şeytânın hîlesi hem nefsi: Öğredem şeytânın ona hîlesin hem nefsinin (Beyit. 2433)

3.4.2.1.2.2.3. Tamlananı Tekrar Grubu Olan Belirli İsim Tamlamaları

Kişinin içi dışı: İkili kılın **kişinin içi dışı** kûr olur (Beyit. 3623)

3.4.2.1.2.2.4. Tamlananı İsim Tamlaması Olan Belirli İsim Tamlamaları

Gönlün âlem ıssı: Tâ ki **gönlün âlem ıssına** ede kasd-ı firâr (Beyit. 4936)

3.4.2.1.2.3. Tamlananı ve Tamlayanı Sıfat Tamlaması Olan Belirli İsim Tamlamaları

Ol yerin her biri: Ki müşğden durur **ol yerin her biri** (Beyit. 519)

3.4.2.1.2.4. Tamlayanı Bağlama Grubu Olan ve Tamlananı Sıfat Tamlaması Olan Belirli İsim Tamlamaları

Şâm u Irak'ın ol arası: Tuta **Şâm u Irak'ın ol** arasında makaamâtı (Beyit. 4845)

3.4.2.2. Belirsiz İsim Tamlaması

3.4.2.2.1. Unsurları Tek Kelime Olan Belirsiz İsim Tamlamaları

3.4.2.2.1.1. Tamlayanı Ve Tamlananı İsim Olan Belirsiz İsim Tamlaması

Acem fazılları / gönül gözü: **Acem fazılları** gerçi **gönül gözüyle** gördü der (Beyit. 2161)

Âd kavmi: **Âd kavmin** ol yel ile eyledi Allâh helâk (Beyit. 465)

Âd kavmi: Nazar eyledi yele **Âd kavmin** etti gubâr (Beyit. 3033)

Âdem adı: Kim bilinmezdi henüz **Âdem adı** (Beyit. 800)

Âdem kelâmı: Biraz **Âdem kelâm**ından ça takrîr eyledik size (Beyit. 1412)

Âdem toprağı: Dediler Azrâil **Âdem toprağı**nı alıcak (Beyit. 824)

Âdem vahşeti: Bu yana geldin **Âdem vahşet**inden (Beyit. 1282)

Âdem zahrı: Ki **Âdem zahrı**nı mesh etti Allâh (Beyit. 1362)

Âdem içi: Pes **Âdem** igtisâl etti **içinde** (Beyit. 1272)

Adn uçağı: Çünkü **Adn uçağı**nı yarattı Hak etti tamâm (Beyit. 345)

Adn uçağı: Kıla her bir mü' mine **Adn uçağı**nda izdivâc (Beyit. 340)

Adn uçağı: Zîra **Adn uçağı**nı görmeseler (Beyit. 384)

Adû gözü: Ki toprak yaraşır **adû gözü**ne (Beyit. 3067)

Agyât eli: Halâs ister bu kez **agyât el**inden (Beyit. 3506)

Ahad cem'iyeti: Tecellîdir **ahad cem'iyet**ine (Beyit. 116)

Âhiret ehli: Ki yâ Ahmed anla geri **âhiret ehli**ni (Beyit. 2390)

Âhiret ehli: Şu kim **âhiret ehli**dir olmadı asla şâd (Beyit. 2394)

Âhiret ehli: Sevip **âhiret âhiret ehli**ni gözlegil (Beyit. 2385)

Âhiret mülkü: Pes isbât etti hüccetle ki vardır **âhiret mülkü** (Beyit. 3723)

Ahmeti mir'ât: Tecellî eyleye yüzün yarattı **Ahmeti mir'ât** (Beyit. 214)

Âhû yaşı: Yedi ol yaprağı **âhû yaşı** âsîlere şeffâ' (Beyit. 1329)

Ahvâl eli: Çü gördüler budur **ahvâl el**in çekti kamu fettân (Beyit. 2730)

Ahzan içi: Nedendir kim **ahzan içi**nde yürürsün vahîd (Beyit. 1711)

Akabe cemresi: **Akabe cemres**ini attı ve geçti akabât (Beyit. 3384)

Akl eli: İşit bu sözü **akl eli** ile sen sen de yaz (Beyit. 774)

Akl ıssı: Pes ey **akl ıssı** kâmil ma'rifette (Beyit. 1188)

Akvâ yolu: Yakında tutaram **akvâ yolu**nu (Beyit. 3971)

Âlem mâverâsı: Kurdu **âlem mâverâsı**nda harem oldu imâm (Beyit. 3295)

Âlem rüsûmu: Geri **âlem rüsûm**undan onu tecrîd ederd'ol şâh (Beyit. 2586)

Âlem yüzü: Saçtı **âlem yüzü**ne Âb-ı hayât (Beyit. 4316)

Alî hakkı: Rivâyet ederler ki geri **Alî hakkı**na (Beyit. 4624)

Alî hazreti: Pes oldu **Alî hazret**inde hilâfet tamam (Beyit. 4646)

Allâh cismi: Kim **Allâh cismi**ni oda harâm etti pes ol neşşât (Beyit. 3964)

Allâh işi: Pes **Allâh işi**dir ki vahy eyledi (Beyit. 3095)

Allâh katı: Ay on iki durur **Allâh katı**nda (Beyit. 3397)

Allâh katı: Dilemezse **Allâh katı**nı ede ihtiyâr (Beyit. 3859)

Allâh katı: Her ne kim **Allâh katı**ndan kim getirdi ol resûl (Beyit. 3630)

Allâh katı: Pes **Allâh katı**n ihtiyâretti edip meâz (Beyit. 3860)

Allâh katı: Resûlünü sevip **Allâh katına** eyledi da'vet (Beyit. 4146)
Allâh nitesi: Haram eyledi **Allâh nitesi** yer (Beyit. 4232)
Allâh sözü: Selâm eder sana **Allâh sözünü** ederem iblâg (Beyit. 4006)
Amel musâhibleri: **Musâhibleridir** yazıcı melekler **amel** (Beyit. 2398)
Ammim oğlu: **Ammim oğlu** Fazl koysun üzerime suyu hem (Beyit. 4040)
Arab kâmilleri: **Arab kâmilleri** haktır tutun bu sözü ta'lîlâ (Beyit. 2161)
Arş altı: Onun nisfını kodu **arş altına** nisfını (Beyit. 547)
Arş altı: Emr ola Azrâile kim sağ elin **arş altına** (Beyit. 5000)
Arş altı: Yeri **arş altındadır** fevka'l-felek (Beyit. 255)
Arş üstü: Bu kez **arş üstüne** çıktı erişti kaabe kavseyn'e (Beyit. 2146)
Arş üstü: Kî gâh mi'râc eder yerden çıkıp **arş üstüneol** mâh (Beyit. 2585)
Arz ortası: Semâ ile **arz ortasında** şerîfû'l-hisâl (Beyit. 1734)
Ashâb içi: Oturmuş nûr olup **ashâb içinde** (Beyit. 44)
Ashab saffı: Pes teveccüh kıldı **ashab saffına** (Beyit. 3255)
Ashab yanı: Bindiler **ashab yanınca** fevc fevc (Beyit. 3167)
Aş yeri: Hem geri v'allâhi **aş yerinde** kaydardı tamâm (Beyit. 2883)
Âşık dost ili: Zira **âşık dost ilindendir** ki zinhâr ona kaç (Beyit. 356)
Aşk odu: Yüregin **aşk oduna** dağlar idi (Beyit. 1278)
Aşk odu: Yana **aşk oduna** sıza bi-nârin beyne nûreyni (Beyit. 2655)
Âşure günü: Çü **âşure günüydü** kim Hasan Hüseyin şehîd oldu (Beyit. 4687)
Ay yüzi: Oldu hicâb **ay yüzine** sankim bürüdü bir gamâm (Beyit. 2560)
Âyişe hazreti: Haber gönderip **Âyişe hazretine** dedi (Beyit. 4588)
Azâzîl çerisi: Pes itti **Azâzîl çerisiyle** yerde karâr (Beyit. 675)
Bal ırmakları: Aktı **bal ırmakları** oldu revân kıl iktirâs (Beyit. 287)
Balık bağı: **Balık bağı** durur kim ol iniser (Beyit. 2689)
Basra şehri: **Basra şehri** cümle suya gark ola (Beyit. 4978)
Bâtın ehli: İşit pes **bâtın ehlinde** kelâmı (Beyit. 4259)
Bâzâr içi: Dedi kanı bana meclis dedi **bâzâr içi** battât (Beyit. 1130)
Bedâyi' cevheri: Nisâr edem **bedâyi' cevherinden** (Beyit. 4212)
Bedr günü: Zîra ancak **Bedr gününde** kîlâl (Beyit. 3333)
Bekaa mülki: Kibriyâ'-yihazrete erip **bekaa mülkinde** ol (Beyit. 3295)
Bekaa mülkü: Fenâdan sefer kıldı gitti **bekaa mülküne** (Beyit. 4569)
Beşer sûreti: **Beşer sûretinde** gelirdi ona Cebrayil (Beyit. 1803)
Bid'at ehli: Velî korkutur **bid'at ehline** kıl infihâm (Beyit. 4561)

Bi-hamdillâh kapısı: **Bi-hamdillâh** kapısından beni kılmadı Hak mahcûr (Beyit. 4760)

Boynuz şekli: Şekli **boynuz** şeklidir eyle bu söze itikaad (Beyit. 4998)

Buğday ağacı: Velî **buğday ağacı**nayakın varman dedi zinhâr (Beyit. 980)

Câberka Câbersa Hûrekliyâ âlemi: Ki **Câberka Câbersa Hûrekliyâ âlemi** (Beyit. 537)

Câbir arpayı: Dedi **Câbir arpayı**un eyledim çün tûtiyâ (Beyit. 2876)

Cân eli: Bunlara Tûr-ı tecellî **cân** elinde Tûr olur (Beyit. 3582)

Can içi: Bu sözü işit **can** içinde buna tut fuâd (Beyit. 544)

Cân içi: Ki arz eyleye **cân** içinde gönül nev-bahâr (Beyit. 702)

Cân içi: Sen onu **cân** içinde kıl dirâyet (Beyit. 2636)

Cân ili: Gel beru ey **cân** ilinde seyr kılankasr u tâk (Beyit. 1541)

Cân kavmi: Çü **cân kavmini** cinni hem gönderüp yaktı nâr (Beyit. 675)

Cân kavmi: Çü yaratmak istedi **cân kavmini** (Beyit. 659)

Can kızı: Nikâh eyledi **can** kızından birin (Beyit. 664)

Can maşrıkı: Alî doğdu **can maşrıkı**ndan çü şems-i ziyâ (Beyit. 4620)

Cebrâîl licâmı: Çü bindi Âdem ol ata **licâm**ın tuttu **Cebrâîl** (Beyit. 926)

Cebrail yüzü: Kim ine yerler **yüzüne** **Cebrail** (Beyit. 792)

Cebayil eli: Erişti **Cebayil** derhâl **elinde** var idi üç şal (Beyit. 4659)

Cebreyil gözü: **Gözünden** tolundu revân **Cebreyil** (Beyit. 1784)

Cefr ilmi: Gel işit **cefr** ilminden aç ikîdi tılsımından (Beyit. 3549)

Cehennem ehli: Diye ona kim **cehennem ehli**sin sen hor u zâr (Beyit. 4929)

Cehennem odu: **Cehennem oduna** yana cihandan küfr ile giden (Beyit. 3725)

Cehennem yesârı: **Cehennem yesârı**ndadır hemçünân (Beyit. 636)

Celâdet hâtemi: Hem yağırında **celâdet hâtemi** (Beyit. 1951)

Celâli serâperdesi: **Celâli serâperdesinde** ede iktirân (Beyit. 4619)

Cennet ehli: Ki **cennet ehli** yerler hass ü âmı (Beyit. 2684)

Cennet ehli: Ki **cennet ehli**dir diye bu insan (Beyit. 2697)

Cennet ehli: Eder **cennet ehli** taâm u şarâb ilezevk (Beyit. 2372)

Cennet ehli: Ki **cennet ehli**dir hazrette makbûl (Beyit. 2698)

Cennet içtiği: Müttekînin yeri **cennet içtiği** kâfûr olur (Beyit. 3622)

Cennet kapısı: Gelip **cennet kapısı**nda karâr etti durup anda (Beyit. 989)

Cennet kilîdi: Ki **cennet kilîdi** kıyâmette kimde ola (Beyit. 4556)

Cennet sarâyı: Geri gönderdi cânını onun **cennet sarâyı**na (Beyit. 3441)

Ciger kanı / gözü yaşı: Gerek âşık **ciger kanın** içe dökse **gözü yaşın** (Beyit. 3689)

Cihân egni / sâye salması: **Cihân egnine sâye salmasına** (Beyit. 2680)

Cihân egni: **Cihân egnine** çün bular sâye salmış idi (Beyit. 4594)

Cihan hâlî: **Cihan** câm idi **hâlî** fercâm idi cilveden (Beyit. 704)

Cihan levhî: **Cihan levhında** tasvîr eyledi insânı çün nakkaaş (Beyit. 897)

Cihan magribi: Tolundu **cihan magribinden** çü bedr-i hayâ (Beyit. 4620)

Cihan mülkü: Ki bünyâd olalı **cihan mülküne** (Beyit. 3078)

Cuma' vakti: Erişti **cuma' vaktinde** Habîbu'llâh halîlu'llâh (Beyit. 2593)

Dalâlet yolu: **Dalâlet yoluna** gidenler gelir (Beyit. 3064)

Deniz altı: Dedi ba'zılar kim **deniz altıdır** sâfi taş (Beyit. 621)

Deniz ortası: **Deniz ortasında** bir ağaç bitip pür-ziyâ (Beyit. 2328)

Denizler içi: **Denizler içinde** halâyık dolu bî-aded (Beyit. 531)

Deve ayağı: Dört ayaklıdır **deve ayağı** gibi pâydâr (Beyit. 4921)

Deve kuşu: Boynu **deve kuşu** gibi gögsü arslan şeh-süvâr (Beyit. 4920)

Devlet sarâyı: Aça **devlet sarâyın** izzet-i zât (Beyit. 111)

Deyyâr eli: Diyârı kor kaçır **deyyâr elinden** (Beyit. 3506)

Din içi: Komadı **din içinde** şüphe aslâ (Beyit. 3426)

Din yolu: Dediler çü **din yoluna** olucak nâyibi (Beyit. 4565)

Din yolu: Ki **din yoluna** ne edip neylesin (Beyit. 3911)

Dirsiz içi: Ne **dirsiz** götürür misiz **içindekin** edip haffâz (Beyit. 1206)

Dost visâli: Erişti **dost visâlinden** bu şems-i enver-i elfâz (Beyit. 1197)

Dün içi: Bu gece yatma mezce'a eyle **dün içinde** sefer (Beyit. 2543)

Dün namâzı: Onu ancak **dün namâzını** kılanlar bileler (Beyit. 4949)

Dünya göğü: **Dünya göğünü** zebercedden edip (Beyit. 430)

Dünyâ göğü: Dedi **dünyâ göğünde** kodum onu (Beyit. 3998)

Dünyâ hubbu: Görsem onun kalbinin içinde **dünyâ hubbunu** (Beyit. 2457)

Dünyâ yüzü: Bakma **dünyâ yüzüne** geldiğine (Beyit. 4326)

Düşenbe günü: **Düşenbe günü** kuşlukta bekaa mülke sefer kıldı (Beyit. 4123)

Ecel dermânı: **Ecel dermânını** verem kılasın ömr ile ihlâs (Beyit. 995)

Ecel kabzası: Ona da erişti **ecel kabzasından** sihâm (Beyit. 4573)

Ecel meydânı: Çün **ecel meydânın** ettiler harîm (Beyit. 3181)

Ecel yeli / ömür bâğı: Dirîgâ **ecel yeli** esti **ömür bâğına** (Beyit. 4538)

Enbiyâ ervâhı: Yarattı **enbiyâ ervâhını** Hak (Beyit. 175)

Ensar bölüğü: Kim **ensar bölüğüne** eylük kılın bî-kıyâs (Beyit. 3897)

Erkek suyu: Eger **erkek suyu** olursa sâbık (Beyit. 2691)

Erte namâzı: Kıldı pes **erte namâzını** salât-ı havf ile (Beyit. 2972)

Ev ıssı: Ziyâret kıla tâ onu ola **ev ıssına** mitvâ' (Beyit. 1298)

Evhadîler rûhânisi: Dedi **rûhânisini evhadîler** (Beyit. 2283)

Evler önü: Kodular **evler önünde** kimi arpa kimi hurma (Beyit. 2606)

Evli evi: Girdiler **evli evine** sâlimîn (Beyit. 3249)

Ezel câmı: Bâde-nûş idi **ezel câmını** tâ devr-i ebed (Beyit. 3358)

Fakr içi: Egerçi fakr-ender-**fakr içinde** (Beyit. 4739)

Fâtiha içi: Kodu hem **Fâtiha içinde** onu (Beyit. 3492)

Fâtiha içi: Ne kim var **Fâtiha içinde** esrâr (Beyit. 3493)

Fazl ıssı: Zihî **fazl ıssı** Sultan kim ki geri ferşe gönderdi (Beyit. 2470)

Felek askeri: Bu yerler yüzüne **felek askerin** (Beyit. 708)

Fenâ hamlesi: Kim erişe size **fenâ hamlesi** (Beyit. 2989)

Feyz ıssı: Zi **feyz ıssı** sultan ki teblîg-i ahkâm eder (Beyit. 1809)

Firâk odu: **Firâk odunayanıp** gözü nemnâk (Beyit. 4207)

Firâk odu: Gönül bir sîne ister kim **firâk oduna** yanmışdır (Beyit. 3685)

Firdevs bâğı: Bülbülem **Firdevs bâğından** sözüm Âb-ı hayât (Beyit. 3196)

Firdevs bağı: Buyurdu vardı Cebrâil girip **Firdevs bağına** (Beyit. 1388)

Firdevs cenneti: Pes Vesîle **cennetini** yaratıp **Firdevs'i** hem (Beyit. 272)

Firiştehler bölüğü: **Firiştehler bölüğünden** biraz halk eğmediler baş (Beyit. 903)

Furkaan içi: Bu dördünü kodu **Furkaan içinde** (Beyit. 3491)

Fustât üstü: Zihî devlet kim uçkmaktan kuruldu **üstüne fustât** (Beyit. 3966)

Gaflet menâmı: Gelip **gaflet menâmından** çü halkı eyledi îkaaz (Beyit. 3972)

Gâh önü: **Gâh önüne** geçerdı ol gözler idi sağ u şimâl (Beyit. 2552)

Gazâ şâdisi: Sevnışip ashab **gazâ şâdisine** (Beyit. 3313)

Gınâ mülkü: **Gınâ mülküne** bu mülk-i anâdan (Beyit. 4197)

Gök katı: Onunçün varmadınız **gök katına** (Beyit. 1623)

Gök kubbesi: Güneş **gök kubbesinde** kondu göçtü (Beyit. 4172)

Gök yüzü: Atalar **gök yüzüne** oklarını (Beyit. 4895)

Gök yüzü: Görmedik hem **gök yüzünden** vahy oldu insilâh (Beyit. 3829)

Gök yüzü: Ki Hak vermiş idi ona **gök yüzünde** alâ (Beyit. 4627)

Gökler yüzü: Viribidi **gökler yüzünden** bir od (Beyit. 673)

Gönlek içi: Su koydu Fazlı bin Abbas yudular **gönlek içinde** (Beyit. 4162)

Gönül âyînesi: **Gönül âyînesi** olsa musaffâ (Beyit. 3499)

Gönül gözü: **Gönül gözü** ile gördü budur Kur'ân'da tenzîlâ (Beyit. 2154)
Gönül gözü: Pes andan gördü Allâh'ı **gönül gözü** ile illâ (Beyit. 2155)
Gönül levhı: Budur nakl-i ahbâr **gönül levhına** sen de yaz (Beyit. 773)
Gönül levhı: Gel imdi **gönül levhına** işbu tasvîri yaz (Beyit. 1819)
Gönül şehri: Sevinip sürmelendiler **gönül şehri** olup Bagdâd (Beyit. 4687)
Göz ağrısı: **Göz ağrısı** görmeye dedi ebed ol kişi (Beyit. 4445)
Göz kanı: Bunda **gözkanı** gerek altun benizli zâr-ı Hak (Beyit. 3659)
Gözlerim nûru / Hasan yüzü: **Gözlerim nûru**Hasan yüzün görem (Beyit. 3802)
Gözlerim nûru: **Gözlerimnûru** Alî'ye Fâtima'ya ibtihâc (Beyit. 3801)
Gubâr âsârı: Gördüler gökte **gubâr âsârını** (Beyit. 2917)
Gurbet makaamı: Yüz tutup **gurbet makaamına** gide (Beyit. 3250)
Gül yanağı: **Gül yanağı** üzre müşğden çöktü ter (Beyit. 4090)
Gün başı: Alnı bedr ü yüzü **gün başında** bir cevberli tâc (Beyit. 335)
Gün hüsnü: Günde **gün hüsnün** ziyâde eyledi (Beyit. 861)
Gün yüzü: Hidâyet eylese zerre ola **gün yüzüne** tallâ' (Beyit. 1308)
Günler içi: Bu gün **günler içinde** şem'a idi (Beyit. 3392)
Hâbîl hüsnü: Verem geri bir oğul kim ola **Hâbîl hüsnünde** (Beyit. 1403)
Hadîce zamânı: **Hadîce zamânında** yoktu bular (Beyit. 4476)
Hak bâtılları: Çünkü tahkîk oldu **Hak bâtılları** ibtâl eden (Beyit. 1893)
Hak cemâli: Ârifin bir yüzü vardır **Hak cemâlinden** yana (Beyit. 4943)
Hak hazreti: Hayâdan terledi **Hak hazretinden** (Beyit. 170)
Hak hazreti: Dedi **Hak hazretine** isme müsemmâya simât (Beyit. 3367)
Hak hazreti: Ger dilerse kabz edem **Hak hazretine** varasın (Beyit. 3797)
Hak işi: Bir idi katında onun **Hak işinde** cümle halk (Beyit. 1973)
Hak katı: **Hak katında** yüzleri ağ olası (Beyit. 4044)
Hak katı: Kim tutarsa **Hak katında** yüzü ak mevkûr olur (Beyit. 3617)
Hak katı: Onun **Hak katında** duâsı ola müstecâb (Beyit. 4398)
Hak kelâmı: Ki zîrâ **Hak kelâmını** denizler ger midâd olsa (Beyit. 4774)
Hak mefâtihi: Ne kadar varsa hazâyin **Hak mefâtihin** ona (Beyit. 2001)
Hak rızâsı: Ger gazab kılsa kıldadı **Hak rızâsı**çün onu (Beyit. 1971)
Hak sözü: Sıdkına Kur'ân yeter kim **Hak sözüdür** şübhesiz (Beyit. 2944)
Hak yolu: Biri budur **Hak yolunda** korkmaya hiç kimseden (Beyit. 3641)
Hak yolu: Gazâ edesiz **Hak yolunda** demedim midi (Beyit. 3854)
Hak yolu: K'ola **Hak yoluna** yoldaş ola tâ ekrem-i insan (Beyit. 2738)

Hakaayık cem'i: Zîra asl idi **hakaayık cem'**ine (Beyit. 1530)

Hakaayık cevheri: Kim **hakaayık cevheri** ondan bize mensûr olur (Beyit. 3599)

Hakaayık cevheri: Gel **hakaayık cevheri**nden edelim îsâr-ı Hak (Beyit. 3652)

Hakaayık ilmi: Pes **hakaayık ilmini** ancak resûlu'llâh bilir (Beyit. 3604)

Hakaayık Selsebîl'i: **Hakaayık Selsebîl'**inden içerler Âb-ı hayvânı (Beyit. 2812)

Hakikat gülsitânı: Ger **hakikat gülsitânı**ndan dilerse reng ü bûy (Beyit. 3283)

Hakikat yüzü: Pes mukarrebler nazar kıldı **hakikat yüzü**ne (Beyit. 3586)

Halâyık içi: **Halâyık içi**nde olırsar katı şermesâr (Beyit. 686)

Halîfe dersi: Ki halka söyleye **dersi halîfe** (Beyit. 1446)

Halîfe mekânı: **Halîfe** olası **mekânı**nda hem (Beyit. 1837)

Halk içi: Alî Hak-nümâdır Alî **halk içi**nde hümâ (Beyit. 4635)

Halk önü: Bir saf olup **halk önü**nde neşr ola (Beyit. 257)

Hamr ırmakları: Aktı **hamr ırmakları** oldu şarâb-ı erguvân (Beyit. 288)

Harb odu: Hiç sahâbe **harb oduna** sınımadı (Beyit. 3176)

Harem eyvânı: Yürüdü doğru **Harem eyvânı**na (Beyit. 3252)

Harem içi: Tâ **harem içi** tamâm doldu Kureyş (Beyit. 3245)

Hasan hazreti: **Hasan hazretine** ağu verdi düşmenleri (Beyit. 4648)

Hatme sevâbı: Yigirmi iki kez **hatme sevâbı**ncı bulur îlâ (Beyit. 3564)

Havvâ zenbi: Ya'ni Âdem birle **Havvâ zenbi**ni edem in'idâm (Beyit. 3285)

Hayâ gözgüsü / mahsûs karşısı: **Hayâ gözgüsünü mahsûs** kodu **karşısına** pertâb (Beyit. 164)

Haybet gazâsı: Bindi azm etti bu kez **Haybetgazâsı**nı etmeğe (Beyit. 3222)

Hazâyin kapısı: **Hazâyin kapısı**nı açtı bana feth eyledi ebvâb (Beyit. 3755)

Hazâyin kapısı: Çü **hazâyin kapısı**nı açtı nisâr eyledi ol (Beyit. 3361)

Hediye kanı: **Hediye kanı** ashâba hem ister armağan ümmet (Beyit. 2480)

Hemîn kapısı: Ebû Bekr olsun **hemîn kapısı** (Beyit. 3864)

Hırâ dağı: **Hırâ dağı**na gâh gâhî giderdi (Beyit. 1704)

Hırâ dağı: **Hırâ dağı**na Mekke'den eyledi irtihâl (Beyit. 1725)

Hırâ dağı: Nüzûl etti pes peyk-i Hazret **Hırâ dağı**na (Beyit. 1733)

Hışmın kapısı: Yılanı kovdular gitti çıkıp **hışmın kapısı**ndan (Beyit. 1058)

Hidâyet ıssı: Azanlara **hidâyet ıssı** Allâh (Beyit. 1240)

Hidâyet yüzü: **Hidâyet yüzü**nden ger açsan nikaab (Beyit. 652)

Hidâyetler hicâbı: **Hidâyetler hicâbı**nda çü beş bin yıl sürüp hâlât (Beyit. 208)

Hikmet içi: Bulardır deyip **hikmet içi**nde verdiler ad (Beyit. 537)

Hikmet şarâbı: Sana **hikmet şarâbı**ndan biraz az az tattırdık (Beyit. 1202)

Hilâf emri: Kim ıdevüz **hilâf emri**nden ey Hak (Beyit. 1178)

Hilâfet makaamı: **Hilâfet makaamı**nda beş yıl karâr eyledi (Beyit. 4642)

Hilâfet tahtı: Alî bindi **hilâfet tahtı**na pes (Beyit. 29)

Hind arzı / Mekke arzı: Pes andan **Hind arzı**ndan yürüdü **Mekke arzı**na (Beyit. 1298)

Hind ili: Onu **Hind iline** bıraktı sıfız (Beyit. 3010)

Hirâ dağı: **Hirâ dağı**na vardı pes münâcât etti Allâh'a (Beyit. 2500)

Hûd yüzü: Onun ardınca geldi **Hûd** edip **yüzünde** nur işfâf (Beyit. 1459)

Hudeybiye kuyusu: Geldi Mekke'ye yakın **Hudeybiye kuyusuna** (Beyit. 3210)

Huneyn vâdâsi: Erdi el-kıssa **Huneyn vâdâsine** (Beyit. 3313)

Huneyn vâdîsi: Pes **Huneyn vâdîsine** gitti resûl (Beyit. 3308)

Hurma ağacı: Her birinin kuyruğu **hurma ağacı** gibidir (Beyit. 480)

Husûsâ ehli: **Husûsâ ehline** olsun tahiyyât (Beyit. 4310)

Hündkâr eli: Haberler erişir **hündkâr elinden** (Beyit. 3507)

Hüseyn hazreti: **Hüseyn hazreti** hem şehîd oldu der-Kerbelâ (Beyit. 4648)

İbâdet ehli: Bu sıfatlardır **ibâdet ehline** muhkem esâs (Beyit. 3651)

İblis kanı: Kanı kibr eyleyen **İblis kanı** göster Semûd u Âd (Beyit. 4690)

İlâhî eli: **İlâhî elinde** sevâb bu ikaab (Beyit. 3022)

İlm içi: Bulardan **ilm içinde** a'lem idi (Beyit. 2677)

İlm içi: Gel beru ey **ilm içinde** feylesûf (Beyit. 3624)

İmâmet yeri: Resûlu'llâh dahi geçti **imâmet yerine** anda (Beyit. 2258) EDAT SANKI

İman kal'ası: Çıktı **îman kal'asına** oldu anda pâsübân (Beyit. 1896)

İncîl içi: Ve ger **İncîl içinde** gelmiş olsa (Beyit. 3483)

İncir yaprağı: Tutundular pes **incir yaprağını** (Beyit. 1027)

İnkâr eli: Güzer kıldı ise **inkâr elinden** (Beyit. 3507)

İnnâ fetahnâ sûresi: Gönderip **İnnâ fetahnâ sûresin** ol bî-zevâl (Beyit. 3220)

İnsan vechi: Uşta şimdi gelir **insan vechine** (Beyit. 1527)

İnsan yüzü: Yüzü **insan yüzüdür** şahsi melek (Beyit. 255)

İslâm bâğı: Çünkü **islâm bâğı**na kurdu Ömer taht erguvân (Beyit. 1895)

İslâm ili: Tâ düze **İslâm ilini** şeriyle ne kasr ü ne tâk (Beyit. 2524)

İslâm ili: Bular gelmemişlerdi **islâm iline** henüz (Beyit. 3108)

İslâm izzeti: Buldu **islâm izzetinde** pes Ömer de izzeti (Beyit. 1900)

İslâm leşkeri: Sıdılar ol yerde **islâm leşkerin** (Beyit. 3319)

İslâm yolu: Da'vet etti zâhirâ **islâm yolun** etti beyân (Beyit. 1898)

İslâm yolu: Dedi kim **islâm yoluna** ben mi girmişim hemân (Beyit. 1881)

İsmâîl alnı: Pes ol nûr intikal etti konup **İsmâîl alnına** (Beyit. 1475)

İsyân denizi: Çü **isyân denizinde** yâ Rabbi gark olmuşuz (Beyit. 4504)

İtler azusu: **İtler azusu** gibiydi hep saray (Beyit. 2852)

İtler azusu: **İtler azusuna** benzerdi behem (Beyit. 2855)

İzzet yeri: Ne izzet yeridir bu dârül-fenâ (Beyit. 4650)

Kaaf dağı: Ki her harfi **Kaaf dağı** kadrinedi sûretâ (Beyit. 1797)

Kaaf nûru: Yüzü şemsü'l-duhâ idi erişti **nûru Kaaf** tâ Kaaf (Beyit. 1461)

Ka'be bâbı: Pes andan **Ka'be bâbında** imâmet kıldı Cebraîl (Beyit. 2257)

Ka'be setri: **Ka'be setrinibulsun** aman (Beyit. 3244)

Ka'be yeri: Etti alnı toprağını **Ka'be yerinden** misâs (Beyit. 824)

Ka'be yeri: Komişlar **Ka'be yerinde** edüp ol merkeze îkaa' (Beyit. 1303)

Kabr içi: Çü görem **kabr içine** girmeyedim (Beyit. 4748)

Kabr içi: Egerçi kim yeridir **kabr içinde** (Beyit. 4224)

Kabr içi: Velî şimdi diridir **kabr içinde** (Beyit. 4224)

Kaf dağı: Çün etdik sana **Kaf dağından** beyân (Beyit. 507)

Kaf dağı: Yarattı çü bu yerleri **Kaf dağından** öte (Beyit. 530)

Kâfir katı: Velî **kâfir katı** sekrân olısar (Beyit. 4829)

Kâfir yüzü: Attı **kâfir yüzüne** etti harâb (Beyit. 3335)

Kamer cirmi: **Kamer cirmi** kırktır hesâb eylegil (Beyit. 567)

Kamer devri: **Kamer devrinde** ol bedri getirdi pes musavver nûr (Beyit. 4762)

Kan cismi: Doldu et sünük damar **kan cismine** (Beyit. 859)

Kandîl içi: Kodu **kandîl içinde** arı cânı (Beyit. 180)

Kaplan levni: Levni **kaplan levni** gibi kuyruğu koç gibidir (Beyit. 4921)

Kaydûm adı: Yaradıp **Kaydûm** verdi adını (Beyit. 434)

Keklik yumurtası: Görür **keklik yumurtasınca** vardı (Beyit. 3953)

Kemter kulları: Şu resme kadri a'lâdı ki **kemter kulları**müllâk (Beyit. 1651)

Kerâmât ili: Elâ ey **kerâmât ilinde** kılan intizâm (Beyit. 4545)

Kerâmet minberi: Kodular ona **kerâmet minberin** (Beyit. 879)

Kerâmet yeli: nde eser hem **kerâmet yeli** müşg-i nâb (Beyit. 4407)

Kerâmetler hicâbı: **Kerâmetler hicâbında** yedi bin yıl bulup evkaat (Beyit. 207)

Kevser ırmağı: Akıp **Kevser ırmağı** olur ona in'ikâs (Beyit. 3905)

Key hazreti: **Hazretinde key** mukarreblerdurur (Beyit. 236)

Kıyâmet günleri: **Kıyâmet günlerine** dek gidiser (Beyit. 4724)

Kıyâmet günü: **Kıyâmet günü** eyleyem cânımı ben nisâr (Beyit. 4527)

Kıyâmet günü: **Kıyâmet günü** kopınca gelir bir bir doğar iblâğ (Beyit. 1386)

Kıyâmet günü: **Kıyâmet günü** kopunca erişe rahmet-i elfâz (Beyit. 1232)

Kıyâmet günü: **Kıyâmet günü** kopunca kimesne olmasın mennâ' (Beyit. 1306)

Kıyâmet günü: **Kıyâmet gününde** ol açsın gire hâs u âm (Beyit. 4558)

Kıyâmet günü: Tâ **kıyâmet gününe** dek durur olmaz infisâh (Beyit. 488)

Kıyâmet günü: Dilerven ben olam **kıyâmet gününde** şeffî' (Beyit. 4522)

Kız kardeşi: Gelip ammusı Hamza **kız kardeşine** dedi (Beyit. 1709)

Kızıl altı: **Kızıl altından** murassa' lülü tâc (Beyit. 882)

Yini içi: Ki saklardı **yini içinde** onu (Beyit. 4485)

Kibrit taşları: Onda **kibrit taşları** var tâ onu kâfirlerin (Beyit. 485)

Kıyâmet günü: **Kıyâmet günü** kopıcak kılısardır hacet iblâğ (Beyit. 1383)

Kuba kûyi: **Kuba kûyinde** konu pes Benî Amr übnî Avf'a ol (Beyit. 2591)

Kubbe içi: Ki **kubbe içinde** yatar bî-kerân bir deniz (Beyit. 2328)

Kubûr ehli: Dahi sen kendikendüzün **kubûr ehlinden** olmuş bil (Beyit. 3706)

Kudret eli: Aldı pes **kudret eliyle** onu Hak (Beyit. 788)

Kudret eli: **Kudret elimle** yaratmış oluvan (Beyit. 890)

Kudret eli: Pes Allâhü'l-azîz **kudret eliyle** (Beyit. 1341)

Kudret hicâbı: Biri **kudret hicâbı** biri azmet (Beyit. 197)

Kudret ıssı: Dinle imdi **kudret ıssı** pâdişâh (Beyit. 427)

Kudret tîgi: Tutalar mı sedd **kudret tîgına** (Beyit. 4993)

Kul Mevlâsı: Zîra **kul Mevlâsına** göre olur (Beyit. 2035)

Kur'ân içi: Ne kim vardır geri **Kur'ân içinde** (Beyit. 3491)

Kur'ân kelâmı: Ki **Kur'ân kelâmıdır** onun kelâmı sıfât (Beyit. 1812)

Kur'ân yolu: Edip **Kur'ân yoluna** cânı kurban (Beyit. 4736)

Kuş ağzı: Budağında bir kuş **kuş ağzında** bir zerre toz (Beyit. 2329)

Kürsü üstü: Oturmuş idi **kürsü üstündedi** (Beyit. 1765)

La'net kapısı: Kovup şeytânı dergâhdan atıp **la'net kapısından** (Beyit. 1056)

Letâfet Selsebîli: **Letâfet Selsebîlinden** dilimden feyz edip câmı (Beyit. 1201)

Levh üstü: Ki evvel nesne kim yazdı kalem **levh üstüne** onu (Beyit. 155)

Levh üzeri: Dahi **levh üzerinde** tâ ile'l-arş (Beyit. 1092)

Maârif gülsitânı: **Maârif gülsitânında** sunarlar bâde-i Tesnîm (Beyit. 2812)

Magrib kenârı: Eylese **magrib kenârından** tulû' (Beyit. 4967)

Magrib kenârı: Pes doğa **magrib kenârından** çıka tâ ortaya (Beyit. 4950)

Mahabbet gökleri: Kim **mahabbet göklerinde** oldular akmâr-ı Hak (Beyit. 3645)

Mahlûkaat içi: Kaça **mahlûkaat içinden** çatmaya halk ile baş (Beyit. 2446)

Ma'rifet detyâsı: Pes gerektir **ma'rifet detyâsına** gark olasın (Beyit. 4945)

Ma'sûk eli: Şu kim azm-i sefer ede ki **ma'sûk eline** gide (Beyit. 3687)

Meânî yolları: Gir **meânî yollarına** kıl sulûk et intihâc (Beyit. 329)

Meâsî denizi: Tâ **meâsî denizine** ola her kişi ki gark (Beyit. 3381)

Medîne dârı: Çıktılar çünkim **Medîne dârını** (Beyit. 2917)

Medîne ehli: **Medîne ehli** çün bildiler onu (Beyit. 2637)

Medîne kavmi mecmû'u: Bu kez çıktı ne kim varsa **Medîne kavmi mecmû'u** (Beyit. 2608)

Medîne kavmi: Kim **Medîne kavmi** açlıktan öle (Beyit. 4978)

Medîne leşkeri: **Medîne leşkeri** onu sıyıp kırıp edeler hor (Beyit. 4795)

Medîne şehri: **Medîne şehrine** geçti zehî lûtf eyledi sultan (Beyit. 2736)

Medîne şehri: **Medîne şehrine** gelse melekler onu men' ede (Beyit. 4847)

Medîne şehri: **Medîne şehrine** gitti teennî ile tertîlâ (Beyit. 2596)

Medîne şehri: Pes **Medîne şehrine** ola revân (Beyit. 4969)

Medîne şehri: Şâd olup ashâb ile geldi **Medîne şehrine** (Beyit. 3221)

Medîne şehri: Çün **Medîne şehrine** etti karâr (Beyit. 2833)

Medîne şehri: Hak sana emr etti ki kıl hicret **Medîne şehrine** (Beyit. 2541)

Medîne şehri: Ömer pes Mekke'den bindi **Medîne şehrine** indi (Beyit. 2718)

Mekke dağı / yatsı vakti: Pes andan **Mekke dağına** çıkıban **yatsı vaktinde** (Beyit. 2501)

Mekke dârı: Çü geldi **Mekke dârına** karar etti medârına (Beyit. 2723)

Mekke fethi: **Mekke fethin** çün tamâm etti resûl (Beyit. 3308)

Mekke kasdı: Bindı bu kez on bin ashâb ile **Mekke kasdına** (Beyit. 3225)

Mekke kavmi: Çü **Mekke kavmi** gördüler onu hep ettiler idrâk (Beyit. 1625)

Mekke kavmi: Danıştı **Mekke kavmiyle** Medîne'ye bitı yazdı (Beyit. 2509)

Mekke şehri: Bulara **Mekke şehri** idi mîlâd (Beyit. 1680)

Mekke şehri: Ki kanı **Mekke şehri** kanı Yesrib (Beyit. 2628)

Mekke şehri: Makaamı **Mekke şehriydi** der idi halka yâ kavmî (Beyit. 1476)

Mekke şehri: **Mekke şehrine** çün etti intikaal (Beyit. 3227)

Mekke şehri: Sonucu **Mekke şehrine** gidiser (Beyit. 4912)

Mekke şehri: Yarurak gördüler kim **Mekke şehrin** (Beyit. 1618)

Melek hüsnü: **Melek hüsnünde** Cibrîl'i bu gördü iki kez ancak (Beyit. 2137)

Melekler leşkeri: Hem geliserdir **melekler leşkeri** (Beyit. 4058)

Melekler sıfâtı: **Melekler sıfâtında** idi ibâdetde çün (Beyit. 693)

Menâsik hükmün: **Menâsik hükmünü** külli kazâ et andan istimtâ' (Beyit. 1312)

Mesken kanı: Dedi **mesken kanı** bana kim anda ben olam meşşât (Beyit. 1125)

Me'vâ cenneti: Düzdü **Me'vâ cennetini** ol Hamîd (Beyit. 303)

Mısır tahtı: İşit imdi bir şahsa verdi **Mısır tahtını** (Beyit. 4604)

Mihtât işleri: Kavminin hem adı **Mihtât işleridir** intifâh (Beyit. 483)

Minber ayağı: Girip mescide oturup **minber ayağına** (Beyit. 3875)

Minber üstü: Çıktı **minber üstüne** ikrâm ile (Beyit. 884)

Minber üstü: Pes evvel **minber üstünde** dedi el-hamdü'lillâh ol (Beyit. 901)

Minber üstü: Çıkıp pes **minber üstünde** dedi gitti resûlu'llâh (Beyit. 4143)

Minnet hicâbı: Biri **minnet hicâbı** biri rahmet (Beyit. 197)

Mi'râc gecesi: Ki **mi'râc gecesi** gördüm bu baş göz ile Allâh'ı (Beyit. 2160)

Misâl illeri: Adına **misâl illeri** dediler sığmadı irtisâd (Beyit. 534)

Mugîre kulu: **Mugîre kuludur** eder ya'ni kim intikaam (Beyit. 4583)

Muhâcir bölüğü: Dedi yâ **muhâcir bölüğü** kim ensârilere (Beyit. 3856)

Muhakkıklar ulusu: **Muhakkıklar ulusu** fahr-i zühhâd (Beyit. 4278)

Muhammed adı: Buyurdu ne yerde anılsa **Muhammed adı** (Beyit. 4443)

Muhammed cismi: Yarada ondan **Muhammed cismini** (Beyit. 794)

Muhammed dostluğu: Kim **Muhammed dostluğuna** yaradıptır âlemi (Beyit. 343)

Muhammed hazreti: Hakîkattir **Muhammed hazretine** (Beyit. 116)

Muhammed hazreti: **Muhammed hazretine** üç salavât (Beyit. 965)

Muhammed hürmeti: **Muhammed hürmetiyçün** dirilerdir (Beyit. 4297)

Muhammed katı: Erişti tiz geri râhib **Muhammed katına** geldi (Beyit. 1655)

Muhammed meşrebi: Ger **Muhammed meşrebinden** içmese nüzzâr-ı Hak (Beyit. 3677)

Muhammed nûru: **Muhammed nûrudur** hakka kim ondandır kamu ezvâ (Beyit. 98)

Muhammed Rabb'i: **Muhammed Rabb'ine** kimse taparsa ölmez ol aslâ (Beyit. 4145)

Muhammed şânı: **Muhammed şânına** levlâk gelip kıldı onu i'lâ (Beyit. 101)

Muhammed ümmeti: Dedi Yâ Rab beni eyle **Muhammed ümmetinden** pes (Beyit. 1471)

Muhammed ümmeti: **Muhammed ümmeti** olmağ içindi (Beyit. 4298)

Muhammed ümmeti: Muhammed ümmetine dört kerâmet (Beyit. 1428)

Muhammed ümmeti: Muhammed ümmetiyçün dirilerdir (Beyit. 4297)

Muhtâc işleri: Gelse muhtâc işleri îsâr idi (Beyit. 2012)

Mûsâ Kelîm'i: Kıyâs et ki Mûsâ Kelîm'ine bu olucak (Beyit. 4458)

Muzdelife meş'arı: İdüben Muzdelife meş'arına ol harekât (Beyit. 3376)

Mübârek zamîri: Nedendir mübârek zamîrinde vardır melâl (Beyit. 1713)

Müdebbir ismi: Müdebbir ismi erişti dedi pes ism-i Rabb'e ol (Beyit. 96)

Mülk ıssı: Niçün olalar âsî mülk ıssına (Beyit. 503)

Mürîd ismi: Ayıttı ism-i Kaadir kim Mürîd ismindedir izhâr (Beyit 82)

Mürselîn ervâhı: Pes andan mürselîn ervâhı çıktı (Beyit. 1349)

Müşgi nesîmi: Dimâğına erip müşgi nesîmin (Beyit. 3509)

Nahr günü / Minâ merkezi: Gelüben nahr günü konu Minâ merkezine (Beyit. 3384)

Nakl içi: Geldi derler nakl içinde asfiyâ (Beyit. 1515)

Namâz içi: Namâz içinde idi erdi nâgâh (Beyit. 2781)

Nasûh tevbesi: Ger Nasûh tevbesin ederse kesi (Beyit. 4958)

Nazmile ma'nâsı: Ki nazmile ma'nâsına ettiler i'tibâr (Beyit. 4498)

Necd ehli: Dedi ki Necd ehlindenim şeyhim duhûru görmişem (Beyit. 2528)

Nefis donu: Dahi yok nefis donu kim giyicek ola şâz (Beyit. 2409)

Nefs Mûsâ'sı: Nefs Mûsâ'sı düşer anda konar envâr-ı Hak (Beyit. 3669)

Nokta âyâtı: Çü cümlecihan nokta âyâtına (Beyit. 725)

Nûh ömrü: Dilersen Nûh ömrünce dokuz yüz elli yıl ol sağ (Beyit. 4002)

Nûh yüzü: Onun ardınca geldi Nûh yüzünden nûr akıp şeffâf (Beyit. 1458)

Nûr içi / nâr içi: Kimi nûr içinde kimi nâr içinde yanar (Beyit. 4544)

Nusret eli: Sıgadı arkasın nusret eliyle (Beyit. 1341)

Nübüvvet tâcı: Nübüvvet tâcına bürhân olan ol (Beyit. 2704)

Od hükmü / gök yüzü: Dahi kurban idi hükmü inerdi gök yüzünden od (Beyit. 1407)

Od içi: Bedenleri oddan od içinde cân (Beyit. 662)

Oğlan atası: Atasına olur oğlan mutâbık (Beyit. 2691)

Oruç ayı / Kûfe şehri: Oruç ayıdı Kûfe şehrinde ol Murtazâ (Beyit. 4639)

Oruç ayı: Ki her kim oruç ayına irüben etmese ihtisâb (Beyit. 4422)

Oruç ayı: Oruç ayıdı kim hurûc ettiler (Beyit. 3102)

Oruç ayı: Oruç ayında azîmet eyledi (Beyit. 3226)

Oruç ayı: Demedim mi size ki tutun **oruç ayını** (Beyit. 3853)

Osman hücresi: Ki **Osman** durur **hücre**sinden gider bu zaman (Beyit. 4598)

Öd yeri: Komuştu sağ elin başa **solunöd yerine** hâşâ (Beyit. 1064)

Öd yeri: Dahi **öd yerini** örten harâma etme istihzâz (Beyit. 1222)

Ölüm acısı: **Ölüm acısı** bu resme mi olur (Beyit. 4104)

Ölüm acısı: **Ölüm acısını** tadıp göresin kahr ile emrâz (Beyit. 1050)

Ölüm acısı: Ki zîrâ **ölüm acısın** bilirdim nice acıdır (Beyit. 4011)

Ölüm acısı: Tatmasın hiç **ölüm acısını** gitsin dinlenü (Beyit. 4109)

Ölüm hâli: **Ölüm hâlidir** şimdi dedi ol (Beyit. 3985)

Ölüm peymânesi: Sakın ömrün **ölüm peymânesinden** (Beyit. 1004)

Ölüm râhatı: **Ölüm râhatıdır** bu son râhatı (Beyit. 3836)

Ölüm tadı: Ki küllî nefis **ölüm tadın** tadar elbette dünyâda (Beyit. 4187)

Ölüm tadı: Küllü nefis **ölüm tadını** tadısar bî-ihcâc (Beyit. 3798)

Ömer hakkı: **Ömer hakkına** müstecâb eyledi (Beyit. 1869)

Ömer hazreti: **Ömer hazretine** pes etti vasiyyet bu kez (Beyit. 4568)

Ömer hazreti: Erişti **Ömer hazretine** girip mescide (Beyit. 4581)

Ömer oğlu: **Ömer oğluna** buyurdu ki Abdullâh idi adı (Beyit. 3703)

Ömer yanı: Ölicek onu **Ömer yanında** pes (Beyit. 4971)

Ömer yeri: **Ömer yerine** oldu Osman halîfe revâr (Beyit. 4595)

Öyle vakti: **Öyle vaktiydi** kim erdi Cebrayil (Beyit. 2901)

Paça sünüğü: Arpa bulamacına yahud **paça sünüğüne** (Beyit. 1999)

Pâdişahlar pâdişâhı: Ki sensin **pâdişahlar pâdişâhı** (Beyit. 1086)

Parmaklar arası: Aktı **parmaklar arasından** sular (Beyit. 2926)

Perde gözü: İnâyet eyleyem sana yaradam **perde gözünde** (Beyit. 1221)

Pergâr uçmağı: Devr idüben hem çü **pergâr uçmağı** (Beyit. 313)

Peşgîr önü: Tutmadı **peşgîr önünde** hiç mübâhı yirmede (Beyit. 1978)

Râhat evi: Ne **râhat evidir** bu şehir-i anâ (Beyit. 4650)

Rahman vechi: Vechi mir'ât ola **Rahman vechine** (Beyit. 1527)

Rahmet kapısı: Açılıp **rahmet kapısı** zulmet oldu ingilâk (Beyit. 1569)

Rahmet kapısı: Onun ardınca Havvâ'yı sürüp **rahmet kapısından** (Beyit. 1055)

Rakk üstü: Pes aldı bunların ahdin yazıp **rakk üstüne** onu (Beyit. 1382)

Ravza yeri: Egerçi zâhirâ **ravza yeridir** (Beyit. 4217)

Ravza yeri: Egerçi zâhirâ **ravza yeridir.** (Beyit. 4221)

Rebû'l-evvel ayı: **Rebû'l-evvel ayında** on ikincide gitti âh (Beyit. 4124)

Receb ayı: **Receb ayı** durur dördüncü meşhûr (Beyit. 3399)

Receb ayı: **Receb ayı**nda emr erdi Hudâ'dan (Beyit. 2784)

Rıdvan mahremi: Kuşağı belinde **rıdvan mahremi** (Beyit. 883)

Ridâ egni: Şol kadar sa'y etti tâ kim düştü **egninden ridâ** (Beyit. 2974)

Risâlet serîri: **Risâlet serîrinde** sultân idi (Beyit. 3098)

Risâlet tahtı: **Risâlet tahtı**nasultân olan ol (Beyit. 2704)

Rûm Kandağı / Medâyın kandağı: **Kandağı Rûm u Medâyın kandağı** arz u semâ (Beyit. 2863)

Saâdet bağı: Ki bize **saâdet bağı**nda bulardır simâr (Beyit. 4513)

Saâdet kubbesi: **Saâdet kubbesinde** mâh-ı kevneyn (Beyit. 3772)

Saâdet tâcı: **Saâdet tâcı** başından hemîşe olmasın mehcûr (Beyit. 4757)

Saâdet yüzüğü / hitâm parmağı: **Saâdet yüzüğü** ola **parmağı**nda **hitâm** (Beyit. 4549)

Saâdetler hicâbı: **Saâdetler hicâbı**nda sekiz bin yıl karâr etti (Beyit. 207)

Sabâ yeli: Çü nesîm-i Medenîden ki **sabâ yeli** eser (Beyit. 4352)

Sabâ yeli: **Sabâ yeli** seher esti nesîminden dilârânın (Beyit. 1198)

Sabâ yeli: Seher estikçe **sabâ yeli** ona Âb-ı hayât (Beyit. 4348)

Sabr evi: Gelip Eyyûb Peygamber oluptu **sabr evi**ndesâf (Beyit. 1478)

Saf içi: Kim evvel **saf içi**nde dur sâbit ol uy bana (Beyit. 3841)

Sag yanı: **Sag yanı**nda eyleyiserdir nüzûl (Beyit. 256)

Sağ eli: Aldı Osman için anda **sağ eline** solunu (Beyit. 3218)

Sağ eli: **Sağ elin** maşrıktan aldı solunu magribden ol (Beyit. 827)

Sahâbe yeri: Bir okçu **sahâbe yerinden** irildi o dem (Beyit. 3118)

Sahâbe yeri: Dağıldı **sahâbe yerinden** bu kez harb için (Beyit. 3120)

Sahrâ içi: Halkadır **sahrâ içi**nde bunda yok aslâ bihâs (Beyit. 268)

Salâvat aydanı: **Salâvat aydanı** çünkim görürler (Beyit. 4230)

Salavât hurûfu: **Salavât hurûfunca** bir bir melek (Beyit. 4390)

San'a kusûru: Görmüşem **San'a kusûrun** anda hem (Beyit. 2855)

Sanca koltuğu: Ki **sanca koltuğunda** hâsı âmı (Beyit. 4910)

Sânî'a sun'u: **Sânî'a sun'undan** istidlâl kıl (Beyit. 1924)

Sâve bahri: **Sâve bahri** yere geçti bir deniz çıktı geri (Beyit. 1565)

Sâyir eyyâmı: Pes andan **sâyir eyyâmı** geri günler gibi ola (Beyit. 4852)

Seher yeli / dildâr eli: **Seher yeli** eser **dildâr elinden** (Beyit. 3508)

Seleme mescidi: Benî **Seleme** derler **mescidinde** (Beyit. 2783)

Semâvât ehli: Anda cem' oldu **semâvât ehli** hep (Beyit. 878)

Serendib dağı: **Serendib dağına** indirdi onu (Beyit. 1042)

Sıdk içi: Kamudan **sıdk içi**nde oldu agnâ (Beyit. 22)

Sırât katı: Dedi bulasın **Sırât katı**nda beni lâ-yezâl (Beyit. 4064)

Sîn ili: Gidiser Mehdî dahi **Sîn iline** (Beyit. 4972)

Sîre ehli: **Sîre ehli** ehl-i tefsîr eyleyiptir inticâb (Beyit. 2959)

Siyer ehli: Bu yerde **siyer ehli**nden rivâyet etti râvîler (Beyit. 2083)

Siyer ehli: Dediler **siyer ehli** kim teveccüh eyledi ondan (Beyit. 2596)

Söz aslı: Dedi benden işitin **söz aslını** (Beyit. 3315)

Su altı / havâ altı: Hava kodu **su altına** pes **havâ altına** (Beyit. 620)

Su balçığı: Kattı acı tatlı **su balçığına** (Beyit. 786)

Su ırmakları / süt ırmağı: Aktı **su ırmakları süt ırmağı** oldu sebîl (Beyit. 287)

Su üstü: Kodu **su üstüne** onu ne mesned var ne hod mirkaat (Beyit. 224)

Su üstü: Pes onu karâr etmeğe kodu **su üstüne** (Beyit. 617)

Su yüzü: İlâhî beni döşedin **su yüzünde** hıyâz (Beyit. 766)

Şâm ili: Gideler **Şâm iline** geri onlar (Beyit. 4803)

Şâm ili: Görür **Şâm ilinde** düşündeki şems ü kamer (Beyit. 1825)

Şâm ili: Ki **Şâm iline** çünkü vardukta yol (Beyit. 1848)

Şefâat şem'i: **Şefâat şem'ini** yandır cemâlin nûruna karşı (Beyit. 3681)

Şefâatlar hicâbı: **Şefâatlar hicâbı**nda konup ol fahr-i mevcûdât (Beyit. 210)

Şehâdet rutbeti: Tâ **şehâdet rutbeti** naks olmaya (Beyit. 3175)

Şehidler zümresi: Pes **şehidler zümresine** uğradı (Beyit. 3178)

Şerâyi' bahri: **Şerâyi' bahrine** bahrî hakaayık dürrünün kânı (Beyit. 1099)

Şerâyi' cevheri: İşit aydam **şerâyi' cevherinden** (Beyit. 4212)

Şerâyi' mahzeni: Çün **şerâyi' mahzeninden** eyledik sana nisâr (Beyit. 3652)

Şerîat yolu: **Şerîat yoluna** tuttum tarîkat (Beyit. 2695)

Şeyh sûreti: **Şeyh sûretinde** geldi olelde dayanıp bir asâ (Beyit. 2527)

Şeytan yolu: İde **şeytan yoluna** kasd ile her kim azemât (Beyit. 3380)

Taayyün mebdei: **Taayyün mebdeidir** zıdd-ı kesret (Beyit. 121)

Takvâ yolu: Müslümanlar tutun **takvâ yolunu** (Beyit. 3971)

Tamâmet askeri: Yokladı bir bir **tamâmet askeri** (Beyit. 3177)

Tefsîr içi: Bu kez dinle **tefsîr içinden** kelâm (Beyit. 591)

Tefsîr içi: Dediler **tefsîr içinde** çün yarattı gökleri (Beyit. 460)

Tefsîr içi: Gelir **tefsîr içinde** bir rivâyet (Beyit. 2636)

Tevbe bâbı / Serendib dağı: Pes Âdem **tevbe bâbından Serendib dağına** indi (Beyit. 1054)

Tevbe donu: Bulara **tevbe donun** kıla ihsân (Beyit. 1431)

Tevbe kapısı: Dedi buyurdu resûlullâh ki **tevbe kapısı** (Beyit. 4954)

Tevbe kapısı: Tevbe kapısı ne resme sedd olırsar dinlegil (Beyit. 4953)

Tevrât içi: Ya **Tevrât içinde** mi oldu adım irtisâm (Beyit. 4575)

Tevrât içi: Eger **Tevrât içinde** inmiş olsa (Beyit. 3482)

Tevrât içi: Rivâyet ederler ki **Tevrât içinde** gelir (Beyit. 4450)

Toprak içi: Toprak içinde yer dilin haşerât (Beyit. 4331)

Tûbâ ağacı: Derildi cümle-i emlâk gelip **Tûbâ ağacında** (Beyit. 973)

Tufûliyyet zamânı: Tufûliyyet zamânından bileydi (Beyit. 1677)

Uhud dağı: Uhud dağı kadar halk etse îsâr (Beyit. 2714)

Uhud dağı: Uhud dağına kondular çünkim erdi Kureyş (Beyit. 3113)

Uhud dağı: Çukalını giydi **Uhud dağına** azm edip (Beyit. 3114)

Ukâşe eli: Sunuverdi **Ukâşe eline** tîz (Beyit. 3938)

Ukâşe yüzü / cennet ehli: Ukâşe yüzüne baksın kim oldu **cennet ehlinden** (Beyit. 3966)

Umûmâ âli: Umûmâ âline olsun tahiyyât (Beyit. 4310)

Uyman odu: Pes **uyman oduna** girin bulasız suda lezzâtı (Beyit. 4863)

Ümmet zenbi: Ya'ni **ümme**t zenbini afv eyleyem bî-intikaam (Beyit. 3286)

Vahdet sarâyı: Buluştu âşık u ma'sûk geri **vahdet sarâyında** (Beyit. 4130)

Vahdet sarâyı: Rizâmız iste gel gir sen otur **vahdet sarâyında** (Beyit. 2666)

Vahyi ilmi: Vahyi ilminde kodu Cebrâil'in (Beyit. 241)

Vâki'adı: Yazılmış adınile **adı vâki'** (Beyit. 1090)

Visâl ili: Firâk onu **visâl iline** sala (Beyit. 1701)

Vuslat şarâbı: Ki tâ **vuslat şarâbından** sunavuz biz revâkayni (Beyit. 2666)

Yağrın eti: Hem severdi koyunu **yağrın eti**ylekolunu (Beyit. 1980)

Yâr eli: Nisâr eder nesîmi **yâr elinden** (Beyit. 3508)

Yâsin sûresi: Çıktı Ebû Bekr ile pes okurdu **Yâsin sûresin** (Beyit. 2549)

Yazıcı musâhibleri: Musâhibleridir yazıcı melekler amel (Beyit. 2398)

Yemen mülkü: Şâm'a ve andan **Yemen mülkünü** ede ihtiyâr (Beyit. 4930)

Yer altı: Bu bir nısfın etmişti **yer altına** intibâz (Beyit. 619)

Yer altı: Yedi kat **yer altında** kaayim durur (Beyit. 639)

Yer altı: Yer altında üstünde devvâr idi (Beyit. 3082)

Yer yeri: Halk sevindiler dağıldılar erenler **yer yerin** (Beyit. 4067)
Yer yeri: Ümmetin feth idiserdir **yer yerin** (Beyit. 2856)
Yer yüzü: Çıka **yer yüzüne** mâli işittin mi bu hâlâtı (Beyit. 4859)
Yer yüzü: Dedi Hak **yer yüzünden** çık ki la'net eyledim sana (Beyit. 910)
Yer yüzü: Etmeye ayruk ibâdet **yer yüzünde** şeyh u şâb (Beyit. 2973)
Yer yüzü: Hâcetim yerde sen idin **yer yüzü** oldu hâram (Beyit. 4086)
Yer yüzü: Havâ ile **yer yüzü** olmuştu teng (Beyit. 3083)
Yer yüzü: Hem iki dahi vezîrim **yer yüzünde** kâmurân (Beyit. 1903)
Yer yüzü: Şöyle kim kılâm yüzünü **yer yüzünden** intimâs (Beyit. 843)
Yer yüzü: Şöyle kim **yer yüzü** oldu nûra gark (Beyit. 2854)
Yer yüzü: Tutısar **yer yüzünü** dedi kırk gün (Beyit. 4827)
Yer yüzü: Vahy için **yer yüzüne** ayruk kesildim gelmezem (Beyit. 4086)
Yer yüzü: Yedi yıl **yer yüzünde** hükm idiser (Beyit. 4821)
Yer yüzü: Bu kez **yer yüzüne** gönderdi onu (Beyit. 1042)
Yer yüzü: Budur üçüncü tamâm **yer yüzünü** (Beyit. 2043)
Yer yüzü: Buyurdu çünkü döndüm **yer yüzüne** (Beyit. 2205)
Yer yüzü: Çü İsa **yer yüzüne** kim inser (Beyit. 4881)
Yer yüzü: Eğer **yer yüzünü** cümle ibâdımla dolu kılsam (Beyit. 1071)
Yer yüzü: Gelip **yer yüzüne** tuttular evtân (Beyit. 1175)
Yer yüzü: Ki **yer yüzün** bana Allâh tamâmet eyledi manzûr (Beyit. 4785)
Yer yüzü: Ki **yer yüzünde** her yere ererler (Beyit. 4229)
Yer yüzü: Melekler gelip doldu **yer yüzüne** (Beyit. 709)
Yer yüzü: Pes evvel **yer yüzüne** sen çıkasın (Beyit. 4015)
Yer yüzü: Saçla **yer yüzüne** mâhvârî (Beyit. 1673)
Yer yüzü: Tamâmet **yer yüzünde** hiç bulunmaya çeri magfûr (Beyit. 4788)
Yer yüzü: Velî **yer yüzünü** islâm alısar olsar mansûr (Beyit. 4784)
Yer yüzü: Yaratıp **yer yüzüne** gönderiptir (Beyit. 1597)
Yer yüzü: Zîra ol sultân-ı kevneyn **yer yüzüne** iniser (Beyit. 1545)
Yerler altı: inip **yerler altına** gitti revân (Beyit. 594)
Yerler üstü: Tâ ki mahlûkat bulalar **yerler üstünde** merâh (Beyit. 423)
Yıl yası: Dahi kaç **yıl** eyle **yası**nda ona iltizâm (Beyit. 4577)
Yol yokuşu: Erersin **yol yokuşuna** eger tutmaz isen Nûn Sad (Beyit. 4710)
Yûsuf dediği: Kardaşım **Yûsuf dediğin** söyleyem (Beyit. 3264)
Zebûr içi: Ve ger olsa **Zebûr içinde** mevcûd (Beyit. 3484)

Zelzâl içi: Onları **zelzâl** içinde koymışam (Beyit. 2913)

Zeyneb evi: Geldi **Zeyneb** evine kodu silâh (Beyit. 2899)

Zuhr vakti: Çün isbât etti mi'râcın erişti **zuhr vakti** pes (Beyit. 2256)

3.4.2.2.2. Unsurlarından Biri Veya İkisi Kelime Grubu Şeklinde Olan Belirsiz İsim Tamlamaları

3.4.2.2.2.1. Tamlayanı Kelime Grubu Olan Belirsiz İsim Tamlamaları

3.4.2.2.2.1.1. Tamlayanı Bağlama Grubu Olan Belirsiz İsim Tamlaması

Âdem ü Havvâ tarîkı: Çün etti **Âdem ü Havvâ tarîkı**ndan Hak'ın i'râz (Beyit. 1047)

Adl ile islâm kokusu: Ki **adl ile islâm kokusu** doluptu meşâm (Beyit. 4571)

Bâğ u gül zârı: N'edersin bâğ u gülzârı çün eder **bâğ u gül zârı** (Beyit. 2051)

Cinn ü beşer misli: Şöyle kim **cinn ü beşer misli**nde âciz kaldılar (Beyit. 2945)

Cinn ü can kavmi: İne **cinn ü cankavmini** hep kıra (Beyit. 670)

Cism ü can mülkü: Bu iş olmadı **cism ü canmülkü**ne (Beyit. 3078)

Ebû Bekr ü Ömer kanı: **Ebû Bekr ü Ömerkanı** işitgil ömr-i men kanı (Beyit. 4699)

Emn ü aman hükmü: Mekke'ye **emn ü amanhükmün** verem (Beyit. 3238)

Emr ü nehy edenleri: Dediler kim **emr ü nehy edenlerindir** ol makaam (Beyit. 399)

Emr ü nehy edenleri: **Emr ü nehy edenlerindir** bu makaam (Beyit. 319)

Hasret ü hicran ili: **Hasret ü hicran ilinde** cânını eder nisâr (Beyit. 4941)

Hayâ ve rahmeti ünsü: Dedi sana dahi verdim **hayâ ve rahmeti ünsü** (Beyit. 1140)

Hayr u şer hükmü: **Hayr u şer hükmündedir** her şey'e çün sensin Kadîr (Beyit. 2868)

Hud ile Sâlih arası: **Hud ile Sâlih arasındadı** ol (Beyit. 1511)

Hulk u lûtf ıssı: Zihî **hulk u lûtfıssı** sâhib-kemâli görün (Beyit. 3141)

İçin vedışın a'râfı: içini vedışını **a'râfını** (Beyit. 378)

İlm ü cism arası: Ya'ni **ilm ü cismarasında** nüzûl (Beyit. 807)

Kasr u medâyin sûreti: Anda ol **kasr u medâyin sûreti** (Beyit. 2848)

Mahmûr u fitne kaşları: La'li bâde gözleri **mahmûr u fitne kaşları** (Beyit. 336)

Zuhr u asr arası: Rivâyetdir kim Âdem hem ki **zuhr u asrarasınca** (Beyit. 1060)

3.4.2.2.1.2. Tamlayanı Sıfat Tamlaması Olan Belirsiz İsim Tamlaması

Ahsen sûret içi: Teveccüh kıldı Azrâil pes **ahsen sûret içinde** (Beyit. 3977)

Altıncı kerâmetler hicâbı: Hem **altıncı kerâmetler hicâbı** (Beyit. 198)

Ardınca Kaf dağı: Ki **ardınca Kaf dağı**nın ol hoca (Beyit. 509)

Ba'zı resûlün evsâfı: Çünkü bildin **ba'zı evsâfın resûlün** ey ulu (Beyit. 1962)

Benâm Fâtiha sûresi: Kim evvel inen **Fâtiha sûresidir benâm** (Beyit. 1795)

Beş vakt namâz: O beş secde bize **beş vakt namâz** oldu niyâz oldu (Beyit. 167)

Beşinci göğü altu: Düzdü **beşinci göğü altundan** (Beyit. 443)

Beşinci saâdetlerhicâbı: **Beşinci saâdetlerhicâbı** (Beyit. 198)

Beşinci yerin adı: Pes **beşinci yerin adın** dediler Melsâ durur (Beyit. 483)

Bir altın taşın içi: Geri yudu onun kalbin **bir altın taşın içinde** (Beyit. 1636)

Bir ankebût ağ: Geldi bu kez **bir ankebût ağ** gerdi fi'l-hâl kapıda (Beyit. 2561)

Bir a'râbî kişi: **Bir a'râbî kişiyem** size geldim (Beyit. 3982)

Bir at üstü: **Bir at üstüne** oluptu ol süvâr (Beyit. 2903)

Bir avuç turâb: Sundu yerden aldı **bir avuç turâb** (Beyit. 3335)

Bir bölüğünün adı: Dahi **bir bölüğünün adı** Me'cûc (Beyit. 4891)

Bir cennet ehli: Bugün **bir cennet ehlinde** kimesne dünyede meşşât (Beyit. 3965)

Bir cevhet doğa: Ki **bir cevhet doğa** bundan ki dürlerdir ona esdâf (Beyit. 1476)

Bir ev otağ: Pes Âdem Mekke'de yaptı veya Hind'de **bir ev otağ** (Beyit. 1394)

Bir kabza toprağ: İne yere **bir kabza toprağ** ala (Beyit. 735)

Bir katra su: Şöyle kim **bir katra su** kalmadı ede insilâl (Beyit. 3212)

Bir katre su: Kimi bulmadı içe **bir katre su** (Beyit. 2983)

Bir kırba su: Var idi **bir kırba su** elin sokardı dem-be-dem (Beyit. 4110)

Bir kuş budağı: **Budağında bir kuş** kuş ağzında bir zerre toz (Beyit. 2329)

Bir kuşun minkaarı: Ki **minkaarında bir kuşun** çünan kim katre-i mescûr (Beyit. 4761)

Bir mehtâb: Dedi imdi nazar eyle bakıp gördü ki **bir mehtâb** (Beyit. 144)

Bir mizâcî a'deli: Etti ta'yîn **bir mizâcî a'deli** (Beyit. 1538)

Bir pâre et: Hem bilin dedi cesedde var durur **bir pâre et** (Beyit. 3615)

Bir taş ardı: Turdu **bir taş ardına** sankim zulâm (Beyit. 3145)

Bir taş üstü: Firişte gerü **bir taş üstünde** tuttu karâr (Beyit. 622)

Bir vahdet sarâyı: Âşık u ma'şûk **bir vahdet sarâyında** olur (Beyit. 357)

Bir visâde içi: Bir elde **bir visâde içidi** lîf (Beyit. 4200)

Bir yel yel üstü: Yarattı ol sudan **bir yel yel üstüne** kodu suyu (Beyit. 225)

Bir zerre toz: Budağında bir kuşkuş ağzında **bir zerre toz** (Beyit. 2329)

Bu abâ tahtı: Döşekti **bu abâ tahtında** idi (Beyit. 4202)

Bu ağacın yemişi: **Bu ağacın yemişinden** al imdi (Beyit. 1007)

Bu âlem intihâsı: Dilerven şimdi söyleyem **bu âlem intihâsından** (Beyit. 4766)

Bu altının biri: **Bu altının biri** odur cihanda çok vebâ olur (Beyit. 4778)

Bu ayın adı sanı: Dedi nedir **bu ayın adı sanı** (Beyit. 3400)

Bu bahrinadı: **Bu bahrin** dediler **adın** Bahr-i Hayvan dahi (Beyit. 549)

Bu beş vakt namâz: Pes oldum râzı **bu beş vakt namâza** (Beyit. 2216)

Bu canlar murâdı ömrü mâlî: Budurur **canlar murâdı ömrü mâlî** buna saç (Beyit. 355)

Bu cihan mehri: Dedim olmazam râzı ben **bu cihan mehrine** (Beyit. 4519)

Bu cismini diri: Dedi candır **bu cismini diri** tutup veren kuvvet (Beyit. 991)

Bu dâr-ı azâb: Dediler ki Yâ Rab kimindir **bu dâr-ı azâb** (Beyit. 751)

Bu dârın içi: Kim eder **bu dârın içinde** aceb inhiyâz (Beyit. 752)

Bu dünyâ göğü: Pes andan yarattı **bu dünyâ göğünde** bir ev (Beyit. 1798)

Bu evliyânın hâlleri: Nazar kıl ki **bu evliyânın** nedir **hâlleri** (Beyit. 4617)

Bu gaflet uykusu: **Bu gaflet uykusundan** hîç eder mi bunlar istîkaaz (Beyit. 1212)

Bu gâzîlerin Kapısı: Bâb-ı sâbi'de ki **bu gâzîlerin**

Bu göğün adın: Dediler **bu göğün adın** Arkalûn (Beyit. 441)

Bu hâl içi: **Bu hâl içinde** durmuştu bu dem ol mefhar-ı eşhâs (Beyit. 3936)

Bu hâl içi: **Bu hâl içinde** iken ehl-i âlem (Beyit. 4908)

Bu hâl içi: **Bu hâl içinde** Deccâl geri lûtf eyleye Allâh (Beyit. 4867)

Bu ilminin gevheri: Ledünnî ilminin **bu gevheriydi** (Beyit. 2178)

Bu işin gussası: **Bu işin gussasın** çünkim yediler (Beyit. 4158)

Bu kavmin sevâbı: Dedi Yâ Rabbi **bu kavmin sevâbı** nicedir bilsem (Beyit. 1470)

Bu kubbe içi: Ne ola **bu kubbe içinde** acebahfiyâ (Beyit. 2325)

Bu Kur'ân kalbi: **Bu Kur'ân kalbi** Yâsin'dir bu sözü eyle istisfâ (Beyit. 3563)

Bu melek sûreti: Gehî **bu melek sûretinde** olurdu hümâm (Beyit. 1803)

Bu mührün nûru: Bu mührün nicedir nûru gör indi (Beyit. 3952)

Bu nârû's-semûm: Bu nârû's-semûm'dan yarattı onu (Beyit. 659)

Bu nûrun izzeti: Bu nûrun izzetine oldu i'zâz (Beyit. 1455)

Bu sevr ağzı: Açığıdır bu sevr ağzını muntazırdır ona (Beyit. 627)

Bu söz içi: Bular bu söz içindeyken uzattı Cebreil ayağ (Beyit. 4005)

Bu sözlerin vassâfı: Dinle pes bu sözlerin vassâfını kal intisâh (Beyit. 459)

Bu sözün hâsılı: Bu sözün hâsılı budur ki bu mecmû-ı mevcûdât (Beyit. 163)

Bu sözün ma'nisi: Bu sözün ma'nisini komagil içte haserât (Beyit. 4359)

Bu sözün sıhhati: Bu sözün sıhhatine var delâyil (Beyit. 4226)

Bu sözün şâhidi: Bu sözün Kur'ân hadistir şâhidi (Beyit. 1922)

Bu tâat içi: Bu tâat içinde ederdi katı igtirâr (Beyit. 682)

Bu tahkîkın nice kaydı: Bu tahkîkın nice kaydını yedi (Beyit. 4247)

Bu vahdet makaamı: Bu vahdet makaamı aceb köşedir (Beyit. 4653)

Bu Yâsin sûresi: Kim âhir vaktte okursa bu Yâsin sûresin dedi (Beyit. 3565)

Bu yedi evinadı: Bu yedi evin de budur hem adı (Beyit. 654)

Bu yer yüzi: Gelicek bu yer yüzine ol muazzez vücûd (Beyit. 698)

Bu yüzün yetmiş: Bu yüzün yetmişini kıla revâ ahret için (Beyit. 4374)

Cemîi âlemin ilmi: Cemîi âlemin ilmin bilen sen (Beyit. 935)

Cemîi âlemin ilmi: Demiştir Şeyh Gazzâlî cemîi âlemin ilmi (Beyit. 3701)

Cemîi ömrü içi: Cemîi ömrü içinde salîbe kılmadı ta'zîm (Beyit. 1648)

Cümle âlem ayağı: Yüzlerini cümle âlem ayağına sürmelü (Beyit. 1966)

Cümle âlem ilmi: Bu kitabdan anlayanlar cümle âlem ilmini (Beyit. 4935)

Cümle asfiyânın rûhu: Çü çıktı cümle rûhu asfiyânın (Beyit. 1354)

Cümle âteş-perestin odları: Odları âteş-perestin oldu cümle inmiyhâk (Beyit. 1565)

Cümle Bismillâh içi: Ne kim var cümle Bismillâh içinde (Beyit. 3494)

Cümle cehennem ehlinin defterleri: Ondadır defterleri cümle cehennem ehlinin (Beyit. 488)

Cümle cennetin saçısı: Saçıldı cennetin saçısı cümle (Beyit. 1270)

Cümle enbiyânın rehberi: Ki cümle enbiyânın rehberiyem (Beyit. 3760)

Cümle göklerin kapusu: Açıldı göklerin kapusu cümle (Beyit. 1270)

Cümle insan sûreti: Cümle insan sûretinde ak imâme ak siyâb (Beyit. 2977)

Cümle insan yüzleri: Cümle insan yüzleridir yüzleri (Beyit. 451)

Cümle mahlûkun ilâhı: Çü sensin cümle mahlûkun ilâhı (Beyit. 1267)

Cümle şefkat-i Feyyâz: Eğer âsî ola **cümle** erişmez **şefkat-i Feyyâz** (Beyit. 1071)

Cümle zengî rûsûm: Karalar durur **cümle zengî rûsûm** (Beyit. 492)

Düpdüz âlemin halkı: Ki **düpdüz âlemin halkı** işitti (Beyit. 59)

Elli vakt namâzı: Üçüncü bu kim **elli vakt namâzı** (Beyit. 2202)

Hep Muhammed hürmeti: **Hep Muhammed hürmetine** oldu ol (Beyit. 895)

Hep şir'atinşerâyi: Onunçün **şir'atin** a'lâ ediptir **hep şerâyi**'den (Beyit. 2813)

Her bir vakt namâzı: Ki **her bir vakt namâzı** ben berâber tutam on vakte (Beyit. 2222)

Her ev iç: Kurdu **her ev içre** hem yetmiş murassa' tahtları (Beyit. 334)

Her evin içi: Pes yarattı **her evin içinde** yetmiş câriye (Beyit. 340)

Her fersahın kadri: Ki **her fersahın kadrin** üç mîl bil (Beyit. 567)

Her gün içi: Giyer **her gün içinde** arş tamâmet reng yetmiş bin (Beyit. 228)

Her havlu içi: Düzdü **her havlu içinde** yetmiş ev ârâste (Beyit. 333)

Her pâdişâhın korusu: Pes dedi **her pâdişâhın korusu** vardır bilin (Beyit. 3614)

Her sancak dibi: Ki **her sancak dibinde** hem on iki bin ola kâfir (Beyit. 4783)

Her sehrin içi: İçinde yaptı **her sehrin** minâre (Beyit. 1440)

Her şey'in kalbi: Resûlu'llâh buyurmuştur ki vardır **kalbiher şey'in** (Beyit. 3563)

Her taht üstü: Kodu **her taht üstüne** yetmiş döşek dîbâ nisâc (Beyit. 334)

İki dîvâr arası: **İki dîvâr arası** cennet durur (Beyit. 314)

İki firiştenin kanadı: Koya **iki firiştenin kanadında** iki elin (Beyit. 4869)

İki kaşı ortası: **İki kaşı ortasında** yazıla kâfir diyü (Beyit. 4929)

İki kaşı ortası: **İki kaşı ortasında** yazıla mü'min diyü (Beyit. 4927)

İki nûr ıssı: Ona **iki nûr ıssı** aydurlar idi lakab (Beyit. 4601)

İki re'kat namâzı: **İki re'kat namâzı** kılmış idi (Beyit. 2782)

İki vezîrin biri: Gökteki **iki vezîrin biri** Cebrâil durur (Beyit. 1904)

İkinci yerin adı: Pes **ikinci yerin adı** Hâlede'dir onu bil (Beyit. 468)

İşbu âlem-i mülk: Ki **işbu âlem-i mülke** nice geldi vucûdiyyât (Beyit. 217)

İşbu göğün adını: **İşbu göğün adını** Mâûn kodu (Beyit. 438)

Kamu âhiret mülkü: **Kamu âhiret mülküne** eylediler güzâr (Beyit. 4500)

Kamu ahkâmını Hakk'ı: **Kamu ahkâmını Hakk'ın** idiser serteser iblâğ (Beyit. 1409)

Kamu âlemin ilmi: **Kamu âlemin ilmin** Allâh verir (Beyit. 726)

Kamu âlemin ilmi: Kesildi **kamu âlemin ilmi** hîç ermedi (Beyit. 631)

Kamu âlemlerin ilmi: Bu altı sözde cem'etti **kamu âlemlerin ilmin** (Beyit. 3469)

Kamu âlemlerin sultânı: **Kamu âlemlerin sultânı** sensin (Beyit. 3518)

Kamu dertlilerin dermânı: **Kamu dertlilerin dermânı** sensin (Beyit. 3518)

Kamu diller içi: Kim **kamu diller içinde** cûd ile mezkûr olur (Beyit. 3585)

Kamu eşrâf yüzleri: Güneşten **yüzleri** enver muazzezler **kamu eşrâf** (Beyit. 1465)

Kamu halkın ilâhı: İlâhımdır benim Allâh **kamu halkın ilâhıdır** (Beyit. 1148)

Kamu mü'minlerin ervâhı: **Kamu mü'minlerin ervâhı** berrâk (Beyit. 1352)

Kamu peygamberin cânı: Ki Kuds'de etti istikbâl **kamu peygamberin cânı** (Beyit. 2084)

Kamu yer yüzü: Dağıldı **kamu yer yüzünden** şirâr (Beyit. 711)

Mahbûb gönül mülkü: Benem **mahbûb gönül mülkü** benim ile olur âbâd (Beyit. 4661)

Mecmûu samâvât ehli: **Samâvât ehli mecmûu** bile dediler ifdâlâ (Beyit. 2150)

Mübârek hâtır: **Mübârek hâtırından** gam gidip açılmadı kat'â (Beyit. 3433)

Mübârek yüzünün bedri: Olmamış idi **mübârek yüzünün bedri** hilâl (Beyit. 4066)

Mücerred Hû'nun adı: **Mücerred Hû'nun adından** hayâl olur hemin hâsıl (Beyit. 3735)

Nice mevlîd kitâbı: Düzülmüştür **nice mevlîd kitâbı** (Beyit. 39)

Nice vahdet sarâyı: **Nice vahdet sarâyında** ademde kalmışız amyâ (Beyit. 76)

O din mi'mârı: **O din mi'mârı** yüzü ak kamerden (Beyit. 4215)

Ol Adn uçağı: Kanı **ol Adn uçağı**nda vuslat için kıldığı (Beyit. 473)

Ol âhir zaman peygamberi: Ben **ol âhir zaman peygamberiyem** (Beyit. 3760)

Ol âlemin cevheri: Ne hissî ne aklîdir **ol âlemin cevheri** (Beyit. 535)

Ol âyet ma'nisi: **Ol âyet ma'nisi** budur ki rahmet kıl didi Feyyâz (Beyit. 2468)

Ol bâ'nın tahtı: Ben **ol bir noktayam tahtında bâ'nın** (Beyit. 3496)

Ol cennet-i Feyyâz: Kanı **ol ravza ve rıdvân kanı ol cennet-i Feyyâz** (Beyit. 1075)

Ol dem ânî: Ki çıkmıştı cennetden **ol dem ânî** (Beyit. 572)

Ol gayret-i Feyyâz: Hatîb ettim melâyikte kanı **ol gayret-i Feyyâz** (Beyit. 1074)

Ol gül yanakları: Ve ger **ol gül yanakları** solaydı (Beyit. 4238)

Ol gülzâr içi: Tuttum **ol gülzâr içinde** hayme üzre sâyebân (Beyit. 3655)

Ol güneş cirmi: **Güneş cirmi** altmış ferâsihdir **ol** (Beyit. 566)

Ol hûr-ı înin yüzleri: Ger göre **ol hûr-ı înin yüzlerini** nâgehân (Beyit. 337)

Ol iki âlemin şemsi: **Ol iki âlemin şemsi** doğup ede kamer iblâğ (Beyit. 1413)

Ol inâyet ıssı: Kaçan kim **ol inâyet ıssı** Allâh (Beyit. 1240)

Ol izzet-i Feyyâz: Kanı **ol devlet ü ikbâl kanı ol izzet-i Feyyâz** (Beyit. 1073)

Ol kân-ı vefâ: Vahy-i sırrî ile **ol kân-ı vefâ** (Beyit. 813)

Ol kapının altı: İki **alt**ından kanadı var durur **ol kapının** (Beyit. 4955)

Ol kişinin tevbesi: **Ol kişinin tevbesi** olur kabûl (Beyit. 4961)

Ol kubbenin ginligi: Kim üç yüz yıl **ol kubbenin ginligidir** dedi (Beyit. 4407)

Ol makaamemr ü nehy edenlerin: Dediler kim **emr ü nehy edenlerindir ol makaam** (Beyit. 399)

Ol Muhammed ümmeti: Dedi bunlar Habîbim **ol Muhammed ümmetidir** kim (Beyit. 1467)

Ol Muhammed ümmeti: **Muhammed ümmetidir ol** onunçün oldular mahmûd (Beyit. 1483)

Ol ni'met-i Feyyâz: Kanı ol izzet ü ikrâm kanı **ol ni'met-i Feyyâz** (Beyit. 1065)

Ol nûr atası: Göçtü **ol nûratasından** eyleyip azm-i sefer (Beyit. 1555)

Ol nûrun makaamı: Erişe cânın **ol nûrun makaamına** hakikat bil (Beyit. 3739)

Ol nûrun şua'ı: Pes **ol nûrun şua'ından** muhakkak (Beyit. 175)

Ol saâdet gülsitâni: **Ol saâdet gülsitâni** solmaya (Beyit. 3175)

Ol sâni'in sun'ı: Gör **ol sâni'in sun'ını** hiç olur mu kesâd (Beyit. 531)

Ol sarayın sahnı: **Ol sarayın sahnını** çepçevre bâgât eyledim (Beyit. 3654)

Ol şâh-ı rusûl: Çünkü Adn'e dâr-ı Rahman dedi **ol şâh-ı rusûl** (Beyit. 358)

Ol Vesîle uçmağı: **Ol Vesîle uçmağın** düzdü onunçün onda kim (Beyit. 356)

Ol yerin her biri: Ki müşğden durur **ol yerin her biri** (Beyit. 519)

Sekizinci cennet-i Adn: **Sekizinci cennet-i Adn** ihtiyâr (Beyit. 300)

Şefâat tahtı üstü: **Şefâat tahtı üstünde** çü bin yıl pâdişâh oldu (Beyit. 11)

Şu ravza içi: İletdiler onu **şu ravza içine** kim ol (Beyit. 4590)

Tamâmet levh içi: **Tamâmet levh içi** doldu kalme kurudu hatm oldu (Beyit. 222)

Ulu oğlu adı: **Ulu oğlu adı** Kaabil ikincisi adı Hâbil (Beyit. 1397)

Üç bin arab askeri: Derildiler **üç bin** Kureyş'ten **arab askeri** (Beyit. 3106)

Üçüncü işin sonu: **Üçüncü kıl işin sonunu** fikret (Beyit. 1424)

Üçüncü tamunun adı: **Üçüncü tamunun adıdır** Sakar (Beyit. 646)

Üçüncü yerin adı: Pes **üçüncü yerin adı** Araka'dır şüphesiz (Beyit. 475)

Yedinci gök üstü: **Yedinci gök üstünde** etti ibâdet ki tâ (Beyit. 680)

Yedinci gök üstü: **Yedinci gök üstünden** uçup revân (Beyit. 3012)

Yedinci yer altı: Ayağı **yedinci yer altında** tahte't-turâb (Beyit. 4414)

Yedinci yerin adı: **Yedinci yerin adı** Acbâ durur (Beyit. 491)

Yel kudret üstü: Bu taş bir yel üstünde **yel kudret üstünde** şâz (Beyit. 622)

Yetmiş murassa' tahtları: Kurdu her ev içre hem **yetmiş murassa' tahtları** (Beyit. 334)

Yetmiş reng taâmı: Eyledi her handa **yetmiş reng taâmı** indirâc (Beyit. 339)

3.4.2.2.2.1.3. Tamlayanı Sayı Grubu Olan Belirsiz İsim Tamlaması

Altmış dokuz cüz'ü: Silip aydan **altmış dokuz cüz'ünü** (Beyit. 563)

Altmış üç yaşı: Erişti Alî **altmış üç yaşına** çün tamam (Beyit. 4638)

On üç namâz rek'atı: Vitr ile **on üç** kıları **rek'atı** dünle **namâz** (Beyit. 1991)

Yigirm'üç yıl içi: Pes indirdi onu **yigirm'üç yıl içinde** ol (Beyit. 1802)

3.4.2.2.2.1.4. Tamlayanı Birleşik İsim Olan Belirsiz İsim Tamlaması

Ebû Bekr adı: **Ebû Bekradını** resûl ona vermişti nâm (Beyit. 4547)

Ebû Bekr eli: Buyurur kilîdi **Ebû Bekr elinde** ola (Beyit. 4558)

Ebû Bekr mefhûmu: Bu sözün **Ebû Bekrmefhûmunu** fikr edip (Beyit. 3861)

Ebû Bekr ünü: Bir âvâz erdi ardımdan **Ebû Bekr ününe** benzer (Beyit. 2466)

Ebû Cehl atı: **Ebû Cehlatın** depti meydâna girdi bu kez (Beyit. 3052)

Ebû Kubeys dağı: Bir mağara var idi **Ebû Kubeys dağında** kim (Beyit. 1885)

3.4.2.2.2.1.5. Tamlayanı Tekrar Grubu Olan Belirsiz İsim Tamlaması

Gökler yerler ehli: İkinci bu ki korkarsız çü **gökler yerler ehinden** (Beyit. 2483)

3.4.2.2.2.2. Tamlananı Kelime Grubu Olan Belirsiz İsim Tamlamaları

3.4.2.2.2.1. Tamlananı Bağlama Grubu Olan Belirsiz İsim Tamlamaları

3.4.2.3. Takısız İsim Tamlaması

- Arefe gün:** Arafat üzre ikisi **arefe gün** buluştular (Beyit. 1314)
- Asr vakt:** Buları **asr vakt** idi ki cennetten çıkardılar (Beyit. 1059)
- Aşk infisâl:** Niçe sala onu **aşk infisâle** (Beyit. 1281)
- Cum'a gün / arefe gün:** **Cum'a gündü arefe gün** ki asır geçmiş idi (Beyit. 3368)
- Cuma' gün:** Kuba'dan **cuma' gün** çıktı Medîne şehri kaskına (Beyit. 2593)
- Cuma' gün:** İkaamet etti tâ **cuma' gün** olunca hem ol yerde (Beyit. 2592)
- Cum'a gün:** Kim irta namâzına varmış idi **cum'a gün** (Beyit. 4639)
- Hümâyûn kıbâb:** Erip Kaaf-ı âfâka kurdu **hümâyûn kıbâb** (Beyit. 2338)
- Kaabe kavseyn:** Çıkıpken göklere tâ **Kaabe kavseyn** (Beyit. 2633)
- Kerâmet mâide:** Dedim İsâ'ya **mâide kerâmet** (Beyit. 2311)
- Muharrem ay:** Hem **muharrem ay** idi aldı kılâ' etti kîtâl (Beyit. 3223)
- Nûrânî âlem:** Çıkıp nûr-ı İlâhîden erip **nûrânî âlemde** (Beyit. 215)
- Rûh firiştehler:** Sana rûhumdan urdum **rûh firiştehler** sücûd etti (Beyit. 1073)
- Sâlih karındaş:** Dediler merhabâ **Sâlih karındaş** (Beyit. 2107)
- Sebt gün:** Karındaşı **sebt gün** binip yürüdü subh-ı dem (Beyit. 3116)
- Vahy şerâyi':** Cemîi sözü **vahy** idi **şerâyi'** (Beyit. 2280)
- Yemen mâl:** Dedi nâ-hak yere hergiz **yemen mâl** (Beyit. 3409)
- Zeberced zücâc:** Kim ağ incidendir degildir **zeberced zücâc** (Beyit. 2370)
- Zekeriyyâ Yahyâ İsâ enbiyâ:** **Zekeriyyâ Yahyâ İsâ enbiyâ** (Beyit. 1514)

3.4.2.4. Zincirleme İsim Tamlaması

- A'del-i ezmân içi:** **A'del-i ezmân** içinde nutfe etti istibâk (Beyit. 1554)
- Ağacın orta yeri:** Örümcek ile **ağacın orta yerinde** ev düzüp (Beyit. 2562)
- Âlemin gaybın tamâmı:** Bilürven **âlemin gaybın tamâmı** (Beyit. 940)
- Alının ginliğinin mikdârı:** **Alının ginliğinin mikdârı** hem üç milce var (Beyit. 4922)
- Arafat dağı üstü:** Kaçan kim vakfeye durdu **Arafat dağı üstünde** (Beyit. 1313)
- Bâğın orta ravzası:** **Bâğın orta ravzasını** eyledim gülzâr-ı Hak (Beyit. 3654)

Bahrî hakaayık dürrünün kânı: Şerâyi' bahrine **bahrî hakaayık dürrünün kânı** (Beyit. 1099)

Bahr-i Muhîti katrası: Edesin **Bahr-i Muhîti katrasından** i'tibâr (Beyit. 4938)

Bâllerin belbâl içi: **Bâllerin belbâl içinde** koymışam (Beyit. 2913)

Canlar cennetinin ravzası: Şol ki **canlar cennetinin ravzasına** hûr olur (Beyit. 3607)

Cebrayil'in sıdı buyruğu: Emîn **Cebrayil'in sıdı buyruğun** (Beyit. 740)

Celâl-i hazret ıssı: Ey **celâl-i hazret ıssı** pâdişâh-ı zül'-cemâl (Beyit. 344)

Cemî-i âlemin ilmi: **Cemî-i âlemin ilmi** onun ilmine bi'n-nisbe (Beyit. 4761)

Devlet sarâyının serîri: Eyâ **devlet sarâyının serîrinde** olan mesrûr (Beyit. 4757)

Ecel sayyâdının ağı: **Ecel sayyâdının nâgâh çü düştü ağına** bir kuş (Beyit. 4704)

Ehl-i dünyânın ehli: Dedi **ehl-i dünyânın** olur geri **ehli** çok (Beyit. 2386)

Ekmel-i hâlât içi: **Ekmel-i hâlât içinde** hüsnü etti inşirâk (Beyit. 1557)

Es'ad-ı ahvâl içi: **Es'ad-ı ahvâl içinde** tal'atı etti şurûk (Beyit. 1557)

Eşref-i evkaat içi: **Eşref-i evkaat içinde** anasından doğdu ol (Beyit. 1556)

Eymen-i sâat içi: **Eymen-i sâat içinde** etti ondan iftirâk (Beyit. 1556)

Fahrü'l-âlemîn gelmesi: Gelmesini bunda **Fahrü'l-âlemîn** (Beyit. 1517)

Hakaayık şehrinin sultânı: **Hakaayık şehrinin sultânı** geldi (Beyit. 2635)

Hakaayık hokkasının cevheri: **Hakaayık hokkasının cevheriydi** (Beyit. 2178)

Havvâ ananın cismi: Düzeltti cismini **Havvâ ananın** (Beyit. 950)

Huld ağacının tânesi: Yegil **huld ağacının tânesinden** (Beyit. 1004)

Îmân rütbetinin ikisi: Çünkü **îmân rütbetinin ikisin** şerh eyledik (Beyit. 3671)

Kaf dağının isresi: Ki **Kaf dağının isresinde** hakîm (Beyit. 518)

Kaf dağının resmi: İşit **Kaf dağının** bu kez **resmini** (Beyit. 495)

Kemâl-i kudret ıssı: Ey **kemâl-i kudret ıssı** ey ilâh-ı zül'-celâl (Beyit. 344)

Kemâl-i kudretini nûru: Gör **kemâl-i kudretini nûru** cism ü cân eder (Beyit. 1519)

Kıyâmet gününün beyânı: **Kıyâmet gününün** eyle **beyânı** (Beyit. 2683)

Lût kavminin yerleri: Ki **Lût kavminin yerlerin** kıla şak (Beyit. 3006)

Maârif şehrinin hânı: Muhammed'dir Hak'ın sırrı **maârif şehrinin hânı** (Beyit. 1099)

Makaam-ı sabr içi: Oturmuşlar **makaam-ı sabr içinde** (Beyit. 4739)

Ma'nî hayâlinin firâkı: Gönül **ma'nî hayâlinin firâkında** harâb iken (Beyit. 1197)

Medîne şehri içi: **Medîne şehri içindeydi** Deccâl (Beyit. 4836)

Medîne şehri kasdı: Kuba'dan cuma' gün çıktı **Medîne şehri kasdına** (Beyit. 2593)

Melekûtun'anâ suffesi: Kubbe-i Kaaf **melekûtun** çü 'anâ **suffesine** (Beyit. 3356)

Mescid-i câmi'in yanı: Onu **Mescid-i câmi'in yanına** gömdüler (Beyit. 4641)

Muhammed kullarının kulu: Kim **Muhammed kullarının kuluna** ola gulâm (Beyit. 3306)

Muhammed Mustafâ nûru: **Muhammed Mustafâ nûru** yüzünde berkı lâmi'di (Beyit. 1405)

Mümkinâtın hucceti es'adı: **Es'adıdır mümkinâtın hucceti** fasl-ı hitâb (Beyit. 2943)

Nübüvvet mührinin nûru: Çün açtı berk urup çıktı **nübüvvet mührinin nûru** (Beyit. 3951)

Nübüvvet mührünün nûru: **Nübüvvet mührünün nûru** göründü (Beyit. 3952)

Rahmetin genci deryâsı: Nedir bu dedi **rahmetin genci deryâsıdır** (Beyit. 2330)

Resûlu'llâh kelâmı: Dinlegil imdi **resûlu'llâh kelâmın** aşk ile (Beyit. 3605)

Revâyih gaybının nesîmi: Zîra nefis ermez **nesîmine revâyih gaybının** (Beyit. 3668)

Risâlet tahtı üstü: **Risâlet tahtı üstünde** münevver şems-i zehrâdan (Beyit. 3718)

Rûm elinin kasrı: **Rûm elinin kasrı** hep oldu ayân (Beyit. 2851)

Sağ yanının üstü: **Sağ yanının üstüne** yatarı istikbâl edip (Beyit. 1989)

salât-ı subh içi: Geldi gördü kim **salât-ı subh içinde** bunları (Beyit. 1883)

Seniyye dağı üstü: Pes andan çıktılar bunlar **Seniyye dağı üstüne** (Beyit. 2250)

Sîre ehli vasfı: **Sîre ehliwasfını** sebt eyledi bî-ihtilâk (Beyit. 1550)

Şerâyi' cevherinin kânı: **Şerâyi' cevherinin kânı** geldi (Beyit. 2635)

Takvânın libâsın şer'i: Giye **takvânın libâsın şer'i** başa tâc ede (Beyit. 400)

Tanrı arslanı velînin eli: **Tanrı arslanı velînin eline** (Beyit. 2915)

Uhud dağının katı: Varup pes **Uhud dağının katına** kondular (Beyit. 3116)

Ümmü Seleme evi: **Ümmü Seleme evinde** Mustafâ (Beyit. 2819)

Velî ümmetinin savtı: **Velî ümmetinin savtın** ger istersen işittirem (Beyit. 1491)

Yer yüzünün nûru: Tâ getire **yer yüzünün nûrunu** (Beyit. 793)

Yerin altıncısının adı: **Yerin altıncısının adı** nedir Siccîn'dir (Beyit. 486)

Zamân-ı evvel içi: Yezîd'e la'net olmazdı **zamân-ı evvel içinde** (Beyit. 4667)

Zencebîl ıssı nebâtât: Biterdi **zencebîl ıssı nebâtât** (Beyit. 1237)

3.5. Aitlik Grubu

Andağı: K'andağı ervâh icâbet kaldılar (Beyit. 808)

Andağı: Ki zîrâ andağı oda buyurdu kim ola bârid (Beyit. 3541)

Andakinin: Andakinin yüzleri vildân idi (Beyit. 447)

Başındaki: Onu başındaki tâca kogıl yâkuuta-i hamrâ (Beyit. 3533)

Düşündeki: Görür Şâm ilinde düşündeki şems ü kamer (Beyit. 1825)

Evvelki: Geri evvelki gibi dedi Mûsâ (Beyit. 2212)

Evvelki: Nitekim evvelki kavme indi etti bî-nişân (Beyit. 1890)

Geleki: Kim önce bir cemel geleki hâkister ola rengi (Beyit. 2246)

Gökteki: Gökteki iki vezîrin biri Cebrâil durur (Beyit. 1904)

Göktekiler: Ki göktekiler gibi olmaz idi (Beyit. 720)

Gönlümdeki: Bildi ol gönlümdeki bî-gümân (Beyit. 3325)

İçindeki: Dedi içindeki nedir dedi kıl imdi istîâz (Beyit. 1218)

İçindeki: Dediler kim içindeki nedir Yâ Rab onun bildir (Beyit. 1207)

İçindeki: Eger götürsin onu içindekin bile götür (Beyit. 1218)

İçindeki: Ne dirsiz götürür misiz içindekin edip haffâz (Beyit. 1206)

Ondaki: Ondaki halkın yüzü attır fûnûn (Beyit. 441)

Ondaki: Ondakihalkın adını dediler Celham durur (Beyit. 481)

Ondaki: Ondakikavmın kabasıdır adlarını şöyle bil (Beyit. 478)

Şimdiki: Buyurur şimdiki hâlde nitedir der şerîf nefsin (Beyit. 4008)

Yanındaki: Ki baş parmağ ile yanındaki parmağını (Beyit. 4444)

Yarınki: Ki yarınki amelden şimdi göster (Beyit. 2290)

Yemen'deki: Ki Busrâ-yı Şam'dan Yemen'deki San'a'cadır (Beyit. 3905)

Yerdeki: Yerdeki iki vezîrimdir Ebû Bekr ü Ömer (Beyit. 1905)

Yerdeki: Diyeler kim çü kırdık yerdekin biz (Beyit. 4894)

3.6. Birleşik İsim

Abdullâh: Velîkin dedi Abdullâh için ol (Beyit. 2698)

Abdullâh: Çü Abdullâh işitti bu hitâbı (Beyit. 2693)

Abdullâh İbni Selâm: Ki Abdullâh idi İbni Selâm ad (Beyit. 2676)

Abdül Muttalib: İndi Abdül Muttalib'de verdi berk (Beyit. 1523)

Abdû'l-Muttalib: Dedi **Abdû'l-Muttalib** ben Ka'be'nin içindedim (Beyit. 1574)

Abdûlmuttalib: Ki **Abdûlmuttalib**'di ehl-i î mân (Beyit. 1591)

Adbûlmuttalib: Ki **Adbûlmuttalib**'di ol yüzü sağ (Beyit. 1590)

Âs ibin Vâyil: Dedi bu kez kim **Âs ibin Vâyil** onu berk idelim (Beyit. 2535)

Benî Amr übnî Avf: Kuba kûyinde konu pes **Benî Amr übnî Avf**'a ol (Beyit. 2591)

Berrâ übnü Âzib: Dedi **Berrâ übnü Âzib** anladım (Beyit. 3337)

Bugün: **Bugün** bir cennet ehlinden kimesne dünyede meşşât (Beyit. 3965)

Bugün: **Bugün** gelsin kısâs etsin bana bu dâr-ı dünyâda (Beyit. 3919)

Bugün: Çü siz bize esâtınsız **bugün** bize selâtınsız (Beyit. 78)

Bugün: Dedi dedi kim **bugün** ömrüm olı sar ihtimâm (Beyit. 4077)

Bugün: Dediler mürsel oldu mu **bugün** ol (Beyit. 2102)

Bugün: Dilini elini **bugün** saklasın (Beyit. 3909)

Bugün: Hızır gibi hayât içti **bugün** İskender-i elfâz (Beyit. 1200)

Bugün: Nazar oldu **bugün** dehre ki geldi devre âlî-rây (Beyit. 2612)

Bugün: Tâ ki ser-bâz oluban edem **bugün** izhâr-ı Hak (Beyit. 3656)

Bugün: Dedi kim **bugün** seni ulaştıram ben Rabb'ine (Beyit. 4082)

Bugün: Dedi şöyle bilin hakkaa ki cem' oldu **bugün** ezdâd (Beyit. 4682)

Bugün: Hitâb erdi ki yâ Âdem **bugün** Mekke harâm olsun (Beyit. 1306)

Bugün: Kim **bugünden** sonra yok şiddet sana (Beyit. 4103)

Bugün: Yarın istemedem Hakk'ın taleb kılsın **bugün** beşşâş (Beyit. 3919)

Ebâ Bekr: Dedi yâ **Ebâ Bekr** islâme gel (Beyit. 1846)

Ebâ Bekr: Dedi yâ **Ebâ Bekr** ivme işit (Beyit. 3862)

Ebû Bekr: İdinseydim idinirdim **Ebû Bekr**'i halîlü'l-bâb (Beyit. 3753)

Ebû Bekr: Baktı pes andan **Ebû Bekr**'e dedi kim diledil (Beyit. 4034)

Ebû Bekr: Birisi **Ebû Bekr** idi biri onun Ömer (Beyit. 4492)

Ebû Bekr: Bu sözü işitti **Ebû Bekr** durdu uru (Beyit. 1720)

Ebû Bekr: Bu sözün **Ebû Bekr** mefhûmunu fikr edip (Beyit. 3861)

Ebû Bekr: Çün **Ebû Bekr** ü Ömer Osman Alî (Beyit. 1916)

Ebû Bekr: Çün Mekke'den çıktı resûl tutu **Ebû Bekr** ile yol (Beyit. 2552)

Ebû Bekr: Dedi **Ebû Bekr** ey resûl şânın hemîşe yahtulu (Beyit. 2574)

Ebû Bekr: Dedi **Ebû Bekr** uşda ben olam refîkîn yâ resûl (Beyit. 2545)

Ebû Bekr: Dediler **Ebû Bekr** onun hass yâri durur (Beyit. 1718)

Ebû Bekr: **Ebû Bekr** adını resûl ona vermişti nâm (Beyit. 4547)

Ebû Bekr: **Ebû Bekr** anda bileydi ona koştı Bilâl'i pes (Beyit. 1664)

Ebû Bekr: Ebû Bekr anda hâzırdı dedi bilin kılın serrâ (Beyit. 4194)
Ebû Bekr: Ebû Bekr ayıttı aceb bende var mı biri (Beyit. 4550)
Ebû Bekr: Ebû Bekr ayıttı ki kavm erdi cenge karâr (Beyit. 3023)
Ebû Bekr: Ebû Bekr erdi evvel hânedâna (Beyit. 4183)
Ebû Bekr: Ebû Bekr idi ona dedi râvî (Beyit. 2286)
Ebû Bekr: Ebû Bekr idi sağ taraf serveri (Beyit. 2998)
Ebû Bekr: Ebû Bekr işite resûle ede inkıyâb (Beyit. 3839)
Ebû Bekr: Ebû Bekr işitti çün evsâfını (Beyit. 1842)
Ebû Bekr: Ebû Bekr işitti geri durdu pes kıcına (Beyit. 3840)
Ebû Bekr: Ebû Bekr olsun hemîn kapısı (Beyit. 3864)
Ebû Bekr: Ebû Bekr ona dedi ivme imdi (Beyit. 4222)
Ebû Bekr: Ebû Bekr ona verdi bu makaali (Beyit. 4219)
Ebû Bekr: Ebû Bekr onu çün işitti bilip (Beyit. 1850)
Ebû Bekr: Ebû Bekr üÖmer Osman Alî'ydi (Beyit. 4714)
Ebû Bekr: Ebû Bekr üÖmerOsmân erişti (Beyit. 3941)
Ebû Bekr: Ebû Bekr'e ayıttılar bu gece Kuds'e vardım der (Beyit. 2231)
Ebû Bekr: Ebû Bekr'e erişti ol arab tîz (Beyit. 4218)
Ebû Bekr: Ebû Bekr'e haber erdi gelüben üstüne girdi (Beyit. 4142)
Ebû Bekr: Ebû Bekr'i edindi sâîn esneyn (Beyit. 1676)
Ebû Bekr: Erdi Surâka nâgehân gördü **Ebû Bekr** onu cüst (Beyit. 2577)
Ebû Bekr: Geldi giydirdi **Ebû Bekr** ona söyledi cevâb (Beyit. 2974)
Ebû Bekr: İşittin kim onun **Ebû Bekr** yâri idi (Beyit. 1824)
Ebû Bekr: Nebîlerden özge **Ebû Bekr'den** efdale (Beyit. 4554)
Ebû Bekr: Ona erişti **Ebû Bekr** ile onun kadri kim (Beyit. 1902)
Ebû Bekr: Ömer'le pes **Ebû Bekr'i** getirdi bu iki sadrı (Beyit. 2740)
Ebû Bekr: Resûle **Ebû Bekr'e** merkaddi ol yer menâm (Beyit. 4590)
Ebû Bekr: Şu kişi kim ondan **Ebû Bekr** râzî ola (Beyit. 4559)
Ebû Bekr: Tâ **Ebû Bekr'e** edeler iktidâ (Beyit. 3821)
Ebû Bekr: Tutup pes **Ebû Bekr** aldı buları ele (Beyit. 1826)
Ebû Bekr: Var **Ebû Bekr'e** ayıt olsun imâm (Beyit. 3818)
Ebû Bekr: Yâ **Ebû Bekr** emr kıldı sana sen olgıl inâh (Beyit. 3823)
Ebû Bekr: Yerdeki iki vezîrimdir **Ebû Bekr** ü Ömer (Beyit. 1905)
Ebû Bekr: Yetişti **Ebû Bekr-e** Osman serî' (Beyit. 1855)
Ebû Bekr: Bu beş şahsı aldı **Ebû Bekr** pes (Beyit. 1858)

Ebû Bekr: Buyurur kilîdi **Ebû Bekr** elinde ola (Beyit. 4558)

Ebû Bekr: Çıktı **Ebû Bekr** ile pes okurdu Yâsin sûresin (Beyit. 2549)

Ebû Bekr: Çıktılar onun üstüne gördü **Ebû Bekr** etti havf (Beyit. 2565)

Ebû Bekr: Gördü **Ebû Bekr** onu tiz götürdü boynunda kıyâm (Beyit. 2555)

Ebû Bekr: İşitgil **Ebû Bekr**-i Siddîk'in evsâfını (Beyit. 4546)

Ebû Bekr: Râzı oldular **Ebû Bekr** ü Ömer Osman Alî (Beyit. 2971)

Ebû Cehl: Bir gün **Ebû Cehl** ile oldu müsâhib pes Ömer (Beyit. 1875)

Ebû Cehl: Dedi **Ebû Cehl** ona sen olma bizimle iltihâk (Beyit. 2527)

Ebû Cehl: **Ebû Cehl** atın depti meydâna girdi bu kez (Beyit. 3052)

Ebû Cehl: **Ebû Cehl** ayıttı İlâhî ki sen yardım et (Beyit. 3028)

Ebû Cehl: **Ebû Cehl** ayıttı kime erdi devlet görün (Beyit. 3058)

Ebû Cehl: **Ebû Cehl** çünkim işiti kığırdı anda küffârı (Beyit. 2229)

Ebû Cehl: **Ebû Cehl** lîki gözlerdi kaçan kim mu'cizât olsa (Beyit. 2508)

Ebû Cehl: **Ebû Cehl**'e haber verdi bu hâli geldi çün vassâf (Beyit. 2514)

Ebû Cehl: Harem'de çün nüzûl etti **Ebû Cehl** erdi pes evvel (Beyit. 2227)

Ebû Cehl: Geldi **Ebû Cehl** ileri dedi kabâyil cem' olup (Beyit. 2537)

Ebû Dâvud: Nakl ederler kim **Ebû Dâvud** ayıttı yazmışam (Beyit. 3607)

Ebû İlülü: Lakab derler idi ona hem **Ebû İlülü**'e (Beyit. 4580)

Ebû Mahzure: **Ebû Mahzure** Mekke'de kılmış idi menâr (Beyit. 4490)

Ebû Süfyan: Pes **Ebû Süfyan** çıkıp fevka'l-cebel (Beyit. 3158)

Ebû Süfyan: Gördü ashâbı **Ebû Süfyan** ayân (Beyit. 3231)

Ebû Süfyan: Hem **Ebû Süfyan** için olsun aman (Beyit. 3243)

Ebû Süfyan: Hem **Ebû Süfyan**'a bir iylik ola (Beyit. 3239)

Ebû Süfyan: Yüz urup geldi **Ebû Süfyan** revân (Beyit. 3229)

Ebû Tâlib: Buyurdu tâ **Ebû Tâlib** ola kulluğuna derrâk (Beyit. 1643)

Ebû Tâlib: Dedi kimdir bunu zâbit dediler kim **Ebû Tâlib** (Beyit. 1662)

Ebû Tâlib: Der **Ebû Tâlib**-i Mekkî rahmetu'llâhi aleyh (Beyit. 3633)

Ebû Tâlib: **Ebû Tâlib** ona dedi gel etlim Şâm'a istislâk (Beyit. 1652)

Ebû Tâlib: Diriltti ammusın adı **Ebû Tâlib** durur eshâ (Beyit. 3444)

Ebû Ubeyde: Onuncusuna ad **Ebû Ubeyde** (Beyit. 4720)

Ebû-Bekr: **Ebû-Bekr**'in gelip oğlu erişti (Beyit. 4132)

Ebu'l-Ileys: Der **Ebu'l-Ileys** ki buyurdu o resûlü's-sakaleyn (Beyit. 4368)

Ganî Kirdigâr: Dedim gönderiptir seni çün **Ganî Kirdigâr** (Beyit. 4520)

Gelibolu: Oturmuştum **Gelibolu**'da sırrâ (Beyit. 32)

Habbâb übn Erett: Yolda **Habbâb übn Erett'e** uğradı der yâ Ömer (Beyit. 1879)

Hâlid ibni Velîd: Yürüdi kılıç çekti pes **Hâlid ibni Velîd** (Beyit. 3119)

Hâlid übnü Velîd / Amr übnü Âs: Dahi **Hâlid übnü Velîd** idi **Amr übnü Âs** (Beyit. 3107)

İbni Abbas: Çıkıp **İbni Abbas** onu bildi geldi dedi (Beyit. 4583)

İbni Abbas: Çü dedi **İbni Abbas** kim Muhammed gördü Allâh'ı (Beyit. 2157)

İbni Abbas: Dedi **İbni Abbas** ki râsihdir ol (Beyit. 566)

İbni Abbas: Dedi **İbni Abbas** ki râvî durur (Beyit. 635)

İbni Abbas: Dedi **İbni Abbas** ki şems ü kamer (Beyit. 559)

İbni Abbas: Dedi **İbni Abbas** ki yerler balık üzredir (Beyit. 623)

İbni Abbâs: Dedi kim **İbni Abbâs** onu Allâh (Beyit. 929)

İbni Abbas: Geliptir **İbni Abbas**'tan rivâyet (Beyit. 1333)

İbni Abbas: **İbni Abbas**'tan rivâyette olundu intişâr (Beyit. 4953)

İbni Abbas: Kim demişdir **İbni Abbas** ender-Ahbâr-ı Sıhâh (Beyit. 412)

İbni Abbas: Rivâyet etti râvîler bu sözü ibni Abbas'dan (Beyit. 154)

İbni Abbas: Dahi **İbni Abbas** rivâyet eder kim resûl (Beyit. 4403)

İbni Abbas: **İbni Abbas** dedi kim yerler yedi etbâkdır (Beyit. 462)

İbni Hattâb: Resûl ölmedi dedi **İbni Hattâb** (Beyit. 4133)

İbni Mektûm: Bilâl idi hem **İbni Mektûm** idi (Beyit. 4488)

İbni Mes'ûd: Birisi dahi **İbni Mes'ûd** idi (Beyit. 4483)

İbni Mes'ud: Rivâyet eyledi Nakkaaş bu nakli **İbni Mes'ud**'dan (Beyit. 1223)

İbni Mülcem: Pes urdu onu **İbni Mülcem** bıçağ ile tîz (Beyit. 4640)

İbni Selâm: Ki müslim eyledi **İbni Selâm**'ı (Beyit. 2699)

İbni Selûl: Revâ görmedi çıkmağı geldi **İbni Selûl** (Beyit. 3112)

İbni Selûl: Rucû' etti **İbni Selûl** ebkem a'mâ asam (Beyit. 3114)

İbni Sînâ: **İbni Sînâ** Kibriyâ'nın vasfı bâbında kelâl (Beyit. 3193)

İbnü Abdi'l-Muttalib: Dedi ene **İbnü Abdi'l-Muttalib** (Beyit. 3338)

İbnü Mes'ûd: Dedi **İbnü Mes'ûd** ki yâ Tanrı'nın düşmeni (Beyit. 3059)

İbnü Mes'ûd: Erişti ona **İbnü Mes'ûd** onu gördü zâr (Beyit. 3057)

İbrâhim Halîlu'llâh: Onun ardınca **İbrâhim Halîlu'llâh** edip işrâk (Beyit. 14661)

İsâ Hızr: Çü **İsâ Hızr** u İlyas ölmemişti (Beyit. 4292)

İskender Burâk: Bir muallâ dūr bu dergâh tuttu **İskender Burâk** (Beyit. 1543)

İskender Üzeyr: Gitti **İskender Üzeyr** erdi bu kez (Beyit. 1513)

İşbu: Âlem-i ervâh idi **işbu** makaam (Beyit. 504)

İşbu: Âlem-i ervâh idi **işbu** makaam (Beyit. 804)
İşbu: Bâb-ı hâmisde yazılmış **işbu** nakş (Beyit. 320)
İşbu: Bedr'e **işbu** gün nite ola sevâ (Beyit. 3162)
İşbu: Beyân et imdi bize **işbu** hâli (Beyit. 4273)
İşbu: Çü söz **işbu** makaama erdi ey şâh (Beyit. 3470)
İşbu: Çünkü bildin **işbu** sırrı cân ile (Beyit. 361)
İşbu: Dedi ehl-i cennet ne berktir aceb **işbu** berk (Beyit. 4597)
İşbu: Dedi Osman için olsun **işbu** bey'at ittisâl (Beyit. 3218)
İşbu: Dediler **işbu** sıfatlar vasfıdır muhlislerin (Beyit. 3645)
İşbu: Fikrini der i'tibâr et **işbu** hâle tut sımâh (Beyit. 470)
İşbu: Gel beri ey pîr-i sâlik **işbu** sırrı dinle kim (Beyit. 355)
İşbu: Gel imdi i'tibâr et **işbu** hâle (Beyit. 4745)
İşbu: İşitsin **işbu** nâlîde ne söyler zühd ü takvâdan (Beyit. 3687)
İşbu: Ki **işbu** âlem-i mülke nice geldi vucûdiyyât (Beyit. 217)
İşbu: Kim bilirse **işbu** remzi şâkir ü meşkûr olur (Beyit. 3581)
İşbu: Nice açmış **işbu** yüzde gizli râz (Beyit. 365)
İşbu: Pes indi âhir âyet **işbu** Furkaan (Beyit. 3744)
İşbu: Rûhı insânî değildir **işbu** rûh (Beyit. 251)
İşbu: Cevâbımız budur **işbu** suâle (Beyit. 4294)
İşbu: Dedi **işbu** donlarımla kim geyürem şimdi ben (Beyit. 4041)
İşbu: Muattar ola müşğ gibi işit **işbu** kemâlâtı (Beyit. 4871)
Mâlikü'bnü Avf: **Mâlikü'bnü Avf** bildi hâlini (Beyit. 3342)
Mâlikü'bnü Avf: **Mâlikü'bnü Avf** idi anda emîr (Beyit. 3314)
Muâz ibnü Cebel: **Muâz ibnü Cebel** aydur Hadîce Ana aydur kim (Beyit. 2159)
Muâz übnü Afra: Birisinin adı **Muâz übnü Afra** idi (Beyit. 3053)
Muâz übnü Amr: Birine **Muâz übnü Amr** idi ad iştihâr (Beyit. 3053)
Muhammed Mustafâ: Bu kamu tertîb onunçün kim **Muhammed Mustafâ** (Beyit. 425)
Muhammed Mustafâ: **Muhammed Mustafâ** kanı kim ol nûr idi hakkaanî (Beyit. 4696)
Muhammed Mustafâ: **Muhammed Mustafâ** nûru yüzünde berkı lâmi'di (Beyit. 1405)
Rukiyye Ümmü Gülsüm Fâtıma: **Rukiyye Ümmü Gülsüm Fâtıma** hep (Beyit. 1679)

Sa'd İbni Ebî Vakkaas: Ki **Sa'd İbni Ebî Vakkaas** idi ad (Beyit. 4718)
Sa'd übni Vakkaas: Bu kez erdi **Sa'd übni Vakkaas** ona (Beyit. 1857)
Sa'd übün Zeyd: Dokuzuncunun adı **Sa'd übün Zeyd** (Beyit. 4719)
Sa'dü'bnü Ebî Vakkaas: Râvi **Sa'dü'bnü Ebî Vakkaas** idi (Beyit. 3168)
Şem'un yehûdî Hayberî: Adı **Şem'un yehûdî Hayberî**'de (Beyit. 4204)
Şeyh Muhyiddîn: **Şeyh Muhyiddîn** demiş işit beni (Beyit. 4981)
Uşbu: Ağladı pes işidicek **uşbu** sözü ol sirâc (Beyit. 3792)
Uşbu: Cemî'in kodu **uşbu** dörtte Subhân (Beyit. 3490)
Uşbu: Dediler zâhidlerindir **uşbu** iki hâli bil (Beyit. 3638)
Uşbu: Ki hükmü'llâh budur **uşbu** fenâda (Beyit. 3757)
Uşbu: Kim Allâhu Taâlâ **uşbu** dîni (Beyit. 4723)
Uşbu: Ne döysün **uşbu** derde seng-i hârâ (Beyit. 51)
Uşbu: **Uşbu** resme cümle Kur'ân ma'den-i hikmet durur (Beyit. 3599)
Uşbu: **Uşbu** resme Dabbetü'l-arz seyr idiser âlemi (Beyit. 4931)
Uşbu: **Uşbu** resme kırıla ehl-i cihan (Beyit. 4980)
Uşbu: **Uşbu** sözdendir ki derler ey hümâm (Beyit. 4985)
Uşbu: **Uşbu** yerde üç makaama remz eder Allâh der (Beyit. 3581)
Uşbu: Kazâ ve kader **uşbu** ma'nîledir (Beyit. 3892)
Uşbu: Uyanı suya atısar işit **uşbu** ibârâtı (Beyit. 4861)
Yazıc'oğlu: **Yazıc'oğluna** yaz ihsan onu kurtar mine'l-eyni (Beyit. 2675)
Yazıcıoğlu Muhammed: İlâhî **Yazıcıoğlu Muhammed** (Beyit. 69)
Yazıcıoğlu Muhammed: Yâ İlâhî **Yazıcıoğlu Muhammed** kim ola (Beyit. 3306)
Yazıcıoğlu: Ki kulun **Yazıcıoğlu** bu Muhammed yüz urup (Beyit. 4379)
Yazıcıoğlu: Ol a'lâ seyyidin vasfın **Yazıcıoğlu** ednâdan (Beyit. 3731)
Yazıcıoğlu: Koma bu hamdi **Yazıcıoğlu** (Beyit. 4343)
Yazıcıoğlu: **Yazıcıoğlu** buluptur çün fenâ ender fenâ (Beyit. 3201)
Zeyd'übün Hârise: Erişti bu kez **Zeyd'übün Hârise** (Beyit. 1854)
Zü'l-karneyn: Dahi bildirdi **Zü'l-karneyn** ki gezdi şark u garb etrâf (Beyit. 2521)

3.7. Birleşik Fiil

3.7.1. İsimle Birleşik Fiil Yapan Yardımcı Fiiller

3.7.1.1. Yardımcı Fiili "et-"Olan Birleşik Fiiller

Âh et: Şimâle indi zâr ile onunçün **âh edermehhâz** (Beyit. 1057)

Adâvet et: Kim Allâh'a her kim **adâvet ede** (Beyit. 3019)

Adâvet et: Onun kavmi ona **adâvet eder** (Beyit. 1757)

Adâvet et: Bu bid'attırdıyip **etti adâvet** (Beyit. 2756)

Adlâ et: Mahall-i ihtilâf olsa gerek kim **idevüz adlâ** (Beyit. 2156)

Afv et / duâ et: Ol onları **afv edip eder duâ** hayr ile (Beyit. 3142)

Afv et: Günâhın **afv ede** Allâh mukaddemde muahharda (Beyit. 4018)

Afv et: Suçunu **afv edesin** der gözü döker katarât (Beyit. 4379)

Afv et: Suçunu **afv edip** etsin sana mahv-ı aserât (Beyit. 4363)

Afv et: Habîbin hürmetine **afv et** onu (Beyit 70)

Afv et: Benim bu suçumu **afv et** İlâhî (Beyit. 1086)

Afv et: İkinci bu ki **afv etti** kebâyir (Beyit. 2200)

Ag et: Hasan'la Hüseyin'in yudu donların **etti ag** (Beyit. 4509)

Âh et: Yalvaruban ol gün **âh etse** kişi (Beyit. 4960)

Ahbâb et: Kim **ahbâb edine** Ashâb-ı Kehf'i (Beyit. 4914)

Ahlât et: Onunçündür **eder** erler bularla ihtilât **ahlât** (Beyit. 1140)

Âkil et: Gerek **âkil ede** onu akl ile iftirâs (Beyit. 3904)

Al et: Ne **etmek** gerektir bu tedbîre fikr ile **al** (Beyit. 1717)

A'lâ et: Onunçün şir'atin **a'lâ ediptir** hep şerâyi'den (Beyit. 2813)

A'lem et: Cebreil'i **a'lem etti** cümleden (Beyit. 243)

A'lem et: Cemîi enbiyâdan **etti a'lem** (Beyit. 1594)

Âr et: Ki fir'avn'dan artuk şakîsin **edersin** çü **âr** (Beyit. 3059)

Âr et: Onunçün bile secde buyruldu ol **etti âr** (Beyit. 693)

Arpa et: **Arpa etmeğin** doyunca yememiştir ey amû (Beyit. 1980)

Arş et: Ayağı tozunu **arş etti** kible (Beyit. 4)

Arz et: Gözüktü **arz edip** yüzün cemâl-i dilber-i elfâz (Beyit. 1199)

Arz et: Gerek kim **arz ede** ona cemâlin Zül-cemâl Allâh (Beyit. 2087)

Arz et: Bular hâcetin halka **arz etmeyeler** varıp (Beyit. 2348)

Arz et: Bana **arz et** islâm müsülmân olam (Beyit. 1787)

Arz et: Meger bir gün ona Allâh cemîi halkı **arz etti** (Beyit. 1464)

Ashâb et: Kıyâmetde geri onu **edem** siddîklara **ashâb** (Beyit. 158)

A'tâf et: Resûlüne gör nice **a'tâf eder** (Beyit. 3084)

Atâk et: Tâ kim **ede** Hak Taâlâ ümmetin oddan **atâk** (Beyit. 1563)

Avn et: Nidâ erer bu kez Haktan ki size nice **avn edem** (Beyit. 3523)

Ayân et: Muhâcirlere **ederem** hem vasiyyet **ayân** (Beyit. 3883)

Ayân et / beyân et: **Ayân etti** delâlâtı **beyân etti** makaalâtı (Beyit. 3719)

Ayân et / tasdîk et: Güneş gibi **ayân etti** niçin **etmeyeler tasdîk** (Beyit. 2253)

Ayân et: **Ayân etmiş** durur bu gizli râzı (Beyit. 4275)

Ayân et: **Ayân etti** bu sözden gâyeri ol (Beyit. 4149)

Ayân et: Ben onu kabûl eyledim dedi **etti ayân** (Beyit. 4611)

Ayân et: Çün seni Hak gönderiptir sen de **et** Hakk'ı **ayân** (Beyit. 1897)

Ayân et: Hak Taâlâ fazlın onun **etti** bunlardan **ayân** (Beyit. 1549)

Ayân et: Onda **idiser** cemâlini **ayân** (Beyit. 388)

Ayruk et / cidâl et: **Etiler etmediler ayruk cidâl** (Beyit. 3333)

Azâ et: Firiştehler **azâ ederler** idi (Beyit. 3999)

Azâb et: Cehennemde **azâb ede** firiştehler şidâd aglâz (Beyit. 1208)

Azemât et: **İde** şeytan yoluna kasd ile her kim **azemât** (Beyit. 3380)

Azîz et: Kimi dilerse **azîz edersin** onu bî-nizâ (Beyit. 2867)

Azîz et: Onu şol resme **azîz et** ki kıyâmette kamu (Beyit. 4356)

Azm et: On iki bin asker ile **azm edip** (Beyit. 3309)

Azm et: Çukalını giydi Uhud dağına **azm edip** (Beyit. 3114)

Azm et: Ki her kim **azm ede** bize gerek kim dünyeden beze (Beyit. 2655)

Azm et: Bindi **azm etti** bu kez Haybet gazâsın etmeğe (Beyit. 3222)

Bahtiyâr et: Ki yâ Rabbi sakla buları **edip bahtiyâr** (Beyit. 2416)

Bâkî et: Pes bu kez **bâkî eder** erip cemâl-i tal'atı (Beyit. 3674)

Ba's et: Onun hakkı ki **ba's etti** seni Hak (Beyit. 2748)

Bast et: Ellerin **bast ettiler** düpdüz tamâm (Beyit. 3253)

Bâtın et: Ki zâhir ni'metin donun mutarraz **etmese bâtın** (Beyit. 3530)

Bayram et: Kamu ol günde **bayram etti** kat'â (Beyit. 3393)

Berk et: Yüzünde **berk ederdi** nûr olurdu günde gün e'zâf (Beyit. 1460)

Berk et: Alıp Âyişe'yi gtti mahaffe üzre **berk etti** (Beyit. 2731)

Berk et: Dedi bu kez kim Âs ibin Vâyil onu **berk idelim** (Beyit. 2535)

Beşârât et: Pes dedi **edin beşârâtı** buyurdu Mustafâ (Beyit. 2857)

Beyân et: Anda gelirdi Mekke'den **eder** idi hâli **beyân** (Beyit. 2570)
Beyân et: **Beyân ede** va'dim va'dim harâm u helâl (Beyit. 1731)
Beyân et: **Beyân edem** onu size işitin kavl-i akvâdan (Beyit. 3691)
Beyân et: Şiddetinçün neyleyem hâlim kime **edem beyân** (Beyit. 4101)
Beyân et: Ben onun nice **beyân edem** kemâlâtın velî (Beyit. 3204)
Beyân et: Dirîgâ âh evet nidem ne dillerle **beyân edem** (Beyit. 3730)
Beyân et / tasdîk et: Emârâtın alâmâtın **beyân et edelim tasdîk** (Beyit. 2236)
Beyan et / teberrâ et: **Beyan et** niçin **ederler teberrâ** (Beyit. 47)
Beyân et: **Beyân et** imdi bize işbu hâli (Beyit. 4273)
Beyân et: **Beyân et** onu de kimdir Muhammed (Beyit. 1089)
Beyân et: **Beyân etti** heman tutmak gerektir (Beyit. 3427)
Beyân et: **Beyân etti** kamu ilmin göğün yerin kuru ger yaş (Beyit. 901)
Beyân et: Bu ahvâli **beyân etti** işit kim neyledi ol zâg (Beyit. 2509)
Beyân et: Dahi esrâr-ı Furkaan'ı **beyân ettim** kıl istifâ (Beyit. 3548)
Beyân et: Dedi Âdem nedir mehrin **beyân et** olayın fehhas (Beyit. 982)
Beyân et: Gökten indi yüz mükerrem suhf onu **etti beyân** (Beyit. 1548)
Beyân et: Sana rahib **etmedi** midi **beyân** (Beyit. 1849)
Beyân et: Varip Varka'ya onu **etti beyân** (Beyit. 1749)
Beyân et: Biti yazdı gönderdi **etti** bu hâli **beyân** (Beyit. 4604)
Beyân et: Bu sözler kim **beyân ettik** kamu nakli sahîh idi (Beyit. 2491)
Beyân et: Çün **beyân ettik** onun sıdkını isbât eyledik (Beyit. 2947)
Beyân et: Çünki bu fethi dahi **ettik beyân** tahkîk ile (Beyit. 3279)
Beyân et: Dedi işbu emânet kim **beyân ettim** onu size (Beyit. 1206)
Beyân et: Tamam bir bir **beyân ettim** budur onun hikâyâtı (Beyit. 4875)
Beyân et: İdedüm aslınca her sözü sana bir bir **beyân** (Beyit. 4933)
Beyân et: Eğer Allâh vere tevîk **beyân idevüz** icmâlâ (Beyit. 2153)
Beyân et: Onun kadr-i a'lâsını kim **idiser beyân** (Beyit. 4621)
Beyân et: Çün **etdik** sana Kaf dağından **beyân** (Beyit. 507)
Beyân et: Çün **ettik** sana arşı ferşi **beyân** (Beyit. 633)
Beyân et: Çün **etdik beyân** Bahr-i Mescûr'u hûb (Beyit. 590)
Beyân et: Onda **idiser** kemâlini **beyân** (Beyit. 388)
Beyzâdan et: Dürre-i **beyzâdan etti** kıl onunçün ihtirâs (Beyit. 277)
Bî-cidâl et: **Etti** kurbânın başın kazıttı döndü **bî-cidâl** (Beyit. 3219)
Bihâs et: Geldi durdu kapıda hiç **etmedi** aslâ **bihâs** (Beyit. 3784)

Bî-nişân et: Nitekim evvelki kavme indi **etti bî-nişân** (Beyit. 1890)

Gussanı hem lisânını bir et: Ki yâ Ahmed **et gussanı hem lisânını bir** (Beyit. 2423)

Bir kan et: Dedi Havvâ'ya **ettin anda bir kan** (Beyit. 1035)

Bir rivâyet et: Ebu'l-leys **etti bunda bir rivâyet** (Beyit. 2095)

Bir suâl et: Bu kez bunda allâmeler **bir suâl ettiler** (Beyit. 1811)

Borç et: Verirdi kamu mâlini **borç ederdi dahi** (Beyit. 4587)

Surâh et: Boynuna bağlayısalar **idiser odda surâh** (Beyit. 485)

Bu mu'cize et: Geri **bu mu'cize etti** ki sevindi kamu eşrâf (Beyit. 2523)

Keşf-i râz et: Ger bu resme eder isen ola sana **keşf-i râz** (Beyit. 2427)

Bühtân et: Pes **ittiler ona bühtân** Muhammed'de koduk himyân (Beyit. 2724)

Bünyâd et: Dahi bin şehir yaptı **etti bünyâd** (Beyit. 1439)

Bünyâd et: Kemâl-i ilm ile irfân ne **bünyâd etti** gör rehhâs (Beyit. 1001)

Bürhân et: Namâza istedi i'lâm ki nice **edeler bürhân** (Beyit. 2741)

Cân et / cânân et: Canlara **cân eder** onu kendüye **cânân eder** (Beyit. 1519)

Cehd et: Bular dün gün dürişüp **cehd ederler** (Beyit. 2295)

Cem' et: Pes andan buyurdu ki Osman onu **cem' ede** (Beyit. 4497)

Cem' et: Gelüp Kur'ân'ı **cem' etdi** müveffâ (Beyit. 27)

Cem' et: Derdi **cem' etti** hevâzın ehlini (Beyit. 3315)

Cemâl et: Eger arz-ı **cemâl ede** kopa yüz bin kıyâmet kim (Beyit. 3459)

Cemâl et: Kim **eder** celâline arz-ı tecellî **cemâl** (Beyit. 506)

Cem' et: Onu **cem'e** desin yerde benimle (Beyit. 1096)

Cem'et: Bilâl'e emr kıldı kim namâza **cem'ede** halkı (Beyit. 3748)

Cem' et: Ki geri sizi **cem'edem** kılasız anda İsticmâ' (Beyit. 1292)

Cem' et: Ki Havvâ ile **cem'edem** demiştin eyle pes ircâ' (Beyit. 1310)

Cem' et: Bu altı sözde **cem'etti** kamu âlemlerin ilmin (Beyit. 3469)

Ceng et / me'sûr et: Edelim anlarunla **ceng** kim **etmişti bizi me'sûr** (Beyit. 4789)

Ceng et: Kamu hâzirolup **ederlerdi ceng** (Beyit. 3083)

Ceng et: Sâkin oldu **ceng ederken** yellere çekip rimâh (Beyit. 422)

Ceng et: Sanki **ceng ederler** idi yel ü su tartip silâh (Beyit. 419)

Ceng et: Bilesince iki kişi **ceng eder** (Beyit. 3169)

Ceng et: Gelip **ceng ederdi** esâtîn ile (Beyit. 3081)

Ceng et: Dedi olsun âzâd ki **ceng** etmeye her civan (Beyit. 4612)

Ceng et: Geri geldi **ceng etti** Osman ile döndü pes (Beyit. 4607)

Ceng et: Ebed **ceng etti** âlemde bu nisbetten dolup şeydâ (Beyit. 3456)

Cenget: Önünce **ederlerdi cengi** budokuz nesem (Beyit. 3121)

İnbisâs et: Toprağını **etti** cevher yoktur ona **inbisâs** (Beyit. 283)

Cezâ et: Biz de Bedr için size **ettik cezâ** (Beyit. 3159)

Cezâ et: Hüseyin onu sora geldi dedi **etme cezâ** inşâd (Beyit. 4674)

Cezâ et: Tebük'te düşmene **edip cezâyı** (Beyit. 3926)

Cezm et: Bindi yürüdü gazâyâ **cezm edip** (Beyit. 3309)

Cihâd et: **Cihâd etmedim** midi Allâh için (Beyit. 3851)

Cihâd et: **Cihâd etti** kemâlince yüceltti dîni Tûbâ'dan (Beyit. 3729)

Cihâd et: Pes **ederdi ibâdetle cihâd**ı (Beyit. 1693)

Cihân et: Şu günden kim **cihânı etti** Allâh (Beyit. 3396)

Cimâ' et: Âşikârâ **edeler** yer yer **cimâ'** (Beyit. 4988)

Cinâyât et: Velîkin ura hançerle bula **etmiş cinâyâtı** (Beyit. 4874)

Cism ü cân et: Gör kemâl-i kudretini nûru **cism ü cân eder** (Beyit. 1519)

Cismânî et: Bulardan sonra **cismânî ederdi** (Beyit. 2273)

Cismânî et: İki kez **etti cismânî** dediler (Beyit. 2271)

Cûd et / sâhib-vucûd et: Çü gördü Hak ki **cûd etti** onu **sâhib-vucûd etti** (Beyit. 166)

Cûdu et: Dahi zâhirdir Allâh **etti cûdu** (Beyit. 4257)

Çâk et: Yakalar da yakalar **çâk edip** de tâ seher Allâh (Beyit. 2051)

Çâk et: Velî rengi tagayyüdü görüp **etti** yakasın **çâk** (Beyit. 1638)

Çâk et: Dili fasihtir söyler ol **etmez** kimesne onu **çâk** (Beyit. 2536)

Çift et: Kulum Âdem'le **çift ettim** kim oldur hikmetimde hâs (Beyit. 976)

Çift et: Sana esmâyı bildirdim sana Havvâ'yı **çift ettim** (Beyit. 1074)

Da'vet et: Gel imdi işit kim nice **da'vet eder** resûl (Beyit. 1823)

Darb et: **Darb edeydi** dağları ger dider idi iki şâh (Beyit. 480)

Darb et: Deveyi **darb edem** dedin bana dokundudu kamçın (Beyit. 3928)

Darb et: Dedi pes yâ Ukâşe gel beni **darb et** kısâs eyle (Beyit. 3946)

Darb et: Pes eliyle onu **darb etti** görür kim cevfi var (Beyit. 839)

Da'vâ et: Resûlüz diyüben **da'vâ edeler** (Beyit. 4832)

Da'vet et / tasdîk et: **Ede** bir kavmi ol **da'vet** onu **tasdîk edeler** çün (Beyit. 4855)

Da'vet et: **Da'vet edem** gelmeden sen Mekke'ye (Beyit. 3237)

Da'vet et: **Da'vet edicek** neye kaayil ise (Beyit. 820)

Da'vet t: Kim Allâh'a kulunu **da'vet ede** (Beyit. 2759)

Da'vet et / beyân et: **Da'vet etti** zâhirâ islâm yolun **etti beyân** (Beyit. 1898)
Da'vet et: **Da'vet** etseler varırdı tiz turur idi uru (Beyit. 1999)
Da'vet et: **Da'vet etti** âliyâtı Mustafâ (Beyit. 813)
Da'vet et: Kaçan kim **etseler da'vet** seni bunlar diyârına (Beyit. 2599)
Da'vet et: Pes **etti** Kureys'in uluları **da'vet** onu (Beyit. 1712)
Da'vet et: Tiz gelin kim **da'vet etti** eyledi bize salâ (Beyit. 2878)
Da'vet et: Onunçün **da'vet etti** kim habîbini sarâyına (Beyit. 2087)
Defn et: **Defn** edeler anda ey Îsâ-nefes (Beyit. 4971)
Defn et: Dilediler ki **defn** edeler onu (Beyit. 4173)
Defn et: Kanlariyle **defn** edin yuman dedi (Beyit. 3178)
Dehşet et: Bu sözü çün işittiler be-gâyet **dehşet** ettiler (Beyit. 4190)
Dem et: Resûlün yüzünü kana boyaya **ede dem** (Beyit. 3136)
Derc et: Kamu a'mâli **derc etti** eger takvâ ve ger fetvâ (Beyit. 3469)
Derc et: Kamusun bunda **derc etti** ne varsa ilm-i aksâdan (Beyit. 3696)
Deryâb et: Bu âyetten resûlu'llâh ecel hükmün **edip deryâb** (Beyit. 3747)
Destûr et: Tâ meger **destûr** **ede** ol Hak resûl-i Müstegâs (Beyit. 3786)
Devâet: Ettiniz sanır mısız derde **devâ** (Beyit. 3162)
Devâlar et: **Devâlar** idevüz ona ki görmeye helâkeyni (Beyit. 2667)
Devr et / iktisâm et: **Devr** **ede** tâ kim hakîkat mülkin **ede iktisâm** (Beyit. 3298)
Devr et: **Devr** **ede** pergâriveş pes merkezine kendinin (Beyit. 3299)
Devr et: **Devr** **eder** Hızr anda sâkî bâde-i Kevser mezâk (Beyit. 1544)
Devr et: Diyârı **devr** **edip** kondu bu dâra (Beyit. 2616)
Devr et: Zîra dolap gibi **devr** **eder** gazâ (Beyit. 3159)
Devr et: Dilimde **devr** **ede** ancak kelâm-ı ahsen-i esmâ (Beyit. 3538)
Devr et: Ne kadar artuk açarsa ayağını **devr** **edip** (Beyit. 3300)
Devr et / seyr et: Ki **devr** **etmeye** size **seyr** **etse** ehl-i sanem (Beyit. 3117)
Devr et: Erenler derildiğün **devr** **idüben** diyâr (Beyit. 3872)
Devr ile ihlâs et: Safâlar içre müstagrak **ederler devr ile ihlâs** (Beyit. 996)
Devr-i semâet: Saltanat kim **etdidi devr-i semâ** (Beyit. 1534)
Dihâş et: Ağlaya çok az güle **ede** hevâsından **dihâş** (Beyit. 2444)
Dilek et: Bu idi evvelsözükim ümmetin **etti dilek** (Beyit. 1563)
Dîvân et: Buların desturiyle **etti dîvân** (Beyit. 4727)
Duâ et: **Duâ** **eder** idi resûl-i İlâh (Beyit. 1867)
Duâ et: Ellerin göğe götürdü **etti** Allâh'a **duâ** (Beyit. 4112)

Duâ et / hücûm et: Etti **duâ** buldu necât dönda geri **etti hücûm** (Beyit. 2581)

Düşvâr et: Bana **düşvâr et** ölümü ümmetime kıl genez (Beyit. 4109)

Ebed et: Enâniyyette ad **etti ebed** dinmez gözünden yaş (Beyit. 913)

Edâ et: Bildirip ehl-i nifâkın hâlini **edip edâ** (Beyit. 2864)

Edâ et: Diye farzı **edin edâ** görmen onu siz az (Beyit. 3888)

Edâ et: Namâzın kim **ederse** farzın **edâ** (Beyit. 4439)

Edâ et: Bu sözü aleyhisselâm bir gün **etti edâ** (Beyit. 4624)

Edâ et: Selâmını Allâh'ın **etti edâ** (Beyit. 1778)

Ehfazü'l-huffâz et: Ben evlâyem kim **edesiz** ki benven **ehfazü'l-huffâz** (Beyit. 2486)

Ekmel et: Bu toprağı bir halk-ı **ekmel ede** (Beyit. 736)

Ekmel et: Tâ kim **ekmel ede** onu giydire ecmele libâs

Ekrem et: Hak onu **etmiş** iken bunca **ekrem** (Beyit. 1181)

Ekrem et: Onun için **ekrem etti** cümleden (Beyit. 243)

Elfâz et: Dediler pes götür imdi çün **ettin** sür'at-i **elfâz** (Beyit. 1229)

Elhâz et: Ben evlâyem kim edesiz ki mahrûm **etmezem elhâz** (Beyit. 2484)

Eltâf et: Bu kahr içre gör nice **eltâf eder** (Beyit. 3084)

Emîn et: Neden kim korkar ise ol **emîn ide** onu Allâh (Beyit. 3764)

Emlâk et: İner her harfine onun on on **emlâkeder** imzâ (Beyit. 3565)

Emr et / istiksâ et: Görem kim nice **emr eder** edersiz çünkim **istiksâ** (Beyit. 89)

Emr et / i'tidâd et: **Emr ede** Allâh İsrâfil'e **ede i'tidâd** (Beyit. 4996)

Emr et: **Emr ede** Cebbâr-ı âlem doğa maşrıktan güneş (Beyit. 4952)

Emr et: **Emr ede** ola ibâdet olmayalar kimse âk (Beyit. 1577)

Emr et: Geldi hem Kur'ân kulil'lâhümme dedi **emr edip** (Beyit. 2865)

Emr et: Dedi görelim imdi Allâh nice **emr eder** (Beyit. 4523)

Emr et: Dedi kim ne **emr edersen** yâ Muhammed emr kıl (Beyit. 4081)

Emr et: Ne mevzı'da kim **emr edeydi** aleyhisselâm (Beyit. 4495)

Emr et: Yere **emr ede** kim bitir nebâtât (Beyit. 4904)

Emr et / râzed: Pes **emr etti** cennet ki söyleye keşf **ede râz** (Beyit. 755)

Emr et: Dedi Yâ Rab **emr et** çün oldur eşerr-i şirâr (Beyit. 687)

Emr et: Pes Alî dedi kim **emr et** iki pâre eyleyem (Beyit. 1888)

Emr et: Pes hayâ dedi ki **emr etti** bana (Beyit. 867)

Emr et: Üç kez **emr etti** ona Hak girmede verdi cevâb (Beyit. 847)

Emr et: Çü Hakk **emr etti** dön dedi ki Kuds'ten Ka'be'ye onu (Beyit. 2786)

Emr et: Dedi **emr etti** Beni Kureyze'ye (Beyit. 2911)

Emr et: Geri Allâh **emr etti** ki Azrâil ola lehîz (Beyit. 3973)

Emr et: Hak sana **emr etti** ki kıl hicret Medîne şehrine (Beyit. 2541)

Emr et: Ne Cebrâil'e **emr ettiyse** Hak (Beyit. 738)

Emr et: Yılan dedi bana **emr etti** İblîs (Beyit. 1034)

Emr et: Kim Allâh **emr idiser** ese çok yel (Beyit. 4909)

Emr et: Pes oldu muntazır vahye ne **emr ede** o Bî-hemtây (Beyit. 2238)

Emr ile ihlâs et: Ayağı dört idi onun **ederdi emr ile ihlâs** (Beyit. 993)

Emr ü nehy et: Dediler kim **emr ü nehy eden**lerindir ol makaam (Beyit. 399)

Emr et: Ondan **emretti** sunun emvâcına kim sâkin ol (Beyit. 422)

Envâr et: Zihî nûr-ı mutlak ki **envâr eder** şemmeden (Beyit. 557)

Ervâh et: Pes **etti** bunları **ervâh** pes andan eyledi tasvîr (Beyit. 1374)

Esâs et: Pes **esâs edindi** onu hâline ahyâr-ı Hak (Beyit. 3634)

Esâs et: Pes anda mescide bünyâd **esâs etti** delîlu'llâh (Beyit. 2592)

Eserler et: Ki tâ **ede** şeyâtîne **eserler** (Beyit. 1611)

Esîr et: **Esîr ettiler** yetmişin derdiler (Beyit. 3075)

Esîr et: **Esîr ettim** hayâtında çekesin cevri ile emrâz (Beyit. 1049)

Esîr et: Ki beni **esîr etmeye** asla zill-ı hayâl (Beyit. 4472)

Esîr et: Kimisin **esîr ettiler** pâyimâl (Beyit. 3073)

Esnâf et: Nitekim Âdem'e **etti** kamu envâ' ile **esnâf** (Beyit. 1464)

Esneyn et: Ebû Bekr'i **edindi** sâni **esneyn** (Beyit. 1676)

Zikr ü tesbîhât et: Duâ ve **zikr ü tesbîhât ederdi** feve ü fevc eşyâ' (Beyit. 1321)

Eşyây'araz et: Onunçün **eder** ona **eşyây'araz** (Beyit. 1832)

Ev et: Mescidi **ev edine** ilmi müsâhib gizli fâş (Beyit. 2444)

Evvel et / intisâb et: Kim gazâ kim **evvel etti** Bedr'e **etti intisâb** (Beyit. 2961)

Fahr et / nice et: Bana **fahr eder** gök lâhî **nice etmesin** (Beyit. 768)

Fahr et: **Ederdi fahr** onunla hâs ile âm (Beyit. 1599)

Fahr et: Onunla **fahr eder** gökte melekler (Beyit. 1600)

Fahr et: Onunla **fahr eder** mecmû-ı âlem (Beyit. 1601)

Fahr et: Ne âlem belkim Allâh **fahr eder** bil (Beyit. 1602)

Fahr et: Onunla **fahr eder** evlâd-ı Âdem (Beyit. 1601)

Tâvûs et: Görür kim çıktı bir **tâvûs ederdi** fahr ile ihlâs (Beyit. 989)

Fâl et: Duânın önünde adın **edeler** kutlu **fâl** (Beyit. 4468)

Fark et: Hakk'ı halktan **fark edicek** işleri meysûr olur (Beyit. 3591)

Farz et: Dedi Rabbin ne **emretti** sana **farz** (Beyit. 2206)

Farz et: Dedim elli namâz **etti** bana **farz** (Beyit. 2206)

Fâş et: İkinci kez üçüncü kez geri buyurdu **edip fâş** (Beyit. 3921)

Fazl et: Belkim onun hürmetine bî-nihâyet **fazl edip** (Beyit. 2897)

Fazl et: Meger ol **fazl ede** geri erişe lûtf-ı Rabbânî (Beyit. 1077)

Fazl et: Yarlıgarsa **fazl ederse** âlemi (Beyit. 3184)

Fazl et: Eğer **fazl etmese** Allâh bana erişemez tullâb (Beyit. 146)

Fazl et: Garîbem âlem-i kevnden eriştim kapına **fazl et** (Beyit. 2659)

Fazl et: İlâhî bize de **fazl et** çü verdin bize de îmân (Beyit. 1497)

Fazl et: Sevindiği budur Allâh ki **fazl etti** ona evlâ (Beyit. 3441)

Fazl et: Velî **fazl etti** bildirdi bağışladı menâl Allâh (Beyit. 2076)

Fehm et: Onun rûhunu **fehmi etti** ona baş eyledi zühdü (Beyit. 149)

Feryâd et: Ağladılar ehl-i beyti cümlesi **feryâd edip** (Beyit. 3811)

Feryâd et: Arşı götüren melâyik ağladı **feryâd edip** (Beyit. 3782)

Feryâd et: İşitti Fâtıma onu pes ağladı **edip feryâd** (Beyit. 3933)

Fesâd et: Revâ mı ola kim **edesiz fesâd** (Beyit. 3896)

Fesâd et: Ol kaçan fâsid olursa hep cesed **eder fesâd** (Beyit. 3616)

Fesâd et: Kamu ömründe **etmedi fesâdı** (Beyit. 4716)

Feth et: Buna kanı miftah ki **feth edem** onu görem (Beyit. 2326)

Feth et: Tâ ki **feth ede** kıla mâlin esîrin pâyimâl (Beyit. 3222)

Feth et: Benimle **feth ediptir** bil yakîni (Beyit. 4723)

Feth et: Ka'be-i mülk-i celâli **feth eder** ne Ka'be Şâm (Beyit. 3293)

Feth et: Vera' **feth eder** bil ibâdetlerin kapısın (Beyit. 2418)

Feth et: Çünkü Hak buyurdu **feth ettik** sana feth-i mübîn (Beyit. 3284)

Feth et: Dinle imdi nice **feth etti** cihânı ol resûl (Beyit. 2950)

Feth et: Hüccet ile sonra seyf ile nice **feth etti** bâb (Beyit. 2950)

Feth et / gazâ et: Ümmetim **feth idiser** der âlemi **edip gazâ** (Beyit. 2862)

Feth et: Ümmetin **fethidiserdir** serseri (Beyit. 2853)

Feth et: Ümmetin **feth idiserdir** yer yerin (Beyit. 2856)

Feyz et: **Feyz ede** cümle sıfâtın sana kuddûs u selâm (Beyit. 3290)

Feyz et: **Feyz eder** her lemhada bunlara Hayy ü lâ-yenâm (Beyit. 3303)

Feyz et: Letâfet Selsebîlinden dilimden **feyz edip** câmı (Beyit. 1201)

Feyz et: Meger ol **feyz ede** geri erişe minnet-i Feyyâz (Beyit. 1077)

Feyz et: Sana vermese fazlını pes kime **feyz eder** (Beyit. 1747)

Feyz et / icrâ et: Onu her isme **feyz** etsin avâlimde **edip icrâ** (Beyit. 94)

Feyz et: Sıfâtın cümle **feyz etti** heman kıldı vücûb-ı zât (Beyit. 2799)

Feyz et: Kim ana **feyz ider** gaybı İlâhı (Beyit. 4267)

Feyz-i zülâl et: Pes gerek **feyz-i zülâl edem** dökem sihr-i helâl (Beyit. 3196)

Figân et: Dedi kim seninçün **ederler figân** (Beyit. 3832)

Figân et: **Figân ettim** ki yâ mahbûb celâlin eşîğinde ben (Beyit. 2657)

Fihâs et: Tâ meger Hak'tan inâyet erise **ede fihâs** (Beyit. 2463)

Fikr et: Bu sözün Ebû Bekr mefhûmunu **fikr edip** (Beyit. 3861)

Fikr et: Eger **fikr edersen** budur key yüce mertebe (Beyit. 4562)

Firak et: Dedi nice ağlamayam sizden **iderven firak** (Beyit. 3809)

Firâr et: Dedi nite oldu **ettiniz firâr** (Beyit. 3151)

Gadr et: Beni'l-Asfar'la sulh ola geri **gadr edeler** onlar (Beyit. 4782)

Gamz et: **Gamz eder** uşda sırrını zerrât (Beyit. 4312)

Gark et: Bî-nihâyet vahdetin deryâsı **gark eder** idi (Beyit. 3677)

Gark et: Kondu Abdullâha **etti nûra gark** (Beyit. 1523)

Garrâ et: Onunçün hucdetin **garrâ ediptir** verdi bürhânı (Beyit. 2813)

Gaşy et: Tagayyür olmamış levni yüzüne **gaşy ederdi** mâh (Beyit. 4127)

Gazâ et: **Gazâ edesiz** Hak yolunda demedim midi (Beyit. 3854)

Gazâ et: **Gazâ** kılıcıyla **eder** nefslerin iki şâh (Beyit. 2392)

Gazâ et: Hem sözümüz ona ermişti kim **etmişti gazâ** (Beyit. 2948)

Gazâyı et: Şu vaktin kim **ederdin sen gazâyı** (Beyit. 3926)

Gerdûn et: Kanı Dahhâk ü Efrîdûn ki dûn **etti onu gerdûn** (Beyit. 4692)

Fenâ et: Hem geri **etmek** yerinde olmamıştı hiç **fenâ** (Beyit. 2883)

Gölge et: Bakıp gördü bir ak bulut durup **gölge eder** ona (Beyit. 1661)

Gubâr et: Nazar eyledi yele Âd kavmin **etti gubâr** (Beyit. 3033)

Gulû et: Ma'den-i eltâf idi hâşâ kim **edeydi gulû** (Beyit. 1968)

Gulû et: Dedi Surâka el-amân kim **etmeyem aslâ gulû** (Beyit. 2580)

Gulû et: Kim uşbu yola gitmemiş **etmen** pes ona siz **gulû** (Beyit. 2583)

Gurûr et: Kemâline **gurûr etti** sevindi eyledi i'câb (Beyit. 143)

Gusl et: İçip **gusl edip** aldılar dest namâz (Beyit. 2995)

Gümüş et: Kerpiçinin birin altın birini **etti gümüş** (Beyit. 282)

Günah et: Dedi oldur kim **günah etse** kişi (Beyit. 4960)

Günâh et: Egerçi kim **günâh ettin** velî sen (Beyit. 1263)

Gündüz et: Dedi geceni **gündüz et** gündüzün gece kıl (Beyit. 2356)

Hac et: Yürüdü kırk kez **etti hac** ziyâret eyledi Beyt'i (Beyit. 1325)

Hacc et / liyâz et: Dahi **hacc edin** Tanrı'nın evin **edin liyâz** (Beyit. 3853)

Hacc et: Demiş kim Âyişe dedi resûlu'llâh ki **hacc etti** (Beyit. 3432)

Haccâl et: Pes ine İsa onu **ede haccâl** (Beyit. 4880)

Ehl-i Hicâz et: Çünân kim **eder** hacta **ehl-i Hicâz** (Beyit. 588)

Haffâz et: Ben evlâyem kim **edesiz** cefâyê vâfiyem **haffâz** (Beyit. 2485)

Haffâz et: Ne dirsiz götürür misiz içindekin **edip haffâz** (Beyit. 1206)

Hak et: Çü cânını ve cinni **Hak etti** helâk (Beyit. 707)

Hak et: Çün **etmediler hak** yola insilâk (Beyit. 671)

Hak et: Etmış idi bunları agâh **Hak** (Beyit. 2024)

Hak et: Çün **etti Hak** ona bu feth-i bâbı (Beyit. 196)

Halîfe et: **Halîfe edindiler** onu bilâ-ihtişâm (Beyit. 4564)

Halvet et: Severdi vahdeti **ederdi halvet** (Beyit. 1703)

Halveti et: **Ederdi halveti** tâ bula celvet (Beyit. 1703)

Hamd et / şükr et: **Hamd edip** Allâh'a çok **şükr ettiler** eltâfına (Beyit. 2893)

Hamd et: Ona her hâlde **hamd edin** olası tâ ki muhlisler (Beyit. 4192)

Hamd et: Cümlesi aşî yediler doydular **hamd ettiler** (Beyit. 2882)

Hamd et: İştîti onu Hakk'a **hamd etti** kıldı duâ (Beyit. 2416)

Hamd et: Kim Allâh'a **hamd etti** şükr eyledi bî-şümâr (Beyit. 3062)

Hamr et / iksâr et: Zinâ ve şürb ü **hamr edip** be-gâyet **edeler iksâr** (Beyit. 4776)

Hamr et / zemr et / lehv et / lagv et: Ne **hamr ettine zemr ettine lehv ettine lagv etti** (Beyit. 1649)

Harâb et / evzâ et: Oğul kız öksüz **edici harâbedicidir evzâ** (Beyit. 3989)

Harâb et: Kamunun **ede** gözlerini **harâb** (Beyit. 3094)

Harâb et: Elli altı kez çeri gönderdi **ettiler harâb** (Beyit. 2952)

Harâb et: Attı kâfir yüzüne **etti harâb** (Beyit. 3335)

Harâm et / tahrîmâtet: **Harâm edin** onu size onu kim **etti tahrîmât** (Beyit. 3767)

Harâm et: **Harâm edem** oda şâd eyle cânın (Beyit. 2320)

Harâm et: Kim Allâh cismini oda **harâm etti** pes ol neşşât (Beyit. 3964)

Harc et / İntikaam-ı nikam et: Onu **harc edip edelim İntikaam-ınikam** (Beyit. 3105)

Harc et: Dile gelmez ki **harc edem** esvât (Beyit. 4317)

Harîm et: Çün ecel meydânın **ettiler harîm** (Beyit. 3181)

Has et: Şu kim akliyyedir onu Habîbine **ediptir has** (Beyit. 2810)

Hased et / intikâs et: Debdi onu pes **hased edüben etti intikâs** (Beyit. 835)

Hasr et / hücûm et: Ki susuz seni **hasr edip ettiler** mi **hücûm** (Beyit. 4609)

Hasr et: Varıp Îsâ'yı anda **hasr edeler** (Beyit. 4897)

Hassü'l-hâs et: Razî-i rahmetim Âdem ki **ettim** onu **hassü'l-hâs** (Beyit. 978)

Haşyet et: Râhib ola hem azâbımdan benim **haşyet ede** (Beyit. 2451)

Haşyet et: Dedi örtünüz **haşyet ettim** çü ben (Beyit. 1771)

Hatîât et: Akardı yaşı çün **etti hatîât** (Beyit. 1237)

Hatîb et: **Hatîb ettim** melâyikte kanı ol gayret-i Feyyâz (Beyit. 1074)

Hatm et: Velî zürriyyetinle **hatm idiser** (Beyit. 4724)

Havf et: Celâlınden onun kamu **havf edip** (Beyit. 729)

Havf et: Çıktılar onun üstüne gördü Ebû Bekr **etti havf** (Beyit. 2565)

Havf-ı cehennem et: Ne **havf-ı cehennem ederler** ne şevk-ı cinân (Beyit. 2410)

Hây et: Dedi Muhammed gitti **hây etti** bize sihr ile al (Beyit. 2550)

Hayâ et: Bu durur dördüncüsü **ede hayâ** ol bî-kıyâs (Beyit. 2438)

Hayâ et: O zerre günahdır kim **ederler** ondan **hayâ** (Beyit. 2331)

Hayâ et: Dedim **ettim hayâ** kaadir Çalaptan (Beyit. 2215)

Hayâ et: Göge bakmadı üç yüz yıl **hayâ idüben** Allâh'dan (Beyit. 1234)

Hayme et: O nârin kabını **hayme edine** (Beyit. 4906)

Hayr et: Atasına anasına **hayr ede** (Beyit. 325)

Hayr et: **Hayr eden** Allâh'ına seyr eyleye (Beyit. 262)

Hayr et: **Hayr edip** eylikleri cem'eyleyip (Beyit. 324)

Helâk et / risâlât et: Ki Deccâl'i **helâk ede** velî **etmez risâlâtı** (Beyit. 4868)

Helâk et / tumturak et: Sizi **eder sonra helâk eder** bu işte **tumturak** (Beyit. 2531)

Helâk et: Bir nebîdir bu gelen kim **ede küffârı helâk** (Beyit. 1576)

Helâk et: Kim **etmişti helâk** ashâb-ı fîli (Beyit. 1587)

Helâk et: Ki Ye'cû'ci Me'cû'ci **ede helâk** (Beyit. 493)

Helâk et: Onunçün **iderler** bu kavmi **helâk** (Beyit. 671)

Helâl et / helâl et: Oruç tutun **helâl edin** onu kim Hak **helâl etti** (Beyit. 3767)

Helâl et: Benden önden **etmemiş** idi **helâl** (Beyit. 2044)

Hesâb et: **Hesâb etti** seksen bin artuk bulunmuştu vâm (Beyit. 4586)

Hesâb u hem azâb u hem sevâb et: Onlara **eder hesâb u hem azâb u hem sevâb** (Beyit. 467)

Heves et: Gitmeğe **etmezdi** ömrünce **heves** (Beyit. 1956)

Heybet et: Oturdular geri ashab bu sözden **heybet ettiler** (Beyit. 3950)

Heybeti et: Ansızın gören **ederdi heybeti** (Beyit. 1955)

Hilkat et: Onu kâfirler için **hilkat ettim** (Beyit. 2294)

Hışm et: Bu durur altıncısı kim **hışm ede** dünyâya ol (Beyit. 2440)

Hışm et: Dediler Rabb'ı **hışm etti** pes ayruk eylemez a'tâf (Beyit. 2517)

Hıyânât et: Koyun kurd ile yürüye hîç **etmeye hıyânâtı** (Beyit. 4876)

Hıyânet et: Ben uydum avrete **ettim hıyânet** (Beyit. 1423)

Hızâyet et: **Hızâyet ede** kılmaya seni sâhib-kemâl (Beyit. 1746)

Hicrân et: Ki gâh **hicrân eder** yerde murâd-ı vuslât-ı Hazret (Beyit. 2585) GAH

Hicret et: Geliptir nakl-i Keşşâf'ta Resûlu'llâh **edip hicret** (Beyit. 2590)

Hicret et: Hoş durur kişi eger **hicret ede** (Beyit. 3250)

Hicret et: Çün **hicret etti** ikisi iblîs uyandı uykudan (Beyit. 2550)

Hicret et: Çıkıp hubbül-vatandan **hicret etti** (Beyit. 2627)

Hidâyât et: Kamu mü'minlere ol şâh **idiserdür hidâyâtı** (Beyit. 4844)

Hidâyet et: **Hidâyet edip** âlemi Hakk'a iltûr reşâd (Beyit. 529)

Hidâyet et: **Hidâyet sen et** bunlara kılma ihsânı kem (Beyit. 3140)

Hidâyet et: İlâhî **hidâyet sen et** kavmime fi'l-ümem (Beyit. 3139)

Hikâyet et: **Ediptir sâhibü'l-keşşâf hikâyet** (Beyit. 4729)

Hikâyet et: **Hikâyet ederler** ki bir kul var idi meger (Beyit. 4579)

Hikâyet et: Şu denlû idi kim **hikâyet eder** Âyişe (Beyit. 4507)

Hilâf et: Bular bir bir gelip gitti şehâdetde **hilâf etti** (Beyit. 2727)

Hilâfet et: Ki tâ ol **hilâfet ede** yerine subh u şâm (Beyit. 4568)

Hilâfet et: On üç yıl **hilâfet ediptir** bu iki azîz (Beyit. 4593)

Hilâfet et: **Hilâfet idesin** de onda yazılmış idi (Beyit. 4577)

Hirâk et: İncinirem kimse incitmeğe **etmesin hirâk** (Beyit. 4056)

Hirâs et: Kayırmaya hiç usra yusra **edine hirâs** (Beyit. 2363)

Hisâr et: **Etti ol kavmi** yigirm'beş gün **hisâr** (Beyit. 2932)

Hitâb et: Buyurmuştur resûla'llâh **hitâb edip** meger bir gün (Beyit. 3691)

Hitâb et: Dönüp **etti peygamberine hitâb** (Beyit. 3089)

Hitâb et: **Hitâb etti** bu kez mahbûb turâba bi'l-lihâzeyni (Beyit. 2662)

Hitâb et: **Hitâb etti** dönüp halka Muhammed (Beyit. 3389)

Hitâb et: **Hitâb etti** geri kim eyyühe'n-nâs (Beyit. 3420)

Hitâb et: **Hitâb etti** kim işitti kamu ahlâf ile eslâf (Beyit. 1491)

Hitâb et: **Hitâb etti** pes andan Ferd ü Bîçûn (Beyit. 939)

Hitâb et: Bir âyet pes **hitâb etti** "hâvallâhüllezi" dedi (Beyit. 2468)

Hitâb et: Elestü dip **hitâb etti** ki Rabb'iniz değil miyem (Beyit. 1378)

Hitâb et: Gönlünü şâd eyledi **etti hitâb** (Beyit. 4102)

Hitâbet et: **Hitâbet** edesin anda işite nev' ile esnâf (Beyit. 4021)

Hitâbet et: Tâ **hitâbet ede** Âdem bunlara (Beyit. 877)

Hitâbet et: Okudu anda **hitâbet idüben** hamd-i belîğ (Beyit. 3367)

Hitâb et: Cevâb erdi Hazret'ten **etti hitâb** (Beyit. 723)

Hizmet et: Beşincisi budur çünkim **edersiz** kimseye **hizmet** (Beyit. 2486)

Hor et: Medîne leşkeri onu sıyıp kırıp **edeler hor** (Beyit. 4795)

Hulk et: Menba-ı ahlâk idi **hulk ederdi** âleme (Beyit. 1968)

Hurâfât et: Münâfıklar etmez **hurâfâteder** (Beyit. 4428)

Hurûc et: Mukaddem kim **hurûc etti** cihâna (Beyit. 1343)

Hurûc et: Oruç ayıdı kim **hurûc ettiler** (Beyit. 3102)

Husûmet et: Benimle Âdem **ederdi husûmet** (Beyit. 1164)

Huzû' et: Cümle a'zâsı **huzû' eder** erer envâr-ı Hak (Beyit. 3666)

Huzû' et: Kapımızda zelîl ol dur **huzû' et** elleri bağı (Beyit. 2664)

Hücûm et: Dedi pes resûl yâ Benî Hâşim **edin hücûm** (Beyit. 3042)

Hücûm et: Nûr-ı şems gide **ede zulmet hücûm** (Beyit. 4991)

Hücûm et: Beni'l-Asfar **hücûm edip** erişe dedi A'mâka (Beyit. 4787)

Hücûm et: Bu kez ashab **hücûm etti** dediler geri dur yoksa (Beyit. 3948)

Hücûm et: Edelim ona biz **hücûm** bir gece cümle iştirâk (Beyit. 2537)

Hükm et: Her ne **hükm etsen** mutîz yüz senin (Beyit. 3263)

Hükm et: Budur Bahr-i Mescûr'a kaayim olup **hükm iden** (Beyit. 554)

Hükm et: Yedi yıl yer yüzünde **hükm idiser** (Beyit. 4821)

Hükm et: Cihân içre yedi yıl **hükm idiser** (Beyit. 4912)

Hüzn et: Dahi dâyimâ **hüzn ede** söyleye hakkı ol (Beyit. 2363)

Iglâk et: Kapısın **iglâk eden** bulsun aman (Beyit. 3244)

Igmâz et: İnüben İsfahan'a ol kan ağlardı **edip igmâz** (Beyit. 1058)

Inkılâb et: Siz **eder** misiz geriye **inkılâb** (Beyit. 3156)

Irağ et: Meâsîden **ırağ etti** kamu kübrâ ve sugrâdan (Beyit. 3727)

İsrâf et: Sizi ben afv kılmıştım dahi siz **etmeden isrâf** (Beyit. 1494)

İstibâr et: Ki tâ vahy inince küyüp **edelim istibâr** (Beyit. 4523)

İstıyâd et: Yakın idi ol nûr-ı arşa **eder ıstıyâd** (Beyit. 556)

İtlâ' et: Çün **etti** seyyid-i âlem günes gibi yere **ıtlâ'** (Beyit. 2494)

İyâz et: Vara Tannısı'na **ede** hazretine **ıyâz** (Beyit. 3859)

İzticâ et: Hatîm'de **ızticâ idüp** iriştirdi nazar Allah (Beyit. 2057)

İztırâb et: Bu sebebden yerler **ede ıztırâb** (Beyit. 4992)

İ'râz et: Cevâb-ı şâfî budur kim Hak ondan **etmedi i'râz** (Beyit. 2472)

İ'tâ et: Sana **i'tâ edem** a'lâ cinân (Beyit. 2299)

İ'tibâr et: Gel imdi **i'tibâr et** işbuhâle (Beyit. 4745)

İ'zâz et: Nice izzet bulmasunlar **itdi i'zâz** ol ilâh (Beyit. 1906)

İâde et: Geri yere **iâde idiservüz** (Beyit. 4180)

İbâdet et / a'vâz et: **İbâdet edeler** bana **edem** rahmet veren **a'vâz** (Beyit. 1053)

İbâdet et / i'tizâzet: Şuna kim **ibâdet ede** etmeye **i'tizâz** (Beyit. 757)

İbâdet et: Bunlar Allâh'a **ibâdet edici** kullar durur (Beyit. 487)

İbâdet et: Gehî cennet içre **ibâdet eder** (Beyit. 713)

İbâdet et: Etmeye ayruk **ibâdet** yer yüzünde şeyh u şâb (Beyit. 2973)

İbâdet et: Buyurdu tâate halkı **ibâdet ettiler** Hakk'a (Beyit. 3727)

İbâdet et: Yedinci gök üstünde **etti ibâdet** ki tâ (Beyit. 680)

İbâdet et: Şu denli **ibâdet edipdir** bu yer üzre ol (Beyit. 676)

İbâdet et: Çü çıktı göge bin yıl **etti İbâdet** Hak'a (Beyit. 677)

İbâdet et: **İbâdet** buyurdu bular **etmedi** (Beyit. 667)

İbdâ et: Ki senden ön iki bin yılbu beyti **etti** Hak **ibdâ** (Beyit. 1301)

İbdâ' et: Taleb kılardı Allâh'tan **ederdi** Hak dahi **ibdâ'** (Beyit. 2496)

İbkaa et: Dedi yâ Ehle Beyt **edin** ki zikru'llâhı siz **ibkaa** (Beyit. 4191)

İbkaa et: Müdebbirdir biri biri müfassıldır **eder ibkaa** (Beyit. 97)

İblâğ et: Ki şer'in doğru Allâh'ın **edermiş** âleme **iblâğ** (Beyit. 2506)

İblâğ et: Beyânı dürr ü cevherdir nisâr **ede** dürrer **iblâğ** (Beyit. 1410)

İblâğ et: Dahi bir kavl var bunda Übeyy-i K'ab **eder iblâğ** (Beyit. 1373)

İblâğ et: Erişti tamuya bunu Resûlü'llah **eder iblâğ** (Beyit. 1392)

İblâğ et: İçe can şerbet-i hikmet **ede** şehd ü şeker **iblâğ** (Beyit. 1411)

İblâğ et: Ol iki âlemin şemsi doğup **ede** kamer **iblâğ** (Beyit. 1413)

İblâğ et: Dedi cem' oldu zürriyyât Hak **etti** bir nazat **iblâğ** (Beyit. 1373)

İblâğ et: Eğer sen nesne yapmazsan hiç **etmez** bir beşer **iblâğ** (Beyit. 1387)

İblâğ et: Kamu ahkâmını Hakk'ın **idiser** serteser **iblâğ** (Beyit. 1409)

İbrâz et: Makaam-ı âlide **etmişken ibrâz** (Beyit. 1185)

İbtâl et: Çünkü tahkik oldu Hak bâtılları **ibtâl eden** (Beyit. 1893)

İbtâl et: Eger şimdi çıkar olsa ben onu **ederem ibtâl** (Beyit. 4843)

İbti'âs et: Cennet-i Huld'ı yarattı **etti** ona **ibti'âs** (Beyit. 272)

İbti'âs et: Cennetü'l-Me'vâ yarattı **etti** ona **ibti'âs** (Beyit. 273)

İbti'âs et: Evvelâ Adn'i yarattı etti ona **ibti'âs** (Beyit. 271)

İbtisâm et: Gül ü lâle gibi **ederdi** yüzü **ibtisâm** (Beyit. 4594)

İbtisâm et: Tâ ki Hakkaanî vücûd ile **edesin** **ibtisâm** (Beyit. 3292)

Îcâb et: Bunu gördü **îcâb edip** söyledi (Beyit. 715)

Îcâb et: Belâ dedi kamu ervâh ki **icâb ettiler** iblâğ (Beyit. 1378)

Îcâd et: Kemâlince **îcâd edip** gösterir iktidâr (Beyit. 705)

Îcâd et: Pes onu **îcâd eden** vâcibliğe maksûr olur (Beyit. 3584)

Îcâd et: Onu **îcâd etmedi** illâ Hüva'llâhu Ehad (Beyit. 3585)

İclâl et / irsâl et: Be - gâyet **ettiler** **iclâl** dediler **itti** Hak **irsâl** (Beyit. 2602)

İclâl et: Hem resûlu'llâhı **iclâl etmeğe** bî-ihticâb (Beyit. 2976)

İctihâd et: Hâşî' ola ol namazda **ede** farza **ictihâd** (Beyit. 2450)

İctimâ' et: Edeler düpdüz fesâda **ictimâ'** (Beyit. 4988)

İdâret et: Kamu ashâb bile **etti idâret** (Beyit. 2785)

İdrâk et: Ne kulaklar işidiptir ne kulûb **idrâk eder** (Beyit. 347)

İdrâk et: Çü Mekke kavmi gördüler onu hep **ettiler idrâk** (Beyit. 1625)

İdrâk et: Pes **idrâk etti** gayb ile nedir bâtın onu bildi (Beyit. 2796)

İdrâk et: Nazar-ı akl il'onu kim **idiserdir idrâk** (Beyit. 3351)

Îfâ et: Firişte almaya cânın ona tâ **etmeye îfâ** (Beyit. 3568)

İfâkat et: Gâh gâhî kim **ifâkat idedi** (Beyit. 4091)

İfhâm et: Dahi deccâlî **ifhâm etmek** için (Beyit. 4299)

İfrâd et: Bıçak kesmedi ol yerden kafâdan **ettiler ifrâd** (Beyit. 4686)

İfrâğ et: Sorar bilir iken hâlin sana şevkîn **eder ifrâğ** (Beyit. 4007)

İfrât et: Sahâbe cümle ağlaştı be-gâyet **ettiler ifrât** (Beyit. 3957)

İfrât et: Çü kıldın emrime tefrît çün **ettin hükmüme ifrât** (Beyit. 1134)

İfşâ et: Egerçi hep kemâlinden kimesne **etmedi ifşâ** (Beyit. 3557)

İftihâr et: Ederdi atası gibi fakr ile **iftihâr** (Beyit. 4510)

İftihâr et: Meskenetten **eder idi iftihâr** ol bahtulu (Beyit. 1975)

İftihâr et: Velî bu iki kişi kimdir **eder iftihâr** (Beyit. 3045)

İftihâr et: Nefsine zulm eyleyip fîsk ile **ede iftihâr** (Beyit. 4925)

İftihâr et: Rızâ bulmadı ol kim az nesneye **etmedi iftihâr** (Beyit. 2422)

İftihâr et: Aleyhâ **ederlerdi** gökler yere **iftihâr** (Beyit. 761)

İftihâr et: Melekler felekler onunla **eder iftihâr** (Beyit. 696)

İftikâr et: Ki geri bu kendüzidür **etmedi iftikâr** (Beyit. 689)

İftirâk et: Zîra bunlardan dilemezven kim **edem iftirâk** (Beyit. 4033)

İftirâk et: Eymen-i sâat içinde **etti** ondan **iftirâk** (Beyit. 1556)
İftirâş et: Râgıb ola ol sevâbayüzün **ede** **iftirâş** (Beyit. 2450)
İftitâh et: Gelicek öptü onu **etti** bu söze **iftitâh** (Beyit. 3813)
İgrâk et: Pes **etti** şarkı garbı nûra **igrâk** (Beyit. 1448)
İgtinâm et: Zîra onlar bî-nihâyet mülkten **eder** **igtinâm** (Beyit. 3304)
İgtirâr et: Bu tâat içinde **ederdi** katı **igtirâr** (Beyit. 682)
İgtisâl et: Pes Âdem **igtisâl etti** içinde (Beyit. 1272)
İgvâ et: Tâ kim **igvâ etmeyeler** ne hakîkat ne mecâz (Beyit. 2433)
İhât et: Kim âfâkı **ihât etti** tevâtür böyledir naklâ (Beyit. 2135)
İhfâ et: Biri Hû'dur hüviyyette kim **etti** ihtiyâr **ihfâ** (Beyit. 3554)
İhfâz et: Ben evlâyem kim **edesiz** ki sâdıkvân kılan **ihfâz** (Beyit. 2487)
İhlâs et: Görür kim çıktı bir tâvûs **ederdi** fahr ile **ihlâs** (Beyit. 989)
İhlâs et: Ayağı dört idi onun **ederdi** emr ile **ihlâs** (Beyit. 993)
İhrâc et: Şu vakte kim **ihrâc edeler** seni (Beyit. 1755)
İhrâc et: Pes **ihrâc etti** zürriyyet o Mevlâh (Beyit. 1362)
İhrâc et: Dedi kavmim **ihrâc idiser** midir (Beyit. 1756)
İhrâcet: Dedi cennetten **ettin** çünkü **ihrâc** (Beyit. 1095)
İhsan et: Alır idi **eder** idi yerine **ihsan** gerü (Beyit. 1986)
İhsan et: Dedi ümmetlerine **edem** **ihsan** (Beyit. 2308)
İhsân et: Garîbe mededsiz **ihsân edin** (Beyit. 3849)
İhsan et: Ne kıldı ol kerem kânı ne **etti** ona gör **ihsan** (Beyit. 2737)
İhsân et: Sen **ihsân et** ki sensin geri mihsan (Beyit. 1192)
İhsan et: Budur vâcip **ihsan idesiz** behem (Beyit. 3848)
İhticâc et: Ne bilir ki ben râzı yâ hışm **edem** **ihticâc** (Beyit. 2369)
İhtilâc et: Çün işitti bu kelâmı gönlü **etti** **ihtilâc** (Beyit. 3797)
İhtilâf et: İşitip **ihtilâf ettiler** ashâb (Beyit. 4133)
İhtimâl et: Edersin kamu işlere **ihtimâl** (Beyit. 1773)
İhtimâl et: Baktı geri ashâbına dedi kim **ede** **ihtimâl** (Beyit. 2545)
İhtimâm et: Gelip Hâtemü'l-Mürselîn'e **edip** **ihtimâm** (Beyit. 1802)
İhtimâm et: Ki bir gün resûlu'llâh **etti** katı **ihtimâm** (Beyit. 4555)
İhtimâm et: **Etti** tâ envâr-ı esmâdan kemâlât **ihtimâm** (Beyit. 3278)
İhtirâk et: Dedi kalb müştâk u nefsim **eder** **ihtirâk** (Beyit. 1722)
İhtirâm et: Adı beyt-i izzet melekler **eder** **ihtirâm** (Beyit. 1798)
İhtirâm et: Onu koysun uçmağa **edip** ona **ihtirâm** (Beyit. 4559)

İhtirâm et: İlle sanayâ resûla'llâh ediptir **ihtirâm** (Beyit. 4083)
İhtirâs et: Ayagın arz-ı Hicâz'dan **etmiş** idi **ihtirâs** (Beyit. 826)
İhtisâb et: Etiler ammâ sahâbe üç binini **ihtisâb** (Beyit. 2939)
İhtisâb et: Ki her kim oruç ayına irüben **etmese ihtisâb** (Beyit. 4422)
İhtisâm et: Ona erdi hattâ ki çok **ettiler ihtisâm** (Beyit. 1811)
İhtiyâc et: Ya kime elin götürüp arz **eder ihtiyâc** (Beyit. 2367)
İhtiyâr et: Dilemezse Allâh katını **ede ihtiyâr** (Beyit. 3859)
İhtiyâr et: Şâm'a ve andan Yemen mülkünü **ede ihtiyâr** (Beyit. 4930)
İhtiyâr et / meâz et: Pes Allâh katın **ihtiyâr etti edip meâz** (Beyit. 3860)
İhtiyâr et: Dedi yâ resûlallâh **et ihtiyâr** (Beyit. 3910)
İhtiyâr et: Bu üçünden akli **etti ihtiyâr** (Beyit. 864)
İhtiyâr et: Dedi ben de **ihtiyâr ettim** ki yerde defn olam (Beyit. 4033)
İhtiyâr et: İmâm-ı Fahr-i Râzî hem bu kavli **ihtiyâr etti** (Beyit. 1375)
İhtiyâr et: Dedi korktular k'idesin ölümü **ihtiyâr** (Beyit. 3871)
İhtiyâr et: Kankısın kim **ihtiyâr ede** ala (Beyit. 863)
İhtiyâr et: Ki her gökte bin yıl ibâdet **ederdi ihtiyâr** (Beyit. 679)
İhtiyâr et: Kim anda bular Besmele **edeler ihtiyâr** (Beyit. 4495)
İhtiyâret: Çünkim Âdem akli **etti ihtiyâr** (Beyit. 869)
İhtizâz et: Bizümçün düzülmüş deyip **ettiler ihtizâz** (Beyit. 756)
İhyâ et: Hem **ihyâ ederdi** tamâm hatm ile her gece (Beyit. 4602)
İhyâ et: Kim onu dirgüre Allâh pes **etti anamı ihyâ** (Beyit. 3439)
İhyâ et: Onu öldürdü sona **etti ihyâ** (Beyit. 1454)
İhyâ et: İvaz verir velî Allâh şu gün kim **idiser ihyâ** (Beyit. 4187)
İkaa' et: İşâret eyledi aya iki pâre **edip îkaa'** (Beyit. 2501)
İkaa' et: Komışlar Ka'be yerinde **edüp ol merkeze îkaa'** (Beyit. 1303)
İkaa' et: Ne kim emr eyledi Allâh o hükmü bu **eder ikaa'** (Beyit. 3991)
İkaab et: Bu evde **ederler** bulara **ikaab** (Beyit. 656)
İkaamet et: **İkaamet etti** tâ cuma' gün olunca hem ol yerde (Beyit. 2592)
İkaaz et: Ki hergiz kimse uyanmaz eger sen **etmesen îkaaz** (Beyit. 1213)
İkbâl et: Arab hem Ka'be'ye **ikbâl ederdi** (Beyit. 2771)
İkbâl et: Mübârek yüzün döndü ashâba **ikbâl edip** (Beyit. 3843)
İkbâl et: Onu görmeklik için **etti İkbâl** (Beyit. 2678)
İkbâl et: Dedi çün **ettiniz ikbâl** nazar kıldım ki hep buna (Beyit. 1659)
İkbâz et: Gel algıl hakkını bizden resûlu'llâhtan **et ikbâz** (Beyit. 3942)

İkdâm et: Geliptir hûrîler **ikdâm** ediptir (Beyit. 4014)

İkdâm et: Pes anda bu iki leşker kıtâle **ettiler ikdâm** (Beyit. 4791)

İkdâm et: İştîp bu işi küffâr cenge **ikdâm ettiler** (Beyit. 2964)

iki pâre et: Erip çaldı **etti iki pâre** ol bahtiyâr (Beyit. 3048)

İki şâh et: Onda vardır ejdehâlar **eder idi iki şâh** (Beyit. 479)

İki taksîm et: Onu **iki taksîm** edipti nazar eyleyip (Beyit. 618)

İknâ' et: Ki gönlü gözü cennetten bu beyt ile **ede iknâ'** (Beyit. 1325)

İknât et: Ki pîr-i fânî olmuşum dedüm **etmeyesin iknât** (Beyit. 3961)

İkrâm et / lûtf et: Buların kerîmine **ikrâm edin lûtf edip** (Beyit. 3857)

ikrâm et: Selâm verdi Taâla 'lîlâh ona **ikrâm edip** fazlâ (Beyit. 2148)

İkrâm et: Tahiyât u selâm **ikrâm ediptir** (Beyit. 4014)

İkrâm et: Gâyet **ikrâm ettiler** ta'zîm ile (Beyit. 893)

İkrâm et: Nazar kıl nice **ikrâm etti** Allâh (Beyit. 2109)

İkrâr et: Şehidnâ dediler küllî **edip** birliğine **ikrâr** (Beyit. 1379)

İksâd et: Kimesne kılmasın ilhâd döküp kan **etmesin iksâd** (Beyit. 1307)

İktibâs et: Vasiyyet kılarım sözümünden **edin iktibâs** (Beyit. 3897)

İktidâ et: Kankısı kim **eder idi iktidâ** (Beyit. 2023)

İktidâ et: Tâ Ebû Bekr'e **edeler iktidâ** (Beyit. 3821)

İktidâ et: Ki kimse halîfe olup **ideler iktidâ** (Beyit. 4643)

İktifâ et: Helâlden kifâyet kadar **edeler iktifâ** bu sikaat (Beyit. 2348)

İktinâs et: Bu sıfatlarla **ederse** türlü ilmi **iktinâs** (Beyit. 2456)

İktirân et: Mu'cizâtına **ederdi** da'vetini **iktirân** (Beyit. 1913)

İktirân et: Celâli serâperdesinde **ede iktirân** (Beyit. 4619)

İktirâs et: Cümlesi ağlaştılar mevtine **edip iktirâs** (Beyit. 3781)

İktisâb et: Sâlisinci Hendek idi **etti anda iktisâb** (Beyit. 2954)

İktisâr et / ihtisâr et: Velîkin **iktisâr edem** be-gâyet **ihtisâr edem** (Beyit. 4773)

İktisâr et: İlle yetmiş cilde sığmaz **etmez isem iktisâr** (Beyit. 4933)

İktizâ et: Çünkü **etti iktizâ** ol devre-i arşıyyede (Beyit. 1553)

İktizâ et: Velî çün **iktizâ etti** hakaayık cümle esmâdan (Beyit. 92)

İktizâ et: Zîra mümkün **iktizâ etmez** vücûd u yâ-adem (Beyit. 3584)

İlâc et: Yarın gussa yer kim ne kılâm ne **edem ilâc** (Beyit. 2368)

İlâc et: Kim anadan müşfikam ben sana **etmekte ilâc** (Beyit. 3799)

İlâc et: Benî İsrâîl'e **ettim ilâc** (Beyit. 2208)

İ'lâm et: Resûle kim **i'lâm ede** bileler hass ü âm (Beyit. 1801)

İ'lân et: Cemîi dillerinde **edip i'lân** (Beyit. 1353)

İ'lânı et: Onunçün ögdü Kur'an'da **edip** dillerde **i'lânı** (Beyit. 2814)

İlhâz et: Pes andan çıktı mescidden makaamına **edip ilhâz** (Beyit. 3972)

İlhâz et: Üçüncü çünkim **edersiz** recâyı kimseden **ilhâz** (Beyit. 2484)

İlhâz et: Sevâb ile ıkaabına velîkin **etmeziz ilhâz** (Beyit. 1210)

İlkaa et: Hem **ilkaa edem** havfı bî-dinlere (Beyit. 3017)

İlkaa et: Nidâ erer kim in'amın kime **etmemişem ilkaa** (Beyit. 3526)

İlm et: Onun nefsinin **ilm etti** ona feth eyledi ebvâb (Beyit. 148)

İltifât et: Ede cümle mahlûka rahmet gözün **iltifât** (Beyit. 2347)

İltihâd et: Halk onu bulut sanıp ona **edeler iltihâd** (Beyit. 4999)

İltihâk et: Külli âlem ümmet olup **etti** ona **iltihâk** (Beyit. 1549)

İltihâs et: Ağladı hem bile Azrâil **idüben iltihâs** (Beyit. 3782)

İltimâs et: Sizin yurdunuz **ederem** Tanrı'dan **iltimâs** (Beyit. 3900)

İltimâs et: Budların arz-ı Yemen'den **etmiş** idi **iltimâs** (Beyit. 825)

İltiyâm et: Onun sadrına karşı **etti** Ömer **iltiyâm** (Beyit. 4591)

İltizâm et: Sefere berere'ye **etti** onu **iltizâm** (Beyit. 1800)

İltizâm et: Geldi çün katına **etti iltizâm** (Beyit. 4074)

İltizâm et: Tâ **ede** mâhiyyetin küllî fenâya **iltizâm** (Beyit. 3291)

İltizâz et: Aka sevrin içine hikmetten **et iltizâz** (Beyit. 628)

İltizâz et: Balık hem denizde bu lezzetden **et iltizâz** (Beyit. 623)

İltizâz et: Bu sun'ı temâşâ bu san'attan **et iltizâz** (Beyit. 624)

İltizâz et: Bu taş sevr'in üstünde kudretten **et iltizâz** (Beyit. 625)

İltizâz et: Kim içe denizleri şerbetten **et iltizâz** (Beyit. 627)

İltizâz et: Ko bu âlemi sen de vuslattan **et iltizâz** (Beyit. 631)

İltizâz et: Onu bilmez illâ ki Hazret'ten **et iltizâz** (Beyit. 630)

İltizâz et: Sanasın ki yog idi vahdetten **et iltizâz** (Beyit. 629)

İltizâz et: Serâdan Süreyyâ'ya ibretten **et iltizâz** (Beyit. 626)

İlzâm et: Dahi küffârı **ilzâm etmek** için (Beyit. 4299)

Îmâ et: Pes **etti** uşbu vâfında celâl-i şânına **îmâ** (Beyit. 3555)

Îmâmet et: Emr kıldı kim **îmâmet edesin** ashâba sen (Beyit. 3824)

Îmâmet et: Oturdu **îmâmet edip** uydu ashab ona (Beyit. 3842)

Îmâmet et: İki gün **etti** Cebrâil **îmâmet** (Beyit. 2261)

Îmâmet et: Onunçün itmeyiserdir **îmâmet** (Beyit. 4888)

Îman et: Edeler dîne tâ yârî riâyet eyleyip **îman** (Beyit. 2739)

İmâret et: Yıkıcı dâr ile kasrı **imâret edici** kabri (Beyit. 3990)

İmâret et: Gör nice **etti imâret** dîni ol mi'mâr-ı Hak (Beyit. 3635)

İmtidâd et: Sol elini kürsünün altından **ide imtidâd** (Beyit. 5000)

İmtihân et: Varmadı kimse kapısına **idüben imtihân** (Beyit. 1912)

İmtinân et: Ki canlar virüben **ederler idi imtinân** (Beyit. 4618)

İmtisâl et: Bana arz eyledi onu kim **edem imtisâl** Allâh (Beyit. 2078)

İmtisâl et: Geldi Azrâil **edip** Hak buyruğuna **imtisâl** (Beyit. 4068)

İmtisâl et: Ki sırrına vâkıftır **eder ona imtisâl** (Beyit. 1718)

İmtisâl et: Emr kılmişti bana sırrımda **ettim imtisâl** (Beyit. 3204)

İmtiyâz et: Bu resme diye Hakk'ı tâ bâtlı **edeler imtiyâz** (Beyit. 3890)

İmtiyâz et: Çün **ettim** dedi ol iki dârı ben **imtiyâz** (Beyit. 749)

İmtizâc et: Tayr u vahş ü dabbe **ede imtizâc** (Beyit. 4994)

İnâd et / fesâd et: Çü bilmedi **inâd etti** laîn oldu **fesâd etti** (Beyit. 913)

İnâd et: Ki her harbe beş yüz yıl uzun **etme inâd** (Beyit. 551)

İn'âm et: Amelde eylemen taksîr ki tâ **in'âm ede** na'mâ (Beyit. 4193)

İn'âm et: K'onlara **in'âm edip** kıldın kimisin enbiyâ (Beyit. 4114)

Înâs et: Çü bu sözleri **etti halka înâs** (Beyit. 3420)

İnbiâs et: Gözü nûru aklıktan ola **ede inbiâs** (Beyit. 2360)

İnbisâs et: Dahi kalbini ilmini **etmeye inbisâs** (Beyit. 2359)

İnbisâteyni et: Vücûdum külli mahv oldu çün **etti inbisâteyni** (Beyit. 2661)

İncilâl et: Ki titrer yüreğim **ede tâ biraz incilâl** (Beyit. 1744)

İncilâl et: Etiler anda nişât ile seferden **incilâl** (Beyit. 3221)

İndimâc et: Ne kadar varsa hedâyâ onda **etti indimâc** (Beyit. 352)

İnfâd et: Ona ağu verem içe dudağından **ede infâd** (Beyit. 4664)

İnfikâk et: Zîrâ kim ondan akrabâ **etmezler aslâ infikâk** (Beyit. 2534)

İnfikâk et: Tiz çıkın bir sâat üstümden **idüben infikâk** (Beyit. 4047)

İnfisâh et: Dedi kıl beyân kim bulardan **edem infisâh** (Beyit. 2385)

İnfisâh et: Baktı onun secdesi yerine **etti infisâh** (Beyit. 3827)

İnfisâl et: Kim akreb olam sana hîç **etmeyen infisâl** (Beyit. 4456)

İnfisâm et: Zîra bunlar her nefesde Hak'tan **etmez infisâm** (Beyit. 3305)

İnhisâr et: Mühimmât **inhisâr edem** ki şâha kasr ola maksûr (Beyit. 4773)

İnhiyâz et: Kim **eder** bu dârın içinde aceb **inhiyâz** (Beyit. 752)

İn'idâm et: Ya'ni Âdem birle Havvâ zenbin **edem in'idâm** (Beyit. 3285)

İnkâr et / hacet et: Bular **inkâr edip** cümle **hacer etmiş** idi ona (Beyit. 2255)

İnkâr et: Niçin **inkâr** ederdin key katı sen (Beyit. 4151)

İnkâr et: Sen **inkâr** edersin resûle gerek sana dâr (Beyit. 3060)

İnkıyâb et: Ebû Bekr işite resûle **ede inkıyâb** (Beyit. 3839)

İnkıyâd et: Kamu eczâ mü'min olur Hakk'a **eder inkıyâd** (Beyit. 3667)

İnkişâf et: Bu kez nûr **inkişâf etti** geri nûruna tecmîlâ (Beyit. 2174)

İnkişâf et: Pes andan doğdu şems-i zât gönülden **inkişâf etti** (Beyit. 2661)

İnsâf et: Demeyince **edem** deme işi yarın budur **insâf** (Beyit. 2519)

İnsân et: Nazar eyledi kıldı toprağı **insân edip** (Beyit. 3035)

İnsilâk et: Cümleden evvel bana Cebrâil **eder insilâk** (Beyit. 4049)

İnsilâk et: Gece büyüdü zîra ay **eder gecede insilâk** (Beyit. 2543)

İnsilâk et: Sonucu **edeler** size **insilâk** (Beyit. 2990)

İnsilâk et: Dedi hatâdır bu dahi **etmen** bu yola **insilâk** (Beyit. 2534)

İnsilâl et: Şöyle kim bir katra su kalmadı **ede insilâl** (Beyit. 3212)

İnsiyâk et: Şarka garba nice **eder** nûru onun **insiyâk** (Beyit. 1552)

İnşâd et: Ki bu gündür bana düğün **ederdim bu günü inşâd** (Beyit. 4679)

İnşirâk et: Ekmel-i hâlât içinde hüsnü **etti inşirâk** (Beyit. 1557)

İntibâz et: Yaramazlarının suçunu **edin intibâz** (Beyit. 3857)

İntibâzet: Bu bir nısfın **etmişti** yer altına **intibâz** (Beyit. 619)

İntihâc et: Verdi Azrâil'e destur girdi **etti intihâc** (Beyit. 3792)

İntihâcet: Gir meânî yollarına kıl sulûk **et intihâc** (Beyit. 329)

İntihâcet: Ki yâ Ahmed **ettin** mi bu yola sen **intihâc** (Beyit. 2364)

İntihâcî et: Ki ben senden ön **ettim intihâcî** (Beyit. 2208)

İntihâz et: Nesneler gösterem ona k'itmemişti **intihâz** (Beyit. 2430)

İntikaal et: Danıştı sizden kim **eder** benimle yola **intikaal** (Beyit. 2544)

İntikaal et: Gördü bir gece menâmında kim **eder intikaal** (Beyit. 3206)

İntikaal et: Çün mutahhar rûhu **etti** ayağına **intikaal** (Beyit. 4097)

İntikaal et: Duâsında her kim bana **etmese intikaal** (Beyit. 4459)

İntikaal et: Mekke şehrine çün **etti intikaal** (Beyit. 3227)

İntikaal et: Pes beni kığırdı **ettim** hazretine **intikaal** (Beyit. 4070)

İntikaal et: Vesahdan **intikaal etti** içinde (Beyit. 1272)

İntikaam et: Ki ben de **intikaam** edem alam dâdım olam sellât (Beyit. 1124)

İntikaam et: Mugîre kuludur **eder** ya'ni kim **intikaam** (Beyit. 4583)

İntikaam et: Ya'ni bize fazl eyleye **ede** adûya **intikaam** (Beyit. 2559)

İntikaas et: Hem firîştehler gibi **etse** taamdan **intikaas** (Beyit. 2455)

İntikâd et: Adını verip Bahr-i Mescûr **edip intikâd** (Beyit. 548)

İntikal et: Pes ol nûr **intikal etti** konup İsmâîl alnına (Beyit. 1475)

İntikam et: Ve illâ **intikam edem** bana kâfir olanlardan (Beyit. 1377)

İntisâh et: Güler çok uyur çok kakır çok **eder intisâh** (Beyit. 2386)

İntişâr et: Ki Kur'ân yazarlardı tâ **edeler intişâr** (Beyit. 4491)

İntişâr et: Buyurdu pes **etti** ona la'neti **intişâr** (Beyit. 688)

İntizâr et: Dolanalar geri magribde **edeler intizâr** (Beyit. 4951)

İntizâr et: Ederken Hak'ın emrine **intizâr** (Beyit. 1777)

İntizâr et: Geri vahy olunca **ederler** idi **intizâr** (Beyit. 4494)

İnzâl et / delâîlât et: Ki Îsâ'yı **ede inzâl ede** yerde **delâîlâtı** (Beyit. 4867)

İnzâl et: Cebrayil ile kitâb **inzâl edip** (Beyit. 2014)

İnzâl et: Ki vahy **edem inzâl** Habîb'ime ere menâl (Beyit. 1730)

İnzâl et: Buyurdu geri Cebrayil'e kim **inzâl ede** (Beyit. 1801)

İnzâl et: Kelâmımdan **inzâl edem** ben hakîkat mecâz (Beyit. 771)

İnzâl et: Dedim Îsâ'ya İncîl **ettin inzâl** (Beyit. 2317)

İnzâl et: Ki Kur'ân'ın cemî'in **etti inzâl** (Beyit. 2194)

İnzâr et: Ki tâ **inzâr ede** halkı ferahlar vere büşrâdan (Beyit. 3722)

İnzimâm et: Geyürdi libâsın **edip** sadrına **inzimâm** (Beyit. 1826)

İ'râz et: Pes **i'râz edip** hışm ile baktı Hak (Beyit. 3072)

İ'râz et: Çün **etti** Âdem ü Havvâ tarîkindan Hak'ın **i'râz** (Beyit. 1047)

İrdâf et: Ki ya'ni mtüttehidlerdir **ederler** lûtf ile **irdâf** (Beyit. 1487)

İrsâd et: Kondu **irsâd idüben** gözledi burc-ı tabakaat (Beyit. 3355)

İrsâl et: Kendinin mahbûbunu **irsâl edip** (Beyit. 2014)

İrsâl et: Ki mahbûbunu **etti** bize **irsâl** (Beyit. 11)

İrşâd et: Nicesi âlemleri **irşâd eder** (Beyit. 373)

İrşâd et: Melekler koyam **ede** onu **irşâd** (Beyit. 1107)

İrşâd et: Geri sırrımdan **etti** bana **irşâd** (Beyit. 53)

İrtihâl et: Ümmetim a'mâliçün anda **ederem irtihâl** (Beyit. 4062)

İrtihâl et: Aldı hem yetmiş deve kurbâna **etti irtihâl** (Beyit. 3209)

İrtihâl et: Pes sordular kim yâ Alî kancaru **etti irtihâl** (Beyit. 2551)

İrtisâh et: Tarîk-ı itâatte **eder** bular **irtisâh** (Beyit. 2393)

İrtisâh et: Geçti pes mihrâba kim **ede** yerinde **irtisâh** (Beyit. 3826)

İrzâ' et: Ki ben onu ona kıldım nice evlâd **ede irzâ'** (Beyit. 1294)

İs'âf et: Duâdan önden **etmiştim** kamu hâcâtınız **is'âf** (Beyit. 1493)

Îsâl et: Seni kurtaravuz oddan **idüben** cennete **îsâl** (Beyit. 3542)

Îsâr et: Pes **îsâr edem** âsârı tamâmet (Beyit. 4711)

Îsâr et: Buları cennet için **ettim îsâr** (Beyit. 1363)

Îsâr et: Dedi ben ol kulam kim **ettim îsâr** (Beyit. 1346)

Îsâr et: Uhud dağı kadar halk **etse îsâr** (Beyit. 2714)

Îsâr et: Velî ona **îsâr iderv**en olup hayre râm (Beyit. 4589)

İsbâğ et: Onun kız kardeşin Kaabil bu hükmü **edeler isbâğ** (Beyit. 1398)

İsbât et: Bu durur urve-i vüskaa şehâdette **edin isbât** (Beyit. 3765)

İsbât et: Kim **isbât edeler** Hakk'ı onunla halka aklânî (Beyit. 2809)

İsbât et: Sahîh isnâd ile söyler onu **isbât edip** akvâ (Beyit. 3442)

İsbât et / tasdîk et: Ki **isbât etti** mi'râcın kamu ashâb **edip tasdîk** (Beyit. 2495)

İsbât et: Çün **isbât etti** mi'râcın erişti zuhr vakti pes (Beyit. 2256)

İsbât et: Hem **isbât etti** kendüzin ki geldi halka Allâh'tan (Beyit. 3722)

İsbât et: Pes **isbât etti** hüccetle ki vardır âhiret mülkü (Beyit. 3723)

İsbât et: Hicâb-ı rahmet içinde dokuz bin yıl **edip isbât** (Beyit. 206)

İskaat et: Bu sözler armagan olsun bulardan **etmezem iskaat** (Beyit. 2478)

İsnâd et: Omuzuna alıptı kim Hasan **eder idi isnâd** (Beyit. 4670)

İstedâret et: Nitekim **etti** şimdi **istedâret** (Beyit. 3395)

İstî'âz et: Velî vardır dahi sözler k'iderler ondan **istî'âz** (Beyit. 2490)

İstib'âd et: Velî sonra gelen **etti ederiz etme istib'âd** (Beyit. 4667)

İstibâk et: A'del-i ezmân içinde nutfе **etti istibâk** (Beyit. 1554)

İstibşâr et: Çü bildiler kudûmunu kamu şehir **etti istibşâr** (Beyit. 2597)

İsti'câb et: Nite bula şerîk ona bu söze **etme isti'câb** (Beyit. 161)

İsti'câb et: Dediler yâ resûlu'llâh bu hâli **ettin isti'câb** (Beyit. 3751)

İsticlâ et: Tâ ki hubb-ı zâtı **isticlâ ide** (Beyit. 1532)

İsticlâ et: **Etti isticlâ** tecellî incilâ (Beyit. 1528)

İstid'â et: Verem hem kuluma onu ne kim **ederse istid'â** (Beyit. 3532)

İstid'â et: Hakaayık ona râtibdi be-küllî **etti istid'â** (Beyit. 75)

İstidâret et: Pes **etti** Ka'be'ye ol **istidâret** (Beyit. 2785)

İstidâret et: Buyurdu kim zamân **ett'istidâret** (Beyit. 3395)

İstidlâl et: Şemse **istidlâl eder** ger görür ise bir gubâr (Beyit. 4939)

İstidlâl et: Ki **istidlâl edem** sun'ından ona (Beyit. 962)

İstidlâl et: Ondan **istidlâl edip** vicdânına buldum visâl (Beyit. 3200)

İstidlâl et: Yaratmışam delâyil kim **edeler** ondan **istidlâl** (Beyit. 975)

İstîfa et: Çün onu **etti istîfa** dedi el-hamdü'lillâh ol (Beyit. 919)

İstigfâr et / rahmet et: Pes **istigfâr edin** Hakk'a ki **rahmet ede** fi'l-hâlât (Beyit. 3771)

İstigfâr et: Dururlar karşıda saf saf onunçün **edip istigfâr** (Beyit. 3566)

İstigfar et: Firiştehler sizin için **ederler bana istigfar** (Beyit. 2469)

İstihâş et: Sücûd eylemedi ona ki ya'ni **etti İstihâş** (Beyit. 906)

İstihfâz et: Gelüben dedi ashâba **edelim biz de istihfâz** (Beyit. 2489)

İstihlâk et: Mekânında geri kodu onu **itmedi istihlâk** (Beyit. 1636)

İstihyâ et: Budur dördüncüsü çünkim **edersiz** halktan **istihyâ** (Beyit. 2485)

İstihyâ et: Benden **istihyâ ede** ol âşikârâ ve nihân (Beyit. 2439)

İstihyâ et: Sıfâtın kim taleb kılsa sonucu **etti istihyâ** (Beyit. 3560)

İstihyâ et: Be-gâyet **etti istihyâ** hayâdan sankim oldu âb (Beyit. 165)

İstihzâz et: Dahi öd yerini örten harâma **etme istihzâz** (Beyit. 1222)

İstikaamet et: **İstikaamet eder** ise ümmetim (Beyit. 4983)

İstîkaaz et: Dahi cennet veren size sevâba **eden istîkaaz** (Beyit. 2488)

İstîkaaz et: Bu gaflet uykusundan hiç **eder mi bunlar istîkaaz** (Beyit. 1212)

İstîkaaz et: Ki korkup gökler ü yerler nice **ettiler istîkaaz** (Beyit. 1211)

İstikâk et: Sonra Azrâîl erer **eder cünûdu istikâk** (Beyit. 4051)

İstikbâl et: Kabâyil ona **istikbâl ederdi** (Beyit. 2771)

İstikbâl et: Sağ yanının üstüne yatarı **istikbâl edip** (Beyit. 1989)

İstikbâl et: Be-küllî **etti istikbâl** kamu a'yânı tafsîlâ (Beyit. 2597)

İstikbâl et: Dedi çün yürüdüm arştan gelip **ettiler istikbâl** (Beyit. 2479)

İstikbâl et: Ki Kuds'de **etti istikbâl** kamu peygamberin cânı (Beyit. 2084)

İstikbâl et: Melekler **etti istikbâl** kılıp izâz ile itlâ' (Beyit. 1299)

İstikbâr et: Çü dergâhımda **istikbâr edersin** oluben fahhâş (Beyit. 910)

İstikrâr et: Ki ya'ni fîtrâtı islâm **eder tevhîde istikrâr** (Beyit. 2144)

İstikşâf et: Dedi ırgürmezem ona bu hâli **etme istikşâf** (Beyit. 1490)

İstiktâ' et: Biri yaprağı incîrin kim **etmişd'andan istiktâ'** (Beyit. 1328)

İsti'lâ et: Sırrını âlemde **isti'lâ ede** (Beyit. 1532)

İstiltâf et: Dedi onlar da onundur pes onu **etme istiltâf** (Beyit. 1485)

İstimsâk et: Geri olur idi düpdüz **ederdi onu istimsâk** (Beyit. 1631)

İstimtâ' et: Menâsik hükmünü külli kazâ **et andan istimtâ'** (Beyit. 1312)

İstinâd et: **Eder ol melekler onun emrine istinâd** (Beyit. 554)

İstinân et: Hem husûsâ **etse onun sünnetini istinân** (Beyit. 1910)

İstinbât et: Beni egri eyegüden yaratdın **ettin istinbât** (Beyit. 1137)
İstinbât et: Rivâyettir Resûlu'llâh dedi çün **ettim istinbât** (Beyit. 2474)
İstinkâf et: İşıttin çarhı yıkıldı çün **etti Hak'tan istinkâf** (Beyit. 1462)
İstintâk et: Pes andan **etti istintâk** verip akl u basar iblâğ (Beyit. 1374)
İstircâ' et: Durursun sen Safâ üzre pes **etme imdi istircâ'** (Beyit. 1311)
İstisrât et: Şehidler ile koparam **ede** uçmağa **istisrât** (Beyit. 1142)
İstişhâd et: Mübârek yüzlerin görüp **edesin** anda **istişhâd** (Beyit. 4677)
İsti'tâf et: Dedi onundur onlar da **ederler** ondan **isti'tâf** (Beyit. 1484)
İstîtân et: Yarakladı kamu evtan kim anda **ede istîtân** (Beyit. 2607)
İstitbâ et: Onu Havvâ da isterdi **ederdi** ona **istitbâ** (Beyit. 1313)
İstitlâ' et: Dedi pes Fâtıma açtım kapıyı **ettim istitlâ'** (Beyit. 3993)
İstivâ et: Onun üstü arş-ı Rahman'dır kim **etti istivâ** (Beyit. 398)
İsyân et: Ve ger **isyân eder** olsan ıkaab ola sana gayyâz (Beyit. 1219)
İsyân et: Ve ger **isyân ederseniz** ukuubet eyleyem size (Beyit. 1208)
İsyân et: Budur dördüncü **ettim** çünki **isyân** (Beyit. 1433)
İş et: Ne söz kim buyursam **onunlais et** (Beyit. 3862)
İşârât et: Dönüp onu kığırsar **edip** ona **işârâtı** (Beyit. 4865)
İşârât et: Ederlerdi ne gösterse **işârât** (Beyit. 1670)
İşâret et: **İşâret ettiler** andan namâza (Beyit. 2090)
İşfâf et: Onun ardınca geldi Hûd **edip** yüzünde nur **işfâf** (Beyit. 1459)
İşhâd et: Birine zehr içirdiler birini **ettiler işhâd** (Beyit. 4666)
İşrâb et: Kim ölüm şerbetin câm-ı ecelden **ederem işrâb** (Beyit. 3756)
İşrâk et: Budur üçüncüsü kim **işrâk eder** envâr-ı Hak (Beyit. 3671)
İşrâk et: Ederdi âlemi **işrâk** çü müstagrakdı baş ayağ (Beyit. 1405)
İşrâk et: İki nurdan satır **ederdi işrâk** (Beyit. 3954)
İşrâk et: Kaçan kim şems **ede işrâk** bular da olalar zâhir (Beyit. 2248)
İşrâk et: Onun ardınca İbrâhim Halîlu'llâh **edip işrâk** (Beyit. 14661)
İşrâk et: Nite **işrâk ede** pes nûr ya müminler ola emcâd (Beyit. 4683)
İşrâk et: Pes **işrâk edip** ona âsâr-ı nûr-ı ilâh (Beyit. 2340)
İşrâk et: Bu kez İdrîs'e kondu **etti işrâk** (Beyit. 1448)
İşrâk et: Nice **işrâk etti** islâmı açıp yüzden sehâb (Beyit. 2951)
İştîmâl et: Hicrete târih sekiz yılda **ederdi iştîmâl** (Beyit. 3225)
İştirâk et: Ya'ni feyz-i rahmet **eder** yoktur ona **iştirâk** (Beyit. 4048)
İtâat et: Çü bildim öyledir **ettim itâat** (Beyit. 4154)

İtâat et: Buyurdu Âdem'e **edem itâat** (Beyit. 1158)
İtâat et: İdeler sözüne cümle **itâat** (Beyit. 4016)
İtâb et / hitâb et: Pes ona Hak **itâb etti** nidâ erdi **hitâb etti** (Beyit. 144)
İtâb et: Etmedi hergiz **itâb** illâ meger ta'rîz ile (Beyit. 1995)
İ'tibâr et: Fikrini der **i'tibâr et** işbu hâle tut sımâh (Beyit. 470)
İ'tibâr et: Ki nazmile ma'nâsına **ettiler i'tibâr** (Beyit. 4498)
İ'tibâr et: Edesin Bahr-i Muhîti katrasından **i'tibâr** (Beyit. 4938)
İ'tikaad et: Resûlu'llâh diridir **i'tikaad et** (Beyit. 4237)
İ'timâd et: Gerçi **ederlerdi** evvel **i'timâd** (Beyit. 2931)
İ'timâd et: İşine **i'timâd edin** elindedir kamu eşyâ (Beyit. 4189)
İ'timâd et: Çü bu ahabârı bildin **i'timâd et** (Beyit. 4237)
İ'timâret: Meleklerden idi velî **etmedi i'timâr** (Beyit. 691)
İ'tinâk et: Anasının konu pes alnına **etti i'tinâk** (Beyit. 1555)
İ'tirâf et: Tâ melâik göre **ede i'tirâf** (Beyit. 799)
İtirâz et: Kimesne **İtirâzetmez** bana hiç (Beyit. 1172)
i'tisâm et: Kim Allâh'a da'vet kıla halk **ede i'tisâm** (Beyit. 1822)
İ'tisâm et: Evine getirdiler **etti Hak'a i'tisâm** (Beyit. 4584)
İ'tisâm et: Yâ İlâhe'l-âlemân **etti kapına i'tisâm** (Beyit. 3307)
İ'tisâm et: Dedi nedir dedi seni halktan **ederim i'tisâm** (Beyit. 2554)
İ'tizâr et: Buların suçun ben dileyem **edem i'tizâr** (Beyit. 4522)
İtnâb et: Cihâda eyledi tahrîz nasîhatte **edip itnâb** (Beyit. 3750)
İtnâb et: Şu tesme **etti itnâb** ehl-i sîre (Beyit. 1585)
İtnâb et: Onun nûrunu nûrundan bu sözde **ettiler itnâb** (Beyit. 162)
İttılâ' et: İlmime hiç kimse **etmez ittilâ'** (Beyit. 791)
İttibâk et: **Etti** Tevrât u Zebûr İncîl ü Fırkaan **ittibâk** (Beyit. 1548)
İttifâk et: Çün bunlar **etti ittifâk** Cebrâil indi dedi kim (Beyit. 2540)
İttifâk et: Mekrine fikr **etti onunon** iki kişi **ittifâk** (Beyit. 2525)
İttifâk et: Cümle ikrâr eyleyip fazlına **etti ittifâk** (Beyit. 1547)
İttihâz et: Bilip ağıladı kendüyi **ettiğin ittihâz** (Beyit. 3861)
İttilâayni et: Tahayyürde kalır cânı **edemez ittilâayni** (Beyit. 2663)
İttisâk et: Tâ ki vahdâniyyet **ede saltanatı ittisâk** (Beyit. 1553)
İ'vicâc et: Birisi namâz içre **eder bana i'vicâc** (Beyit. 2366)
İyâs et: Âsî olam Tanrı'ya **edem kapısından iyâs** (Beyit. 842)
İylik et: Kaçan halk eylik eyleser **eder uluları iylik** (Beyit. 3915)

İylik et: Bulara eger **iylik et**meden ölür ise (Beyit. 4425)

i'zâm et: Melekler secde kıldı **etti i'zâm** (Beyit. 1182)

İ'zâm et: Pes ona **ettiler** gâyetde **i'zâm** (Beyit. 1599)

İz'ânı et: Onunçün şol ki kâmil dir ona **etmiştir iz'ânı** (Beyit. 2804)

İz'ân et: Resûlüm Ahmed'e hem **itsin iz'ân** (Beyit. 1417)

İ'zâz et: Budur dördüncü benven **eden i'zâz** (Beyit. 2293)

İ'zâz et: Hakk onu niçin **müe'yyed** kılmaya **i'zâz edip** (Beyit. 2896)

İ'zâz et: Kim resûlün kıldı **i'zâz etti** mansûrül-livâ (Beyit. 2893)

İzdivâc et: Bular lezzeti sözüml ile **eder izdivâc** (Beyit. 2372)

İzhâr et: Bir ulu mu'cize anda geri **izhârediptir** kim (Beyit. 2497)

İzhâr et: Dinle kim nice kemâl **izhâr ede** (Beyit. 789)

İzhâr et: Kılardı dînine da'vet **ederdi** mu'cizât **izhâr** (Beyit. 2496)

İzhâr et: Ki tâ emr ile nehyin ahkâmın **izhâr ede** (Beyit. 1731)

İzhâr et: Gör Ömer imdi nice **izhâr eder** emn ü amân (Beyit. 1874)

İzhâr et / i'lâm et: Nice **izhâr etti** dîni âleme **i'lâm edip** (Beyit. 2951)

İzhâr et: Çün **etti** ilmini **izhâr** bilip iman getirdiler (Beyit. 2523)

İzz ü nâz et: Müdemmag oluben yere **ettiler izz ü nâz** (Beyit. 765)

Kabûl et: **Kabûl eder** midi cân u cihânı (Beyit. 4206)

Kabûl et: Hesabsız rızık vere ona **kabûl ede** kamu hâcât (Beyit. 3764)

Kabûl et: Pes ondan ne kim diler ise **kabûl ede** Hak (Beyit. 4470)

Kabûl et / imsâket: **Kabûl et**medi hiç dâye birini **etmedi imsâk** (Beyit. 1627)

Kabûl et / istihfâz et: **Kabûl et**mediler onu sen **eder** misin **istihfâz** (Beyit. 1217)

Kabûl et: **Kabûl et**mediler and içti pes ol (Beyit. 1005)

Kabûl et: **Kabûl etti** kamu ervâh çü kılındı eser iblâğ (Beyit. 1381)

Kabûl et: Ki hakkın benden ister ol **kabûl etmez** bilin a'vâz (Beyit. 3949)

Kabûl et: Ki varıncak onu **kabûl idesiz** beğliğe (Beyit. 4605)

Kabz et / îda' et: Veyâhud **kabz eder** misin kim **edem** ehlimi **îda'** (Beyit. 3995)

Kabz et: Na'am dedi buyurmuştur kim Allâh **kabz edem** rûhun (Beyit. 3996)

Kabz et: Dilersen **kabz edem** rûh-ı serîfin (Beyit. 4000)

Kabz et: Ger dilersen **kabz edem** Hak hazretine varasın (Beyit. 3797)

Kabz et: İncigini hem Mısır'dan almış İdi **kabz edip** (Beyit. 826)

Kabz et: Yâhu rûhum **kabz eder** misin ki Hakk'a iltesin (Beyit. 3795)

Kabz et / inbisâs et: Rûhunu rıfk ile **kabz etetmesin** tâ **inbisâs** (Beyit. 3780)

Kabz et: Girmeyem üstüne onun rûhunu **kabz etmeyem** (Beyit. 3786)

Kabz et: Ruhları **kabz etmeği** Azrâil'e (Beyit. 242)

Kahr et: Dilese ki **kahr ede** onu Celîl (Beyit. 501)

Kahr ile ihlâs et: Dediler niçin ağlarsın **edersin kahr ile ihlâs** (Beyit. 998)

Fesâd et: Şu şahsı kim **ede fesâd** ile kan (Beyit. 721)

Karâr et: Dedi kırk gün **karâr ede** işitin bu makaalâtı (Beyit. 4850)

Karâr et: Onun için gönlün ol cânâneye **eder karâr** (Beyit. 4944)

Karâr et: Ben ol yerde **karâr edem** varıncak şehre temsîlâ (Beyit. 2600)

Karâr et / harab et: **Karâr etmişti** cennette **harab etti** onu agrâz (Beyit. 1060)

Karâr et: Bir makaam içre **karâr ettiler** ashâb-ı şimâl (Beyit. 3593)

Karâr et: Çü götürdü taşı ayağı **karâr etmedi** (Beyit. 607)

Karâr et: Dediler onunçün **etmedik karâr** (Beyit. 3151)

Karâr et: Götürdü çü servi **karâr etmedi** onda taş (Beyit. 610)

Karâr et: **Karâr etti** yetmiş bin onda dahi beş bin ol (Beyit. 682)

Karâr et: Kim ona **karâr etti** nakl-i sahîh (Beyit. 583)

Karâr et: Kimisi Cezâyir'de **etti karâr** (Beyit. 711)

Karâr et: Pes onu **karâr etmeğe** kodu su üstüne (Beyit. 617)

Karâr et: Saâdetler hicâbında sekiz bin yıl **karâr etti** (Beyit. 207)

Karar et: Çü geldi Mekke dârına **karar etti** medârına (Beyit. 2723)

Karâr et: Çün Medîne şehrine **etti karâr** (Beyit. 2833)

Karâr et: Deveye yaslanıp durdum biraz müddet **karâr ettim** (Beyit. 3436)

Karâr et: Dü-şenbeh gün idi indi **karâr etti** Resulu'llâh (Beyit. 2591)

Karâr et: Gelip cennet kapısında **karâr etti** durup anda (Beyit. 989)

Karâr et: Ger **karâr etmek** dilersen eyle can dil iltihâs (Beyit. 275)

Karâr et: **Karâr etmedi** istedi Hak'dan ol dem melâz (Beyit. 615)

Karâr et: Ki ya'ni hiç **karâr etme** elin çek zîr ü bâlâdan (Beyit. 3705)

Karar et: Üç gün **karar etti** resûl bulmadılar ondan nişân (Beyit. 2568)

Karâr et: **karâr ettirmedin** mi cennetinde (Beyit. 1251)

Karâr et: Deniz hem durur bir yeşil taşta **edip karâr** (Beyit. 625)

Karâr et: Pes itti Azâzîl çerisiyle yerde **karâr** (Beyit. 675)

Karındaş et: **Karındaş etti** tâ kadri buların ola âlî-şân (Beyit. 2740)

Karındaş et: Muhâcirlerle ensârı **karındaş etti** bunları (Beyit. 2739)

Kasd et: Kim ola **kasd ede** sana ve illâ yâ resûlu'llâh (Beyit. 3961)

Kasd et: Onun katline **kasd edip** çekti kılıç sinân (Beyit. 4607)

Kasd et: Be-küllî azdı hayvânât biri birine **kasd etti** (Beyit. 1401)

Kasd et: Çü **kasd etti** yürüdü lâ-mahale (Beyit. 3939)

Kasd et: Sonucu öyle oldu hem ki **kasd etti** Yezîd mel'ûn (Beyit. 4666)

Kasem et: Ki ya'nî **kasem eder** Allâh ikindiye der (Beyit. 3886)

Kasem et: Dedi kim **kasem etti** Yâ Rab sana (Beyit. 742)

Kat' et: Yâ erhâmı **kat' idesiz** yâ kesâd (Beyit. 3896)

Kat'â et: Dilimi bağladım tâ kim tekellüm **etmeye kat'â** (Beyit. 3538)

Kat'-ı makaamât et: Ederdi kırka dek **kat'-ı makaamât** (Beyit. 1684)

Katl et: Dahi **katl edip** enbiyâya kıyan (Beyit. 648)

Katl et: Edeler **katl** Deccâl'ı salalar kâfire esyâf (Beyit. 1481)

Katl et: Ki **katl ettiniz** gerçi sûrette siz (Beyit. 3087)

Kazâ et: Ki zîrâ bu dördü otuz yıl **edipti kazâ** (Beyit. 4646)

Kebâyir et: Bu ol ev durur kim **kebâyir eden** (Beyit. 655)

Kesi et: Ger Nasûh tevbesin **ederse kesi** (Beyit. 4958)

Keşf et: Erişe âlemlere **keşf ede** canlardan hicâb (Beyit. 2949)

Keşf et: Vasiyyet kılarım size **keşf edip** gizli râz (Beyit. 3882)

Keşf et: Eger **keşf etsedi** onu yakaydı halkı insanî (Beyit. 2798)

Kible et: Ki zîrâ vâcid ü mevcûd **edinmiştir onu kible** (Beyit. 2789)

Kible et: Hak'ın emriyle **kible edinipti** (Beyit. 2770)

Kible et: Edindi **kible** Beytül-Makdis'i ol (Beyit. 2763)

Kılıç et / mîkrâz et: İki pâre **eder kılıç** didim didim **eder mîkrâz** (Beyit. 3948)

Kırk dirhem et: Bular **kırk dirhem etse** efdal ola (Beyit. 2715)

Kısâs et: Bugün gelsin **kısâs etsin** bana bu dâr-ı dünyâda (Beyit. 3919)

Kısâs et: Dediler yâ Ukâşe gel **kısâs et** bizden ey mûrtâz (Beyit. 3944)

Kısâs et: Buyurdu pes resûlu'llâh aman verin **kısâs etsin** (Beyit. 3949)

Kısâs et: Dedi ister resûlu'llâh **kısâs etmeklik** için hâs (Beyit. 3931)

Kıtâl et: Karşı geldiler Kureyş **edip kıtâl** (Beyit. 3227)

Kıtâl et: Etmemiş idi **kıtâl illâ dokuz yerde** hemîn (Beyit. 2953)

Kıtâl et: Hem ikincisi Uhud'du kim **kıtâl etti** katı (Beyit. 2954)

Kıtâl et: Hem muharrem ay idi aldı kılâ' **etti kıtâl** (Beyit. 3223)

Kıtâl et: Yürüdü kendi kıtâl **etti kıtâl** (Beyit. 3166)

Kıtâl et: Silâh u ok ile onlar **kıtâl etmeyeler** aslâ (Beyit. 4797)

Kıyâm et: Kuut ala hırka giye secde kıla **ede kıyâm** (Beyit. 2443)

Kıyâm et: İki yıl dahi **etti dört ay hilâfet kıyâm** (Beyit. 4566)

Kıyâm et: Ya'ni feth oldu ona envâr-ı rûh **etti kıyâm** (Beyit. 3274)

Kıyâmet et: Bular tâ **kıyâmet** senâlar **eder** (Beyit. 4396)

Kıyâs et: **Kıyâs et** çünkim ola Bârî mahbûb (Beyit. 1697)

Kıyâs et: **Kıyâs et** eyle olıcak ne denlû buldu ol irşâd (Beyit. 4671)

Kıyâs et: **Kıyâs et** ki Mûsâ Kelîm'ine bu olucak (Beyit. 4458)

Kıyâs et: **Kıyâs et** kimdür ol sultan-ı âlâ (Beyit. 20)

Kıylukâl et: Muazzez tutup **ettiler** anda çok **kıylukâl** (Beyit. 1712)

Kıymetin et: Er bilir ancak geri **et kıymetin** (Beyit. 1921)

Kibr et: Fakir olsa kakır ganî olıcak **kibr eder** (Beyit. 2383)

Pes et: Kim **ede pes** onun cenâbında kibr ü riyâ (Beyit. 653)

Kullar et: Buyurdu kim **ede kullar** niyâzı (Beyit. 2202)

Kulluk et: Dahi **kulluk eden** sahâbe ricâl (Beyit. 4481)

Kurban et: Edip Kur'ân yoluna cânı **kurban** (Beyit. 4736)

Kurbân et: Edip İsmâîl'i **kurbân** konmuştu dinde istihlâf (Beyit. 1473)

Kürşâd et: Nicesi âlimleri **kürşâd eder** (Beyit. 373)

Küsûf et: İtmeye tâ itmeye kalbin **küsûf** (Beyit. 3625)

La'net et: Ona **la'net edem** ki niçin sıya buyruğun (Beyit. 688)

La'net et: Dedi la'nete gelmedim nice **la'net edem** (Beyit. 3138)

La'net et: Pes onu kapımdan kovup **la'net edem** hezâr (Beyit. 685)

la'net et: Ne suçum var bu sözde **etti la'net** (Beyit. 1161)

Lebbeyk et / hüzn et: Yüce savt ile **lebbeyk et** dahi Havvâ'ya **hüzn etme** (Beyit. 1292)

Lebbeyk et: Yürüdü sağ yana **etti ki lebbeyk** (Beyit. 1345)

Lokma et: Yele urdu Süleymân'ı **edindi lokma** Lokmân'ı (Beyit. 4693)

Lu'b et: Ne **lu'b etti** neka'battı komazdı katına hettâk (Beyit. 1649)

Lûtf et: Velî **lûtf etti** irgürdi bulara hoş hisâl Allâh (Beyit. 2077)

Magfiret et: Biri **edem magfiret** der mâ-takaddem zenbini (Beyit. 3285)

Magfiret rahmetâlâf et: Dedi kim **magfiret rahmetedem** ben bunlara **âlâf** (Beyit. 1470)

Mahabbet et: Şu kim benden ötrü **mahabbet ede** âleme (Beyit. 2345)

Mahabbet et: Bana vâcib oldu kim ona **mahabbet edem** (Beyit. 2346)

Mahabbet et / adâvet et: **Mahabbet etti** ahabâba **adâvet etti** a'dâya (Beyit. 3729)

Mahbûb et: Gör nice **mahbûb edinmiştir** onu (Beyit. 1926)

Mahbûbunu et: Ki **mahbûbunu etti** bize irsâl (Beyit. 11)

Mâhir et: **Mâhir etmiş** hikmete onu Hakîm (Beyit. 1508)

Mahsûr et: Veger hilm ü kemâliyse onu akl **edemez mahsûr** (Beyit. 4763)

Mahsûs et: Tahiyât ile ikrâma seni **mahsûs eder** Allâh (Beyit. 4007)

Mahv et: **Mahv edip** düpdüz hicâbı cümle gaybı ayn ola (Beyit. 3291)

Mahv et: Doğdu kalbin nûru **mahv etti** sıfâtın nefsinin (Beyit. 3276)

Mahv et: **Eder mahv** u kılar isbat yazıldı onda mahlûkaat (Beyit. 220)

Makbûl et: Onun Hak namâzını **makbûl ede** (Beyit. 4440)

Makbûl et: İlle **makbûl** etmeye hiç onu Hak (Beyit. 4968)

Makbûl et: İşitti bu sözü Fazl **etti makbûl** (Beyit. 4181)

Ma'mûr et: Gözede hâtırların vîrânını **ma'mûr ede** (Beyit. 401)

Mansûr et: Ki Hak dîni **mansûr ede** ol Ganî pâdişâh (Beyit. 3030)

Mansûr et: Çünkü **mansûr etti** Hak nasr-ı azîz ile onu (Beyit. 3293)

Manzar et: **Manzar itti** seni kemâline (Beyit. 4319)

Mâşâ et: Delîlim ben müsemâyâ k'odur Allâh **eder mâşâ** (Beyit. 86)

Matrûd et: Şeyâtîni **edeler** tâ ki **matrûd** (Beyit. 1609)

Meâzet: Adın verdi Yehmûd onun ol muâz **et meâz** (Beyit. 614)

Mecbûr et: Velîkin onu zikr ile yıkalar **edeler mecbûr** (Beyit. 4797)

Mecrûr et: Ki Kostantiniye derler pes onu **edeler mecrûr** (Beyit. 4796)

Medâr et: Baka kaldı Azrâil anda **ederken medâr** (Beyit. 4534)

Medâr et: Ölüncedydi Abbâs **ederler idi medâr** (Beyit. 3874)

Mekr et: Mebâzâ kim yahûdîler görüp **mekr edeler** buna (Beyit. 1663)

Melâz et: Ki siddîk olalar şehîd hem **ideler melâz** (Beyit. 2412)

Men' et: Medîne şehrine gelse melekler onu **men' ede** (Beyit. 4847)

Menâs et: Zerre mikdârı da olsa **etmese** ondan **menâs** (Beyit. 2457)

Menba'-ı hikmet et: Onu efdal kılıp halktan **idiser menba'-ı hikmet** (Beyit. 1409)

Men' et: Erdi dedi kim **men'eder** dedi kim ol Cebbâr Hû (Beyit. 2578)

Mescid et: Haremdir **mescid etmişti** onun sahnında ol bedr ay (Beyit. 2614)

Mesh et: Ki Âdem zahrını **mesh etti** Allâh (Beyit. 1362)

Meşhûd et: Firiştehler onu **meşhûd ederler** (Beyit. 2752)

Meşveret et: **Meşveret eder** idi Cibrîl'e ol (Beyit. 2933)

Meşveret et: **Etti** bular pes **meşveret** söyledi Utbe evvelâ (Beyit. 2529)

Meylâ et: Kodu Sidre'de kalbini **idüben** Rabb'ına **meylâ** (Beyit. 2163)

Mezbûr et: Bular pes çâr mezhebde fetâvâ **ettiler mezbûr** (Beyit. 4770)

Mi'râc et: Hem evvel düş ile **ederdi mi'râc** (Beyit. 2272)

Mi'râc et: Kî gâh **mi'râc eder** yerden çıkıp arş üstüne ol mâh (Beyit. 2585) GAH

Mi'râc et: Otuz dört kez **ediptir göğ**e **mi'râc** (Beyit. 2268)

Mir'ât et: Cemâlin görmeğe ol zât **edinmiştir** onu **mir'ât** (Beyit. 2791)

Misâs et: Etti alnı toprağını Ka'be yerinden **misâs** (Beyit. 824)

Mufaddal et: Halâyıktan onu **mufaddal ede** (Beyit. 736)

Muhtass et: Tâ meger **muhtass ede** fazlına ol Rabbü'l-enâm (Beyit. 3302)

Mustaffâ et: Yarattı tal' atın **etti mustaffâ** (Beyit. 12)

Mutî' et: Yeri **mutî'** **ettim** sana yok bana senden sevgilü (Beyit. 2579)

Muttasıl göğe et: Onu **muttasıl göğ**e **itmiş** durur (Beyit. 496)

Mübâhât et: Şu denlü çoğ ola sût yağ ki halk **ede mübâhâtı** (Beyit. 4856)

Mübtelâ et: Kimi **mübtelâ etmemiş**tir bu dârül-belâ (Beyit. 4649)

Müdâm et / nice et: **Müdâm et** benim zikrimi dedi **nice edem** (Beyit. 2353)

Münâcât et: Benimle **münâcât ederler** bulurlar murâd (Beyit. 2398)

Münâcât et: Resûlu'llâh duâ kıldı **edip** Hakk'a **münâcâtı** (Beyit. 4838)

Münâcât et: Hirâ dağına vardı pes **münâcât etti** Allâh'a (Beyit. 2500)

Münâcâtı et: Çün **ettiler münâcâtı** kamunun bitti hâcâtı (Beyit. 1144)

Müstecab et / istihfâf et: Duâsın **müstecab etti** onu **etmedi istihfâf** (Beyit. 1471)

Müstecâb et / kabûl et: Duâsın **müstecâb etti kabûl edici** hâcâtı (Beyit. 4838)

Müstecâb et: Cün duâsın **müstecâb etti** resûlün Müsteân (Beyit. 1874)

Müstecâb et: Duâsın **müstecâb etti** yaradan (Beyit. 1268)

Müstedîr et: **Müstedîr etmiş** onu nûr-ı sıfât (Beyit. 1919)

Müstenîr et: **Müstenîr etmiş** cemâlin şems-i zât (Beyit. 1919)

Müstetâb et: Etti tâ hâtırlarını **müstetâb** (Beyi. 3265)

Müzeyyen et: Buyurdu cennet-i Adn'i **müzeyyen ettiler** düpdüz (Beyit. 972)

Müzeyyen et: İşittiler bu sözü çün **müzeyyen ettiler** her cây (Beyit. 2605)

Nakl et / terk et: Dünyeden **nakl eder** imiş **terk edip** mülk ü esâs (Beyit. 3783)

Nakl et: **Nakl eder** Kaadî İyâz ender-Şifâ (Beyit. 2819)

Nakl et: Biz onu **nakl edelim** ki mâ-hasal mefhûm idi (Beyit. 2960)

Nakl et: İşit pes **nakl eden** onu nitedir avd-i cismânî (Beyit. 4772)

Nakl et: Ki Kur'ân'ın havassın **nakl edelim** (Beyit. 3471)

Nakl et: Kim resûlu'llâh buyurdu **nakl eder** ebrâr-ı Hak (Beyit. 3633)

Nakl et: **Nakl ederler** kim Ebû Dâvud ayıttı yazmışam (Beyit. 3607)

Nakl et: Alî çünki **nakl etti** a'dâ hücûm eyledi (Beyit. 4647)

Nakl et: Bu mi'raccdan haber **nakl etti** râvî (Beyit. 2286)

Nakl et: Bu sözü böyle **nakl etti** hikâyet eyledi kussâs (Beyit. 972)

Nakl et: Resûlden eyle **nakl** ettiler ashab (Beyit. 4831)
Nakl et: Resûlu'llah çü **nakl etti** fenâdan (Beyit. 4197)
Nakl et: Şöyle **nakl etti** rivâyet eyledi (Beyit. 3322)
Nakl et: Bildi çünkim **nakl idiser** pes dedi yâ Müstegâs (Beyit. 3777)
Nakl et: Dahi der Kurtubî bir söz Süheyl'den **nakl ider** onu (Beyit. 3442)
Naks et: Kimini **naks eder** atar ırağa (Beyit. 1612)
Namâz et / zekât et: **Namâz edin zekât edin** kılın hacc ile ta'zîmât (Beyit. 3766)
Namâz et: Bu kez Aksâ'ya girdim ben iki rek'at **namâz ettim** (Beyit. 2070)
Namâz et: Okudu hutbe ve andan iki rek'at **namâz etti** (Beyit. 2595)
Nasâyih et: Dahi bunca **nasâyih etti** anda (Beyit. 3425)
Nasîhat et: **Nasîhat edip** bunlara göstere tâ reşâd (Beyit. 3843)
Nasîhat et: Resûlu'lullâh geri **etti nasîhat** (Beyit. 3970)
Nasîhat et: Size **etmedim mi nasîhat** kelâm (Beyit. 3850)
Nasîhat et: Bu sözden sonra **etti hoş nasîhat** (Beyit. 1420)
Nasr et: Kim Allah **ede nasr** u bunlar kıla intisâr (Beyit. 3040)
Nass et: Egerçi hilâfette **nass etmemişdi** resûl (Beyit. 4643)
Nâz et / niyâz et: Ne **nâz ede niyâz ede** bu ümmet (Beyit. 2217)
Nazar et: Dedi bir bir **nazar edin** nazar verdi o âlî-rây (Beyit. 2249)
Nazar et: **Eder iken** son nefeste ten **nazar** (Beyit. 4118)
Nazar et: **Nazar çoğ eder** oldu pes semâya (Beyit. 2774)
Nazar et: Bilen kendüzini oldur ki gözgüye **nazar eder** (Beyit. 2801)
Nazar et: Kim görem ashâbımı ensârımı **edem nazar** (Beyit. 3801)
Nazar et: **Nazar edemezdi** eger gözler onu göre (Beyit. 612)
Nazar et: Üçüncü kapıdan **nazar edeler** tamuya (Beyit. 2403)
Nazar et: **Etmeyem** hergiz **nazar** görür isem zerrîn cibâl (Beyit. 3199)
Nazar et: Ki yâ Ahmed **etsen** eger cû'a sumta **nazar** (Beyit. 2361)
Nazar et: Kim resûlu'llâha **ettim ben nazar** (Beyit. 4118)
Nazar et: Ben ona **nazar ettim** bile hâzır ola (Beyit. 2360)
Nazar et: **Etiler** bunlar **nazar** mâhiyyetine âlemin (Beyit. 3583)
Nazar et: İlâhî eger **etmez isen nazar** (Beyit. 651)
Necât et: Gide tâ firkati hicretten **ede gönlü necât** (Beyit. 3363)
Necât et: Mehâfetten **necât edip** kılısar kadrini îlâ (Beyit. 4188)
Nefâz et: Ki tâ tarfetü'l-ayn kadar **ede benden nefâz** (Beyit. 2408)
Nefâz et: Namâzım size **etmedim** midi emrin **nefâz** (Beyit. 3852)

Nefâz et: Buyurdu pes ol taş'a kim **ede** onda **nefâz** (Beyit. 601)
Nefh et: Çün diledi Hak Taâlâ Âdem'e **nefh ede** rûh (Beyit. 844)
Nefh-i rûh et: Dahi kendi rûhumdan ona **edem nefh-i rûh** (Beyit. 759)
Nefs et: Pes terakkî kıldı **nefs etti** menâzilde sülûk (Beyit. 3275)
Nefy et: Hak'ı **nefy edenler** zenâdık girer (Beyit. 644)
Nehâr et: Ne vaktin doğa âlemin saffın **ede nehâr** (Beyit. 701)
Nehhâz et: Bıraktılar Cezîreye ki bulsun **ettiğin nehhâz** (Beyit. 1056)
Nehy et: Seni ben **nehy edem** senden taleb ne (Beyit. 1031)
Neşr et: Alıp **neşr edeler** Şâm'a Irâk'a (Beyit. 1607)
Neyh et: Dedi Âdem ki **neyh etti** bizi Hak (Beyit. 1008)
Nez'et: Dedi **nez'etmeyem** tevbe kılınca cânı bir kîrât (Beyit. 1133)
Nice et: Allâh onu işit imdi **nice eder** zühr-i nâs (Beyit. 823)
Nice et: İşitgil kim onu **nice eder** ehl - i kemâl (Beyit. 705)
Nice et: Dediler bir buçuk yıldan işit **nice eder** Allâh (Beyit. 2056)
Nidâ et / niyâh et: Fâtima **edip nidâ** vâ-vahşetâh **etti niyâh** (Beyit. 3811)
Nidâ et: Kimnidâ **ede** melekler cem' ola (Beyit. 876)
Nidâ et: **Nidâ eder** anda ona bir melek (Beyit. 4441)
Nidâ et: Çıkardı Âyişe **edip nidâyı** (Beyit. 4199)
Nidâ et / salât et: Ki dur dedi **nidâ etti salât eder** dedi Feyyâz (Beyit. 2466)
Nidâ et: Ağladı **etti nidâ** vâ-vahşetâh vâ-fürkatâh (Beyit. 3828)
Nidâ et: Dedim geldi bu kez avret **nidâ etti** ki dön geri (Beyit. 2075)
Nidâ et: Fâtima **etti nidâ** vâ-ebetâh (Beyit. 4061)
Nidâ et: Ki Hak **etmiş** idi hilâfette ona **nidâ** (Beyit. 4631)
Nidâ et: Mescide geldi Bilâl **etti nidâ** (Beyit. 3821)
Nidâ et: **Nidâ etti** ki yâ ashâbe suffe (Beyit. 4741)
Nidâ et: Buyurdu çün güzër kıldım münâdî bir **nidâ etti** (Beyit. 2220)
Nîda et: Geri ağlaştılar geri münâdî bir **nîda etti** (Beyit. 4191)
Nidâ et: Seherde bir **nidâ etti** ki yâ hâzâ bi-hâzeyni (Beyit. 2654)
Nidâ et: Girip geldi Cebrâil **etti nidâ** (Beyit. 1778)
Nihan et: Yarada geri onu **ede nihan** (Beyit. 504)
Nihâz et: Yüzün ayağı altına koya **ede nihâz** (Beyit. 601)
Nikâh et: Gök ile pes yer bitişti sankim **ettiler nikâh** (Beyit. 424)
Nisâr et: Hasret ü hicran ilinde cânını **eder nisâr** (Beyit. 4941)
Nisâr et: **Nisâr edem** bedâyi' cevherinden (Beyit. 4212)

Nisâr et: **Nisâr eder** nesîmi yâr elinden (Beyit. 3508)

Nisâr et / yakînet: Keşf-i gayb **etti nisâretti yakîn** envârını (Beyit. 3272)

Nisâr et: Firişteler **nisâr etti** saçuban dürr ile yâkuut (Beyit. 981)

Nisâr et: **Nisâr et** la'l u yâkuutu fenâ kıl resm-i nâsûtu (Beyit. 3547)

Nisâr et: Dokuzu helâl istemektir k'ideler **nisâr** (Beyit. 2420)

Nite et: Dedi **nite edem** bu resme buyur yâ Gıyâs (Beyit. 2356)

Niyâz et: Çün nebî bildi onu **etti niyâz** (Beyit. 3149)

Niyâz et: Ede hazretine tazarru' **niyâz** (Beyit. 3834)

Nizâ' et: Hilâfette onunla **ederler** idi **nizâ'** (Beyit. 4637)

Nizâ' et: **Nizâ' etti** her biri dedi ben öldürmüşem (Beyit. 3055)

Nizâm et: Ki yerlerince tuttu **etti nizâm** (Beyit. 591)

Nûr-ı rakam et: Dedi gözlerin gördüm **ederdi nûr-ı rakam** (Beyit. 3132)

Nush et: Pes saâdet şol kişi kim **nush ede** yâ intisâh (Beyit. 399)

Nûş et: Gıdâ-yı rûhu **nûş etsin** bu fercâm-ı musaffâdan (Beyit. 3688)

Nutk et: Dedi nutk eyle **nutk ettidedi** ebsem sakınd'âdâb (Beyit. 138)

Nutk et: Hem ağaç taş kamusu **nutk idiser** (Beyit. 4883)

Nübüvvet et: Dedi her beşer kim **nübüvvet eder** (Beyit. 1757)

Nüzûl et: Ki bir kez Hırâ'da **edipti nüzûl** (Beyit. 1767)

Nüzûl et: Cevab ver kanda kim çöke deve anda **nüzûl edem** (Beyit. 2600)

Nüzûl et / urûc et: **Nüzûl etti urûc etti** cihâna (Beyit. 1343)

Nüzûl et: Harem'de çün **nüzûl etti** Ebû Cehl erdi pes evvel (Beyit. 2227)

Nüzûl et: İndi pes **gözlerine** andan **nüzûl etti** revân (Beyit. 849)

Nüzûl et: Medîne'ye yakın erdi **nüzûl etti** o âlf-câh (Beyit. 2590)

Nüzûl et: **Nüzûl etti** pes peyk-i Hazret Hırâ dağına (Beyit. 1733)

Nüzûl u urûc et: Burûca **nüzûl u urûc ettiler** (Beyit. 3102)

Ol ulû et: Halktan a'lâ idi ammâ **etmez** idi **ol ulû** (Beyit. 1963)

OlSeyr et: Hem sıla-i rahm için **olseyr ede** (Beyit. 325)

Özr et / kabûl et: **Özr ederlerse kabûl ederdi** özrü lûtf ile (Beyit. 1994)

Pâdaş et: Ki ba'zı zâlimi ba'zâ musallat **ederem pâdaş** (Beyit. 3916)

Pâdişahlık et: Dedi Abbas **pâdişahlık etmez** ol (Beyit. 3234)

Pâk et: Geri **pâk ede** yeri kıla ma'mûr (Beyit. 4903)

Pâyimâl et: **Pâyimâl etti** kamusun pâyimâl (Beyit. 3166)

Pervâz et: Hevâlardan ola çün vâz hevâmızda **ede pervâz** (Beyit. 2656)

Pervâz et: Ona **pervâz edip** kondu yigirmi şahs ile fûrsân (Beyit. 2718)

Pes et / hicrân et: Hem öyle Fâtîma etti **pesetti** Mekke'den **hicrân** (Beyit. 2731)

Pîç et: Üçüncü etti beni Havvâ'dan **pîç** (Beyit. 1432)

Ragbet et: Dahi **ragbet et** ahret istegil ber-devâm (Beyit. 2351)

Rahimler et: **Rahimler edicisin** eytâma sen (Beyit. 1772)

Rahmet et: Bize de **rahmet edip** fazlın ile ver cennât (Beyit. 3383)

Rahmet et: Muhammedçün meger Hak **ede rahmet** (Beyit. 2217)

Rahmet et: Ki ya'nî **rahmet eder** Hakk işittim pes kelam savtın (Beyit. 2467)

Rahmet et: Ya'ni kim kılın namâzı **rahmet ede** tâ ki Hû (Beyit. 4116)

Rahmet et / ini et Dedi **rahmet etmedin etti ini** (Beyit. 783)

Rahmet et: Çü **rahmet etti** Rahman oldu ferhan (Beyit. 1280)

Rahmet et: Eger **etmeyesin rahmet** olavüz hâsir ü zayyâ' (Beyit. 1316)

Rahmet et: Dahi siz âsî olmadan size ben **rahmet etmiştim** (Beyit. 1494)

Rahmet et: Kim Allâh size **rahmet etsin** nedir hâliniz (Beyit. 3845)

Rahmet et: Nite onu saklamaya çün **rahmet etti** âleme (Beyit. 2563)

Rahmet et: Oda yaksın Allâh ona **etmesin rahmeti** (Beyit. 4421)

Rahmet et: Bunu âlemlere **rahmet idüben** gönderiserdir (Beyit. 1657)

Rahmet et: Dediler **etsin sana rahmet** Celîl (Beyit. 894)

Rahmetten et: Birisini **rahmetten etdim** idi (Beyit. 745)

Râm et: Ki düpdüz âlemi **râm etti** Allâh (Beyit. 2109)

Recâ et / i'tikaad et: Pes Allah'tan **recâ edin** sözüne **i'tikaad edin** (Beyit. 4189)

Red et: Yürüdükçe kâfir der idi kim **ederse red** (Beyit. 3122)

Redd et: Kıyamazdı **ede redd** ol dem onu (Beyit. 1010)

Ref' et / arz et: Hicâbın **ref' edip** ona cemâlin **arz eder** vaslâ (Beyit. 2151)

Ref' et: Erişti lûtf-ı Rabbânî hicâbın küllî **ref' etti** (Beyit. 2240)

Ref' et: İçine kapdı Deccâli ki **ref' ide** beliyâtı (Beyit. 4839)

Ref'et: Ki Hak Beyt-i Ma'mûr'u **etti ref'** (Beyit. 584)

Refî' et: Bu durur beşinci kim **etti refî'** (Beyit. 2045)

Remîm et: **Remîm etti** Nerîman'ı ne kılar gör cihan bî-dâd (Beyit. 4693)

Remz et: Uşbuyerde üç makaama **remz eder** Allâh der (Beyit. 3581)

Revâ et: Çün ona yaraşır **ede ki revâ** her hâcât (Beyit. 4373)

Revâ et: Hak onun salavâtın **eder revâ** bî-muhâl (Beyit. 4469)

Revâ et: Pes onun yüz dileğin **ede revâ** Allâh da (Beyit. 4373)

Revâc et: Cümle bu rahmetleri onun için **etti revâc** (Beyit. 342)

Revâh et: Cennetin ırmakları ondan akar **eder revâh** (Beyit. 398)

Revân et: Ki bir rek'at içre tamam **eder** idi **revân** (Beyit. 4602)

Revân et: Onu arşın altından **etti revân** (Beyit. 594)

Rıfk et: Ona **rıfk et** telâttuf kıl sözümü eyle istihfâz (Beyit. 3974)

Rızk et: Ona **rızk edem** akl ile ben lisan bilme az (Beyit. 770)

Riâyât et: Eger bensiz çıkar olsa **eder** Allâh **riâyâtı** (Beyit. 4843)

Riâyet et: Gerek kim **edeler** onu **riâyet** (Beyit. 4196)

Riâyet et: Gerek kim **edesin** onu **riâyet** (Beyit. 2095)

Risâlet et / feyz et: Muhammed **risâlet ede feyz ede** zü'l-cemâl (Beyit. 1729)

Risâlet et: **Risâlet** yigirmi üç **edip** tutuptu karâr (Beyit. 4499)

Rivâyet et: Dahi **eder rivâyet** kim işittim kim resûlu'llâh (Beyit. 3444)

Rivâyet et: Musahhah nakl ile **edip rivâyet** (Beyit. 4729)

Rivâyet et: Müfessirler **eder** böyle **rivâyet** (Beyit. 2193)

Rivâyet et: **Rivâyet eder** Câfer-i Sâdık ol kutb-ı dîn (Beyit. 2341)

Rivâyet et: **Rivâyet ederler** dilinden akıttı zülâl (Beyit. 4442)

Rivâyet et: **Rivâyet ederler** ki bir gün aleyhisselâm (Beyit. 4417)

Rivâyet et: **Rivâyet ederler** ki çekti elin bî-cidâl (Beyit. 1736)

Rivâyet et: **Rivâyet ederler** ki geri Alî hakkına (Beyit. 4624)

Rivâyet et: **Rivâyet ederler** ki İblîs yedinci göğsü (Beyit. 681)

Rivâyet et: **Rivâyet ederler** ki kadri şu denlû idi (Beyit. 4596)

Rivâyet et: **Rivâyet ederler** ki Tevrât içinde gelir (Beyit. 4450)

Rivâyet et: **Rivâyet ederler** kim ol seyyidü'l-enbiyâ (Beyit. 2324)

Rivâyet et: **Rivâyet ederler** sahîh dinle ey bahtiyâr (Beyit. 4505)

Rivâyet et: **Rivâyet ederler** ki bir kişi geldi ona (Beyit. 4446)

Rivâyet et: **Rivâyet ederler** ki dedi aleyhisselâm (Beyit. 4553)

Rivâyet et: Dahi İbni Abbas **rivâyet eder** kim resûl (Beyit. 4403)

Rivâyet et: **Rivâyet edenler** dedi dört makaal (Beyit. 569)

Rivâyet et: **Rivâyet eder** ehl-i tefsîr onu dinlegil (Beyit. 544)

Rivâyet et: Ona da gör ki nittiler **rivâyet** öyle **ettiler** (Beyit. 4697)

Rivâyet et: Râviler **etti rivâyet** kim resûl-i kâyinât (Beyit. 2961)

Rivâyet et: Râviler **etti rivâyet** kim resûlu'llâh meger (Beyit. 3206)

Rivâyet et: **Rivâyet etti** râviler haberde söyleyip enmat (Beyit. 1121)

Rivâyet et: **Rivâyet etti** râviler Ömer'den (Beyit. 1361)

Rivâyet et: Bu yerde siyer ehlinden **rivâyet etti** râviler (Beyit. 2083)

Rivâyet et: **Rivâyet etti** râviler Alî'den (Beyit. 191)

Rivâyet et: **Rivâyet etti** râvîler bu sözü ibni Abbas'dan (Beyit. 154)

Rivâyet et: **Ediptir** Şems-i Şîrâzî **rivâyet** (Beyit. 4214)

Riyâzet et: **Riyâzet edip** göklere uçdular ilm ile (Beyit. 538)

Ruc'â et: Dönüben Mekke'den gitti **idüben** şehrine **ruc'â** (Beyit. 3432)

Rucû' et: Dönerdi kendüzi sankim **rucû' ede** yere bedr ay (Beyit. 4163)

Rucû' et: **Rucû' etti** İbni Selûl ebkem a'mâ asam (Beyit. 3114)

Rûh et / cism et: Ne **rûh** ederse **cism** onu **ederdi** (Beyit. 2273)

Rûşen et: Mu'cizâtın **rûşen** ettik size hem çün mâhitâb (Beyit. 2947)

Rücû' et: Beni İshâk **rücû' ede** çü Şâm'a (Beyit. 4822)

Rücû' et: Dininden kim **rücû' ederse** dedi (Beyit. 4147)

Rücû et / taltîf et: **Rücû** ettim ki **Rabb'imide taltîf** (Beyit. 2209)

Rücû' et: Hem buyurmuştur güneş **etse rücû'** (Beyit. 4967)

Rücû' et: **Rücû' ettik** bu sözlerden kemâhî (Beyit. 933)

Rücû et: Tamâm oldu **rücû etti** bu gaayât üzre ol bedr ay (Beyit. 2219)

Rücû' et: Hem âhirdir **rücû' etse** hakaayık (Beyit. 4264)

Rücûme'lliş-şeyâtîn et: Pes **ettiler rücûme'lliş-şeyâtîn** (Beyit. 1610)

Rücû'u et: Çün âhir bana **edersin rücû'u** (Beyit. 2191)

Rüsvâ et: Sonucu bunları **rüsvâ edeler** (Beyit. 4832)

Sabr et: Dahi **sabr edin** tâatâ ma'siyet işlemen (Beyit. 3890)

Sabr et: Dedi **sabr ede** killele açlığa şeb sabâh (Beyit. 2375)

Sabr et: Dedi **sabr edin** ki rahmet bulasız (Beyit. 4044)

Sabr et: Musîbetlere **sabr edip** gözlediler beni (Beyit. 2396)

Sabr et: Zîrâ eger **sabr edesiz** ol şarkı garbı hep tutar (Beyit. 2531)

Sabr et: Dedi **sabr et** yâ Alî kim gör nice olur bu şân (Beyit. 1888)

Sabr et: Onun karnını **sabr etti** buyurdu söyle söyledi (Beyit. 151)

Sagâyir et: Bağışlanmaz ise **sagâyir eden** (Beyit. 655)

Sahâbe et: Ellerin **etti sahâbe** nerdübân (Beyit. 3258)

Salât et: Zîrâ evvel kim **salât eder** bana Allâh eder (Beyit. 4048)

Salât et: Ki kaçan kimse **salât etse** bana her lemeât (Beyit. 4362)

Salât et: **Salât etti** ona evvel o Bîr ü Bâr u bî-hemtây (Beyit. 4168)

Salât et: Ayıttı anılsam **salât etmeyen** (Beyit. 4438)

Salavât et: Kay (y)ûm u **salavât edip** her gün on bî-melâl (Beyit. 4448)

Salavât et: Ki her kim bana günde bin kez **salavât ede** (Beyit. 4398)

Salavât et: Üçüncüsü bu kim bana çok **salavât ede** (Beyit. 4412)

Salavât et: Bana her kim on kez **salavât ede** (Beyit. 4439)
Salavât et: Buyurdu Alî kim **salavât edicek** ona (Beyit. 4468)
Salavât et: Hem buyurdun ki melâik **salavât eder** ona (Beyit. 4346)
Salavât et: Ki halvette sana **salavât eder** (Beyit. 4428)
Salavât et: Ki zîrâ kim ona **salavât edicek** kişi (Beyit. 4469)
Salavât et: Kim ona **salavât ede** görmeye hiç vebâl (Beyit. 4449)
Salavât et: Ona girmez illâ sana çok **salavât eden** (Beyit. 4408)
Salavât et: Sevâbı **salavât edene** gider (Beyit. 4396)
Salavât et / rahmet et: **Salavât etse** ona **rahmet edem** ben sadakaat (Beyit. 4376)
Salavât et: Dahi her ki bana **salavât çok etse** dedi (Beyit. 4400)
Salavât et: Kim ki yüz kez **salavât etse** bana fi'l-lezzât (Beyit. 4372)
Salavât et: **Salavât idüben** görüşse dedi (Beyit. 4429)
Sâlih et: Kimisini **sâlih ettin** kadrini kıldın ulu (Beyit. 4115)
Sa'y et: Şol kadar **sa'y etti** tâ kim düştü egninden ridâ (Beyit. 2974)
Sayd et: Saâdetle **edipdi** devleti **sayd** (Beyit. 4719)
Sayha et: Havâdan **edip sayha** titredi tir tir cibâl (Beyit. 1733)
Sayha et: **Sayha edip** nevha kılıp kimse sağı sağmasın (Beyit. 4056)
Secde et: Geri emr eyledi Allâh melekler **edeler secde** (Beyit. 905)
Secde et: Cemîi **secde ettiler** mehâfetden olup dehhâş (Beyit. 905)
Secde et: Buyurdu pes meleklere kim **ede Âdem'e secde** (Beyit. 903)
Secde et: Buyurdu pes melekler **etti secde** (Beyit. 944)
Secde et: Dedi ona Taâlâ'llâh ki niçin **etmedin secde** (Beyit. 908)
Sefer et: Mezâhirden **sefer ederdi** zâta (Beyit. 2183)
Sefer et: Bu kesret mülkünü kodu **sefer etti** Habîbu'llâh (Beyit. 4130)
Sehv et / tesbîh et: Kaçan kim imâm **sehv ede** siz de **tesbîh edin** (Beyit. 3846)
Selâm et / iblâg et: **Selâm eder** sana Allâh sözünü **ederem iblâg** (Beyit. 4006)
Selâm et: **Selâm ederdim** ona der der idim yâ resûlu'llâh (Beyit. 4164)
Selâm et: Dedi Allâh **selâm eder** buyurur kim revâ mıdır (Beyit. 4660)
Selâm et: Ki sana **selâm eder** ol Hâlık-ı lâ-yenâm (Beyit. 4557)
Selâm et: Pes indi fi'l-hâl Cebrayil Allâh **selâm eder** dedi (Beyit. 2579)
Selâm et / icmâ' et: **Selâm etti** buyurdu pes resûlu'llâh **edip icmâ'** (Beyit. 3994)
Selâm et / icrâ et: **Selâm etti** dedi k'Allâh **ediptir** bu işi **icrâ** (Beyit. 4186)
Selâm et / nidâ' et: **Selâm etti nidâ'** etti ki yâ beyt-i nübüvvette (Beyit. 3978)
Selâm et: Hak Taâlâ gönderip Azrâil'i **etti selâm** (Beyit. 3778)

Selâm et: Hem **selâm etti** dedi kim yâ resulu'llâh namâz (Beyit. 3816)
Selâm et: **Selâm etti** geri dilden sacuban Kevser-i elfâz (Beyit. 3980)
Selâm et: Tahiyât u **selâmetti** dedi yâ hayre halkı'llâh (Beyit. 4006)
Selâm et: Pes erdi ve **selâm etti** bu işte eyledi ihlâs (Beyit. 3930)
Selâm u berd et: **Selâm u berd edem** odda yürüdem (Beyit. 2306)
Selâmet et: **Selâmet ettin** onları ki hîç irgürmedin la'vâ (Beyit. 3529)
Selb et: Zîra aynûnet bulardan **selb eder** keynûneti (Beyit. 3675)
Senâ et / efzây et: **Senâ ederdi** meddahlar bu şî'ri hem **edip efzây** (Beyit. 2609)
Senâ et / duâ et: Kim Allâh'a **senâ etti** resûlüne **duâ etti** (Beyit. 4144)
Senâ et: Pes andan Hak **senâ etti** bu resme söyledi kussâs (Beyit. 973)
Senâ et: **Senâ etti** Allâh'a hamd eyledi bî-şümâr (Beyit. 3875)
Senâ et: Çıkıp minberde Allâh'ın kemâline **senâ etti** (Beyit. 3749)
Ser-firâz et: Anladın mı niçin **ettim** enbiyâdan **ser-firâz** (Beyit. 2424)
Ser-firâz et: Onu cümle halkdan mufaddal **edem ser-firâz** (Beyit. 760)
Seyr et / sibâb et: **Seyr ederken** geldi üç kâfir buna **etti sibâb** (Beyit. 2962)
Seyr et: Dedi göklerde **seyr edin** erişmesin ona îhâş (Beyit. 922)
Seyr et: Gelse çıka Dabbetü'l-arz **seyr ede** dâr u diyâr (Beyit. 4947)
Seyr et: Nice yüz bin yıl avâlim **seyr edip** (Beyit. 1526)
Seyr et: **Seyr eder** Dâvud makaamât bu hayât-bahş ravzada (Beyit. 1544)
Seyr et: Gör nelerden **seyr edip** geldi neye (Beyit. 1524)
Seyr et: Velî dünyâyı **seyr ede** geze hep Şâm'ı Şâmâtı (Beyit. 4847)
Seyr et: Uşbu resme Dabbetü'l-arz **seyr idiser** âlemi (Beyit. 4931)
Sibâk et: Doğdu şimdi ol nebî muhtâr-ı Hak **etti sibâk** (Beyit. 1575)
Siddîk et: Kimisin **siddîk edip** dışın için kıldın dolu (Beyit. 4114)
Sıfât et: Tal'at-'envâr-ı celâl ile ayân **etti sıfât** (Beyit. 3352)
Sıla et: **Sıla etmektir** üçüncü kim erhâma ulaşmaktır (Beyit. 3467)
Sıyâh et: Yarın anda yakasın çâk eyleyip **ede sıyâh** (Beyit. 408)
Sıyâm et: Hem bu âlem halkının kadrince **ederse sıyâm** (Beyit. 2455)
Sihr et: **Sihr ederler** cennete mekt ile alırlar harâc (Beyit. 336)
Sihr et: Belâgatta kelâma **sihr ederler** (Beyit. 2642)
Sirâyet et: Çün **sirâyet etti** asl-ı hubb-ı zât (Beyit. 1534)
Sitîz et: Çıka geldi iblîs **idüben sitîz** (Beyit. 2984)
Siyâh et: Ağladı yaşın yaşın âh eyleyip **etti siyâh** (Beyit. 3807)
Siyânât et: Bula Lüdd'ün kapısında **edinmeye siyânâtı** (Beyit. 4873)

Suâl et: Dedi **ederem** hazretine senin bir **suâl** (Beyit. 4446)

Suâl et: Eger bize **suâl ederse** sâyil (Beyit. 4249)

Suâl et: Geri bize **suâl ederse** sâyil (Beyit. 4290)

Suâl et: Bu kez **etse** bize sâyil **suâli** (Beyit. 4273)

Suâl et: Husûsâ gelip **ettiler** bana ondan **suâl** (Beyit. 1721)

Suâl et: Muhammed **suâl etti** yâ Rab buyur işidem (Beyit. 2342)

Suâl et: Pes andandahi **etti** bu **suâli** (Beyit. 4219)

Suâl et: **Suâl ettim** ben ondan Cebrayîl'e (Beyit. 2126)

Suâl et: Eger bize **suâl etsen** a sâyil (Beyit. 2274)

Suâl et: Gelip ol da **suâl etti** ne kim işittise evsâf (Beyit. 2514)

Suâl et: Hitâb erdi ki vermiştim **suâl etmezden** ön size (Beyit. 1493)

Suâl et: Ki bir kişi **suâl etti** Ömer'den (Beyit. 4215)

Suâl et: Pes **suâl etti** Muâz ister beyân (Beyit. 4959)

Suâl mesâyil et: Ki Rabb'imden **suâlettim mesâyil** (Beyit. 2297)

Sûcûd et: Firiştehlere buyuram ona **ede sûcûd** (Beyit. 760)

Sulh et: **Etiler** pes **sulh** tâ bir yıl dahi ola menâl (Beyit. 3211)

Sulh et: Geldi Osman dedi kim **sulh ettiler** tâ bir yıla (Beyit. 3219)

Sultan et: Bular kimi **ederse** anda **sultan** (Beyit. 4726)

Sultan et: **Etti sultan** onu Rabbü'l-âlemîn (Beyit. 1506)

Sumt et: **Sumt ede** kıla tevekkül bana ol ey fahr-i nâs (Beyit. 2443)

Sumt et: Bu durur ikincisi kim **sumt ede** bî-indirâs (Beyit. 2436)

Surâh et / Hayâlar et: **Hayâlar ederler** döküp yaşlar **edip surâh** (Beyit. 2390)

Surâh et: Dedi niçin yâ Alî bunca **eder** bunlar **surâh** (Beyit. 3831)

Surâh et: Düzdü sunun köpüğünden yerleri **etti sur** (Beyit. 416)

Sutû' et: Sanırdım kim yüce gökten **sutû' ede** yere bedr ay (Beyit. 4164)

Sutû' et: **Sutû' etti** bu kez sırrın içinden nûr-ı tekmîlâ (Beyit. 2170)

Su'ûd et: Bu kez bu melek arşa **eder su'ûd** (Beyit. 4385)

Su'ûd et: Çıktı pes sudan buhâr u hem duhân **etti su'ûd** (Beyit. 415)

Sücûd et: Varır arşın altında **eder sücûd** (Beyit. 4385)

Sücûd et: Hem melekler **etti** onunçün **sücûd** (Beyit. 1504)

Sücûd et: Pes onda beş **sücûd etti** ki kulluğa ola nessâb (Beyit. 166)

Sücûd et: Sana rûhumdan urdum rûh firiştehler **sücûd etti** (Beyit. 1073)

Sücûdu et: Senin gayrine **etmezem sücûdu** (Beyit. 1160)

Sülûk et: Nazar kıl **sülûk edelim** der-pey-i evliyâ (Beyit. 2333)

Sülük et: Ne kadar **ederse** bu yolda **sülük** (Beyit. 379)

Sümta et: Nefsi aç **et sümta** lâzım ol kim oldur ihtizâz (Beyit. 2426)

Sünük damar et: Doldu **et sünük damar** kan cismine (Beyit. 859)

Şahâdet et: İşitti onu Cebrâil **şahâdet etti** tevîde (Beyit. 2150)

Şâz et: Dediler belî yâ resûla'llâh **ettin** idi **şâz** (Beyit. 3854)

Şefâat et: Sen evvel **edesin** halka **şefâat** (Beyit. 4016)

Şefâat et: Kıyâmette sana **şefâat edem** (Beyit. 4384)

Şefâat et: **Ederse şefâat** kılâm ona yevme'l- hesâb (Beyit. 4404)

Şehâdet et: **Şehâdet** ederem bende Muhammed'dir resulû'llâh (Beyit. 3718)

Şehâdet et: **Şehâdet** ederem kim sensin Allâh (Beyit. 1347)

Şehîd et: Önünde idi Mus'ab onu **şehîd ettiler** (Beyit. 3126)

Şekaavet et: Resûlüne Hakk'ın **şekaavet ede** (Beyit. 3019)

Şekk et / karâr et: Dedi **şekk edip etmediler** yakîne **karâr** (Beyit. 2415)

Şerh et: Şunun gibi ki hiç **şerh etmeye** dil (Beyit. 4916)

Şikâr et / şikâr et: Âlemi **ede şikâr** ol onu kim **ede şikâr** (Beyit. 4918)

Şikâyet et: **Şikâyet ettiler** Hak'a kamu metbû' ileetbâ' (Beyit. 1323)

Şikâyet et: Velî **etti şikâyet** ümmetinden (Beyit. 2289)

Şirk et: Ki nice felâh ola ol kavm kim **şirk edip** (Beyit. 3136)

Şirk et: Şu kim **şirk etmese** magfûr ola ol (Beyit. 2201)

Şuhûd et: **Şuhûd eder** idi hüsn-i sıfâtı (Beyit. 2184)

Şuhûd et: Dilerdi cümle eşyâdan vücûdunu **şuhûd ede** (Beyit. 2586)

Şurû' et: Sanasın kim sehâb içre **şurû' ede** yere bedr ay (Beyit. 4162)

Şurûk et: Es'ad-ı ahvâl içinde tal'atı **etti şurûk** (Beyit. 1557)

Şurû'u et: Bana **et** sohbele şimdi **şurû'u** (Beyit. 2191)

Şükr et: Hak'a **şükr edip** eylediler niyâz (Beyit. 2995)

Şükr et: **Şükr edip** el-hamdü'lillâh dedi pes (Beyit. 855)

Şükr et: Bular gayre varıp çok **şükr ederler** (Beyit. 2292)

Şükr et: Dahi **şükr ede** ni'mete tutmaya az onu (Beyit. 2376)

Şükr et: Cümle âlem sana **şükr ettikçe** ona aç hazerât (Beyit. 4354)

Şükr et: Dedi **şükr idervin** ki müslim değil öldüren (Beyit. 4584)

Şükr ile ihlâs et: Kamu eylikleri gördü **ederdi şükr ile ihlâs** (Beyit. 987)

Şükrüm et: Dedi onun için **ettim** ki **şükrüm** kılalar iblâğ (Beyit. 1385)

Şümâr et: Çü çıktı yedi yüz bin **etti** yılını **şümâr** (Beyit. 681)

Ta'bîr et: Dediler pes **edin ta'bîr** ne rengedir bilin himyân (Beyit. 2726)

Ta'tîl et: Dediler erişin tâ'cîl **edin** onun için **ta'tîl** (Beyit. 2733)

Ta'zîz et: İşit nice **eder ta'zîz** onu ol Kaadir ü Mennân (Beyit. 2734)

Taacüb et: **Taacüb edip** dedi yâ sâhibe'l-Kibriyâ (Beyit. 2329)

Tâat et: Gehî yerde geh gökte **tâat eder** (Beyit. 713)

Tâat et: Dedi **iderseniz tâat** ivazlar bulasız elhâz (Beyit. 1207)

Tâat et: Üçüncü budur **ettim** çünkü **tâat** (Beyit. 1158)

Tâc et: Giye takvânın libâsın şer'i başa **tâc ede** (Beyit. 400)

Tafdîl et: Ger beni **tafdîl ederse** eyleyem bunu helâk (Beyit. 843)

Tagyîr et: Dahi bilin günahlar kim **eder** ni'metleri **tagyîr** (Beyit. 3914)

Tahalluk et: Biriyle **tahalluk eden** eyleye igtinâm (Beyit. 4548)

Tahkîk et: Muhakkıklar velî **tahkîk ederler** (Beyit. 2270)

Tahkîk et: Birisin ehl-i bâtın **etti tahkîk** (Beyit. 4253)

Tahkîk et: Bu yerde **etti** ehlu'llâh **tahkîk** (Beyit. 4241)

Tahmîr et: Döndü **tahmîr etti** balçığı yine (Beyit. 786)

Tahmîr et: **Etti tahmîr** onu dest-i kudret ile kırk sabâh (Beyit. 830)

Tahrîk et: Elimi bağladım ben tâ onu hiç **etmeyem tahrîk** (Beyit. 3536)

Tahrîr et: Gel ey hüsn-i takrîri **tahrîr eden** (Beyit. 1863)

Tahsîlâ et: Dedi rûhu ki eyne's-sırr **ederdi** sırrı **tahsîlâ** (Beyit. 2165)

Tahsîlâ et: Benî Sâlim makaamında yetiştî **etti tahsîlâ** (Beyit. 2594)

Tahsîn et / sâbâş et: Ona **tahsîn edip sâbâş edindi** onu pes kardaş (Beyit. 2738)

Tahûr et: Bana mescid hem **tahûr etti** onu (Beyit. 2043)

Tahzîr et: Cinâna eyledi teşvîk cehennemden **edip tahzîr** (Beyit. 3750)

Takaddüm et: Yürüdü **takaddüm edip** eyledi i'tidâd (Beyit. 3841)

Takdîr et: Ne **takdîr ede**Allâh ne ere hükm-i kazâ (Beyit. 2888)

Takrîr et: İşit bir söz **edem takrîr** İmâm-ı Fahr-i Râzi'den (Beyit. 3533)

Takrîr et: İşit imdi **takrîr edem** Âdem'in gelmesin (Beyit. 694)

Takrîr et: Ki zîrâ bunların vasfın kanı dil kim **edem takrîr** (Beyit. 4669)

Takrîr et: Tâ ki **takrîr edem** eltâfin onun (Beyit. 1930)

Takrîr et: Yarattı evvelâ akı işit **takrîr edem** nakli (Beyit. 218)

Takrîr et: Pes şu sözler kim netâyicdir onu **takrîr edem** (Beyit. 4934)

Takrîr et: Âlî dedi sorun bir bir ki bir bir **ettiler takrîr** (Beyit. 2726)

Takvâ et: Hak Taâlâ buyurur **takvâ edendir** olunuz (Beyit. 3622)

Takvâ et: Bular onlar dururlar kim ki **takvâ ede** Allâh'tan (Beyit. 3771)

Taleb et: **Ederlerdi talep** onu haber verdi o âlî-rây (Beyit. 2243)

Ta'lîm et: Bir oğlana mualim **etse ta'lîm** (Beyit. 3473)
Ta'lîm et: Ki zîrâ şol ki Hak'ti **etti ta'lîm** (Beyit. 3416)
Tamâm et: **Tamâm etti** makaalâtı yetiştirdi müheyyâdan (Beyit. 3719)
Tamam et: **Tamam ettik** bu mevzı'da tamâm estâr-ı mi'tâcı (Beyit. 2490)
Tamâm et: Çü Bedr'in gazâsına **etti tamâm** (Beyit. 3099)
Tamâm et: Mekke fethin çün **tamâm etti** resûl (Beyit. 3308)
Tamâm et: Çünki Adn uçmağını yarattı Hak **etti tamâm** (Beyit. 345)
Ta'n et / inâd et: Kî **ta'n etti inâd etti** Hak'ın buyruğuna gaşşâş (Beyit. 917)
Tapu et: Yatsa gece az uyurdu Hakk'a **ederdi tapu** (Beyit. 1990)
Ta'rîf et: Ki halka Hakk'ı **ta'rîf etti** Ahmed (Beyit. 2762)
Târümâr et: Âlî ile pes Hamza **etti onu târümâr** (Beyit. 3050)
Tasavvur et: Çün **tasavvur edemez** mâiyyetin (Beyit. 2036)
Tasdîk et: Bu durur îmân ki **tasdîk edeler** gönül ile (Beyit. 3629)
Tasdîk et: Budur altıncısı çünkim **edersiz** kimseyi **tasdîk** (Beyit. 2487)
Tasdîk et: Kılalar emr ü nehy onlar Kitâbın **edeler tasdîk** (Beyit. 1481)
Tasdik et: Ki **tasdik ede** tâ seni mu'cizât (Beyit. 1847)
Tasdîk et: Resûlü tâ ki **tasdîk ede** ümmet (Beyit. 2265)
Tasdîkât et: Ki beni görmeden îmân getirip **ede tasdîkât** (Beyit. 3770)
Tasdîk et: Getirdi anda îman **etti tasdîk** (Beyit. 2694)
Tasfiye et: **Etti** tâ gönüllerini **tasfiye** (Beyit. 3180)
Taslît et: Niçin oğlanlarına **etti taslît** (Beyit. 1165)
Tasrîh et: Velî biz **edelim** şol sözü **tasrîh** (Beyit. 1586)
Tasvîr et: Tasavvurda tasdîki **tasvîr eden** (Beyit. 1863)
Tatbîk et: Birisin ehl-i zâhir **etti tatbîk** (Beyit. 4253)
Tatbîk et: Edip teşrî' ile tahkîki **tatbîk** (Beyit. 4241)
Tatvîr et: Çünki **tatvîr etti** onu hikmet-i tadrîc ile (Beyit. 831)
Tavaf et: **Tavaf ederler** iken beyti nâgâh (Beyit. 4915)
Tavâf et: Dedi varın **tavâf edin** cihânı (Beyit. 1616)
Tavâf et: **Tavâf ede** Âdem hem oğlanları (Beyit. 577)
Tavâf et: **Tavâf edip** onu kılalar namâz (Beyit. 588)
Tavâf et: Binâ eyle ol evde pes **tavâf et** onu kıl tehlîl (Beyit. 1291)
Tavâf et: Götürdüler **tavâf etti** tamâm yüz yıl olup ayyâş (Beyit. 924)
Tavâf et: **Tavâf ettiler** mescidi nâleler eyleyip (Beyit. 3868)
Tavâf et: Ka'be'ye geldi **tavâf etti** resûl (Beyit. 3256)

Tavâf et: Râzı olmadı Kureyş bu yıl **tavâf etmesine** (Beyit. 3211)
Tavâf et: **Tavâf ettiler** tâ ki tûfân-ı Nûh (Beyit. 580)
Tavâf et: Ziyâret eyledin onu **tavâf ettin** kılıp ta'zîm (Beyit. 1302)
Tavâf et: Tâ visâli Ka'be'sin **ede tavâf** ü ola hâc (Beyit. 341)
Tavâf et: Gökleri ve yerleri **etti tavâf** (Beyit. 799)
Tâvâh et: **Tâvâh ettiler** onu cümle ervâh (Beyit. 182)
Tavf et: **Tavf edip** vuslat bulalar demeyeler el-firâk (Beyit. 1580)
Tavf et: Varıp arşı kuşattılar **tavf edip** (Beyit. 729)
Ta'vîlâ et: Bu sözdür sözlerin sağı **edin** bu söze **ta'vîlâ** (Beyit. 2160)
Ta'yîn et: Sana bir bir onu **ta'yîn edeyin** (Beyit. 4825)
Ta'yîn et: **Etti ta'yîn** bir mizâcî a'deli (Beyit. 1538)
Tayy et: Cihânı cümle **tayy etti** bu mirkaat üzre ol bedr ay (Beyit. 2223)
Tazarru' et: **Tazarru' edip** ağladı dedi ey bî-zevâl (Beyit. 1726)
Tazarru' et: **Tazarru' edip** Allâh'a figân u zârı kıldılar (Beyit. 3958)
Tazarru' et: **Edeler** Hakk'a **tazarru'** ağlaşalar zâr u zâr (Beyit. 4949)
Ta'zîm et: Buyurdu geri **ta'zîm edin** onu (Beyit. 945)
Ta'zîm et: Çün onu **ta'zîm eden** Allâh ola (Beyit. 1928)
Ta'zîm et: Gerektir imdi sâdâta halâyık **edeler ta'zîm** (Beyit. 4673)
Ta'zîm et: Kim Allâh'ı **ta'zîm edip** emrini sımasa (Beyit. 779)
Ta'zîm et: Onu **ta'zîm edip** Allâh bağışladı yüce dergâh (Beyit. 4129)
Ta'zîm et: Husûsâ ki **ta'zîm ederse** olur çok müsâb (Beyit. 4412)
Ta'zîm et: **Etti ta'zîm** ol nebî yüzler süridi ümmeti (Beyit. 1579)
Ta'zîm et: İndi anda bin melâyık dîni **ta'zîm etmeğe** (Beyit. 2976)
Ta'zîmât et: Pes on bir bin yıl eğlendi izamda **etti ta'zîmât** (Beyit. 205)
Ta'zîm et: Ayağın durdu Hakk'a **etti ta'zîm** (Beyit. 181)
Ta'ziye et: Sayrular sora varırdı **ta'ziye ederd'ölü** (Beyit. 1983)
Ta'ziye et: **Etti** pes ashâba Allâh **ta'ziye** (Beyit. 3180)
Tebcîl et: Ki Hakk onu kamudan **etti tebcîl** (Beyit. 1595)
Tebcîlâ et: Salât-ı cum'a kıldı ol **edip** Allâh'ı **tebcîlâ** (Beyit. 2594)
Tebdîl et: **Eder** kısmetleri **tebdîl** akıdır gözden acı yaş (Beyit. 3914)
Tebîlg-i ahkâm et: Zi feyz ıssı sultan ki **tebîlg-i ahkâm eder** (Beyit. 1809)
Tebtîlâ et: Budur uş sırr-ı ev-ednâ pes **etti** Hakk'a **tebtîlâ** (Beyit. 2168)
Tebyîn et: Önet dinle ki hoş **tebyîn edeyin** (Beyit. 4825)
Tecellî et: Dediler Rabbenâ Hakkaa **tecellî et** bilâ-ihfâ (Beyit. 80)

Tecellî et: Nûr-ı mahz idi vücûd **etti tecellî** ebedâ (Beyit. 3353)

Tecellî et: **Tecellî etti** sadrımdan nehâr oldu şeb-i deycûr (Beyit. 4759)

Tecellî et: Bu sebebdendir ki Hak **etse tecellî** bir kula (Beyit. 3666)

Tecellî et: Çü nûr-ı Hazret-i izzet **tecellî etti** sırrına (Beyit. 2169)

Tecellî et: Çü nûr-ı kibriyâ-yı zât **tecellî etti** âlemde (Beyit. 4762)

Tecrîd et: Geri âlem rûsûmundan onu **tecrîd ederd'**ol şâh (Beyit. 2586)

Tedbîr et: Kim ne **tedbîr ede** ahzâb ile ol (Beyit. 2836)

Tedkîk et: Elâ ey tâlib-i tahkîk işit kim **edelim tedkîk** (Beyit. 2153)

Teemmül et: **Teemmül edeler** tâ hilmin onun (Beyit. 2645)

Teennî et / hırâs et: İvmeye **ede teennî** sabr ile **ede hırâs** (Beyit. 845)

Tefâhür et / kibriyâ et: Bu resme **tefâhür edip kibriyâ ettiler** (Beyit. 765)

Tefrîh et: Yüz urdu şükr kıldı **etti tefrîh** (Beyit. 173)

Tehlîl et: Ki bir yerden kamu **tehlîl edeler** (Beyit. 4798)

Tehlîlâ et: Sana Hak kıldı erzânî **edesin Hakk'a tehlîlâ** (Beyit. 2144)

Tekbîr et: Durdular saf saf sahâbe uydular **tekbîr edip** (Beyit. 3827)

Tekebbür et: **Tekebbür ederler** muallimlere intifâh (Beyit. 2388)

Teklîf et: Nedir hikmet ki **teklîf etti** onu (Beyit. 1157)

Teklîf et: Bana tâat buyurdu **etti teklîf** (Beyit. 1156)

Tekmîl et: Nübüvvet verdi Allâh **etti tekmîl** (Beyit. 1437)

Tekmîlâ et: Ayağına sürüp yüzler **ederler izzî tekmîlâ** (Beyit. 2601)

Tekzîb et: Onu **tekzîb ede** bu kavm ki geçmeye fişârâtı (Beyit. 4857)

Tekzîb et: Resûlünü **tekzîb edenler** gelir (Beyit. 3064)

Tekzîb et: Buları **etmeniz tekzîb** kırlarlar çün haber iblâğ (Beyit. 1380)

Telbîs et: Bakıp gördü onu İblîs hased kıldı **edip telbîs** (Beyit. 988)

Te'lîf et: Ki **te'lîf ede** tâ kalbin yehûdun (Beyit. 2764)

Te'lîf et: Bir elde bir abâ **etmişti te'lîf** (Beyit. 4200)

Te'lîf et: İkinci budur **etti çünkü te'lîf** (Beyit. 1156)

Temâs et: Devr kıldı iki yüz yıl **etmedi cisme temâs** (Beyit. 848)

Temâşâ et: Tâ ki âşıklar **temâşâ edeler** açtık nikaab (Beyit. 2940)

Temessül et: **Temessül edip** şekl-i insâna tîz (Beyit. 2984)

Temessür et: Kelâm-ı hafîdir **temessür eder** def'-i vahy (Beyit. 1818)

Tenâd et: Niçin el kakıp **ettiniz eller ile tenâd** (Beyit. 3845)

Tenâvül et: Dedi kanı taâmüm kim onu **idem tenâvül ben** (Beyit. 1129)

Tenzîlâ et: Ki her biri seni **ede** makaamâtında **tenzîlâ** (Beyit. 2599)

Terakkî et: Ki tâ **ede terakkî** rûkn-i islâm (Beyit. 2753)

Terakkî et: Günde gün **etti terakkî** olısar sâhib-kırân (Beyit. 1876)

Tercîh et: Dedi çün ihtilâf oldu pes **ettik** bu sözü **tercîh** (Beyit. 2158)

Tereddüd et: Kimsenin aslâ **tereddüd** etmeyiptir mevtine (Beyit. 4083)

Terk et / ihtiyâr et: **Terk edip** dünyâyı ukbâ **ihtiyâr** etmiş idi (Beyit. 1997)

Terk et: Getirdim bir zülâli kim içen **terk ede** kevneyni (Beyit. 2670)

Terk et: Kim ki keşfe erdi ise kâyinâtı **terk eder** (Beyit. 3588)

Terk et: Kim silâhın **terk ede** bulsun aman (Beyit. 3242)

Terk et: Nedendir kaani olmuşsun hevâya **terk edip** Hû'yu (Beyit. 3734)

Terk et / îlâfet: Dedi **terk ettin** istisnâ onunçün **etmedim îlâf** (Beyit. 2518)

Terk et: Var idi anda bir râhib ki **terk etmişti** mâl emlâk (Beyit. 1653)

Tesbîh ü takdîs et: Bana **tesbîh ü takdîs et** benim zikrimde kıl isrâ' (Beyit. 1291)

Tesbîh et: Ki yetmiş bin yıl **etti** ona **tesbîh** (Beyit. 173)

Teskîn et: Pes koyup tahtımda **teskîn** idesiz (Beyit. 4046)

Teslîm et: Na'am dedi kamu halk **etti teslîm** (Beyit. 3416)

Tesviye et: Nite **edem tesviye** onun ile (Beyit. 891)

Teşrîf et: Medîne'ye çü **teşrîf etti** Ahmed (Beyit. 2762)

Tetebbu' et: Niçin ona **tetebbu' etmeyeler** (Beyit. 2706)

Tevâzu et: Halka **ederdi tevâzu** ger şerîf ü ger vazî' (Beyit. 1969)

Tevbe et / dileket: **Etti** sekizde **tevbe** ol dedi pes **et** benden **dilek** (Beyit. 2582)

Tevbeet: Eğer **etmeseler tevbe** erişmez rahmet-i Feyyâz (Beyit. 1070)

Teveccüh et: Yürüyüp kıldı vedâ' **etti teveccüh** geri pes (Beyit. 3376)

Tevhîd et / tecrîd et: Onun zâtını **tevhîd etti** tahmîd Onun zâtını **tecrîd etti** temcîd (Beyit. 174)

Tevhîd et: Kim ki **tevhîdetse** ol bula cinân (Beyit. 3157)

Te'vîl et: Bu sözü **eder** iken **te'vîl** ona (Beyit. 3154)

Te'vîl et: Onu **te'vîl ettim** kim erer musîbet bana (Beyit. 3111)

Tevvâb et: **Edem** âlemlere rahmet olam kullarıma **tevvâb** (Beyit. 141)

Tezyîn et: Dürr ile yâkuut ile **tezyîn ediptir** Kirdigâr (Beyit. 4955)

Ticâret et: **Ederdi ticâret** Hicâz u Yemen Mısr u Şâm (Beyit. 1824)

Titvâf et: Kıldadı tâkını mihrâb **ederdi** yüzünü **titvâf** (Beyit. 1475)

Tulû' et: Çün **tulû' ede** güneş zerrât olup zâhir hisân (Beyit. 1908)

Tulû' et: Onu kim gördü âlemde **tulû' ede** yere bedr ay (Beyit. 4165)

Tulû' et: Onun ardınca pes Sâlih kemer gibi **tulû' etti** (Beyit. 1460)

Turâb et: Unuttu ahd ü peymânı **turâb etti** onu agrâz (Beyit. 1061)

Ucb et / fahr et: Etmeye **ucb** u tekebbür **fahr edip** yevme'l-vitâs (Beyit. 851)

Urûc et: **Urûc eder** hakîkî mâlike ol (Beyit. 3511)

Urûc et / nüzûl et: **Urûc etti nüzûl etti** bu mîkaat üzre ol bedr ay (Beyit. 2224)

Urûc et: Çü mîrâca **urûc etti** semâvât üzre olbedr ay (Beyit. 2219)

Urûc et: Kalbde pes **etti urûc** erdi makaam-ı rûha çün (Beyit. 3277)

Urûc et: **Urûc etmişti** onunla ki ta'zîmen ve îclâlâ (Beyit. 2141)

Urûc et: Âlem-i nefsin makaamından **urûc etti** çıkıp (Beyit. 3271)

Utâs et: İndi hayşûme lisâna ağzına **etti utâs** (Beyit. 849)

Üç suâl et: Dediler **üç suâl edin** eger bilse ikisini (Beyit. 2511)

Ümmetin hesâbı et: **Hesâbı ümmetin** etmeyedim (Beyit. 2288)

Va'de et / Hak et: Ona **va'de ediptir Hak** nitekim **etti** Mûsâ'ya (Beyit. 4140)

Va'de et: Ki zîrâ **va'de eden** ben size erzâkı dünyâda (Beyit. 2488)

Va'de et: Dedi bu oldur kim Allâh **va'de etmişti** çünân (Beyit. 4098)

Va'de et: Şu nusrat ki **va'de idüpsin** onu (Beyit. 3065)

Vahy et: Pes evvel yere **vahy edip** söyledi (Beyit. 732)

Vahy et: Çü vakt oldu kim **vahy ede** ol Ganî Zü'l-cemâl (Beyit. 1729)

Vahy et: Geldi pes Kur'an buyurmuş Hak Taâlâ **vahy edip** (Beyit. 2864)

Vahy et: Kim Allâhu Taâlâ **vahy edeydi** (Beyit. 2767)

Vahy et: Pes andan **vahy ede** Allâh u Hâdî (Beyit. 4889)

Vahy et: Ki **vahy etti** Mûsâ'ya izzi celâli ile (Beyit. 4451)

Vahy et: Dahi **vahy etti** anda iki âyet (Beyit. 2193)

Vahy et: Ne **vahy etti** sana Rabb'in eser ver (Beyit. 2287)

Var et: Ki dünyâ çün seni ben **etmedim var** (Beyit. 2192)

Vasf et: Pes kanı diller kim onu **vasf ede** (Beyit. 1929)

Vasf et: Yarattı şöyle kim **vasf edemez** dil (Beyit. 178)

Vasf et: Ben kim olam bahr-i bi-pâyan sıfâtın **vasf edem** (Beyit. 3194)

Vasf et: Bu kemâl ile kim onu **vasf ede** (Beyit. 1929)

Vasf et / vasfet: Dediler **vasf etetti vasf** zafer verdi o âlf-rây (Beyit. 2245)

Vasiyet et: Buyurdu Hak ki Şis'e **et vasiyyet** (Beyit. 1416)

Vasiyyet et: **Vasiyyet ederem** dedi ki kimse çekmeye hiç baş (Beyit. 3912)

Vasiyyet et: Dahi biri birine îmân **vasiyyet ede** (Beyit. 3888)

Vasiyyet et: Ömer hazretine pes **etti vasiyyet** bu kez (Beyit. 4568)

Vasiyyet et / takvâ et: **Vasiyyet iderem** size ki **takvâ edin** Allâh'tan (Beyit. 3763)

Vasl et: Pes bekaa ender bekaada **vasl et** onu sana sal (Beyit. 3201)

Vedâ et: Ehl-i beyti'yle **vedâ ederken** erişti Bilâl (Beyit. 3815)

Vedâ et: Dedi kim bilin ey ashab **vedâ ider**venin size (Beyit. 3752)

Vefâ et: Cünki va'de eyledi lâ-şekk **eder** ahde **vefâ** (Beyit. 2859)

Vefâ et: Va'dine sâdık ola hem ahbine **ede vefâ** (Beyit. 2449)

Vefâ et: Nice **etmeye vefâ** çün sâdıkul-kavl eyledi (Beyit. 2860)

Vefât et: Çün işittiler melekler kim **vefât eder** resûl (Beyit. 3781)

Vefât et: Şu yerde kim **vefât etti** o yerde kodular onu (Beyit. 4171)

Vesâk et: Kim onundur nasr u izzet dînine **edin vesâk** (Beyit. 1568)

Veziir et: Çün ism-i Rabb işitt' anı iki ismi **vezîr etti** (Beyit. 97)

Vifâk et: Geldi Azâzil ol laîn gördü kim **etmişler vifâk** (Beyit. 2526)

Vusûl et: Görmesem seni kime **edem vusûl** (Beyit. 3804)

Vusûlet: Bir elini magribden **etti vusûl** (Beyit. 596)

Vuzû et: Kimi bulmadı su kim **ede vuzû** (Beyit. 2983)

Yâd et: Gözün yaşlar ile dola aceb **eder** misin hiç **yâd** (Beyit. 4701)

Yâd et: Kasem **yâd edip** vermedi toprağın (Beyit. 740)

Yâd et: Görse bülbül lâle-zârı gülsitânı **yâd eder** (Beyit. 4941)

Yağma et: Ey dirîgâ nakş-ı âlem **etti yağma** gönlünü (Beyit. 4942)

Yâr et: Zühdü **yâr ede** seve âlimleri ihlâs ile (Beyit. 2445)

Yâr et: Evvel **etti** kendüzine onu **yâr** (Beyit. 2031)

Yâr et: Çü **yâr ettin** bizi yâre nazar kılma pes agyâre (Beyit. 2665)

Yarak et: Dedi **kankı** dondan **edelim** kefenlerde **arak** (Beyit. 4040)

Yarak et: Pes Şeybe geldi ileri dedi kim **edelim arak** (Beyit. 2532)

Yarak et: Çün iki saf ceng için **etti arak** (Beyit. 3317)

Yardım et: Ki ben size **yardım edem** lâ-yezâl (Beyit. 3016)

Yardım et: Ebû Cehl ayıttı İlâhî ki sen **yardım et** (Beyit. 3028)

Yavuzluk et / ihâş et: Kaçan **yavuzluk etseler eder** uluları **ihâş** (Beyit. 3915)

Yigirmi beş gazâ et: Kendüzi **etti yigirmi beş gazâ** küffâr ile (Beyit. 2952)

Yoldaş et: Ede yoksulları **yoldaş** bunlara ola tutaş (Beyit. 2445)

Yüksek et: Birbirinden **yüksek etti** cenneti (Beyit. 309)

Zâhir et: Gazab hem **etmedin zâhir** dalâlet vermedin bâtın (Beyit. 3529)

Zâhir et: Onu **zâhir etti** bu dillerde tuttu kıyâm (Beyit. 1817)

Zâhir et: İderler **zâhir** in'amı serâser fitne-i ifnâ (Beyit. 3530)

Zaîf et: Pes açtı arkasın gerçi **zaîf etmiş** idi emrâz (Beyit. 3950)

Zann et: Velî **zann et**medim kim nice kimse (Beyit. 1040)
Zârî et: N'edersin bâğ u gülzârî çün **eder** bâğ u gül **zârî** (Beyit. 2051)
Zât et: Bu kez erdi tecellî **zât** vücûdun mahv-i mahz **etti** (Beyit. 2171)
Zât et: Zîra **zât etti** tecel'lî fil-hakîka ve's-selâm (Beyit. 3282)
Zelîl et: Kimi dilersen **zelîl edersin** onu bî-nevâ (Beyit. 2867)
Zevk et: **Eder** cennet ehli taâm u şarâb ile **zevk** (Beyit. 2372)
Zeyn et: Kim onun ile **zeyn ede** âlemi (Beyit. 731)
Zihâb et: Sırâtın karanülüğında **ederken zihâb** (Beyit. 4405)
Zikr et: Çün üstümde yok bir ehad **zikr ede** dil-nüvâz (Beyit. 768)
Zikr et: Üçüncü kez ki Hakk'ı **zikr edeler** (Beyit. 4801)
Zikr et: Resûlu'llâhı **zikr etti** tahiyyât eyledi ifşâ (Beyit. 4184)
Zikr et: Külli eşyâ seni **zikr ettikçe** ona zikr eyle (Beyit. 4354)
Ziyâde et: **Ziyâde idevüz** biz de kılavuz kadrini i'lâ (Beyit. 3540)
Ziyân et: Bulardır **ziyân etmeyenler** cihanda hemîn (Beyit. 3891)
Ziyâret et: Dilesen **edem ziyâret** geri gidem bî-lecâc (Beyit. 3796)
Ziyâret et: **Edin** Tanrı'nızın beytin **ziyâret** (Beyit. 3422)
Ziyâret et: Resûle gelirler **ziyâret ederler** müdâm (Beyit. 4592)
Ziyâret et: Bindi pes ashâb ile Ka'be **ziyâret etmeğe** (Beyit. 3209)
Ziyâret et: Kim **ziyâret etmeğe** mi eyledin bana revâc (Beyit. 3794)
Zuhûr et: Pes evvel kim **zuhûr etti** vücûdun hil'atın giydi (Beyit. 98)
Zuhûr et: Tâ **zuhûr etti** kemâlât-ı sıfât ile tamâm (Beyit. 3272)
Zulm et: Kodu kan eyleyen **zulm edeni** hatta ona (Beyit. 3380)
Zulm et: Dediler Rabbenâ ya'ni zalemnâ nefse **zulm ettik** (Beyit. 1316)
Zulm et: Haramdır **zulm idüben** alman emvâl (Beyit. 3409)

3.7.1.2. Yardımcı Fiili "ol-"Olan Birleşik Fiiller

Âbâd ol: Benem mahbûb gönül mülkü benim ile **olur âbâd** (Beyit. 4661)
Âbid ol: İşbu ahvâl **olmasa âbid** degil çatmaya kaş (Beyit. 2453)
Âb ol: Be-gâyet etti istihyâ hayâdan sankim **oldu âb** (Beyit. 165)
Ac u susuz ol: Habs eyleyelim onu biz tâ kim **ola ac u susuz** (Beyit. 2533)
Açlıktan ol: Gözü nûru **açlıktan ola** ede inbiâs (Beyit. 2360)
Âdem ol: Beni **Âdem ola** ya gayri neseb (Beyit. 512)
Âdil ol: Kimi kim gördü alnın **oldu âdil** (Beyit. 187)

Adû ol: Kendi nefsiyçün kakıyıp **olmaz** idi hiç **adû** (Beyit. 1970)

Afv ol: Biri bu suçum **oldu** Mekke'de **afv** (Beyit. 1430)

Afv ol: Ol Sırât'ı dahi geçse **afv ola** cürmü cünâh (Beyit. 406)

Âgâh ol: Bulurdu zât-ı tecrîdi onunçün **oldıdı âgâh** (Beyit. 2588)

Âgâh ol: Ki yâ Ahmed **oldun** mu **âgâh** ki zâhidlere (Beyit. 2400)

Âgâh ol: Kim öyle vakti idi **oldu âgâh** (Beyit. 2781)

Agnâ ol: Kamudan sıdk içinde **oldu agnâ** (Beyit. 22)

Ahfâ ol: Egerçi ol yüce zâtı gözüktü **oldu hem ahfâ** (Beyit. 3741)

Ahfâ ol: Şu dem kim Refref ile **oldu ahfâ** (Beyit. 15)

Âhir ol: Benimle **âhir oldu** cümle edyân (Beyit. 3761)

Âhir ol: Bil ki bir sâat kalıptır ömrün **âhir olmağa** (Beyit. 4084)

Âhir ol: Kamusu çün **âhir olı** sar hebâ (Beyit. 4651)

Ahmâ ol: Budur dördüncü fahşâdan zinâdan **olalar ahmâ** (Beyit. 3467)

Ahsen ol: Ki kimin sözü ondan **ahsen ola** (Beyit. 2758)

Akl ol / anda ol: Kanda kim **akl ola** ben **anda olam** (Beyit. 866)

Akreb ol: Sana ben de yâ Mûsâ **akreb olam** şol kadar (Beyit. 4452)

Aktâb ol: Bunlar onlardır ki hassû'l-hass olup **aktâb olur** (Beyit. 3672)

Akvânebî ol: Sen **olurdun nebî** âlemde **akvâ** (Beyit. 26)

Al ol: Ki yâkuut-i ahmer dudağı solup **oldu al** (Beyit. 1710)

A'lâ ol: Yıkanlar yıkılır **olmazlar a'lâ** (Beyit. 3410)

Alçak ol / gönlü ol: Yer gibi **alçak ola** gök gibi **gönlü ola** gin (Beyit. 853)

A'lem ol: Biri bu kim aceb kim **a'lem ola** (Beyit. 942)

Âlem ol: Yazılmaz katre deryâdan eger **âlem ola** hattât (Beyit. 2482)

Âlem-ârây ol: Cemâli güldü **oldu âlem-ârây** (Beyit. 2322)

Alî ol: Geldiler islâma **oldular alî** (Beyit. 1916)

Âlim ol: Niceler **âlim oldular** hakîkat Hakk'ı buldular (Beyit. 3450)

Âlim ol: Kimi kim gördü sadrın **oldu âlim** (Beyit. 188)

Âlî-şân ol: Karındaş etti tâ kadri buların **ola âlî-şân** (Beyit. 2740)

Almalu ol: Ardına kimse alırdı **olur ise almalu** (Beyit. 1998)

A'mâ ol: Döndü bular **a'mâ olup** bir şemmesin görmediler (Beyit. 2568)

Aman ol: Hem Ebû Süfyân için **olsun aman** (Beyit. 3243)

Amel ol: Ne hak üzre **amel olur** ne bâtıldan yığılır (Beyit. 4683)

Anım ol: Resûlu'llâh diledi kim selâmı **anım olan** Hakk'ın (Beyit. 2149)

Ârız ol: Pes ona **ârız oldu** üç merâtib (Beyit. 107)

Ârif ol: Yoğ idi cevher-i zâtı nice **ârif ola** Hakk'ı (Beyit. 915)

Armagan ol: Bu sözler **armagan olsun** bulardan etmezem iskaat (Beyit. 2478)

Arslan ol: Resûlüne **arсланam oldum** bu dem uş süvâr (Beyit. 3044)

Arş u ferş ol / seb'-ı tıbâk ol: Olmasaydın **olmaz** idi **arş u ferşseb'-ı tıbâk** (Beyit. 1571)

Arz ol: **Arz olurdu** her mahalle ona uçmağ u tamu (Beyit. 1997)

Arz ol: Pes **olurdu** hüviyyette celâline kemâli **arz** (Beyit. 2587)

Arz ol: Göstere tâ in'ikâsa **arz ola** ayn-ı cemâl (Beyit. 3188)

Arz ol: Kim ol dünyâ idi geldi gözükte sana **arz oldu** (Beyit. 2076)

Arz ol: Lemhada **arz olur** id'âlem-i mülki melekût (Beyit. 3349)

Arz ol: Muntazırlar ki **arz ola** arasât (Beyit. 4333)

Âs ol: Hüseyin ile Hasan bile dediler niçin **oldu âs** (Beyit. 3933)

Hazîn ol: İşittiler ashab **hazîn oldular** (Beyit. 2992)

Ashab ol / ahab ol: Niceler **oldular ashab** niceler **oldular ahab** (Beyit. 3449)

Ashâb ol / ekmel ol: Pes öyle **olsa ashâbekmel ola** (Beyit. 2715)

Ashab ol: Arab çün bildi buldu **oldu ashab** (Beyit. 2713)

Âsî ol: **Âsî olam** Tanrı'ya edem kapısından iyâs (Beyit. 842)

Âsî ol: Çü **âsî oldunuz** gidin katımdan (Beyit. 1043)

Âsî ol: Dahi siz **âsî olmadan** size ben rahmet etmiştim (Beyit. 1494)

Âsî ol: Eğer **âsî ola** cümle erişmez şefkat-i Feyyâz (Beyit. 1071)

Âsî ol: Niçün **olalar âsî** mülk ıssına (Beyit. 503)

Âsî ol: Revâ mıydı ki Âdem **ola âsî** (Beyit. 1023)

Âsî ol: Sıdım buyruğun **oldum âsî** sana (Beyit. 1032)

Âs ol: Kamu ni'metlerimden yin benim şükürümde **olman âs** (Beyit. 979)

Âşık ol: Bu kez halk **âşık oldu** cân u dilden (Beyit. 2625)

Âşık ol: Hadice ona **âşık olmuş** idi (Beyit. 1674)

Âşikâr ol: Tâ güneş doğunca magribden **olunca âşikâr** (Beyit. 4957)

Avret ol: Dedi kanı benim ağım dedi agın **ola avret** (Beyit. 1132)

Ayân ol: **Ayân ola** cemâl-i vech-i Sübhân (Beyit. 4001)

Ayân ol: Çünkü bu mu'ciz dahi **oldu ayân** hep gördüler (Beyit. 2884)

Ayân ol: Dedi âh vâ kurbetah vâ şiddetâh **oldu ayân** (Beyit. 4100)

Ayân ol: Ki tâ kim aynımız sana **ayân ola** bilâ-gayni (Beyit. 2664)

Ayân ol: Rûm elinin kasrı hep **oldu ayân** (Beyit. 2851)

Ayân ol: Sana düşte **olmadı mıdı ayân** (Beyit. 1849)

Ayân ol: Tâ ki miftah-ı guyûp **ola ayân** (Beyit. 1533)

Ayân ol: Ki zâhir eyledi Kuds'i **ayân oldu** ona her cây (Beyit. 2240)

Âyât ol: Okuduğu zikr ile **âyât ola** (Beyit. 326)

Aydıcı ol: Hem buyurdu salavât **aydıcı olun** ki bana (Beyit. 4371)

Âyet ol: Çün on dördüne erdi **oldu âyet** (Beyit. 1666)

Âyîne ol: Çü gördüler kim **olmuştur** Hak'a **âyîne ol** bedr ay (Beyit. 2604)

Ayn ol: Mahv edip düpdüz hicâbı cümle gaybı **ayn ola** (Beyit. 3291)

Ayyâş ol: Götürdüler tavâf etti tamâm yüz yıl **olup ayyâş** (Beyit. 924)

Az ol: Rızası **az olur** kabûl eylemez ma'zeret (Beyit. 2387)

Âzâd ol: Dedi **olsun âzâd** ki ceng etmeye her civan (Beyit. 4612)

Âzâd ol: Oğlu kızı olmaya **âzâd ola** (Beyit. 4973)

Âzâd ol: İçinden kuş başanısar kafesten **olısar âzâd** (Beyit. 4706)

Âzâd ol: Melâletten **âzâd olup** gülmeği (Beyit. 3908)

Bahîl ol: **Bahîl ola** dedi beni görmeyen (Beyit. 4437)

Bahtiyâr ol: Pes diye sen ehl-i cennetsin kim **oldun bahtiyâr** (Beyit. 4927)

Bâkî ol: Hemîn Allâh **olur bâkî** niderse hükm onun olur (Beyit. 3711)

Bâkî ol: İşit bunda **olan bâkî** kelâmı (Beyit. 2267)

Bâkî ol: Ki ümmetle **olasız onda bâkî** (Beyit. 2300)

Bârid ol: Ki zîrâ andağı oda buyurdu kim **ola bârid** (Beyit. 3541)

Bâ-salâh ol: Yalan gelmeye hiç dilinden **ola bâ-salâh** (Beyit. 2376)

Baş ol: İblîs arada **baş olup** ayag uzattı bed-fiâl (Beyit. 2547)

Bedr ol: Hilâli **bedr olup** doldu resûlün (Beyit. 3743)

Bedr-i istidrâk ol: Kamer raks urdu meclisde çün **oldu bedr-i istidrâk** (Beyit. 1646)

Belirsiz ol: **Belirsiz** oldular fersâ savurdu tozlarını bâd (Beyit. 4695)

Belirsiz ol: Şöyle kim **ola belirsiz** yapısı (Beyit. 4963)

Belirsiz ol: Düşiser toprağa cismi **belirsiz olısar** resmi (Beyit. 4708)

Beyân ol: **Beyân** oldu şânında unvân-ı fasl-ı hitâb (Beyit. 2337)

Bî-hilâf ol: Zîra **bin yıl** Ka'be put-hâne **oluptu bî-hilâf** (Beyit. 1578)

Bir at üstüne ol: **Bir at üstüne** oluptu ol sūvâr (Beyit. 2903)

Bir iylik ol: Hem Ebû Süfyân'a **bir iylik ola** (Beyit. 3239)

Bir kezîn ol: Sanasın ki hep **bir kezîn** oldular (Beyit. 2992)

Bu hâle ol: **Bu hâle** oldular gâyet peşîmân (Beyit. 1018)

Bu sekizden ol: Olmayalım **bu sekizden** biz garîb yâ Müstegâs (Beyit. 294)

Bu sözler ile ol: Kim **ola bu sözler ile** ol amel kıla tamam (Beyit. 2463)

Bukrat ol: Husûsâ **Mûsa ve İsâ** kim **ola** Bû Alî **Bukrat** (Beyit. 1151)

Dîvân u lîvân ol: Buların **oldu** pes **dîvân u lîvân** (Beyit. 2709)

Bunda ol: Emr kıldı Hak ki ben **bunda** **olam** (Beyit. 866)

Bünyâd ol: Ya **olur** âlem-i âfât çü yoktur günbede **bünyâd** (Beyit. 4707)

Bünyâd ol: Ki **bünyâd** **olalı** cihan mülküne (Beyit. 3078)

Bürhân ol: Ona bir hikmet verem kim nûr ile **bürhân** **ola** (Beyit. 2429)

Bürhân ol: Nübüvvet tâcına **bürhân** **olan** ol (Beyit. 2704)

Bütün ol: **Bütün** **oldu** geri derhâl çıkıp gitti makaamına (Beyit. 2503)

Câmid ol: Pes buyurdu ol köpüğe tâ kim ol **câmid** **ola** (Beyit. 420)

Cânım ol: Dedi her biri **cânım** **olsun** fidî niderem (Beyit. 3125)

Câvidân ol: Nice kim **olurlar** idi **câvidân** (Beyit. 4489)

Cem' ol: Anda **cem'** **oldu** semâvât ehli hep (Beyit. 878)

Cem' ol: Başı **cem'** **olur** arşın altında kuyruğ ile (Beyit. 624)

Cem' ol: Bu sözden sonra **cem'** **oldular** ashab (Beyit. 4155)

Cem' ol: **Cem'** **ola** cümle melekler dola yerden tâ Simâk (Beyit. 4052)

Cem' ol: **Cem'** **olup** ashâb subhu kıldılar (Beyit. 3230)

Cem' ol: Dedi **cem'** **oldu** zürriyyât Hak etti bir nazat iblâğ (Beyit. 1373)

Cem' ol: Kim nidâ ede melekler **cem'** **ola** (Beyit. 876)

Cem' ol: Siz gelin dört bin mübâriz **cem'** **olun** (Beyit. 3316)

Cem' ol: Zümre zümre **cem'** **oluban** eylemen benden fikâk (Beyit. 4053)

Cem' ol: Bir yere **cem'** **oldular** nas Mekke'ye (Beyit. 3240)

Cem' ol: Bu sözde cümle **cem'** **olup** pes âgâh ol bu ma'nâdan (Beyit. 3701)

Cem' ol: Dahi havzıma **cem'** **olasız** kıyâmette siz (Beyit. 3903)

Cem' ol: Dedi şöyle bilin hakkaa ki **cem'** **oldu** bugün ezdâd (Beyit. 4682)

Cem' ol: Dedi yâ Rab bilmezem dedi kaçan kim **cem'** **ola** (Beyit. 2435)

Cem' ol: Geldi Ebû Cehl ileri dedi kabâyil **cem'** **olup** (Beyit. 2537)

Cem' ol: Gelip bir yerde **cem'** **oldu** sanasın halka-i ifrâğ (Beyit. 2510)

Cem' ol: Kabâyil **cem'** **olup** geldi kemâhi (Beyit. 1593)

Cem' ol: Kamu **cem'** **olup** yürüdü cümle kavm-i Kureyş (Beyit. 3109)

Cem' ol: Pes buluştu Âmine **cem'** **oldu** Abdullâh ile (Beyit. 1554)

Cem' ol: Pes cümle Dâr-ı Nedve'de **cem'** **oldular** oturdular (Beyit. 2526)

Cemâd ol: Denizde yürürlerdi **olurdusular** **cemâd** (Beyit. 539)

Cenâh ol: Kim **ola** fakîre mahabbet açıla **cenâh** (Beyit. 2378)

Ceng ol / mecbûr ol: Koyavuz sizi **ceng** **ola** karındaşlar **ola** **mejbûr** (Beyit. 4790)

Cevher ol: Eridi **cevher** oldu su nazardan buldu çün lezzât (Beyit. 223)

Cezâ ol: Ki ya'nî reâyâyâ zulm ile **ola cezâ** (Beyit. 4645)

Cihân ol: Gördü gün batmış **cihân** olmuş habeş (Beyit. 2823)

Cihâna ol: Biri bu mutmainn **olma cihâna** (Beyit. 1422)

Cihân ol / fikâk ol: Zîrâ bu resme **olmasa olmaz cihân** ondan **fikâk** (Beyit. 2539)

Cihân ol: Ki arşın yemîninde **olur cihân** (Beyit. 636)

Cuma' gün ol: İkaamet etti tâ **cuma' gün** olunca hem ol yerde (Beyit. 2592)

Cüdâ ol: Bular tarafütü'l-ayn kadar benden **olmaz cüdâ** (Beyit. 2392)

Cühhâl ol: Sözüüm tutun ki **cühhâl** olmayasız (Beyit. 3413)

Yerde ol: Şarâbın **ola yerde** çeşmelerden (Beyit. 1102)

Çok ol: Bunun ümmetleri **çok** olıdır (Beyit. 2115)

Çok ol: Günâhı ger **ola** onun denizler köpüğünden **çok** (Beyit. 1496)

Dalâlette ol: **Dalâlette** olıdır kıldır infisâl Allâh (Beyit. 2082)

Dâr ol: Niceler meydân-ı derdin **oldular** devrinde **dâr** (Beyit. 4937)

Darb ol: Şerâyî'de **darb** oldu sikke onun adına (Beyit. 2336)

Dâyim ol: **Dâyim** ola ol benim tesbîhime tehlîlime (Beyit. 2448)

Dâyir ol: **Olur** bu merkeze **dâyir** kamu elfâz ile ma'nâ (Beyit. 3464)

Defn ol / irak ol: Dedi yerde **defn** olurlar yerden **olmazlar irak** (Beyit. 4032)

Defn ol: Dedi ben de ihtiyâr ettim ki yerde **defn** olam (Beyit. 4033)

Defn ol: Onunla bile giderler ki **defn** olunca istilkaa (Beyit. 3566)

Delîl ol: Mu'cize her kim nebîdir sıdkına **olur delîl** (Beyit. 2941)

Dellâl ol: Velî **dellâl** olur geri hayâl-i vaslına evlâ (Beyit. 3735)

Der-meâs ol: Bunlarınla bile **ola** cânı gönlü **der-meâs** (Beyit. 2452)

Derrâk ol: Buyurdu tâ Ebû Tâlib **ola** kulluğuna **derrâk** (Beyit. 1643)

Dest-res ol: Resûle getirdi **olup dest-res** (Beyit. 1858)

Dest-res ol: Tuttular arşı çün **oldu dest-res** (Beyit. 237)

Destûr ol: Sonra pes **destûr** olur bana firîştehler gelir (Beyit. 4049)

Devam ol: Tâ celâl ile cemâlim **ola** meşhûdun **devam** (Beyit. 3288)

Diri ol: Dedi saklayam onları nice kim **olalar diri** (Beyit. 2476)

Diri ol: Nice kim **diri** ola cân ile ten (Beyit. 1109)

Disârın ol: Benim tesbîhim **ola** hem **disârın** (Beyit. 1103)

Dopdolu ol: Hem kemâlât ile zâtı **olmuş** idi **dopdolu** (Beyit. 1967)

Dopdolu ol: **Dopdolu** olasarây u kasr u köşk sûk u ficâc (Beyit. 351)

Dullâl ol: Ki benden sonra **dullâl** olmayasız (Beyit. 3413)

Dûr ol: Kaçan kim ümmete kılıç gire **olmaya** ayruk **dûr** (Beyit. 4777)
Dûr ol: Kim Hak'a şirk eylediler kim ederse **dûr olur** (Beyit. 3593)
Düpdüz ol: Geri **olur** idi **düpdüz** ederdi onu istimsâk (Beyit. 1631)
Dürr ol: İnâyet eylese katre acı deryâda **dürr ola** (Beyit. 1308)
Dürr ü mercan ol: Denizlerde **olurdu dürr ü mercan** (Beyit. 1239)
Dürr ü yâkuut ol: Kulaklarda **olurdu dürr ü yâkuut** (Beyit. 1669)
Düşüm ol: Be-nâgâh **düşüm olur** bir gece ben (Beyit. 43)
Ebed ol / mülk ol: Dedi Âdem ne **mülk olur** bu cennet ger **ebed olsa** (Beyit. 997)
Ebhâ ol: Onunçün şems-i kevineyn **oldu ebhâ** (Beyit. 18)
Efdal ol: Bular kırk dirhem etse **efdal ola** (Beyit. 2715)
Ehl-i cennet ol: Bulup rahmet **olalar ehl-i cennet** (Beyit. 1364)
Ehl-i îmân ol: Hak'ı hak bilem **ehl-i îmân olam** (Beyit. 1787)
Ehl-i nifâk ol: Komaya bir ehl-i şirki yoğ **ola ehl-i nifâk** (Beyit. 1576)
Ekmelü'l-kâmilîn ol: Pes ol **ekmelü'l-kâmilîn olısar** (Beyit. 1835)
Ekrem ol: Biri bu kim aceb kim **ekrem ola** (Beyit. 942)
Eltâf ol: Kamu âlemlere senden şefâatla **ola eltâf** (Beyit. 4018)
Elû ol: Tâ yürek salınmayup **olmaya açlıktan elû** (Beyit. 1981)
Emânet ol: Ki tasvîr eyledi Allâh **emânet oldu** pes bir taş (Beyit. 1224)
Emcâd ol: Nite işrâk ede pes nûr ya müminler **ola emcâd** (Beyit. 4683)
Emîn ol: Dedi bilmezem dedi **olup** hesabdan **emîn** (Beyit. 2401)
Emîn ol: **Emîn olman** benim mekrimden aslâ (Beyit. 1179)
Emîn ol: Mekke'ye girer varır ashâb ile **olur emîn** (Beyit. 3207)
Emîn ol: Onun için **oldu ol rûh-ı emîn** (Beyit. 246)
Emîr ol: Anûş pes dedi Kaynan'a **emîr ol** (Beyit. 1443)
Emîr ol: Anûş'u kıldı yerine **emîr ol** (Beyit. 1443)
Emr ol: **Emr ola** Azrâîle kim sağ elin arş altına (Beyit. 5000)
Emr ol: Dedi **emr olsa** götürem geyürdi hıl'at-ı elfâz (Beyit. 1226)
Ensâr ol: Gördüler onunçün Kureyş Ensâr ona **ensâr olur** (Beyit. 2525)
Epsem ol: Söylemeye şol ki mâlâyâ'nidir **epsem ola** (Beyit. 2437)
Erbâb-ı elbâb ol: Onunçün **oldular erbâb-ı elbâb** (Beyit. 2713)
Erkaa ol: Onunçün **oldu arşın kadri erkaa** (Beyit. 16)
Esâs ol: Dedi yâ Ahmed bilir misin ne vakt **olur esâs** (Beyit. 2434)
Esrâr ol: Bilmedi u'cûbe-i **esrâr olısar** şeh-şinâs (Beyit. 836)
Eşyâ ol: Çü gördü Mekke'nin kavmi be-küllî **oldular eşyâ** (Beyit. 2503)

Etbâ' ol: Eger şakk eylesen onu **olavüz** sana biz **etbâ'** (Beyit. 2499)

Etkaa ol: Çün **etkaa ola** pes ola ol eazz-i kirâm (Beyit. 4552)

Etkaa ol: Onun altıncısıdır bagy kibirden **olalar etkaa** (Beyit. 3468)

Evlâd ol: Dediler senden **olısardur evlâd** (Beyit. 967)

Evsâfin ol: Kim **ola evsâfin** onun sâyesi (Beyit. 1934)

Evzâ' ol: Pes **oldular** ona münkaad ne kim buyurdısa **evzâ'** (Beyit. 2495)

E'zâf ol: Yüzünde berk ederdi nûr **olurdu** günde gün **e'zâf** (Beyit. 1460)

Ezan ol: **Ezan oldu** ikaamet aydınıldı (Beyit. 2262)

Ezkâ ol: Dediler nefsi sâlik **olsa ezkâ** (Beyit. 3499)

Fahhâs ol: Resûlu'lâh işitti çin pes ağıladı **olup fahhâs** (Beyit. 3928)

Fahhâş ol: Ya urdumsa onubir kezyâ **oldumsa** ona **fahhâş** (Beyit. 3918)

Fahhâş ol: Çü dergâhımda istikbâr edersin **oluben fahhâş** (Beyit. 910)

Fâide ol: Bize ne **fâide ola** bu zâhir türlü ni'metten (Beyit. 3531)

Fakir ol / kakır ganî ol: **Fakir olsa kakır ganî** olıcak kibr eder (Beyit. 2383)

Fakîr ol: Şu kim ilmi vardır onun **olmadı ol fakîr** (Beyit. 2422)

Fân ol: Bekaayı değışme fenâya **olursun çü fân** (Beyit. 4616)

Fânî ol: Cümle halk **fânî olısar** kimsene bulmaz necâh (Beyit. 3810)

Fânî ol: Ki Osman u Alî **fânî oluban** döktüler ecsâd (Beyit. 4699)

Fârig ol: Çün Âdem **fârig oldu** bu duâdan (Beyit. 1268)

Fârig ol: Onunçün **fârig oldular** hezârân Tûr-ı Mûsâ'dan (Beyit. 3713)

Fâsid ol: Ol kaçan **fâsid olursa** hep cesed eder fesâd (Beyit. 3616)

Fedâ ol: **Fedâ olsun** sana atam anam der (Beyit. 3923)

Fedâ ol: **Fedâ olsun** sana dedi atam anam kamu esbât (Beyit. 3960)

Fedâ ol: Hep **fedâ olsun** sana yolunda versin cümle can (Beyit. 4092)

Fehhâs ol: Dedi Âdem nedir mehrin beyân et **olayın fehâs** (Beyit. 982)

Fehm ol: Her sözü üç kez der idi tâ ki **fehm ola** eyü (Beyit. 2002)

Felâh ol: Ki nice **felâh ola** ol kavm kim şirk edip (Beyit. 3136)

Fenâ ol: Fenâdan ön **fenâ olgıl** komasın hiç eser Allâh (Beyit. 2052)

Fenâ ol: Ne bilsin pes **fenâ olan** kişi ism-i müsemmâdan (Beyit. 3711)

Fenâ ol: Hem geri etmek yerinde **olmamıştı hiç fenâ** (Beyit. 2883)

Ferah ol: Kaldı hatunlar **ferah olup** giderdiler melâl (Beyit. 4067)

Ferah-nâk ol: İşitip onu kamu ashab **ferah-nâk oldular** (Beyit. 2858)

Ferhan ol: Çü rahmet etti Rahman **oldu ferhan** (Beyit. 1280)

Ferrâğ ol: Onunçün göz yumup gittim velî hâşâ **olam ferrâğ** (Beyit. 4011)

Feth ol: Hem ardınca Amûriyye **ola feth** (Beyit. 4879)
Feth ol: Ya'ni **feth oldu** ona envâr-ı rûh etti kıyâm (Beyit. 3274)
Feth ol: Bu üçü **feth olacak** çıka Deccâl (Beyit. 4880)
Feth ol: Onun ardınca Rûmiyye **ola feth** (Beyit. 4879)
Feth ol: Pes onun zamânında **feth oldu** Mısır ile Şâm (Beyit. 4570)
Fevt ol / emîn ol: Çünkim Muhammed **fevt ola** şerrinden **olavüz emîn** (Beyit. 2530)
Fevt ol: Mahzarında nesne **fevt olmaz** idi (Beyit. 2008)
Fidî ol: Atam anam yoluna **olsun fidî** (Beyit. 2843)
Fidî ol: Atam anamyoluna **olsun fidî** (Beyit. 3236)
Fitne ol: Dedi sonra **olısar** katı **fitne** (Beyit. 4815)
Gâfil ol: **Gâfil olma** çü böyledir âlem (Beyit. 4334)
Gâfil ol: Ki benden kişi **gâfil olsa** onu yaka nâr (Beyit. 2423)
Gâlib ol: Hem **olısar** durur **gâlib** bu ümmet (Beyit. 4812)
Gâlib ol: Bu kez cânında **gâlib oldu** eşvâk (Beyit. 1696)
Gâlibü'l-iştîyâk ol: Pes **oldu** ona **gâlibü'l-iştîyâk** (Beyit. 1843)
Gâlip ol: Kim ona dilerse ki **gâlip ola** (Beyit. 3894)
Gam ol: Dahi yoktur evlâdı kim **olsalar gam** yiye (Beyit. 2407)
Gamnâk ol: Çü gördü gelmedi Cibrîl be-gâyet **oldu gamnâk ol** (Beyit. 2517)
Gamnâk ol: Arıttım kalbini bundan bu işte **olmagıl gamnâk** (Beyit. 1635)
Gark ol: Basra şehri cümle suya **gark ola** (Beyit. 4978)
Gark ol: Şöyle kim yer yüzü **oldu nûra gark** (Beyit. 2854)
Gark ol: Çü isyan denizinde yâ Rabbi **gark olmuşuz** (Beyit. 4504)
Gark ol: Ki deryâ-yı aşkında bir katreyem **gark olup** (Beyit. 4473)
Gark ol: Ki fir'avn cezâ eyledi **gark olurken nice** (Beyit. 3060)
Gark ol: Kim ay yüzünün nûruna **gark olurdu** diyâr (Beyit. 4506)
Gark ol: Pes gerektir ma'rifet detyâsına **gark olasın** (Beyit. 4945)
Gark ol: Tâ meâsî denizine **ola** her kişi ki **gark** (Beyit. 3381)
Gaşşâş ol: Dahi Hakk'ım için siz de bu dem **olman bana gaşşâş** (Beyit. 3917)
Gavvâs ol: Bilâl'e emr kıldı kim **ola** tiz kamçıya **gavvâs** (Beyit. 3929)
Gayb ol: Dedi yâ Hadîce ki **gayb oldu ol** (Beyit. 1785)
Gâyet ol: Bir iş **oldu gâyet** bedîu'l-beyân (Beyit. 3077)
Gâyetü'l-gâyât ol: Hidâyet ona âyetti kim **ola gâyetü'l-gâyât** (Beyit. 201)
Gâyib ol: Bunu dedi **oldu** gözünden geri **gâyib ol** (Beyit. 1742)
Gâyib ol: Eger ol melekse **olur gâyet ol** (Beyit. 1783)

Gece ol: Çün **gece** oldu dinle kim nitdi o şâh-ı ber-kemâl (Beyit. 2544)

Ger ol: Dedim **ger ola** takdîr-i îlâhî (Beyit. 42)

Hoş ol: Göğsümün üstünde idi oturup **hoş** oldu hâl (beyit. 4069)

Gulâm ol: Kim Muhammed kullarının kuluna **ola gulâm** (Beyit. 3306)

Gül-i'zâr ol: Çü güle güleryüzü, âlem **ola gül-i'zâr** (Beyit. 699)

Habîb ol / layık ol: Pes **habîb** olmağa **layık ol ola** (Beyit. 2030)

Habîb ol: **Habîb** oldu kendüye ol sûret-i ma'nî-dâr (Beyit. 3036)

Hâc ol: Tâ visâli Ka'be'sin ede tavâf ü **ola hâc** (Beyit. 341)

Hadîs ol: **Hadîs** olsa kim oldur ilm-i ahrâ (Beyit. 41)

Haffâz ol: Olalar râkî' ü sâcid **olalar** emrime **haffâz** (Beyit. 3976)

Haffâz ol: Terâzî kîlede adl ü emânette **olup haffâz** (Beyit. 1205)

Haffâz ol: Oruçtu hacc-ı Beyt idi kim **olalar** tutup **haffâz** (Beyit. 1204)

Haffâz ol: Semâya arza dağlara k'**olalar** götürüp **haffâz** (Beyit. 1203)

Hak din ol: Eğer sizde **Hak din** olaydı bu gün (Beyit. 2988)

Hâk ol: Kon beni şol yerde kim kabrim **olısar** anda **hâk** (Beyit. 4047)

Hâk ol: Ne yerde merkebi gitse çemen çiçek **olurdu hâk** (Beyit. 1629)

Hakaayık ol: Kâşif-i gayb-ı **hakaayık olısar** (Beyit. 803)

Hakikat ol: Çü bildin kim **oldu hakikat** Muhammed resûl (Beyit. 1820)

Hâlî ol: Çâr unsurdan **oldu hâlî** zât (Beyit. 4314)

Halîfe ol: **Halîfe** olup sürdü ahkâm-ı şer'iyeyi (Beyit. 4566)

Halîfe ol: Ki dördü **olmuş** idi ki **halîfe** (Beyit. 4816)

Halîfe ol: Ki kimse **halîfe** olup ideler iktidâ (Beyit. 4643)

Halîfe ol: Ki sonunda **halîfe olıvarsan** (Beyit. 4029)

Halîfe ol: Ömer çün **halîfe** olup eyledi ihtîşâm (Beyit. 4570)

Halîfe ol: Husûsâ kim buyurmuştu k'**olam** yerde **halîfe** ben (Beyit. 1067)

Halvet ol: Dedi **halvet** olup bu dünyâyı ardına at (Beyit. 2353)

Hammâm ol: Dedi kanı benim evim dedi evin **ola hammâm** (Beyit. 1128)

Harâb ol: Biri sünnetim dirgüren **olmuş** iken **harâb** (Beyit. 4411)

Harâb ol: Dediler kim işitmişiz **harâb ola** mı ol ma'mûr (Beyit. 4794)

Harâb ol: Ki tâ kim **harâb olıcak** eyleye el-iyâz (Beyit. 2406)

Hâram ol: Hâcetim yerde sen idin yer yüzü **oldu hâram** (Beyit. 4086)

Harâm ol: Onu koymasın cennete cennet **olsun harâm** (Beyit. 4560)

Harâm ol: Hakikat bil ki cennetler **harâm olmuş** durur halka (Beyit. 4024)

Harâm ol: Hitâb erdi ki yâ Âdem bugün Mekke **harâm olsun** (Beyit. 1306)

Harem ol: Çün **olmuştur harem** ona ki dârü'l-mülk-i Rabbânî (Beyit. 2788)

Harî ol: **Harî olmaz** idi ona hırâda (Beyit. 1705)

Hâs ol: Cümlegökler yerler ehline namâzı **olsa hâs** (Beyit. 2454)

Hâsıl ol: Gitti hicret erdi vuslât **hâsıl oldu** hep merâm (Beyit. 3267)

Hâsıl ol: Çıkarmışken onu arşa ki tâ **hâsıl ola** agrâz (Beyit. 2470)

Hâsir ü zayyâ' ol: Eger etmeyesin rahmet **olavüz hâsir ü zayyâ'** (Beyit. 1316)

Hasr ol: Nasra va'de eyledi **hasr olmuş** iken bize Hak (Beyit. 2859)

Hâşi' ol: **Hâşi' ola** ol namazda ede farza ictihâd (Beyit. 2450)

Haşr ol / muâtab ol: Çü **haşr olam muâtab olmayadım** (Beyit. 4750)

Haşr ol: Bekaa-yı zâta **haşr ola** tecellî ere esmâdan (Beyit. 3709)

Haşr ol: Çü çıkam bârî hiç **haşr olmayadım** (Beyit. 4749)

Haşr ol: Dedi Allâh'a gidersiz **haşr olup** yevme't-talâk (Beyit. 4036)

Haşr ol: Derildiler ulu'l-elbâb kamu **haşr oldular** fi'l-bâb (Beyit. 2719)

Haşr ol: Cümle emlâk onun ile **haşr ola** (Beyit. 257)

Hatm ol: Tamâmet levh içi doldu kalme kurudu **hatm oldu** (Beyit. 222)

Hatm ol: Bunda **hatm oldu** bilin esrâr-ı vahyin âhiri (Beyit. 2462)

Hayâl ol: Mücerred Hû'nun adından **hayâl olur** hemin hâsıl (Beyit. 3735)

Hayârâ ol: Benim lûtfumdan **olalar hayârâ** (Beyit. 2309)

Hayârâ ol: Cemâlinden kim **olurlar hayârâ** (Beyit. 48)

Hayât ol: Hayâtına **hayât ola** hayâtı (Beyit. 1699)

Haydan ol: Dedi onun için kim **haydan oldu** (Beyit. 959)

Hâyib ol: Ve ger **ola** şeytân durur **hâyib ol** (Beyit. 1783)

Hâyir ol: Ki hattâ ümmetim **olmaya hâyir** (Beyit. 2200)

Hayr ü hayri'r-râhimîn ol: Kim **ola hayr ühayri'r-râhimîn ol** (Beyit. 2204)

Hayrân ol: Akl onunçündür k'ona **hayrân ola** (Beyit. 392)

Hayrât ol: Dâyimâ işi onun **hayrât ola** (Beyit. 326)

Hâzır ol: Kamu **hâzır olup** ederlerdi ceng (Beyit. 3083)

Hâzır ol: Ben ona nazar ettiğim bile **hâzır ola** (Beyit. 2360)

Hâzır ol: Dahi her kanda kim **hâzır olasız** (Beyit. 2779)

Hazîn ol: **Hazîn oldu** büküldü kaddi çü lâm (Beyit. 2982)

Hâzin ol: Ki **hâzin ola** cennete nâzır u şehriyâr (Beyit. 683)

Hazîn ol: Be-gâyet **hazîn oldu** andan Resûl (Beyit. 1759)

Helâk ol: Sonra kılsınlar sahâbe **olmasın** bunlar **helâk** (Beyit. 4054)

Helâk ol: Sûr ura **ola helâk** cümle halâyık ittîrâd (Beyit. 4996)

Helâk ol: Bir deveye bâdiyede ac u susuz **ola helâk** (Beyit. 2535)
Helâk ol: Dediler duâ kılısana kim **olalar helâk** (Beyit. 3138)
Helâk ol: Ki susuz bu yerde **olasız helâk** (Beyit. 2990)
Hem-nişîn ol: **Hem-nişîn ola** benim dostlarıma ayrılmaya (Beyit. 2452)
Heşşâş ol: Ne yarattım bu göklerde görüp **olsun onu heşşâş** (Beyit. 923)
Hezâr ol: Dahi verdi Mîkâil'e beş yüz **oldu hezâr** (Beyit. 3026)
Hezârân ol: Salât ile selâm **olsun hezârân** (Beyit. 4309)
Hırâb ol: Dinle pes Bedr'in gazâsında nice **oldu hırâb** (Beyit. 2964)
Hızr ol: Karada **Hızr ola** deryâda İlyâs (Beyit. 4296)
Hızr ol: Ki tâ ben **Hızr olam** câmım bi-aynin beyne lâ-meyni (Beyit. 2669)
Hicâb ol: **Oldu hicâb** ay yüzine sankim bürüdü bir gamâm (Beyit. 2560)
Hicâb ol: Unuttun âlem-i aslı **hicâb oldu** sana faslı (Beyit. 2053)
Hicâb ol: Çün on iki **hicâb oldu** Hak'ın rahmetleri doldu (Beyit. 204)
Hicret ol: **Oluptu hicret** on bir yıl bu yıldan tuttular târih (Beyit. 4124)
Hilâl ol: Ki yâ Âtike niçin **oldu Muhammed hilâl** (Beyit. 1709)
Hilâl ol: **Olmamış idi mübârek yüzünün bedri hilâl** (Beyit. 4066)
Hiyâc ol: Şöyle kim insân erişmez ol ile **olur hiyâc** (Beyit. 357)
Hoca ol: Bu söze cevâb **ol** durur kim bu âlem **hoca** (Beyit. 533)
Hor ol: Şol ki düştü şübheye düşer harâma **hor olur** (Beyit. 3612)
Hullâs ol: Benim birliğimi bilip **olalar emrime hullâs** (Beyit. 975)
Hûr ol: Şol ki canlar cennetinin ravzasına **hûr olur** (Beyit. 3607)
Hurrem ol / Âbâd ol: **Hurrem oldu** cân u dil **âbâd olup** (Beyit. 3248)
Âfitâb ol: Şöyle kim gündüz yüzüne hüccet **olur âfitâb** (Beyit. 2941)
Hümâ ol: Hevâ-yı hüviyyette **oldular hümâ** (Beyit. 4655)
Hümâm ol: Cinânın kapıların açıp kim **ola hümâm** (Beyit. 4556)
Hümâm ol: Gehî bu melek sûretinde **olurdı hümâm** (Beyit. 1803)
Hümâm ol: Yerime nasb eyledim **olsun hümâm** (Beyit. 3818)
Ikaab ol / gayyâz ol: Ve ger isyân eder **olsan ıkaab ola** sana **gayyâz** (Beyit. 1219)
Irag ol: Bilirem der ise ger ol yalandır pes **olun irag** (Beyit. 2513)
Irağ ol / ahfâ ol: Gidip gözden **ırağ oldu** zaman geçti **olup ahfâ** (Beyit. 3435)
Irağ ol: Bunun gibi katı vakte niçin **oldun idi ırağ** (Beyit. 4009)
Irah ol: Hoş imişse **olmaz idi aslâ mescidden irah** (Beyit. 3825)
Irah ol: Ki yâ Ahmed **olgil bu dünyâdan igen irah** (Beyit. 2384)
İbâdet ol / âk ol: Emr ede **ola ibâdet olmayalar** kimse **âk** (Beyit. 1577)

İblâğ ol: Kimi gökçek kimi çirkin bu resme **oldular iblâğ** (Beyit. 1384)

İbtidâ ol: Çü Hak'tan **ibtidâ oldu** onadır intihâ geri (Beyit. 4767)

İbtidâ ol: Bir ak salkımdı cennetden kim **ola ibtidâ ol** as (Beyit. 918)

İfnâ ol: Nizâm-ı mümkünat **olsun** erişmesin sakın **ifnâ** (Beyit. 96)

İfrâğ ol: Cemîi enbiyâ ondan **olısar** kalaba **ifrâğ** (Beyit. 1403)

İhbât ol: Ki kurtulam kıyâmette oda tâ **olmayam ihbât** (Beyit. 3962)

İhbât ol: Ki şol dem k'Âdem ü Havvâve İblîs **oldular ihbât** (Beyit. 1121)

İnfâ ol: Azâ eylediler size egerçi **oldular ihfâ** (Beyit. 4195)

İhlâl ol: Ki sen nûru bize inzâl kim **ihlâl ola** tehlîla (Beyit. 2602)

İhtibâs ol: İçer cümle mü'min hiç **olmayalar ihtibâs** (Beyit. 3903)

İhtilâf ol: Dedi çün **ihtilâf oldu** pes ettik bu sözü tercîh (Beyit. 2158)

İhtilâf ol: Bu sebebdan **oldu** ahlak **ihtilâf** (Beyit. 787)

İhtimâm ol: Dedi dedi kim bugün ömrüm **olısar ihtimâm** (Beyit. 4077)

İhtirâk ol: Ya'ni kâfirler cehennemde **olısar ihtirâk** (Beyit. 1573)

İhtisâr ol: Tâ kitâbımız **ola câmi'** mülâhhas **ihtisâr** (Beyit. 4934)

İhtiyâr ol / tayyâş ol: Arada **ihtiyâr ola** bu yolda **olmaya tayyâş** (Beyit. 914)

İki pâre ol: İki pâre oldu sankim iki yay (Beyit. 2818)

İki pâre ol: İki pâre olup pes ay Hırâ'nın indi üstüne (Beyit. 2502)

İki pâre ol: İki pâre oldu cevher heybetinden inşirâh (Beyit. 413)

İki pâre ol: Ay iki pâre oldu parmağından (Beyit. 18)

İki yıl dört ay ol: Çün **oldu iki yıl dört ayatası** dünyeden gitti (Beyit. 1640)

İkinci âsî ol: İkinci âsî oldum kıldı uryân (Beyit. 1431)

İ'lâm ol: Çü İsâ'ya bu ahvâl **ola i'lâm** (Beyit. 4911)

İltihâk ol: Dedi Ebû Cehl ona sen **olma** bizimle **iltihâk** (Beyit. 2527)

İltihâk ol: Dedi peygamber kim ümmet kande **olur iltihâk** (Beyit. 4032)

İlyâs ol: Hızr suda kuruda **ilyâs olur** (Beyit. 1512)

İmâm ol: Çün **oldu imâm** uydu ashâb ona bî-hilâf (Beyit. 4564)

İmâm ol: Çün onu komuştu resûlu'llah **ola imâm** (Beyit. 4563)

İmâm ol: Kurdu âlem mâverâsında harem **oldu imâm** (Beyit. 3295)

İmâm ol: Var Ebû Bekr'e ayıt **olsun imâm** (Beyit. 3818)

İmâm ol: Çün iki gün **imâm oldu** salâta (Beyit. 2263)

İmam ol: Dedi peygamber kim ol **olsun imam** (Beyit. 3820)

Îmân ol: Kanda kim **îmân ola** ben andayam (Beyit. 868)

Îman ol: **Oldu** pes **îman** hayâ onunla yâr (Beyit. 869)

İmâret ol: **İmâret** olısar sonu niceyse hem bidâyâtı (Beyit. 4877)
İmtidâh ol: Gele yerler yüzüne dillerde **ola İmtidâh** (Beyit. 425)
İmtisâl ol: Velî bir kez **olur** onun farzına **imtisâl** (Beyit. 4465)
İmzâ ol: Dedi kim ism-i Âlim'den **olur** bu hüccete **imzâ** (Beyit. 83)
İnâh ol: Yâ Ebû Bekr emr kıldı sana sen **olgıl inâh** (Beyit. 3823)
İndirâs ol: Yaradılâsız gerçi kim **olasız indirâs** (Beyit. 3902)
İnfihâm ol: Nice **oldu** yâ akl ile ma'nisi **infihâm** (Beyit. 1813)
İnfisâh ol: Tâ kıyâmet gününe dek durur **olmaz infisâh** (Beyit. 488)
İnfisâl ol: Dediler şimdi dahi **olmadı** suyu **infisâl** (Beyit. 3215)
İngilâk ol: Açılıp rahmet kapısı zulmet **oldu ingilâk** (Beyit. 1569)
İnhisâr ol: Turfedir gâyetle şekli vasfı **olmaz inhisâr** (Beyit. 4919)
İn'ikâs ol: Akıp Kevser ırmağı **olur** ona **in'ikâs** (Beyit. 3905)
İnkisâr ol: Sözümlü kabul eyle **olma** igen **inkisâr** (Beyit. 4514)
İnmihâk ol: Odları âteş-perestin **oldu** cümle **inmihâk** (Beyit. 1565)
İnsân ol: Çü geldim bârî **insân** olmayaydım (Beyit. 4746)
İnsan ol: Tâ kim **insan** **ola** ol Rahman-sıfât (Beyit. 1531)
İnsilâh ol: Görmedik hem gök yüzünden vahy **oldu insilâh** (Beyit. 3829)
İnsilâh ol: Onda doludur akaarib ondan **olmaz İnsilâh** (Beyit. 475)
İnşirâh ol: Çünkü gördü yüzlerini sadrı **oldu inşirâh** (Beyit. 3807)
İnşirâh ol: Kim **ola** fakîre mahabbette kalb **inşirâh** (Beyit. 2374)
İntihâ ol: Otuz yılda **olur** hilâfet bilin **intihâ** (Beyit. 4644)
İntihâ ol: Tâ ki hast **oldu** yigimi yedi günde **intihâ** (Beyit. 2887)
İntimâs ol: Anda yedi türlü haslet **olmaya** hiç **intimâs** (Beyit. 2435)
İntişâr ol: İbni Abbas'tan rivâyette **olundu intişâr** (Beyit. 4953)
İntizâr ol: Melâyik kamu üç bin **oldu** durup **intizâr** (Beyit. 3027)
İntizâr ol: Yüzün emre tuttu **olup intizâr** (Beyit. 597)
İnzihâk ol: Biri bu kim geldi çün hak **oldu** bâtil **inzihâk** (Beyit. 1567)
İrşâd ol: Umarvan senden **irşâd** **ola** gidem (Beyit. 4756)
İrtihâl ol: Dedi ba'zı bir kez **olur** vâcibe **irtihâl** (Beyit. 4463)
İrtisâm ol: Ya Tevrât içinde mi **oldu** adım **irtisâm** (Beyit. 4575)
Îsâr ol: Yâ ona **îsâr** **ola** bu akl u can (Beyit. 393)
İsbâg ol: Kim adıdı Habîb onun ona **oldu** bu hâl **isbâg** (Beyit. 2504)
İstînâs ol: Hızr ile İlyâs **istînâs** **olur** (Beyit. 1512)
İşrâk ol: Kığırsalar da varmazdı ne yerde kim **olur işrâk** (Beyit. 1648)

İştikâk ol: Ahsen-i vech üzre rûhu **oldu** arştan **ıştikâk** (Beyit. 1558)
İttisâl ol: Dedi Osman için **olsun** işbubey'at **ittisâl** (Beyit. 3218)
İttisâl ol: Vesîle benem **olmağa** rahmete **ittisâl** (Beyit. 4460)
İzâfât ol: Niseb lâzım gelüp **oldu** **izâfât** (Beyit. 108)
İzâfet ol: Alî'den son kime **oldı** **izâfet** (Beyit. 4721)
İ'zâz ol: Bu nûrun izzetine **oldı** **i'zâz** (Beyit. 1455)
Kaadir ol: Bu durur üçüncü haslet kim eger **kaadir ola** (Beyit. 3650)
Kaadir ol: **Kaadir** **oldun** her ne dersen söz senin (Beyit. 3263)
Kaani ol: Nedendir **kaani** **olmuşsun** hevâya terk edip Hû'yu (Beyit. 3734)
Kaayım ol: Benimle **kaayım** **olursun** benimledir sana ehsâb (Beyit. 145)
Kaayım ol: Budur Bahr-i Mescûr'a **kaayım** **olup** hükm iden (Beyit. 554)
Kabîh ol: Ki düşmenlerin yüzü **olsun** **kabîh** (Beyit. 3070)
Kabûl ol: Ol kişinin tevbesi **olur** **kabûl** (Beyit. 4961)
Kabûl ol: Dediler ona yâ Âdem **kabûl** **oldu** senin haccın (Beyit. 1301)
Kabûl ol: Gelip nûr onları buldu **kabûl** **oldu** kamu hâcât (Beyit. 204)
Kadîm ol: Bu sözce **kadîm** **oldu** pes nazm ile ma'nisi (Beyit. 1816)
Kâfir ol: Çü baş çekti itâatten heman dem **kâfir** **oldu** ol (Beyit. 907)
Kâfir ol: Cevâbın dinle sözünün onunçün **kâfir** **oldu** ol (Beyit. 917)
Kâfir ol: Pes halâyık serteser **kâfir** **ola** (Beyit. 4986)
Kâfir ol: Şoluk dem **kâfir** **oldu** ol muânid müfsid ü demmağ (Beyit. 1399)
Kâfir ol: Yüzü kara ola ol **kâfir** **ola** işi hasâr (Beyit. 4928)
Kâfûr ol: Müttekînin yeri cennet içtiği **kâfûr** **olur** (Beyit. 3622)
Kallâş ol: Kişi kim Rabbını bilse niçin **kâfir** **ola** **kallâş** (Beyit. 916)
Kamer ol: Mea'l-kıssa çü gördü kim **kamer** **oldu** **iki pâre** (Beyit. 2505)
Kâmil ol: Oldular **kâmil** mükemmel müttekî ehl-i salâh (Beyit. 403)
Kâmil ol: Biri budur **kâmil** **olmaz** kulun îmânı dedi (Beyit. 3635)
Kâmil ol: **Kâmil** **olmaz** onun îmânı dedi ol yâr-ı Hak (Beyit. 3637)
Kâmil ol: Nice **olur** **kâmil** îmân kim durur dindâr-ı Hak (Beyit. 3632)
Kâmil ol: Kimde kim bu üçü olsa **oldu** **kâmil** mü'min ol (Beyit. 3640)
Kâmil-sıfât ol: Ki yâ Ahmed **oldum** mahabbette **kâmil-sıfât** (Beyit. 2344)
Kan ol: Hasan'la Hüseyin'i viribidi **olmaya** **kan** (Beyit. 4613)
Kasmet ol: Tâ Ebû'l-Kaasım elinden **kasmet** **ola** hep nitâc (Beyit. 354)
Kâtib ol: Cümle âlem **kâtib** **olsa** yazsalar evsâfını (Beyit. 1551)
Katl ol: Ger öle ger **katl** **ola** ol fi'l-hırâb (Beyit. 3156)

Kaygulu ol: Bir kez onu gören **olmaz** idi aslâ **kaygulu** (Beyit. 1964)

Kemâl ol: Buna dek dînimiz **olurdu** ziyâde çü **kemâl** (Beyit. 3372)

Kerîmü'z-zât ol: Pes **kerîmü'z-zât olup** buldu kerem sadrû'l-kirâm (Beyit. 3269)

Kesâd ol: Gör ol sâni'in sun'ını hiç **olur** mu **kesâd** (Beyit. 531)

Keşf ol: Ayne ererler çü **keşf olur** bu dem dîdâr-ı Hak (Beyit. 3674)

Keşf ol: Be-küllî **keşf olur** ona metâlib (Beyit. 3501)

Keşf ol: Ere Hakkaanî vücûd andan sana **keşf ola** hâl (Beyit. 3676)

Keşf ol: Kim maârif **keşf olı** sar tâ hakaayık ber-devâm (Beyit. 3273)

Keşf ol: Ne kavseyn ne ednâ ki **keşf oldu** cümle hicâb (Beyit. 2335)

Keşf-i râz ol: Ger bu resme eder isen **ola** sana **keşf-i râz** (Beyit. 2427)

Kıl ol: Kaçan kim gireler kabre buların **ola** sini **kıl** (Beyit. 2477)

Kılâ' u cibâl ol: Ne yerde kim **ola kılâ' u cibâl** (Beyit. 498)

Kırkıncı sabâh ol: **Oldu** uşda şimdi **kırkıncı sabâh** (Beyit. 2908)

Kirâm ol: Ziyâde **olurlardı** gün gün **kirâm** (Beyit. 1861)

Kûr ol: İkilikkılan kişinin içi dışı **kûr olur** (Beyit. 3623)

Kurbân ol: Cân onunçündür k'ona **kurbân ola** (Beyit. 292)

Kurbân ol: Tâ ki nefse **ola kurbân** ede men'-i setevât (Beyit. 3386)

Kuvvet ol: **Olurdu** günde bir aylık kadar tutar idi **kuvvet** (Beyit. 1630)

Küşâd ol: Birinden beni göreler **olalar** dil **küşâd** (Beyit. 2402)

Lâhık ol: Geri Rabb'ime **lâhık olur** vanın (Beyit. 3880)

Laîn ol: Çü bilmedi inâd etti **laîn oldu** fesâd etti (Beyit. 913)

Lâl ol: Bu söze cevâb vermedi Âtike **oldu lâl** (Beyit. 1711)

Lâlezâr ol: **Lâlezâr olur** akarsa kurumuş yerlerde su (Beyit. 1984)

La'net ol: Yezîd'e **la'net olmazdı** zamân-ı evvel içinde (Beyit. 4667)

Lâyık ol: Nite **lâyık ola** bu cân u cihan (Beyit. 393)

Lâyık ol: Pes **oldu** la 'nete **lâyık** çü Hak'tan eyledi ilhâd (Beyit. 4668)

Lâyık ol: Niçin **lâyık olmaya** ol mesned-i âliye (Beyit. 4563)

Lehhâz ol: Dediler kim Hudâvendâ biz **olmazuz** ona **lehhâz** (Beyit. 1209)

Lehhâz ol: Geri Allâh emr etti ki Azrâil **ola lehhâz** (Beyit. 3973)

Lemmâz ol: Haramdan örtesin onu kim **olmaya** ona **lemmâz** (Beyit. 1221)

Levh ol: Kalem geldi ve **levh oldu** düzüldü arş u kürsî hem (Beyit. 100)

Lezzât ol: Döne yüzü ve zehri **ola lezzât** (Beyit. 4326)

Libâs ol: Tâ ki bir kul âbid **oluban** giye zühde **libâs** (Beyit. 2434)

Lülü mercan ol: **Olurdu** gözü yaşı **lülü mercan** (Beyit. 1279)

Ma'bûd ol: Senin ile **olam ma'bûd** ibâdet eyleye ahzâb (Beyit. 140)

Magfûr ol: Şu kim şirk etmese **magfûr ola** ol (Beyit. 2201)

Magrûr ol: Bilmez onu şol kişi kim kendüye **magrûr olur** (Beyit. 3611)

Magrûr ol: Bu hüsne mâla ey hoca igende **olmagıl magrûr** (Beyit. 3690)

Mağfûr ol: Dinle pes onu okuyan nicesi **mağfûr olur** (Beyit. 3595)

Mağfûr ol: İşidenler **olur mağfûr** budur Keşşâfta bil enbâ (Beyit. 3571)

Mağfûr ol: Ki her kim tevbe kılssa **ola mağfûr** (Beyit. 1246)

Mağrûr ol: Bu kez bir güne erildi k'oluptur niceler **mağrûr** (Beyit. 4771)

Mâh ol: İki âlemde yüzün tâ **ola mâh** (Beyit. 4213)

Mahbûb ol: Kıyâs et çünkim **ola Bârî mahbûb** (Beyit. 1697)

Mahcur ol: Çün oldum aşka **mahcur** olmayaydım (Beyit. 4747)

Mahcûr ol: Kim onu yazam der ise yazamaz **mahcûr olur** (Beyit. 3601)

Mahlûk ol: Dedi hem rûhum evvel **oldu mahlûk** (Beyit. 132)

Mahmûd ol: Muhammed ümmetidir ol onunçün **oldular mahmûd** (Beyit. 1483)

Mahmûr ol: Kim içerse cur'asından tâ ebed **mahmûr olur** (Beyit. 3579)

Mahrem ol: Dedi onun için kim **ola mahrem** (Beyit. 960)

Mahsûr ol: Lîki cümle dört hadîsinde geri **mahsûr olur** (Beyit. 3608)

Mahşûr ol: Nicedir neşr-i nefsanî nitesi **olısar mahşûr** (Beyit. 4772)

Mahtûr ol: Hem haramlar bellidir kim işlemek **mahtûr olur** (Beyit. 3610)

Mahv ol / üçâc ol: **Mahv ola** şems ü kamer âb-ı hayât **ola üçâc** (Beyit. 337)

Mahv ol: Gitti **mahv** oldu be-küllî anda resm ü irtisâm (Beyit. 3281)

Mahv ol: Kamu **mahv ola** şekk ü şirk u hicâb (Beyit. 652)

Mahv ol: Vücûdum külli **mahv** oldu çün etti inbisâteyni (Beyit. 2661)

Mahv ol: Bular kanda ederlerse **olur mahv** (Beyit. 1430)

Mahv ol: Ki zîrâ **mahv olan** kişi bu âlemden haber bilmez (Beyit. 3710)

Mahzen-ı hayrât ol / ma'den-i eltâf ol: **Olısar mahzen-ı hayrât olısar ma'den-i eltâf** (Beyit. 1469)

Mahzûn ol: Bu âh u derd ile **mahzûn olursuz** (Beyit. 1177)

Mahzûn ol: İşitti Âdem ü Havvâ bu söze **oldular mahzûn** (Beyit. 1000)

Mahzûr ol: Erenler az ola avret çoğ ola **olmaya mahzûr** (Beyit. 4776)

Makaam ol: Alî'den kim **olsun makaam** ona hüsn-i meâb (Beyit. 2341)

Makbûl ol: Çün kapana tevbe **makbûl olmaya** (Beyit. 4964)

Makbûl ol: Oruç tutsa **olmasa makbûl** pes ölicegez (Beyit. 4423)

Makbûr ol: Pes âhir Vâs ile oğlu ki Âmir **oldu çün makbûr** (Beyit. 4768)

Makdûr ol: Seyyid-i maksûd odur emri onun **makdûr olur** (Beyit. 3577)

Makhûr ol: Sıyalar kâfiri anda Beni'l-Asfar **ola makhûr** (Beyit. 4792)

Makhûr ol: Zîra yoktur cinsi misli var diyen **makhûr olur** (Beyit. 3578)

Maksûr ol: Mühimmât inhisâr edem ki şâha kasr **ola maksûr** (Beyit. 4773)

Maksûr ol: Pes onu îcâd eden vâcibliğe **maksûr olur** (Beyit. 3584)

Ma'lûm ol: Ayıttı neden **ma'lûm oldu** bu hâlim sana (Beyit. 4575)

Ma'mûr ol: "Kul hüva'llâhu Ehad" bünyâdına **ma'mûr olur** (Beyit. 3575)

Ma'mûr ol: Ki gökten pes yağa yağmur bite ot yer **ola ma'mûr** (Beyit. 4856)

Ma'mûr ol: Ne yere kim kadem bastı sonucu **oldu ma'mûr ol** (Beyit. 1300)

Ma'nidâr ol: Gönülleri ilm ile ma'mûr **olur ma'nidâr** (Beyit. 2419)

Ma'nî ol / sebep ol: Sen olasın **sebeb** tâ kim **olam ma'nî** edem i'tâ (Beyit. 141)

Mansûr ol: Kim onun sözün tutanın devleti **mansûr olur** (Beyit. 3605)

Mansûr ol: Velî yer yüzünü islâm alısar **olsar mansûr** (Beyit. 4784)

Manzar ol: Ki yâni **manzar ola** nûr-ı zâta (Beyit. 126)

Manzûr ol: Zîra zerre gözlerine gün nice **manzûr olur** (Beyit. 3603)

Mardiyye ol: Râdiye **mardiyye olup** haztete var âlî-şan (Beyit. 4096)

Ma'rûf ol / mahmûd ol: Senin ile **olam ma'rûf** senin ile **olam mahmûd** (Beyit. 140)

Masdûr ol: Bildiler elbette onu kimseden **masdûr olur** (Beyit. 3583)

Masdûr ol: Ki masdardan nice sâdır **oluban geldi ol masdûr** (Beyit. 4764)

Masnû' ol: Dediler kim ne hâdis **oldu masnû'** (Beyit. 1615)

Ma'sûr ol: Pes bular kesrette kaldı işleri **ma'sûr olur** (Beyit. 3590)

Matrûd ol: Göğe çıkmaktan **oldu külli matrûd** (Beyit. 1605)

Matrûd ol: Cehennemlerde **matrûd olmasaydım** (Beyit. 4751)

Mazhar ol: Ki **mazhar ola** ol zâta sıfâta (Beyit. 126)

Mazhar ol: Yarattı hubb-i zâtîden ki **mazhar ola** zâtına (Beyit. 103)

Mazhar-ı Rabbü'l-halâyık ol: **Mazhar-ı Rabbü'l-halâyık ol ola** (Beyit. 2030)

Ma'zûr ol: Ne denlü âsise **ma'zûr ola** ol (Beyit. 2201)

Meâd ol: Ki zirâ kaçan kim kıyâmette **ola meâd** (Beyit. 549)

Meâl ol: Geri tuttu onu işit ne **olısar meâl** (Beyit. 1737)

Meâşir ol: Dedi ey müselmanlara siz **meâşir olan** (Beyit. 3844)

Mebhût ol: Sonucu hayrette **mebhût oldu** kodu kıl ü kaal (Beyit. 3192)

Mecbûr ol: Kim sözün tutar ise kalbi onun **mecbûr olur** (Beyit. 3619)

Me'cûr ol: Çünkü bildin bu fezâyilden kişi **me'cûr olur** (Beyit. 3574)

Medâr ol: Ya kime erip dâyire **oldu devre medâr** (Beyit. 3058)

Meddâhî ol: Çü meddâhî ola Allâhu a'zam (Beyit. 20)

Medlûl ol: Delîl-i nass ile hem oldu medlûl (Beyit. 2761)

Mefhar ol: Aceb mi ger olursa yerde mefhar (Beyit. 1600)

Meftûr ol: Ki vardır bir medîne kim oluptur şöyle ol meftûr (Beyit. 4793)

Meftûr ol: Tâ delîl ola onun birliğine meftûr olur (Beyit. 3576)

Meh sâl ol: Melek ervâh ile olurdu meh sâl (Beyit. 1452)

Mehcûr ol: Her kimin kim keşfi yoktur vaslı yok mehcûr olur (Beyit. 3587)

Mehcûr ol: Saâdet tâcı başından hemîşe olmasın mehcûr (Beyit. 4757)

Mehcûr ol: Çün oldum bârî mehcûr olmayaydım (Beyit. 4747)

Meknûn ol: Budur ol ilmi ki meknûn ola ol fi'l-âyât (Beyit. 4360)

Meknûn ol: Onun bir noktasında oldu meknûn (Beyit. 3495)

Melâz ol: Ki sen bize müşfik refîk idin olup melâz (Beyit. 3855)

Melhûz ol: Dedi evvel kalemdir k'oldu melhûz (Beyit. 134)

Melûl ol: Bunu işidicek melûl oldular (Beyit. 719)

Melûl ol: Tâ Resûlu'llâh ona oldu melûl (Beyit. 3312)

Mel'ûn u medhûr ol: Ve yâ İblîs sen olmel'ûn u medhûr (Beyit. 1037)

Memât ol: Bu yolda pes memât ola hayâtı (Beyit. 1699)

Memkûr ol: Ol dediğim et gönüldür bilmeyen memkûr olur (Beyit. 3616)

Memnû' ol: Kim olduk biz semâdan şimdi memnû' (Beyit. 1615)

Me'mur ol: Pes onunçün kul hüva'llâhu Ehad me'mur olur (Beyit. 3594)

Menâl ol: Ettiler pes sulh tâ bir yıl dahi ola menâl (Beyit. 3211)

Menhiyyât ol: Olmasın sende aslâ menhiyyât (Beyit. 4335)

Menkûr ol: Korusu Hakkın mehârimdir kim ol menkûr olur (Beyit. 3614)

Mennâ' ol: Dedi a'râbî değildir olamazsın ona mennâ' (Beyit. 3988)

Mennâ' ol: Kiyâmet günü kopunca kimesne olmasın mennâ' (Beyit. 1306)

Menşûr ol: Hak kelâmın yazmağa ger yer ü gök menşûr olur (Beyit. 3600)

Menşûr ol: Bu makaam ehl-i yemîne hıttâ-ı menşûr olur (Beyit. 3589)

Merâm ol: Tâ ki ola ol makam onun habîbine merâm (Beyit. 349)

Merdûd ol: Ki tâ haddâ şeyâtîn oldu merdûd (Beyit. 1605)

Merdûd ol: Çün ölen bârî merdûd olmasaydım (Beyit. 4751)

Merrât ol: Mesâfette berâberdir hesâbınca olur merrât (Beyit. 229)

Mesbûr ol: Ömrüzâyî' eyleyenler sonucu mesbûr olur (Beyit. 3618)

Mesh ol: Nitesi mesh olaydı kavm-i Dâvûd (Beyit. 3484)

Mesîh ol: Ey nice Îsâ Mesîh olup seyâhat eyledi (Beyit. 3192)

Meskûr ol: Müsülman üç bölük ola birisi **olalar meskûr** (Beyit. 4791)

Mesrûr ol: Eyâ devlet sarâyının serîrinde **olan mesrûr** (Beyit. 4757)

Mesrûr ol: İşitti doğduğunu **oldu mesrûr** (Beyit. 1592)

Mesrûr ol: Ki yüz dînâr verirlerse kimesne **olmaya mesrûr** (Beyit. 4780)

Mesrûr ol: Kul hüva'llâhu Ehad okur katı **mesrûr olur** (Beyit. 3596)

Mestûr ol: Yazarsa cümle mevcûdât henüz **olmayadı mestûr** (Beyit. 4774)

Mestûr ol: Gör bu üç esmâda nice ma'nîler **mestûr olur** (Beyit. 3580)

Mestûr ol: Kul hüva'llâhu Ehad bir cüz'ine **mestûr olur** (Beyit. 3598)

Meşgûl ol: Ki **meşgûl ola** hakkın alına tîz (Beyit. 3938)

Meşgûl ol: **Olur** nâr ehlinin işine **meşgûl** (Beyit. 1369)

Meşgûl ol: Zikrime **meşgûl ola** döküp gözünden acı yaş (Beyit. 2447)

Meşgul ol: Geldik imdi hendeği kazmağa **meşgul oldular** (Beyit. 2873)

Meşgûl ol: Kim yalnız kendüye **meşgûl oluptur** biliniz (Beyit. 3823)

Meşgûl ol: Onu kimse bilmez ki **meşgûl ola** hâline (Beyit. 2408)

Meşhûr ol: Ki seksen sancağ ile pes çıkuban **olalar meşhûr** (Beyit. 4782)

Meşhûr ol: Taâmın şolhelâl **ola ki meşhûr** (Beyit. 1101)

Meşhûr ol: Kemâlâtı ona erdi ki **meşhûr oldu** fazl ile (Beyit. 1650)

Meşhûr ol: Kemâl-i lûtf ile **meşhûr olan** sen (Beyit. 3519)

Meşhûr ol: Kim ki Hakk'a erdi ise derd ile **meşhûr olur** (Beyit. 3588)

Meşkûr ol: Sirâc-ı ümmet oldu ol cihân **oldu geri meşkûr** (Beyit. 4769)

Meşşât ol: Dedi mesken kanı bana kim anda ben **olam meşşât** (Beyit. 1125)

Metâb ol: Salavât ayıt sen de ona **olunca metâb** (Beyit. 4416)

Mevâlid ol: Anâsır **mevâlid olup** bunlara inkıyâd (Beyit. 538)

Me'vâ ol: Getirdiler ona îmân pes **oldu** yerleri **me'vâ** (Beyit. 3443)

Mevcûd ol: Dedi hem evvelâ dürr **oldu mevcûd** (Beyit. 133)

Mevcûd ol: Ki sırr-ı küntü kenzen **ola mevcûd** (Beyit. 127)

Mevfûr ol: Kim kemâlince Hak'ın feyzi ona **mevfûr olur** (Beyit. 3604)

Mevfûr ol: Üçüncüsü budur onun öletler **olısar mevfûr** (Beyit. 4779)

Mevkûr ol: Kim tutarsa Hak katında yüzü ak **mevkûr olur** (Beyit. 3617)

Mevsûf ol: Ki hüsn-i hulk ile **mevsûf oluptu** (Beyit. 1688)

Mevvâc ol: Cûş edip **mevvâc olup** doldu cihân kıl iktirâs (Beyit. 288)

Mevzûr ol: Ne sanırsa kardeşine sanmasa **mevzûr olur** (Beyit. 3620)

Meydanol: Tamam ellisini kana yudu kırdı **olup meydan** (Beyit. 2735)

Meysûr ol: Hakk'ı halktan fark edicek işleri **meysûr olur** (Beyit. 3591)

Mezbûr ol: İşitin üçüncüsün kim nicesi **mezbûr olur** (Beyit. 3592)

Mezcûr ol: Aceb bir söz mü kaldı kim tapından **oldu ol mezcûr** (Beyit. 4758)

Mezkûr ol: Kim kamu diller içinde cûd ile **mezkûr olur** (Beyit. 3585)

Mezkûr ol: Kim ismim ol taâmda **ola mezkûr** (Beyit. 1101)

Midâd ol: Ger **midâd olsa** denizler cümle ağaçlar kalem (Beyit. 3600)

Midâd ol: Ki zîrâ Hak kelâmını denizler ger **midâd olsa** (Beyit. 4774)

Millet ol: Arabdan yig eger **millet olaydı** (Beyit. 2711)

Mir'ât ol: Vechi **mir'ât ola** Rahman vechine (Beyit. 1527)

Misâfir ol: Çıkıp **olmazlar** idi hîç **misâfir** (Beyit. 4734)

Mîsâk ol: Dedi hem Batn-ı Nu'man'd'**oldu mîsâk** (Beyit. 1334)

Misbâh ol: Ki yâ beyt-i kerâmette **olalar** zulmete **misbâh** (Beyit. 3981)

Misl ol: Şu resme ki hüsnüne **misl olmaya** der-cihan (Beyit. 770)

Mitvâ' ol: Ziyâret kıla tâ onu **ola** ev ıssına **mitvâ'** (Beyit. 1298)

Muâkab ol: Çün ölürsem **muâkab** olmayadım (Beyit. 4750)

Muallâ-cenâb ol: Çıkıp kaabe kavseyne **oldu muallâ-cenâb** (Beyit. 2334)

Muâvin ol: Melekler **muâvin** olurlar idi (Beyit. 3074)

Muazzeb ol: Kim **olmayam** mukarrebken **muazzeb** (Beyit. 1084)

Muazzez ol: Çün **muazzez** oldu islâm eyledi işrâk-ı tâm (Beyit. 1899)

Mu'cizât ol: Bu işler geri kendüzine **olur mu'cizât** (Beyit. 1794)

Mu'cizât ol: Ebû Cehl lîki gözlerdi kaçan kim **mu'cizât olsa** (Beyit. 2508)

Muhâk ol: Âlem-i a'lâda onun nûru hiç **olmaz muhâk** (Beyit. 1560)

Muhân ol: Çünkim islâmdır muazzez pes niçin **olam muhân** (Beyit. 1893)

Muhayyer ol: Dedi hem bilin bir kul **oldu muhayyer** bu dem (Beyit. 3858)

Muhayyer ol: Bu kul çünkim **oldumuhayyer** bu ikisine (Beyit. 3860)

Muhibb ol / mashûb ol: **Muhibb olan** **olur** mahbûba **mashûb** (Beyit. 4752)

Muhkem ol: Dahi **muhkem** oldu lîkin i'tikaad (Beyit. 2931)

Muhtâc ol: Dahi hîç **olmaya muhtâc** nebîler havzına aslâ (Beyit. 3570)

Muhtât ol: Yeter bana bu ihsanlar ben ayruk **olmayam muhtât** (Beyit. 1143)

Mukaarin ol: **Mukaarin** oldu pes ma'sûk u âşık (Beyit. 1675)

Mukabil ol: Çü durdu iki saf **mukabil olup** rû-be-rû (Beyit. 3038)

Mukarreb ol: **Olam** mı geri Hazrette **mukarreb** (Beyit. 1253)

Mukîmol: Yehûdîler onda **olurlar mukîm** (Beyit. 647)

Muntazır ol: Pes **oldu muntazır** vahye ne emr ede o Bî-hemtây (Beyit. 2238)

Muntazır ol: Resûlu'llâh işitd'anı pes **oldu muntazır** cânı (Beyit. 2743)

Musaffâ ol: Gönül âyînesi **olsa musaffâ** (Beyit. 3499)

Musallat ol: **Musallat ol**alar bular bî-figâk (Beyit. 493)

Mustakîm ol: Her kişi kim pes onun şer'inde **olsa mustakîm** (Beyit. 1910)

Mustecâb ol: Duâsı niçin **olmaya mustecâb** (Beyit. 1870)

Muştuluk ol: İşitti çün resûlu'llâh dedi kim **muştuluk olsun** (Beyit. 3964)

Mutâbık ol: Atasına **olur oğlan mutâbık** (Beyit. 2691)

Mûtâd ol: Revâ mıdır ki mü'minler bu işe **olalar mûtâd** (Beyit. 4688)

Mutî' ol: K'onun ba'zısı **ola** hayra **mutî'** (Beyit. 733)

Mutî' ol: **Mutî'** oldu a'lâma i'lâma ol (Beyit. 1788)

Mutî' ol: **Ola** ba'zısı âsî gayra **mutî'** (Beyit. 733)

Mutî ol: Kazâma kim **mutî** **olsa** belâma sabr eylese (Beyit. 157)

Mutî' ol: Nazar eyledi Nûh'a su **oldu ona mutî'** (Beyit. 3033)

Mutî' ol: Pes Allâh'a **mutî'** **olun** onun buyurduğun tutun (Beyit. 4193)

Muzâf ol: **Muzâfolan** budur ol ism-i zâta (Beyit. 119)

Mü'min ol: **Mü'min** olsunlar bulalar tayyibât (Beyit. 2831)

Mücâlis ol: Kim **olaydı** onun ile **mücâlis** (Beyit. 947)

Mücâvir ol: **Olurlardı** Medîne'de **mücâvir** (Beyit. 4734)

Müdemmag ol: **Müdemmag** oluben yere ettiler izz ü nâz (Beyit. 765)

Mükemmel ol: Ki feyz-i zât **ola** anda **mükemmel** (Beyit. 2186)

Mükerrem nice ol: **Mükerrem nice** **olur** onunla yâr u diyâr (Beyit. 698)

Mükerrem ol: Yaradıldı Âdem **mükerrem** **olup** bahtiyâr (Beyit. 680)

Mülâkaat ol: **Mülâkaat** **oldu** onunla makaalat üzre ol bedr ay (Beyit. 2227)

Mülâkî ol: Dahi dedi ki bana **oldu mülâkî** Cibrîl (Beyit. 4375)

Mülâkî ol: **Olısarsız** yarın Hakk'a **mülâkî** (Beyit. 3412)

Mü'min ol / rahmet ol: **Mü'min** **oldu rahmet** **oldu** cânına (Beyit. 3344)

Mü'min ol: Kamu eczâ **mü'min** **olur** Hakk'a eder inkıyâd (Beyit. 3667)

Mü'min ol: Tâ seni atan göre **mü'min** **ola** (Beyit. 2829)

Mü'min ol: Dedi kâmil **mü'min** **olmaz** sol kişi kim kendüye (Beyit. 3620)

Mü'min ol: Pes elinde ben dahi **mü'min** **olam** (Beyit. 2827)

Mü'min ol: Şu kim **mü'min** **ola** inanır dedi (Beyit. 4430)

Mümkin ol: **Mümkin** **ola** cenneti hep görseler (Beyit. 310)

Mün'akis ol: **Mün'akis** **olmuş** idi nûr-ı cemâl (Beyit. 873)

Münevver ol: **Münevver** **oldular** onun cemâli şemsi tâbindan (Beyit. 2603)

Münevver ol: **Münevver** **olurdu** cemâli çü bedr-i zulâm (Beyit. 1806)

Münkaad ol: Dahi Hak şöyle buyurdu gerek kim **olasın münkaad** (Beyit. 4663)

Münkaad ol: Kemâlini görüp **münkaad olalar** (Beyit. 2646)

Münkaad ol: Dahi şol kimse kim **olmaz kazâma ol benim münkaad** (Beyit. 159)

Münkir ol: Nefs kalbe **münkir olur** çün saçar envâr-ı Hak (Beyit. 3667)

Münteşir ol: **Münteşir oldu** onun can cismine (Beyit. 859)

Mürîd ol: Kim **mürîd olur** ise ak yüzlüdür (Beyit. 323)

Mürsel ol: Dediler **mürsel oldu** mu bugün ol (Beyit. 2102)

Mürsel ol: Dediler **mürsel oldu** mu Muharmmed (Beyit. 2119)

Mürsel ol: Mukarreb ger melek ger **mürsel ola** (Beyit. 3758)

Mürseller ol: **Oldu mürseller** hem olisardur ol (Beyit. 3155)

Mürted ol: Biraz ashâb **olup mürted** kodu îmânını hâşây (Beyit. 2230)

Mürted ol: Sular kim **mürted olmuştı** geri îmâna geldiler (Beyit. 2254)

Müsâb ol: Husûsâ ki ta'zîm ederse **olur çok müsâb** (Beyit. 4412)

Müsâhib ol: Bir gün Ebû Cehl ile **oldu müsâhib** pes Ömer (Beyit. 1875)

Müselmân ol: Şehâdet getirdi **müselmân olup** (Beyit. 1850)

Müserrâ ol: Husûsâ sîreler **oldu müserrâ** (Beyit. 38)

Müstagrak ol: Bu hâlât içre giderken ne bahre **oldu müstagrak** (Beyit. 2589)

Müstecâb ol: Duâsı onun nitesi **müstecâbola** çün (Beyit. 4460)

Müstecâb ol: Onunçün **müstecâb oldu** duâsı (Beyit. 1114)

Müstecâb ol: Onun Hak katında duâsı **ola müstecâb** (Beyit. 4398)

Müstecâb ol: Dilekler diledi Âdem işitdin **müstecâboldu** (Beyit. 1122)

Müstedâm ol: Tâ Sırât-ı mustakîm üzre **olasın müstedâm** (Beyit. 3289)

Müstemi' ol: Aç gözünü **müstemi' ol** bu makaale tut sımâh (Beyit. 468)

Müstenîr ol: Sâyesinde **oldular** pes **müstenîr** (Beyit. 1918)

Müstetâb ol: Onunçün **müstetâb oldu** nidâsı (Beyit. 1114)

Müsülman ol: Ki Hak'tan korkmayan **olmaz müsülman** (Beyit. 1180)

Müsülmân ol: Bana arz et islâm **müsülmân olam** (Beyit. 1787)

Müştâk ol: Be-küllî **oldular müştâk** kamu terk eyledi evtân (Beyit. 2717)

Müştâk ol: Habîbine habib **olmaz mi müştâk** (Beyit. 1696)

Müttekî ol / ma'zûr ol: Ger **olursan müttekî** az suçların **ma'zûr olur** (Beyit. 3621)

Naîm ü safâ ol: Benim zikrim **ola** bularda **naîm ü safâ** (Beyit. 2349)

Nakkaad ol: Vekaadette dahi **nakkaad olalar** (Beyit. 2646)

Nakl ol: Sahîh **nakl olupdur** ki yok iştibâh (Beyit. 508)

Nakl ol: Bu vechten **nakl oluptur** çok kitabda (Beyit. 2285)

Nakl ol: Bular hepdirliginde **nakl oluptur** (Beyit. 1683)

Nakl-i tefsîr ol: Dediler **nakl-i tefsîr olsa** bize (Beyit. 41)

Naks ol: Tâ şehâdet rutbeti **naks olmaya** (Beyit. 3175)

Naks ol: Hudâvendâ ne **naks ola** kemâl-i mahz-ı hikmetten (Beyit. 1215)

Naks ol: Nazar kılar ise ne **naks ola** dergâhına (Beyit. 3037)

Nakş ol: Kamu **nakş oldu** üstünde bu külliyyât ü cüz'ıyyât (Beyit. 221)

Namâz ol / niyâz ol: O beş secde bize beş vakt **namâz oldu niyâz oldu** (Beyit. 167)

Nâr ol: Nazar eyledi gülşen **oldu** Halîl'ine **nâr** (Beyit. 3034)

Nasârâ ol: Eğer dursan kamu ümmet **nasârâ ol**ıslarlardı (Beyit. 2074)

Nâtık ol: Ne kim söylerse Hak'tan **nâtık oldu** (Beyit. 1695)

Nazar ol: **Nazar oldu** bugün dehre ki geldi devre âlî-rây (Beyit. 2612)

Nazar ol: Ona **oldu nazar** vallâhu a'lem (Beyit. 2618)

Nazarol: Kim kime **olmadı** Allâh'dan **nazar** (Beyit. 375)

Nâzır ol: Ki cümle ilme **olmuşlardı nâzır** (Beyit. 2639)

Nâzil ol: Medîne'de hem on yıl **oldu nâzil** (Beyit. 3742)

Nâzil ol: Nice **nâzil oldu** gelip pes resûle sıfât (Beyit. 1813)

Nâzil ol: Uşbu âyet **nâzil oldu** şânına (Beyit. 3344)

Ne evveli ne âhiri ol: Çün **olur evveli ne âhiri ne** (Beyit. 1415)

Nebi ol: Sen **olısdırın nebi** âlemde bilgil yâ Ömer (Beyit. 1901)

Nefsi nûrânî ol / râm ol: **Nefsi nûrânî olup oldu** bu kez kalbine **râm** (Beyit. 3276)

Nehâr ol: Tecellî etti sadrımdan **nehâr oldu** şeb-i deycûr (Beyit. 4759)

Nehhâz ol: Ne kim emr eylesen lîkin ben ona **oluram nehhâz** (Beyit. 3947)

Nekkaad ol: Kanı bir levh-i sâfî kim sıfâtında **olam nekkaad** (Beyit. 4669)

Nesh ol: Dediler kim gerek nâmus çüi **nesh oldu** kamu edyân (Beyit. 2742)

Nessâb ol: Pes onda beş sücûd etti ki kulluğa **ola nessâb** (Beyit. 166)

Neşr ol / feth ol: Hakaayıkta **neşr oldu** a'lâmı **feth oldu** bâb (Beyit. 2336)

Neşr ol: Çü girem kabri hiç **neşr olmayadım** (Beyit. 4749)

Neşşât ol: Dedi izzin celâlinçün bu söze **olmuşam neşşât** (Beyit. 1132)

Nice ol: Dedi sabr et yâ Alî kim gör **nice olur** bu şân (Beyit. 1888)

Nisâb ol: Dedi mürseller sağışınca size **oldu nisâb** (Beyit. 2966)

Nisâr ol: Dediler ki cânımız **olsun** yolunda **nisâr** (Beyit. 3042)

Nisâr ol: **Nisâr oldu** sırrına esrâr-ı vahy-i kitâb (Beyit. 2340)

Niyâm ol: Halâyık refâhiyyet içre **oluptu niyâm** (Beyit. 4593)

Nizâm ol / infirâc ol: Cennetin **ola nizâm** ondan **ola infirâc** (Beyit. 349)

Nûr ol: Gele çün gele âleme âdeme **nûr ola** (Beyit. 699)
Nûr ol: Serâser kâyinâta **nûr olan** sen (Beyit. 3519)
Nûr ol: Üç kez urdu taşı üç kez **oldu nûr** (Beyit. 2842)
Nûr ol: Hak'tan artuk görmediler kâyinâta **nûr olur** (Beyit. 3586)
Nûr ol: Oturmuş **nûr olup** ashâb içinde (Beyit. 44)
Nûr ol: Salavât kıyâmette **nûr olı**sardır dedi (Beyit. 4405)
Nûr ol: Ser-â-ser **nûr ola** bu kâyinâta (Beyit. 128)
Nûr ol: Tamâmet **nûr olur** şehri ü sahârâ (Beyit. 44)
Nûr ol: Nazar kıldı cihât-ı sit tamâmet külli **nûr ol**muş (Beyit. 2170)
Nûr ol: Onun için şahsı **oldu külli nûr** (Beyit. 244)
Nûrun alâ nûr ol: **Olup nûrun alâ nûr ol** ve "fassalnâhu tafsîlâ" (Beyit. 2172)
Nuth ol: El-firâk yevme't-talâk **nuth ola** âh (Beyit. 4061)
Od ol / su ol: Nisfî onun **oldu od** u nisfî onun **oldu su** (Beyit. 414)
On iki ol: Çü yaşı **on iki** oldu meger günlerde bir günde (Beyit. 1652)
Onun neslinden ol / menba'-ı rahmetol: **Onun neslinden ol**ısar **ol**ısar **menba'-ı rahmet** (Beyit. 1469)
Onun nûrundan ol: **Onun nûrundan ol**muşdur eğer esbâb ve ger ensâb (Beyit. 163)
Pâdâş ol: Ne denli var ise mü'min bu **olsun** onlara **pâdâş** (Beyit. 900)
Pâdişâh ol: Şefâat tahtı üstünde çü bin yıl **pâdişâh oldu** (Beyit. 11)
Pâdişâh ol: Pes Muhammed **pâdişâh ol**muş ile (Beyit. 3233)
Pâdişâh ol: Şefâat tahtı üstünde çü bin yıl **pâdişâh oldu** (Beyit. 211)
Pâk ol: Cihân **olurdu** şerrimden benim **pâk** (Beyit. 1167)
Pâsübân ol: Çıktı îman kal'asına **oldu** anda **pâsübân** (Beyit. 1896)
Pîç ol: Eğer zahmet göreydi **oladı pîç** (Beyit. 952)
Pîr ol: **Pîr olunca** ölmez onlar gider idi iki şâh (Beyit. 481)
Râci' ol: Şu gün kim Hakk'a **râci' ol**ırsınız (Beyit. 3745)
Râgıb ol: **Râgıb ola ol** sevâbayüzün ede iftirâş (Beyit. 2450)
Râhat ol / nezzâ'ol: Ki kendi **râhat ola** hem melekler **olmaya nezzâ'** (Beyit. 1324)
Râhat ol: Onun adlinde **râhat oldu** can dil (Beyit. 187)
Râhib ol: **Râhib ola** hem azâbımdan benim haşyet ede (Beyit. 2451)
Rahmet ol: Edem âlemlere **rahmet olam** kullarıma tevvâb (Beyit. 141)
Rahmet ol: Ki bu kula **ola rahmet** gide kahr u satavât (Beyit. 4364)
Rahmet ol: Onunçün bunda gönderdi kim **ola âleme rahmet** (Beyit. 2473)

Rahmet ol: Cihâna **rahmet** olmazdı yog idi şemme-i zerrât (Beyit. 213)

Rahmet ol: Tamâmet **rahmet ola** mümkünâta (Beyit. 128)

Rahmete'l-âlemîn ol: Ki tâ **ola** ol **rahmete'l-âlemîn** (Beyit. 1872)

Râm ol: Gemi gibi çalkandı **olmadı râm** (Beyit. 592)

Râm ol: Onunçün şehâdet getirdi ona **oldu râm** (Beyit. 1794)

Râm ol: Velfi ona îsâr iderven **olup** hayre **râm** (Beyit. 4589)

Ravza ve dergâh ol: **Oluptur ravza ve dergâh** yatar zımnında ol bedr ay (Beyit. 2615)

Râzı ol: Dahi şol kişiden kim ol **olmaya râzı** der (Beyit. 4560)

Râzı ol: Pes **oldum râzı** bu beş vakt namâza (Beyit. 2216)

Râzı ol: **Râzı** oldular Ebû Bekr ü Ömer Osman Alî (Beyit. 2971)

Râzı ol: **Râzı** **olmadı** Kureyş bu yıl tavâf etmesine (Beyit. 3211)

Râzı ol: Budur ikinci eger bir nesneye **râzı ola** (Beyit. 3649)

Râzı ol: Eger **râzı** **olursa** hâline ol (Beyit. 4743)

Râzı ol: Zîra **râzı** **oldu** mü'minlerden Allâhu Taâl (Beyit. 3217)

Râzî ol: Kim ona **olasın râzî** gönülden (Beyit. 2777)

Râzî ol: Şu kişi kim ondan Ebû Bekr **râzî ola** (Beyit. 4559)

Recîm ol: Dedi çık cennetimden git **recîm** **oldun** sana la'net (Beyit. 1134)

Redd ol: Muhâlif düştü çün akvâl kamu **redd** **oldular** fi'l-hâl (Beyit. 2728)

Ref ' ol / nasb ol: **Ref ' olup** râyât-ı islâm **nasb olup** âyât-ı din (Beyit. 1896)

Ref'-i savt ol: Meclisinde **ref'-i savt** **olmaz** idi (Beyit. 2008)

Refîkîn ol: Dedi Ebû Bekr uşda ben **olam refîkîn** yâ resûl (Beyit. 2545)

Ref' ol: Ki **ref'** **oldu** hicâb-ı nûr-ı akdes (Beyit. 1269)

Resûl ol: Dedi yâ Muhammed pes **oldun resûl** (Beyit. 1785)

Resûlu'llâh ol: **Resûlu'llâh** **oldun** ile'l-âlemîn (Beyit. 1786)

Resûlu'llâh ol: Ki çünkim Muhammed **resûlu'llâh** **oldu** aleyhisselâm (Beyit. 1791)

Resûlu'llâh ol: Muhammed'dir bunun adı **olisardır resûlu'llâh** (Beyit. 1626)

Revâ ol: **Revâdır** pes **olursa** dünyâda kâyim-makaam (Beyit. 4565)

Revâh ol: Kim mübârek gözlerinden yaş akıp **olur revâh** (Beyit. 3808)

Revân ol: Pes Medîne şehrine **ola revân** (Beyit. 4969)

Revân ol: **Revân** **oldu** kan verdi Allâh'a cânı heman (Beyit. 4615)

Revân ol: Gözünden yaş **revân** **oldu** öpüp gözlerine sürdü (Beyit. 3960)

Revân ol: Aktı bal ırmakları **oldu revân** kıl iktirâs (Beyit. 287)

Revâr ol: Ömer yerine **oldu** Osman halîfe **revâr** (Beyit. 4595)

Reyyâz ol: Çün inmedi idi Îsâ yere gökten **olup reyyâz** (Beyit. 2471)

Reyyâz ol: Sarây-ı mihnete konu **olurken** ravzada **reyyâz** (Beyit. 1054)

Rızam ol: Mahabbet **rızam ola** bunlarda asl-ı hayât (Beyit. 2349)

Rûh ol: Ki **rûh olmuştı** cism-i kâyinâta (Beyit. 4302)

Rûhânî ol: Dahi ba'zısı **rûhânî** idi kim **oldu** rûh ile (Beyit. 2492)

Rûşen ol: Onu nûr-ı arşdan ki **rûşen ola** bu bilâd (Beyit. 555)

Sabah ol: **Sabah oldu** esti nesîm-i seher (Beyit. 2981)

Sabah ol: Cennetin hem ulu hatunu sen **olasın sabah** (Beyit. 3814)

Sabah ol: Çün **sabah oldu** ezân okudular (Beyit. 3230)

Sâbık ol: Eger erkek suyu **olursa sâbık** (Beyit. 2691)

Sâbit ol / mâlik ol: **Sâbit olmaz mâlik olmaz** eyleyiser indirâs (Beyit. 840)

Sâbit ol: Dedi pes yâ ibâda'llâh **olun sâbit** diyânette (Beyit. 4849)

Sâbit ol: Dedi elli okçuya merkezde **sâbit olun** (Beyit. 3117)

Sâbit ol: Râvilerden **sâbit olmuştur** sahîh (Beyit. 4982)

Sâcid ol / açol: Dedi **sâcid olsa** ibâdetde yâ **olsa aç** (Beyit. 2365)

Sâcid ol: Kim **olasın** onun içinde **sâcid** (Beyit. 1100)

Sâdık ol: Adn'e girmek ister isen **sâdık ol** (Beyit. 383)

Sâdık ol: Erişti uş cemel önce Muhammed **oldu** pes **sâdık** (Beyit. 2252)

Sâdık ol: Ne kim düşte görürse **sâdık oldu** (Beyit. 1695)

Sâdık ol: Va'dine **sâdık ola** hem ahdine ede vefâ (Beyit. 2449)

Sadr ol: Gör ne **sadr oldu** ki buldu kadr-i âlî bî-kerân (Beyit. 1901)

Saf ol / neşr ol: Bir **saf olup** halk önünde **neşr ola** (Beyit. 257)

Saf saf ol: Kabâyil cümle geldiler haremde **saf saf oldular** (Beyit. 2234)

Sag ol: Gelip îman getirdi pes içi ve dışı **oldu sag** (Beyit. 2505)

Sâhib-kırân ol: Günde gün etti terakkî **olısar sâhib-kırân** (Beyit. 1876)

Sahibü't-tedbîr ol: İçi dışı **sahibü't-tedbîr olur** (Beyit. 1937)

Sahîh ol: Âyişe aydur resûlu'llâh biraz **oldu sahîh** (Beyit. 4066)

Sâkin melekler ol: Onda kim **sâkin melekler oldular** (Beyit. 432)

Sâkin ol: Ben ona **sâkin olam** ol bana hem (Beyit. 960)

Sâkin ol: Mesâkindi **olup** mescidde **sâkin** (Beyit. 4735)

Sâkin ol: Onda ancak bu üçü **sâkin olur** (Beyit. 382)

Sâkin ol: Ondan emretti sunun emvâcına kim **sâkin ol** (Beyit. 422)

Sâkin ol: Sende **sâkin olmasınlar** yâ Karîb yâ Müstegâs (Beyit. 291)

Sâkin ol: Çünkim haber aldı bular kim **sâkin oldular** Kureyş (Beyit. 2571)

Sâkin ol: **Sâkin** oldu ceng ederken yellere çekip rimâh (Beyit. 422)

Sâkin ol: Dedi yâ Âdem ü Havvâ **olun** cennette pes **sâkin** (Beyit. 979)

Sâkit ol: Dedi Hak ki sen **sâkit ol** kim yaradısaram (Beyit. 769)

Sâlih ol / mebrûr ol: Ol kaçan **sâlih** olursa hep cesed **mebrûr olur** (Beyit. 3615)

Sâlih ol: Ya'ni îman getirip **sâlih olan** buldu felâh (Beyit. 407)

Sâlim ol: Gelseniz islâma **sâlim** olasız (Beyit. 3241)

Sâmit ol: Alî oturdu Osman **sâmit** oldu (Beyit. 4134)

Sarrâf ol: Hitâb erdi kim **olmazsın** bu cevherlerde sen **sarrâf** (Beyit. 1482)

Sâyebân ol: Mübârek başı üstünde **olurdu** **sâyebân** ona (Beyit. 1632)

Sâyil ol: Velî **olmayadım** n'olaydı **sâyil** (Beyit. 2297)

Sebeb ol: Harbe bu **oldu** **sebeb** kim Hamza bir gün nâgehân (Beyit. 2962)

Sebeb ol: Ki tâ **ola** **sebeb** vasla likaaya (Beyit. 4301)

Sebîl ol: Aktı su ırmakları süt ırmağî **oldu** **sebîl** (Beyit. 287)

Sedd ol: Tevbe kapısı ne resme **sedd** olısar dinlegil (Beyit. 4953)

Selâm ol / mislâ ol: Dedi bize **selâm** olsun dahi sâlihlere **mislâ** (Beyit. 2149)

Selâm ol: Ben dahi direm o yerde ki **selâm** olsun ona (Beyit. 4370)

Selâm ol: Cebrayil dedi **selâm** olsun sana andan geri (Beyit. 4085)

Selâm u rahmet ol: Hem **selâm u rahmet** olsun sana yâ hassü'l-havâs (Beyit. 2461)

Selâmet ol: Ger **selâmet** olmak istersen ona kıl iltihâs (Beyit. 274)

Selb ol: Kararım çü **selb** oldu hiç sabra yok tâkatım (Beyit. 1723)

Selb ol: **Selb** olursan anlayasın kim budur esrâr-ı Hak (Beyit. 3675)

Selb ol: Tamam **selb** oldu mahsûsât ne temsîlen ne tahyîlâ (Beyit. 2169)

Sellât ol: Ki ben de intikaam edem alam dâdim **olam** **sellât** (Beyit. 1124)

Seller ol: Sular saçtılar yere **seller** olup (Beyit. 2993)

Semî' ol: Dedi Azrâil ki **olmuşam** **semî'** (Beyit. 3803)

Seyyidü'l-mürselîn ol: Pes ol **seyyidü'l-mürselîn** olısar (Beyit. 1835)

Sifâk ol: Sonra diyet isteseler virevüz **olmaya** **sifâk** (Beyit. 2538)

Sözümde ol: Çü dili kulağı **ola** **sözümde** (Beyit. 66)

Su ol: Nice günler aç geçerlerdi meger **olaydı** **su** (Beyit. 1982)

Suâl ol: Ki işimden **suâl** olmaz bana hiç (Beyit. 1172)

Subh ol: Çü **subh** ola dura bu kavm göreler nesne kalmamış (Beyit. 4858)

Subh ol: Çü **subh** oldu biri aydur ki vallâhi güneş doğdu (Beyit. 2251)

Sultân ol: Risâlet tahtına **sultân** olan ol (Beyit. 2704)

Sultan ol: Kimi kim gördü başın **oldu sultan** (Beyit. 186)

Sükârâ ol: Bu meclisde kim **olurlar sükârâ** (Beyit. 49)

Süvâr ol: Durup **olmuştu** resûl nâka-i azbâya **süvâr** (Beyit. 3369)

Süvâr ol: Bindi andan atına **oldu süvâr** (Beyit. 3340)

Süvâr ol: Ellerimiz üstüne **olgil süvâr** (Beyit. 3254)

Süvâr ol: Pes resûlu'llâh **süvâr oldu** geri (Beyit. 3164)

Süymac ol: Niçin Havvâ yiyecek **oldu süymac** (Beyit. 1026)

Şâd ol: Dedi **şâd ol** ki sana eyledi Allâh hasenât (Beyit. 4375)

Şâd ol: İşıtip **şâd ola** cânın cevâbı (Beyit. 4252)

Şâd ol: Rivâyette gelir bir gün resûlu'llâh **oluptu şâd** (Beyit. 4657)

Şâd ol: **Şâd olup** ashâb ile geldi Medîne şehrine (Beyit. 3221)

Şâd ol: **Şâd olup** katımıza geldi bu kez (beyit. 4076)

Şâd ol: Şu kim âhîret ehlidir **olmadı** asla **şâd** (Beyit. 2394)

Şâd ol: Üçüncü bu kul kim güler **şâd olur** hâline (Beyit. 2369)

Şâd ol: Çün işittiler sahâbe bu düşü **şâd oldular** (Beyit. 3208)

Şâd ol: Mevlidine geldi gâyet **şâd olup** (Beyit. 3248)

Şâd ol: Resûlu'llâh çü görd'anı sevindi **şâd olup** cânı (Beyit. 2737)

Şâdân ol: Sevindi işitecek **oldu şâdân** (Beyit. 1280)

Şâkir ü meşkûr ol: Kim bilirse işbu remzi **şâkir ü meşkûrolur** (Beyit. 3581)

Şân ol: Aceb mi bu hâlet kişide bu **olursa şân** (Beyit. 4601)

Şarâb-ıerguvân ol: Aktı hamr ırmakları **oldu şarâb-ıerguvân** (Beyit. 288)

Şâz ol: Dahi yok nefis donu kim giyicek **ola şâz** (Beyit. 2409)

Şeffâf ol: Nitekim donanur gelin güyegüye **olup şeffâf** (Beyit. 4022)

Şefî' ol / habîb ol: Ger inâyet Hak'dan **olmazsa şefî' olmaz habîb** (Beyit. 359)

Şefî' ol: Tâ **olam halka kıyâmette şefî'** (Beyit. 2045)

Şefî' ol: Dahi buyurdu kim Yâsin **şefî' olur** kim okursa (Beyit. 3571)

Şefî' ol: Dilerven ben **olam kıyâmet gününde şefî'** (Beyit. 4522)

Şefîk ol / refîk ol: **Şefîk olam refîk olam** ki hîç ırgürmeyem evcâ' (Beyit. 3996)

Şehhâs ol: Ukâşe'ye selâm eyle bizi ursun **olup şehhâs** (Beyit. 3934)

Şehîd ol / âşık ol: Yâ **şehîd ol** olmaz isen **âşık ol** (Beyit. 383)

Şehîd ol: Fî-sebîli'llâh **şehîd oldu şehîd** (Beyit. 3147)

Şehîd ol: Hüseyin hazreti hem **şehîd oldu** der-Kerbelâ (Beyit. 4648)

Şehîd ol: İkincisi **şehîd ola** üçüncüsü gele gâlib (Beyit. 4792)

Şehîd ol: Sahâbe otuz vardı önünde **oldu şehîd** (Beyit. 3125)

Şehîd ol: Tâ ki yetmiş kişi **olmuştu şehîd** (Beyit. 3172)

Şehîd ol: Yedi kez dedi pes yedisi **şehîd oldular** (Beyit. 3123)

Şehîd ol: Çü âşure günüydü kim Hasan Hüseyin **şehîd oldu** (Beyit. 4687)

Şehîd ol: Kızıl donu Hüseyin alsın **şehîd olur** dedi zîrâ (Beyit. 4663)

Şehîd ol: Ki siddîk **olalar şehîd** hem ideler melâz (Beyit. 2412)

Şehr ol: Şöyle kim **şehr oldu** düpdüz nûra gark (Beyit. 2840)

Şekkâk ol: Çıkardı bir uyuşmuş kan bu sözde **olmagıl şekkâk** (Beyit. 1634)

Şermesâr ol: Halâyık içinde **olısar katı şermesâr** (Beyit. 686)

Şiârın ol: Benim zikrim **ola** dilde **şîârın** (Beyit. 1103)

Şifâ' ve rahmet ol: Hem **şifâ' ve rahmet ola** eyleye bana niyâz (Beyit. 2429)

Şuhûdî ol: **Şuhûdî** mülkünün subhânı **ola** (Beyit. 1698)

Şümâr ol: Onunçün yüz on dört olup sûre **oldu şümâr** (Beyit. 4496)

Tâbi' ol: Kureyş'e **tâbi' olsunlar** ne denli var ise insan (Beyit. 3913)

Tâbi' ol: Ona **tâbi' olup** ehl-i cehennem (Beyit. 1356)

Tâc ol: Felekler başına **tâc oldu** esnâ (Beyit. 21)

Tâciol / ridâsiol: Leamrûk **olısar tâciridâsiolısar** levlâk (Beyit. 1626)

Tagayyûr ol: **Tagayyûr** olmamış levni yüzüne gaşy ederdi mâh (Beyit. 4127)

Tâhir ol / yumşak ol: Kalbi **tâhir ola yumşak** olmaya bir katı taş (Beyit. 2449)

Tahiyyât ol: Husûsâ ehline **olsun tahiyyât** (Beyit. 4310)

Tahiyyât ol: Umûmâ âline **olsun tahiyyât** (Beyit. 4310)

Tahiyyât u salât ol: **Tahiyyât u salât olsun** resûlün (Beyit. 31)

Tahkîk ol: Çünkü **tahkîk oldu** Hak bâtılları ibtâl eden (Beyit. 1893)

Tahkîk ol: Hakîkat buldıda **tahkîk** onunçün **oldu** şekker-hây (Beyit. 2233)

Tâife ol: Senin ümmetinden dahi **olısar tâife** (Beyit. 2412)

Talâk ol: Ne vaktin **ola** derdi yâ Rab **talâk** (Beyit. 1843)

Tâlib metâlib ol: Merâtibdir **olan tâlib metâlib** (Beyit. 107)

Tâlib ol: Hem **olur** nefsi onun Hakk'a **tâlib** (Beyit. 3501)

Tâlib ol: Ki **tâlib** olmaya magrûr geçe beyzâ ve sevdâdan (Beyit. 3707)

Tallâ'ol: Hidâyet eylese zerre **ola** gün yüzüne **tallâ'** (Beyit. 1308)

Tamâm ol / in'idâm ol: Ki üç gün **tamâm** olucak **olısar in'idâm** (Beyit. 4578)

Tamam ol: Bin yıl **ola** ümmetin ömrü **tamam** (Beyit. 4985)

Tamam ol: Buyurdu ki yâ Cebrayil **oldu** vakti **tamam** (Beyit. 1730)

Tamam ol: Ki yâ Ahmed istersen evra' **olasın tamam** (Beyit. 2350)

Tamam ol: Onun ile erbaîn **oldu tamam** pîr ü civân (Beyit. 1895)

Tamam ol: Pes **oldu** Alî hazretinde hilâfet **tamam** (Beyit. 4646)

Tamâm ol: **Tamâm** oldu onunla cümle Kur'ân (Beyit. 3744)

Tamâm ol: **Tamâm** oldu rücû etti bu gaayât üzre ol bedr ay (Beyit. 2219)

Tamâm ol: **Tamâm** olacak olısar didi mülkü azûz (Beyit. 4645)

Tamâm ol: Çün **tamâm** oldu kemâlince cilâ (Beyit. 1528)

Tamâm ol: Çü yerler yaradıldı **oldu tamâm** (Beyit. 592)

Tammâ' ol: Yeter bana fezâyilden gerekmez **olmazam tammâ'** (Beyit. 1297)

Tanık ol: Pes andan dedi Yâ Rab **tanık olgıl** (Beyit. 3417)

Tar ol: Tiz yürür atlıya kırk yıllık durur **olmaya tar** (Beyit. 4956)

Tavâf ol: Pes ol sünnet **oldu** dediler **tavâf** (Beyit. 730)

Tebâb ol: Salavât ayıtmadan ölse **olısar tebâb** (Beyit. 4420)

Tebdîlâ ol: Ki hattâ kalebi kalbi **oluptu nûra tebdîlâ** (Beyit. 2173)

Telbîs ol: Yılana dedi niçin **oldu telbîs** (Beyit. 1034)

Teng ol: Havâ ile yer yüzü **olmuştu teng** (Beyit. 3083)

Tesellî ol: Hayâlınden nite **ola tesellî** (Beyit. 1706)

Teslîm ol: Eğer **teslîm**olaydı kudretime (Beyit. 1171)

Tevvâb ol: Dedi artır dedi **tevvâb** olam ben (Beyit. 1109)

Toprağ ol: Ayağına çü **toprağ** oldu ashâb (Beyit. 21)

Toprak ol: **Oldu toprak** kemik ile et ü kan (Beyit. 870)

Tûr ol: Bunlara Tûr-ı tecellî cân elinde **Tûr olur** (Beyit. 3582)

Tutaş ol: Hendeği kazmağa **oldular tutaş** (Beyit. 2838)

Tutaş ol: Ede yoksulları yoldaş bunlara **ola tutaş** (Beyit. 2445)

Türâs ol: Dahi halvete kim ne **olur** bulardan **türâs** (Beyit. 2361)

Urcuvân ol: Baktılar ol magaraya sandılar **olmuş urcuvân** (Beyit. 2564)

Uryan ol: Giymese aslâ libâsı **olsa uryan** dünyede (Beyit. 2456)

Üç bölük ol: **Üç bölük** oldu pes ervâh-ı beşer (Beyit. 817)

Üç gün ol: **Üç gün**oldu kim taâm tatmadı ol hayrû'l-verâ (Beyit. 2874)

Ümmet ol: Eger hamr içsedin **ümme**t **olı**sardı kamu âsî (Beyit. 2082)

Ümmet ol: Külli âlem **ümme**t **olup** etti ona iltihâk (Beyit. 1549)

Ümmet ol: Niçin **olmayalar** pes ona **ümme**t (Beyit. 2705)

Ümmet ol: Zîra İbrâhîm u Mûsâ ona **ümme**t **oldular** (Beyit. 1546)

Ümmet ol: Bana **ümme**t **olan** şoldur ki dâyim (Beyit. 61)

Ümmet ol: Eger dursayıdın **ümme**t **olurdu** ehl-i dünyâ hep (Beyit. 2077)

Üstüvar ol: Kâfiri sımağa **oldu üstüvar** (Beyit. 3340)

Vâcib ol / mahşûr ol: Dedi cennet **vâcib** oldu ol ana **mahşûr** olur (Beyit. 3597)

Vâcib ol: **Vâcib** oldu kim Hüva'llâh denile tâ kim bular (Beyit. 3591)

Vâcib ol: Bana **vâcib** oldu kim ona mahabbet edem (Beyit. 2346)

Vâcib ol: Dedi **vâcib** oldu ona dediler vâcib n'ola (Beyit. 3597)

Vâfî ol: Ki doya bir cemâat **ola vâfî** (Beyit. 4907)

Vahdet ol: Feth-i bâb-ı **vahdet** oldu buldu istigrâk-ı tâm (Beyit. 3280)

Vahşî ol: Velîkin yalınızdı **oldu vahşî** (Beyit. 946)

Vahy ol: Dedi çünkü sana **vahy** oldu budem bu kelimât (Beyit. 3371)

Vahy ol: Geri **vahy** olunca ederler idi intizâr (Beyit. 4494)

Vâki ol: Ger koruya **vâki** **ola** ona şerr ü şûr olur (Beyit. 3613)

Vâki' ol: Hakikat **vâki'** oldu mu ölümü (Beyit. 4216)

Vakt ol: Çü **vakt** oldu kim vahy ede ol Ganî Zül-cemâl (Beyit. 1729)

Vakt-i ma'lum ol: Dedi var ölmegil turgil ki **vakt-i ma'lum** olunca (Beyit. 1125)

Var ol: Ya'ni bu âlem ademden onun için **oldu var** (Beyit. 3576)

Vârid ol: Haberde **vârid** oldu bir **aceb söz** (Beyit. 1174)

Vârid ol: Haberde **vârid** olmuştur dürüst nakl içre ashabdan (Beyit. 2055)

Vârid ol: **Vârid** oldu sîdkına nass-ı sarîh (Beyit. 2832)

Vârid ol: **Vârid** olmuştur velî nakl-ı sarîh (Beyit. 1516)

Vârid ol: Dahi **vârid** oldu haberlerde nakl-i sahîh (Beyit. 4555)

Vârid ol: Haberde **vârid** oldu bir rivâyet (Beyit. 4196)

Vâsıl ol: Buna **vâsıl** olur âhir dakaayık (Beyit. 4264)

Vassâf ol: Gele yevme'l-kıyâmette **ola** anda benî **vassâf** (Beyit. 1495)

Vâz ol: Hevâlardan **ola** çün **vâz** hevâmızda ede pervâz (Beyit. 2656)

Veddâ'ol: Nice ağlamasındı ol **oluptu** yârine **veddâ'** (Beyit. 1322)

Vefât ol: Onı açtı yüzün öptü **vefât** olmuş görür fi'lâ (Beyit. 4142)

Vefât ol: Sanınızda bu mu **vefât** olmayam (Beyit. 3877)

Vezîri ol: **Vezîri** olasın zamânında hem (Beyit. 1837)

Vücûdî ol: **Vücûdî** şehrinin sultânı **ola** (Beyit. 1698)

Vücûdiyyât ol: Nûr-ı Hakk **oldu** pes **vücûdiyyât** (Beyit. 4315)

Yâ kuut ol: Sözü câna hayât **olurdu yâ kuut** (Beyit. 1669)

Yâd ol: Bakar döymez ona gözün biliştin **olamazsın yâd** (Beyit. 4700)

Yakın ol / âsî ol: **Yakın** olmaz bana kim **âsî** oldu (Beyit. 1022)

Yakın ol: Diler misin **olam** sana ben **yakın** bu kadar (Beyit. 4455)

Yakın ol: Olmaya bana **yakın** ol bulmaya hîç ihtisâs (Beyit. 2458)

Yakın ol: Şu vaktin kim **yakın ola** kıyâmet (Beyit. 2687)

Yakın ol: **Yakın olam** ağzın yarından dahi ben sana (Beyit. 4453)

Yakın ol: Dahi cismin içindencânından **olam yakın** (Beyit. 4454)

Yâr ol / saâdet bahtiyâr ol: Kanı devlet ki **yâr ola saâdet bahtiyâr ola** (Beyit. 914)

Yaraşık ol: Akîk ile **olur** gevher **yaraşık** (Beyit. 1675)

Yardım ol: Bulardan **yardım ola** dinlene nâs (Beyit. 4296)

Yâre ol: Niderler dürr u yâkutı nisâr **ola** meger **yâre** (Beyit. 1196)

Yayan ol: Pes resûlu'llâh inip **oldu yayan** (Beyit. 3329)

Yedi yerler ol: Yedi kat gök **yedi yerler oldular** (Beyit. 429)

Yehûdîler ol: Eger dursan kamu ümmet **yehûdîler olı**sardı (Beyit. 2072)

Yer ol: Kaçan kim istese hâcet iki pâre **olurdu yer** (Beyit. 1631)

Yevmü'l-kıyâmet ol: Dedi **ola** sana **yevmü'l-kıyâmet** (Beyit. 2311)

Yigrek ol / fâş ol: Pes od **yigrek ola** ondan ki nûru **olar** onun **fâş** (Beyit. 909)

Yol ol: Şu vakt **oldu** Bedr'in gazâsına **yol** (Beyit. 3101)

Yoldaş ol: Ki tâ tevfikin **ola** bana **yoldaş** (Beyit. 4755)

Yoldaş ol: **Yoldaş oluban** gittiler doğru Medine'ye ayân (Beyit. 2572)

Yoldaş ol: K'ola Hak yoluna **yoldaş ola** tâ ekrem-i insan (Beyit. 2738)

Yüz bin ol: Dedi **yüz bin**olsavüz yeter idi (Beyit. 2929)

Yüzü ol: Özü **yüzü olan** sadren ve bedrâ (Beyit. 66)

Zabt ol: Kodu kim **zabt ola** ehl-i âsümân (Beyit. 452)

Zâhir ol: Bilin kim çıkıcak Deccâl şu yerden **olı**sar **zâhir** (Beyit. 4845)

Zâhir ol: Kaçan kim şems ede işrâk bular da **olalar zâhir** (Beyit. 2248)

Zâhir ol: Kemâli **zâhir oldu** bi'l-bedâhe (Beyit. 3)

Zâhir ol: Ki **zâhirola** bâtından bu cem'iyette îzânî (Beyit. 2795)

Zâhir ol: Kim ondan **zâhir ola** cümle esmâ (Beyit. 4244)

Zâhir ol: K'onunla **zâhir oldu** hazret-i zât (Beyit. 109)

Zâhir ol: Onda **zâhir olı**sar zâtü'z-zevât (Beyit. 389)

Zâhir ol: Pes ism-i a'zam **oldu** çünkü **zâhir** (Beyit. 2185)

Zâhir ol: **Zâhir oldu** kalb dahi nûr-ı vilâyetle bu kez (Beyit. 3278)

Zâhir ol: Bir nazar kıldı Muhammed **zâhir oldu** ez nihân (Beyit. 1906)

Zâhir ol: Bir nazar kıldı Muhammed **zâhir oldu** ez-nihân (Beyit. 1905)

Zâhir ol: Çün **tulû' ede** güneş zerrât **olup zâhir** hisân (Beyit. 1908)

Zâhir ol: Hakaayıktan bu evvel **zâhir oldu** (Beyit. 4263)

Zâhir ol: K'Ahad'dan **zâhir ola** vâhidiyyet (Beyit. 105)

Zâhir ol: Kemâli **zâhir** oldu bi'l-bedâhe (Beyit. 15)

Zâhir ol: Kıldı mazhar ki **zâhir ola** sıfât (Beyit. 4319)

Zâhir ol: Ki **zâhir ola** bir nûr-ı muhakkak (Beyit. 125)

Zâhir ol: Ma'nevî mazharda **zâhir ola** kalb (Beyit. 1536)

Zâhir ol: Meger kim **zâhir olurdu** beşer şeklinde ez-bâlâ (Beyit. 2137)

Zâhir ol: Memâtı halka **zâhir olmuş** idi (Beyit. 4223)

Zâhir ol: Nice **zâhir** oldu nübüvvet bu din (Beyit. 1866)

Zâhir ol: Pes evvel bu taayyün **zâhir** oldu (Beyit. 4263)

Zâhir ol: Tâ Benî Hâşim'de **zâhir** oldu nûr (Beyit. 1522)

Zâhir ol: Velîkin **zâhir** olmamıştı islâm (Beyit. 1685)

Zâhirâ ol: Velîkin **zâhirâ** olmuştu tâbi' (Beyit. 1689)

Zâhir ol / zâhir ol: Eger biz **olavuz zâhir** olasız siz dahi **zâhir** (Beyit. 79)

Zâhir ol : Ki zâtı zâtına fi'z-zât **olur zâhir** geri bizzât (Beyit. 3559)

Zâhir ol: **Olurdu zâhir** ondan çok kerâmât (Beyit. 1684)

Zâhir ol: Bunun nûrundan **oldu cümle zâhir** (Beyit. 118)

Zaif ol: **Zaif** oldu vardıkça geçtikçe leyl ü nehâr (Beyit. 3867)

Zaîf ol: Hasan bârî ağı içti **zaîf** oldu katı hâli (Beyit. 4674)

Zaîf ol: Velî bilmediler ki niçin **zaîf** oldu hâl (Beyit. 1708)

Zâlimlerden ol / harrâs ol: Ki **zâlimlerden** olursız ona **olursanız harrâs** (Beyit. 980)

Zâlim ol: Kim ona uymadıysa **oldu zâlim** (Beyit. 188)

Zamân ol: **Zamân** oldu gelmedi vahy-i Celîl (Beyit. 1758)

Zâmin ol: Her kim firâşımda yata **zâmin** olam ben cennete (Beyit. 2546)

Zelâzil ol / dağ ol: Pes acı **oldu deryâlar zelâzil** oldu sahrâ **dağ** (Beyit. 1400)

Zerre ol: **Zerre** mikdârı da **olsa** etmese ondan menâs (Beyit. 2457)

Zevâhir ol: Pes öyle **olsa** ashâb-ı **zevâhir** (Beyit. 2282)

Zindân ol: Dedi dünya **zindân ola** pes ne taht ile tâc (Beyit. 2373)

Zülâl ol: Şu resme zülâli kim anda **zülâl** oldu zâl (Beyit. 4442)

3.7.1.3. Yardımcı Fiili "eyle-"Olan Birleşik Fiiller

Afv eyle: Ya'ni ümmet zenbini **afv eyleyem** bî-intikaam (Beyit. 3286)

Ağ eyle: Kimisin kıldın şehîd ü yüzünü **ağ eyledin** (Beyit. 4115)

Ağ eyle: **Eyledi ağ** inci gibi Cebreil (Beyit. 797)

Âh eyle: Ağladı yaşın yaşın **âh eyleyip** etti siyâh (Beyit. 3807)

Âh u niyâh eyle: Gözlerinden kan akıttı **eyleyüp âh u niyâh** (Beyit. 409)

Âh ü figânı eyle: Çığırdı **eyledi âh ü figânı** (Beyit. 1621)

Ahsen eyle: Gâyet **ahsen eyledi** bünyâdını (Beyit. 434)

Ak gümüşt en eyle: **Ak gümüşt en eyledi** gör kudretin (Beyit. 305)

Ak gümüşden eyle: Râbîîni **ak gümüşden eyledi** (Beyit. 440)

Al eyle: Kim ona diler ise **al eyleye** (Beyit. 3895)

A'lâ eyle: Çünkim a'lem kıldı **a'lâ eyledi** (Beyit. 2033)

Âr eyle: Dedi pes resûl yâ kızım **eyledin** çünki **âr** (Beyit. 4519)

Arz eyle: Bana **arz eyledi** onu kim edem imtisâl Allâh (Beyit. 2078)

Arz eyle: Ki **arz eyleye** cân içinde gönül nev-bahâr (Beyit. 702)

Arz eyle: Ki gösterde semâvâtı kamu **arz eyleye** iç taş (Beyit. 926)

Arz eyle: Biz dahi bu cümleden bir nicesin **arz eyledik** (Beyit. 2940)

Arz eyle: Çü **arz eyledi** geldi islâma ol (Beyit. 1788)

Arz eyle: Güzel yüzünü **arz eyle** götür yüzden hicâbeyni (BEYit. 2647)

Arz eyle: Kim altı yüz kanadını açıp **arz eylemiş** bâlâ (Beyit. 2136)

Arz eyle: Onda **arz eyleyiser** zât u sıfât (Beyit. 389)

Asfâ eyle: Diriltti **eyledi** mü'min buları ol yüzü **asfâ** (Beyit. 3445)

Atâ eyle: Geldi Cebrâil dedi kim **eyledi** Allâh **atâ** (Beyit. 2969)

Atâ' i'tidâd eyle: Ki ne **eylemişem** bulara **atâ' i'tidâd** (Beyit. 2400)

Avn eyle: Dilersen bu dem sana **avneylesin** musteân (Beyit. 4610)

Ayân eyle: **Ayân eyleyesiz** tâ bu nihânı (Beyit. 1616)

Ayân eyle: Diledi ki açâ kenzin **ayân eyleye** kendüzin (Beyit. 214)

Ayân eyle: Gelip cismânî âlemde **ayân eyledi** gaybiyyât (Beyit. 215)

Ayân eyle: **Ayân eyledik** Beyt-i Ma'mûr'u hûb (Beyit. 590)

Ayân eyle: Hulle ve hûrîlerin **eyle ayân** kıl iktirâs (Beyit. 289)

Azâ eyle: **Azâ eylediler** size egerçi oldular ihfâ (Beyit. 4195)

Azîmet eyle: Oruç ayında **azîmet eyledi** (Beyit. 3226)

Azîmet eyle: Pes resûlu'llâh **azîmet eyledi** (Beyit. 2914)

Azîz eyle: Kim Muhammed dedi yâ Rabb **eyle** İslâmı **azîz** (Beyit. 1880)

Azm eyle: Bu kez **azm eyleyip** tura gideler (Beyit. 4897)

Azm-i sefer eyle: Göçtü ol nûr atasından **eyleyip azm-i sefer** (Beyit. 1555)

Bâgât eyle: Ol sarayın sahnını çepçevre **bâgât eyledim** (Beyit. 3654)

Bast eyle: Çünkim îmân ile takvâdan biraz **bast eyledik** (Beyit. 3628)

Baş eyle: Onun rûhunu fehm etti ona **baş eyledi** zühdü (Beyit. 149)

Beyân eyle: **Beyân eyledi** mi'râcın bu hâlât üzre ol bedr ay (Beyit. 2228)

Beyân eyle: **Beyân eylemiş** idi onu Allâh (Beyit. 1596)

Beyân eyle: Dedi **eyle** yâ Rab **beyân** kim fakîr kim durur (Beyit. 2375)

Beyân eyle: Geldi pes Kur'ân buların **eyledi** sözün **beyân** (Beyit. 2894)

Beyân eyle: Hem ona sordular ashab ki bize **eyle beyân** (Beyit. 4359)

Beyan eyle: Bu sözü nakl-i sahîh ile **beyan eyledi** Keşşâf (Beyit. 4367)

Beyân eyle: Dedi bu biti ne bitidir **beyân eylegil** (Beyit. 4517)

Beyân eyle: Dinle bir bir bu gazâlardan **beyân eyleyelim** (Beyit. 2958)

Beyân eyle: Kiyâmet gününün **eyle beyânı** (Beyit. 2683)

Beyân eyle: Ki sana **beyân eyleyem** nitti feth-i hitâm (Beyit. 1819)

Beyânât eyle: Dedik kim yâ resûlu'llâh bize **eyle beyânâtı** (Beyit. 4852)

Bey'at eyle: Anda **bey'at eyledi** ashâb ile tahte's-şecer (Beyit. 3216)

Binâ eyle: **Binâ eyle** ol evde pes tavâf et onu kıl tehlîl (Beyit. 1291)

Binâ eyle: Hizâsında arşın **binâ eyledi** (Beyit. 585)

Bir ayân eyle: Cümlesin bir **bir ayân eylemişem** (Beyit. 369)

Bir nazar eyle: Ne bahs ona Allâh eger **bir nazar eylese** (Beyit. 3031)

Bu isbât eyle: **Bu isbât eyleyip** sözün dürer verdi o âlf-rây (Beyit. 2255)

Câmi' eyle: Evveli budur ki **câmi' eyledi** (Beyit. 2040)

Câvidân eyle: Yâ Ömer'le yâ Ebû Cehl ile **eyle câvidân** (Beyit. 1880)

Cem' eyle: Bu ma'nâcadır onu Osman ki **cem' eyledi** (Beyit. 4498)

Cem' eyle: Şu Osman ki Kur'ân'ı **cem' eyledi** bî-gümân (Beyit. 4595)

Cem'eyle: Hayr edip eylikleri **cem'eyleyip** (Beyit. 324)

Cennetin yedincisini eyle: **Cennetin yedincisini eyledi** Dârü's-Selâm (Beyit. 274)

Cevâmi eyle: Her kelâmımı **cevâmi eyledi** (Beyit. 2040)

Cezâ eyle: Ki fir'avn **cezâ eyledi** gark olurken nice (Beyit. 3060)

Cürm ü cinâyet eyle: Çün Âdem **eyledi cürm ü cinâyet** (Beyit. 1241)

Çâk eyle: Yarın anda yakasın **çâk eyleyip** ede sıyâh (Beyit. 408)

Darb eyle: Ki Tanrı'nın resûlünü nite **darb eyleye** kimse (Beyit. 3934)

Dârü'l-Celâl'ieyle: **Eyledi Dârü'l-Celâl'i** ol Celîl (Beyit. 301)

Da'vet eyle: Dediler üç yıl oturdu evde **da'vet eyledi** (Beyit. 1912)

Da'vet eyle: Erişe geri bir kavme onu da **eyleye da'vet** (Beyit. 4857)

Da'vet eyle: Resûlünü sevip Allâh katına **eyledi da'vet** (Beyit. 4146)

Dâz eyle: Hızânem durur **eyledim** idi fazl ile **dâz** (Beyit. 3856)

Defn eyle: Kaçan kim ölem bile **defn eyle** bu hücceti (Beyit. 4527)

Defn eyle: Pes andan cismini **defn eylediler** (Beyit. 4182)

Delâlet eyle: Dedi yâ Rab **eyledelâlet** beni bir işe (Beyit. 2355)

Devr eyle: Kanı müşg-bâr üzre **devr eyleyen** zülfünü (Beyit. 4540)

Devr-i arşa eyle: **Devr-i arşa eyledi** avdet-nümâ (Beyit. 1534)

Dirâyet eyle: Ki Tivrât içre gelmişdir **dirâyet eyledi** kussâs (Beyit. 971)

Dirîg eyle: Hevâ-dârıdır **eylemez** sırrın ondan **dirîg** (Beyit. 1719)

Duâ eyle: Acebdir ki dost ile düşmen **duâ eyledi** (Beyit. 3029)

Duâyı eyle: Kiminçün **eyledin** bana **duâyı** (Beyit. 1087)

Dügün eyle: Buyurdu muştuluktur **eyle dügün** (Beyit. 4722)

El-iyâz eyle: Ki tâ kim harâb olıcak **eyleye el-iyâz** (Beyit. 2406)

Emr eyle: Bir rivâyette dedi kim şol yele **emr eyledi** (Beyit. 417)

Emr eyle: Çünkü yarattı cennet-i Adn'i ona **emr eyledi** (Beyit. 284)

Emr eyle: Geri **emr eyledi** Allâh melekler edeler secde (Beyit. 905)

Emr eyle: Kim **emr eyleseydi** Hak'ın hazreti (Beyit. 3011)

Emr eyle: Ne kim **emr eylesen** lîkin ben ona oluram nehhâz (Beyit. 3947)

Emr eyle: Nice kim **emr eyledi** ise sana (Beyit. 867)

Emr eyle: Rıfka **emr eylerdi** afve sulha halkı kindırıp (Beyit. 1996)

Emr eyle: Var imd' esmâya **emr eyle** bular da emr kılsınlar (Beyit. 93)

Emr eyle: Ağladı ağlayıcak **emr eyledi** (Beyit. 4075)

Emr eyle: Dediler **emr eyledi** Dihye bize (Beyit. 2920)

Emr eyle: Göge **emr eyleye** anda ki gösterde alâmâtı (Beyit. 4855)

Emr eyle: Ne kim **emr eyledi** Allâh o hükmü bu eder ikaa' (Beyit. 3991)

Emr eyle: Pes **emr eyledi** bunları Zü'l-celâl (Beyit. 3016)

Esâs eyle: içini envâr kıldı eyledi arz-ı esâs (Beyit. 286)

Esâs eyle: Selsebil îsâr kıldı **eyledi** arz-i **esâs** (Beyit. 285)

Esâs eyle: Ziynetin izhâr kıldı **eyledi** arz-ı **esâs** (Beyit. 284)

Eykaaz eyle: Semâvâtı ve arzı hem cibâli **eyledim eykaaz** (Beyit. 1216)

Eylik eyle: Kaçan halk **eylik eyleyse** eder uluları iylik (Beyit. 3915)

Fahr eyle: Bu söz ile **fahr eyle** yâ yer göge sen dahi (Beyit. 773)

Fazl eyle: Ya'ni bize **fazl eyleye** ede adûya intikaam (Beyit. 2559)

Fedâ eyle: Bâkisin dedi Alî **eyledi** kurbâna **fedâ** (Beyit. 3386)

Fehm eyle: Öner **fehm eylegil** sözü tamâmı (Beyit. 4225)

Feth eyle: Onun nefsinin ilm etti ona **feth eyledi** ebvâb (Beyit. 148)

Feth eyle: Hazâyın kapısın açtı bana **feth eyledi** ebvâb (Beyit. 3755)

Feth eyle: Mekke'yi **feth eyledi** cebr ile ol (Beyit. 3247)

Feth-i ebvâb eyle: Sizin için **feth-i ebvâb eyledim** (Beyit. 2912)

Feza'eyle: Çü gördü onu **eyledi** pes **feza'** (Beyit. 1770)

Fikâk eyle: Zümre zümre cem' oluban **eylemen** benden **fikâk** (Beyit. 4053)

Fikr eyle: Dedi Hakk "İnne 'İlezîne âmenû" **fikr eylegil** (Beyit. 407)

Fikr eyle: Doğmaya üç gün hem üç gece kadar **fikr eyle** var (Beyit. 4948)

Gam eyle: Vermiş idi almaz idi **eylemezdi** **gam** kayu (Beyit. 2001)

Ganîmet eyle: Size onu Hak **ganîmet eyledi** (Beyit. 2914)

Gazâ eyle: Dokuzuncu Tâif idi k'**eyledi** anda **gazâ** (Beyit. 2957)

Güwegü eyle: Gelin **eyledi** Havvâ'yı **güwegü** Âdem ol şahhâs (Beyit. 981)

Güzâr eyle: Kamu âhiret mülküne **eylediler** **güzâr** (Beyit. 4500)

Habs eyle: **Habs eyleyelim** onu biz tâ kim ola ac u susuz (Beyit. 2533)

Hacc eyle: Kim ki **hacc eyleye** mâlın kıla bahş (Beyit. 320)

Hafâ eyle: Belirsiz kılıp kabrini **eylediler** **hafâ** (Beyit. 4641)

Hamd eyle: Hak'a **hamd eyleye** sabren ve şükrâ (Beyit. 61)

Hamd eyle: Budur evvel bana **hamd eyleyen** kul (Beyit. 1244)

Hamd eyle: Senâ etti Allâh'a **hamd eyledi** bî-şümâr (Beyit. 3875)

Haml'eyle: Tâ yedi kez **haml'eyledi** verdi amân ol mâh-rû (Beyit. 2581)

Hamûd eyle: Yakıp bunları **eyledi** hep **hamûd** (Beyit. 673)

Haram eyle: **Haram eyledi** Allâh nitesi yer (Beyit. 4232)

Haram eyle: **Haram eyledi** bu eşyâyı Allâh (Beyit. 3411)

Haram eyle: **Haram eyledi** onu size Subhân (Beyit. 3408)

Hasenât eyle: Dedi şâd ol ki sana **eyledi** Allâh **hasenât** (Beyit. 4375)

Havâle eyle: Hak bunlara ol gecede uyku **havâle eyledi** (Beyit. 2548)

Havf eyle: Artıra ağlamasını benden ol **havf eyleyip** (Beyit. 2438)

Hayr eyle: Şerrini mü'minlerin **hayr eyleye** (Beyit. 262)

Hazân eyle: Ne yeldir kim ol gül yanağın **hazân eyledi** (Beyit. 1710)

Helâk eyle: Ger bu islâm leşkerin şimdi **helâk eyleyesin** (Beyit. 2973)

Helâk eyle: Eriş tahkîka resminden **helâk eylemeden** sevdâ (Beyit. 3549)

Helâk eyle: Ger beni tafdîl ederse **eyleyem** bunu **helâk** (Beyit. 843)

Hesâb eyle: Kamer cirimi kırktır **hesâb eylegil** (Beyit. 567)

Hesâb eyle: Dedi oğluna borcumu gel **hesâb eylegil** (Beyit. 4586)

Hezîmet eyle: Dinle kim nice **hezîmet eyledi** (Beyit. 3226)

Hıfz eyle: Meleklerim ile **hıfz eyleyem** ben (Beyit. 1105)

Hışm eyle: Zîra ben **hışm eyledim** dünyâyâ bil ey hayr-i nâs (Beyit. 2440)

Hitâbet eyle / senâler eyle: **Hitâbet eyledi** halka **senâler eyledi** Hakk'a (Beyit. 4682)

Hidâyet eyle: Bu durur üçüncü ni'met kim **hidâyet eyleyem** (Beyit. 3289)

Hidâyet eyle: **Hidâyet eylese** zerre ola gün yüzüne tallâ' (Beyit. 1308)

Hidâyet eyle: Ol dahi ona **hidâyet eyledi** (Beyit. 821)

Hikâyet eyle: Bu sözü böyle nakl etti **hikâyet eyledi** kussâs (Beyit. 972)

Hikmetime eyle: Suâl mi **eyleyedi hikmetime** (Beyit. 1171)

Hilâf eyle: **Hilâf eyleyenler** bulısar azâb (Beyit. 3021)

Himem eyle: Erişti sahâbe bu kez **eylediler himem** (Beyit. 3134)

Hitâb eyle: Pes ondan ona Hak **hitâb eyledi** (Beyit. 717)

Hitâb eyle: Pes andan **hitâb eyledi** ona ol âli-zât (Beyit. 2344)

Hitâbet eyle: **Hitâbet eyledi** anda bu sözü söyledi kavlâ (Beyit. 4143)

Hor u makhûr eyle: Düşmenimi **hor u makhûr eyledi** (Beyit. 2041)

Hücûm eyle: Pes andan Muhammed **hücûm eyledi** (Beyit. 2996)

Hücûm eyle: Alî çünkü nakl etti a'dâ **hücûm eyledi** (Beyit. 4647)

Hücum eyle: Pes **hücum eyledi** ahzâb-ı şîrâr (Beyit. 2835)

Hücûm eyle: Onu gördü düşmen kamu **eylediler hücûm** (Beyit. 3118)

Hüsnü's-sevâb eyle: İlâhî bize **eyle hüsnü's-sevâb** (Beyit. 3022)

İstirâb eyle: Çünkü suya darb erişdi **eyledi su istirâb** (Beyit. 418)

İyâz eyle: Ayağı dahi hem çünân **eyle** Hakk'a **ıyâz** (Beyit. 604)

İyâz eyle: İşidipti yâ Müsteân **eyle** Hakk'a **ıyâz** (Beyit. 605)

İyâz eyle: Kim idiser onu beyân **eyle** Hakk'a **ıyâz** (Beyit. 606)

İ'timâd eyle: Çü buldu biraz hıffeti **eyledi i'timâd** (Beyit. 3837)

İbâdet eyle: Senin ile olam ma'bûd **ibâdet eyleye** ahzâb (Beyit. 140)

İblâg eyle: Dedi hâzırlar **iblâg eylesinler** (Beyit. 3418)

İbtidâ eyle: Aşı indirmen hamîre **eylemen** hiç **ibtidâ** (Beyit. 2879)

İbtinâ eyle: Yüzün Ka'be'ye **ibtinâ eyledi** (Beyit. 585)

Îcâb eyle: Nihâyetçe belâgatte hitâbet **eyledi îcâb** (Beyit. 3749)

İ'câb eyle: Kemâline gurûr etti sevindi **eyledi i'câb** (Beyit. 143)

İcâd eyle: Dinle imdi Hak Taâlâ nice **icâd eyledi** (Beyit. 330)

Îcâd eyle: Ki tâ görsün semâvâtı ne resme **eyledim îcâd** (Beyit. 923)

İcrâ eyle / îfâ eyle: Hudûdu **eyledi icrâ** uhûdu **eyledi îfâ** (Beyit. 3720)

İctihâd eyle: Namâzı tamâm **eyledi ictihâd** (Beyit. 3842)
İdâd eyle: İşâret kılıp ona dedi kim **eyle idâd** (Beyit. 3840)
İdbâr eyle: İçimiz koptu pes **idbâr eyledik** (Beyit. 3153)
İdrâk eyle: Kim **idrâk eylemiştir** menzili ne (Beyit. 3775)
İdrâk eyle: Âlemin tayf-ı hayâli nite **idrâk eyleye** (Beyit. 3186)
İdrâk eyle: Bilmez onu her kim **idrâk eylemez** (Beyit. 2037)
İdrâk eyle: Nesneler verdi kim **idrâk eylemez** (Beyit. 2037)
İfâza eyle: Çün ona uşbu estârî **ifâza eyledi** Feyyâz (Beyit. 2464)
İfşâ eyle: Resûlu'llâhı zikr etti tahiyyât **eyledi ifşâ** (Beyit. 4184)
İftikâr eyle: Dedi bu biti ol durur **eylegil iftikâr** (Beyit. 4517)
İftirâs eyle: İşbu resme san'at ile **eylemişti iftirâs** (Beyit. 827)
İftitâh eyle: K'**eyledin** Firdevs-i a'lânın sözüne **iftitâh** (Beyit. 395)
İgtinâm eyle: Biriyle tahalluk eden **eyleye igtinâm** (Beyit. 4548)
İgtirâr eyle: Gelip Utbe Şeybe Velîd **eyledi igtirâr** (Beyit. 3038)
İgtirâr eyle: Dedi ümmet içindi ol **eyleme igtirâr** (Beyit. 4531)
İgtisâl eyle: Kenâre çıkıp sermenip **eyledi igtisâl** (Beyit. 1724)
İhânet eyle: Resûlu'llâhın ol zîrâ **ihânet eyledi** ehlin (Beyit. 4668)
İhbât eyle: Şehâdetle cemâatte nasîbim **eyledin ihbât** (Beyit. 1138)
İhfâz eyle: Dedi çünkim götürdünse seni ben **eyleyem ihfâz** (Beyit. 1220)
İhlâs eyle: Amelde **eylegil ihlâs** bilir Hak sırr-ı ahlâdan (Beyit. 3693)
İhlâs eyle: Pes erdi ve selâm etti bu işte **eyledi ihlâs** (Beyit. 3930)
İhraak eyle: Heman dem od viribidi buları **eyledi ihraak** (Beyit. 904)
İhrâc eyle: Ki **ihrâc eyleyem** nûra sizi ez-zulmet ü emrâz (Beyit. 2469)
İhsâ eyle: Onunçün hîç usanmaz ol ne denli **eylese ihsâ** (Beyit. 3561)
İhsân eyle: Ona yaraşır kim **ihsân eyleye** (Beyit. 3183)
İhtilâc eyle: Ne onun ilmine hod akl **eyleyiser ihtilâc** (Beyit. 347)
İhtimâm eyle: Geri dönmeği **eyledi ihtimâm** (Beyit. 3099)
İhtimâm eyle: Gördü resûlu'llâh onu dedi kim **eyle ihtimâm** (Beyit. 2558)
İhtirâz eyle: Ne haramdan **eyleyeler ihtirâz** (Beyit. 4987)
İhtişâm eyle: Ömer çün halîfe olup **eyledi ihtişâm** (Beyit. 4570)
İhtizâz eyle: Ne helâle **eyleyeler ihtizâz** (Beyit. 4987)
İkaad eyle: **İkaad eyleyiser** şedîdü'l-ikaab (Beyit. 3021)
İkaamet eyle: Veya bir yolcu gibi ol **ikaamet eyleme** aslâ (Beyit. 3705)
İkaaz eyle: Hudâyâ bizi gafletten esirge **eylegil İkaaz** (Beyit. 2493)

Îkaaz eyle: Gelip gaflet menâmından çü halkı **eyledi îkaaz** (Beyit. 3972)

İkbâl eyle / ihsân mihsân eyle: Alî pes **eyledi ikbâl** kim **ihsân eyleye mihsân** (Beyit. 2728)

İki pâre eyle: Pes Alî dedi kim emr et **iki pâre eyleyem** (Beyit. 1888)

İknât eyle: Dedi şeytan ki rahmetten beni çün **eyledin iknât** (Beyit. 1122)

İkrâm eyle: Çok fütûhât ile Allâh ona **ikrâm eyledi** (Beyit. 3269)

İkrâr eyle: Günâhın bildi **ikrâr eyledi** pes (Beyit. 1259)

İkrâr eyle: Melekler acze **ikrâr eyledi** çün (Beyit. 939)

İkrâr eyle: Cümle **ikrâr eyleyip** fazlına etti ittifâk (Beyit. 1547)

İkrâr eyle: Hâlimiz budur kim **ikrâr eyledik** (Beyit. 3153)

İksât eyle: Umarvan ben dahi fazlın erişe **eyleye iksât** (Beyit. 1139)

İktirâs eyle: Ki yâ Ahmed oğlan gibi **eyleme iktirâs** (Beyit. 2354)

İktisâm eyle: Dedi küllisin Hak sana **eyledi iktisâm** (Beyit. 4550)

İ'lâm eyle: Geldim **i'lâm eyledim** çün bildi şâh-ı enbiyâ (Beyit. 2877)

İlhâd eyle: Pes oldu la 'nete lâyük çü Hak'tan **eyledi ilhâd** (Beyit. 4668)

İlhâm eyle: Hem dakaayık ilmîni ben ona **ilhâm eyleyem** (Beyit. 2432)

İlkaa eyle: Çıkıp bulmadılar kimdir bu sözü **eyleyen ilkaa** (Beyit. 4190)

İlmâ' eyle: Bu resme söyledi irsâd bu nev'a **eyledi ilmâ'** (Beyit. 1307)

İltihâs eyle: Ger karâr etmek dilerse **eyle** can dil **iltihâs** (Beyit. 275)

İltizâm eyle: Çün sana Rabb'in katı müştaktır **eyle iltizâm** (Beyit. 4082)

İltizâm eyle: Dahi kaç yıl **eyle** yasında ona **iltizâm** (Beyit. 4577)

İlzâm eyle: Nefse **ilzâm eyle** haşyet tâ ki benden korka ol (Beyit. 2427)

İmâmet eyle: **İmâmet eylemiş** idi içinde (Beyit. 2783)

İmâmet eyle: Onunçün **eyledi** anda **imâmet** (Beyit. 2265)

İmâret eyle: Yapıldı kal'a şehristan **imâret eyledi** zurrâ' (Beyit. 1300)

İmtidâd eyle: Enîsi durur bunların **eyleyip imtidâd** (Beyit. 2397)

İmtihân eyle: Ki yâ Osman **eylediler** mi sana **imtihân** (Beyit. 4608)

İmzâ eyle / tahfîf eyle: Ki farzım **eyledim imzâ** velîkin **eyledim tahfîf** (Beyit. 2221)

İn'âm eyle: Kul aydur onların yolun gerek kim **eyledin in'âm** (Beyit. 3526)

İnâyet eyle: İlâhî âcizem **eyle inâyet** (Beyit. 3515)

İnâyet eyle: **İnâyet eyledi** Allâh hidâyet kıldı ol bedr ay (Beyit. 2259)

İnâyet eyle: **İnâyet eylese** katre acı deryâda dürr ola (Beyit. 1308)

İnâyet eyle: **İnâyet eyleyem** sana yaradam perde gözünde (Beyit. 1221)

İnâyet eyle: Kime kim Allâh **inâyet eyledi** (Beyit. 821)

İnâyet eyle: Getirdi sıdk ile îman **inâyet eyledi** Mevlâ (Beyit. 3440)
İncizâb eyle: Bu dokuz yerde kîtâle **eylemiştî incizâb** (Beyit. 2957)
İndirâc eyle: **Eyledi** her handa yetmiş reng taâmı **indirâc** (Beyit. 339)
İndirâs eyle: Sâbit olmaz mâlik olmaz **eyleyiser indirâs** (Beyit. 840)
İnfirâc eyle: İlle biraz sabr kıl kim **eyleyem tâ infirâc** (Beyit. 3800)
İnfisâm eyle: Sıfât hod müfârık degil **eylemez infisâm** (Beyit. 1812)
İnkaas eyle: Muhammed'e salavât ver sözümnden **eyleme inkaas** (Beyit. 983)
İnkâr eyle / taaccüb eyle: Kamusu **eyledi inkâr taaccüb eyleyip** onu (Beyit. 2230)
İnkılâb eyle: Sağ selâmet geri **eyledi** resûle **inkılâb** (Beyit. 2963)
İnsân eyle: Çünkü bir katreden **insân eyleye** (Beyit. 3183)
İnsidâd eyle: Ki nûrânî âlem durur **eylemez insidâd** (Beyit. 533)
İnsilâh eyle: Onun ehlini sevmegil **eylegil insilâh** (Beyit. 2384)
İnşâ eyle: Gelip çün içeri girdi senâya **eyledi inşâ** (Beyit. 4184)
İnşâ eyle: Halîlu'llâh'a benzedi bu sözde **eyledi inşâ** (Beyit. 3534)
İnşikâk eyle: **Eyledi** evvân-ı Kısra heybetinden **inşikâk** (Beyit. 1564)
İnşirâh eyle: Gel beri ey sadr-ı fâzıl **eyle** sadrın **inşirâh** (Beyit. 395)
İntikaal eyle: Varıp halvetine geri **eyledi intikaal** (Beyit. 1716)
İntisâb eyle: Çünkü küfre **eyleyeler intisâb** (Beyit. 4989)
İntisâb eyle: Bu sözü hakikat bilip **eylegil intisâb** (Beyit. 4402)
İntişâr eyle: Resûle gelip **eylediler** onu **intişâr** (Beyit. 3055)
İntizâm eyle: Ne kim oldu olasıdır **eyledi intizâm** (Beyit. 1797)
İnzâl eyle: Nebîler gönderem size kitâblar **eyleyem inzâl** (Beyit. 1380)
İnzâr eyle: Hem haber ver **eyle inzâr** tâ işitsinler onu (Beyit. 1573)
Îrâd eyle: İksin bâb-ı şefkatte bu resme **eyledi îrâd** (Beyit. 4658)
Îrâdet eyle: **Îrâdet eyledim** ender diyânet (Beyit. 1337)
İ'râz eyle: Dediler yâ Ukâşe gel bu işten **eylegil i'râz** (Beyit. 3942)
İ'râz eyle: Pes **i'râz eyledi** devlet neler kıldı bakın i'râz (Beyit. 1047)
İrcâ' eyle: Ki Havvâ ile cem'edem demiştin **eyle** pes **ircâ'** (Beyit. 1310)
İrsâl eyle / yarak eyle: Yâ Nebî biz seni **irsâl eyledik eyle yarak** (Beyit. 1570)
İrşâd eyle: Kıyâs et **eyle** olıcak ne denlû buldu ol **irşâd** (Beyit. 4671)
İrşâd eyle: Hak ona bir melek koştı kim **irşâd eyleye** yolun (Beyit. 1299)
İrşâd eyle: **Eyledi İrşâd** ferdâniyyete (Beyit. 816)
İrtihâl eyle: Hırâ dağına Mekke'den **eyledi irtihâl** (Beyit. 1725)
İrtikaab eyle: Bu sözleri hoş anlagıl **eylegil irtikaab** (Beyit. 4426)

İrtisâh eyle: Bir birinin üzerinde **eyleyipdir irtisâh** (Beyit. 462)

İsbâg eyle: Suâlîm var soram ona cevâbın **eyleye isbâg** (Beyit. 4004)

İsbât eyle: Yemişlerini **eyle** geri **isbât** (Beyit. 4904)

İsbât eyle: Çün beyân ettik onun sıdkını **isbât eyledik** (Beyit. 2947)

İsbât eyle: Birine seyfin alıp **eyledi** hakkın (ı) **isbât** (Beyit. 3362)

İsbât eyle: K' **eyledim isbât** onu bürhân ile (Beyit. 361)

İskaat eyle: Beni insân için çünkim nazardan **eyledin iskaat** (Beyit. 1123)

İskaat eyle: Segirtti mührün üstüne özünü **eyledi iskaat** (Beyit. 3959)

İsmâ' eyle: Dedi yâ Fâtıma sözün ne şahsa **eyledin ismâ'** (Beyit. 3987)

İsmâ' eyle: Namâza zikre mesgûl ol duânı **eyleyem ismâ'** (Beyit. 1296)

İsrâ'eyle: Hemen dem Cebrayil geldi beşâret **eyledi isrâ'** (Beyit. 2500)

İstiânet eyle: İlâhî **eylegil der istiânet** (Beyit. 3515)

İstidâret eyle: **İstidâret eyledi** geri zaman (Beyit. 1533)

İstihfâz eyle: Ona rıfk et telâttuf kıl sözümü **eyle istihfâz** (Beyit. 3974)

İstisfâ eyle: Bu Kur'ân kalbi Yâsin'dir bu sözü **eyle istisfâ** (Beyit. 3563)

İstitâr eyle: Dedi kızımı bana ver yâ Alî **eyleyem ititâr** (Beyit. 4536)

İstitlâ'eyle: Elâ ey server-i mahdûm gel imdi **eyle ititlâ'** (Beyit. 2494)

İsyân eyle: Ben ol kulam ki **isyâneyledim** (Beyit. 1258)

İşâret eyle: **İşâret eyledi** aya iki pâre edip îkaa' (Beyit. 2501)

İşâret eyle: **İşâret eyledi** envâ-ı vakte (Beyit. 2263)

İşâret eyle: **İşâret eyledi** Havvâ yılanı (Beyit. 1033)

İşâret eyle: Kim el çatlatıp **eylediler işâret** ki tâ (Beyit. 3839)

İşâret eyle: Bu vafında cemâline **işâret eyledi zehrâ** (Beyit. 3556)

İşâret eyle: İşbu fethinde **işâret eyledi** tekmîline (Beyit. 3273)

İşbâ' eyle: Bir ev onun garîb gönlün kaçan **eyleyiser işbâ'** (Beyit. 1326)

İşrâb eyle: Boyun takdîrime vermez onu hîç **eylemez işrâb** (Beyit. 159)

İşrâk-ı tâm eyle: Çün muazzez oldu islâm **eyledi işrâk-ı tâm** (Beyit. 1899)

İştîmâl eyle: Gözüne sürüp onları **eylese iştîmâl** (Beyit. 4444)

İ'tâ eyle: Hem Allâh **keylesin i'tâ** sana altın gümüşten dağ (Beyit. 4002)

İ'tâ eyle: İnâyet erişe Hak'tan ki fazlın **eyleye i'tâ** (Beyit. 3522)

İtâat eyle: Hakk'ın emrine **itâat eyleye** (Beyit. 258)

İ'tibâr eyle: Nazar kıl imdi ey âkil bu işde **i'tibâr eyle** (Beyit. 1211)

İ'tibâr eyle: Kim onu çıkardı göğe **eyledi i'tibâr** (Beyit. 676)

İ'tidâ eyle: Halâyık biri birine **eyledi i'tidâ** (Beyit. 4647)

İ'tidâd eyle: Yürüdü takaddüm edip **eyledi i'tidâd** (Beyit. 3841)
İ'tidâd eyle: Onu bildiler keşf ile **eyleyip i'tidâd** (Beyit. 536)
İ'tikaad eyle: Şekli boynuz şeklidir **eyle** bu söze **i'tikaad** (Beyit. 4998)
İ'timâd eyle: Kodu arz-ı süflâda yer **eyledi i'timâd** (Beyit. 547)
İ'tizâr eyle: **Eylediniz** bana çünkü **i'tizâr** (Beyit. 3266)
İtlâ' eyle: Gözün açtı resûlu'llâh sözünden **eyledi itlâ'** (Beyit. 3987)
İtlâf eyle: Verilmez kimseye bunlar sözünü **eyleme itlâf** (Beyit. 1488)
İttisâl eyle: Kalem birle ta'lîm-i ilm **eyledi ittisâl** (Beyit. 1740)
İ'vicâc eyle: Aldı lûtf ile selâmın **eylemedin i'vicâc** (Beyit. 3793)
İyâb eyle: Uş Kureyş'ten bir kabîle **eyledi Şam'dan iyâb** (Beyit. 2965)
i'zâz eyle: Şu denli **eylemişken** ona **i'zâz** (Beyit. 1185)
İzhâr eyle: Hakk'ı **izhâr eyleyip** butlânı kıla târümâr (Beyit. 4931)
İzhâr eyle: Kemâlin **eyledi izhâr** bu yüzden cümle hattânı (Beyit. 2803)
İzhâr eyle: Hakaayık **eylesin izhâr** mezâhirden bilâ-ihsâ (Beyit. 93)
Kabûl eyle: Ben onu **kabûl eyledim** dedi **etti ayân** (Beyit. 4611)
Kabul eyle: Sözümü **kabul eyle** olma igen inkisâr (Beyit. 4514)
Kabûl eyle: Rızâsı az olur **kabûl eylemez** ma'zeret (Beyit. 2387)
Kabz eyle: Hak buyurdu cânını **kabz eyleyem** ben lâ-bihâs (Beyit. 3785)
Kahkaha eyle: Gülmedi hem **kahkaha eylemedi** hiç nesneye (Beyit. 1972)
Kamusunu altından eyle: **Kamusunu altından eyledi** ahsen-nihâd (Beyit. 523)
Kan eyle: Kodu **kan eyleyeni** zulm edeni hatta ona (Beyit. 3380)
Karâr eyle: **Karâr eylemezdi** gece gündüzün (Beyit. 1760)
Karâr eyle: Hilâfet makaamında beş yıl **karâr eyledi** (Beyit. 4642)
Karâr eyle: **Karâr eylemedi** yakîndi ki gide nihâz (Beyit. 602)
Karâr eyle: Bu kez **eylemedi** ayağı **karâr** (Beyit. 597)
Kasd eyle: Her kim sana **kasd eyleye** cânına od başına hâk (Beyit. 2540)
Kasd eyle: Pes Ömer bindi resûlün üstüne **kasd eyledi** (Beyit. 1878)
Ka't-ı esbâb eyle: Vardım anda **ka't-ı esbâb eyledim** (Beyit. 2912)
Katl eyle: Gel ey müslim onu **katl eyle** diye (Beyit. 4884)
Kelâm eyle: Kulağ ur ki cevher **kelâm eyleyem** (Beyit. 1864)
Keşf eyle: Demedi bildirem onu eger **keşf eylese** Keşşâf (Beyit. 2515)
Kılâde eyle: Cevher-i hüsnü **kılâde eyledi** (Beyit. 861)
Kısâs eyle: Dedi pes yâ Ukâşe gel beni darb et **kısâs eyle** (Beyit. 3946)
Kıtâl eyle: Bu kez **eylediler** sahâbe **kıtâl** (Beyit. 3073)

Kibr eyle: Kanı **kibr eyleyen** İblis kanı göster Semûd u Âd (Beyit. 4690)

Küffâra eyle: Erişir **küffâra eyle** dehşetim (Beyit. 2042)

La'net eyle: Dedi Hak yer yüzünden çık ki **la'net eyledim** sana (Beyit. 910)

Latîf eyle: **Eyle** dimercân-ı asfardan **latîf** (Beyit. 304)

Lûtf eyle: Bu hâl içindeken Deccâl geri **lûtf eyleye** Allâh (Beyit. 4867)

Lûtf eyle: Medîne şehrine geçti zehî **lûtf eyledi** sultan (Beyit. 2736)

Mahrûm eyle / ikbâz eyle: Çü **mahrûm eyledin** beni atânı **eyledin ikbâz** (Beyit. 1051)

Makdûr eyle: Ben **eyle** eylemişem onu **makdûr** (Beyit. 1246)

Maktûl eyle: Gece gönderdiler bir kul kim onu **eyleye maktûl** (Beyit. 2729)

Mâli kısmet eyle: **Mâli kısmet eyledi** bir bir nasîb (Beyit. 2937)

Ma'lûm eyle: Çünkim ahzâb sındı **ma'lûm eyledi** onu resûl (Beyit. 2892)

Ma'nî eyle: Hezârân nâz u sihr ile çü pertâb **eyledi ma'nî** (Beyit. 1199)

Mansûr eyle: Budur ikinci ki **mansûr eyledi** (Beyit. 2041)

Manzar eyle: Nice **manzar eylemiş** âyâtına (Beyit. 364)

Manzûr eyle: Ki yer yüzün bana Allâh tamâmet **eyledi manzûr** (Beyit. 4785)

Mefâz eyle: Bana anda birbir beyân **eyleyiptir mefâz** (Beyit. 3884)

Melâmetler eyle: Çü çok **eylediler** ona melâike **melâmetler** (Beyit. 1068)

Men'eyle: Kulağın gözün dilin **men'eyleyüp** (Beyit. 324)

Menşûr eyle: Hem ashâbın vefâtını çu yazdım **eyledim menşûr** (Beyit. 4765)

Merhûm eyle: Onun yüzü suyuna **eylemerhûm** (Beyit. 1118)

Mesh eyle: Geri **mesh eyledi** ihrâc kıldı (Beyit. 1365)

Meşveret eyle: Gönderip Osmân'ı evvel **meşveret eyledi** hâl (Beyit. 3210)

Meylâ eyle: Elin ü ayağın kesem bu söze **eylese meylâ** (Beyit. 4139)

Mizâh eyle: Ger **mizâh eyle** hak söylerdi eltâf bahtulu (Beyit. 1993)

Muallâ eyle: Bildirip onu **muallâ eyledi** (Beyit. 2033)

Mufaddal eyle: Altı nesneyle **mufaddal eyledi** (Beyit. 2039)

Mukadder eyle: **Mukadder eyledim** sana kim oğlanlar doğa senden (Beyit. 1050)

Musallat eyle: **Musallat eyle** sen beni ona ve nesline onun (Beyit. 1124)

Mücâb eyle: Duâsını Hak çün **mücâb eyledi** (Beyit. 1869)

Mücellâ eyle: Pes andan kasr-ı ahkâma **mücellâ eyledi** lîvân (Beyit. 2716)

Mü'eyyed eyle: Husûsâ mu'cizât ile **mü'eyyedeyledi** tâ kim (Beyit. 2806)

Müheyyâ eyle: Hem koyunu pişirip hâzır **müheyyâ eyledik** (Beyit. 2877)

Mükemmel eyle: Enbiyâdan çün **mükemmel eyledi** (Beyit. 2039)

Mükerrem eyle: Onu çok mu'cizâtile **mükerrem eyledi** illâ (Beyit. 2807)
Mümtâz eyle: Onunla **eyledi mümtâz** ki kâfir müslimolganı (Beyit. 2805)
Müslim eyle: Ki **müslim eyledi** İbni Selâm'ı (Beyit. 2699)
Müsteâz eyle: Ne yarattı gör hazretin **eyle** pes **müsteâz** (Beyit. 613)
Müstecâb eyle: Ömer hakkına **müstecâb eyledi** (Beyit. 1869)
Müzeyyen eyle: **Müzeyyen eyleyipsahn** u kenâre (Beyit. 1440)
Nakl eyle: Böyle **nakl eylediler** onu rüvât (Beyit. 249)
Nakl eyle: Hem geri Kaadî İyâz **nakl eyledi** (Beyit. 2825)
Nasb eyle: Yerime **nasb eyledim** olsun hümâm (Beyit. 3818)
Nasr eyle: Kim nice **nasr eyledi** müminlere ol reh-nümâ (Beyit. 2894)
Nazar eyle / gark eyle: **Nazar eyledi** suya Fir'avn'ı **gark eyledi** (Beyit. 3034)
Nazar eyle: Bu kez döndüler cennete **eylediler nazar** (Beyit. 754)
Nazar eyle: Dedi imdi **nazar eyle** bakıp gördü ki bir mehtâb (Beyit. 144)
Nazar eyle: İlâhî sen **nazar eyle** gözümüz gönlümüz sen aç (Beyit. 1213)
Nazar eyle: Kemâlince **nazar eyle** nider gör Zü'l-kemâl Allâh (Beyit. 2086)
Nazar eyle: **Nazar eyle** ona lîkin yapışma cismine hattâ (Beyit. 1312)
Nazar eyle: **Nazar eyledi** cevher-i ferde aktı selîs (Beyit. 3032)
Nazar eyle: **Nazar eyledi** gülşen oldu Halîl'ine nâr (Beyit. 3034)
Nazar eyle: **Nazar eyledi** kıldı insânı kendüye yâr (Beyit. 3035)
Nazar eyle: **Nazar eyledi** kıldı toprağı insân edip (Beyit. 3035)
Nazar eyle: **Nazar eyledi** kubbe kubbe kuruldu buhâr (Beyit. 3032)
Nazar eyle: **Nazar eyledi** Nûh'a su oldu ona mutî' (Beyit. 3033)
Nazar eyle: **Nazar eyledi** pes Muhammed aleyhi's-selâm (Beyit. 3036)
Nazar eyle: **Nazar eyledi** yele Âd kavmin etti gubâr (Beyit. 3033)
Nazar eyle: **Nazar eyleyem** bunlara pes bular da nazar (Beyit. 2347)
Nazar eyle: Onu iki taksîm edipti **nazar eyleyip** (Beyit. 618)
Nazar eyle: Pes andan yarattı bu şemsi **nazar eyleyip** (Beyit. 555)
Nazar eyle: Pes ondan **nazar eyledi** ol Kerîm ü Cevâd (Beyit. 541)
Nazar eyle: Yarattı bir yeşil cevher **nazar eyledi** heybetle (Beyit. 223)
Nazar eyle: Zihî takdîr-i Rabbânî neler işler **nazar eyle** (Beyit. 1135)
Nazar eyle: Alî'ye **nazar eylesin** tâ göre bunları (Beyit. 4635)
Nazar eyle: Bu söze **nazar eyle** cânında türvende yaz (Beyit. 777)
Nazar eyle: Ki her kim dilerse **nazar eyleye** Âdem'e (Beyit. 4625)
Nice âşık nice ma'sûk eyle: **Nice âşık nice ma'sûk eylemiş** (Beyit. 366)

Nice ihfâ nice izhâr eyle: Nice ihfâ nice izhâr eylemiş (Beyit. 368)
Nice kâmil nice mahbûb eyle: Nice kâmil nice mahbûb eylemiş (Beyit. 367)
Nice sâdik nice masdûk eyle: Nice sâdik nice masdûk eylemiş (Beyit. 366)
Nice tâlip nice matlûp eyle: Nice tâlip nice matlûp eylemiş (Beyit. 367)
Nice yaru nice îsâr eyle: Nice yaru nice îsâr eylemiş (Beyit. 368)
Nidâ eyle: Nidâ eyledim ben ki yâ ma'sere'l-müslimîn (Beyit. 3133)
Nihâd eyle: Sahâbe bilip ellerin eylediler nihâd (Beyit. 3838)
Nihâz eyle: Tınıp söylemedi dilin eylemedi nihâz (Beyit. 778)
Nikâh eyle: Nikâh eyledi can kızından birin (Beyit. 664)
Nisâr eyle: Çün şerâyi' mahzeninden eyledik sana nisâr (Beyit. 3652)
Nisâr eyle: Kıyâmet günü eyleyem cânımı ben nisâr (Beyit. 4527)
Nisâr eyle: Nisâr eyledi zerr ü sîm-i seher (Beyit. 2981)
Nisâr eyle: Çü hazâyin kapısın açtı nisâr eyledi ol (Beyit. 3361)
Nisâr eyle: Yoluna canlar nisâr eylediler (Beyit. 3182)
Nisbet eyle: Kürsinin ger vüs'atini arşa nisbet eylese (Beyit. 268)
Niyâz eyle: Hak'a şükr edip eylediler niyâz (Beyit. 2995)
Niyâz eyle: Hem şifâ' ve rahmet ola eyleye bana niyâz (Beyit. 2429)
Nizâm eyle: Gözün aç ki ezher nizâm eyleyem (Beyit. 1864)
Nûr-ı sirâc eyle: Cennet-i Adn'i yarattı eyledi nûr-ı sirâc (Beyit. 330)
Nûr-i Hicâz eyle: Dedi yâ Ahmed seni çün eyledim nûr-i Hicâz (Beyit. 2424)
Nûriktibâs eyle: Tâ kim onun tal'atından eyleye nûriktibâs (Beyit. 829)
Nutk eyle: Dedi nutk eyle nutk etti dedi ebsem sakınd'âdâb (Beyit. 138)
Nutk eyle: Her ne kim nutk eyledise vahy-i Rabbânî durur (Beyit. 3606)
Nüzûl eyle: Dimaşk'da Ak menâreye nüzûl eyleye pes Îsâ (Beyit. 4868)
Nüzûl eyle: Sag yanında eyleyiserdir nüzûl (Beyit. 256)
Pertâb eyle: Çü Cebrâîl gelip Hak'tan bu vahyi eyledi pertâb (Beyit. 3747)
Rahmet eyle: Esirge rahmet eyle bana Yâ Rab (Beyit. 1084)
Rahmet eyle: Pes andan eyledi rahmet giderdi zurların neffâ' (Beyit. 1317)
Rahmet eyle: Rahmet eylesin sana Rabb'in dedi (Beyit. 857)
Redd eyle: Sen onu onun kapısından sürüp redd eyleme (Beyit. 3307)
Ref' eyle: Pes ondan ikinci göğre onu ref' eyledi (Beyit. 678)
Revâc eyle: Kim ziyâret etmeğe mi eyledin bana revâc (Beyit. 3794)
Revân eyle: Revân eyledi sırrını hemçü sâfî zülâl (Beyit. 1745)
Rıfk eyle: Bir âvâz erdi yel gibi resûlu'llâha rıfk eylesen (Beyit. 4166)

Riâyet eyle: Edeler dîne tâ yârî **riâyet eyleyip** îman (Beyit. 2739)

Rihân eyle: Dedi ona yâ Ömer meydâna gir **eyle rihân** (Beyit. 1875)

Rivâyet eyle: Buyurmuşdur resûlu'llâh **rivâyet eyledi** ashâb (Beyit. 137)

Rivâyet eyle: Dediler ba'zılar bir söz **rivâyet eyledi** kussâs (Beyit. 971)

Rivâyet eyle: **Rivâyet eyledi** Nakkaaş bu nakli İbni Mes'ud'dan (Beyit. 1223)

Rivâyet eyle: Şöyle nakl etti **rivâyet eyledi** (Beyit. 3322)

Rucû' eyle: Çü Hak'tan **rucû' eyledi** yüzleri (Beyit. 3071)

Rûşen eyle: **Rûşen eyle** ki sığmaz idrâke (Beyit. 4312)

Rücû eyle: Dedi kim yâ mutmain nefis Rabb'ine **eylerücû** (Beyit. 4096)

Rücûm eyle: Şeyâtîne odu **rücûm eyledi** (Beyit. 2996)

Sabr eyle: Belâma **sabr eylemez** şükür ni'metlere kılmaz (Beyit. 160)

Sabr eyle: Kazâma kim mutî olsa belâma **sabr eylese** (Beyit. 157)

Sâdiku'l-kavl eyle: Nice etmeye vefâ çün **sâdiku'l-kavl eyledi** (Beyit. 2860)

Salâ eyle: Tiz gelin kim da'vet etti **eyledi** bize **salâ** (Beyit. 2878)

Sa'y eyle: Kim nice **sa'y eylemiş** bu yolda ol âlî-cenâb (Beyit. 2958)

Sa'y eyle: Melekler viribidi **sa'y eyledi** (Beyit. 3095)

Sebt eyle: Onu **sebt eyle** gökçek kıl dirâyet (Beyit. 4214)

Sebt eyle: Sîre ehli vafânı **sebt eyledi** bî-ihtilâk (Beyit. 1550)

Secde eyle: Geldi evvel Ka'be **secde eyledi** ayağına (Beyit. 1564)

Sefer eyle: yatma mezce'a **eyle** dün içinde **sefer** (Beyit. 2543)

Sehv ü nisyân eyle: Yanıldım **sehv ü nisyân eyledim** (Beyit. 1258)

Sekenât eyle: Anda başın kazıdıp **eyledi** anda **sekenât** (Beyit. 3387)

Sekizinci cennetini eyle: **Sekizinci cennetini eyledi** Dârü'l-Karar (Beyit. 275)

Selâm eyle: Sana okudu **selâm eyledi** (şevk u) azemât (Beyit. 4369)

Selâm eyle: Ukâşe'ye **selâm eyle** bizi ursun olup şehhâs (Beyit. 3934)

Selâm eyle: Gelip dedi Cebrâil Allâh **selâm eyledi** (Beyit. 4524)

Selâmet eyle: Kim diyem yâ Rab **selâmet eyle** oddan ümmetim (Beyit. 4065)

Seyâhat eyle: Ey nice İsâ Mesîh olup **seyâhat eyledi** (Beyit. 3192)

Seyâhat eyle: **Seyâhat eyleyip** ümmet ararlar (Beyit. 4229)

Seyr eyle: Hayr eden Allâh'ına **seyr eyleye** (Beyit. 262)

Seyr eyle: Onun ardınca kamer **seyr eyleye** çün şâhısâr (Beyit. 4950)

Suâl eyle: **Suâl eyledi** yerden ona Celîl (Beyit. 741)

Sulu eyle: Susuz yerleri Hak **sulu eyledi** (Beyit. 2994)

Sücûd eyle: **Sücûd eylemedi** ona ki ya'ni etti İstihâş (Beyit. 906)

Süddî eyle: Dedi Esbât ki **Süddî eyle** dedi (Beyit. 1335)

Şâd eyle: Beşârettir işit **şâd eyle** cânın (Beyit. 4236)

Şâd eyle: Gönlünü **şâd eyledi** etti hitâb (Beyit. 4102)

Şâd eyle: Harâm edem oda **şâd eyle** cânın (Beyit. 2320)

Şakk eyle: Eger **şakk eylesen** onu olavüz sana biz etbâ' (Beyit. 2499)

Şefâat eyle: Ehl-i tevhîde **şefâat eyleye** (Beyit. 258)

Şehîd eyle: Pes andan döktüler kanı **şehîd eylediler** onu (Beyit. 4685)

Şerh eyle: Çünkim îmân rütbetinin ikisin **şerh eyledik** (Beyit. 3671)

Şidâd eyle: Döşedi binâsın yerin **eyledi** pes **şidâd** (Beyit. 525)

Şirk eyle: Kim Hak'a **şirk eylediler** kim ederse dûr olur (Beyit. 3593)

Şükr eyle: Kim Allâh'a hamd etti **şükr eyledi** bî-şümâr (Beyit. 3062)

Ta'lîl eyle: Bu işte **eylemen ta'lîl** sanemden söyledi şeytân (Beyit. 2733)

Taakkul eyle: **Taakkul eyleyeller** ilmin onun (Beyit. 2645)

Tafdîl eyle: Dedi kendi kendüzine bunu **tafdîl eylese** (Beyit. 842)

Tâhir eyle: Vücûdun **eyledi tâhir** bidâdin beyne vâ veyni (Beyit. 2671)

Tâhir mutahhar eyle: Hem beni **tâhir mutahhar eyleye** esnâmdan (Beyit. 1577)

Tahkîk eyle: Bu yerde üç merâtıbdan kemâlin **eyledi tahkîk** (Beyit. 3554)

Tahrîz eyle: Cihâda **eyledi tahrîz** nasîhatte edip itnâb (Beyit. 3750)

Takdîr eyle: İştittin kutb-ı Kur'ân'ı ki **takdîr eyledim** onu (Beyit. 3548)

Takrîr eyle: Bu resme cümle ahkâmı kemâhî **eyledi takrîr** (Beyit. 3726)

Takrîr eyle: Cemî-i âlemin ilmin bulara **eyledi takrîr** (Beyit. 902)

Takrîr eyle: İlle kasırvanve **takrîr eyleyem** andan makaal (Beyit. 3202)

Takrîr eyle: Benim hikmetlerimden **eyle takrîr** (Beyit. 936)

Takrîr eyle: Biraz Âdem kelâmından ça **takrîr eyledik** size (Beyit. 1412)

Takrîr eyle: Çün bu ikinci makaamı size **takrîr eyledik** (Beyit. 3592)

Takrîr eyle: Muhakkak bana **takrîr eyle** onu (Beyit. 966)

Takrîr eyle: Şu resme **eyle** imdi beni **takrîr** (Beyit. 57)

Taksîr eyle: Amelde **eylemen taksîr** ki tâ in'âm ede na'mâ (Beyit. 4193)

Taleb eyle: Eger ismin okudunsa müsemâmâsın **taleb eyle** (Beyit. 3736)

Taleb eyle: Yâ nebiyya'llâh yeter **eyle taleb** kim ol ilâh (Beyit. 2975)

Talebden eyle: Dedi çoktur bu beş **eyle talebden** (Beyit. 2215)

Ta'lîm-i Kur'ân eyle: Bunlara **ta'lîm-i Kur'ân eyledi** (Beyit. 2015)

Târümâr eyle: **Târümâr eyledi** çetr ü cübbe ve kubbe kabâ (Beyit. 2889)

Târümâr eyle: Ki tut hüccetimi beni **eyleme târümâr** (Beyit. 4528)

Tasadduk eyle: **Tasadduk eylese** külline ihsan (Beyit. 3486)

Tasdik eyle: Çün onu **eyledi tasdik** pes adın verdiler Sıddîk (Beyit. 2233)

Tasdîk eyle: Asl-ı î mân onu **tasdîk eylemektir** kalb ile (Beyit. 3631)

Tasdîk eyle: Sözü nü sıdk ile **tasdîk eyledik** bî-ızdırâb (Beyit. 2946)

Tasvîr eyle: Pes etti bunları ervâh pes andan **eyledi tasvîr** (Beyit. 1374)

Tasvîr eyle: Cihan levhında **tasvîr eyledi** insânı çün nakkaaş (Beyit. 897)

Tasvîr eyle: Ki **tasvîr eyledi** Allâh emânet oldu pes bir taş (Beyit. 1224)

Tavâf eyle: Yedi kez onu **eylediler tavâf** (Beyit. 730)

Tayyîbat eyle: Yerin a'lâ **eyledi** meskenlerini **tayyîbat** (Beyit. 331)

Teberrük eyle: Bevl ile kanın **teberrük eyleyip** (Beyit. 2021)

Tecellî eyle: Pes ondan sonra zâtiyle **tecellî eyledi** Allâh (Beyit. 2068)

Tecellî eyle: **Tecellî eyledi** pes nûr-ı mutlak (Beyit. 125)

Tecellî eyle: **Tecellî eyleye** yüzün yarattı Ahmeti mir'ât (Beyit. 214)

Tecellî eyle: Cemâli oldur ol Gaffâr **tecellî eyledi** iclâ (Beyit. 3558)

Tecellî eyle: Çü zâtına **tecellî eyledi** zât (Beyit. 4262)

Tecellî eyle: Çün erdi bu makaama ol **tecellî eyledi** Allâh (Beyit. 2151)

Tecellî eyle: Ona evvel sıfâtiyle **tecellî eyledi** Allâh (Beyit. 2068)

Tecellî eyle: **Tecellî eyledi** gayb-ı hüviyyet (Beyit. 105)

Tefhîm-i Furkaan eyle: Bunlara **tefhîm-i Furkaan eyledi** (Beyit. 2015)

Tekbîr eyle: Bile ashab sıdk **tekbîr eyledi** (Beyit. 2841)

Tekbîr eyle: Bin melekti geldi **tekbîr eyledi** Hakk'a senâ (Beyit. 2891)

Tekbîr eyle: Gördü nûru Hakk'a **tekbîr eyledi** (Beyit. 2841)

Tekbîr eyle: Yüzünü kıbleye döndü ki **tekbîr eyledi** i'lân (Beyit. 2745)

Tekebbür eyle: **Tekebbür eyledi** İblîs sözünü sıdı Allâh'ın (Beyit. 906)

Temennî eyle: **Temennî eyledi** Âdem atâdan kıldı istişfa' (Beyit. 1318)

Temyîz eyle: Diler kim **eyleye** bu işi **temyîz** (Beyit. 4218)

Tenbîh eyle: Bu sözünde resûlu'llâh fenâya **eyledi tenbîh** (Beyit. 3707)

Tenzîh eyle: Ki zîrâ nehî **tenzîh eylemişti** (Beyit. 1186)

Tenzîl eyle: Pes ona elli suhf **eyledi tenzîl** (Beyit. 1437)

Terk eyle: Kaali **terk eyle** bulasın hâlât (Beyit. 4334)

Terk eyle: Be-küllî oldular müştâk kamu **terk eyledi** evtân (Beyit. 2717)

Tesbîh eyle: Sadâkı bu durur onun ki **tesbîh eyleye** tehîl (Beyit. 977)

Teshîr eyle: Ona **teshîr eyledi** verdi kemâl (Beyit. 1507)

Teslîm eyle: Resûlu'llâh buyurdu **eyle teslîm** (Beyit. 3473)

Teşrîf eyle: Çu **teşrîf eyledin** bunda sana kıldık onu îdâ' (Beyit. 1302)

Teşvîk eyle: Cinâna **eyledi teşvîk** cehennemden edip tahzîr (Beyit. 3750)

Tevbe eyle: **Tevbe eyleyen**lerindir iş bu bab (Beyit. 317)

Teveccüh eyle / istinfâ' eyle: **Teveccüh eyleyip** bana sözümden **eyle istinfâ'** (Beyit. 1289)

Teveccüh eyle: Dediler siyer ehli kim **teveccüh eyledi** ondan (Beyit. 2596)

Teveccüh eyle: Pes **teveccüh eyledi** arz-ı sıfât (Beyit. 1537)

Refîk eyle: Rahmet et biz kullarına **eyle** tevîkun **refîk** (Beyit. 295)

Tevkî' eyle: Onda **tevkî' eyleye** menşûrunu (Beyit. 793)

Tibyân eyle: İştittin şimdiyedek kim ne denlû **eyledim tibyân** (Beyit. 4758)

Tîn eyle: Pes buyurdu kim onu **tîn eyleye** (Beyit. 785)

Top eyle: Niceler çevgân-ı aşka başını **top eyledi** (Beyit. 4937)

Tulû' eyle: **Eylese** magrib kenârından **tulû'** (Beyit. 4967)

Tulû eyle: Çü şems ü kamer **eylediler tulû** (Beyit. 568)

Tumtarak eyle: **Eylediler** bir birine **tumtarak** (Beyit. 3317)

Ubûr eyle: Çünkü İlyâs **eyledi** halkdan **ubûr** (Beyit. 1501)

Ukuubet eyle: Ve ger isyân ederseniz **ukuubet eyleyem** size (Beyit. 1208)

Ulu eyle: Kamudan beni Hak **ulu eyledi** (Beyit. 715)

Un eyle: Dedi Câbir arpayı **un eyledim** çün tûtiyâ (Beyit. 2876)

Ümmet eyle / insâf eyle: Beni **eyle** ona **ümme**t pes anda **eyledi insâf** (Beyit. 1489)

Üstâd eyle: Yürekten ebher üzüldü çün öyle **eyledi üstâd** (Beyit. 4698)

Va'de eyle: Cünki **va'de eyledi** lâ-şekk eder ahde vefâ (Beyit. 2859)

Va'de eyle: Nasra **va'de eyledi** hasr olmuş iken bize Hak (Beyit. 2859)

Va'de eyle: Sana **va'de eyledi** sözünü kılmıştır mucâb (Beyit. 2975)

Vahy eyle: Husûsâ kutb-ı Kur'ân'ı ona **vahy eyledi** Allâh (Beyit. 3464)

Vahy eyle: Ki **vahy eyledi** ona nass-ı kitâb (Beyit. 3089)

Vahy eyle: Pes Allâh işidir ki **vahy eyledi** (Beyit. 3095)

Var eyle: Şu din kim sana sevgilidir onu **eyle var** (Beyit. 3028)

Vasf eyle / yâz eyle: Ki **vasf eyledin** bunları **eyledin** bunca **yâz** (Beyit. 2405)

Vasf eyle: Ne kadar **vasf eylesem** âciz kalam (Beyit. 1946)

Vasiyyet eyle: Kureyş'e **vasiyyet** buyur **eylesin** (Beyit. 3911)

Vassâf eyle: Atâlar **eyleyem** ona ki bilmeye onı **vassâf** (Beyit. 1496)

Veesâtîn eyle: Ondan ednâ **veesâtîn eyleye** (Beyit. 785)

Vera' eyle: Pes andan buyurdu ki yâ Ahmed **eyle vera'** (Beyit. 2417)

Vukûf eyle: Makaamına vardı **vukûf eyledi** kırk yıl (Beyit. 778)

Yakın eyle: Ki ben de **yakın eyleyip** sana verem tımâh (Beyit. 2379)

Tamam eyle: **Eyledi yâkuut-ı** ahmerden **tamam** (Beyit. 302)

Yârlık eyle: Elin tuttu Hak **yârlık eyledi** (Beyit. 574)

Yâz eyle: Bu sözden onu anlagil heybetin **eyle yâz** (Beyit. 612)

Yâz eyle: Şu resme azîm idi kim dehşetin **eyle yâz** (Beyit. 611)

Yâz eyle: Yarattı bir ulu balık hey'etin **eyle yâz** (Beyit. 610)

Pâk eyle: Yerin yüzünü **eyledi külli pâk** (Beyit. 707)

Tayyîbat eyle: Yerina'lâ **eyledim** eskenlerini **tayyîbat** (Beyit. 331)

Mecîd eyle: **Eyledi** yeşil zebercedden **Mecîd** (Beyit. 303)

Yetmiş kızıl eyle: Her kasırda **eyledi yetmiş kızıl** yâkuuttan (Beyit. 332)

Zâhir eyle / pâk eyle: İslâmı **zâhir eyle** var **eyle** küfürden onu **pâk** (Beyit. 2541)

Zâhir eyle: Dediler pesMürîd isme ki bizi **eylegil zâhir** (Beyit. 83)

Zâhir eyle: Ki **zâhir eyledi** Kuds'i ayân oldu ona her cây (Beyit. 2240)

Zârlık eyle: Çü vahşet tutup **zârlık eyledi** (Beyit. 573)

Zârlık eyle: Çün işitti yer bu sözü **zârlık eyledi** (Beyit. 766)

Zâyi' eyle: Ey dirîgâ şol kişi kim ömrü **zâyi' eyledi** (Beyit. 408)

Zâyi' eyle: Ömrü **zâyi' eyleyenler** sonucu mesbûr olur (Beyit. 3618)

Zebh eyle: Altmış üçünü kendüzi **zebh eyledidi** bizzât (Beyit. 3385)

Zehâb eyle: Sâdisinci Hayber idi k'**eyledi** ona **zehâb** (Beyit. 2955)

Zi-bedî' ma'nî beyân eyle: **Zi-bedî' ma'nî beyân** eylemişem (Beyit. 369)

Zikr eyle: Beni **zikr eyleye** dâyim çün oldur hazretimde hâs (Beyit. 977)

Zikr eyle: Külli eşyâ seni zikr ettikçe ona **zikr eyle** (Beyit. 4354)

Zikr eyle: Mücmelâ **zikr eyleyelim** zîra **tafsîlâtını** (Beyit. 2959)

Ziyâde eyle: Dedi Yâ Rab beni **eyle ziyâde** (Beyit. 1104)

Ziyâde eyle: Dedi vallâhi istersem **ziyâde eyleyem** onu (Beyit. 1229)

Ziyâde eyle: Günde gün hüsnün **ziyâde eyledi** (Beyit. 861)

Ziyâret eyle: Yürüdü kırk kez etti hac **ziyâret eyledi** Beyt'i (Beyit. 1325)

Ziyâret eyle: **Ziyâret eyledin** onu tavâf ettin kılıp ta'zîm (Beyit. 1302)

Zuhr-i nâs eyle: Zîra ben sevdim buları **eyledim** ben **zuhr-i nâs** (Beyit. 2441)

Zuhûr eyle: Vardıgınca **eyledi** gâyet **zuhûr** (Beyit. 1520)

Zulm eyle: Ki Hak **zulm eylemez** aslâ kuluna (Beyit. 3746)

Zulm eyle: Nefsine **zulm eyleyip** fîsk ile ede iftihâr (Beyit. 4925)

3.7.1.4. Yardımcı Fiili "kıl-" Olan Birleşik Fiiller

- Âbâd kıl:** Sekizinci **kıla** ne dîni **âbâd** (Beyit. 4718)
- Aç kıl:** Dedi yâ Ahmed eger kulum **kıla** karnını **aç** (Beyit. 2428)
- Adem kıl:** Olar dürişeler kim onu **kılalar** **adem** (Beyit. 3137)
- Afv kıl:** Sizi ben **afv** **kılmışım** dahi siz etmeden isrâf (Beyit. 1494)
- Âgâh kıl:** Beni hiç **kılmamıştı** ondan **âgâh** (Beyit. 1429)
- Âgâh kıl:** Bu dem **kıldı** kamu esmâdan **âgâh** (Beyit. 929)
- Al'â kıl:** Ki benden son yarattı **kıldı** **al'â** (Beyit. 2114)
- A'lem kıl:** Çünkü **a'lem** **kıldı** a'lâ eyledi (Beyit. 2033)
- Amel kıl:** **Amel kıl** dedi cennetçün bakaa buldukça me'vâdan (Beyit. 3699)
- Amel kıl:** **Amel kıl** dedi od için oda sabrınca mesvâdan (Beyit. 3700)
- Amel kıl:** **Amel kıl** dedi Tanrı çün katında hâcetin mikdâr (Beyit. 3700)
- Amel kıl:** **Amel kıla** bular a'mâl-i cennet (Beyit. 1364)
- Amel kıl:** **Amel kıla** ve doğru yola gide (Beyit. 2759)
- Amel kıl:** **Amel kılar** ölünce cennet için (Beyit. 1368)
- Amel kıl:** **Amel kıl** dedi dünyâçün cihanda durduğun mikdâr (Beyit. 3699)
- Anûş'u kıl:** **Anûş'u** **kıldı** yerine emîr ol (Beyit. 1443)
- Arz kıl:** Cemâlin **arz** **kıldı** ber-kemâl ol (Beyit. 124)
- Arz kıl:** Dedi islâm **arz kıl** kim Hak nebîsin yâ resûl (Beyit. 1892)
- Arz kıl:** Müfessirler dedi Allâh emânet **arz** **kılmışı** (Beyit. 1203)
- Arz kıl:** Pes andan **arz** **kıldın** kim emânet götüre bunlar (Beyit. 1217)
- A'tâf kıl:** Toğısar oğlun İsmâîl **kılısaram** ona **a'tâf** (Beyit. 1468)
- Ayân kıl:** Dedi Nasûh tevbesini **kıl** **ayân** (Beyit. 4959)
- Âyîne kıl:** Buna da âlem-i kevnî yarattı **kıldı** **âyîne** (Beyit. 2792)
- Bahş kıl:** Kim ki hacc eyleye mâlın **kıla** **bahş** (Beyit. 320)
- Belirsiz kıl:** **Belirsiz** **kılıp** kabrini eylediler hafâ (Beyit. 4641)
- Berâber kıl:** Dedi Yâ Rabbi bunları **berâber** **kılmadın** niçin (Beyit. 1385)
- Beşâret kıl:** **Beşâret** **kılın** nasr-ı mü'minlere (Beyit. 3017)
- Beşâret kıl:** Ki Havâ'ya **beşâret** **kıla** nâgâh (Beyit. 1275)
- Beşâret kıl:** Pes haber ver **kıl** **beşâret** bilsin onu kullarım (Beyit. 1572)
- Beyân kıl:** Dedi Abbâs'a bu işi **kıl** **beyân** (Beyit. 3231)
- Beyân kıl:** Dedi **kıl** **beyân** kim bulardan edem infisâh (Beyit. 2385)
- Bî-intikaas kıl:** Dedi yâ Ahmed eger **kılsa** kulum **bî-intikaas** (Beyit. 2454)
- Bünyâd kıl:** Pes ondan sonra **kıldı** mülke **bünyâd** (Beyit. 130)

Bünyâd kıl: Pes ondan sonra **kıldı** mülke **bünyâd** (Beyit. 130)

Cefâ kıl: Muâviye ve onun etba'ı **kılıp cefâ** (Beyit. 4637)

Ceza' kıl: Velî **kılmadı** kimseye hiç **ceza'** (Beyit. 1770)

Cidâl kıl: Saçtı başına anların toprağı **kılmadı cidâl** (Beyit. 2549)

Cû' kıl: Dedi uykunu **kıl** namâz u taâmını **cû'** (Beyit. 2357)

Cum'ayı kıl: Resûl pes **kılıp cum'ayı** çekti tabl u alem (Beyit. 3113)

Çâk kıl: Lîkin aslâ **kılmasın** donun yakasın kimse **çâk** (Beyit. 4055)

Çınâr kıl: Kanı kadd-i Tûbî ki secde **kıldır** **çınâr** (Beyit. 4542)

Dâl kıl: K 'Îlâhî habîbin elif kaametini **kıldı dâl** (Beyit. 1727)

Da'vet kıl: Anda **da'vet kıldı** vahdâniyyete (Beyit. 816)

Da'vet kıl: Çü **da'vet kıldı** evlâdın dedi kim bir durur Allâh (Beyit. 1408)

Da'vet kıl: **Kıldır** dînine **da'vet** ederdi mu'cizât izhâr (Beyit. 2496)

Da'vet kıl: Ki **da'vet kıla** bunları dönderip (Beyit. 668)

Da'vet kıl: Kim Allâh'a **da'vet kıla** halk ede i'tisâm (Beyit. 1822)

Da'vet kıl: Resûl onları Hakk'a **da'vet kıla** lûtf ile (Beyit. 3137)

Def kıl: Cemâli doğdu çün yerde gök aldı şemsi **def kıldı** (Beyit. 1646)

Defn kıl: Ne yerde **defn kılınsın** buyurgıl (Beyit. 4030)

Delâyil kıl: **Delâyil kıldı** zâtına muallâ (Beyit. 8)

Devâ kıl: Özündür derdlere derman **devâ kıl** bi'l-gıyâseyini (Beyit. 2649)

Devr kıl: **Devr kıldı** iki yüz yıl etmedi cisme temâs (Beyit. 848)

Dırâz kıl: Kimsenin aybına **kılmaya** dilini pes **dırâz** (Beyit. 2431)

Dilek kıl: Halîme dâyenin bir gün **dilek kıldılar** evlâdı (Beyit. 1633)

Dirâyet kıl: Onu sebt eyle gökçek **kıl dirâyet** (Beyit. 4214)

Dirâyet kıl: Pes ashâb uydular ona **dirâyet kıldı** ol bedr ay (Beyit. 2258)

Dirâyet kıl: Rivâyettir **dirâyet kıl** be-gâyet (Beyit. 1666)

Dirâyet kıl: Sen onu cân içinde **kıl dirâyet** (Beyit. 2636)

Dirâyet kıl: Be-gâyet **dirâyet kılar** Âyişe (Beyit. 4431)

Diri kıl: Aceb midir Muhammed ger ölüleri **diri kıl**sa (Beyit. 3446)

Diri kıl: Dedi **kıldı diri** Allâh atasını anasını (Beyit. 3443)

Diri kıl: Diye inanmayan gelsin ölüsünü **diri kıl**am (Beyit. 4860)

Dolu kıl: Kimisin sıddîk edip dışın için **kıldın dolu** (Beyit. 4114)

Dolu kıl: Eğer yer yüzünü cümle ibâdımla **dolu kıl**sam (Beyit. 1071)

Duâ kıl: Bağışladım günâhtan pes **duâ kıl** (Beyit. 1264)

Duâ kıl: **Duâ kıla** elin götüre İsâ (Beyit. 4899)

Duâ kıl: Dediler **duâ** kılsana kim olalar helâk (Beyit. 3138)

Duâ kıl: Diledi ümmetini **kıldı duâ** Rabbine ol (Beyit. 3378)

Duâ kıl: İşitti onu Hakk'a hamd etti **kıldı duâ** (Beyit. 2416)

Duâ kıl: Resûlu'llâh **duâ** kıldı edip Hakk'a münâcâtı (Beyit. 4838)

Duâlar kıl: Doğalar sizden oğul kız **duâlar**kılalar size (Beyit. 1053)

Dün namâzını kıl: Onu ancak **dün namâzını** kılanlar bileler (Beyit. 4949)

Edeb kıl / velî kıl: Dedi **kılmadım edeb kıldım velî** (Beyit. 2822)

Efdal kıl: Onu **efdal** kılıp halktan idiser menba'-ı hikmet (Beyit. 1409)

Ekrem kıl: Onun hakkı için kim **kıldın ekrem** (Beyit. 1085)

Eksik kıl: Gecenin sâatını **eksik** kıalarsın fi'l-mesâ (Beyit. 2869)

Eksik kıl: Gündüzün sâatını **eksik** kıalarsın der-ziyâ (Beyit. 2870)

Emîn kıl: Bunları **kılam emîn** feryâd erem (Beyit. 3238)

Emr kıl / ingimâs kıl: **Emr** kıldı rûha kim envâre **kıla ingimâs** (Beyit. 844)

Emr kıl: Bilâl'e **emr** kıldı kim ola tiz kamçıya gavvâs (Beyit. 3929)

Emr kıl: **Emr** kıldı Hak ki ben bunda olam (Beyit. 866)

Emr kıl: **Emr** kıldı kazdılar hendek revân (Beyit. 2936)

Emr kıl: **Emr** kıldı kim imâmet edesin ashâba sen (Beyit. 3824)

Emr kıl: **Emr** kıldı kim Ömer verdi cevâb (Beyit. 3160)

Emr kıl: **Emr** kılmıştı bana sırrımda ettim imtisâl (Beyit. 3204)

Emr kıl: Var imd' esmâya emr eyle bular da **emr** kılsınlar (Beyit. 93)

Emr kıl: Yâ Ebû Bekr **emr** kıldı sana sen olgıl inâh (Beyit. 3823)

Emr kıl: Bilâl'e **emr** kıldı kim namâza cem'ede halkı (Beyit. 3748)

Emr kıl: Dedi kim ne emr edersen yâ Muhammed **emr kıl** (Beyit. 4081)

Emr kıl: Hak taâlâ **emr** kıldı tururu (Beyit. 2910)

Emr kıl: Ki Cebrâil'e **emr** kılmıştı Hak (Beyit. 3006)

Emr ü nehy kıl: **Kılalar emr ü nehy** onlar Kitâbın edeler tasdîk (Beyit. 1481)

Enbiyâ kıl: K'onlarain'âm edip **kıldın** kimisin **enbiyâ** (Beyit. 4114)

Envâr kıl: içini **envâr** kıldı eyledi arz-ı esâs (Beyit. 286)

Erte namâzı kıl: **Kıldı** pes **erte namâzını** salât-ı havf ile (Beyit. 2972)

Erzânî kıl: Çü kendi Zü'l-Cemâl idi pes ünsün **kıldı erzânî** (Beyit. 2797)

Erzânî kıl: Hayrını **erzânî** kılsın bî-garaz (Beyit. 4045)

Erzânî kıl: Kim ona **erzânî** kıldı onu Hak (Beyit. 2930)

Erzânî kıl: Pes andan Âdem'e Allâh nübüvvet **kıldı erzânî** (Beyit. 1406)

Eslat kıl: Bana zürriyyetime **kıldın eslat** (Beyit. 1106)

Eşhâs kıl: Pes andan arza **kıldı** nice **eşhâs** (Beyit. 930)

Eylük kıl: Kim ensar bölüğüne **eylük kılın** bî-kıyâs (Beyit. 3897)

Ezber kıl: Dilersen ma'rifet onu **kıl ezber** (Beyit. 4285)

Faslâ kıl: Kim öldü der ise dedi iki pâre **kılam faslâ** (Beyit. 4138)

Fedâ kıl: Başını cânını **kıldır fedâ** (Beyit. 2023)

Fedâ kıl: **Fedâ kıl** yoluna cânı eger bildinse cânânı (Beyit. 912)

Fedâ kıl: **Fedâ kıl**am yahûdîle nasârâ (Beyit. 2309)

Fedâ kıl: Tâ **fedâ kıldım** yoluna cânı ben (Beyit. 3327)

Fenâ kıl: Nisâr et la'l u yâkuutu **fenâ kıl** resm-i nâsûtu (Beyit. 3547)

Fevt kıl: Dakîka **fevt kıl**madı komadı tâne-i haşhaş (Beyit. 902)

Feyz kıl: Bulardan **feyz kıldı** ilm-i esrâr (Beyit. 135)

Fikr ile ihlâs kıl: Dedi ölmek nedir bildir **kılam tâ fikr ile ihlâs** (Beyit. 990)

Fikret kıl: Üçüncü **kıl** işin sonunu **fikret** (Beyit. 1424)

Gazab kıl: **Gazab kıl**maya Rabb'ine hükmüne râzı hem (Beyit. 2377)

Gazab kıl: Ger **gazab kıl**sa kıldır Hak rızâsıyçün onu (Beyit. 1971)

Gece kıl: Dedi geceni gündüz et gündüzün **gece kıl** (Beyit. 2356)

Gecede kıl: Gündüzünsâatını artık **kılacak gecede** (Beyit. 2869)

Genez kıl: Bana düşvâr et ölümü ümmetime **kıl genez** (Beyit. 4109)

Gusl kıl: Şu denli yazmışam sana sevâbı **gusl kıl**maktan (Beyit. 1141)

Gussa kıl: Yarın **gussa** yer kim ne **kılam** ne edem ilâc (Beyit. 2368)

Gündüzün kıl: Gecenin sâatını artuk **kılacak gündüzün** (Beyit. 2870)

Güzer kıl: **Güzer kıldı** ise inkâr elinden (Beyit. 3507)

Güzer kıl: Buyurdu çün **güzer kıldım** münâdî bir nidâ etti (Beyit. 2220)

Habîb kıl: Onu yarattum bana **kıldım habîb** (Beyit. 1505)

Hak kıl: Sana **Hak kıldı** erzânî **edesin** Hakk'a **tehlîlâ** (Beyit. 2144)

Hakîm kıl: **Hakîm** sen nice dilersen **kılan** sen (Beyit. 935)

Hakk kıl: Hem oldur Rûh-ı a'zam kim **kılar Hakk** emr ile ihyâ (Beyit. 99)

Hak kıl: Kim andan vahy **kıldı** Âdem'e **Hak** (Beyit. 1336)

Halîfe kıl: Berez **kıldı** pes İdrîs'i **halîfe** (Beyit. 1446)

Halîfe kıl: Ki yerde **halîfe kıl**am dilerem (Beyit. 718)

Hamle kıl: Na'ra urup cümle bir **hamle kılın** (Beyit. 3316)

Harâb kıl: Bu yana geldik Habeş **kıla harâb** (Beyit. 4976)

Haram kıl: Bana onu **haram kıldım** çü arşıma mukaabildir (Beyit. 1296)

Hased kıl: Bakıp gördü onu İblîs **hased kıldı** edip telbîs (Beyit. 988)

Hased kıl: **Hased** kıldı ona Kaabil dedi ben tutmazam hükmün (Beyit. 1399)

Hâss kıl: Ki kıldı **hâss** feyzinden sana çün ittisâl Allâh (Beyit. 2080)

Hayâ kıl: Onun gözün **hayâ** kıldı dilini hikmet-i aktâb (Beyit. 149)

Hemçünân kıl: Dedi ona pes Resûlu'llâh **kılma hemçünân** (Beyit. 1889)

Herkeret kıl: Her işde meşveretten **herkeret kıl** (Beyit. 1426)

Hıtâm kıl: Ol kadar **kıla** ihâta aç a gencinden **hıtâm** (Beyit. 3300)

Hicret kıl: Hak sana emr etti ki **kıl hicret** Medîne şehrine (Beyit. 2541)

Hidâyet kıl: İnâyet eyledi Allâh **hidâyet kıldı** ol bedr ay (Beyit. 2259)

Hitâb kıl: Bunlara bir vech ile **kıldı hitâb** (Beyit. 3265)

Hümâm kıl: Doğdu rûhun ona envârı onu **kıldı hümâm** (Beyit. 3277)

Igrâk kıl: Gözünün yaşları **igrâk kıldı** (Beyit. 1243)

Islâh kıl: Yetiştirdi ol cihânı **kıldı islâh** (Beyit. 4306)

İâde kıl: Pes andan cümle ervâhı **iâde kıldı** Âdem'de (Beyit. 1386)

İbdâ' kıl: Cemî-i kâinâtı **kıldı ibdâ'** (Beyit. 8)

İbkaa kıl: Bekaa mülkinde cennette ebed **kılam seni ibkaa** (Beyit. 3543)

İblâğ kıl: Bu resmeahd alıp bizden dahi **kıldı neler iblâğ** (Beyit. 1377)

İblâğ kıl: Buları etmeniz tekzîb **kıllarlar çün haber iblâğ** (Beyit. 1380)

İblâğ kıl: Buyurdu kim hacir Esved gelip **kıla güher iblâğ** (Beyit. 1382)

İblâğ kıl: Dedi onun için ettim ki şükrüm **kıllalar iblâğ** (Beyit. 1385)

İblâğ kıl: Getirdi Âdem'e onu **kıla tâ kim vatar iblâğ** (Beyit. 1390)

İblâğ kıl: Hikâyet çok durur **kıldık velî biz muhtasar iblâğ** (Beyit. 1412)

İblâğ kıl: Kabûl etti kamu ervâh çü **kılındı eser iblâğ** (Beyit. 1381)

İblâğ kıl: Kiyâmet günü kopıcak **kılısardır hacir iblâğ** (Beyit. 1383)

İblağ kıl: Muhammed'dir Habîbu'llâh ona **kıldı zafer iblağ** (Beyit. 1408)

İblâğ kıl: Şerîkim var demen zinhâr işit nice **kıllar iblâğ** (Beyit. 1376)

İbtiâs kıl: Dedi de kim çün Habîbimsin bana **kıl ibtiâs** (Beyit. 3778)

Îcâd kıl: Benim nûrumu evvel **kıldı îcâd** (Beyit. 130)

İcmâ' kıl: Buyurdum kim firîştehler **kıllalar hükmüne icmâ'** (Beyit. 1290)

İcrâ kıl: Kul aydır kim hidâyet ver sırâta **kıl bizi icrâ** (Beyit. 3523)

Îdâ' kıl: Çu teşrîf eyledin bunda sana **kıldık onu îdâ'** (Beyit. 1302)

İflâh kıl: Eriştirdi bu cihânı **kıldı iflâh** (Beyit. 4306)

İhâta kıl: Bir âvâz işidildi kim **ihâta kıldı** ser-tâ-pây (Beyit. 4159)

İhâta kıl: Onun ol nûr-ı lâhûtu **ihâta kıldı** nâsûtu (Beyit. 3741)

ihfâ kıl: Sırrı varsa **kıla ihfâ** çınramaya hemçü tas (Beyit. 852)

İhlâk kıl: Maahâzâ ki **kıl**sa beni **ihlâk** (Beyit. 1167)

İhlâs kıl: Dedi ölmek nedir bildir **kıl**am tâ fikr ile **ihlâs** (Beyit. 990)

İhlâs kıl: Onu bilmez idi Âdem **kıl**ardı zikr ile **ihlâs** (Beyit. 988)

İhrâc kıl: Dedi avretlerin hubbun gönülden **kıl**mayam **ihhrâc** (Beyit. 1133)

İhrâc kıl: Geri mesh eyledi **ihhrâc kıldı** (Beyit. 1365)

İhrâk kıl: Hatîâtı onu **ihhrâk kıldı** (Beyit. 1243)

İhrâz kıl: Veyâ Amr ile dîni **ihhrâz kıl** (Beyit. 1868)

İhsan kıl: Bana tâ şimdiedek **kıldın ihsan** (Beyit. 4754)

İhsân kıl: Bulara tevbe donun **kıla ihsân** (Beyit. 1431)

İhsânı kıl: Hidâyet sen et bunlara **kılma ihsânı** kem (Beyit. 3140)

İhtirâs kıl: Bu resme **kılar âhiretçün kılan ihtirâs** (Beyit. 2357)

İhtirâs kıl: Dürre-i beyzâdan etti **kıl** onunçün **ihtirâs** (Beyit. 277)

İhtirâs kıl: Ger bu söze inanasın **kıl** onunçün **ihtirâs** (Beyit. 278)

İhtirâs kıl: Yüzünü görmek dilersen **kıl** onunçün **ihtirâs** (Beyit. 279)

İhtiyâr kıl: Sonra **kıldı** kamulardan **ihtiyâr** (Beyit. 2031)

İhyâ kıl: Virevüz dirlik ölmeksiz **kılıcak** biz seni **ihyâ** (Beyit. 3542)

İhyâ kıl: Hem oldur Rûh-ı a' zam kim **kılar** Hakk emr ile **ihyâ** (Beyit. 99)

İkaamet kıl: Senindir **kıl** kim okundu **ikaamet** (Beyit. 4886)

İki pâre kıl: Ki ger sen hak resûl isen gel **iki pârekıl** ayı (Beyit. 2499)

İki re'kat namâzı kıl: **İki re'kat namâzı** kılmış idi (Beyit. 2782)

İkilik kıl: **İkilik** kılan kişinin içi dışı kûr olur (Beyit. 3623)

İkilik kıl: Gâyet-i takvâ budur kim **ikilik kıl**mayalar (Beyit. 3623)

İkiye münkasım kıl: Ki zîrâ mu'cizâtı Hakk **ikiye münkasım kıldı** (Beyit. 2808)

İknât kıl: Dedim **kılma** beni yâ Rab dahi âlemleri **iknât** (Beyit. 2474)

İktidâ kıl: İşitip **kıl** bu söze **iktidâyı** (Beyit. 4199)

İktirâs kıl: Aktı bal ırmakları oldu revân **kıl iktirâs** (Beyit. 287)

İktirâs kıl: Cûş edip mevvâc olup doldu cihân **kıl iktirâs** (Beyit. 288)

İktirâs kıl: Hulle ve hûrîlerin eyle ayân **kıl iktirâs** (Beyit. 289)

Îlâ kıl: Mehâfetten necât edip **kılısar** kadrini **îlâ** (Beyit. 4188)

İ'lâ kıl: Muhammed şânına levlâk gelip **kıldı** onu **i'lâ** (Beyit. 101)

İ'lâ kıl: Ziyâde idevüz biz de **kılavuz** kadrini **i'lâ** (Beyit. 3540)

Îlâhî kıl: İlâhı **kıla** tâ onu **ilâhî** (Beyit. 3514)

İ'lâm kıl: Bilâl'e pes ezânı **kıldı** **i'lâm** (Beyit. 2753)

İlhâd kıl: Kimesne **kılmasın ilhâd** döküp kan etmesin iksâd (Beyit. 1307)

İltihâs kıl: Ger selâmet olmak istersen ona **kıl iltihâs** (Beyit. 274)
İltihâs kıl: Ger zülâli ister isen **kıl** ona dil **iltihâs** (Beyit. 276)
İltizâz kıl: Birinden gele hûriler **kılalar iltizâz** (Beyit. 2404)
İmâd kıl: Dağları ondan yarattı yerlere **kıldı imâd** (Beyit. 423)
İmâmet kıl: Yaraşır kim **imâmet** sen **kılasın** (Beyit. 2093)
İmâmet kıl: Pes andan Ka'be bâbında **imâmet kıldı** Cebrâîl (Beyit. 2257)
İmâmet kıl: Halîlu'llâh'a **kıl** dedi **imâmet** (Beyit. 2091)
İnâyet kıl: **İnâyet kıla** kullarına bu dem Bîr ü Bâr (Beyit. 3030)
İnâyet kıl: Diyelim ger **inâyet kıla** Allâh (Beyit. 3470)
İnâyet kıl: Hak **inâyet kıldı** küffârı sıdı (Beyit. 3228)
İnbiâs kıl: Ben sana müştâkam ey dost cânını **kıl inbiâs** (Beyit. 3779)
İnfihâm kıl: Velî korkutur bid'at ehline **kıl infihâm** (Beyit. 4561)
İnfisâh kıl: Kulluğundan her biri bir lâhza **kılmaz infisâh** (Beyit. 487)
İnfisâl kıl: Dalâlette olıardı **kıladı infisâl** Allâh (Beyit. 2082)
İnhidâm kıl: Ömer dedi kimdir **kılan** ömrümü **inhidâm** (Beyit. 4582)
İnsilâh kıl: Bunların oldur makamı kimse **kılmaz insilâh** (Beyit. 478)
İntâ kıl: Dedi dünyâyı **kıldım** sana **intâ** (Beyit. 2303)
İntimâs kıl: Şöyle kim **kılam** yüzünü yer yüzünden **intimâs** (Beyit. 843)
İntisâh kıl: Çün işittin göklerin evsâfını **kıl intisâh** (Beyit. 459)
İntisâh kıl: Kaf dağının nicedir ahkaafını **kıl intisâh** (Beyit. 461)
İntisâh kıl: Yedi kat yer döşedi esnâfını **kıl intisâh** (Beyit. 460)
İntisâr kıl: Kim Allah ede nasru bunlar **kıla intisâr** (Beyit. 3040)
İntizâm kıl: Elâ ey kerâmât ilinde **kılan intizâm** (Beyit. 4545)
İnzâl kıl: Nasrını **inzâl kıl** yâ Rabbenâ (Beyit. 3339)
İrâdet kıl / inâyet kıl: **İrâdet kıldı** kim **kıla inâyet** (Beyit. 1241)
İ'râz kıl: Bular halktan taleb **kırlar** **i'râz** (Beyit. 2293)
İ'râz kıl: Pes i'râz eyledi devlet neler **kıldı** bakın **i'râz** (Beyit. 1047)
İrsâl kıl: Fazlını **irsâl kıl** yâ Rabbenâ (Beyit. 3339)
İrşâd kıl: Yürüdü **kıldı** Şîs peygamber **irşâd** (Beyit. 1439)
İsâr kıl: Selsebil **isâr kıldı** eyledi arz-i esâs (Beyit. 285)
İsbât kıl: **Kılmadı** biri sözünü **isbât** (Beyit. 4332)
İsbât kıl: Pes evvel **kıldı** bunda Hakk'ı **isbât** (Beyit. 4305)
İsbat kıl: Eder mahv u **kılar isbat** yazıldı onda mahlûkaat (Beyit. 220)
İsrâ' kıl: Bana tesbîh ü takdîs et benim zikrimde **kıl isrâ'** (Beyit. 1291)

İstîfâz kıl: Dedi içindeki nedir dedi **kıl** imdi **istîfâz** (Beyit. 1218)

İstibdâ' kıl: Ona göre idi kaddi bu sözü **kılma istibdâ'** (Beyit. 1320)

İsticmâ' kıl: Ki geri sizi cem'edem **kılasız anda İsticmâ'** (Beyit. 1292)

İstîdâ' kıl: Dahi Havvâ ki kalbinde seninçün **kılar istîdâ'** (Beyit. 1293)

İstidlâl kıl: Ne işten **kıldın istidlâl** ki budur kadr-i erselnâk (Beyit. 1658)

İstidlâl kıl: Sâni'a sun'undan **istidlâl kıl** (Beyit. 1924)

İsti'fâ kıl: Ben uş nâr-ı cehennemden sana **kılmışam isti'fâ** (Beyit. 3539)

İstifâ kıl: Dahi esrâr-ı Furkaan'ı beyân ettim **kıl istifâ** (Beyit. 3548)

İstihrâc kıl: Buyurdu çünkim **istihrâc kıldı** (Beyit. 1365)

İstikaamet kıl: Bu emre **istikaamet** sen **kılasın** (Beyit. 2093)

İstikmâl kıl: Gel bu sözden imdi **istikmâl kıl** (Beyit. 1924)

İstiksâ kıl: Kemâlâtını bildirdi teemmülde **kıl istiksâ** (Beyit. 3552)

İstişfa' kıl: Temennî eyledi Âdem atâdan **kıldı istişfa'** (Beyit. 1318)

İstîtan kıl / istimtâd kıl: Pes anda sen de **istîtan kılıp kıl** Hak'tan **istimtâd** (Beyit. 4676)

İstitlâ' kıl: Pes erdi vahy-i Rabbânî ki yâ Âdem **kıl ititlâ'** (Beyit. 1289)

İşâret kıl: Bana pes **işâret kılıp dedi kim ebsem ol** (Beyit. 3134)

İşâret kıl: **İşâret kıldı** Cebrâil selâm ver Rabb'ine kavla (Beyit. 2147)

İşâret kıl: **İşâret kılıp** ona dedi kim eyle idâd (Beyit. 3840)

İştîyâk kıl: Yüzünü dergâha kodu arza **kıldı iştîyâk** (Beyit. 1562)

İ'tâ kıl: Dedim Nûh'a sefîne **kıldın i'tâ** (Beyit. 2303)

İ'tâ kıl: Bize envâr-ı bâtınsız bize **kılın vucûd i'tâ** (Beyit. 78)

İ'tâ kıl: Kasdı sensin sana **kıla i'tâ** (Beyit. 4323)

İ'tibâr kıl: Ki bir sevr-i ebyazda bir kara **kıl i'tibâr** (Beyit. 2414)

İ'tibâr kıl: Tâ visâli Ka'besin bundan **kılalar i'tibâr** (Beyit. 1580)

İzâz ile itlâ' kıl: Melekler etti istikbâl **kılıp izâz ile itlâ'** (Beyit. 1299)

İ'zâz kıl / hevân kıl: Gel beru islâmı sen **i'zâz kıl kılma hevân** (Beyit. 1879)

İ'zâz kıl: Ömer'le bu islâmı **i'zâz kıl** (Beyit. 1868)

İzdivâc kıl: **Kıla** her bir mü'mine Adn uçmağında **izdivâc** (Beyit. 340)

İzhâr kıl: Dedi pes kürsîlerin hem tahtların **izhâr kıl** (Beyit. 289)

İzhâr kıl: Velâkin **kılmadı izhâr** çatıp kaşın demedi vâ (Beyit. 2237)

İzhâr kıl: Ziynetin **izhâr kıldı** eyledi arz-ı esâs (Beyit. 284)

İzhâr kıl: Çün buları **kıldı izhâr** dedi söyle söyledi (Beyit. 290)

İzhâr kıl: Kemâlâtın bulardan **kıldı izhâr** (Beyit. 135)

İzhâr kıl: Celâl ile cemâlin **kılar izhâr** (Beyit. 123)
İzhâr kıl: Kemâlâtın bulardan **kıldı izhâr** (Beyit. 135)
İzzet kıl: Zihî izzet ki **kılmıştır** sana ol Kaadir ü Keşşâf (Beyit. 4023)
Ka'be-i kible kıl: Gerek kim **Ka'be-i kible** kılasız (Beyit. 2779)
Kabûl kıl: İştîti onu Varka **kıldı kabûl** (Beyit. 1752)
Kalîl kıl: Dedi **kıl** taâmı şarâbı libâsı **kalîl** (Beyit. 2352)
Karâr kıl: Pes andan çıkıp mescide **kıldı** evde **karâr** (Beyit. 3867)
Kelimât kıl: Kılmayam âh u derdile **kelimât** (Beyit. 4341)
Kerem kıl: **Kılar** kullarına **kerem** bî-nihâyet müdâm (Beyit. 1809)
Keşf-i tevhîdi kıl: **Kıldır** **keşf-i tevhîdi** onunçün nûr-ı zât idi (Beyit. 2588)
Kible-i kübrâ kıl: Dahi ol ev ki yaparsın **kılam** ben **kible-i kübrâ** (Beyit. 1295)
Liyâz kıl: Yarattı geri kudretinden ona **kıl liyâz** (Beyit. 607)
Liyâz kıl: Yarattı geri vüs'atından ona **kıl liyâz** (Beyit. 609)
Liyâz kıl: Yarattı geri hikmetinden ona **kıl liyâz** (Beyit. 608)
Mahcûr kıl: Bi-hamdillâh kapısından beni **kılmadı** Hak **mahcûr** (Beyit. 4760)
Mahrûm kıl: Bizi dahi îlâhî **kılma mahrûm** (Beyit. 118)
Makbûl kıl: Nasîhatdır **kılın** sözümü **makbûl** (Beyit. 1005)
Ma'mûr kıl: Geri pâk ede yeri **kıla ma'mûr** (Beyit. 4903)
Ma'siyet kıl: Benem kulun ki **kıldım ma'siyet** uş (Beyit. 1082)
Matrûd kıl: Onun çün tâ ebed **matrûd kıldı** (Beyit. 1184)
Mazhar kıl: **Kıldı mazhar** ki zâhir ola sıfât (Beyit. 4319)
Mazhar kıl: Nice **kılmış** onu **mazhar** zâtına (Beyit. 364)
Meded kıl: Yüzümü dergâhına tuttum **meded kıl** el-Gıyâs (Beyit. 3777)
Mekr ile ihlâs kıl: Dedi pes çâre var mıdır ki **kılam mekr ile ihlâs** (Beyit. 994)
Menâr kıl: Ebû Mahzure Mekke'de **kılmış** idi **menâr** (Beyit. 4490)
Mensûh kıl: Kamu edyânı dîni **kıldı mensûh** (Beyit. 17)
Mensûr kıl: Kulağ ur inciler dizem yevâkıtı **kılam mensûr** (Beyit. 4767)
Merdûd kıl: Pes ol hâskulunu **merdûd kıldı** (Beyit. 1184)
Merhamet kıl: Esirgen **merhamet** kılın bu idi hikmet-i Feyyâz (Beyit. 1066)
Mesâcid kıl: Dahi meskenlerin **kılam mesâcid** (Beyit. 1100)
Mesâcid kıl: Ki yer yüzün sana **kıldım mesâcid** (Beyit. 2304)
Meşveret kıl: Beşincisi budur kim **meşveret kıl** (Beyit. 1426)
Meşveret kıl: **Meşveret kıldı** pes ashâb ile ol (Beyit. 2836)
Mihrâb kıl: **Kıldır** tâkını **mihrâb** ederdi yüzünü titvâf (Beyit. 1475)

Milâh kıl: Gökleri yarattı ondan kubbeler **kıldı milâh** (Beyit. 415)

Mir'ât kıl: Velî çün **kıldırı mir'ât** yüzüne bu yüce şânı (Beyit. 2799)

Muaazzam kıl: Cemî'i mu'cizâtından **muaazzam kıldı** Furkaan'ı (Beyit. 2807)

Muallâk kıl: **Muallâk kılma** kalbin dünyaya var (Beyit. 2192)

Muharrem kıl: Onun dördünü **kılmıştır muharrem** (Beyit. 3398)

Mutahher kıl: **Mutahher kıldı** dünyâyı sanemden Lât u Uzzâ'dan (Beyit. 3728)

Mücâb kıl: Sana va'de eyledi sözünü **kılmıştır mücâb** (Beyit. 2975)

Müebbed kıl: **Müebbed kıl** ki sensin Rabb-ü Mihsan (Beyit. 4754)

Müe'yyed kıl: Hakk onu niçin **müe'yyed kılmaya** i'zâz edip (Beyit. 2896)

Mükerrem kıl: **Mükerrem kılar** Hakk'a halka onu ihtiyâr (Beyit. 2418)

Müstecâb kıl: Ellerin götürdü dedi yâ Mugıs **kıl müstecâb** (Beyit. 2972)

Nakl kıl: **Nakl kıldı** ol mukaddes rûhu andan dizine (Beyit. 4099)

Nakl kıl: Kim onu **nakl kıldılar** meşâyih âlim ü vü'âz (Beyit. 2492)

Namâz kıl: Anda pes **kıldı** iki ri'kat **namâz** (Beyit. 3257)

Namâz kıl: Bulardan sonra mü'minler **namâzın kıldı** fevc ü fevc (Beyit. 4170)

Namâz kıl: Bulmaya şeytân ona yol keşf ile **kıla namâz** (Beyit. 2432)

Namâz kıl: Dahi **kıla** sâlihamel hem husûsâ **namâz** (Beyit. 3887)

Namâz kıl: **Kılar** bunlar **namâzım** pes bulardan sonra hem (Beyit. 4052)

Namâz kıl: **Kılsın** andan ehl-i beytimden yakîni pes **namâz** (Beyit. 4054)

Namâz kıl: Ki müslimler ile **kıla** bir **namâz** (Beyit. 3834)

Namâz kıl: Melekler zümre zümre pes **namâzın kıldılar** onun (Beyit. 4169)

Namâz kıl: **Namâzını kıldı** hem oğlu Hüseyin-i rızâ (Beyit. 4640)

Namâz kıl: Sonra İsrâfil erer **kılar namâzım** ol dahi (Beyit. 4051)

Namâz kıl: Çün **kıla** bunlar **namâzım** siz de olun fevc ü fevc (Beyit. 4053)

Namâz kıl: Ya'ni kim **kılın namâzı** rahmet ede tâ ki Hû (Beyit. 4116)

Namâz rek'atı kıl: Vitr ile on üç **kıldırı rek'atı** dünle **namâz** (Beyit. 1991)

Namâzı kıl: Dedi **kıldırı** mı **namâzı** yâ Alî (Beyit. 2822)

Namâzı kıl: Kim bu yerde uydusa ancak **namâzı** ol **kılar** (Beyit. 3296)

Namâzını kıl: Tâ Alî **kıldı namâzını** tamam (Beyit. 2824)

Namâz kıl: Tavâf edip onu **kırlar** **namâz** (Beyit. 588)

Nasîb kıl: Dedi zî-baht kim görürse **kıl nasîb** yâ Müstegâs (Beyit. 290)

Nazar kıl / rimâz kıl: **Nazar kılın** imdi ne **kıldırı** bulardan **rimâz** (Beyit. 749)

Nazar kıl: Buyurdu kim **nazar kılın** bu nûra (Beyit. 185)

Nazar kıl: Dedi yâ Âdem İmdi pes **nazar kıl** (Beyit. 1342)

Nazar kıl: Elâ ey âşık-ı Hazret ne kılar **kıl nazar** Allâh (Beyit. 2048)
Nazar kıl: Hitab erişti yâ Âdem **nazar kıl** (Beyit. 1358)
Nazar kıl: **Nazar** çün **kıldı** gözgüye münevver yüzünü gördü (Beyit. 165)
Nazar kıl: **Nazar kıl** imdi ey âkil bu işde i'tibâr eyle (Beyit. 1211)
Nazar kıl: **Nazar kıl** ki bu evliyânın nedir hâlleri (Beyit. 4617)
Nazar kıl: **Nazar kıl** nice ikrâm etti Allâh (Beyit. 2109)
Nazar kıl: **Nazar kıl** sülûk edelim der-pey-i evliyâ (Beyit. 2333)
Nazar kıl: **Nazar** kılar ise ne naks ola dergâhına (Beyit. 3037)
Nazar kıl: **Nazar** kılarım bunlara söylerim ben nitâc (Beyit. 2371)
Nazar kıl: **Nazar** **kıldı** cihât-ı sit tamâmet külli nûr olmuş (Beyit. 2170)
Nazar kıl: **Nazar** **kıldı** gördü yeşil donlu bir şahs iner (Beyit. 1734)
Nazar kıl: **Nazar** **kıldı** göricek bildi onu (Beyit. 2679)
Nazar kıl: **Nazar** **kıldı** görür Âdem kimi bay u kimi yoksul (Beyit. 1384)
Nazar kıl: **Nazar** **kıldı** sağına güldü Âdem (Beyit. 1360)
Nazar kıl: **Nazar** **kıldılar** pes melekler cehennemlere (Beyit. 750)
Nazar kıl: **Nazar** **kıldım** ona geri anladım (Beyit. 1766)
Nazar kıl: Bir **nazar** **kıldı** Muhammed zâhir oldu ez nihân (Beyit. 1906)
Nazar kıl: Bir **nazar** **kıldı** Muhammed zâhir oldu ez-nihân (Beyit. 1905)
Nazar kıl: Bir **nazar** **kılmış** durur Allâh ona kim tal'atı (Beyit. 3294)
Nazar kıl: Bu nûr ile **nazar** **kıldı** geri ol zâtı nûruna (Beyit. 2174)
Nazar kıl: Çü yâr ettin bizi yâre **nazar** **kılma** pes agyâre (Beyit. 2665)
Nazar kıl: Çün **nazar** **kıldı** keremden zül'-cemâl (Beyit. 2013)
Nazar kıl: Çün ona verdi Tevrât'ı **nazar** **kıldı** ona Mûsâ (Beyit. 1480)
Nazar kıl: Dedi çün ettiniz ikbâl **nazar** **kıldım** ki hep buna (Beyit. 1659)
Nazar kıl: Elâ ey kaasıd-ı estâr **nazar** **kıl** geldi sirru'llâh (Beyit. 2584)
Nazar kıl: Göz ile baktı kalbine fu'âd ile **nazar** **kıldı** (Beyit. 2155)
Nazar kıl: Kemâl-i kudretin gör kim bu mir'ata **nazar** **kıldı** (Beyit. 2802)
Nazar kıl: **Nazar** kılar ona Allâh ki her gün üç yüz altmış kez (Beyit. 220)
Nazar kıl: **Nazar** **kıldı** çü ona rahmetinden (Beyit. 170)
Nazar kıl: **Nazar** **kıldı** ona ervâh-ı insan (Beyit. 186)
Nazar kıl: Pes mukarrebler **nazar** **kıldı** hakikat yüzüne (Beyit. 3586)
Nazarda kıl: Müdekkikler **nazarda kıl** yararlar (Beyit. 2643)
Nevha kıl: Sayha edip **nevha** **kılıp** kimse sağı sağmasın (Beyit. 4056)
Nisâr kıl: Ki korkmuşuz ölem **kılam** cânı Hakk'a **nisâr** (Beyit. 3876)

Nisâr kıl: Kılâm cânı **nisâr** ona sürem dergâha haddeyni (Beyit. 2653)

Niyâz kıl: El götürdü **kıldı** Allâh'a **niyâz** (Beyit. 3257)

Onun tâatını kıl: Kılâm **tâatını** be-küllî **onun** ben hebâ (Beyit. 686)

Ömr ile ihlâs kıl: Ecel dermânını verem **kılasın ömr ile ihlâs** (Beyit. 995)

Parmağıyla kıl: **Parmağıyla** **kıldı** onu iki şak (Beyit. 788)

Pâyimâl kıl: Tâ ki feth ede **kıla** mâlin esîrin **pâyimâl** (Beyit. 3222)

Rahmet kıl: Ol âyet ma'nisi budur ki **rahmet kıl** didi Feyyâz (Beyit. 2468)

Rahmet kıl: Bize hem nûr hem **rahmet kıl**alım onu şeyh ü şâb (Beyit. 167)

Rahmet kıl: Onun hem himmetin **rahmet kıl**ıp verdi ona esbâb (Beyit. 150)

Resûlün kıl: Kim **resûlün kıldı** i'zâz etti mansûrül-livâ (Beyit. 2893)

Revâ kıl: Ki Hak **kılmış** idi onun da'vetini **revâ** (Beyit. 4628)

Revâ kıl: Bu yüzün yetmişini **kıla revâ** ahret için (Beyit. 4374)

Riâyet kıl: Mufessirler onu **kıldı riâyet** (Beyit. 1333)

Riâyet kıl: Ona uydu Resûlül'lâh **riâyet kıldı** ol bedr ay (Beyit. 2257)

Rivâyet kıl: Bu sözü **rivâyet kılar** Âyişe (Beyit. 4431)

Rucû' kıl: Bu kez Beyt-i Ma'mûr'a **kıldık rucû'** (Beyit. 568)

Rûzi kıl: Geri **rûzi kıldı** tebârek yüzün (Beyit. 1845)

Sabr kıl: İlle biraz **sabr kıl** kim eyleyem tâ infirâc (Beyit. 3800)

Sadek kıl / teferrüc kıl: **Sadek** kılmag için **kıldı teferrüc** (Beyit. 1672)

Sâfi kıl: Mürevvak **sâfi** kılmıştı yetiştirdi zülâl Allâh (Beyit. 2079)

Salât-ı cum'a kıl: **Salât-ı cum'a kıldı** ol edip Allâh'ı tebcîlâ (Beyit. 2594)

Salâtı kıl / sıyâm kıl: Hakk'a ol **kılar salâtı** ol **kılar** halktan **sıyâm** (Beyit. 3297)

Salât kıl: Bâb-ı sâni'de ki kim **kılsa salât** (Beyit. 318)

Sebkât kıl: Gazabdan rahmetim **sebkât kıl**ıptır (Beyit. 1245)

Secde kıl: Cümle esnâm **secde kıldı** düştü sindi baş u sâk (Beyit. 1574)

Secde kıl: Çün ona **secde** kılmadı bilin kim nesne bilmedi (Beyit. 911)

Secde kıl: **Kıladı** taş ağaç **secde** budur pes sırr-ı erselnâk (Beyit. 1659)

Secde kıl: Melekler **secde kıldı** etti i'zâm (Beyit. 1182)

Secde kıl: Na'am dedi pes Âdem **kıldı secde** (Beyit. 1254)

Secde kıl: Çü beş kez **secde kıldı** ol âlâ nûr (Beyit. 169)

Secde kıl: Çü gördü onun başını **secde kıldı** resûl (Beyit. 3062)

Secde kıl: Çünki doğdu anasından **secde kıldı** Rabb'ine (Beyit. 1562)

Secde kıl: Kuut ala hırka giye **secde kıla** ede kıyâm (Beyit. 2443)

Sefer kıl: **Sefer kıldı** pes Allâh'a erişti yüce dergâha (Beyit. 4680)

Sefer kıl: Bilin çünkim önden **sefer** kılarım dünyeden (Beyit. 3900)

Sefer kıl: Çü hicret yüz yıla erdi kamu ashab **sefer** kıldı (Beyit. 4768)

Sefer kıl: Düşenbe günü kuşlukta bekaa mülke **sefer** kıldı (Beyit. 4123)

Sefer kıl: Fenâdan **sefer** kıldı gitti bekaa mülküne (Beyit. 4569)

Sefer kıl: Ki dünyâdan **sefer** kıldı bekaaya konu menfâdan (Beyit. 3730)

Sefer kıl: Nicesi **kıldı** o vahdetden **sefer** (Beyit. 371)

Selâm kıl: Eriştir pes ona tahiyyâtımı **kıl selâm** (Beyit. 1732)

Senâ kıl: Ki Hak **kılmış** idi onun ismetine **senâ** (Beyit. 4634)

Serrâ kıl: Ebû Bekr anda hâzırdı dedi bilin **kılın serrâ** (Beyit. 4194)

Seyr kıl: Gel беру ey cân ilinde **seyr** kılankasr u tâk (Beyit. 1541)

Soğuk kıl: **Soğuk** kıldın ki yanmadı vücûdu (Beyit. 2305)

Subhu kıl: Cem' olup ashâb **subhu** kıldılar (Beyit. 3230)

Sucûd kıl: Dahi **kılmamış**lardı ona **sucûd** (Beyit. 571)

Sulûk kıl: Gir meânî yollarına **kıl sulûk** et intihâc (Beyit. 329)

Sülûk kıl: Vahdet-i zâtiyyeye ya'ni **kılasın sen sülûk** (Beyit. 3290)

Şâh kıl: Ki tâ bu cevherim **kıla** seni **şâh** (Beyit. 4213)

Şefâat kıl: Gerek kim **şefâat** kılam anda hatunlara (Beyit. 4529)

Şirk kıl: Dedi kankı kulun kim **kılmasa şirk** (Beyit. 1265)

Şitâb kıl: Bu iki tâîfeden birin sana **kılma şitâb** (Beyit. 2969)

Şükr kıl: Yüz urdu **şükr** kıldı etti tefrîh (Beyit. 173)

Şükür kıl: Belâma sabr eylemez **şükür** ni'metlere **kılmaz** (Beyit. 160)

Ta'zîm kıl: Cemîi ömrü içinde salîbe **kılmadı ta'zîm** (Beyit. 1648)

Taaccüb kıl: **Taaccüb** kıldı bu şânı melâik (Beyit. 1338)

Taakkul kıl: Var **taakkul kıl** kim ol ne şâh ola (Beyit. 1928)

Tâat kıl: Eger **tâat** kılar isen bulasın ecrini onun (Beyit. 1219)

Tâat kıl: **Kılam** pes ben de hükmü'llâha **tâat** (Beyit. 4154)

Tâbîb kıl: Dertlilere onu **kılmışam tâbîb** (Beyit. 1505)

Tahfîf kıl: Keremden **kıldı tahfîf** onu Allâh (Beyit. 2210)

Tahlîl kıl: Ki yüz bin yıl kadar **tahlîl** kıldı (Beyit. 183)

Tal'at kıl: **Kıla** çün Mekke'de **tal'at** ere âlemlere rahmet (Beyit. 1411)

Taleb kıl / taleb kıl: Gel ey tâlib **taleb** kılsan **taleb kıl** matlab-ı a'lâ (Beyit. 3732)

Taleb kıl / isti'tâkıl: Pes esmâımız **taleb** kıldı ki sen **kılasın isti'tâ** (Beyit. 92)

Taleb kıl: Onu Hak'tan **taleb kıl** yâ Muhammed (Beyit. 2773)

Taleb kıl: Pes evvel ism-i Bârî'den kamu esmâ **taleb** kıldı (Beyit. 81)

Taleb kıl: Sıfâtın kim **taleb** kılrsa sonucu etti istihyâ (Beyit. 3560)

Taleb kıl: **Taleb** kılar pes andan geri temkîn (Beyit. 3513)

Taleb kıl: **Taleb** kıları Allâh'tan ederdi Hak dahi ibdâ' (Beyit. 2496)

Taleb kıl: Kimesneden **taleb** kılmaz ne destûr u ne isticmâ' (Beyit. 3992)

Taleb kıl: Yarın istemedden Hakk'ın **taleb** kılsın bugün beşşâş (Beyit. 3919)

Tamam kıl: Kim ola bu sözler ile ol amel **kıla tamam** (Beyit. 2463)

Târümâr kıl: Hakk'ı izhâr eyleyip butlânı **kıla târümâr** (Beyit. 4931)

Tasdîk kıl: Dahi va'dem **kılın tasdîk** ne dedimse bilin tahkîk (Beyit. 1381)

Taslît kıl: Nedir hikmet bulara **kıldı taslît** (Beyit. 1165)

Tavakkuf kıl: **Tavakkuf** kıldı bir sâat bu sözde ol yüzü turgay (Beyit. 2236)

Tazarrû kıl: **Kıluram** sana **tazarrû** hazretine yalvaru (Beyit. 4108)

Ta'zîm kıl: Sana ve dostuna **ta'zîm** kıldık (Beyit. 1371)

Ta'zîm kıl: Ziyâret eyledin onu tavâf ettin **kılıp ta'zîm** (Beyit. 1302)

Tecâvüz kıl: Ki bit parmak ben uş bundan **tecâvüz** kılmazam aslâ (Beyit. 2138)

Tecellî kıl: **Tecellî kıl** visâlınden ki yanmışım hayâlinden (Beyit. 2660)

Tecellî kıl: **Tecellî** kıldı çünkim Hazret-i zât (Beyit. 2182)

Tecellî kıl: Pes hüviyyetten **tecellî** kıldı zât (Beyit. 1531)

Mir'ât kıl: Tecellîsine **kıldı** onu **mir'ât** (Beyit. 106)

Teclîl kıl: Onunçün **kıldı** halktan onu **teclîl** (Beyit. 1602)

Teclîlâ kıl: Dediler bu durur evvel **kılınan** cum'a **teclîlâ** (Beyit. 2595)

Tedârük kıl: **Kıl tedârük** ermeden akla husûf (Beyit. 3624)

Tefrît kıl: Çü **kıldın** emrime **tefrît** çün ettin hükmüme ifrât (Beyit. 1134)

Tehlîl kıl: Binâ eyle ol evde pes tavâf et onu **kıl tehlîl** (Beyit. 1291)

Telâttuf kıl: Ona rıfk et **telâttuf kıl** sözümü eyle istihfâz (Beyit. 3974)

Temennî kıl: Minâ'ya geldiler andan dediler kim **temennî kıl** (Beyit. 1318)

Terakkî kıl: Pes **terakkî** kıldı nefsi etti menâzilde sülûk (Beyit. 3275)

Tesellî kıl: Nice **kılmaya** **tesellî** ol Keîm (Beyit. 3181)

Teslîm kıl: İşimiz hükmüne **teslîm** kıldık (Beyit. 1371)

Tevakkuf kıl: **Tevakkuf** kıldılar biraz melekler (Beyit. 1169)

Tevbe kıl: Eger **tevbe** kıalarsam geri Yâ Rab (Beyit. 1253)

Tevbe kıl: Dedi nez'etmeyem **tevbe** kılınca cânı bir kîrât (Beyit. 1133)

Tevbe kıl: Ki her kim **tevbe** kılrsa ola mağfûr (Beyit. 1246)

Teveccüh kıl: **Teveccüh** kıldı Azrâil pes ahsen sûret içinde (Beyit. 3977)

Teveccüh kıl: Pes **teveccüh** kıldı ashab saffına (Beyit. 3255)

Tevekkül kıl: Sumt ede **kıla tevekkül** bana ol ey fahr-i nâs (Beyit. 2443)
Tezevvüc kıl: Hadîce hatunu **kıldı tezevvüc** (Beyit. 1672)
Ulu kıl: Kimisini sâlih ettin kadrini **kıldın ulu** (Beyit. 4115)
Uryân kıl: İkinci âsî oldum **kıldı uryân** (Beyit. 1431)
Üçüncü darbı kıl: Çün **üçüncü darbı** kıldım çıktı berk (Beyit. 2854)
Ümmet kıl: Bana **kıl ümmet** onları çü bunlardur kirâm-ı halk (Beyit. 1482)
Ümmetin sücûdu kıl: Diledi **ümmetin kıldı sücûdu** (Beyit. 1583)
Va'de-i bâtil kıl: Kim Muhammed **va'de-i bâtil kılar** ister bekaa (Beyit. 2861)
Vahy kıl: Bu kez **vahy kıldı** firîştehlere (Beyit. 743)
Vasiyyet kıl: **Vasiyyet** kılarım size keşf edip gizli râz (Beyit. 3882)
Vasiyyet kıl: **Vasiyyet** kılarım sözümünden edin iktibâs (Beyit. 3897)
Vedâ' kıl: Yürüyüp **kıldı vedâ'** etti teveccüh geri pes (Beyit. 3376)
Vefâ kıl: Bu gün **kıl vefâ** va'dene yâ Ganî (Beyit. 3065)
Vefâ kıl: Budurur sehzincisi kim ahdine **kılmaz vefâ** (Beyit. 294)
Vücûb-ı zât kıl: Sıfâtın cümle feyz etti heman **kıldı vücûb-ı zât** (Beyit. 2799)
Yakın kıl: Yakın ol fakîre **yakın kıl** fakîri sana (Beyit. 2379)
Yarılık kıl: Onlar anda **yarılık kıldı** bile (Beyit. 3321)
Yetmiş namâz kıl: **Kıldı** yetmiş pâreye **yetmiş namâz** (Beyit. 3149)
Yetmiş pâre kıl: Anda **yetmiş pâre** kıldılar onu (Beyit. 3148)
Zekât kıl: **Kıla** Allâh salavâtınızı size **zekât** (Beyit. 4371)
Zikr ile ihlâs kıl: Onu bilmez idi Âdem **kıladı zikr ile ihlâs** (Beyit. 988)
Ziyâret kıl: **Ziyâret kıla** tâ onu ola ev ıssına mitvâ' (Beyit. 1298)

3.7.1.5. Yardımcı Fiili "tut-" Olan Birleşik Fiiller

Anmat tut: Kaçan kim **tutalar** girü irişe rahmetim **anmat** (Beyit. 2477)
Aşağa tut: Geh **aşağa tutardı** başını ashâb ile (Beyit. 1805)
Az tut: Dahi şükr ede ni'mete **tutmaya az** onu (Beyit. 2376)
Berâber tut: Ki her bir vakt namâzı ben **berâber tutam** on vakte (Beyit. 2222)
Bir yüzü tut: Ki her şahs **bir yüzü tuttu** dediler dördü dört elvân (Beyit. 2727)
Cihânı tut: Belirdi yetmiş iki dil **cihânı tuttular** ahlâf (Beyit. 1463)
Dar tut: Mübârek zamîrini **tutma** bu sözüme **dar** (Beyit. 4512)
Dem tut: Tenini titremek **tuttu** heman **dem** (Beyit. 1015)
Diri tut: Dedi candır bu cismini **diri tutup** veren kuvvet (Beyit. 991)

Doğru tut: Cevâbın kim diye **doğru tutarsa** hüccet-i Feyyâz (Beyit. 1076)

Ektâf tut: Melekler gibi hem saf saf namâz içre **tutar ektâf** (Beyit. 1486)

Elde tut: Zimâmın **elde tutam** ben yayan önünce tafdîlâ (Beyit. 2598)

Elim tut: **Elim tut** düştüm ayaktan hicâb aç nûr-ı eclâdan (Beyit. 3684)

Eşrâf tut: Elindedir livâü'l-hamd sana **tuta** hep **eşrâf** (Beyit. 4017)

Evtân tut: Atandır bu iki sultan bekaada **tuttular evtân** (Beyit. 4676)

Evtân tut: Gelip yer yüzüne **tuttular evtân** (Beyit. 1175)

Fuâd tut: Bu sözü işit can içinde buna **tut fuâd** (Beyit. 544)

Göz tut: Geldi kuşattı pes Kureyş **göz tuttular** çıkmasına (Beyit. 2547)

Haffâz tut: Oruçtu hacc-ı Beyt idi kim olalar **tutup haffâz** (Beyit. 1204)

Harbeler tut: Yarattı melekler kim elde **tutar harbeler** (Beyit. 551)

Hep tut: Zîrâ eger sabr edesiz ol şarkı garbı **hep tutar** (Beyit. 2531)

Hoş tut: Dedi **hoş tutula** oğlun benâtın (Beyit. 1111)

Hoş tut: Muhâcirleri **hoş tutasız** olup dil-nûvâz (Beyit. 3882)

Hoş tut: Velî **hoş tutasın** Hasan'la Hüseyim'i sen (Beyit. 4513)

Hû tut: Söykenip yemez idi ucb ile **tutmaz** idi **hû** (Beyit. 1977)

Hükmün tut: Hased kıldı ona Kaabil dedi ben **tutmazam hükmün** (Beyit. 1399)

Hükmünü tut: Hulku Kur'ân idi zîrâ hep **tutardı hükmünü** (Beyit. 1967)

Irak tut: **Irak tut** seni agniyâdan dilersen felâh (Beyit. 2380)

İbârât tut: Tutarlardı ne buyursa **ibârât** (Beyit. 1670)

İlmin kemâlin tut: Niçin **ilmin kemâlin** tutmayalar (Beyit. 2707)

İ'tizâd tut: Biri birisiyle bu âlem **tutup i'tizâd** (Beyit. 545)

Karâr tut: Kaçan kim iki saf yakın geldi **tuttu karâr** (Beyit. 3023)

Karâr tut: Risâlet yigirmi üç edip **tutuptu karâr** (Beyit. 4499)

Karâr tut: Firişte gerü bir taş üstünde **tuttu karâr** (Beyit. 622)

Karâr tut: Onu kim kodu arşın altında **tuttu karâr** (Beyit. 548)

Kenâr tut: Biri Sa'd idi kim Kubâ'da **tutuptu kenâr** (Beyit. 4490)

Kıyâm tut: Bu sözü dedi ve gitti **tutmadı** anda **kıyâm** (Beyit. 4084)

Kıyâm tut: Onu zâhir etti bu dillerde **tuttu kıyâm** (Beyit. 1817)

Kıyam tut: Çünkü çıktı minbere **tuttu kıyam** (Beyit. 892)

Kulah tut: Dedi **tutun** yâ müselmanlar sözüme siz **kulah** (Beyit. 3822)

Kulah tut: Kim ne buyurdu resûlu'llâh **tutunuz tiz kulah** (Beyit. 3822)

Kulak tut: **Kulağım** **tuttum** sözünü dinledim (Beyit. 4120)

Kulak tut: Pes imdi gözün aç bu yüze **kulak tut** bana (Beyit. 702)

Kulak tut: Kulak tutar isen hoca dökem lülü ile lâla (Beyit. 2132)

Kuvvet tut: İşit pes nice tuttu kuvvet bu din (Beyit. 1866)

Kuvvet tut: Şu resm ile kuvvet tuttu bu din (Beyit. 4571)

Kuvvet tut: Çü kuvvet tuttu şer' islâm açıldı âleme a'lâm (Beyit. 2741)

Kuvvet tut: Olurdu günde bir aylık kadar tutar idi kuvvet (Beyit. 1630)

Kuvvet tut: Tuttu kuvvet vardıĝında şer'-i din (Beyit. 1917)

Lîvâ tut: Üçüncü erdi Osman tuttu lîvâ (Beyit. 27)

Lîvân tut: Dahi dünyâda her kim tuttu lîvân (Beyit. 4727)

Makaam tut: İki gügercinler gelip yaptı yuva tuttu makaam (Beyit. 2561)

Makaam tut: Kim bu âhir inişimdir tutmazam ayruk makaam (Beyit. 4085)

Meâl tut: Geri tuttu onu işit ne olısar meâl (Beyit. 1737)

Medâr tut: Geri onda bin yıl ibâdetde tuttu medâr (Beyit. 678)

Mekân tut: Anda tutardı resûl ashab ile gündüz mekân (Beyit. 1885)

Mekân tut: Hilâfette on iki yıl tutmuş idi mekân (Beyit. 4603)

Melûl tut: Niçin hâtırını tutarsın melûl (Beyit. 1762)

Merâm tut: Resûlün katında buyurur mu tutam merâm (Beyit. 4588)

Meşâm tut: Aç gönülden perdeyi tutgil nesîmine meşâm (Beyit. 3283)

Meydan tut: Arab uydu pes ewel tuttu meydan (Beyit. 2709)

Misâl tut: Adım kim işitip eger tutar ise misâl (Beyit. 4443)

Muazzez tut: Muazzez tutup ettiler anda çok kıylu kâl (Beyit. 1712)

Muhakkak tut: Dedi Havvâ ki sözüm tut muhakkak (Beyit. 1008)

Muhterem tut: Tutarsın kamu âlemi muhterem (Beyit. 1774)

Nasîhat tut: Tutar kanı işitsin uş nasîhat (Beyit. 1420)

Nizâm tut: Egerçi taalluk bulup nazmı tuttu nizâm (Beyit. 1816)

Nizâm tut: Geldi İskender bu kez tuttu nizâm (Beyit. 1509)

Nizâm tut: Güldüğüm ol idi kim gönlüm ona tuttu nizâm (Beyit. 4079)

Oruç tut: Oruç tutsa olmasa makbûl pes ölicegez (Beyit. 4423)

Oruç tut: Oruç tutun helâl edin onu kim Hak helâl etti (Beyit. 3767)

Pas tut: Girmede derhâl çekindi hâtırını tutdu pas (Beyit. 846)

Pes tut: Tutundular pes incir yaprağını (Beyit. 1027)

Revân tut: Ridâsını giydi izârın tutundu revân (Beyit. 1725)

Revân tut: Tuttular onu ücrete yol izleye önce revân (Beyit. 2573)

Saf tut: Çıktı pes andan resûl üç bin sahâbe tuttu saf (Beyit. 2887)

Saf tut: Nikab ile oturmuşlar tutup saf (Beyit. 45)

Sahih tut: Bu sözü **sahih tut**madı ehl-i ilmi'l-keîâm (Beyit. 692)

Sâyebân tut: **Tuttum** ol gülzâr içinde hayme üzre **sâyebân** (Beyit. 3655)

Sebîl tut: Ki beş yüz melâikle **tuttu sebîl** (Beyit. 2997)

Sedd tut: **Tutalar** mı **sedd** kudret tîgına (Beyit. 4993)

Simâh tut: Aç gözünü müstemî' ol bu makaale **tut simâh** (Beyit. 468)

Simâh tut: Anlayana göre ne ibret bu misâle **tut simâh** (Beyit. 469)

Simâh tut: Bunda gör kim bunca nikmet bu hisâle **tut simâh** (Beyit. 472)

Simâh tut: Bunda hurkat bunda firkat bu hayâle **tut simâh** (Beyit. 473)

Simâh tut: Fikrini der i'tibâr et işbu hâle **tut simâh** (Beyit. 470)

Simâh tut: Gör kemâl-i heybetini bu kelâma **tut simâh** (Beyit. 465)

Simâh tut: Gör kemâl-i hikmetini bu nizâma **tut simâh** (Beyit. 467)

Simâh tut: Gözleyene gör ne san'at bu kemâle **tut simâh** (Beyit. 471)

Simâh tut: İştîp ashab kamu ağlaştılar **tutup simâh** (Beyit. 3824)

Simâh tut: Kim ata ana oğlu sözüne **tutar simâh** (Beyit. 2391)

Simâheyni tut: Çü sirru'llâh-ı ekber ol sözüne **tut simâheyni** (Beyit. 2652)

Simâh tut: Gör kemâl-i kudretini bu makaama **tut simâh** (Beyit. 466)

Sözüm tut: **Sözüm tutun** ki cühhâl olmayasız (Beyit. 3413)

Şeybenin üstüne tut: Ubeyde yürüdü **tutup Şeybenin üstüne** (Beyit. 3049)

Ta'lîlâ tut: Arab kâmilleri haktır **tutun** bu sözü **ta'lîlâ** (Beyit. 2161)

Tamâmî tut: **Tuta** buyruğun Allâh'ın **tamâmî** (Beyit. 62)

Târih tut: Oluptu hicret on bir yıl bu yıldan **tuttular târih** (Beyit. 4124)

Tarîkat tut: Şerîat yoluna **tuttum tarîkat** (Beyit. 2695)

Taşı tut: Pes Âdem ileri geldi kıgırmadan **taşı tuttu** (Beyit. 1226)

Toprağı tut: Ki sûrette sensin **tutan toprağı** (Beyit. 3090)

Üns tut: **Tutardı** onlarınla **üns** demâdem lîkin ağlardı (Beyit. 1322)

Vahdet tut: Akl-ı küllün var ise **tut vahdet** (Beyit. 4336)

Vahşet tut: Çü **vahşet tutup** zârlık eyledi (Beyit. 574)

Vatan tut: Cübbe-i sahn-ı mekâna inüben **tuttu vatan** (Beyit. 3357)

Vatan tut: Ki ya'nî hiç **vatan tutma** Semerkand u Buhârâ'dan (Beyit. 3704)

Vatan tut: Nübüvvette **vatan tuttu** oturdu makaam itti iki bin yıl (Beyit. 209)

Yer tut / atın dizine dek tut: Buyurdu yâ **yer tut** onu **tuttu atın dizine dek** (Beyit. 2580)

Yol tut: Çün Mekke'den çıktı resûl **tutu** Ebû Bekr ile **yol** (Beyit. 2552)

Yol tut: On altı ay ibâdetde **tutup yol** (Beyit. 2763)

Yol tut: Düştü attan **tuttu** cânı Hakk'a **yol** (Beyit. 3146)
Yüz tut: Geri **yüz tuttu** emru'llâh geri feth etti nasru'llâh (Beyit. 2720)
Yüz tut: **Tuttu yüz** ammâ resûlün kasdına ol pehlivân (Beyit. 1884)
Yüz tut: **Yüz tutup** gurbet makaamına gide (Beyit. 3250)
Yüz tut: Be-küllî Hakk'a **yüz tuta** fenâ fi'llâh ola mutlak (Beyit. 3708)
Yüz tut: Dileriz vech-i celâlinle ona **yüz tutasın** (Beyit. 4353)
Yüz tut: Husûsâ gurbete **yüz tuttu** gitti (Beyit. 2627)
Yüzü tut: Yerin orta yerine **tuttu yüzü** (Beyit. 737)
Yüzünü tut: Pes Alî'den yana **tuttu yüzünü** (Beyit. 2821)
Yüzünü tut: Yürüdü Alî'de Velîd'e **tutup yüzünü** (Beyit. 3048)

3.7.1.6. Yardımcı Fiili "er-" Olan Birleşik Fiiller

Âhirine er: Çün Âdem ömrün **erdi âhirine** (Beyit. 1415)
Âlî câh er: Dedi Cebrail ebsem dur kim **erdi sana âlî câh** (Beyit. 2062)
Altiya er: Kaçan kim **altiya erdi** anası gitti dünyâdan (Beyit. 1641)
Âmine'ye er: **Erdi** ondan anası **Âmine'ye** (Beyit. 1524)
Ansızda er: Bu kez **erdi ansızda** ol Mus'abı öldüren (Beyit. 3127)
Arşa er: **Erdi** izzet ile **arşa** fersten (Beyit. 2203)
Asfân'a er: **Asfân'a** erdiler karîb hicrette vasl ile dolu (Beyit. 2576)
Âsümânın sâdisine er: Çün **erdim sâdisine âsümânın** (Beyit. 2112)
Ayakları er: **Erdi ayakları** tâ tahte's-serâ (Beyit. 238)
Ayne er: **Ayne** ererler çü keşf olur bu dem dîdâr-ı Hak (Beyit. 3674)
Başı er: Sehâba **başı ererdi** işitirdi meleklerden (Beyit. 1321)
Bedre er: Cemâlinin hilâli **erdi bedre** (Beyit. 1667)
Bekaa billâh er: **Bekaa billâh** erip giderdi zâta (Beyit. 2183)
Beşâret er: Bu zerreden **ere** şemme **beşâret** (Beyit. 1702)
Bevârik er: **Erdi** bu kezcelâlinden **bevârik** (Beyit. 3510)
Bin yaşına er: Çün Âdem **bin yaşına erdi** yetti (Beyit. 1436)
Bir san'ata er: Eli **bir san'ata erdi** bitişdi (Beyit. 190)
Can er: Çün buyurdu girdi yâfûha dimâga **erdi can** (Beyit. 848)
Cevâb er: **Cevâb erdi** Hazret'ten etti hitâb (Beyit. 723)
Cüst er: **Erdi** Surâka nâgehân gördü Ebû Bekr onu **cüst** (Beyit. 2577)

Darbe-i demmâg er: Pes onun göğsüne her bâr **er**erdi **darbe-i demmâg** (Beyit. 2508)

Dâyire er: Ya kime **erip dâyre** oldu devre medâr (Beyit. 3058)

Dem er: Hemen **dem erdi** Cebrâîl dedi kim yâ Resûlu'llâh (Beyit. 2598)

Devâ er: Bu sevdâyâ **devâ ermez** hezârân Hızr u Îsâ'dan (Beyit. 3716)

Devlet er: Ebû Cehl ayıttı kime **erdi devlet** görün (Beyit. 3058)

Devlet er: Göre kim toprağ imiş tâ sonra **devlet** iricek (Beyit. 851)

Dimâğına er: **Dimâğına erip** müşgi nesîmin (Beyit. 3509)

Düşünde er: Pes **erdi** vahy-i Rabbânî **düşünde** (Beyit. 1694)

Ef'âlîme er: Kim **ef'âlîme** eremez ilminiz (Beyit. 724)

Elem er: Hem ashâbımın nicesine **iriser elem** (Beyit. 3111)

Emr er: Receb ayında **emr erdi** Hudâ'dan (Beyit. 2784)

Evcâ' er: Şefîk olam refîk olam ki hîç ırgürmeyem **evcâ'** (Beyit. 3996)

Evvel er: Harem'de çün nüzûl etti Ebû Cehl **erdi** pes **evvel** (Beyit. 2227)

Feryâd er: Bunları kılâm emîn **feryâd erem** (Beyit. 3238)

Feth er: Ümmetin ol ile **fethirgüriser** (Beyit. 2849)

Feyezân er: Ayn-ı sırr-ı samedıyyet **er**er idi **feyezân** (Beyit. 3350)

Feyzeyni er: Hayâtıma hayât oldur ki senden **ere feyzeyni** (Beyit. 2660)

Firâk er: Dedi kim ölmek hak durur katlanalım **ere firâk** (Beyit. 2529)

Gavrine er: Çü bu söz **erdi gavrine** kaziyye buna erişti (Beyit. 1394)

Gâyât er: Ermez ona çü fikr ile **gâyât** (Beyit. 4338)

Gâyetine er: Kim **ere** onun ilmi **gâyetine** (Beyit. 725)

Geri er: Makaamına **erdi geri** Cebrayil (Beyit. 741)

Göbeğime er: Tutup pes sadrımı yardı ki tâ **göbeğime erdi** (Beyit. 2059)

Haber er: Ebû Bekr'e **haber erdi** gelüben üstüne girdi (Beyit. 4142)

Hak'a er: **Hak'a erdi** ona her kim erişti (Beyit. 1671)

Hakk'a er: Kim ki **Hakk'a erdi** ise derd ile meşhûr olur (Beyit. 3588)

Hânedâna er: Ebû Bekr **erdi** evvel **hânedâna** (Beyit. 4183)

Hayâl er: Celâl-i kibriyâsından cemâline **hayâl ermez** (Beyit. 88)

Hayâl er: Ki hîç **ermez** idi zamîrinden ona **hayâl** (Beyit. 1741)

Hayret er: Ben etsem **ermez** idi bana **hayret** (Beyit. 1424)

Hazrete er: Kibriyâ'-yı **hazrete erip** bekaa mülkinde ol (Beyit. 3295)

Helâk er: Kamusuna **helâk** ırgüre Allâh (Beyit. 4900)

Hicrân er: Çü **hicrân ere** ölüm gömeyedim (Beyit. 4748)

Hicret er: Gitti **hicret** erdi vuslât hâsıl oldu hep merâm (Beyit. 3267)

Hidâyet er: Kime kim **erdi hidâyet** Hâdî'den (Beyit. 374)

Hisâl er: Velî lûtf etti **irgürdi** bulara hoş **hisâl** Allâh (Beyit. 2077)

Hitâb er: Bu durur dördüncüsü kim **erdi** Allâh'tan **hitâb** (Beyit. 1570)

Hitâb er: **Hitâb** erdi Hak'tan ki yâ ekmele'l-asfiyâ (Beyit. 2326)

Hitâb er: **Hitâb** erdi ki niçin ağlaşırsız (Beyit. 1177)

Hitâb er: **Hitâb** erdi ki vermiştim suâl etmezden ön size (Beyit. 1493)

Hitâb er: **Hitâb** erdi ki yâ Âdem bugün Mekke harâm olsun (Beyit. 1306)

Hitâb er: **Hitâb** erdi ki yâ Âdem nidâyı (Beyit. 1087)

Hitâb er: **Hitâb** erdi ki Yâ Mûsâ budur hem ümmet-i Ahmed (Beyit. 1488)

Hitâb er: **Hitâb** erdi kim olmazsın bu cevherlerde sen sarrâf (Beyit. 1482)

Hitâb er: **Erdi** andan pes ona Hak'dan **hitâb** (Beyit. 781)

Hû er: **Erdi** dedi kim men'eder dedi kim ol Cebbâr **Hû** (Beyit. 2578)

Husûf er: Kil tedârük **ermeden** akla **husûf** (Beyit. 3624)

Hükm-i kazâ er: Netakdîr edeAllâh ne **ere hükm-i kazâ** (Beyit. 2888)

Hükmün er: Dedi Cebrâil ki **hükmün** iriser (Beyit. 2849)

Ikaab er: Ben âmîn dedim pes irişiser ona **ikaab** (Beyit. 4421)

İdrâk er: Dahi bâtıdır **ermez** ona **idrâk** (Beyit. 4258)

İkinci er: Ömer **erdi** bu eyvâna **ikinci** (Beyit. 25)

İkisi er: **İkisi** erip Şeybe'yi anda öldürdüler (Beyit. 3051)

İkisi er: **Erip** çaldılar **ikisi** onu düşürdüler (Beyit. 3054)

İnkişâf er: **Erdi** bunlara celâlin satvetinden **inkişâf** (Beyit. 3673)

İntizâm er: **Erdi** kalbin âlemine buldu anda **intizâm** (Beyit. 3275)

İşâda er / selâm er: **İşâda** irdi Cebrâil **selâm** irgürdi Allâh'tan (Beyit. 2058)

İşâret er: Ol ilden tâ **ere** zerre **işâret** (Beyit. 1702)

İşbu makaama er: Çü söz **işbu makaama** erdi ey şâh (Beyit. 3470)

Kaaf-ı âfâka er: **Erip Kaaf-ı âfâka** kurdu hümâyûn kıbâb (Beyit. 2338)

Karâr er: Ebû Bekr ayıttı ki kavm **erdi** cenge **karâr** (Beyit. 3023)

Kemâle er: Dedi îmânı kulun **ermez kemâle** tâ kim ol (Beyit. 3647)

Kemâle er: **Kemâle** erdi Şems ü mâh-ı kevneyn (Beyit. 1687)

Keşfe er: Kim ki **keşfe** erdi ise kâyinâtı terk eder (Beyit. 3588)

Kırk yaşına er: Çün **erdi kırk yaşına** şâhı kevneyn (Beyit. 1687)

Kırkına er: Kaçan kim **kırkına** erdi onu Nemrûd'a gönderdi (Beyit. 1462)

Kibriyâ'dan er: **Hitâb-ı izzet** erdi **Kibriyâ'dan** (Beyit. 1260)

Kureys er: Uhud dağına kondular çünkim **erdi Kureys** (Beyit. 3113)

La'vâ er: Selâmet ettin onları ki hîç ırgürmedin **la'vâ** (Beyit. 3529)

Lemehât er: Lem'ada nûr ceberuttan **erer idi lemehât** (Beyit. 3349)

Lîvâ er: Üçüncü **erdi** Osman tuttu **lîvâ** (Beyit. 27)

Mahyâyil'e er: Çü **Mahyâyil'e erdi** emr-i Subhan (Beyit. 1444)

Makaama er: Çün **erdi** bu **makaama** ol tecellî eyledi Allâh (Beyit. 2151)

Makaam-ı rûha er: Kalbde pes etti urûc **erdi makaam-ı rûha** çün (Beyit. 3277)

Maksûduna er: Erdi pes **maksûduna** sabr ile ol (Beyit. 3247)

Medîne'ye yakın er: **Medîne'ye yakın erdi** nüzûl etti o âlî-câh (Beyit. 2590)

Mekke'ye er: Çün resûlu'llâh **erdi Mekke'ye** (Beyit. 3246)

Memât er: Yaşadı bir dahi seksen gün erip ona **memât** (Beyit. 3374)

Menâl er: Ki vahy edem inzâl Habîb'ime **ere menâl** (Beyit. 1730)

Mesîre er: Kim i'câzına **ermez hiç mesîre** (Beyit. 1585)

Murâdına er: Ona her hayrı viriser **murâdına** irüriser (Beyit. 4188)

Mûsâ'ya er: Onun geri kodu **Mûsâ'ya erdim** (Beyit. 2213)

Mûsâ'ya er: Gerü **Mûsâ'ya erdim** sordu bana (Beyit. 2211)

Musîbet er: Onu te'vîl ettim kim **erer musîbet** bana (Beyit. 3111)

Mustafâ er: Gördü çünkim bu işârâtı kim **erdi Mustafâ** (Beyit. 2857)

Müdâm er: Biri bu kapıdur kim **ere hedâyâ müdâm** (Beyit. 2402)

Nâgâh er: Nesîm-i gayb idi kim **erdi nâgâh** (Beyit. 2179)

Nâgâh er: Resûl aydur çün **erdim anda nâgâh** (Beyit. 2198)

Nâgâh er: Namâz içinde idi **erdi nâgâh** (Beyit. 2781)

Nâgehânî er: Kim **ere nâgehânî** fazl-ı Hâdî (Beyit. 1693)

Nazar er: **Nazar erdi** tevîk-i Rabbânîden (Beyit. 1851)

Nazar er: Ermedi pes ona ol şahdan **nazar** (Beyit. 375)

Nazar er: Çünkim **ermiştî nazar** Hak'dan ona (Beyit. 860)

Nefehât er: Erer idi ona her lâhzada bî-had **nefehât** (Beyit. 3348)

Nefs er: Zîra **nefs ermez** nesîmine revâiyh gaybının (Beyit. 3668)

Nısfına er: Yudu nısfın **nısfına erdi** onun (Beyit. 2900)

Nidâ er: **Nidâ erdi** ki bak imdi durur uş Merve'de Havvâ (Beyit. 1311)

Nidâ er: **Nidâ erdi** ki yâ Âdem dedi lebbeyk yâ Rabbi (Beyit. 1069)

Nidâ er: **Nidâ erer** bu kez Hak'tan ki hep yol doğrudur bana (Beyit. 3525)

Nidâ er: **Nidâ erer** bu kez Haktan ki size nice avn edem (Beyit. 3523)

Nidâ er: **Nidâ erer** bu kez Hak'tan ki verdim bunları size (Beyit. 3532)

Nidâ er: **Nidâ** erer ki yâ abdî çün artırdın Halîlim'den (Beyit. 3540)
Nidâ er: **Nidâ** erer ki yollar çok yolun kankısın istersiz (Beyit. 3524)
Nidâ er: **Nidâ** erer kim in'amın kime etmemişem ilkaa (Beyit. 3526)
Nidâ er: Pes ona Hak itâb etti **nidâ** erdi hitâb etti (Beyit. 144)
Nihâyât er: Ona tatlı su olısar ona **er** **nihâyâtı** (Beyit. 4862)
Ol kadre er: Ki ben n'olaydı **ol kadre** ereydim (Beyit. 2622)
On dördüne er: Çün **on dördüne** erdi oldu âyet (Beyit. 1666)
Pâk er: Sonra Mîkâil **er** ol hulku halkı yüzü **pâk** (Beyit. 4050)
Pes er: **Pes** erdi ve selâm etti bu işte eyledi ihlâs (Beyit. 3930)
Peyk-i Hazret er: Şoluk dem **peyk-i Hazret** erdi ona (Beyit. 1247)
Rahmet er: Kıla çün Mekke'de tal'at ere âlemlere **rahmet** (Beyit. 1411)
Resûl-i Kirdgâr er: Erdi bârî ol **resûl-i Kirdgâr** (Beyit. 2932)
Resûlu'llâh'a er: Çün **resûlu'llâh'a** erdi bu hitâb (Beyit. 3160)
Resûlü'llâha er: **Resûlü'llâha** erdi vahdet-i zât (Beyit. 2182)
Revân er: Geri geldi Cebrâil **erdi revân** bî-hasâr (Beyit. 4525)
Revân er: Şoluk sâat **erdi revân** dedi peyk-i celîl (Beyit. 4557)
Revân er: Zubeyr **erdi** ardınca onun **revân** (Beyit. 1856)
Sağımdan er: Gelirken bir **nidâ** **erdi sağımdan** pes ne ündür ol (Beyit. 2071)
San'ata er: Eli bir **san'ata** erdi bitişdi (Beyit. 190)
Seffâk er: Güneşten onu saklardı mebâzâ **ermeye seffâk** (Beyit. 1639)
Sekiz yaşına er: **Sekiz yaşına** ericek dedesi gitti âlemden (Beyit. 1643)
Sidre'ye er: Çün **erdi Sidre'ye** ol şâh bir altından döşek geldi (Beyit. 2134)
Taâm er: Dedi pes yâ ehl-i hendek Câbir ırgürmüş **taâm** (Beyit. 2878)
Tamâm er: Ki tâ **erdi** otuz dokuza **tamâm** (Beyit. 1861)
Tecellî er: Bu kez **erdi tecellî** zât vücûdun mahv-i mahz etti (Beyit. 2171)
Tecellî er: **Tecellî** erdi zâtından ena'llâhu dedi bir kez (Beyit. 3713)
Tecellî er: Bekaa-yı zâta haşr ola **tecellî** ere esmâdan (Beyit. 3709)
Tecellî er: Çün **tecellî** ere kalbe pâre pâre ola ol (Beyit. 3669)
Tecîlîâ er: Veyâ kalb sana fazlımdan muhabbet **erdi tecîlîâ** (Beyit. 2167)
Tesbîh er: Ki **tesbîh** erenler işidir diyeler murâd (Beyit. 3846)
Ukûl er: Mukaddestir **ukûl** ermez muarrâdır hem ârâdan (Beyit. 3721)
Utbe'ye er: Erip **Utbe'ye** onu öldürdü ol kâmu-kâr (Beyit. 3047)
Vahy-i Rabbânî er: Pes **erdi vahy-i Rabbânî** ki yâ Âdem kıl istitlâ' (Beyit. 1289)
Vebâl er: Gelip dedi aslâ sana **ermesin** hiç **vebâl** (Beyit. 1720)

Vefât er: Kim işâretidir ona kim **iriser** bana **vefât** (Beyit. 3373)
Visâle er: Ki tâ **ere** hayâlinden **visâle** (Beyit. 1701)
Visâle er: Murâdın hep viriserdir **visâle** ırgüriserdir (Beyit. 3545)
Visâleyni er: Cemâlimiz kemâlinden **ere** ona **visâleyni** (Beyit. 2668)
Yakın er: **Yakın** ermiş idi onun fenâsı (Beyit. 2619)
Yere er: Ki kalbi ne **yere** erse eterdi kalebi anda (Beyit. 2226)
Yüce devletlere er: Çün Âdem cennete girdi **yüce devletlere erdi** (Beyit. 987)
Zahm er: Eliyle onu saklar idi ki **zahm** ermeye (Beyit. 3124)
Zevâl er: Buna hâşâ **zevâl** ere budur çün sadr-ı erselnâk (Beyit. 1663)
Zevâl er: Gözler idi dört yanını tâ **ermeye** ona **zevâl** (Beyit. 2553)
Zevâl er: Zihî sultân-ı a'zâm kim kemâline **zevâl** ermez (Beyit. 88)
Zuhûra er: Çü nûr-ı nûr-ı zât **erdi zuhûra** (Beyit. 184)

3.7.2. Fiille Birleşik Fiil Yapan Yardımcı Fiiller

Açar idi: **Açar idi** bunlara ebvâbını (Beyit. 2017)
Açar idi: İkişer kanatları var **açar idi** iki şâh (Beyit. 482)
Alırlar idi: Erip başlarını **alırlar idi** (Beyit. 3074)
Almaz idi: Sadaka **almaz idi** hiç ger gelirse armagan (Beyit. 1986)
Almaz idi: Sadaka **almaz idi** hiç ger gelirse armagan (Beyit. 1986)
Almaz idi: Vermiş idi **almaz idi** eylemezdi gam kayu (Beyit. 2001)
Atmış idi: Başı aşağı **atmış idi** revân (Beyit. 3008)
Ayağı tayınup düş: **Ayağı tayınup düştü** dokundu başına pes taş (Beyit. 907)
Aydurlar idi: Ona adı Abdullah **aydurlar idi** Arab (Beyit. 4547)
Aydurlar idi: Ona iki nûr ıssı **aydurlar idi** lakab (Beyit. 4601)
Baka kal: **Baka kaldı** Azrâil anda ederken medâr (Beyit. 4534)
Baka kaldı: **Baka kaldı** Azrâil anda ederken medâr (Beyit. 4534)
Bakıp gördü: **Bakıp gördü** onu İblîs hased kıldı edip telbîs (Beyit. 988)
Batmış idi: Gün dahi varmış inip **batmış idi** (Beyit. 2820)
Bildirmiş idi: Ona **bildirmiş idi** esmâyı Hak (Beyit. 885)
Bilmez idi: Nesneler bildirem ona kim onu **bilmez idi** (Beyit. 2430)
Bilmez idi: Onu **bilmez idi** Âdem kılardı zikr ile ihlâs
Bilmez idi: Onu **bilmez idi** Âdem kılardı zikr ile ihlâs (Beyit. 988)
Bilmiş idi: Ki râhibdi çok dili **bilmiş idi** (Beyit. 1750)

Bilmiş idi: Ki Tevrât'ı İncîl'i **bilmiş idi** (Beyit. 1750)

Binmiş idi: Ak katıra **binmiş idi** ol hümâm (Beyit. 2921)

Binmiş idi: **Binmiş idi** bir katır bindi geri (Beyit. 3164)

Bulamadım idi: **Bulamadım idi** resûl geldidi (Beyit. 4433)

Bulmamış idi: Dahi **bulmamış idi** Âdem vucûd (Beyit. 571)

Bulur idi: Kankısı kim **bulur idi** i'tibâr (beyit. 2022)

Cennetten alıp çıkar: **Alıp çıkardı cennetten** ona iki bakar iblâğ (Beyit. 1388)

Cum'ayı kılıp tabl u alem çek: Resûl pes **kılıp cum'ayı çekti tabl u alem** (Beyit. 3113)

Çekmiş idüm: Elimi **çekmiş idüm** cümle halktan (Beyit. 33)

Çıkar idi: Ki hattâ **çıkar idi** Mekke'den ol (Beyit. 2630)

Çıkarmış idi: **Çıkarmış idi** göge yakın ayân (Beyit. 3008)

Dağlar idi: Yüregın aşk oduna **dağlar idi** (Beyit. 1278)

Demez idim: Sormasanız bana ondan **demez idim** onu ben (Beyit. 4361)

Der idi: Akardı silerdi **der idi** o sâhib-kerem (Beyit. 3135)

Der idi: **Der idi** kim yâ resûlu'llâh dirîğâ yüzünü (Beyit. 3829)

Der idi: Her sözü üç kez **der idi** tâ ki fehm ola eyü (Beyit. 2002)

Der idi: Makaamı Mekke şehriydi **der idi** halka yâ kavmî (Beyit. 1476)

Der idi: Yürüdükçe kâfir **der idi** kim ederse red (Beyit. 3122)

Derler idi: Bunu **derler idi** kim yâ Ukâşe (Beyit. 3968)

Derler idi: **Derler idi** ey dirîğâ kim Muharmmed Mustafâ (Beyit. 3783)

Derler idi: Lakab **derler idi** ona hem Ebû lülü'e (Beyit. 4580)

Dider idi: Darb edeydi dağları ger **dider idi** iki şâh (Beyit. 480)

Diler idi: Halini bilmek **diler idi** resûl (Beyit. 2906)

Doğmuş idi: **Doğmuş idi** cebhesinde Âdem'in (Beyit. 872)

Dolmuş idi: Nitekim **dolmuş idi** zulm ile ön (Beyit. 4820)

Doymazlar idi: Şöyle kim **doymazlar idi** yüzüne (beyit. 2020)

Dönmüş idi: **Dönmüş idi** Hamza çünkim hamleden (Beyit. 3144)

Durmaz idim: Eger and vermeseydin **durmaz idim** (Beyit. 3924)

Durur idi: **Durur idi** bile ashab Arafât üzre urât (Beyit. 3368)

Eder idi: Alır idi **eder idi** yerine ihsan gerü (Beyit. 1986)

Eder idi: Bî-nihâyet vahdetin deryâsı gark **eder idi** (Beyit. 3677)

Eder idi: Duâ **eder idi** resûl-i İlâh (Beyit. 1867)

Eder idi: Hazretu'llâh **eder idi** ona keşf-i sübuhât (Beyit. 3348)

Eder idi: Kankısı kim **eder idi** iktidâ (beyit. 2023)

Eder idi: Ki bir rek'at içre tamam **eder idi** revân (Beyit. 4602)

Eder idi: Ki bir rek'at içre tamam **eder idi** revân (Beyit. 4602)

Eder idi: Meskenetten **eder idi** iftihâr ol bahtulu (Beyit. 1975)

Eder idi: Meşveret **eder idi** Cibrîl'e ol (Beyit. 2933)

Eder idi: Omuzuna alıptı kim Hasan **eder idi** isnâd (Beyit. 4670)

Eder idi: Onda vardır ejdehâlar **eder idi iki şâh** (Beyit. 479)

Eder idi: Şuhûd **eder idi** hüsn-i sıfâtı (Beyit. 2184)

Ederler idi: Firiştehler azâ **ederler idi** (Beyit. 3999)

Ederler idi: Geri vahy olunca **ederler idi** intizâr (Beyit. 4494)

Ederler idi: Hilâfette onunla **ederler idi** nizâ' (Beyit. 4637)

Ederler idi: Ki canlar virüben **ederler idi** imtinân (Beyit. 4618)

Ederler idi: Onüneydi Abbâs **ederler idi** medâr (Beyit. 3874)

Ederler idi: Sanki ceng **ederler idi** yel ü su tartip silâh (Beyit. 419)

Egirir idik: Ki nûrunda iplik **egirir idik** yoktu nâr (Beyit. 4507)

Eder idi: Ayn-ı sırr-ı samediyet **eder idi** feyezân (Beyit. 3350)

Eder idi: **Eder idi** ona her lâhzada bî-had nefehât (Beyit. 3348)

Eder idi: Lem'ada nûr ceberuttan **eder idi** lemehât (Beyit. 3349)

Ermez idi: Ben etsem **ermez idi** bana hayret (Beyit. 1424)

Ermez idi: Ki hîç **ermez idi** zamîrinden ona hayâl (Beyit. 1741)

Ermiş idi: Bu resm ile ömrü çü doksana **ermiş idi** (Beyit. 4603)

Ermiş idi: Yakın **ermiş idi** onun fenâsı (Beyit. 2619)

Etdim idi: Birisini rahmetten **etdim idi** (Beyit. 745)

Etmemiş idi: Benden önden **etmemiş idi** helâl (Beyit. 2044)

Etmemiş idi: **Etmemiş idi** kıtâl illâ dokuz yerde hemîn (Beyit. 2953)

Etmez idi: Halktan a'lâ idi ammâ **etmez idi** ol ulû (Beyit. 1963)

Etmezler idi: Hiç **etmezler idi** kesb ü ticâret (Beyit. 4733)

Etmiş idi: Ayagın arz-ı Hicâz'dan **etmiş idi** ihtirâs (Beyit. 826)

Etmiş idi: Budların arz-ı Yemen'den **etmiş idi** iltimâs (Beyit. 825)

Etmiş idi: Bular inkâr edip cümle hacir **etmiş idi** ona (Beyit. 2255)

Etmiş idi: **Etmiş idi** bunları agâh Hak (Beyit. 2024)

Etmiş idi: Ki Hak **etmiş idi** hilâfette ona nidâ (Beyit. 4631)

Etmiş idi: Kim İbrâhîm'i kendüye Halîl **etmiş idi** Vehhâb (Beyit. 3754)

Etmiş idi: Pes açtı arkasın gerçi zaîf **etmiş idi** emrâz (Beyit. 3950)

Etmiş idi: Terk edip dünyâyı ukbâ ihtiyâr **etmiş idi** (Beyit. 1997)

Etmiş ol: Tâ meger kim tevbeyi **etmiş ola** (Beyit. 4966)

Ettin idi: Dediler belî yâ resûla'llâh **ettin idi** şâz (Beyit. 3854)

Eyledim idi: Hızânem durur **eyledim idi** fazl ile dâz (Beyit. 3856)

Eylemiş idi: Beyân **eylemiş idi** onu Allâh (Beyit. 1596)

Eylemiş idi: İmâmet **eylemiş idi** içinde (Beyit. 2783)

Feryâd edip ağla: Arşı götüren melâyik **ağladı feryâd edip** (Beyit. 3782)

Feryâd edip ağla: İştitti Fâtıma onu pes **ağladı edip feryâd** (Beyit. 3933)

Geçmiş idi: Cum'a gündü arefe gün ki asır **geçmiş idi** (Beyit. 3368)

Gelmiş idi: Akîk idi Yemen'den **gelmiş idi** (Beyit. 1674)

Gelmiş idi: Anda bin ashâb ile **gelmiş idi** ol meh-likaa (Beyit. 2882)

Gelmiş idi: Bekaaya gitmek için **gelmiş idi** (Beyit. 4303)

Gelmiş idi: Hidâyet etmek için **gelmiş idi** (Beyit. 4303)

Gelmiş idi: Melekler ki **gelmiş idi** anda bil (Beyit. 3003)

Getirirler idi: **Getirirler idi** tevhîd ü îmân (Beyit. 1353)

Getirmiş idim: Onu bulmağa mum **getirmiş idim** (Beyit. 4432)

Gider idi: Pîr olunca ölmez onlar **gider idi** iki şâh (Beyit. 481)

Giderler idi: Bölük bölük ona **giderler idi** (Beyit. 3999)

Giyer idi: Gâh **giyer idi** kara kıldan abâ (Beyit. 1959)

Göndermiş idi: Ona **göndermiş idi** na'mâyı Hak (Beyit. 885)

Göre turur idi: Nice karşıdan **göre turur idi** (Beyit. 1936)

Görmez idi: Velî ba'zılar **görmez idi** kim onu bile (Beyit. 4636)

Görmüş idi: Gece ba'zı **görmüş idi** ihtilâm (Beyit. 2982)

Görür idi: Öyle ardından dahi **görür idi** (Beyit. 1936)

Götürmemiş idi: **Götürmemiş idi** çün arz u semâ (Beyit. 4656)

Götürmüş idi: İştidin o suyu **götürmüş idi** onu bâz (Beyit. 618)

Götürmüş idi: Kim **götürmüş idi** suyu meve ura fevc-i riyâh (Beyit. 417)

Götürmüş idi: Şu su kim **götürmüş idi** arşı ey şahzâz (Beyit. 617)

Götürmüş idi: Şu su kim **götürmüş idi** arşı ol emr ile (Beyit. 548)

Irgürmez idim: Sözümü tapına **irgürmez idim** (Beyit. 3924)

İkisi erip çal: Erip çaldılar **ikisi** onu düşürdüler (Beyit. 3054)

İnmedi idi: Çün **inmedi idi** İsâ yere gökten olup reyyâz (Beyit. 2471)

İrgürmez idim: Sözümü tapına **irgürmez idim** (Beyit. 3924)

İrgürmüş idin: Elim ni'metlere **irgürmüş idin** (Beyit. 1039)

İster idi: Velâkin rûhu şâd idi visâl **ister idi** ol şâh (Beyit. 4125)

İsterler idi: **İsterler idi** dört yana göstermedi ol Müsteân (Beyit. 2567)

İtmiş idim: Ol iki evi evvel **itmiş idim** (Beyit. 744)

Kalırdı: **Kalırdı** külli âlemler ademde (Beyit. 4027)

Kalmış idi: İkisi dahi bâkî **kalmış idi** (Beyit. 2782)

Kılıp ver: Onun hem himmetin rahmet **kılıp verdi** ona esbâb (Beyit. 150)

Kılmış idi: Ebû Mahzure Mekke'de **kılmış idi** menâr (Beyit. 4490)

Kılmış idi: İki re'kat namâzı **kılmış idi** (Beyit. 2782)

Kılmış idi: Ki Hak **kılmış idi** onun da'vetini revâ (Beyit. 4628)

Kılmış idi: Ki Hak **kılmış idi** onun ismetine senâ (Beyit. 4634)

Komuş idi: Ki bir sa' arpa için **komuş idi** (Beyit. 4205)

Konmuş idi: Lîki **konmuş idi** atına gubâr (Beyit. 2905)

Koparlar idi: Yirin yirin ona **koparlar idi** (Beyit. 3967)

Korkar idi: Cümleden Allâh'ı yigrek bilüben **korkar idi** (Beyit. 1970)

Makaamına çıkıp git: Bütün oldu geri derhâl **çıkıp gitti makaamına** (Beyit. 2503)

Mekke'den Dönüben git: **Dönüben Mekke'den gitti** idüben şehrine ruc'â (Beyit. 3432)

Meydâna alıp gel: Başın eline almıştır **alıp meydâna gelmiştir** (Beyit. 4703)

Okurlar idi: Gecelerde **okurlar idi** Kur'ân (Beyit. 4736)

Oldun idi: Bunun gibi katı vakte niçin **oldun idi** ırağ (Beyit. 4009)

Olmamış idi: **Olmamış idi** mübârek yüzünün bedri hilâl (Beyit. 4066)

Olmaz idi: Ara yerde Azrâil **olmaz idi** şehriyâr (Beyit. 4532)

Olmaz idi: Ara yerde Azrâil **olmaz idi** şehriyâr (Beyit. 4532)

Olmaz idi: Bir kez onu gören **olmaz idi** aslâ kaygulu (Beyit. 1964)

Olmaz idi: Bir kez onu gören **olmaz idi** aslâ kaygulu (Beyit. 1964)

Olmaz idi: Harı **olmaz idi** ona hırâda (Beyit. 1705)

Olmaz idi: Harı **olmaz idi** ona hırâda (Beyit. 1705)

Olmaz idi: Hoş imişse **olmaz idi** aslâ mescidden ırah (Beyit. 3825)

Olmaz idi: Hoş imişse **olmaz idi** aslâ mescidden ırah (Beyit. 3825)

Olmaz idi: Kendi nefsiyçün kakıyıp **olmaz idi** hiç adû (Beyit. 1970)

Olmaz idi: Kendi nefsiyçün kakıyıp **olmaz idi** hiç adû (Beyit. 1970)

Olmaz idi: Ki göktekiler gibi **olmaz idi** (Beyit. 720)

Olmaz idi: Mahzarında nesne fevt **olmaz idi** (Beyit. 2008)

Olmaz idi: Meclisinde ref'-i savt **olmaz idi** (Beyit. 2008)

Olmaz idi: Olmasaydın **olmaz idi** arş u ferş seb'-ı tıbâk (Beyit. 1571)
Olmaz idi: Olmasaydın **olmaz idi** arş u ferş seb'-ı tıbâk (Beyit. 1571)
Olmazlar idi: Çıkıp **olmazlar idi** hîç misâfir (Beyit. 4734)
Olmuş idi: Hadice ona âşık **olmuş idi** (Beyit. 1674)
Olmuş idi: Hem kemâlât ile zâtı **olmuş idi** dopdolu (Beyit. 1967)
Olmuş idi: Ki dördü **olmuş idi** ki halîfe (Beyit. 4816)
Olmuş idi: Memâtı halka zâhir **olmuş idi** (Beyit. 4223)
Olmuş idi: Mün'akis **olmuş idi** nûr-ı cemâl (Beyit. 873)
Olmuş idi: Şol kadar **olmuş idi** harb-ı şedîd (Beyit. 3172)
Olmuş idim: Ki sâdıklardınız dinde size **olmuş idim** nessâb (Beyit. 3752)
Olup kaldı: Kaldı hatunlar ferah **olup** giderdiler melâl (Beyit. 4067)
Olurlar idi: Melekler muâvin **olurlar idi** (Beyit. 3074)
Olurlar idi: Nice kim **olurlar idi** câvidân (Beyit. 4489)
Onun ruhûn semâvâta alıp çık: Çü Azrâil **onun ruhûn semâvâta alıp çıktı** (Beyit. 4128)
Onun yüzünü tutup sil: Tutup sildi üç kez **onun yüzünü** (Beyit. 562)
Oturmuş idi: **Oturmuş idi** kürsü üstündedi (Beyit. 1765)
Oturmuş idim: Bulamadım onu **oturmuş idim** (Beyit. 4434)
Ölmüş idi: Resûlu'llâhı gördük **ölmüş idi** (Beyit. 4223)
Öperler idi: Gelip gözlerini **öperler idi** (Beyit. 3967)
Peygamberine dönüp hitâb et: **Dönüp etti peygamberine hitâb** (Beyit. 3089)
Rahmet kılıp ver: Onun hem himmetin **rahmet kılıp verdi** ona esbâb (Beyit. 150)
Resûl gönderip eyle: Kamu cinne inse **resûl eyledi gönderip** (Beyit. 1822)
Sağ yanının üstüne istikbâl edip yat: **Sağ yanının üstüne yatarı istikbâl edip** (Beyit. 1989)
Saklar idi: Eliyle onu **saklar idi** ki zahm ermeye (Beyit. 3124)
Salmış idi: Cihân egnine çün bular sâye **salmış idi** (Beyit. 4594)
Savmışlar idi Revâkı tâkayı **savmışlar idi** (Beyit. 4731)
Serpmiş idi: Alıp **serpmiş idi** bular egnine (Beyit. 3002)
Sevip iltihâs eyleme: Ne görsen **sevip eyleme** meyl ile **iltihâs** (Beyit. 2354)
Sevmişler idi: Ki fakrı fâkayı **sevmişler idi** (Beyit. 4731)
Siler idi: Atının tozun **siler idi** resûl (Beyit. 2906)
Söyler idi: Söylese cümle cevâmî' **söyler idi** sözünü (beyit. 2002)
Sunmuş idi: Ki Hak **sunmuş idi** sehâvette ona atâ (Beyit. 4629)

Sunmuş idi: Ki Hak **sunmuş idi** zehâdette ona abâ (Beyit. 4632)

Sürmüş idi: Anda yetmiş deve kim **sürmüş idi** hedyine ol (Beyit. 3385)

Taşı kıgırmadan tut: Pes Âdem ileri geldi **kıgırmadan taşı tuttu** (Beyit. 1226)

Turur idi: Da'vet etseler varırdı tiz **turur idi** uru (Beyit. 1999)

Tutar idi: Olurdu günde bir aylık kadar **tutar idi** kuvvet (Beyit. 1630)

Tutmuş idi: Hilâfette on iki yıl **tutmuş idi** mekân (Beyit. 4603)

Tutup ihlâk etti: Dediler bir kişi geldi **tutup etti** onu **ihlâk** (Beyit. 1637)

Tutup sildi: **Tutup sildi** üç kez **onun yüzünü** (Beyit. 562)

Urmuş idin: Ki bir kez **urmüş idin** sen beni bil (Beyit. 3925)

Urur idi: Safları bir birine **urur idi** (Beyit. 3143)

Uyar idi: Ona **uyar idi** hüsn-i emelde (Beyit. 1690)

Uyumaz idi: **Uyumaz idi** şubha dek sâmdan (Beyit. 1844)

Varmış idi: Kim ırte namâzına **varmış idi** cum'a gün (Beyit. 4639)

Verir idi: Gayb-ı zât-ı ahadiyyet **verir idi** derecât (Beyit. 3350)

Verir idi: Haber **verir idi** ki bile havass u avâm (Beyit. 1807)

Vermiş idi: Ki Tevrât içre Musâ'ya haber **vermiş idi** Allâh (Beyit. 1146)

Vermiş idi / almaz idi: **Vermiş idi almaz idi** eylemezdi gam kayu (Beyit. 2001)

Vermiş idi: Bunca ashab çünkü **vermiş idi** rûh (Beyit. 3179)

Vermiş idi: Haber **vermiş idi** Tevrât u İncîl (Beyit. 1595)

Vermiş idi: Ki Hak **vermiş idi** ona gök yüzünde alâ (Beyit. 4627)

Vermiş idi: Ki Hak **vermiş idi** salâbette ona asâ (Beyit. 4630)

Vermiş idi: Ki Hak **vermiş idi** şehâdette ona fenâ (Beyit. 4633)

Vermiş idi: **Vermiş idi** Hak kemâl-i hüsn ile hulk-ı azîz (Beyit. 1963)

Vermiş idi: **Vermiş idi** Hakk ona fasl-ı hitâb (Beyit. 1502)

Vermiş idi: **Vermiş idi** hüsn-i savt-ı müstetâb (Beyit. 1502)

Vermiş idi: **Vermiş idi** ol kadar âvâz ona (Beyit. 886)

Vermiş idin: Dedi Yâ Rabbi hakdır **vermiş idin** (Beyit. 1039)

Vermiş idin: Dedim **vermiş idin** Hızr'a hayâtı (Beyit. 2315)

Yanmaz idi: Bir iki ay evlerinde **yanmaz idi** od onun (Beyit. 1982)

Yaratdım idi: Rahmet için seni **yaratdım idi** (Beyit. 857)

Yaratmaz idim: Sen olmasan **yaratmaz idim** eflâk (Beyit. 4255)

Yaratmış idim: Ki ben iki evler **yaratmış idim** (Beyit. 744)

Yarattım idi: Birisin gazabdan **yarattım idi** (Beyit. 745)

Yatmış idi: Kim Ali'nin dizine **yatmış idi** (Beyit. 2820)

Yazılmış idi: Hilâfet idesin de onda **yazılmış idi** (Beyit. 4577)
Yemez idi: Söykenip **yemez idi** ucb ile tutmaz idi hû (Beyit. 1977)
Yeter idi: Dedi yüz bin olsavüz **yeter idi** (Beyit. 2929)
Yirmez idi: Hiç taâmı **yirmez idi** diler ise yer idi (Beyit. 1977)
Yitirmiş idim: Dedi bir kez ignem **yitirmiş idim** (Beyit. 4432)
Yitirmiş idim: Dedim ignecigim **yitirmiş idim** (Beyit. 4434)
Yoklar idi: **Yoklar idi** dâyimâ ashâbını (beyit. 2017)
Yumuş idi: Elin külli cihandan **yumuş idi** (Beyit. 4205)
Yürür idi: Hamza het bâr cevka kim **yürür idi** (Beyit. 3143)
Yüzgürmez idi: Kimseye **yüzgürmez idi** ger elü ger arkalu (Beyit. 1973)
Zâta erip git / giderdi: Bekaa billâh **erip giderdi zâta** (Beyit. 2183)

3.7.3. İktidarî Fiili

Ef'âlîme eremez: Kim **ef'âlîme eremez** ilminiz (Beyit. 724)
İttilâayni edemez: Tahayyürde kalır cânı **edemez ittilâayni** (Beyit. 2663)
Mahsûr edemez: Veger hilm ü kemâliyse onu akl **edemez mahsûr** (Beyit. 4763)
Mennâ' olamazsın: Dedi a'râbî değildir **olamazsın** ona **mennâ'** (Beyit. 3988)
Nazar edemez: **Nazar edemezdi** eger gözler onu göre (Beyit. 612)
Tasavvur edemez: Çün **tasavvur edemez** mâiyyetin (Beyit. 2036)
Vasf edemez: Yarattı şöyle kim **vasf edemez** dil (Beyit. 178)
Yâd olamazsın: Bakar döymez ona gözün biliştin **olamazsınyâd** (Beyit. 4700)
Yâd olamazsın: Bakar döymez ona gözün biliştin **olamazsınyâd** (Beyit. 4700)

3.8. Unvan Grubu

Ahmed oğlan: Ki yâ **Ahmed oğlan** gibi eyleme iktirâs (Beyit. 2354)
Âyişe Kübrâ / Fâtıma Zehrâ: Gele tâ **Âyişe Kübrâ** bile hem **Fâtıma Zehrâ** (Beyit. 2722)
Bin oğlan: Mukaatil dedi tefsirde **bin oğlan** doğdu Havvâ'dan (Beyit. 1396)
Eyyûb Peygamber: Gelip **Eyyûb Peygamber** oluptu sabr evinde sâf (Beyit. 1478)

Felek dâye / melek lala: Diyim bir cevher-i ferdi **felek dâye melek lala** (Beyit. 2132)

Hadîce Ana: Muâz ibnü Cebel aydur **Hadîce Ana** aydur kim (Beyit. 2159)

Hadîce hatun: **Hadîce hatunu** kıldı tezevvüc (Beyit. 1672)

Hak Taâlâ: Buyurdu **Hak Taâlâ** attılar od (Beyit. 1609)

Hak Taâlâ: Cevâbında buyurdu **Hak Taâlâ** (Beyit. 1179)

Hak Taâlâ: Çün diledi **Hak Taâlâ** Âdem'e nefh ede rûh (Beyit. 844)

Hak Taâlâ: Çünkim ona **Hak Taâlâ** verdi can (Beyit. 870)

Hak Taâlâ: Dedi dedi **Hak Taâlâ** kul hüva'llâhu Ehad (Beyit. 3580)

Hak Taâlâ: Dedi **Hak Taâlâ** ki buberik değıldir velî (Beyit. 4598)

Hak Taâlâ: Dedi **Hak Taâlâ** ki düzdüm bu cennetleri (Beyit. 757)

Hak Taâlâ: Dinle imdi **Hak Taâlâ** nice icâd eyledi (Beyit. 330)

Hak Taâlâ: **Hak Taâlâ** böyle der Kur'ân'da yoktur ihticâc (Beyit. 338)

Hak Taâlâ: **Hak Taâlâ** buyurur takvâ edendir olunuz (Beyit. 3622)

Hak Taâlâ: **Hak Taâlâ** fazlın onun etti bunlardan ayân (Beyit. 1549)

Hak Taâlâ: **Hak Taâlâ** gönderip Azrâil'i etti selâm (Beyit. 3778)

Hak Taâlâ: **Hak Taâlâ** kendi zâtın görmeğe (Beyit. 363)

Hak Taâlâ: **Hak Taâlâ** kim ona yoktur misâl (Beyit. 1925)

Hak Taâlâ: **Hak Taâlâ** sizden efdal eyler ise nidesiz (Beyit. 841)

Hak Taâlâ: Heman dem uyku verdi **Hak Taâlâ** (Beyit. 948)

Hak Taâlâ: İvazlar vere **Hak Taâlâ** sana fazlını (Beyit. 3855)

Hak Taâlâ: Ki birdir **Hak Taâlâ**'llâh Muhammed'dir resûlu'llâh (Beyit. 3766)

Hak Taâlâ: Ki zîrâ **Hak Taâlâ**'llâh buyurmuştur Kitâb'ında (Beyit. 3916)

Hak Taâlâ: Onunçün ağlaram kim **Hak Taâlâ** (Beyit. 2114)

Hak Taâlâ: Tâ kim ede **Hak Taâlâ** ümmetin oddan atâk (Beyit. 1563)

Hak Taâlâ'llâh: Dahi dedi ki ba'zılar yarattı **Hak Taâlâ'llâh** (Beyit. 162)

Hak Taâlâ'llah: Dedi pes **Hak Taâlâ'llah** cemâlim izzetim hakkı (Beyit. 153)

Hak Tanrı: Ki **Hak Tanrı**'nın arslanı velîden (Beyit. 191)

Halîme dâye: **Halîme dâyenin** bir gün dilek kıldılar evlâdı (Beyit. 1633)

Hamza pehlivân: Girip na'ra urdu pes ön **Hamza pehlivân** (Beyit. 3047)

Îsâ resûl: Ki söyleşir onunla **Îsâ resûl** (Beyit. 3009)

Mikâil iklîl: Cebîninden alıp **Mikâil iklîl** (Beyit. 1016)

Muhammed Emin: Kim adı **Muhammed Emin**'dir ecell-i izâm (Beyit. 1829)

Muhammed resûl: Çü bildin kim oldu hakîkat **Muhammed resûl** (Beyit. 1820)

Muhammed resûlu'llâh: **Muhammed resûlu'llâh** ol bâ-vefâ (Beyit. 1763)
Muhammed aleyhisselâm: Ki çünkim **Muhammed** resûlu'llâh oldu **aleyhisselâm** (Beyit. 1791)
Muhammed resûlu'llâh: Kim **Muhammed**'dir **resûlu'llâh** hak (Beyit. 2024)
Osman halîfe: Ömer yerine oldu **Osman halîfe** revâr (Beyit. 4595)
Sâlih oğul: Nebiyy ü sâlih ü ey **sâlih oğul** (Beyit. 2105)
Sâlih oğul: Nebiyy ü sâlih ü hem **sâlih oğul** (Beyit. 2122)
Şeyh Gazzâlî: Demiştir **Şeyh Gazzâlî** cemîi âlemin ilmi (Beyit. 3701)
Şeyh Necdî: Dediler anda cümlesi **şeyh Necdî** söyledi savâb (Beyit. 2532)
Uşak oğlan / derviş bay: Ki hattâ cümle hatunlar **uşak oğlan** u **derviş bay** (Beyit. 2608)
Yüz yigirm' oğlan: Dahi Havvâ anadan hem doğuptur **yüz yigirm' oğlan** (Beyit. 1395)

3.9. Ünlem Grubu

A gönül vâhib: **A gönül vâhib** akl-ı ma'kûlât (Beyit. 4311)
A gönül vâhib: **A gönül vâhib** ilm-i ma'lûmât (Beyit. 4311)
Vâ-vahşetâh / vâ-fürkatâh: Ağladı etti nidâ **vâ-vahşetâh vâ-fürkatâh** (Beyit. 3828)
Vâ-vahşetâh: Fâtima edip nidâ **vâ-vahşetâh** etti niyâh (Beyit. 3811)
Yâhu rûhum: **Yâhu rûhum** kabz eder misin ki Hakk'a iltesin (Beyit. 3795)
A sâyil: Eger bize suâl etsen **a sâyil** (Beyit. 2274)
Âh evet: Dirîgâ **âh evet** nidem ne dillerle beyân edem (Beyit. 3730)
Âh vâ kurbetah / vâ şiddetâh: Dedi **âh vâ kurbetah vâ şiddetâh** oldu ayân (Beyit. 4100)
Âh nuth ola: El-firâk yevme't-talâk **nuth ola âh** (Beyit. 4061)
Vây ona: Dedi **vây ona** bana ermeye ol (Beyit. 4436)
A yâr: Dilerlerdi dirhemle kâbın kıyalar **a yâr** (Beyit. 4518)
A yâr: Doga magribden velîkin nice doğar bil **a yâr** (Beyit. 4932)
A yüzü ağ: Bu hâlde dost dostuna døyemez bil **a yüzü ağ** (Beyit. 4010)
Ey âkil: Nazar kıl imdi **ey âkil** bu işde **i'tibâr eyle** (Beyit. 1211)
Ey akl ıssı: Pes **ey akl ıssı** kâmil ma'rifette (Beyit. 1188)
Ey amû: Câbir-i Ensârî aydur **ey amû** (Beyit. 2927)

Ey amû: Arpa etmeğin doyunca yememiştir **ey amû** (Beyit. 1980)

Ey ârif-i sırr-ı hakaayık Elâ **ey ârif-i sırr-ı hakaayık** (Beyit. 1331)

Ey ârif-i sırr-ı hakaayık: Elâ **ey ârif-i sırr-ı hakaayık** (Beyit. 3497)

Ey ashab: Dedi kim bilin **ey ashab** vedâ idervenin size (Beyit. 3752)

Ey âşık-ı Hazret: Elâ **ey âşık-ı Hazret** ne kılar kıl nazar Allâh (Beyit. 2048)

Ey bahtiyâr: Rivâyet ederler sahîh dinle **ey bahtiyâr** (Beyit. 4505)

Ey bahtulu: İki deve saklamışam gel binelim **ey bahtulu** (Beyit. 2574)

Ey Bîr ü Bâr: Çıkar bunların yüzü suyuna **ey Bîr ü Bâr** (Beyit. 4504)

Ey bî-zevâl: Tazarru' edip ağladı dedi **ey bî-zevâl** (Beyit. 1726)

Ey câlib-i âsâr: Elâ **ey câlib-i âsâr** nebîlerden işit evsâf (Beyit. 1457)

Ey cân ili: Gel beru **ey cânilinde** seyr kılan kasr u tâk (Beyit. 1541)

Ey cân: Gel **ey cân** iste cânânı kim oldur matlab-ı a'lâ (Beyit. 3430)

Ey câr-ı Hak: Pes nedir îmân onu bîldirelim **ey câr-ı Hak** (Beyit. 3628)

Ey celâl-i hazret: **Ey celâl-i hazret** ıssı pâdişâh-ı zü'l-cemâl (Beyit. 344)

Ey cevher-i Âdem: Ela **ey cevher-i Âdem** seninçündür kamu na'mâ (Beyit. 3521)

Ey cevher-i ma'nî: Elâ **ey cevher-i ma'nîde** sarrâf (Beyit. 2177)

Ey dirîgâ: Dedi Allâh'a gidersin **ey dirîgâ** el-firâk (Beyit. 4035)

Ey dirîgâ: Derler idi **ey dirîgâ** kim Muharmmed Mustafâ (Beyit. 3783)

Ey dirîgâ: **Ey dirîgâ** nakş-ı âlem etti yağma gönlünü (Beyit. 4942)

Ey dirîgâ: **Ey dirîgâ** şol kişi kim ömrü zâyî' eyledi (Beyit. 408)

Ey dost: Ben sana müştâkam **ey dost** cânını kıl inbiâs (Beyit. 3779)

Ey fahr-i nâs: Sumt ede kıla tevekkül bana ol **ey fahr-i nâs** (Beyit. 2443)

Ey Hak: Dediler korkarız mekrinden **ey Hak** (Beyit. 1175)

Ey Hak: Kim idevüz hilâf emrinden **ey Hak** (Beyit. 1178)

Ey hayr-i nâs: Zîra ben hışm eyledim dünyâyâ bil **ey hayr-i nâs** (Beyit. 2440)

Ey hazret-i kudret: Eyâ **ey hazret-i kudret** çü geldin Rabbü a'lâdan (Beyit. 3680)

Ey hidâyet menba'ı / ey mahzen-i esrâr-ı Hak: **Ey hidâyet menba'ı ey mahzen-i esrâr-ı Hak** (Beyit. 3626)

Ey hoca: Bu hüsne mâla **ey hoca** igende olmagıl magrûr (Beyit. 3690)

Ey hoca: La'l ü altunun revâcı bunda yoktur **ey hoca** (Beyit. 3659)

Ey hümâm: Uşbu sözdendir ki derler **ey hümâm** (Beyit. 4985)

Ey hümâm: Vardı dolandı geri gün **ey hümâm** (Beyit. 2824)

Ey hüsn-i takrîri: Gel **ey hüsn-i takrîri** tahrîr eden (Beyit. 1863)

Ey ilm içinde feylesûf: Gel beru **ey ilm içinde feylesûf** (Beyit. 3624)

Ey Îsâ-nefes: Defn edeler anda **ey Îsâ-nefes** (Beyit. 4971)

Ey kaasîd-ı estâr: Elâ **ey kaasîd-ı estâr** nazar kıldi sırru'llâh (Beyit. 2584)

Ey kadr-i nâs: Sevmez ol hattâ diyem ben dinlegil **ey kadr-i nâs** (Beyit. 2442)

Ey kardaş: Kanadı dürr ü mercandı Müen'di adı **ey kardaş** (Beyit. 925)

Ey kemâl-i kudret / ey îlâh-ı zül-celâl: **Ey kemâl-i kudret** ıssı **ey îlâh-ı zül-celâl** (Beyit. 344)

Ey kemâl-i kudretin levhı: **Ey kemâl-i kudretin levhında** âlem bir hayâl (Beyit. 3185)

Ey kerâmât ili: Elâ **ey kerâmât** ilinde kılan intizâm (Beyit. 4545)

Ey kudret-i hazret: Veyâ **ey kudret-i hazret** çü rahmetsin Taâlâ'dan (Beyit. 3680)

Ey mâh-rû: Kılıç ile bin kez urmakçadır ol **ey mâh-rû** (Beyit. 4107)

Ey makaamât-ı âlî: Veyâ **ey makaamât-ı âlîde** bulan nizâm (Beyit. 4545)

Ey müselmanlar: Dedi **ey müselmanlara** siz meâşir olan (Beyit. 3844)

Ey müslim: Gel **ey müslim** onu katl eyle diye (Beyit. 4884)

Ey müslümanlar: Buyurdu **ey müslümanlar** ki her kim görmek isterse (Beyit. 3965)

Ey müttekî: Gel beru **ey müttekî** tut bu ehâdîsi ki sen (Beyit. 3621)

Ey nice Îsâ: **Ey nice Îsâ** Mesîh olup seyâhat eyledi (Beyit. 3192)

Ey nice Mûsâ: **Ey nice Mûsâ** kilim giydi Kelîm olmağ için (Beyit. 3191)

Ey pâdişâh: Kim islâma izzet ver **ey pâdişâh** (Beyit. 1867)

Ey pîr-i sâlik: Gel beri **ey pîr-i sâlik** işbu sırrı dinle kim (Beyit. 355)

Ey râsîd-ı envâr: Elâ **ey râsîd-ı envâr** gözün aç doğdu nûru'llâh (Beyit. 2584)

Ey resûl: Dedi Ebû Bekr **ey resûl** şânın hemîşe yahtulu (Beyit. 2574)

Ey sadr-ı fâzıl: Gel beri **ey sadr-ı fâzıl** eyle sadrın inşirâh (Beyit. 395)

Ey sâlih oğul: Nebiyy ü sâlih ü **ey sâlih oğul** (Beyit. 2105)

Ey server-i âlem: Elâ **ey server-i âlem** işit ilm-i Ledünnîden (Beyit. 217)

Ey server-i âlem: Elâ **ey server-i âlem** senindir cümle-i âlâ (Beyit. 3521)

Ey server-i mahbûb: Elâ **ey server-i mahbûb** mine'l-eyni ile'l-eyni (Beyit. 2647)

Ey server-i mahdûm: Elâ **ey server-i mahdûm** gel imdi eyle istitlâ' (Beyit. 2494)

Ey sirâc: Ki kulum ne vaktin takarrüb bulur **ey sirâc** (Beyit. 2364)

Ey söz: Gel **ey söz** kadrini bilen işit cân u gönûlden sen (Beyit. 3731)

Ey şâh: Çü söz işbu makaama erdi **ey şâh** (Beyit. 3470)

Ey şâh: Ümîd ile kapına geldim **ey şâh** (Beyit. 3517)

Ey şâh: Gelip öptü elini dedi **ey şâh** (Beyit. 2624)

Ey şahzâz: Şu su kim götürmüş idi arşı **ey şahzâz** (Beyit. 617)

Ey şehriyâr: Ger gözüксе oladı ma'bûd-ı halk **ey şehriyâr** (Beyit. 4943)

Ey tâlib: Gel **ey tâlib** taleb kılsan taleb kıl matlab-ı a'lâ (Beyit. 3732)

Ey tâlib-i ahbar: Elâ **ey tâlib-i ahbar** nedir der dinle bu Vassâf (Beyit. 1457)

Ey tâlib-i Hak: Gel beri **ey tâlib-i Hak** ister isen ibtihâc (Beyit. 329)

Ey tâlib-i tahkîk: Elâ **ey tâlib-i tahkîk** işit kim edelim tedkîk (Beyit. 2153)

Ey ulu: Çünkü bildin ba'zı evsâfın resûlün **ey ulu** (Beyit. 1962)

Ey vâsıl-ı Hazret: Elâ **ey vâsıl-ı Hazret** işit imdi hakaayıktan (Beyit. 2162)

Ey yâr: Celâli ol durur **ey yâr** ki bilmedi onu agyâr (Beyit. 3558)

Ey yâr: Ki zîra cümle sözlerden budur maksûdumuz **ey yâr** (Beyit. 1413)

Eyâ devlet sarâyının serîrinde: **Eyâ devlet sarâyının serîrinde** olan mesrûr (Beyit. 4757)

Eyâ gönül: **Eyâ gönül** çu rehber ol kamu halka peyember ol (Beyit. 2652)

Eyâ mağrûr: Aceb midir **eyâ mağrûr** bu iş gaddâr dünyâdan (Beyit. 4689)

Eyâ sâhib-i Zi'l-fekaar: Sözüm dinle imdi **eyâ sâhib-i Zi'l-fekaar** (Beyit. 4526)

Ey dost: Dediler kim niçin kılmazsın **eydost** (Beyit. 35)

Ey gözlerim nûru cemâat: Dedüm **eygözlerim nûru cemâat** (Beyit. 36)

Ey ilme tâlib: Cevab budur sana **eyilme tâlib** (Beyit. 2277)

Âh onun feryâd: Kimi kodu kimi koya elinden **âh onun feryâd** (Beyit. 4689)

Hey hây: İşittiler çü mi'râcın dediler cümlesi **hey hây** (Beyit. 2229)

Yâhu tevâtür: **Tevâtür yâhu** meşhurdu denilen (Beyit. 2278)

Yâ abdî: Nidâ erer ki **yâ abdî** çün artırdın Halîlim'den (Beyit. 3540)

Yâ Âdem / yâ Rabbi: Nidâ erdi ki **yâ Âdem** dedi lebbeyk **yâ Rabbi** (Beyit. 1069)

Yâ Âdem ü Havvâ: Dedi **yâ Âdem ü Havvâ** olun cennette pes sâkin (Beyit. 979)

Yâ Âdem: Buyurdu ol Ganî Cebbâr ki **yâ Âdem** sen on kez pes (Beyit. 983)

Yâ Âdem: Çün Âdem çıktı cennetten ona dedi ki **yâ Âdem** (Beyit. 1216)

Yâ Âdem: Dedi şeytân ki **yâ Âdem** dilersen (Beyit. 1003)

Yâ Âdem: Dedi **yâ Âdem** İmdi pes nazar kıl (Beyit. 1342)

Yâ Âdem: Dedi **yâ Âdem** imdi sen haber ver (Beyit. 936)

Yâ Âdem: Hitab erişti **yâ Âdem** nazar kıl (Beyit. 1358)

Ya Âdem: Ki benden mi kaçarsın bak **ya Âdem** (Beyit. 1020)

Yâ Âdem: Ki **yâ Âdem** yaratmıştım seni bunun için beşşâş (Beyit. 899)

Yâ Âdem: Ki **yâ Âdem** bana sen hak velî sen (Beyit. 1263)

Yâ Âdem: Pes andan dedi **yâ Âdem** sebab ne (Beyit. 1031)

Yâ Âdem: Ve **yâ Âdem** niçin yedin şecerden (Beyit. 1038)

Yâ Âdem: Yaratmadım mı **yâ Âdem** edîm-i arzdan seni (Beyit. 1072)
Yâ Âdem: Dediler ona **yâ Âdem** kabûl oldu senin haccın (Beyit. 1301)
Yâ Âdem: Hitâb erdi ki **yâ Âdem** bugün Mekke harâm olsun (Beyit. 1306)
Yâ Âdem: Hitâb erdi ki **yâ Âdem** nidâyı (Beyit. 1087)
Yâ Âdem: Ki dur yerinde **yâ Âdem** emânet dursun omzunda (Beyit. 1231)
Yâ Âdem: Ne kim var gönlün içinde bilirem onu **yâ Âdem** (Beyit. 1293)
Yâ Âdem: Pes erdi vahy-i Rabbânî ki **yâ Âdem** kıl istitlâ' (Beyit. 1289)
Yâ ahî / yâ Cebrayil: Dedi niçin **yâ ahî yâ Cebrayil** (Beyit. 3789)
Yâ ahî Azrâil: Dedi sonra ne olırsar digil **yâ ahîAzrâil** (Beyit. 4003)
Yâ ahî Cebrâil: Dedi **yâ ahî Cebrâil** niçin urdun içime dağ (Beyit. 4008)
Yâ ahî: Dedi digil **yâ ahî** Azrail imdi sen bana (Beyit. 3794)
Yâ Ahmed: Dedi **yâ Ahmed** bilir misin ne vakt olur esâs (Beyit. 2434)
Yâ Ahmed: Dedi **yâ Ahmed** dilersen bulasın îman tadın (Beyit. 2426)
Yâ Ahmed: Dedi **yâ Ahmed** eger kılsa kulum bî-intikaas (Beyit. 2454)
Yâ Ahmed: Dedi **yâ Ahmed** eger kulum kıla karnını aç (Beyit. 2428)
Yâ Ahmed: Dedi **yâ Ahmed** seni çün eyledim nûr-i Hicâz (Beyit. 2424)
Yâ Ahmed: Dedi **yâ Ahmed** şu kim ben sevdim Allâh'ı diye (Beyit. 2442)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** anla geri âhîret ehlini (Beyit. 2390)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** aslâ donanma libâs ile hîç (Beyit. 2381)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** et gussanı hem lisânını bir (Beyit. 2423)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** etsen eger cû'a sumta nazar (Beyit. 2361)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** istersen evra' olasın tamam (Beyit. 2350)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** işit ibâdet on eczâ durur (Beyit. 2420)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** işit ki cennette bir kasr var (Beyit. 2370)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** oğlan gibi eyleme iktirâs (Beyit. 2354)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** ol kimse kim akı yoktur onun (Beyit. 2421)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** ol kul kim işlerse ger dört hisâl (Beyit. 2358)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** oldum mahabbette kâmil-sıfât (Beyit. 2344)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** oldun mu âgâh ki zâhidlere (Beyit. 2400)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** oldur beni sevmeğe iftitâh (Beyit. 2374)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** oldur mahabbet bana anlagıl (Beyit. 2378)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** olgil bu dünyâdan igen ırâh (Beyit. 2384)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** üç kul aceb iştedir dinlegil (Beyit. 2366)
Yâ Ahmed: Pes andan buyurdu ki **yâ Ahmed** eyle vera' (Beyit. 2417)

Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** anla sözümü bulasın reşâd (Beyit. 2394)
Yâ Ahmed: Ki **yâ Ahmed** ettin mi bu yola sen intihâc (Beyit. 2364)
Yâ akl: Nice oldu **yâ akl** ile ma'nisi infihâm (Beyit. 1813)
Yâ Alî: Buyurdu **yâ Alî** pes vat eriş tiz Mekke'ye devvâr (Beyit. 2721)
Yâ Alî: Dedi kıldın mı namâzı **yâ Alî** (Beyit. 2822)
Yâ Alî: Dedi niçin **yâ Alî** bunca eder bunlar surâh (Beyit. 3831)
Yâ Alî: Dedi sabr et **yâ Alî** kim gör nice olur bu şân (Beyit. 1888)
Yâ Alî: Ki Mûsâ'ya Hârûn gibisin bana **yâ Alî** (Beyit. 4623)
Yâ Alî: Pes sordular kim **yâ Alî** kancaru etti irtihâl (Beyit. 2551)
Yâ Alî: Dedi kızımı bana ver **yâ Alî** eyleyem istitâr (Beyit. 4536)
Yâ Allâh: Kul aydur onların yolun gerektir bize **yâ Allâh** (Beyit. 3527)
Yâ ashâbe suffice: Nidâ etti ki **yâ ashâbe suffice** (Beyit. 4741)
Yâ Âtike: Ki **yâ Âtike** niçin oldu Muhammed hilâl (Beyit. 1709)
Yâ Âyişe: Dedi kim **yâ Âyişe** bu terler onadır nişan (Beyit. 4093)
Yâ Azrâil: Ki **yâ Azrâil** imdi de beni görmeğe mi geldin (Beyit. 3995)
Yâ bedî'a: **Yâ bedî'a** fitrati'llâhi'l-cemîl (Beyit. 894)
Yâ Benî Hâşim: Dedi pes resûl **yâ Benî Hâşim** edin hücûm (Beyit. 3042)
Yâ beyt-i kerâmette: Ki **yâ beyt-i kerâmette** olalar zulmete misbâh (Beyit. 3981)
Yâ beyt-i nübüvvette: Selâm etti nidâ' etti ki **yâ beyt-i nübüvvette** (Beyit. 3978)
Yâ Cebrayil: Buyurdu ki **yâ Cebrayil** oldu vakti tamam (Beyit. 1730)
Yâ Cebrayil: Dedi kim şöyledir **yâ Cebrayil** bil (Beyit. 2766)
Yâ Cebrâyil: Dedim **yâ Cebrâyil** bana çü vermiştir nevâl Allâh (Beyit. 2070)
Yâ Cebrayil: Gördü Cebrâil'i anda dedi kim **yâ Cebrayil** (Beyit. 3785)
Yâ ceddâh / yâ feyyâz: Hüseyin ile Hasan aydur ki **yâ ceddâh yâ feyyâz** (Beyit. 3943)
Yâ Dâvûd: Dedi **Yâ Dâvûd** yarattım Âdem'i (Beyit. 1503)
Yâ Ebâ Bekr: Dedi **yâ Ebâ Bekr** islâme gel (Beyit. 1846)
Yâ Ebâ Zer: Buyurdu **yâ EbâZer** kim gemini eylegil yiyni (Beyit. 3692)
Yâ ecîre'l-mestecîrîn: Ecirnâ **yâ ecîre'l-mestecîrîn** (Beyit. 3520)
Yâ Ehle Beyt: Dedi **yâ Ehle Beyt** edin ki zikru'llâhı siz ibkaa (Beyit. 4191)
Yâ ehl-i hendek: Dedi pes **yâ ehl-i hendek** Câbirirgürmüş taâm (Beyit. 2878)
Yâ ehl-i Mekke: Dedi kim **yâ ehl-i Mekke** bilesiz (Beyit. 3241)
Yâ ekmele'l-asfiyâ: Hitâb erdi Hak'tan ki **yâ ekmele'l-asfiyâ** (Beyit. 2326)
Yâ el-amân: Kalmadı aslâ mecâlim el-amân **yâ el-amân** (Beyit. 1892)

Yâ erhâmı / yâ kesâd: **Yâ erhâmı** kat' idesiz **yâ kesâd** (Beyit. 3896)

Yâ eyne: Hayâte'l-küllî bâz âyed bi-hâ'in beyne **yâ eyne** (Beyit. 2674)

Yâ Fâtıma: Dedi bana pes yakın gel imdi tiz **yâ Fâtıma** (Beyit. 3813)

Yâ Fâtıma: Dedi kim **yâ Fâtıma** mîzanda bana bul visâl (Beyit. 4062)

Yâ Fâtıma: Dedi **yâ Fâtıma** sözün ne şahsa eyledin ismâ' (Beyit. 3987)

Yâ Fâtıma: Gel dedi bana yakın **yâ Fâtıma** (Beyit. 4073)

Yâ firîştehler: Çü gördü dil uzattılar dedi kim **yâ firîştehler** (Beyit. 1066)

Yâ Gıyâs: Habîbin bana dest-gîr eylegil **yâ Gıyâs** (Beyit. 4474)

Yâ Gıyâs: Dedi nite edem bu resme buyur **yâ Gıyâs** (Beyit. 2356)

Yâ gıyâse'l-müstegîsîn: Agisnâ **yâ gıyâse'l-müstegîsîn** (Beyit. 3520)

Yâ habîb: Dedi niçin ağlamayan **yâ habîb** (Beyit. 3790)

Yâ habîb: Döndü Azrâil dedi kim ağlamagıl **yâ habîb** (Beyit. 3799)

Yâ habîbi / yâ Muhammed: Dedi dinle **yâ habîbi yâ Muhammed** sen beni (Beyit. 3796)

Yâ Hadîce: İşit **yâ Hadîce** ki geldi dedi (Beyit. 1781)

Yâ Hadîce: Dedi **yâ Hadîce** ki gayb oldu ol (Beyit. 1785)

Yâ Hak: Dedi "subhânek'Allahümme" **yâ Hak** (Beyit. 1255)

Yâ hakîkat: **Yâhakîkat** ilmini niteydiğin (Beyit. 252)

Yâ hassü'l-havâs: Hem selâm u rahmet olsun sana **yâ hassü'l-havâs** (Beyit. 2461)

Yâ Havvâ: Ve **yâ Havvâ** dedi çık cennetinden (Beyit. 1043)

Yâ hayre halkı'llâh: Tahıyyât uselâm etti dedi **yâ hayre halkı'llâh** (Beyit. 4006)

Yâ hâzâ: Ki **yâ hâzâ** şu kim bizi görem derse bu âlemde (Beyit. 2663)

Yâ hâzâ: Seherde bir nidâ etti ki **yâ hâzâ** bi-hâzeyni (Beyit. 2654)

Yâ Humeyrâ: Buyurdu **yâ Humeyrâ** kim devenin tut zimâmını (Beyit. 3435)

Yâ ibâda'llâh: Dedi pes **yâ ibâda'llâh** olun sâbit diyânette (Beyit. 4849)

Yâ ibâda'llâh: Tutun siz **yâ ibâda'llâh** gürmansız urve-i vüskaa (Beyit. 3765)

Yâ İblîs: Ve **yâ İblîs** sen ol mel'ûn u medhûr

Yâ İlâhe'l-âlemân: **Yâ İlâhe'l-âlemân** etti kapına i'tisâm (Beyit. 3307)

Yâ İlâhî: Dedi kim durur **yâ İlâhî** bu zâhidlerin (Beyit. 2405)

Yâ İlâhî: Kim beni sen **yâ İlâhî** anlarınla ki girü (Beyit. 4113)

Yâ intisâh: Pes saâdet şol kişi kim nush ede **yâ intisâh** (Beyit. 399)

Yâ Îsâ: Ki **yâ Îsâ** çıkardım şol ibâdı (Beyit. 4889)

Yâ kardeşim: Dedi **yâ kardeşim** Cibrîl bulardan sormazam sana (Beyit. 4019)

Yâ Karîb / yâ Müstegâs: Sende sâkin olmasınlar **yâ Karîb yâ Müstegâs** (Beyit. 291)

Yâ kavmî: Makaamı Mekke şehriydi der idi halka **yâ kavmî** (Beyit. 1476)

Yâ kerîme: Onu gördü dedi Alî **yâ kerîme** niçin (Beyit. 4511)

Yâ Kerîme'n-nevâl: Dedi budur istediğim **yâ Kerîme'n-nevâl** (Beyit. 4455)

Yâ Kerîme'n-nevâl: Dedi okumak bilmezem **yâ Kerîme'n-nevâl** (Beyit. 1735)

Yâ kız: Dedi **yâ kız** diril emru'llâh ile (Beyit. 2829)

Yâ kızım: Dedi pes resûl **yâ kızım** eyledin çünki âr (Beyit. 4519)

Yâ mahbûb: Figân ettim ki **yâ mahbûb** celâlin eşiğinde ben (Beyit. 2657)

Yâ maraz: Mizâc-ı kerîminde var mı aceb **yâ maraz** (Beyit. 1714)

Yâ ma'sere'l-müslimîn: Nidâ eyledim ben ki **yâ ma'sere'l-müslimîn** (Beyit. 3133)

Yâ Mekke: Dedi **yâ Mekke** gittim gerçi ben yol (Beyit. 2630)

Yâ Mucîb yâ Müstegâs: Bir kat'-ı rahm edendir **yâ Mucîb yâ Müstegâs** (Beyit. 293)

Yâ Mugis: Ellerin götürdü dedi **yâ Mugis** kıl müstecâb (Beyit. 2972)

Yâ Muhammed: Ayıttı **yâ Muhammed** kim sen ümmetçün kayıma hiç (Beyit. 4020)

Yâ Muhammed: Buyurdu hem Taâlâ'llâh ki bilgil **yâ Muhammed** sen (Beyit. 4025)

Yâ Muhammed: Dedi Cebrâyil işit **yâ Muhammed** (Beyit. 2750)

Yâ Muhammed: Dedi pes Cebrayil kim **yâ Muhammed** (Beyit. 2092)

Yâ Muhammed: Dedi **yâ Muhammed** çerisi bilin (Beyit. 2985)

Yâ Muhammed: Dedi **yâ Muhammed** ki sensin resûl (Beyit. 1762)

Yâ Muhammed: Dedi **yâ Muhammed** pes oldun resûl (Beyit. 1785)

Yâ Muhammed: Dediler kanı **yâ Muhammed** kim emsâlimiz (Beyit. 3039)

Yâ Muhammed: Gelip dedi ver **yâ Muhammed** haber (Beyit. 1751)

Yâ Muhammed: Hadîce dedi **yâ Muhammed** ki sen (Beyit. 1771)

Yâ Muhammed: Ki ben de bir kulam bil **yâ Muhammed** (Beyit. 2773)

Yâ Muhammed: Ki döngil **yâ Muhammed** der sözüne uymadım gittim (Beyit. 2065)

Yâ Muhammed: Ki gönderdimdi sana **yâ Muhammed** (Beyit. 2318)

Yâ Muhammed: Ki sen **yâ Muhammed** anılsan kaçan bir kişi (Beyit. 4420)

Yâ Muhammed: Kim evvelsin hem âhir **yâ Muhammed** (Beyit. 4248)

Yâ Muhammed: Onu Hak'tan taleb kıl **yâ Muhammed** (Beyit. 2773)

Yâ Muhammed: Pes andan dedi bana **yâ Muhammed** (Beyit. 2318)

Yâ Muhammed: Dedi kim ne emr edersen **yâ Muhammed** emr kıl (Beyit. 4081)

Yâ Muhammed: Ki bâtınsın ki zâhir **yâ Muhammed** (Beyit. 4248)

Yâ Mûsâ: Hitâb erdi ki **Yâ Mûsâ** budur hem ümmet-i Ahmed (Beyit. 1488)

Yâ Mûsâ: Sana ben de **yâ Mûsâ** akreb olam şol kadar (Beyit. 4452)

Yâ mutmain: Dedi kim **yâ mutmain** nefs Rabb'ine eyle rücû (Beyit. 4096)

Ya müminler: Nite işrâk ede pes nûr **ya müminler** ola emcâd (Beyit. 4683)

Yâ müselmanlar: Dedi tutun **yâ müselmanlar** sözüme siz kulah (Beyit. 3822)

Yâ Müsteân: İşidipti **yâ Müsteân** eyle Hakk'a ıyâz (Beyit. 605)

Yâ Müsteâz: Veyâ gayri halktan buyur bana **yâ Müsteâz** (Beyit. 2413)

Yâ Müstegâs: Dedi zî-baht kim görürse kıl nasîb **yâ Müstegâs** (Beyit. 290)

Yâ Müstegâs: Ki tâ kim takarrüb bulam sana **yâ Müstegâs** (Beyit. 2355)

Yâ Müstegâs: Olmayalım bu sekizden biz garîb **yâ Müstegâs** (Beyit. 294)

Yâ Müstegâs: Suçumuz senden dilesin ol Habîb **yâ Müstegâs** (Beyit. 295)

Yâ Müstegâs: Bildi çünkim nakl idiser pes dedi **yâ Müstegâs** (Beyit. 3777)

Yâ Nebî: **Yâ Nebî** biz seni irsâl eyledik eyle yarak (Beyit. 1570)

Yâ nebiyya'llâh: **Yâ nebiyya'llâh** yeter eyle taleb kim ol ilâh (Beyit. 2975)

Yâ ona îsâr ola: **Yâ ona îsâr ola** bu akl u can (Beyit. 393)

Yâ Osman: Ki **yâ Osman** eylediler mi sana imtihân (Beyit. 4608)

Yâ Ömer: Ayıttı **yâ Ömer** sen söylemişsin (Beyit. 4150)

Yâ Ömer: Dedi ona **yâ Ömer** meydâna gir eyle rihân (Beyit. 1875)

Yâ Ömer: Sen olisardın nebi âlemde bilgil **yâ Ömer** (Beyit. 1901)

Yâ Ömer: Yolda Habbâb übn Erett'e uğradı der **yâ Ömer** (Beyit. 1879)

Yâ Rab Kureys: Elin götürüp dedi **yâ RabKureys** (Beyit. 3063)

Yâ Rab: Bağışla resûlüne **yâ Rab** selâm (Beyit. 3833)

Yâ Rab: Bulardan sonra hem Havvâ uruturdu dedi **Yâ Rab** (Beyit. 1137)

Yâ Rab: Çü gördü bu kerâmâtı kalıp âciz dedi **Yâ Rab** (Beyit. 1489)

Yâ Rab: Dedi eyle **yâ Rab** beyân kim fakîr kim durur (Beyit. 2375)

Yâ Rab: Dedi kim kasem etti **Yâ Rab** sana (Beyit. 742)

Yâ Rab: Dedi nola **yâ Rab** alâmet bu kullarına (Beyit. 2373)

Yâ Rab: Dedi **Yâ Rab** bana göster Muhammed kim durur görsem (Beyit. 1490)

Yâ Rab: Dedi **Yâ Rab** beni eyle Muhammed ümmetinden pes (Beyit. 1471)

Yâ Rab: Dedi **Yâ Rab** beni eyle ziyâde (Beyit. 1104)

Yâ Rab: Dedi **yâ Rab** bilmezem dedi yakîn ü sıdk ile (Beyit. 2425)

Yâ Rab: Dedi **Yâ Rab** bular kimdir ki doludur diyâr etrâf (Beyit. 1466)

Yâ Rab: Dedi **Yâ Rab** emr et çün oldur eşerr-i şîrâr (Beyit. 687)

Yâ Rab: Dediler bu durur **yâ Rab** bedî-i fitrat-ı Feyyâz (Beyit. 1063)

Yâ Rab: Dediler ki **Yâ Rab** kimindir bu dâr-ı azâb (Beyit. 751)

Yâ Rab: Dediler kim içindeki nedir **Yâ Rab**onun bildir
Yâ Rab: Dediler **Yâ Rab** yaratdın mi aceb (Beyit. 889)
Yâ Rab: Dedim kılma beni **yâ Rab** dahi âlemleri iknât (Beyit. 2474)
Yâ Rab: Eger tevbe kılsam geri **Yâ Rab** (Beyit. 1253)
Yâ Rab: Esirge rahmet eyle bana **Yâ Rab** (Beyit. 1084)
Yâ Rab: Halîl'in nâr-ı Nemrûd'a mukaabil geldise **Yâ Rab** (Beyit. 3539)
Yâ Rab: Kim diyem **yâ Rab** selâmet eyle oddan ümmetim (Beyit. 4065)
Yâ Rab: Muhammed suâl etti **yâ Rab** buyur işidem (Beyit. 2342)
Yâ Rab: Ne vaktin ola derdi **yâ Rab** talâk (Beyit. 1843)
Yâ Rab: Dedi **yâ Rab** bilmezem dedi kaçan kim cem' ola (Beyit. 2435)
Yâ Rab: Dedi **yâ Rab** eyle delâlet beni bir işe (Beyit. 2355)
Yâ Rab: Pes andan dedi **Yâ Rab** tanık olgıl (Beyit. 3417)
Yâ Rabb: Kim Muhammed dedi **yâ Rabb** eyle İslâmı azîz (Beyit. 1880)
Yâ Rabb: Ne verdin bana **yâ Rabb** fazl u minnet (Beyit. 2298)
Yâ Rabbenâ: Fazlını irsâl kıl **yâ Rabbenâ** (Beyit. 3339)
Yâ Rabbenâ: **Yâ Rabbenâ** entes'selâm entes'selâm minkes'selâm (Beyit. 2563)
Yâ Rabbenâ: Nasrını inzâl kıl **yâ Rabbenâ** (Beyit. 3339)
Yâ Rabbi: Dedi Âdem ki **Yâ Rabbi** götürem onu çignimde (Beyit. 1220)
Yâ Rabbi: Dedi Âdem ki **Yâ Rabbi** unuttum (Beyit. 1079)
Yâ Rabbi: Dedi bilmezem onu **yâ Rabbi** bildir bana (Beyit. 2365)
Yâ Rabbi: Dedi Havvâ ki **Yâ Rabbi** ki cennetten nice çıkam (Beyit. 1051)
Yâ Rabbi: Dedi **Yâ Rabbi** bu kavmin sevâbı nicedir bilsem (Beyit. 1470)
Yâ Rabbi: Dedi **Yâ Rabbi** hakdır vermiş idin (Beyit. 1039)
Yâ Rabbi: Dedi **Yâ Rabbi** hasbî ya'ni taptır (Beyit. 1112)
Yâ Rabbi: Dedi **Yâ Rabbi** Havvâ verdi bana (Beyit. 1032)
Yâ Rabbi: Dedi **Yâ Rabbi** sen yaratmadın mı (Beyit. 1248)
Yâ Rabbi: Dedi **Yâ Rabbi** şeytânı musallat (Beyit. 1106)
Yâ Rabbi: Dedi **Yâ Rabbi** Tevrât'ta görürem hâmidûn bir kavm (Beyit. 1484)
Yâ Rabbi: Dedi **Yâ Rabbi** utandim gûnahtan (Beyit. 1021)
Yâ Rabbi: Dedim **yâ Rabbi** İbrâhîm'e odu (Beyit. 2305)
Yâ Rabbi: Dönüp dedi **yâ Rabbi** şol dem ki verdindi can (Beyit. 4532)
Yâ Rabbi: İşitti çün onu Havvâ dedi **Yâ Rabbi** hasbî ko (Beyit. 1143)
Yâ Rabbi: Ki verdin Âdem'e **yâ Rabbi** cennet (Beyit. 2298)
Yâ Rabbi: Ki **yâ Rabbi** sakla buları edip bahtiyâr (Beyit. 2416)

Yâ Rabbi: Pes Âdem dedi **Yâ Rabbi** benim ile kanı va'den (Beyit. 1310)

Yâ Rabbi: Çü isyan denizinde **yâ Rabbi** gark olmuşuz (Beyit. 4504)

Yâ Rabbi: Dedi **Yâ Rabbi** bunları berâber kılmadın **niçin** (Beyit. 1385)

Yâ Rakîb / yâ Müstegâs: Birisi kovkovlayandır **yâ Rakîb yâ Müstegâs** (Beyit. 292)

Yâ resûl: Âyişe ağladı dedi **yâ resûl** (Beyit. 3804)

Yâ resûl: Dedi Ebû Bekr uşda ben olam refîkın **yâ resûl** (Beyit. 2545)

Yâ resûl: Dedi erişti **yâ resûl** uşda geri gürbüz adû (Beyit. 2577)

Yâ resûl: Dedi islâm arz kıl kim Hak nebîsin **yâ resûl** (Beyit. 1892)

Yâ resûl: Geldi Azrâil kapıya **yâ resûl** (Beyit. 3791)

Yâ resûl: Geldi bir a'râbî dedi **yâ resûl** (Beyit. 2826)

Yâ resûl: Geldi bir gün Cebrayil verdi haber ki **yâ resûl** (Beyit. 2965)

Yâ resûla'llâh / ey dost: Dedi kim **yâ resûla'llâh** çü dostumdu benim **ey dost** (Beyit. 4010)

Yâ resûla'llâh: Dedi bastı mı ecel pes **yâ resûla'llâh** ayak (Beyit. 4034)

Yâ Resûla'llah: Dedi imdi **yâ Resûla'llah** niçin halvettesin (Beyit. 1897)

Yâ resûla'llâh: Dedi kim yusun seni pes **yâ resûla'llâh** buyur (Beyit. 4039)

Yâ resûlallâh: Dedi **yâ resûlallâh** et ihtiyâr (Beyit. 3910)

Yâ resûla'llâh: Dediler belî **yâ resûla'llâh** ettin idi şâz (Beyit. 3854)

Yâ Resûla'llâh: Dediler kim **yâ Resûla'llâh** erişti uş Ömer (Beyit. 1887)

Yâ Resûla'llâh: Geldi Selman **yâ Resûla'llâh** dedi (Beyit. 2843)

Yâ resûla'llâh: Ki dedim **yâ resûla'llâh** haber ver (Beyit. 2287)

Yâ resûla'llâh: Velîkin **yâ resûla'llâh** onu bil (Beyit. 3925)

Yâ resûla'llâh: İlle sana **yâ resûla'llâh** ediptir ihtirâm (Beyit. 4083)

Yâ resûl-i Kırdigâr: Dediler kim **yâ resûl-i Kırdigâr** (Beyit. 3254)

Yâ resûl-i Müsteân: Atam anamnefsim ehlim **yâ resûl-i Müsteân** (Beyit. 4092)

Yâ resûlu'llâh: Ayıttık **yâ resûlu'llâh** ki yerde tiz yürür mü ol (Beyit. 4854)

Yâ resûlu'llâh: Dedi kim **yâ resûlu'llâh** dilersen bite bu agrâz (Beyit. 3946)

Yâ resûlu'llâh: Dedi Selman karındaşız sana biz **yâ resûlu'llâh** (Beyit. 3769)

Yâ resûlu'llâh: Dedik kim **yâ resûlu'llâh** bize eyle beyânâtı (Beyit. 4852)

Yâ resûlu'llâh: Dediler kim **yâ resûlu'llâh** sebîl (Beyit. 2924)

Yâ resûlu'llâh: Dediler kim **yâ resûlu'llâh** susuz n'itmek gerek (Beyit. 3213)

Yâ resûlu'llâh: Dediler **yâ resûlu'llâh** ölürsün (Beyit. 4231)

Yâ resûlu'llâh: Der idi kim **yâ resûlu'llâh** dirîğâ yüzünü (Beyit. 3829)

Yâ resûlu'llâh: Esirge **yâ resûlu'llâh** atâ kıl bahr-i âlâdan (Beyit. 3682)

Yâ resûlu'llâh: Fâtıma dedi dirîgâ **yâ resûlu'llâh** ben (Beyit. 4101)
Yâ resûlu'llâh: Fâtıma dedi ki niçin **yâ resûlu'llâh** aceb (Beyit. 3808)
Yâ resûlu'llâh: Geldi Abbas **yâ resûlu'llâh** didi (Beyit. 3236)
Yâ resulu'llâh: Hem selâm etti dedi kim **yâ resulu'llâh** namâz (Beyit. 3816)
Yâ resûlu'llâh: **Yâ resûlu'llâh** dilerlerse necât (Beyit. 2831)
Yâ resûlu'llâh: Dediler **yâ resûlu'llâh** bu hâli ettin isti'câb (Beyit. 3751)
Yâ resûlu'llâh: Dedim atam anam sana fedâdır **yâ resûlu'llâh** (Beyit. 3437)
Yâ Resûlu'llâh: Hemen dem erdi Cebrâîl dedi kim **yâ Resûlu'llâh** (Beyit. 2598)
Yâ resûlu'llâh: Kim ola kasd ede sana ve illâ **yâ resûlu'llâh** (Beyit. 3961)
Yâ resûlu'llâh: Selâm ederdim ona der der idim **yâ resûlu'llâh** (Beyit. 4164)
Yâ resûlullâhi: Dedi bilkim **yâ resûlullâhi** mevt (Beyit. 4105)
Yâ sâhibe'l-Kibriyâ: Taacüb edip dedi **yâ sâhibe'l-Kibriyâ** (Beyit. 2329)
Yâ seyyide'l-enbiyâ: Budur nisbeti anla **yâ seyyide'l-enbiyâ** (Beyit. 2332)
Yâ Tanrı'nın düşmeni: Dedi İbnü Mes'ûd ki **yâ Tanrı'nın düşmeni** (Beyit. 3059)
Yâ Ukâşe / ey murtâz: Dediler **yâ Ukâşe** gel kısâs et bizden **ey murtâz** (Beyit. 3944)
Yâ Ukâşe: Bunu derler idi kim **yâ Ukâşe** (Beyit. 3968)
Yâ Ukâşe: Dedi pes **yâ Ukâşe** gel beni darb et kısâs eyle (Beyit. 3946)
Yâ Ukâşe: Dediler **yâ Ukâşe** gel bu işten eylegil i'râz (Beyit. 3942)
Yâ veliyye'l-feyz tevfikın refik: Kıl bana pes **yâ veliyye'l-feyz tevfikın refik** (Beyit. 3205)
Yâ-adem: Zîra mümkün iktizâ etmez vücûd u **yâ-adem** (Beyit. 3584)
Yâ Ebâ Bekr: Dedi **yâ Ebâ Bekr** ivme işit (Beyit. 3862)
Yâ Ebû Bekr: **Yâ Ebû Bekr** emr kıldı sana sen olgıl inâh (Beyit. 3823)
Yâ Habîbim: Hem onu kim boğazından öpüptün **yâ Habîbim** der (Beyit. 4665)
Yâ muhâcir bölüğü: Dedi **yâ muhâcir bölüğü** kim ensârilere (Beyit. 3856)
Yâ Rabbi Yâ Rabbi: Yetiştî hazret-i zâta dedi **Yâ Rabbi Yâ Rabbi** (Beyit. 90)
Yâ yer tut: Buyurdu **yâ yer tut** onu tuttu atın dizine dek (Beyit. 2580)

3.10. Sayı Grubu

Altmış altı: **Altmış altısı** idi ensârilere (Beyit. 3173)

Altmış üç: **Altmış üç**ünü kendüzi zebh eyledidi bizzât (Beyit. 3385)
Altmış üç: Çü yaşı **altmış üç** oldu resûlün (Beyit. 3743)
Altmış üç: Çü yaşı resûlün erişmişti **altmış üçe** (Beyit. 4499)
Altmış üç: Çün oldu onun ömrünün sağışı **altmış üç** (Beyit. 4573)
Altmış üç: Çün erdi bu da **altmış üç** yaşının ucuna (Beyit. 4567)
Altmış üç: Erişti Alî **altmış üç** yaşına çün tamam (Beyit. 4638)
Bin beş yüz / yigimi beş: Cümlesi **bin beş yüz** idi hem **yigimi beş** ricâl (Beyit. 3216)
Dokuz yüz elli: **Dokuz yüz elli** yıl durdu sonucu gitti dünyâdan (Beyit. 1459)
Dokuz yüz elli: Dilersen Nûh ömrünce **dokuz yüz elli** yıl ol sağ (Beyit. 4002)
Elli altı: **Elli altı** kez çeri gönderdi ettiler harâb (Beyit. 2952)
Elli üç: Oluptu **elli üç** yıl Mekke menzil (Beyit. 3742)
On altı: **On altı** ay ibâdetde tutup yol (Beyit. 2763)
On beş: Dediler kırk gün **on beş** gün erişmedi ona eltâf (Beyit. 2516)
On bir: Oluptu hicret **on bir** yıl bu yıldan tuttular târih (Beyit. 4124)
On bir: Pes **on bir** bin yıl eğlendi izamda etti ta'zîmât (Beyit. 205)
On dört: Çün **on dörd**üne erdi oldu âyet (Beyit. 1666)
On iki: Demişlerdir bu **on iki** halîfe (Beyit. 4816)
On iki: Hem **on iki** halîfe olmayınca (Beyit. 4813)
On iki: Hicâb-ı kudret içinde **on iki** bin yıl oturdu (Beyit. 205)
On iki: Hilâfette **on iki** yıl tutmuş idi mekân (Beyit. 4603)
On iki: Mekrine fikr etti onun **on iki** kişi ittifâk (Beyit. 2525)
On iki: **On iki** ilmi dinledim ketrât (Beyit. 4339)
On iki: **On iki** yıl ki çün doldu dedi şimdi o vakt oldu (Beyit. 4698)
On iki: Yarattı sonra **on iki** hicâbı (Beyit. 196)
On iki: Ay **on iki** durur Allâh katında (Beyit. 3397)
On iki: Çü yaşı **on iki** oldu meger günlerde bir günde (Beyit. 1652)
On iki: Çün **on iki** hicâb oldu Hak'ın rahmetleri doldu (Beyit. 204)
On ikinci: **On ikinci** şefâatti şefâat ona rif'atti (Beyit. 203)
On ikinci: **On ikinci** velî Mehdî olısar (Beyit. 4819)
On ikinci: Rebû'l-evvel ayında **on ikincide** gitti âh (Beyit. 4124)
On sekiz: Egerçi **on sekiz** günde mübârek cismidi hasta (Beyit. 4125)
On üç: **On üç** yıl hilâfet ediptir bu iki azîz (Beyit. 4593)
On üç: Vitr ile **on üç** kıları rek'atı dünle namâz (Beyit. 1991)

On yedi: Var idi **on yedi** kıl ak mehâsinde hemîn ancak (Beyit. 4126)

Otuz dokuz: Ki tâ erdi **otuz dokuza** tamâm (Beyit. 1861)

Otuz dört: **Otuz dördün** biri cismânî idi (Beyit. 2269)

Otuz dört: **Otuz dört** kez ediptir göğ'e mi'râc (Beyit. 2268)

Otuz üç: **Otuz üç** ricâl altı hatun idi (Beyit. 1862)

Üç yüz altmış: Çün İdris gitti dünyâdan yaşayıp **üç yüz altmış** yıl (Beyit. 1458)

Üç yüz altmış: Geri **üç yüz altmış** lûgat söyler ol (Beyit. 4395)

Üç yüz altmış: Geri **üç yüz altmış** yüzün düzedir (Beyit. 4392)

Üç yüz altmış: Her birinde **üç yüz altmış** kulle vardır ağudan (Beyit. 477)

Üç yüz altmış: Lisânı geri **üç yüz altmış** durur (Beyit. 4394)

Üç yüz altmış: Ona **üç yüz altmış** ağız yaradır (Beyit. 4393)

Üç yüz altmış: Verir her bire **üç yüz altmış** başı (Beyit. 4391)

Üç yüz bin yigirmi dört bin: Ki **üç yüz bin yigirmi dört bin** yıl (Beyit. 195)

Üç yüz on üç: Çıktı peygamber yürüdü **üç yüz on üç** yâr ile (Beyit. 2966)

Üç yüz on üç: Sahâbeydi **üç yüz on üç** kâmilîn (Beyit. 3079)

Yetmiş bir: Var durur **yetmiş bir** onun gussası (Beyit. 4106)

Yetmiş iki: Belirdi **yetmiş iki** dil cihânı tuttular ahlâf (Beyit. 1463)

Yigimi yedi: Tâ ki hastoldu **yigimi yedi** günde intihâ (Beyit. 2887)

Yigirm'beş: Etti ol kavmi **yigirm'beş** gün hisâr (Beyit. 2932)

Yigirmi beş: Kendüzi etti **yigirmi beş** gazâ küffâr ile (Beyit. 2952)

Yigirmi beş: **Yigirmi beş** yaşa çün kim erişti (Beyit. 1671)

Yigirmi dört: Ki tâ ona **yigirmi dört** kez erişdi sakam (Beyit. 3124)

Yigirmi iki: **Yigirmi iki** kez hatme sevâbınca bulur îlâ (Beyit. 3564)

Yigirmi üç: Dahi yazıcısı **yigirmi üç** idi onun (Beyit. 4491)

Yigirmi üç: Risâlet **yigirmi üç** edip tutuptu karâr (Beyit. 4499)

Yigirmidörd: Kî **yigirmi dördü** gecesi idi irtisâm (Beyit. 1799)

Yigirm'üç: Pes indirdi onu **yigirm'üç** yıl içinde ol (Beyit. 1802)

Yüz dört: Kodu **yüz dört** kitabda onu Gâffâr (Beyit. 3489)

Yüz on beş: Lîki **yüz on beş** sahâbe var idi (Beyit. 2929)

Yüz on dört: Onunçün **yüz on dört** olup sûre oldu şümâr (Beyit. 4496)

Yüz yigirm: Dahi Havvâ anadan hem doğuptur **yüz yigirm'oğlan** (Beyit. 1395)

3.11. Edat Grubu

3.11.1. "İle" Edatı ile Kurulan Edat Grubu

- Abdullâh ile:** Pes buluştu Âmine cem' oldu **Abdullâh ile** (Beyit. 1554)
- Âb-ı rûy ile: Âb-ı rûy ile** ferâhnâk sâlimîn (Beyit. 2935)
- Ad ile:** Bunu dilde ne **ad ile** anarlar (Beyit. 3402)
- Âdem birle:** Ya'ni **Âdem birle** Havvâ zenbin edem in'idâm (Beyit. 3285)
- Adl ile:** Cihâna **adl ile** dâdı iriser (Beyit. 4881)
- Adl ile:** Koyam âsîsini oda **adl ile** (Beyit. 734)
- Âh u derd ile:** Bu **âh u derd ile** mahzûn olursuz (Beyit. 1177)
- Âh u derd ile:** Kılmayam **âh u derd ile** kelimât (Beyit. 4341)
- Ahzâb ile:** Kim ne tedbîr ede **ahzâb ile** ol (Beyit. 2836)
- Akîk ile:** **Akîk ile** olur gevher yaraşık (Beyit. 1675)
- Akl ile / îmân ile:** **Akl ile îmân ile** ferhundeyem (Beyit. 868)
- Akl ile:** Ona rızk edem **akl ile** ben lisan bilme az
- Akl u ilm ü fazl ile:** Benzediler enbiyâya **akl u ilm ü fazl ile** (Beyit. 403)
- Alî ile:** Resûlu'llâh **Alî ile** bağışlar nûr-ı isti'dâd (Beyit. 4675)
- Allâh ile:** Kim **Allâh ile**dir a'lem resûlû (Beyit. 3403)
- Amr ile:** Veyâ **Amr ile** dîni ihrâz kıl (Beyit. 1868)
- Armagan ile:** Gelirler **armagan ile** nola pes ümmete evsât (Beyit. 2475)
- Armagan ile:** Pes indi Ahmed-i Muhtâr bu resme **armagan ile** (Beyit. 2489)
- Asâ ile:** Mü'mine erse **asâ ile** urısar alnına (Beyit. 4926)
- Ashâb ile:** Anda bey'at eyledi **ashâb ile** tahte's-şecer (Beyit. 3216)
- Ashab ile:** Anda tutardı resûl **ashab ile** gündüz mekân (Beyit. 1885)
- Ashâb ile:** Bindi pes **ashâb ile** Ka'be ziyâret etmeğe (Beyit. 3209)
- Ashâb ile:** Döndü hendekden resûl **ashâb ile** (Beyit. 2898)
- Ashâb ile:** Geh aşâğa tutardı başını **ashâb ile** (Beyit. 1805)
- Ashâb ile:** Geldi çün **ashâb ile** kondu oturdu menzile (Beyit. 2880)
- Ashâb ile:** Mekke'ye girer varır **ashâb ile** olur emîn (Beyit. 3207)
- Ashâb ile:** Meşveret kıldı pes **ashâb ile** ol (Beyit. 2836)
- Ashâb ile:** Şâd olup **ashâb ile** geldi Medîne şehrine (Beyit. 3221)
- Ashâb ile:** Vardı kızın kabrine **ashâb ile** (Beyit. 2828)

Aşk ile: Dinlegil imdi resûlu'llâh kelâmın **aşk ile** (Beyit. 3605)

Azîz ile: Çünkü mansûr etti Hak nasr-ı **azîz ile** onu (Beyit. 3293)

Baş parmağ ile: Ki **baş parmağ ile** yanındaki parmağını (Beyit. 4444)

Başgöz ile: Ayıttılar kim Allâh'ı ki **başgöz ile** görmedi (Beyit. 2154)

Beka' billâh ile: Pes andan Hak bekaa verdi **beka' billâh ile** durdu (Beyit. 2172)

Benim ile: Benem mahbûb gönül mülkü **benim ile** olur âbâd (Beyit. 4661)

Benim ile: Beni seven **benim ile** kopısar (Beyit. 64)

Benim ile: Pes Âdem dedi Yâ Rabbi **benim ile** kanı va'den (Beyit. 1310)

Bevl ile: **Bevl ile** kanıteberrük eyleyip (Beyit. 2021)

Bin ashâb ile: Anda **bin ashâb ile** gelmiş idi ol meh-likaa (Beyit. 2882)

Bir vech ile: Bunlara **bir vech ile** kıldı hitâb (Beyit. 3265)

Birer kız ile: **Birer kız ile** doğdular biri çirkin birisi ağ (Beyit. 1397)

Bu baş göz ile: Ki mi'râc gecesi gördüm **bu baş göz ile** Allâh'ı (Beyit. 2160)

Bu beş bayram ile: **Bu beş bayram ile** ol gün doluptu (Beyit. 3391)

Bu beyt ile: Ki **gönlü gözü** cennetten **bu beyt ile** ede iknâ' (Beyit. 1325)

Bu devletler ile: **Bu devletler ile** müretteb idi (Beyit. 714)

Bu izzetler ile: **Bu izzetler ile** mukarreb idi (Beyit. 714)

Bu kemâl ile: **Bu kemâl ile** kim onu vasf ede (Beyit. 1929)

Bu mi'râc ile: **Bu mi'râc ile** çıkarlar semâya (Beyit. 2098)

Bu nûr ile: **Bu nûr ile** nazar kıldı geri ol zâtı nûruna (Beyit. 2174)

Bu nûru'llâh ile: **Bu nûru'llâh ile** gördü geri Allâh'ını hakkaa (Beyit. 2175)

Bu resm ile: **Bu resm ile** gide Îsâ ki Beytül-Makdis'e ere (Beyit. 4873)

Bu resm ile: **Bu resm ile** haber verdi bu râyât üzre ol bedr ay (Beyit. 2221)

Bu resm ile: **Bu resm ile** ömrü çü doksana ermiş idi (Beyit. 4603)

Bu resm ile: **Bu resm ile** Hak sakladı halktan onu temme'l-keâm (Beyit. 2562)

Bu resm ile: Ona da **bu resm ile** erişti hükm-i Hudâ (Beyit. 4638)

Bu söz ile: **Bu söz ile** fahr eyle yâ yer göge sen dahi (Beyit. 774)

Bu terler ile: Kim çıkar mü'minlerin **bu terler ile** cânı bil (Beyit. 4094)

Bu tertîb ile: **Bu tertîb ile** kim yazılmış mesâhif de var (Beyit. 4497)

Bukemâl - i izzet ile: **Bukemâl - i izzet ile** ol Ganî (Beyit. 1926)

Bürhân ile: K'eyledim isbât onu **bürhân ile** (Beyit. 361)

Cân ile: Çünkü bildin işbu sırrı **cân ile** (Beyit. 361)

Cebr ile: Aldı sonra kal'ayı **cebr ile** ol (Beyit. 2933)

Cebr ile: Her zimâmı tuttu yetmiş bin firîşte **cebr ile** (Beyit. 464)

Cebr ile: Mekke'yi feth eyledi **cebr ile** ol (Beyit. 3247)

Cebrâil ile: Bu dünyâ göğüne **Cebrâil ile** (Beyit. 2100)

Cebayil ile: **Cebayil ile** kitâbinzâl edip (Beyit. 2014)

Celâl ile: Tâ **celâl ile** cemâlim ola meşhûdun devam (Beyit. 3288)

Celâl ile: Tal'at-'envâr-ı **celâl ile** ayân etti sıfât (Beyit. 3352)

Cennet birle: Mübeşşerlerdi **cennet birle** menşûr (Beyit. 4712)

Cevr ile: Kamu asfiyâ **cevr ile** geldiler girdiler (Beyit. 4649)

Cidd ile / İhlâs ile: **Cidd ile İhlâs ile** lillâh şehîd (Beyit. 381)

Cûd ile: Kim kamu diller içinde **cûd ile** mezkûr olur (Beyit. 3585)

Delîl-i nass ile: **Delîl-i nass ile** hem oldu medlûl (Beyit. 2761)

Der ile: Dirilip **der ile** ki mahşerde yevme't-tenâd (Beyit. 550)

Derd ile: Kim ki Hakk'a erdi ise **derd ile** meşhûr olur (Beyit. 3588)

Dest-i kudret ile: Etti tahmîr onu **dest-i kudret ile** kırk sabâh (Beyit. 830)

Destûr ile: Girme onun üzerine ille **destûr ile** gir (Beyit. 3780)

Destûr ile: Velî **destûr ile** girer benim üstüme Azrâil (Beyit. 3992)

Devlet ile: Yüceldin **devlet ile** yüce tahta (Beyit. 3969)

Dil ile: Pes **dil ile** söylemeklik şartıdır ikrâr-ı Hak (Beyit. 3631)

Donlar ile: Donattı türlü **donlar ile** onu (Beyit. 953)

Donlar ile: Veyâhud **donlar ile** koyalım mi (Beyit. 4157)

Dürr ile / yâkuut ile: **Dürr ile yâkuut ile** tezyîn ediptir Kirdigâr (Beyit. 4955)

Düş ile: Dahi dediler altı ay **düş ile** söyledi (Beyit. 1808)

Düş ile: Hem evvel **düş ile** ederdi mi'râc (Beyit. 2272)

Ebû Bekr ile: Çıktı **Ebû Bekr ile** pes okurdu Yâsin sûresin (Beyit. 2549)

Ebû Bekr ile: Çün Mekke'den çıktı resûl tutu **Ebû Bekrile** yol (Beyit. 2552)

Ebû Bekr ile: Ona erişti **Ebû Bekr ile** onun kadri kim (Beyit. 1902)

Ebû Cehl ile: Bir gün **Ebû Cehlile** oldu müsâhib pes Ömer (Beyit. 1875)

Ebû Cehl ile: Yâ Ömer'le yâ **Ebû Cehl ile** eyle câvidân (Beyit. 1880)

Eli ile: **Eli ile** tasfîk işâret için (Beyit. 3847)

Elim ile: İki kudret **elimile** yaradam şâhbâz (Beyit. 758)

Eller ile: Niçin el kakıp ettiniz **eller ile** tenâd (Beyit. 3845)

Emr ile: Ki tâ **emr ile** nehyin ahkâmın izhâr ede (Beyit. 1731)

Emr ile: Leyûsân'ı çün kim götürdü balık **emr ile** (Beyit. 615)

Emr ile: Ayağı dört idi onun ederdi **emr ile** ihlâs (Beyit. 993)

Emr ile: Hem oldur Rûh-ı a'zam kim kılar Hakk **emr ile** ihyâ (Beyit. 99)

Emru'llâh ile: Dedi yâ kız diril **emru'llâh ile** (Beyit. 2829)

Emru'llah ile: Pes bitti **emru'llah ile** ol yerde bir tâze ağaç (Beyit. 2560)

Envâ' ile: Nitekim Âdem'e etti kamu **envâ' ile** esnâf (Beyit. 1464)

Envâr ile: Çü çıktı biti doldu **envâr ile** cümle dâr (Beyit. 4516)

Ervâh ile: Melek **ervâh ile** olurdu meh sâl (Beyit. 1452)

Esâtîn ile: Gelip ceng ederdi **esâtîn ile** (Beyit. 3081)

Fahr ile / kibr ile: Gelir **fahr ile kibr ile** hep Kureyş (Beyit. 3063)

Fakr ile: Ederdi atası gibi **fakr ile** iftihâr (Beyit. 4510)

Fazl ile / i'zâz ile / i'zâm ile: **Fazl ile i'zâz ile i'zâm ile** (Beyit. 884)

Fazl ile: Kemâlâtı ona erdi ki meşhûr oldu **fazl ile** (Beyit. 1650)

Fazl ile: Mutî'n koyam cennete **fazl ile** (Beyit. 734)

Fazl ile: Hızânem durur eyledim idi **fazl ile** dâz (Beyit. 3856)

Fazl ile: Kiçilere **fazl ile** in'âm idi (Beyit. 2018)

Fazl ile: Bildiler k'anun imiş âlemde **fazl ile** ulâ (Beyit. 2884)

Fazlın ile: Bize de rahmet edip **fazlın ile** ver cennât (Beyit. 3383)

Ferr ile: Onu şeytân işitti çün sevindi **ferr ile** ihlâs (Beyit. 997)

Fesâd ile: Dedinizdi **fesâd ile** döke kan (Beyit. 931)

Fesâd ile: Şu şahsı kim ede **fesâd ile** kan (Beyit. 721)

Feth-i bâb ile: Geldi şehre geri **feth-i bâb ile** (Beyit. 3345)

Fısk ile: Nefsine zulm eyleyip **fısk ile** ede iftihâr (Beyit. 4925)

Fikr ile: Ermez ona çü **fikr ile** gââyât (Beyit. 4338)

Fikr ile: Dedi ölmek nedir bildir kılâm tâ **fikr ile** ihlâs (Beyit. 990)

Fitne ile: Cihânı **fitne ile** yıka Deccâl (Beyit. 4830)

Fütûhât ile: Çok **fütûhât ile** Allâh ona ikrâm eyledi (Beyit. 3269)

Fütûhat ile: Döndü andan çok **fütûhat ile** geldi şehrine (Beyit. 3224)

Gayb ile: Pes idrâk etti **gayb ile** nedir bâtın onu bildi (Beyit. 2796)

Gayb-ı gayb ile: Sonra döner **gayb-ı gayb ile** erer tibşâr-ı Hak (Beyit. 3662)

Gayb-ı Kur'ân ile: **Gayb-ı Kur'ân ile** bunlar âhiret gaybın görür (Beyit. 3662)

Gece gündüz ile: Sanasın kim karışmıştı **gece gündüz ile** nâgâh (Beyit. 4126)

Gök ile: **Gök ile** pes yer bitişti sankim ettiler nikâh (Beyit. 424)

Gönül gözü ile: **Gönül gözü ile** gördü budur Kur'ân'da tenzîlâ (Beyit. 2154)

Gönül gözü ile: Pes andan gördü Allâh'ı **gönül gözü ile** illâ (Beyit. 2155)

Gönül ile: Bu durur îmân ki tasdîk edeler **gönül ile** (Beyit. 3629)

Göz ile / fu'âd ile: **Göz ile** baktı kalbine **fu'âd ile** nazar kıldı (Beyit. 2155)

Göz ile: Basîret **göz ile** gözle çü vermiştir basar Allâh (Beyit. 2048)
Göz ile: Demiştir Âişe hâşâ **göz ile** görmedi kellâ (Beyit. 2157)
Güç ile / güç ile: Pes buyurdu **güç ile** gir **güç ile** çık bî-hidâs (Beyit. 847)
Hakk ile / zikr-i Hallâk ile: İçin **Hakk ile zikr-i Hallâk ile** (Beyit. 1775)
Hakkaanî vücûd ile: Tâ ki **Hakkaanî vücûd ile** edesin ibtisâm (Beyit. 3292)
Halk ile / hüsn-i ahlâk ile: Dışın **halk ile hüsn-i ahlâk ile** (Beyit. 1775)
Haşr ile: Cümle emlâk onun **ile haşr** ola (Beyit. 257)
Hatm ile: Hem ihyâ ederdi tamâm **hatm ile** her gece (Beyit. 4602)
Havâ ile: **Havâ ile** yer yüzü olmuştu teng (Beyit. 3083)
Havvâ ile: Ki **Havvâ ile** cem'edem demiştin eyle pes ircâ' (Beyit. 1310)
Hayr ile: Ol onları afv edip eder duâ **hayr ile** (Beyit. 3142)
Heybet ile: Erdi onun kapısına **heybet ile** pes Ömer (Beyit. 1886)
Heybet ile: Katı **heybet ile** müşekkel durur (Beyit. 500)
Hışm ile: Çün Ömer girdi kapıdan na'ra urdu **hışm ile** (Beyit. 1889)
Hışm ile: Pes i'râz edip **hışm ile** baktı Hak (Beyit. 3072)
Hızr ile: **Hızr ile** Âb-ı hayât istedi ol (Beyit. 1511)
Hızr ile: **Hızr ile** İlyâs istînâs olur (Beyit. 1512)
Hikmet-i tedrîc ile: Çünki tatvîr etti onu **hikmet-i tedrîc ile** (Beyit. 831)
Hüccet ile / seyf ile: **Hüccet ile** sonra **seyf ile** nice feth etti bâb (Beyit. 2950)
Hüseyn ile: Getirdi çün Bilâl onu Hasan **Hüseyn ile** bile (Beyit. 3935)
Hüsn-i hulk ile: **Hüsn-i hulk ile** bu halka merhamet cûd u cevâz (Beyit. 2425)
Hüsn-i hulk ile: Ki **hüsn-i hulk ile** mevsûf oluptu (Beyit. 1688)
İbni Mülcem bıçağ ile: Pes urdu onu **İbni Mülcem bıçağ ile** tîz (Beyit. 4640)
İçi dopdolu od ile: **İçi dopdoluod ile** kamusu (Beyit. 642)
İhlâs ile: Halâsa eriştiler **ihlâs ile** (Beyit. 1859)
İhlâs ile: Şehâdet getirdiler **ihlâs ile** (Beyit. 1859)
İhlâs ile: Zühdü yâr ede seve âlimleri **ihlâs ile** (Beyit. 2445)
İki yüzlü bıçağ ile: **İki yüzlü bıçağ ile** dürttü onu bu kul (Beyit. 4582)
İkrâm ile: Çıktı minber üstüne **ikrâm ile** (Beyit. 884)
İlm ile: Riyâzet edip göklere uçdular **ilm ile** (Beyit. 538)
İlm ile: Siyyemâ kim seyyididir kâyinâtın **ilm ile** (Beyit. 2943)
İlm-i zarûrî ile: Ki **ilm-i zarûrî ile** ona bildirdi Hak (Beyit. 1792)
İsâbe ile: Mübârek başın bağladılar **isâbe ile** (Beyit. 3874)
İsnâd ile: Sahîh **isnâd ile** söyler onu isbât edip akvâ (Beyit. 3442)

İsti'dâd ile: Fî'l-hakîka kimse **isti'dâd ile** ermez ona (Beyit. 3302)

İzz ü nasr u yümn ü feth-i bâb ile: **İzz ü nasr u yümn ü feth-i bâb ile** (Beyit. 2898)

İzzet ile: Ererdi **izzet ile** arşa fersten (Beyit. 2203)

İzzet ile: **İzzet ile** bunlara verdi selâm (Beyit. 892)

İzzi celâli ile: Ki vahy etti Mûsâ'ya **izzî celâli ile** (Beyit. 4451)

Kaht ile: Bular **kaht ile** ili öyle yıka (Beyit. 4898)

Kalb ile: Asl-ı îmân onu tasdîk eylemektir **kalb ile** (Beyit. 3631)

Kalem birle: **Kalem birle** ta'lîm-i ilm eyledi ittisâl (Beyit. 1740)

Kara tûlbent ile: **Kara tûlbent ile** girdi Mekke'ye (Beyit. 3246)

Kasd ile: İde şeytan yoluna **kasd ile** her kim azemât (Beyit. 3380)

Kemâlât ile: Hem **kemâlât ile** zâtı olmuş idi dopdolu (Beyit. 1967)

Kemâlât ile: **Kemâlât ile** doldular buluban cevher-i Mesnâ (Beyit. 3450)

Kemâlât ile: **Kemâlât ile** zâhirdir vücûdu (Beyit. 4257)

Kemâlât-ı sıfât ile: Tâ zuhûr etti **kemâlât-ı sıfât ile** tamâm (Beyit. 3272)

Kemâl-i ilm ile: **Kemâl-i ilm ile** insân ararlar (Beyit. 2643)

Kemâl-i lûtf ile: **Kemâl-i lûtf ile** ma'ruf oluptu (Beyit. 1688)

Kemâl-i lûtf ile: **Kemâl-i lûtf ile** meşhûr olan sen (Beyit. 3519)

Kemik ile: Oldu toprak **kemik ile** et ü kan (Beyit. 870)

Kendi kudret el ile: Cennet-i Adn'i yarattı **kendi kudret el ile** (Beyit. 277)

Kesr ile: Salîbi **kesr ile** bağışlaya mal (Beyit. 4882)

Keşf ile: Onu bildiler **keşf ile** eyleyip i'tidâd (Beyit. 536)

Keşf-i zât ile: Bu makaama kimse ermez ile **keşf-i zât ile** (Beyit. 3587)

Keşf-i zât ile: Ki **keşf-i zât ile** bildik muhakkak (Beyit. 4242)

Kılıç ile: **Kılıç ile** bin kez urmakçadır ol ey mâh-rû (Beyit. 4107)

Kibr ile: Şâhı sürme bu nat'a **kibr ile** (Beyit. 4325)

Kudretu'llâh ile: Her iş işlenir **kudretu'llâh ile** (Beyit. 3013)

Kulağı ile: İşitirdi Hakk'ın kelâmın **kulağı ile** (Beyit. 1807)

Kurd ile: Koyun **kurd ile** yürüye hîç etmeye hıyânâtı (Beyit. 4876)

Kuyruğ ile: Başı cem' olur arşın altında **kuyruğ ile** (Beyit. 624)

Küffâr ile: Kendüzi etti yigirmi beş gazâ **küffâr ile** (Beyit. 2952)

Lisân-ı hâl ile: **Lisân-ı hâl ile** aydur Halîl'den artugam zîrâ (Beyit. 3535)

Lûtf ile: Aldı **lûtf ile** selâmın eylemedin i'vicâc (Beyit. 3793)

Lûtf ile: Kaçan kim bulasın onu ona **lûtf ile** deprenkil (Beyit. 1294)

Lûtf ile: Ki ya'nî **lûtf ile** tutun lâttîr ol cihân-ârây (Beyit. 4166)
Lûtf ile: Ki ya'ni mtüttehidlerdir ederler **lûtf ile** irdâf (Beyit. 1487)
Lûtf ile: Özr ederlerse kabûl ederdi özü **lûtf ile** (Beyit. 1994)
Lûtf ile: Pes ol götürür **lûtf ile** kahrını (Beyit. 4656)
Lûtf ile: Resûl onları Hakk'a da'vet kıla **lûtf ile** (Beyit. 3137)
Lutfu ile: Bağışlaya **lutfu ile** onları (Beyit. 577)
Miskinler ile: Dâyimâ **miskinler ile** otururdu ol ulu (Beyit. 1976)
Ol iylik ile: Tâ **ol iylik ile** dilde anıla (Beyit. 3239)
On bin ashâb ile: Bindi bu kez **on bin ashâb ile** Mekke kasdına (Beyit. 3225)
Üç parmag ile: Yerdî **üç parmag ile** onu yalardı lûtf ile (Beyit. 1987)
Mekt ile: Sihr ederler cennete **mekt ile** alırlar harâc (Beyit. 336)
Melekler ile: **Melekler** iledir mükerrem felek (Beyit. 587)
Meleklerim ile: **Meleklerimile** hıfz eyleyem ben (Beyit. 1105)
Mızrak ile: Uğrayacak urdu **mızrak ile** ol (Beyit. 3146)
Miskinler ile: Dâyimâ **miskinler ile** otururdu ol ulu (Beyit. 1976)
Mu'cizât ile: Husûsâ **mu'cizât ile** mü'eyyed eyledi tâ kim (Beyit. 2806)
Mu'cizât ile: Onu çok **mu'cizât ile** mükerrem eyledi illâ (Beyit. 2807)
Mücerred düş ile: **Mücerred düş ile** bilinmedi ol (Beyit. 2761)
Mühennâ iş ile: Hem refîk a'lâ bulırsarsız **mühennâ işile** (Beyit. 4038)
Müslimler ile: Ki **müslimler ile** kıla bir namâz (Beyit. 3834)
Müşg ü anberle: **Müşg ü anberle** musanna'dı lâttîf (Beyit. 881)
Nakl ile: Musahhah **nakl ile** edip rivâyet (Beyit. 4729)
Nakl-i sahîh ile: Bu sözü **nakl-i sahîh ile** beyan eyledi Keşşâf (Beyit. 4367)
Nâz u sihr ile: Hezârân **nâz u sihr ile** çü pertâb eyledi ma'nî (Beyit. 1199)
Nikab ile: **Nikab ile** oturmuşlar tutup saf (Beyit. 45)
Nişât ile: Ettiler anda **nişât ile** seferden incilâl (Beyit. 3221)
Nûr ile: Ona bir hikmet verem kim **nûr ile** bürhân ola (Beyit. 2429)
Nûru ile: Doldu ervâh ma'rifet **nûru ile** kalb ü lisân (Beyit. 1899)
Nusretu'llâh ile: Zafer bulunur **nusretu'llâh ile** (Beyit. 3013)
Okuduğu zikr ile: **Okuduğu zikr ile** âyât ola (Beyit. 326)
Ol emr ile: Şu su kim götürmüş idi arşı **ol emr ile** (Beyit. 546)
Ol iylik ile: Tâ **ol iylik ile** dilde anıla (Beyit. 3239)
Ol kılıç ile: Kılısar bir yığidi **ol kılıç ile** iki pâre (Beyit. 4865)
Ol nûr ile: Ki ben **ol nûr ile** her dem görürem onları esnâ (Beyit. 3740)

Ol söz ile: **Ol sözile** gör kim Allâh neyledi (Beyit. 3310)

Ol yel ile: Âd kavmin **ol yel ile** eyledi Allâh helâk (Beyit. 465)

On iki bin asker ile: **On iki bin asker ile** azm edip (Beyit. 3309)

Onun âlemi ile: Kim **onunile** zeyn ede **âlemi** (Beyit. 731)

Onun ile: Kim olaydı **onun ile** mücâlis (Beyit. 947)

Onun ile: Nite edem tesviye **onun ile** (Beyit. 891)

Onun ile: **Onun ile** berk-i lâmi' vech idi (Beyit. 1529)

Onun ile: **Onun ile** erbaîn oldu tamam pîr ü civân (Beyit. 1895)

Osman ile: Geri geldi ceng etti **Osman ile** döndü pes (Beyit. 4607)

Pâdişâh ile: Pes Muhammed **pâdişâh** olmuş **ile** (Beyit. 3233)

Refref ile: Şu dem kim **Refref ile** oldu ahfâ (Beyit. 3).

Renc ile: Katı incinip **renc ile** doldular (Beyit. 719)

Resûl ile: Hemin Talha kaldı **Resûl ile** ol muhterem (Beyit. 3123)

Resûl ile: Ki hatta dokuz kişi kaldı **Resûl ile** hem (Beyit. 3120)

Rıdvân ile: Kodu âkibet cennete onu **Rıdvân ile** (Beyit. 683)

Rıfk ile: Rûhunu **rıfk ile** kabz et etmesin tâ inbisâs (Beyit. 3780)

Rûh ile: Dahi ba'zısı rûhânî idi kim oldu **rûh ile** (Beyit. 2492)

Rûh ile: Pes andan **rûh ile** giderdi mi'râc (Beyit. 2272)

Sabr ile: Erdi pes maksûduna **sabr ile** ol (Beyit. 3247)

Sabr ile: İvmeye ede teennî **sabr ile** ede hırâs (Beyit. 845)

Sâ'ibîn ile: Ona **sâ'ibîn ile** mürted girir (Beyit. 650)

Salât-ı havf ile: Kıldı pes erte namâzını **salât-ı havf ile** (Beyit. 2972)

San'at ile: İşbu resme **san'at ile** eylemişti iftirâs (Beyit. 827)

Seksen sancağ ile: Ki **seksen sancağıle** pes çıkuban olalar meşhûr (Beyit. 4782)

Semâ ile: **Semâ ile** arz ortasında şerîfû'l-hisâl (Beyit. 1734)

Semâ ile: **Semâ ile** arzın arasındadı (Beyit. 1765)

Semâvât ile: **Semâvât ile** arzdân ön resûlüm demişem ona (Beyit. 1468)

Senin ile / senin ile: **Senin ile** olam ma'rûf **senin ile** olam mahmûd (Beyit. 140)

Senin ile: **Senin ile** olam ma'bûd ibâdet eyleye ahzâb (Beyit. 140)

Sevâb ile: **Sevâb ile** ıkaabına velîkin etmeziz ilhâz (Beyit. 1210)

Sıdk ile: Sözü nü **sıdk ile** tasdîk eyledik bî-ızdırâb (Beyit. 2946)

Sıfât ile: Ona evvel **sıfât ile** tecellî eyledi Allâh (Beyit. 2176)

Sırr ile: **Sırr ile** kulağına dedi kelâm (Beyit. 4074)

Silâh u ok ile: **Silâh u ok ile** onlar kıtâl etmeyeler aslâ (Beyit. 4797)

Sizin ile: Gerek kim bula **sizin ile** cihan i'tidâd (Beyit. 3844)

Sözüm ile: Bular lezzeti **sözüm ile** eder izdivâc (Beyit. 2372)

Şehidler ile: **Şehidler ile** koparam ede uçmağa istisrât (Beyit. 1142)

Şeyâtîn ile: Erişmişti iblîs **şeyâtîn ile** (Beyit. 3081)

Şol nûr ile: Göriser ümmetim cânı beni **şol nûrile** dedi (Beyit. 3740)

Şu resm ile: **Şu resm ile** kuvvet tutuptu bu din (Beyit. 4571)

Taâm u şarâb ile: Eder cennet ehli **taâm u şarâb ile** zevk (Beyit. 2372)

Tahkîk ile: Çünkü bu fethi dahi ettik beyân **tahkîk ile** (Beyit. 3279)

Ta'rîz ile: Etmedi hergiz itâb illâ meger **ta'rîz ile** (Beyit. 1995)

Tasvîr ile: Hîç ehad incitmedi **tasvîr ile** yâ örtülü (Beyit. 1995)

Taş ile: Atıp **taş ile** urdu sıdı azı dişini (Beyit. 3128)

Tâyif ile: Kodu onu **Tâyif ile** Mekke'nin arasına (Beyit. 834)

Taylesan ile: Kamusu **taylesan ile** edeler cevr ü gârâtı (beyit. 4846)

Ta'zîm ile: Gâyet ikrâm ettiler **ta'zîm ile** (Beyit. 893)

Temkîn ile: Ki tâ **temkîn ile** bula ilâhı (Beyit. 3514)

Teslîm ile: Aldılar ondan selâm **teslîm ile** (Beyit. 893)

Tevhîdim ile: Dedi **tevhîdimile** kurtulasın (Beyit. 1098)

Türlü evsâf ile: **Türlü evsâfile** girdi Cebrayıl (Beyit. 2901)

Ucb ile: Söykenip yemez idi **ucb ile** tutmaz idi hû (Beyit. 1977)

Üç bin kâfir ile: Geldi **üç bin kâfir ile** dîne ol (Beyit. 3343)

Üç parmag ile / lûtf ile: Yardi **üç parmag ile** onu yalardı **lûtf ile** (Beyit. 1987)

Üç yüz on üç yâr ile: Çıktı peygamber yürüdü **üç yüz on üç yârile** (Beyit. 2966)

Ümîd ile: **Ümîd ile** kapına geldim ey şâh (Beyit. 3517)

Ümmetin ol ile: **Ümmetin ol ile** feth irgüriser (Beyit. 2849)

Vahy-i sırrî ile: **Vahy-i sırrî ile** ol kân-ı vefâ (Beyit. 813)

Vitr ile: **Vitr ile** on üç kılarıdı rek'atı dünle namâz (Beyit. 1991)

Yakîn ü sıdk ile: Dedi yâ Rab bilmezem dedi **yakîn ü sıdk ile** (Beyit. 2425)

Yaşlar ile: Gözün **yaşlar ile** dola aceb eder misin hiç yâd (Beyit. 4701)

Yeli emri ile: **Yeli emri ile** tutdu ona irgürmedi âhât (Beyit. 225)

Yer ile: **Yer ile** göğün ortasında ferah şâh-vâr (Beyit. 3025)

Yılan ile: Çün işitti onu tâvûs **yılan ile** buluştu tîz (Beyit. 992)

Yigirmi şahs ile: Ona pervâz edip kondu **yigirmi şahs ile** fûrsân (Beyit. 2718)

Yol keşf ile: Bulmaya şeytân ona **yol keşf ile** kıla namâz (Beyit. 2432)

Yüce âvâz ile: Cümle ashab bile ağlaştı **yüce âvâz ile** (Beyit. 3830)

Yüce savt ile: Âyişe dedi işittim dedi **yüce savt ile** (Beyit. 4113)
Yüce savt ile: **Yüce savt ile** lebbeyk et dahi Havvâ'ya hüzn etme (Beyit. 1292)
Yüz suyile: Kalanı Mekke'ye kaçtı Alî **yüz suyile** göçtü (Beyit. 2736)
Zahmet ile: Dedi pes yere ingil **zahmet ile** (Beyit. 1041)
Zahmet ile: Egerçi **zahmet ile** hep remîde (Beyit. 4740)
Zâr ile: Şimâle indi **zâr ile** onunçün âh eder mehhâz (Beyit. 1057)
Zât ile: Pes ondan sonra **zât ile** tecellî eyledi Allâh (Beyit. 2176)
Zikr ile: Velîkin onu **zikr ile** yıkalar edeler mecbûr (Beyit. 4797)
Zulm ile: Kamusunu öldürdüler **zulm ile** (Beyit. 669)
Zulm ile: Ki ya'nî reâyâya **zulm ile** ola cezâ (Beyit. 4645)
Zulm ile: Nitekim dolmuş idi **zulm ile** ön (Beyit. 4820)
Zulm ile: Yeri cümle doldurdular **zulm ile** (Beyit. 669)

3.11.2. "için" ile Kurulan Edat Grubu

Abdullâh için: Velîkin dedi **Abdullâh için** ol (Beyit. 2698)
Ahret için: Bu yüzün yetmişini kıla revâ **ahret için** (Beyit. 4374)
Allâh için: Cihâd etmedim midi **Allâh için** (Beyit. 3851)
Âsî ve kezzâb ü kâfir için: Ki âsî ve kezzâb ü kâfir **için** bî-namâz (Beyit. 752)
Bedr için: Biz de **Bedr için** size ettik cezâ (Beyit. 3159)
Bekaaya gitmek için: **Bekaaya gitmek için** gelmiş idi (Beyit. 4303)
Bir iş için: Dedi bu **bir iş için** yaradılıpdır şeksüzün (Beyit. 836)
Bir sa' arpa için: Ki **bir sa' arpa için** komuş idi (Beyit. 4205)
Bir tâne için: Geri **bir tâne için** hazretinden (Beyit. 1187)
Buların için: Yarattı beni Hak **buların için** irtikâz (Beyit. 753)
Bunların için: Tâ dedi **bunların için** şâh-ı sırr-ı kün fe-kân (Beyit. 1902)
Bunun için: Ki yâ Âdem yaratmışım seni **bunun için** beşşâş (Beyit. 899)
Ceng için / Ceng için değil / rehbet için: **Ceng için değil** velî **rehbet için** (Beyit. 3332)
Cennet için: Amel kılar ölünce **cennet için** (Beyit. 1368)
Cennet için: Buları **cennet için** ettim îsâr (Beyit. 1363)
Deccâli ifhâm etmek için: Dahi **deccâli ifhâm etmek için** (Beyit. 4299)
Dirgürmek için: Biri **dirgürmek için**dir kim ola yevme-t'tenâd (Beyit. 4997)
Dışın için: Kimisin siddîk edip **dışın için** kıldın dolu (Beyit. 4114)
Dünyâ çün: Birisi **dünyâ çün** olsa olmaya gaddâr-ı Hak (Beyit. 3642)

Dünya için: Otuzun **dünya için** kıla mucibü'd-deavât (Beyit. 4374)

Ebû Süfyân için: Hem **Ebû Süfyân için** olsun aman (Beyit. 3243)

Görmeklik için: Onu **görmeklik için** etti İkbâl (Beyit. 2678)

Günâh için: **Günâh için** ağlar bular yaş dökerler şidâd (Beyit. 2396)

Hakk'ım için: Dahi **Hakk'ım için** siz de bu dem olman bana gaşşâş (Beyit. 3917)

Hamd için: Yarattım seni **hamd için** sana sünnet durur bu hamd (Beyit. 920)

Harb için: Dağıldı sahâbe yerinden bu kez **harb için** (Beyit. 3120)

Hazz-ı nefis için: Lîki **hazz-ı nefis için** kuşanmaya aslâ vişâh (Beyit. 400)

Heybet için: Geldiler kâfirlere **heybet için** (Beyit. 3332)

Hidâyet etmek için: **Hidâyet etmek için** gelmiş idi (Beyit. 4303)

İbâret için: Bu hatunlarındır **ibâret için** (Beyit. 3847)

İki saf ceng için: Çün iki **saf ceng için** etti yarak (Beyit. 3317)

İkrâm için: Dahi ehl-i islâma **ikrâm için** (Beyit. 3004)

İlzâm için: Bunlara **ilzâm için** geldi Ehad lâfzı bu kez (Beyit. 3594)

İnsân için: Beni **insân için** çünkim nazardan eyledin iskaat (Beyit. 1123)

İrşâd için: Bu kez **irşâd için** ol şâh dedi halka gereğin (Beyit. 3388)

İş için: Dediler ne **iş için** yaradıldı (Beyit. 959)

İ'zâm için: Resûle geliplerdi **i'zâm için** (Beyit. 3004)

Kâfirler için: Onu **kâfirler için** hılkat ettim (Beyit. 2294)

Karmağ için: İki kez sûr urısardur birisi **karmağ için** (Beyit. 4997)

Kelîm olmağ için: Ey nice Mûsâ kilim giydi **Kelîm olmağ için** (Beyit. 3191)

Kemâl almağ için: Dahi Îsâ **kemâl almağ için** (Beyit. 4298)

Kendi için: Onu **kendi için** halkı onunçün (Beyit. 12)

Kendi nefsim için: Dedi **kendi nefsim için** sakladımı onu (Beyit. 4589)

Kısâs etmeklik için: Dedi ister resûlu'llâh **kısâs etmeklik için** hâs (Beyit. 3931)

Küffârîlzâm etmek için: Dahi **küffârîlzâm etmek için** (Beyit. 4299)

Kurban için: Aldı yetmiş deve **kurban için** ol şâh-ı rusul (Beyit. 3365)

Lîki hazz-ı nefis için: Lîki **hazz-ı nefis için** kuşanmaya aslâ vişâh (Beyit. 400)

Muhammed ümmeti olmağ için: **Muhammed ümmeti olmağ için** (Beyit. 4298)

Nâr için: Dahi bir kul yaratsa **nâr için** ol (Beyit. 1369)

Nebiyu'llâh için: Bunca ni'metler **nebiyu'llâh için** (Beyit. 327)

Od için: Amel kıl dedi **od için** oda sabrınca mesvâdan (Beyit. 3700)

Oğlan için: Yazar **oğlan için** Allâh berâtı (Beyit. 3475)

Ol Habîbu'llâh için: Bunca cennet **ol Habîbu'llâh için** (Beyit. 311)

Ol Habîbu'llah için: Bunca gökler bunca yerler **ol Habîbu'llah için** (Beyit. 489)

Ol halîlu'llâh için: Bu kemâlât **ol halîlu'llâh için** (Beyit. 263)

Ol resûlü'llâh için: Bu kerâmât **ol resûlü'llâh için** (Beyit. 263)

Ol Tabîbu'llâh için: Bunca minnet **ol Tabîbu'llâh için** (Beyit. 311)

Ölmeklik için: Çün **ölmeklik için** çalındı kalem (Beyit. 3879)

Onun çün: **Onun çün** tâ ebed matrûd kıldı (Beyit. 1184)

Onun dostu için: Kim **onun dostu için** yarlığanırsa bu usât (Beyit. 4377)

Onun hakkı için: **Onun hakkı için** kim kıldın ekrem (Beyit. 1085)

Onun için: Cümle bu rahmetleri **onun için** etti revâc (Beyit. 342)

Onun için: Dedi **onun için** ettim ki şükrüm kılalar iblâğ (Beyit. 1385)

Onun için: Dedi **onun için** ettim seni kim hamdime ulaş (Beyit. 919)

Onun için: Dedi **onun için** kim haydan oldu (Beyit. 959)

Onun için: Dedi **onun için** kim ola mahrem (Beyit. 960)

Onun için: Dedi râvîler buyurdu şol nebî k'**onun için** (Beyit. 396)

Onun için: Dediler kim neden dersin dedi **onun için** kim ben (Beyit. 2232)

Onun için: **Onun için** arşa ferşe zeyn idi (Beyit. 1939)

Onun için: **Onun için** az bulunur îtilâf (Beyit. 787)

Onun için: **Onun için** dedi Allah "*Kün fekân*" (Beyit. 1518)

Onun için: **Onun için** döktü derler terlet ol (Beyit. 245)

Onun için: **Onun için** ekrem etti cümleden (Beyit. 243)

Onun için: **Onun için** enbiyâya geldi ol (Beyit. 247)

Onun için: **Onun için** gönlün ol cânâneye eder karâr (Beyit. 4944)

Onun için: **Onun için** hâk-i pâý eflâk ona (Beyit. 1927)

Onun için: **Onun için** Hazrete karşı durur (Beyit. 244)

Onun için: **Onun için** heybetinden titrer ol (Beyit. 245)

Onun için: **Onun için** Mustafâ'ya buldu yol (Beyit. 247)

Onun için: **Onun için** oldu ol rûh-ı emîn (Beyit. 246)

Onun için: **Onun için** şahsı oldu külli nûr (Beyit. 244)

Onun için: **Onun için** seyyidi'l-kevneyn idi (Beyit. 1939)

Onun için: **Onun için** uyusa gözü onun (Beyit. 1938)

Onun için: **Onun için** vahy-i Rabbi'l-âlemîn (Beyit. 246)

Onun için: **Onun için** yaratıldı pes bulunmaz infisâh (Beyit. 489)

Onun için: **Onun için** yazdılar bunda şurûh (Beyit. 251)

Onun için: Pes geri **onun için** hoş geçer onda yalın aç (Beyit. 343)

Onun için: Ya'ni bu âlem ademden **onun için** oldu var (Beyit. 3576)
Onun için: Yarattı pes **onun için** bir hacir (Beyit. 598)
Onun için: Dediler **onun için** oldur evvel (Beyit. 4260)
Onun ismi için: Ki zât **onun için** ismidir vucûdu hod tecellîdir (Beyit. 74)
Osman için: Aldı **Osman için** anda sağ eline solunu (Beyit. 3218)
Osman için: Dedi **Osman için** olsun işbubey'at ittisâl (Beyit. 3218)
Rahmet için: Dedi bir kul yaratsa **rahmet için** (Beyit. 1368)
Rahmet için: **Rahmet için** seni yarattım idi (Beyit. 857)
Resûlü'llâh için: Bunca cennet kim düzüldü hep **resûlü'llâh için** (Beyit. 279)
Sadek kılmak için: **Sadek kılmak için** kıldı teferrüc (Beyit. 1672)
Safiyü'llâh için: Bunca rahmetler **Safiyü'llâh için** (Beyit. 327)
Salât-ı hams için: **Salât-ı hams için** gülbang uruldu (Beyit. 2755)
Sâlih kullar için: Onda **sâlih kullar için** nesneler yarattı kim (Beyit. 346)
Senin gibi / izzim celâlim için: Dedi **izzim celâlim için** yaratmadım **senin gibi** (Beyit. 139)
Sıla-i rahm için: Hem **sıla-i rahm için** ol seyr ede (Beyit. 325)
Sizin için: Fırıştehler **sizin için** ederler bana istigfar (Beyit. 2469)
Sizin için: **Sizin için** feth-i ebvâb eyledim (Beyit. 2912)
Tanrı için: Amel kıl dedi **Tanrı için** katında hâcetin mikdâr (Beyit. 3700)
Uçmağ için: Bunları **uçmağ için** kıldım dedi (Beyit. 790)
Ümmet için: Dedi **ümmet için** ol eyleme igtirâr (Beyit. 4531)
Vahy için: **Vahy için** yer yüzüne ayruk kesildim gelmezem (Beyit. 4086)
Vuslat için: Kanı ol Adn uçmağında **vuslat için** kıldığı (Beyit. 473)
Yanmağ için: Bunları **yanmağ için** kıldım dedi (Beyit. 790)

3.11.3. "gibi" ile Kurulan Edat Grubu

Ankaa gibi: Bir sinek incitmeye **ankaa gibi** açsa cenâh (Beyit. 401)
Atası gibi: Ederdi **atası gibi** fakr ile iftihâr (Beyit. 4510)
Ay gibi: Görem kim **ay gibi** doğdu yüzü bessâm ferah ebhâ (Beyit. 3436)
Berk-ı hâtif gibi: **Berk-ı hâtif gibi** gâh gâh cânın ol yüzü görür (Beyit. 4944)
Bir a'râbî gibi: **Bir a'râbî gibi** geldi dilinde anber-i elfâz (Beyit. 3977)
Bir yolcu gibi: Veya **bir yolcu gibi** ol ikaamet eyleme aslâ (Beyit. 3705)
Bulut gibi: Ayıttı kim yel önünce **bulut gibi** yürür katı (Beyit. 4854)

Bunun gibi: **Bunungibi** katı vakte niçin oldun idi ırağ (Beyit. 4009)

Bunun gibi: Dilerse **bunun gibi** yüz bin cihan (Beyit. 504)

Bünyân-ı mersûs gibi: Dururlar ibâdetle **bünyân-ı mersûs gibi** (Beyit. 2393)

Çeşmeler gibi: **Çeşmeler gibi** yerin yüzün sular (Beyit. 2926)

Deve ayağı gibi: Dört ayaklıdır **deve ayağıgibi** pâydâr (Beyit. 4921)

Deve gibi: Yılan ol vakte cennette **deve gibiydi** sûrette (Beyit. 993)

Deve kuşu gibi: Boynu **deve kuşugibi** gögsü arslan şeh-süvâr (Beyit. 4920)

Dolap gibi: Zîra **dolap gibi** devr eder gazâ (Beyit. 3159)

Evvelki gibi: Geri **evvelki gibidedi** Mûsâ (Beyit. 2212)

Firîştehler gibi: Hem **firîştehler gibi** etse taamdan intikaas (Beyit. 2455)

Gemi gibi: **Gemi gibi** çalkandı olmadı râm (Beyit. 592)

Göktekiler gibi: Ki **göktekiler gibi** olmaz idi (Beyit. 720)

Gül ü lâle gibi: **Gül ü lâle gibi** ederdi yüzü ibtisâm (Beyit. 4594)

Günes gibi: Çün etti seyyid-i âlem **günes gibi** yere itlâ' (Beyit. 2494)

Güneş gibi: **Güneş gibi** ayân etti niçin etmeyeler tasdîk (Beyit. 2253)

Günler gibi: Pes andan sâyir eyyâmı geri **günler gibi** ola (Beyit. 4852)

Hardal gibi: Denizler onun burnu katında **hardal gibi** (Beyit. 613)

Hârûn gibi: Ki Mûsâ'ya **Hârûn gibisin** bana yâ Alî (Beyit. 4623)

Hızır gibi: **Hızır gibi** hayât içti bugün İskender-i elfâz (Beyit. 1200)

Hurma ağacı gibi: Her birinin kuyruğu **hurma ağacı gibidir** (Beyit. 480)

İmekeçi gibi: Fil kulaklı boynuzu vardır **imekeçi gibi** (Beyit. 4920)

İnci gibi: Eyledi ağ **inci gibi** Cebreil (Beyit. 797)

İnci gibi: Gümüş damla tama yüzden kim **inci gibi** râyâtı (Beyit. 4870)

İtler azusu gibi: **İtler azusu gibiydi** hep saray (Beyit. 2852)

İtler azusu gibi: **İtler azusu gibidi** hey'eti (Beyit. 2848)

Kalb gibi: Oluptu **kalb gibi** kaleb kemâlât üzre ol bedr ay (Beyit. 2226)

Kaplan levni gibi / koç gibi: Levni **kaplan levni gibi** kuyruğu **koç gibidir** (Beyit. 4921)

Kemer gibi: Onun ardınca pes Sâlih **kemer gibi** tulû' etti (Beyit. 1460)

Kevkeb-i dürrî gibi: **Kevkeb-i dürrî gibi** ola yanağı gül-izâr (Beyit. 4926)

Kulleler gibi: Yemişi **kulleler gibiydi** mutlak (Beyit. 2124)

Melekler gibi: **Melekler gibi** hem saf saf namâz içre tutar ektâf (Beyit. 1486)

Musâ gibi: Ki **Musâ gibi** kişi bulur adile menâl (Beyit. 4457)

Müşg gibi: Muattar ola **müşg gibi** işit işbukemâlâtı (Beyit. 4871)

Oğlan gibi: Ki yâ Ahmed **oğlan gibi** eyleme iktirâs (Beyit. 2354)
Onun gibi: Medîne'den çıka leşker şu leşker kim **onun gibi** (Beyit. 4788)
Salsala-i ceres gibi: Gehî **salsala-i ceres gibi** ahyâna ol (Beyit. 1804)
Senin gibi: Dediizzim celâlim'çinyaratmadım **senin gibi** (Beyit. 139)
Sünüler gibi: Onların kuyruğu vardır kim **sünüler gibidir** (Beyit. 476)
Şunun gibi: **Şunun gibi** ki hiç şerh etmeye dil (Beyit. 4916)
Toprak gibi / su gibi: Nefsi **toprak gibi** alçak gönlü **su gibi** duru (Beyit. 1969)
Tuz gibi: Kaçan kim göre Îsâ'yı eriyen **tuz gibi** anda (Beyit. 4874)
Yel gibi: Bir âvâz erdi **yel gibi** resûlu'llâha rıfkeylen (Beyit. 4166)
Yel gibi: Sudandı bular toprak oldu eser **yel gibi** (Beyit. 4544)
Yer gibi / gök gibi: **Yer gibi** alçak ola **gök gibi** gönlü ola gin (Beyit. 853)
Zükam erer gibi: **Zükam erer gibi** ola dimâğı (Beyit. 4828)

3.11.4. "kadar, denli, denlü" ile Kurulan Edat Grubu

Bir yıl kadar: Kim ol **bir yıl kadar** günde namâz beş vakt mi olırsar (Beyit. 4853)
Bu kadar: Bu kavme bu kelâmı **bu kadar** verdi o âlî-rây (Beyit. 2248)
Bu kadar: Bu kez bildi çü buldu **bu kadar** yol (Beyit. 3504)
Bu kadar: Diler misin olam sana ben yakın **bu kadar** (Beyit. 4455)
Bu kadar: Ondan ona **bu kadardır** bunda yok aslâ bihâs (Beyit. 270)
Günde bir aylık kadar: Olurdu **günde bir aylıkkadar** tutar idi kuvvet (Beyit. 1630)
Helâlden kifâyet kadar: **Helâlden kifâyet kadar** edeler iktifâ bu sikaat (Beyit. 2348)
Ne denli: Gireler cennete düpdüz **ne denli** var ise mü'min (Beyit. 3724)
Ne denli: Kureyş'e tâbi' olsunlar **ne denli** var ise insan (Beyit. 3913)
Ne denli: **Ne denli** ki küffâr-i cin var idi (Beyit. 3082)
Ne denli: **Ne denli** var ise mahlûk yazıldı sûreti onda (Beyit. 221)
Ne denli: Onunçün hiç usanmaz ol **ne denli** eylese ihsâ (Beyit. 3561)
Ne denlü: Cihan çü fenâdır **ne denlü** çekersen ona (Beyit. 4616)
Ne denlü: Dedi ashâb ayıttık kim **ne denlü** eğlene yerde (Beyit. 4850)
Ne denlü: İşittin şimdiedek kim **ne denlü** eyledim tibyân (Beyit. 4758)
Ne denlü: Kıyâs et eyle olıcak **ne denlü** buldu ol irşâd (Beyit. 4671)
Ne denlü: **Ne denlü** âsise ma'zûr ola ol (Beyit. 2201)
Ne kadar: Didiler kim arş u kürsî **ne kadardır**arası (Beyit. 269)
Ne kadar: **Ne kadar** artuk açarsa ayağını devr edip (Beyit. 3300)

Ne kadar: **Ne kadar** kim hayr ü ihsân işleye (Beyit. 4965)
Ne kadar: **Ne kadar** varsa hazâyin Hak mefâtihin ona (Beyit. 2001)
Ne kadar: **Ne kadar** varsa hedâyâ onda etti indimâc (Beyit. 352)
Ne kadar: **Ne kadar** vasf eylesen âciz kalam (Beyit. 1946)
Ol kadar: **Ol kadar** kıla ihâta açâ gencinden hıtâm (Beyit. 3300)
Ol kadar: Vermiş idi **ol kadar** âvâz ona (Beyit. 886)
Şol kadar: Benim havzumun arzıdır **şol kadar** genliği (Beyit. 3904)
Şol kadar: Sana ben de yâ Mûsâ akreb olam **şol kadar** (Beyit. 4452)
Şol kadar: Sözü bunların **şol kadar** hoş gelir kim bana (Beyit. 2391)
Şol kadar: **Şol kadar** geldi melekler kim kuşattı askerî (Beyit. 2891)
Şol kadar: **Şol kadar** olmuş idi harb-ı şedîd (Beyit. 3172)
Şol kadar: **Şol kadar** sa'y etti tâ kim düştü egninden ridâ (Beyit. 2974)
Şol kadar: **Şol kadar** sevdim bu kez kim onu ben (Beyit. 3327)
Şu denli: **Şu denli** ibâdet edipdir bu yer üzre ol (Beyit. 676)
Şu denli: **Şu denli** ağladılar k'aydıma dil (Beyit. 1176)
Şu denli: **Şu denli** eylemişken ona i'zâz (Beyit. 1185)
Şu denli: **Şu denli** melekler gelir bî-adet (Beyit. 589)
Şu denli: **Şu denli** yazmışam sana sevâbı gusl kılmaktan (Beyit. 1141)
Şu denlû: Budur dördüncüsü onun **şu denlû** çoğ ola kim mal (Beyit. 4780)
Şu denlû: Ona vere cennette Allâh **şu denlû** sevâb (Beyit. 4401)
Şu denlû: Rivâyet ederler ki kadri **şu denlû** idi (Beyit. 4596)
Şu denlû: **Şu denlû** çoğ ola sût yağ ki halk ede mübâhâtı (Beyit. 4856)
Şu denlû: **Şu denlû** idi kim hikâyet eder Âyişe (Beyit. 4507)
Şu denlû: **Şu denlû** ni'meti duya cemâat (Beyit. 4905)
Tarfatü'l-ayn kadar: Bular **tarfatü'l-ayn kadar** benden olmaz cüdâ (Beyit. 2392)
Tarfetü'l-ayn kadar: Ki tâ **tarfetü'l-ayn kadar** ede benden nefâz (Beyit. 2408)
Tarfetü'l-ayn kadar: Ki yok **tarfetü'l-ayn kadar** ma'siyet (Beyit. 511)
Uhud dağı kadar: **Uhud dağı kadar** halk etse îsâr (Beyit. 2714)
Üç gün hem üç gece kadar: Doğmaya **üç gün hem üç gece kadar** fikr eyle var (Beyit. 4948)
Yüz bin yıl kadar: Ki **yüz bin yıl kadar** tahlîl kıldı (Beyit. 183)

3.11.5. "içre" ile Kurulan Edat Grubu

Adn içre: Zencebil Kâfûr Tesnîm aktılar **Adn içre** çün (Beyit. 286)

Ahâdîs içre: **Ahâdîs içre** aslâ aydınılmaz (Beyit. 2275)

Bir makaam içre: **Bir makaam içre** karâr ettiler ashâb-ı şimâl (Beyit. 3593)

Bir rek'at içre: Ki **bir rek'at içre** tamam eder idi revân (Beyit. 4602)

Bu bahr içre: Bulara **bu bahr içre** kodu müvekkel melek (Beyit. 552)

Bu deryâ içre: **Bu deryâ içre** gark iken ne yere çıktı ol nâgâh (Beyit. 2589)

Bu hâlât içre: **Bu hâlât içre** giderken ne bahre oldu müstagra (Beyit. 2589)

Bu kahr içre: **Bu kahr içre** gör nice eltâf eder (Beyit. 3084)

Bu mihnet içre: Kanı **bu mihnet içre** gurbet-i dost (Beyit. 1286)

Cennet içre: Açam bunlara dört kapı **cennet içre** idâd (Beyit. 2401)

Cennet içre: Benimle **cennet içre** salına ol (Beyit. 4743)

Cennet içre: Gehî **cennet içre** ibâdet eder (Beyit. 713)

Cihan içre: Eğer düpdüz **cihan içre** zülâl-i feyz-i rahmetten (Beyit. 1215)

Cihân içre: **Cihân içre** yedi yıl hükm idiser (Beyit. 4912)

Cümle ahyân içre: Hakk'ı meşhud idinirler **cümle ahyân içre** tâ (Beyit. 3663)

Ehl-i tefsîr içre: **Ehl-i tefsîr içre** bu meşrûhdur zamir olabilir mi (Beyit. 253)

Halâyık refâhiyyet içre: **Halâyık refâhiyyet içre** oluptu niyâm (Beyit. 4593)

Hâlet-i nez' içre: **Hâlet-i nez' içre** söylediler resûl (Beyit. 4119)

Herev içre: Kurdu **herev içre** hem yetmiş murassa' tahtları (Beyit. 334)

Mesâcid içre: **Mesâcid içre** âvâzı arı âvâzına benzer (Beyit. 1487)

Meyâdin-i celâl içre: Çü **meyâdin-i celâl içre** erip bastı ayak (Beyit. 3387)

Meydan içre: Durdu **meydan içre** saf saf açılıp ezhâr-ı Hak (Beyit. 3657)

Nakl içre: Haberde vârid olmuştur dürüst **nakl içre** ashabdan (Beyit. 2055)

Nakl içre: İşt bu sözü mervîdir dürüst **nakl içre** İhyâ'dan (Beyit. 3698)

Namâz içre: Birisi **namâz içre** eder bana i'vicâc (Beyit. 2366)

Namâz içre: Melekler gibi hem saf saf **namâz içre** tutar ektâf (Beyit. 1486)

Namâz içre: **Namâz içre** buldu elinde yalnızca hüsâm (Beyit. 4581)

Niyâz içre: **Niyâz içre** kapısında yüzüm toprağa komuştum (Beyit. 2654)

Ol cennet içre: Kanı **ol cennet içre** sohbet-i dost (Beyit. 1286)

Ol nûr içre: Gördüm **ol nûr içre** içi dışı ben (Beyit. 2850)

Safâlar içre: **Safâlar içre** müstagra ederler devr ile ihlâs (Beyit. 996)

Sehâb içre: Sanasın kim **sehâb içre** şurû' ede yere bedr ay (Beyit. 4162)

Tefâsir içre: **Tefâsir içre** rûhânî denilmez (Beyit. 2275)

Tefâsir ü ehâdis içre: **Tefâsir ü ehâdis içre** denen (Beyit. 2278)

Tefsîr içre: Geldi **tefsîr içre** bir nakl-i sahîh (Beyit. 2832)
Tevrât içre: Ki **Tevrât içre** biz gördük ki kimse rûhu bilmez hîç (Beyit. 2513)
Tevrât içre: Ki **Tevrât içre** gelmiştir dirâyet eyledi kussâs (Beyit. 971)
Tevrât içre: Ki **Tevrât içre** İncîl işte Kur'ân (Beyit. 3480)
Tevrât içre: Ki **Tevrât içre** Musâ'ya haber vermiş idi Allâh (Beyit. 1146)
Turâb içre: **Turâb içre** ol arı cismi cânı (Beyit. 4173)
Turâb içre: Zerre zerre yatar **turâb içre** (Beyit. 4333)
Üç ehâdîs içre: **Üç ehâdîs içre** îmânın kemâlin söyledi (Beyit. 3634)
Yüz bin dâire içre: Kim olur bir nokta **yüz bin dâireiçre** medâr (Beyit. 4935)
Zebûr içre: Ki **Tevrât ü İncîl Zebûr içre** ben (Beyit. 1839)
Ziyân içre: Kalanı **ziyân içre** dedi nûr-ı Hicâz (Beyit. 3891)
Ziyân içre: Kim insan kamusu **ziyân içre** inhiyâz (Beyit. 3886)
Zulmet içre: Kalmaya tâ **zulmet içre** öncedir çün nûr-i nâs (Beyit. 853)

3.11.6. "üzre" ile Kurulan Edat Grubu

Ahsen-i vech üzre: **Ahsen-i vech üzre** rûhu oldu arştan iştikâk (Beyit. 1558)
Arafat üzre: **Arafat üzre** ikisi arefe gün buluştular (Beyit. 1314)
Arafât üzre: Durur idi bile ashab **Arafât üzre** urât (Beyit. 3368)
Balık üzre: Dedi İbni Abbas ki yerler **balık üzre** (Beyit. 623)
Bu âyât üzre: Ne buyurdu onu dinle **bu âyât üzre** ol bedr ay (Beyit. 2220)
Bu evkaat üzre: Alıp onu geri döndâ **bu evkaat üzre** ol bedr ay (Beyit. 2222)
Bu gaayât üzre: Tamâm oldu rücû etti **bu gaayât üzre** ol bedr ay (Beyit. 2219)
Bu hâlât üzre: Beyân eyledi mi'râcın **bu hâlât üzre** ol bedr ay (Beyit. 2228)
Bu hey'ât üzre: İki sâatti ser-cümle **bu hey'ât üzre** ol bear ay (Beyit. 2225)
Bu mîkaat üzre: Urûc etti nüzûl etti **bu mîkaat üzre** ol bedr ay (Beyit. 2224)
Bu mirkaat üzre: Cihânı cümle tayy etti **bu mirkaat üzre** ol bedr ay (Beyit. 2223)
Bu mübârek alnın üzre: **Bu mübârek alnınüzre** dizilen terler nedir (Beyit. 4093)
Bu râyât üzre: Bu resm ile haber verdi **bu râyât üzre** ol bedr ay (Beyit. 2221)
Bu yer üzre: Şu denli ibâdet edipdir **bu yer üzre** ol (Beyit. 676)
Evceh-i hüsn üzre: **Evceh-i hüsn üzre** cismi buldu ferşte i'tidâl (Beyit. 1558)
Gül yanağı üzre: **Gül yanağıüzre** müşğden çöktü ter (Beyit. 4090)
Gül-izâr üzre: Kanı **gül-izâr üzre** dizen gül-i şâhisâr (Beyit. 4540)
Hak üzre: Ne **hak üzre** amel olur ne bâtıldan yığılınır (Beyit. 4683)

Hayme üzre: Tuttum ol gülzâr içinde **hayme üzre** sâye-bân (Beyit. 3655)
Kemâlât üzre: Oluptu kalb gibi kaleb **kemâlât üzre** ol bedr ay (Beyit. 2226)
Levh üzerinde / tâ ile'l-arş: Dahi **levh üzerinde tâ ile'l-arş** (Beyit. 1092)
Mahaffe üzre: Alıp Âyişe'yi gtti **mahaffe üzre** berk etti (Beyit. 2731)
Makaalat üzre: Mülâkaat oldu onunlam **makaalat üzre** ol bedr ay (Beyit. 2227)
Merkez-i şer' üzre: **Merkez-i şer' üzre** tâlib pes basa ayağını (Beyit. 3298)
Mushaf'ı üzre: Erip **mushaf'ı üzre** kesti mübârek başın (Beyit. 4615)
Mübârek yüzü üzre: Gelip gördüler kim **mübârek yüzüüzre** kan (Beyit. 3135)
Müşg-bâr üzre: Kanı **müşg-bâr üzre** devr eyleyen zülfünü (Beyit. 4540)
Od üzre: Suyu **od üzre** akıttı koptu sudan infitâh (Beyit. 414)
Safâ üzre: Durursun sen **Safâ üzre** pes etme imdi istircâ' (Beyit. 1311)
Safh-ı semâvât üzre: Dahi **safh-ı semâvât üzre** adı (Beyit. 1093)
Salavât üzre: **Salavât üzre** kişi bulsa kaçan dilde sebât (Beyit. 4368)
Semâvât üzre: Çü mîrâca urûc etti **semâvât üzre** olbedr ay (Beyit. 2219)
Sırât-ı mustakîm üzre: Tâ **Sırât-ı mustakîm üzre** olasın müstedâm (Beyit. 3289)
Yanağı üzre: **Yanağı üzre** müşgîn hâl cemâli cismine nokta (Beyit. 3458)
Yedinci gök üzre: **Yedinci gök üzre** yarattı bedî' (Beyit. 584)

3.11.7. "yana" ile Kurulan Edat Grubu

Adûdan yana: Çekerdi **adûdan yana** askeri (Beyit. 2998)
Alî'den yana: Pes **Alî'den yana** tuttu yüzünü (Beyit. 2821)
Benden yana / benden yana: Tiz gelin **benden yana benden yana** (Beyit. 3330)
Benden yana / benden yana: Tiz gelin **benden yana benden yana** (Beyit. 3330)
Bu yana: **Bu yana** geldik Habeş kıla harâb (Beyit. 4976)
Bu yana: **Bu yana** geldik İshâk'tan doğup Yakûb pes Yûsuf (Beyit. 1478)
Bu yana: **Bu yana** geldin Âdem vahşetinden (Beyit. 1282)
Bu yana: **Bu yanadın** nesl-i İsmâil'de nûr (Beyit. 1520)
Bu yana: Geldik **bu yana** pes Kureyş izince geldi çok civân (Beyit. 2564)
Erte yana: Kim isterse **erte yana** gelmeği (Beyit. 3908)
Hak cemâlinden yana: Ârifin bir yüzü vardır **Hak cemâlinden yana** (Beyit. 4943)
Meleklerden yana: **Meleklerden yana** göğe bakalar (Beyit. 1608)
Ondan yana: Elim sunmadım pes ben **ondan yana** (Beyit. 742)
Sağ yana: Yürüdü **sağ yana** etti ki lebbeyk (Beyit. 1345)

3.11.8. "dek / degin" ile Kurulan Edat Grubu

- Atın dizine dek:** Buyurdu yâ yer tut onu tuttu **atın dizine dek** (Beyit. 2580)
- Bir kanadına degin:** Bir kanadından onun tâ **bir kanadına degin** (Beyit. 4956)
- Buna dek:** **Buna dek** dînimiz olurdu ziyâde çü kemâl (Beyit. 3372)
- Kırka dek:** Ederdi **kırka dek** kat'-ı makaamât (Beyit. 1684)
- Kıyâmet günlerine dek:** **Kıyâmet günlerine dek** gidiser (Beyit. 4724)
- Kıyâmete degin:** Bana pes mehl virgil tâ **kıyâmete degin** duram (Beyit. 1123)
- Ona dek:** Beni'l-Asfar hurûcundan **ona dek** (Beyit. 4806)
- Ona dek:** **Ona dek** cümle Süryânî dilince söylenirdi söz (Beyit. 1463)
- Şimdiye dek:** Bana tâ **şimdiye dek** kıldın ihsan (Beyit. 4754)
- Şimdiye dek:** İşittin **şimdiye dek** kim ne denlü eyledim tibyân (Beyit. 4758)
- Şubha dek:** Uyumaz idi **şubha dek** sâmdan (Beyit. 1844)
- Yedinci göge dek:** **Yedinci göge dek** andan cenâh-ı Cebrayil bezlâ (Beyit. 2140)
- Yedinci göge dek:** Bu resme **yedinci göge dek** çıkardı onu (Beyit. 679)

3.11.9. "karşı" ile Kurulan Edat Grubu

- Bana karşı:** Beni nice sever çünkim **bana karşı** öper evlâd (Beyit. 4660)
- Bedre karşı:** Çü **bedre karşı** gönderdi kevâkible hilâl Allâh (Beyit. 2084)
- Bedre karşı:** Çü **bedre karşı** gönderdi kevâkible hilâl Allâh (Beyit. 2084)
- Bulara karşı:** **Bulara karşı** yükündü beline bağladı fitrâk (Beyit. 1654)
- Bulara karşı:** **Bulara karşı** yükündü beline bağladı fitrâk (Beyit. 1654)
- Bulara karşı:** Ki kim ola **bulara karşı** dura (Beyit. 4890)
- Cemâlin nûruna karşı:** Şefâat şem'ini yandır **cemâlin nûruna karşı** (Beyit. 3681)
- Hazrete karşı:** Onun için **Hazrete karşı** durur (Beyit. 244)
- Kimin karşı:** Ne bilir **kimin karşı**sına durur işbu kul (Beyit. 2367)
- Onun sadrına karşı:** **Onun sadrına karşı** etti Ömer iltiyâm (Beyit. 4591)

3.11.10. "göre" ile Kurulan Edat Grubu

- A'lâsına göre:** Alçağı **a'lâsına göre** olur (Beyit. 2035)
- Anlayana göre:** **Anlayana göre** ne ibret bu misâle tut sımâh (Beyit. 469)

Kul Mevlâsına göre: Zîra **kul Mevlâsına göre** olur (Beyit. 2035)
Ona göre: **Ona göre** bu âlemde yetişdi (Beyit. 190)
Ona göre: **Ona göre** idi kaddi bu sözü kılma istibdâ' (Beyit. 1320)
Ona göre: **Ona göre** yarağınızı kılın (Beyit. 3881)
Ona göre: **Ona göre** geldi eşbâh-ı beşer (Beyit. 817)
Ser'ına göre: **Ser'ına göre** bulur kişi hakîkatte tarîk (Beyit. 3301)

3.11.11. "değil" ile Kurulan Edat grubu

Allâh değil: **Değildir** ille sensin gîri **Allâh** (Beyit. 1257)
A'râbî değil: Dedi **a'râbî değildir** olamazsın ona mennâ' (Beyit. 3988)
Bayram değil: Dedi **bayram değil** midir buna ad (Beyit. 3407)
Berk değil: Dedi Hak Taâlâ ki bu **berk değildir** velî (Beyit. 4598)
Bu yana değil: Elin uzattı döngil der ki **bu yana değildir** râh (Beyit. 2066)
Diş değil: Kalanı **diş değil** rûhânî idi (Beyit. 2269)
Hod müfârik değil: Sıfât **hod müfârik değil** eylemez infisâm (Beyit. 1812)
Hükmü'llâh değil: Ukâşe dedi kim bu söz **değildir** aslâ **hükmü'llâh** (Beyit. 3945)
Ma'nî değil: Senin hükmünü kimse **ma'nî değil** (Beyit. 3015)
Mecâz değil: Bu sözü hakîkat bilin kim **değildir** **mecâz** (Beyit. 3889)
Menteşâ değil: Mâlikü'l-mülksün ki tütî'l-mülke **digil menteşâ** (Beyit. 2865)
Mestûr değil: Diyâr-ı Şam'da bir yerdir bilenlerden **değil mestûr** (Beyit. 4787)
Müslim değil: Dedi şükr iderven ki **müslim değil** öldüren (Beyit. 4584)
Sana lâıyk değil: Dedi bu hatt-ı şeytandır **sana lâıyk değildir** bu (Beyit. 1635)
Toprak değil: Ben hümâ-yı Hazrettem **toprak değildir** cevherim (Beyit. 3197)
Zeberced zücâc değil: Kim ağ incidendir **değildir** **zeberced zücâc** (Beyit. 2370)

3.11.12. "sonra" ile Kurulan Edat Grubu

Andan sonra: Risâlet çünkim erişti pes **andan sonra** bir yıldan (Beyit. 2056)
Arşdan sonra: **Arşdan sonra** kamudan pâdişâh (Beyit. 254)
Benden son: Ki **benden son** yarattı kıldı al'â (Beyit. 2114)
Benden sonra: Ki **benden sonra** dullâl olmayasız (Beyit. 3413)
Benden sonra: Ki **benden sonra** gelmez bir dahi dîn (Beyit. 3759)
Bu gazâdan sonra: **Bu gazâdan sonra** ayruk sınımadı (Beyit. 3176)

Bu sözden sonra: **Bu sözden sonra** cem' oldular ashab (Beyit. 4155)
Bu sözden sonra: **Bu sözden sonra** etti hoş nasihat (Beyit. 1420)
Bugünden sonra: Kim **bugünden sonra** yok şiddet sana (Beyit. 4103)
Bulardan sonra: **Bulardan sonra** bir nûrânî kandîl (Beyit. 178)
Bulardan sonra: **Bulardan sonra** cismânî ederdî (Beyit. 2273)
Bulardan sonra: **Bulardan sonra** çıktı yüzleri ak (Beyit. 1352)
Bulardan sonra: **Bulardan sonra** geldiler Şuayb Hârûn ile Mûsâ (Beyit. 1479)
Bulardan sonra: **Bulardan sonra** hem Havvâ uruturdu dedi Yâ Rab (Beyit. 1137)
Bulardan sonra: **Bulardan sonra** mü'minler namâzın kıldı fevc ü fevc (Beyit. 4170)
Bulardan sonra: Kılalar bunlar namâzım pes **bulardan sonra** hem (Beyit. 4052)
İki kez sonra: **İki kez sonra** kad kaamet dedi ol (Beyit. 2747)
Ondan sonra: Kim yarattı rûhu **ondan sonra** Hak (Beyit. 250)
Ondan sonra: Pes **ondan sonra** çıkısar Benî'l-Asfar idiser zûr (Beyit. 4786)
Ondan sonra: Pes **ondan sonra** düzüldü kalem levh kürsî arş cennât (Beyit. 211)
Ondan sonra: Pes **ondan sonra** zât ile tecellî eyledi Allâh (Beyit. 2176)
Ondan sonra: Pes **ondan sonra** zâtiyle tecellî eyledi Allâh (Beyit. 2068)
Şimdiden sonra: **Şimdiden sonra** yere battı Kureyş (Beyit. 3235)

3.11.13. "diyü" ile Kurulan Edat Grubu

Âbid deyü: Ki **âbid deyü** verdiler ona ad iştiâr (Beyit 677)
Allâh'ı sevdim diye: Dedi yâ Ahmed şu kim ben **sevdim Allâh'ı diye** (Beyit. 2442)
Cennet ehli diye: Ki **cennet ehli**dir **diye** bu insan (Beyit. 2697)
Cinniler diye: **Cinniler diye** görelim noldu kâr (Beyit. 4995)
Gidicek diye: Dahi mâli yok kim **gidicek diye** el-iyâz (Beyit. 2407)
Kâfir diyü: İki kaşı ortasında yazıla **kâfir diyü** (Beyit. 4929)
Salât verir diyü: Kendi resûlüne geri kendi **verir diyü salât** (Beyit. 4345)
Mü'min diyü: İki kaşı ortasında yazıla **mü'min diyü** (Beyit. 4927)
Ulaştın diyü: Mübârek cismine cismim **ulaştın diyü** söyledim (Beyit. 3962)
Zehrâ diyü: Lakab verdilerdi ki **Zehrâ diyü** zîra ol (Beyit. 4506)

3.11.14. "gayri" ile Kurulan Edat Grubu

Benden gayri: Benim aşkım onu ister ki **benden gayri** sığmaya (Beyit. 4661)

Benden gayri: Dedi kim Rabb'iniz benven ki **benden gayri** yok Allâh (Beyit. 1376)

Bu sözden gâyeri: Ayân etti **bu sözden gâyeri** ol (Beyit. 4149)

Deccâl'den gayri: Velîkin **gayri Deccâl'den** sakınurvan beriyyâtı (Beyit. 4842)

Deccâl'den gayri: Velîkin **gayri Deccâl'den** sakınurvan beriyyâtı (Beyit. 4842)

Halktan gayri: Veyâ **gayri halktan** buyur bana yâ Müsteâz (Beyit. 2413)

Kılıçtan gayri: **Kılıçtan gayri** yoktur nesne aslâ (Beyit. 4148)

Senden gayri: Ki **senden gayri** yoktur halka mevlâh (Beyit. 1347)

Senden gayri: Ki **senden gayri** yoktur halka mevlâh (Beyit. 1347)

3.11.15. "önce / evvel" ile Kurulan Edat Grubu

Bu hakaayıktan evvel: **Hakaayıktanbuevvel** zâhir oldu (Beyit. 4263)

Cemel önce: Erişti uş **cemel önce** Muhammed oldu pes sâdık (Beyit. 2252)

Cümleden evvel: **Cümleden evvel** bana Cebrâil eder insilâk (Beyit. 4049)

Fenâdan ön: **Fenâdan ön** fenâ olgıl komasın hiç eser Allâh (Beyit. 2052)

Meleklerden evvel: Ol kılar **evvel** namâzımı **meleklerden** benim (Beyit. 4050)

Nübüvvetten ön: Bu evlâdı **nübüvvetten ön** idi (Beyit. 1681)

Ona evvel: **Ona evvel** sıfâtiyle tecellî eyledi Allâh (Beyit. 2068)

Senden ön: Ki ben **senden ön** ettim intihâcı (Beyit. 2208)

3.11.16. "dahi" ile Kurulan Edat Grubu

Andan dahi: Pes **andan dahi** etti bu suâli (Beyit. 4219)

Andan dahi: Pes **andan dahi** etti bu suâli (Beyit. 4219)

Belirmeden dahi: Onun adına yazmışam **belirmeden dahi** Nûn Kaaf (Beyit. 1467)

İkisinden dahi: **İkisinden dahi** bizzât mukaddes (Beyit. 4289)

İkisinden dahi: **İkisinden dahi** bizzât mukaddes (Beyit. 4289)

Üçüncü feth-i mutlaktan dahi: Pes **üçüncü feth-i mutlaktan dahi** işit kelâm (Beyit. 3279)

Ümmetinden dahi: Senin **ümmetinden dahi** olısar tâife (Beyit. 2412)

Yarından dahi: Yakın olam ağzın **yarından dahi** ben sana (Beyit. 4453)

3.11.17. "artuk" ile Kurulan Edat Grubu

Bundan artuk: **Bundan artuk** zannımız yok sana gayr (Beyit. 3261)

3.11.18. "ötrü" ile Kurulan Edat Grubu

Andan ötrü: **Andan ötrü** ferd ü fârigdir bilen bu sırrı kim (Beyit. 3303)

Benden ötrü: Şu kim **benden ötrü** mahabbet ede âleme (Beyit. 2345)

3.11.19. "bile" ile Kurulan Edat Grubu

Allâh u melâyik bile: Buyurur anda pes **Allâh u melâyik bile** âmîn (Beyit. 4364)

Ashab bile: İşttiler onu **ashab bile** ağlaştılar cümle (Beyit. 3936)

Ayak bile: Çü baş aza **ayak bile** tayınur (Beyit. 1030)

Âyişe Kübrâ bile: Gele tâ **Âyişe Kübrâ bile** hem Fâtıma Zehrâ (Beyit. 2722)

Azrâil bile: Ağladı hem **bile Azrâil** idüben iltihâs (Beyit. 3782)

Benî İshâk bile: Ki yetmiş bin **Benî İshâk bile** ol şehre erişe (Beyit. 4796)

Bizimle bile: Dedi ki gussa yeme hîç Allâh **bizimle biledir** (Beyit. 2578)

Bunlarınla bile: **Bunlarınla bile** ola cânı gönlü der-meâs (Beyit. 2452)

Cümle ashab bile: **Cümle ashab bile** ağlaştı yüce âvâz ile (Beyit. 3830)

Firiştehler bile: **Firiştehler bile** yurdu mutahhet cismine onun (Beyit. 4165)

Güneşle pertevi bile: **Güneşle pertevi bile** tolinur (Beyit. 1030)

Hüseyn ile Hasan bile: **Hüseyn ile Hasan bile** dediler niçin oldu âs (Beyit. 3933)

İçindeki bile: Eger götüresin onu **içindeki bile** götür (Beyit. 1218)

Kamu ashâb bile: **Kamu ashâb bile** etti idâret (Beyit. 2785)

Kızın bile: Atası ve anası **kızın bile** (Beyit. 2828)

Nazar ettigim bile: Ben ona **nazar ettigim bile** hâzır ola (Beyit. 2360)

Onunla bile: Fenâ mülküne gelmişti **onunla bile** bu erbâ' (Beyit. 1327)

Onunla bile: Onun ağladığın gördüm **onunla bile** ağladım (Beyit. 3434)

Resûlü bile: **Resûlü bile** aldılar koyuna gittiler bî-bâk (Beyit. 1633)

Samâvât ehli mecmûu bile: **Samâvât ehli mecmûu bile** dediler ifdâlâ (Beyit. 2150)

Senin evlâdının bile: Ki boynunda durısardur **senin evlâdının bile** (Beyit. 1232)

Seninle bile: **Seninle bile** ağladım yüreğim oda dağladım (Beyit. 3438)

Sizinle bile: Kabrime **sizinle bile** irgürür (Beyit. 4059)

3.11.20. Diğer Edatlarla Kurulan Edat Grupları

Binden ziyâde: Bindiler **binden ziyâde** Mekke'den çıktı kilâb (Beyit. 2968)

Bu kez: Bağışladı **bu kez** onunu Allâh (Beyit. 2210)

Bu kez: Başını kaldıruban güldü **bu kez** (Beyit. 4076)

Bu kez: Bindi azm etti **bu kez** Haybet gazâsın etmeğe (Beyit. 3222)

Bu kez: Bindi **bu kez** on bin ashâb ile Mekke kasdına (Beyit. 3225)

Bu kez: **Bu kez** aç ağzını şâhâ sunalım şeker-i elfâz (Beyit. 1202)

Bu kez: **Bu kez** Âdem geri Hacc'a götürdü baş ayak azlâ' (Beyit. 1319)

Bu kez: **Bu kez** ağlaştılar cümle muhâcirler ile ensâr (Beyit. 3944)

Bu kez: **Bu kez** Aksâ'ya girdim ben iki rek'at namâz ettim (Beyit. 2070)

Bu kez: **Bu kez** arş üstüne çıktı erişti kaabe kavseyn'e (Beyit. 2146)

Bu kez: **Bu kez** ashab hücûm etti dediler geri dur yoksa (Beyit. 3948)

Bu kez: **Bu kez** azm eyleyip tura gideler (Beyit. 4897)

Bu kez: **Bu kez** Beyt-i Ma'mûr'a kıldık rucû' (Beyit. 568)

Bu kez: **Bu kez** bildi çü buldu bu kadar yol (Beyit. 3504)

Bu kez: **Bu kez** bir at viribidi ki bine misk-i ezferden (Beyit. 925)

Bu kez: **Bu kez** bir güne erildi k'oluptur niceler mağrûr (Beyit. 4771)

Bu kez: **Bu kez** bir Refret-i ahdar döşediler ayağına (Beyit. 2135)

Bu kez: **Bu kez** bu melek arşa eder su'ûd (Beyit. 4385)

Bu kez: **Bu kez** bunda allâmeler bir suâl ettiler (Beyit. 1811)

Bu kez: **Bu kez** cânında gâlib oldu eşvâk (Beyit. 1696)

Bu kez: **Bu kez** çıktı ne kim varsa Medîne kavmi mecmû'u (Beyit. 2608)

Bu kez: **Bu kez** çıktım ikinci âsûmâna (Beyit. 2106)

Bu kez: **Bu kez** çün dilediler kim çıkalar (Beyit. 1608)

Bu kez: **Bu kez** çün zârlığıı gördü ol şâh (Beyit. 52)

Bu kez: **Bu kez** çünkim ayâna geldi ahbâr (Beyit. 2644)

Bu kez: **Bu kez** dedi Osman düşümde buyurdu resûl (Beyit. 4608)

Bu kez: **Bu kez** dinle tefsîr içinden kelâm (Beyit. 591)

Bu kez: **Bu kez** dinlegil kim cehennem nedir (Beyit. 634)

Bu kez: **Bu kez** döndü peykini viribidi (Beyit. 3086)

Bu kez: **Bu kez** döndüler cennete eylediler nazar (Beyit. 754)

Bu kez: **Bu kez** erdi ansızda ol Mus'abı öldüren (Beyit. 3127)

Bu kez: **Bu kez** erdi Sa'd übni Vakkaas ona (Beyit. 1857)

Bu kez: **Bu kez** erdi tecellî zât vücûdun mahv-i mahz etti (Beyit. 2171)

Bu kez: Bu kez etse bize sâyil suâli (Beyit. 4273)
Bu kez: Bu kez eylediler sahâbe kıtâl (Beyit. 3073)
Bu kez: Bu kez eylemedi ayağı karâr (Beyit. 597)
Bu kez: Bu kez geldin geri şâdân dağılmış gussa ve şekvâ (Beyit. 3438)
Bu kez: Bu kez gökte kiralım hep varını (Beyit. 4895)
Bu kez: Bu kez halk âşık oldu cân u dilden (Beyit. 2625)
Bu kez: Bu kez İdrîs'e kondu etti İşrâk (Beyit. 1448)
Bu kez: Bu kez irşâd için ol şâh dedi halka gereğın (Beyit. 3388)
Bu kez: Bu kez kalmadı ömrüne ille üç gün hemîn (Beyit. 4578)
Bu kez: Bu kez kim çıktı rûhu enbiyânın (Beyit. 1350)
Bu kez: Bu kez Mâriye'den İbrâhim oldu (Beyit. 1682)
Bu kez: Bu kez Mikâil'i gönderdi Allâh (Beyit. 1275)
Bu kez: Bu kez nûr inkişâf etti geri nûruna tecmîlâ (Beyit. 2174)
Bu kez: Bu kez Şeybe çaldı onun ayağını erip (Beyit. 3050)
Bu kez: Bu kez vahy kıldı firiştehlere (Beyit. 743)
Bu kez: Bu kez verdi Hak beş yüz ona firişte geri (Beyit. 3026)
Bu kez: Bu kez yer yüzüne gönderdi onu (Beyit. 1042)
Bu kez: Bunlara ilzâm için geldi Ehad lâfzı **bu kez** (Beyit. 3594)
Bu kez: Çü çıktı onun üstüne **bu kez** Cebrâil'i gördü (Beyit. 2136)
Bu kez: Çü geldi ecel geldi Azrâil anda **bu kez** (Beyit. 4530)
Bu kez: Dağıldı sahâbe yerinden **bu kez** harb için (Beyit. 3120)
Bu kez: Dedi **bu kez** kim Âs ibin Vâyil onu berk idelim (Beyit. 2535)
Bu kez: Dedim geldi **bu kez** avret nidâ etti ki dön geri (Beyit. 2075)
Bu kez: Ebû Cehl atın depti meydâna girdi **bu kez** (Beyit. 3052)
Bu kez: Erer **bu kez** celâlınden bevârık (Beyit. 3510)
Bu kez: Erişip kondu **bu kez** açtı fenâ mülke kanat (Beyit. 3356)
Bu kez: Erişti **bu kez** Ka'b gördü resûl oturur (Beyit. 3132)
Bu kez: Erişti **bu kez** Zeyd'übün Hârise (Beyit. 1854)
Bu kez: Erişti sahâbe **bu kez** eylediler himem (Beyit. 3134)
Bu kez: Gel **bu kez** bir söz işit kim şu'le-i deycûr olur (Beyit. 3574)
Bu kez: Geldi **bu kez** bir ankebût ağ gerdi fi'l-hâl kapıda (Beyit. 2561)
Bu kez: Geldi İskender **bu kez** tuttu nizâm (Beyit. 1509)
Bu kez: Gitti İskender Üzeyr erdi **bu kez** (Beyit. 1513)
Bu kez: Halâs ister **bu kez** agyât elinden (Beyit. 3506)

Bu kez: Hitâb etti **bu kez** mahbûb turâba bi'l-lihâzeyni (Beyit. 2662)
Bu kez: İşt Kaf dağının **bu kez** resmini (Beyit. 495)
Bu kez: İşt varsa **bu kez** cânında eşvâk (Beyit. 1332)
Bu kez: İştittin rûh-ı Furkaan'ı **bu kez** bil kalb-i Kur'ân'ı (Beyit. 3562)
Bu kez: Ne kıldı işt **bu kez** ol serveri (Beyit. 595)
Bu kez: Nefsi nûrânî olup oldu **bu kez** kalbine râm (Beyit. 3276)
Bu kez: Nidâ erer **bu kez** Hak'tan ki hep yol doğrudur bana (Beyit. 3525)
Bu kez: Nidâ erer **bu kez** Haktan ki size nice avn edem (Beyit. 3523)
Bu kez: Nidâ erer **bu kez** Hak'tan ki verdim bunları size (Beyit. 3532)
Bu kez: Ömer hazretine pes etti vasiyyet **bu kez** (Beyit. 4568)
Bu kez: Pes **bu kez** bâkî eder erip cemâl-i tal'atı (Beyit. 3674)
Bu kez: Sevinip der **bu kez** el-hamdü'lillâh (Beyit. 3503)
Bu kez: Sutû' etti **bu kez** sırrın içinden nûr-ı tekmîlâ (Beyit. 2170)
Bu kez: Şâd olup katımıza geldi **bu kez** (beyit. 4076)
Bu kez: Şol kadar sevdim **bu kez** kim onu ben (Beyit. 3327)
Bu kez: Yere kodu **bu kez** Âdem yeri yaktı uçup gitti (Beyit. 1392)
Bu kez: Zâhir oldu kalb dahi nûr-ı vilâyetle **bu kez** (Beyit. 3278)
Bular bârî: **Bular bârî** çü gördüler bu hâli (Beyit. 1613)
Gel beri: **Gel beri** ey pîr-i sâlik işbu sırrı dinle kim (Beyit. 355)
İki kez ancak: Melek hüsnünde Cibrîl'i bu gördü **iki kez ancak** (Beyit. 2137)
Şu vaktten beru: **Şu vaktten beru** kim bular bildilerdi beni (Beyit. 2395)

3.12. İsnaat Grubu

Adı meşhûr: Var idi on sahâbe **adı meşhûr** (Beyit. 4712)
Alnı hilâl: Pes mübârek ağzına su aldı ol **alnı hilâl** (Beyit. 3213)
Aslı nâr: Dediler kim İblîsi cinnî idi **aslı nâr** (Beyit. 692)
Aslı sâbit: **Aslı sâbit** idi bitti fer'-i din (Beyit. 1917)
Bağrı yufka: **Bağrı yufka** sözünü kim iştir (Beyit. 3819)
Duâsı mücâb: İkincide âmîn geldi dedi ol **duâsı mücâb** (Beyit. 4418)
Elleri bağlı: Kapımızda zelîl ol dur huzû' et **elleri bağlı** (Beyit. 2664)
Gönlü aru: Kibr ü kin bugz u adâvetten idi **gönlü aru** (Beyit. 1971)

Gönlü gamnâk: Alî geldi evine **gönlü gamnâk** (Beyit. 4207)

Gözü gönlü / cânı bay: Bu söze pes cevap verdi o **gözü gönlü cânı bay** (Beyit. 2242)

Gözü nemnâk: Firâk oduna yanıp **gözü nemnâk** (Beyit. 4207)

Haymeler müşğîn sıfâh: Yaradıldı lâciverdî **haymeler müşğîn sıfâh** (Beyit. 396)

Yüzleri ak: Bulardan sonra çıktı **yüzleri ak** (Beyit. 1352)

Yüzleri enver: Dedi bir kavm gördüm ki vuzûdan **yüzleri enver** (Beyit. 1485)

Yüzleri garrâ: Otuz bin pes firiştehler gelirler **yüzleri garrâ** (Beyit. 3567)

Yüzü ağ: Bu hâlde dost dostuna döyemez bil a **yüzü ağ** (Beyit. 4010)

Yüzü ak: Kim bulardur âhirette **yüzü ak** ehl-i cenâh (Beyit. 402)

Yüzü ak: Kim tutarsa Hak katında **yüzü ak** mevkûr olur (Beyit. 3617)

Yüzü bedr / gözü mâzâğ: Hibetu'llah demek olur **yüzü bedr ü gözü mâzâğ** (Beyit. 1404)

Yüzü bessâm ferah ebhâ: Görem kim ay gibi doğdu **yüzü bessâm ferah ebhâ** (Beyit. 3436)

Yüzü kara: Kamusu **yüzü kara** geldi onlar (Beyit. 1357)

Yüzü nûr: Bu kıtâle baktı çün ol **yüzü nûr** (Beyit. 3334)

Yüzü sulu: Mecmaü'l-âdâb idi mahfî ayân **yüzü sulu** (Beyit. 1992)

Yüzü udlu: Var idi bir sahâbî **yüzü udlu** (Beyit. 2617)

3.13. Genitif, Datif, Lokatif, Ablatif Grupları

3.13.1. Genitif Grubu

Muhammediye adlı eserde ilk beş bin beyitte genitif grubu bulunamamıştır.

3.13.2. Datif Grubu

Akla husûf: Kil tedârük ermeden **akla husûf** (Beyit. 3624)

Ashâba hediye: **Hediye** kanı **ashâba** hem ister armağan ümmet (Beyit. 2480)

Âsîlere işim: Dedi Hak ilm-i sâbıkta budur **âsîlere işim** (Beyit. 1070)

Bana yakın: Gel dedi **bana yakın** yâ Fâtıma (Beyit. 4073)
Başa tâc: Giye takvânın libâsın şer'i **başa tâc** ede (Beyit. 400)
Başına tâc: Felekler **başına tâc** oldu esnâ (Beyit. 21)
Buna ad: Dedi bayram değil midir **buna ad** (Beyit. 3407)
Buna ad: Dedi Mekke demezler mi **buna ad** (Beyit. 3404)
Buna ad: Dedi zü'l-hicce değil mi **buna ad** (Beyit. 3401)
Cüdde'ye yakın: **Cüdde'ye** vardılar **yakın** andan tarîka girdiler (Beyit. 2576)
Dertli cânıma tabîb: Kim sen idin **dertli cânıma tabîb** (Beyit. 3790)
Gınâya senâya cedîr: Pes oldur **gınâya senâya cedîr** (Beyit. 505)
Göge yakın: Çıkarmış idi **göge yakın** ayân (Beyit. 3008)
Göge mi'râc: Otuz dört kez ediptir **göge mi'râc** (Beyit. 2268)
Habîbu'llâha lâıyk / ol makaama in'irâc: Pes **Habîbu'llâha lâıyk ol makaama in'irâc** (Beyit. 358)
Hakk'a âsî: Kaçan kim ola **Hakk'a âsî** bir il (Beyit. 501)
İlme tâlib: Cevab budur sana ey **ilme tâlib** (Beyit. 2277)
Mâzîye gussa / müstakbele irtiyâh: Ne **mâzîye gussa** ne **müstakbele irtiyâh** (Beyit. 2377)
Medîne'ye yakın: **Medîne'ye yakın** erdi nüzûl etti o âlî-câh (Beyit. 2590)
Ona ad: Dediler kim belî budur **ona ad** (Beyit. 3401)
Ona benzer: Letâfette **ona benzer** ne cevher var ne hod a'râz (Beyit. 3951)
Ona nisbet: Şöyle kim büyüdü gökler **ona nisbet** halkadır (Beyit. 267)
Uluya ta'zîm / kiçiğe merhamet: **Uluya ta'zîm kiçiğe merhamet** (Beyit. 2011)

3.13.3. Lokatif Grubu

Delâlette muvâfıklar: Derildi dört münâfıklar **delâlette muvâfıklar** (Beyit. 2725)
Dilde sebât: Salavât üzre kişi bulsa kaçan **dilde sebât** (Beyit. 4368)
Gönülde hass / sırrında sâhib: **Gönülde hass** idi **sırrında sâhib** (Beyit. 1678)
Günde bin kez: Ki her kim bana **günde bin kez** salavât ede (Beyit. 4398)
Günde bir aylık: Olurdu **günde bir aylık** kadar tutar idi kuvvet (Beyit. 1630)
Günde gün: **Günde gün** etti terakkî olısar sâhib-kırân (Beyit. 1876)
Günde gün: **Günde gün** hüsnün ziyâde eyledi (Beyit. 861)
Günde gün: Yüzünde berk ederdi nûr olurdu **günde gün** e'zâf (Beyit. 1460)
Günde on kez: Digil **günde on kez** ki bu sözü yâ Hayy ü yâ (Beyit. 4448)

Günde yetmiş bin: İner **günde yetmiş** binanda melekler yere (Beyit. 4592)
Günlerde bir gün: Ki berk urdu **günlerde bir gün** bihişt-i semân (Beyit. 4596)
Günlerde bir gün: Meger **günlerde bir gün** emr-i takdîr (Beyit. 32)
Günlerde bir günde: Çü yaşı on iki oldu meger **günlerde bir günde** (Beyit. 1652)
Hazrette makbûl: Ki cennet ehlidir **hazrette makbûl** (Beyit. 2698)
İlm içinde feylesûf: Gel beru ey **ilm içinde feylesûf** (Beyit. 3624)
İlm ü cism arasında nüzûl: Ya'ni **ilm ü cism arasında nüzûl** (Beyit. 807)
Yürekte od / gözümde yaş / başımda hâk / elimde yel: **Yürekte od gözümde yaş başımda hâk elimde yel** (Beyit. 3684)

3.13.4. Ablatif Grubu

Altın gümüşten dağ: Hem Allâh keylesin i'tâ sana **altın gümüşten dağ** (Beyit. 4002)
Altından binâ: Urdu Firdevs'e çü **altından binâ** (Beyit. 305)
Anadan müşfik: Kim **anadan müşfik**am ben sana etmekte ilâc (Beyit. 3799)
Arabdan yig: **Arabdan yig** eger millet olaydı (Beyit. 2711)
Benden velî: Derdi Yûsuf ag idi **benden velî** ben şîrinem (Beyit. 1964)
Berkten nişân: Ki cennette hergiz belirmezdi **berkten nişân** (Beyit. 4597)
Bir ayaktan bir ayağa: **Bir ayaktan bir ayağa** otuz bin yıl segirtse at (Beyit. 226)
Bu iki tâîfeden biri: **Bu iki tâîfeden birin** sana kılma şitâb (Beyit. 2969)
Bundan ahsen / bundan efdal: **Bundan Ahsen bundan efdal** bâ-edeb (Beyit. 889)
Bundan yig: Ki **bundan yig** sana kimse ebed hiç binmeyiserdir (Beyit. 2063)
Can kızından biri: Nikâh eyledi **can kızından birin** (Beyit. 664)
Cevâhirden yapı: Cümle altından **cevâhirden yapı** (Beyit. 316)
Cümlesinden yeg: **Cümlesinden yeg** sever Allâh onu (Beyit. 457)
Gönülden râzî: Kim ona olası **râzî gönülden** (Beyit. 2777)
İki nurdan satır: **İki nurdan satır** ederdi işrâk (Beyit. 3954)
Kamerden ak: O din mi'mârı yüzü **ak kamerden** (Beyit. 4215)
Kamu ümmetten eşref: Husûsâ ümmeti onun **kamu ümmetten eşref**tir (Beyit. 2811)
Kamudan a'lem: **Kamudan a'lem** idi a'ref ahmâ (Beyit. 29)
Kamudan efdal: Resûlu'llâh **kamudan efdal** idi (Beyit. 4293)

Kamusundan âlî: **Kamusundan âlî** Cebrâîl idi (Beyit. 456)
Kamusundan esfel: **Kamusundan esfel** durur Hâviye (Beyit. 643)
Kızıl altından murassa': **Kızıl altından murassa'** lülü tâc (Beyit. 882)
Lülü-yi ebyazdan cemîl: Vaz'ını **lülü-yi ebyazdan cemîl** (Beyit. 301)
Misk-i ezferden cevâhir: Turâbı **misk-i ezferden cevâhirdi** gül ü lâla (Beyit. 2145)
Misk-i ezferden senâ: Pes Karâr'a **misk-i ezferden senâ** (Beyit. 306)
Mu'cizâtından biri: **Mu'cizâtından birisi** bu kim ay (Beyit. 2818)
Senden sevgilim: Habîbimsin ki **senden sevgilim** yok (Beyit. 2321)
Sütten ak / baldan tatlı: Suyu **sütten aktır** tadı **tatlıdır baldan** (Beyit. 3906)
Şekkerden ahlâ: Pes indi nâkadan derhâl o **şekkerden** sözü **ahlâ** (Beyit. 3434)
Tırnaktan libâs: Evvelâ giydirdi **tırnaktan libâs** (Beyit. 871)
Uçmaktan libâs: Sâniyen giydirdi **uçmaktan libâs** (Beyit. 871)
Zümürüdden mücevherler: İki kapısı var idi **zümürüdden mücevherler** (Beyit. 1304)

3.14. Fiil Grubu

3.14.1. "-mak / -mek" Ekleri İle Kurulan Fiil Grupları

Adn'e girmek: **Adn'e girmek** ister isen sâdık ol (Beyit. 383)
Âhir olmağ: Bil ki bir sâat kalıptır ömrün **âhir olmağ**a (Beyit. 4084)
Bana ölmek: Çü eyle geldi bu gelmek saâdetdir **bana ölmek** (Beyit. 4684)
Başlar kesmeğ / kan dökmeğ: Gelmedi illâ ki **başlar kesmeğ**e **dökmeğ**e kan (Beyit. 1887)
Beni sevmeğ: Ki yâ Ahmed oldur **beni sevmeğ**e iftitâh (Beyit. 2374)
Beni vermek: Şu vaktin ki sana **beni vermek** istediler (Beyit. 4518)
Bin kez urmak: Kılıç ile **bin kez urmak**çadır ol ey mâh-rû (Beyit. 4107)
Bin yıl demek: Ya'ni **bin yıl demek** olur dedi ol (Beyit. 4984)
Bu ağlamak: Bular **bu ağlamak**tayken bir âvâz erdi kapıdan (Beyit. 4186)
Bu sözü işitmeğ: Buyurdu **bu sözü işitmeğ**e bağla rikâb (Beyit. 4403)
Cân kavmini yaratmak: Çü **yaratmak** istedi **cân kavmini** (Beyit. 659)

Cemâlin görmeğ: **Cemâlin görmeğ** ol zât edinmiştir onu mir'ât (Beyit. 2791)

Dâvûd'ı görmek: Dahi kim ki **Dâvûd'ı görmek** dilerse eger (Beyit. 4631)

Dil ile söylemek: Pes **dil ile söylemek**lik şartıdır ikrâr-ı Hak (Beyit. 3631)

Dostuna erişmek: Çünkü **erişmek** diledin **dostuna** (Beyit. 4042)

El uzatmak: **El uzatmak** diledi ona Âdem (Beyit. 963)

Enbiâyı götürmek: Ki zîrâ **enbiâyı** hiç **götürmek** yok i rûh-efzâ (Beyit. 4171)

Fıkr ile al etmek: Ne **etmek** gerektir bu tedbîre **fıkr ile al** (Beyit. 1717)

Geri dönmeğ: **Geri dönmeğ**i eyledi ihtimâm (Beyit. 3099)

Geri etmek: Hem **geri etmek** yerinde olmamıştı hîç fenâ (Beyit. 2883)

Göğ çıkmağ: **Göğ çıkmaktan** oldu külli matrûd (Beyit. 1605)

Gusl kılmak: Şu denli yazmışam sana sevâbı **gusl kılmaktan** (Beyit. 1141)

Habîb olmağ: Pes **habîb olmağ**a layık ol ola (Beyit. 2030)

Hak kelâmın yazmağ: **Hak kelâmın yazmağ**a ger yer ü gök menşûr olur (Beyit. 3600)

Hakk Âdem'i yaratmak: Çü **yaratmak** istedi **Hakk Âdem'i** (Beyit. 731)

Halini bilmek: **Halini bilmek** diler idi resûl (Beyit. 2906)

Haramlar işlemek: Hem **haramlar** bellidir kim **işlemek** mahtûr olur (Beyit. 3610)

Haybet gazâsın etmeğ: Bindi azm etti bu kez **Haybet gazâsın etmeğ**e (Beyit. 3222)

Helâl istemek: Dokuzu **helâl istemektir** k'ideler nisâr (Beyit. 2420)

Heman tutmak: Beyân etti **heman tutmak** gerektir (Beyit. 3427)

Hendeğ kazmağ: Geldik imdi **hendeğ kazmağ**a meşgul oldular (Beyit. 2873)

Hendeğ kazmağ: **Hendeğ kazmağ**a oldular tutaş (Beyit. 2838)

Hibetu'llah dimek: **Hibetu'llah dimek** olur yüzü bedr ü gözû mâzâğ (Beyit. 1404)

İbrâhîm'i görmek: Dahi kim ki **İbrâhîm'i görmek** isterse ol (Beyit. 4629)

İclâl etmeğ: Hem resûlu'llâhı **iclâl etmeğ**e bî-ihticâb (Beyit. 2976)

İdris'i görmek: Dahi **İdris'i görmek** isterse hem rif'atın (Beyit. 4627)

İfhâm etmek: Dahi deccâli **ifhâm etmek** için (Beyit. 4299)

İlâc etmek: Kim anadan müşfikam ben sana **etmekte ilâc** (Beyit. 3799)

İlzâm etmek: Dahi küffârı **ilzâm etmek** için (Beyit. 4299)

İsmin ef'âlin sıfatın görmeğ: **İsmin ef'âlin sıfatın görmeğ**e (Beyit. 363)

İttisâl olmağ: Vesîle benem **olmağ**a rahmete **ittisâl** (Beyit. 4460)

Kâfiri sîmağ: **Kâfiri sîmağ**a oldu üstüvar (Beyit. 3340)

Karâr etmeğ: Pes onu **karâr etmeğ**e kodu su üstüne (Beyit. 617)

Karâr etmek: Ger **karâr etmek** dilerse eyle can dil iltihâs (Beyit. 275)

Kelîm olmağ: Ey nice Mûsâ kilim giydi **Kelîm olmağ** için (Beyit. 3191)

Kemâl almağ: Dahi Îsâ **kemâl almağ** içindi (Beyit. 4298)

Kendi zâtın görmeğ: Hak Taâlâ **kendi zâtın görmeğ**e (Beyit. 363)

Kısâs etmek: Dedi ister resûlu'llâh **kısâs etmeklik** için hâs (Beyit. 3931)

Kimden almak: **Kimden almak** ister isen mülk senin sensin Hudâ (Beyit. 2866)

Künhünü bilmek: Zâtına hod akl erişmez **künhünü bilmek** muhâl (Beyit. 3194)

Mûsâ'yı görmek: Dahi kim ki **Mûsâ'yı görmek** dilerse dedi (Beyit. 4630)

Na'l ü libâs giymek: Siyyemâ **na'l ü libâs giymekte** yâ alsa vuzû (Beyit. 1988)

Ne gelmek: **Ne gelmek**tir ki geldi müctebâ pes (Beyit. 2103)

Ne kızmak: Dedi Selman bunda **ne kızmak** gerek (Beyit. 2837)

N'itmek: Dediler kim yâ resûlu'llâh susuz **n'itmek** gerek (Beyit. 3213)

Nuh'u görmek: Dahi **Nuh'u görmek** diler ise hem da'vetin (Beyit. 4628)

Oğlan doğurmak: Dahi **oğlan doğurmaktan** ki bilmez onu hiç dabbât (Beyit. 1141)

Ol gün sürme dürtünmek / Yezîd'e benzemek: Pes **ol gün sürme dürtünmek** Yezîd'e benzemeklik'tir (Beyit. 4688)

Ona binmek: Çü **binmek** istedim **ona** çekindi almadı sâkin (Beyit. 2062)

Ona ölmek: Çün efdaldır **ona ölmek** yaraşmaz (Beyit. 4136)

Onu görmek: **Onu görmeklik** için etti İkbâl (Beyit. 2678)

Onu görmek: Ukâşe **onu görmekliğ**e vardı (Beyit. 3953)

Per ü bâl açmak: İşitene vâcibdir **açmak** ona **per ü bâl** (Beyit. 4466)

Resûlü yumağ: **Resûlü yumağ**a geldiler ashab (Beyit. 4155)

Sadek kılmak: **Sadek kılmak** için kıldı teferrûc (Beyit. 1672)

Salavât ayıtmak: **Salavât ayıtmak** işitene vâcib durur (Beyit. 4465)

Selâmet olmak: Ger **selâmet olmak** istersen ona kıl iltihâs (Beyit. 274)

Sevrin altında pes durmağ: Serâyı kodu **sevrin altında pes durmağ**a (Beyit. 626)

Sıla etmek / erhâma ulaşmak: **Sıla etmek**tir üçüncü kim **erhâma ulaşmak**tır (Beyit. 3467)

Şehre bir hendek kesip kazmak: **Şehre bir hendek kesip kazmak** gerek (Beyit. 2837)

Tasdîk eylemek: Asl-ı îmân onu **tasdîk eylemek**tir kalb ile (Beyit. 3631)

Tavâf etme: Râzı olmadı Kureyş bu yıl **tavâf etmes**ine (Beyit. 3211)

Ta'zîm etmeğ: İndi anda bin melâyik dîni **ta'zîm etmeğ**e (Beyit. 2976)

Tenini titremek: **Tenini titremek** tuttu heman dem (Beyit. 1015)

Terk-i mâlâya'ni kılmak: **Terk-i mâlâya'ni kılmak** hüsn-i islâmdan dedi (Beyit. 3618)

Vucûda gelmek: Kaçankim cümle-i a'yân **vucûda gelmek** istedi (Beyit. 95)

Yahyâ'yı görmek: Dahi kim ki **Yahyâ'yı görmek** dilerse dedi (Beyit. 4634)

Yerleri götürmeg: **Götürmege yerleri** kaadir melek (Beyit. 593)

Yüzünü görmek: **Yüzünü görmek** dilersen kıl onunçün ihtirâs (Beyit. 279)

Zâlimlerle derilmek: Ki **zâlimlerle derilmek** hatâdır ömredir ifsâd (Beyit. 4684)

Zekeryâ'yı görmek: Dahi kim ki **görmek** dilerse **Zekeryâ'yı** ol (Beyit. 4633)

Ziyâret etmeğ: Bindi pes ashâb ile Ka'be **ziyâret etmeğ**e (Beyit. 3209)

Ziyâret etmeğ: Kim **ziyâret etmeğ**e mi eyledin bana revâc (Beyit. 3794)

3.15. Partisip Grubu

3.15.1. Geniş Zaman Partisip Ekleri "-an / -en" İle Kurulan Partisip Grupları

Âdem'le Havvâ'yı vücûda atan: **Atan Âdem'le Havvâ'yı vücûda** (Beyit. 4028)

Allâh'a erenler: Onunla erer **Allâh'a erenler** (Beyit. 4265)

Allâh'a varanlar: Onunla varır **Allâh'a varanlar** (Beyit. 4265)

Anda varan: Ki zîrâ **anda varan** kaldı mahcûb (Beyit. 4752)

Anım olan: Resûlu'llâh diledi kim **selâmı anım olan** Hakk'ın (Beyit. 2149)

Ansızın gören: **Ansızın gören** ederdi heybeti (Beyit. 1955)

Arşı götüren: **Arşı götüren** melâyik ağıladı feryâd edip (Beyit. 3782)

Bâkî olan: İşit bunda **olan bâkî** kelâmı (Beyit. 2267)

Bana hamd eyleyen: Budur evvel **bana hamd eyleyen** kul (Beyit. 1244)

Bana ümmet olan: **Bana ümmet olan** şoldur ki dâyim (Beyit. 61)

Beni seven / sözüm aydan işiden: **Beni seven sözüm aydan işiden** (Beyit. 65).

Beni seven: **Beni seven** benim ile kopısar (Beyit. 64)

Beni uran: Ki zîrâ kim **beni uran** resûlu'llâh idi reyyâz (Beyit. 3945)

Benim diyen: Şarka garba **benim diyeni** gör (Beyit. 4331)

Berk uran: Onun na'li tasmaşının nûrudur **berk uran** (Beyit. 4599)

Bir kat'-ı rahm eden: Bir kat'-ı rahm edendir yâ Mucîb yâ Müstegâs (Beyit. 293)

Bir kez gelen: Ki bir kez gelen geri gelmez ebed (Beyit. 589)

Bir kez içen: İçen bir kez ayruk susamaz dedi fahr-i nâs (Beyit. 3906)

Birisi kovkovlayan: Birisi kovkovlayandır yâ Rakîb yâ Müstegâs (Beyit. 292)

Bizden ölen: Bizden ölen bula cennette sevâb (Beyit. 3163)

Bu kitabdan anlayanlar: Bu kitabdan anlayanlar cümle âlem ilmini (Beyit. 4935)

Bu mübârek alnın üzre dizilen: Bu mübârek alnın üzre dizilen terler nedir (Beyit. 4093)

Bu sırrı bilen: Andan ötrü ferd ü fârigdir **bilen bu sırrı** kim (Beyit. 3303)

Buna gelen: Buna gelen benim dedi gitti (Beyit. 4332)

Bunda Bilenler: Bilenler bunda böyle dedi akvâl (Beyit. 4808)

Bunları öldüren: Kim Allâh idi **bunları öldüren** (Beyit. 3088)

Bunları tutan: Bunları tutanları tutmaya aslâ nâr-ı Hak (Beyit. 3651)

Bunu seven: Bunu seven sever Hakk'ı pes onu sevdiler evtâd (Beyit. 4672)

Cânânı bilenler: Bulurlar onda **cânânı bilenler** sırr-ı ebhâdan (Beyit. 3715)

Râyât diken: Âlem-i cefr (-i) ceberûta **diken** oldur **râyât** (Beyit. 4350)

Ehl-i sünnet cemâat olan: Bu söz ehl-i sünnet cemâat olanındur (ur) (Beyit. 4561)

Cemîi âlemin ilmin bilen: Cemîi âlemin ilmin bilen sen (Beyit. 935)

Dalâlet yoluna gidenler: Dalâlet yoluna gidenler gelir (Beyit. 3064)

Devr eyleyen: Kanı müşg-bâr üzre **devr eyleyen** zülfünü (Beyit. 4540)

Doksan gelen: Dahi cinni mü'minde **doksan gelen** (Beyit. 3080)

Duâlar dileyen: Budur evvel **duâlar dileyen** kul (Beyit. 1244)

Dün namâzını kılanlar: Onu ancak **dün namâzını kılanlar** bileler (Beyit. 4949)

Ehl-i îmân olan: Pes evvel budur **ehl-i îmân olan** (Beyit. 1789)

Emr ü nehy edenler: Dediler kim **emr ü nehy edenler**indir ol makaam (Beyit. 399)

Emr ü nehy edenler: Emr ü nehy edenlerindir bu makaam (Beyit. 319)

Enbiyâya kıyan: Dahi katl edip **enbiyâya kıyan** (Beyit. 648)

Evvel inen: Kim evvel inen Fâtiha sûresidir benâm (Beyit. 1795)

Evvel kılınan: Dediler bu durur **evvel kılınan** cum'ateclîlâ (Beyit. 2595)

Fenâ olan: Ne bilsin pes **fenâ olan** kişi ism-i müsemmâdan (Beyit. 3711)

Feyz-i vilâyet kılan: İnâyettir **kılan feyz-i vilâyet** (Beyit. 3500)

Gül-izâr üzre dizen: Kanı **gül-izâr üzre dizen** gül-i şâhisâr (Beyit. 4540)

Haddâ atan: Ki tâ **haddâ atan** Âdem gelüben isteye a'tâf (Beyit. 4017)

Hak'ı nefy edenler: **Hak'ı nefy edenler** zenâdık girer (Beyit. 644)

Hakîm kılan: **Hakîm** sen nice dilerse **kılan** sen (Beyit. 935)

Hak'tan korkmayan: Ki **Hak'tan korkmayan** olmaz müsülman (Beyit. 1180)

Hamr içen / zinâ eden: Biri **hamr içen** biri **eden zinâ** isrâr edip (Beyit. 292)

Hayr eden: **Hayr eden** Allâh'ına seyr eyleye (Beyit. 262)

Hilâf eyleyen: **Hilâf eyleyenler** bulısar azâb (Beyit. 3021)

Hükm iden: Budur Bahr-i Mescûr'a kaayim olup **hükm iden** (Beyit. 554)

Hüttâf söyleyen: Kelîmu'llâh idi Mûsâ değildi **söyleyen hüttâf** (Beyit. 1479)

Iglâk eden: Kapısın **ıglâk eden** bulsun aman (Beyit. 3244)

İbtâl eden: Çünkü tahkîk oldu Hak bâtılları **ibtâl eden** (Beyit. 1893)

Îcâd eden: Pes onu **îcâd eden** vâcibliğe maksûr olur (Beyit. 3584)

İhfâz kılan: Ben evlâyem kim edesiz ki sâdıkvân **kılan ihfâz** (Beyit. 2487)

İhtirâs kılan: Bu resme kılar ahret çün **kılan ihtirâs** (Beyit. 2357)

İkilik kılan: **İkilik kılan** kişinin içi dışı kûr olur (Beyit. 3623)

İlkaa eyleyen: Çıkıp bulmadılar kimdir bu sözü **eyleyen ilkaa** (Beyit. 4190)

İnfisâl etmeyen: Kim akreb olam sana hîç **etmeyen infisâl** (Beyit. 4456)

İnhidâm kılan: Ömer dedi kimdir **kılan** ömrümü **inhidâm** (Beyit. 4582)

İntizâm kılan: Elâ ey kerâmât ilinde **kılan intizâm** (Beyit. 4545)

İstîkaaz eden: Dahi cennet veren size sevâba **eden istîkaaz** (Beyit. 2488)

İ'zâz eden: Budur dördüncü benven **eden i'zâz** (Beyit. 2293)

Ka'be setrini tutan: **Ka'be setrini tutan** bulsun aman (Beyit. 3244)

Kadrini bilen: Gel ey söz **kadrini bilen** işit cân u gönûlden sen (Beyit. 3731)

Kâfir olanlar: Ve illâ intikam edem bana **kâfir olanlardan** (Beyit. 1377)

Kâmilü'l-îmân olanlar: **Kâmilü'l-îmân olanlar** oldular ahrâr-ı Hak (Beyit. 3640)

Kan eyleyen / zulm eden: Kodu **kan eyleyeni zulm edeni** hatta ona (Beyit. 3380)

Kasr u tâk seyr kılan: Gel beru ey cân ilinde **seyr kılan kasr u tâk** (Beyit. 1541)

Katı çok yazanlar: **Katı çok yazanlar** iki kişi idi velî (Beyit. 4493)

Kebâyir eden: Bu ol ev durur kim **kebâyir eden** (Beyit. 655)

kendüzini Bilen: **Bilen kendüzini** oldur ki gözgüye nazar eder (Beyit. 2801)

Kibr eyleyen: Kanı **kibr eyleyen** İblis kanı göster Semûd u Âd (Beyit. 4690)

Kulluk eden: Dahi **kulluk eden** sahâbe ricâl (Beyit. 4481)

Kuvvet veren: Dedi candır bu cisini diri tutup **veren kuvvet** (Beyit. 991)

Küfr ile giden: Cehennem oduna yana cihandan **küfr ile giden** (Beyit. 3725)

Lezzât alan / serrâ bulan: Hakaayıktır **alan lezzât** bu tevhîd'den **bulan serrâ** (Beyit. 3559)

Mahv olan: Ki zîrâ **mahv olan** kişi bu âlemden haber bilmez (Beyit. 3710)

Meâşir olan: Dedi ey müselmanlara siz **meâşir olan** (Beyit. 3844)

Mesrûr olan: Eyâ devlet sarâyının serîrinde **olan mesrûr** (Beyit. 4757)

Meşhûr olan: Kemâl-i lûtf ile **meşhûr olan** sen (Beyit. 3519)

Muhibb olan: **Muhibb olan** olur mahbûba mashûb (Beyit. 4752)

Muzâf olan: **Muzâf olan** budur ol ism-i zâta (Beyit. 119)

Mülkünü veren: Ya'ni kime diler isen **mülkünü** sensin **veren** (Beyit. 2866)

Mürselîne yalan diyen: Dahi **mürselîne yalandır diyen** (Beyit. 648)

Müsûlmân olan: Resûlün elinde **müsûlmân olan** (Beyit. 1789)

Nakl eden: İşit pes **nakl eden** onu nitedir avd-i cismânî (Beyit. 4772)

Nûr olan: Serâser kâyinâta **nûr olan** sen (Beyit. 3519)

Nübüvvet tâcına bürhân olan: **Nübüvvet tâcına bürhân olan** ol (Beyit. 2704)

Ol eazz-i kirâm gelen: Ki Cebrâil idi **gelen ol eazz-i kirâm** (Beyit. 1793)

Ol mahv-ı vücûd eden: Bunda **ol mahv-ı vücûd eden** olur tayyâr-ı Hak (Beyit. 3660)

Ol mâli alanlar: Koyalar geri **ol mâli alanlar** (Beyit. 4803)

Ol Mus'abı öldüren: Bu kez erdi ansızda **ol Mus'abı öldüren** (Beyit. 3127)

Ol Mus'ab'ı öldüren: Pes **ol Mus'ab'ı öldüren** sandı onu resûl (Beyit. 3130)

Onda çıkarmayan: **Çıkarmayan** kalasız **onda** bâkî (Beyit. 2300)

Onu gören: Bir kez **onu gören** olmaz idi aslâ kaygulu (Beyit. 1964)

Onu okuyan: Dinle pes **onu okuyan** nicesi mağfûr olur (Beyit. 3595)

Onun sözün tutan: Kim **onun sözün tutan**ın devleti mansûr olur (Beyit. 3605)

Ömrü zâyî' eyleyenler: **Ömrü zâyî' eyleyenler** sonucu mesbûr olur (Beyit. 3618)

Özü yüzü olan: **Özü yüzü olan** sadren ve bedrâ (Beyit. 66)

Rahmet veren: İbâdet edeler bana edem **rahmet veren** a'vâz (Beyit. 1053)

Resûl ile kalan: Kimse kalmadı **resûl ile kalan** (Beyit. 3320)

Resûlünü tekzîb edenler: **Resûlünü tekzîb edenler** gelir (Beyit. 3064)

Risâlet tahtına sultân olan: **Risâlet tahtına sultân olan** ol (Beyit. 2704)

Rivâyet edenler: **Rivâyet edenler** dedi dört makaal (Beyit. 569)

Rûh-ı mesâyil olan: Delâyildir **olan rûh-ı mesâyil** (Beyit. 4226)

Sagâyir eden: Bağışlanmaz ise **sagâyir eden** (Beyit. 655)

Salât etmeyen: Ayıttı anılsam **salât etmeyen** (Beyit. 4438)

Salavât eden: Sevâbı **salavât edene** gider (Beyit. 4396)
Sâlih olan: Ya'ni îman getirip **sâlih olan** buldu felâh (Beyit. 407)
Sana çok salavât eden: Ona girmez illâ **sana çok salavât eden** (Beyit. 4408)
Sana çok salavât veren: **Sana çok salavât veren** görmeye hiç itâb (Beyit. 4408)
Seni bilen bulan: **Bilen bulan** geri sensin **seni** sen (Beyit. 1044)
Seni görmeyen: Ayıttım kim ola **seni görmeyen** (Beyit. 4437)
Sizden ölen: **Sizden ölen** göre tamuda azâb (Beyit. 3163)
Sonra gelen: Velî **sonra gelen** etti ederiz etme istib'âd (Beyit. 4667)
Sonra gelenler: Diye **sonra gelenler** kurumuş su (Beyit. 4893)
Sözüm işitmeyen: **Sözüm işitmeyene** söylesinler (Beyit. 3418)
Tahalluk eden: Biriyle **tahalluk eden** eyleye igtinâm (Beyit. 4548)
Tahrîr eden: Gel ey hüsn-i takrîri **tahrîr eden** (Beyit. 1863)
Takvâ eden: Hak Taâlâ buyurur **takvâ edendir** olunuz (Beyit. 3622)
Tâlib metâlib olan: Merâtibdir **olan tâlib metâlib** (Beyit. 107)
Tasvîr eden: Tasavvurda tasdîki **tasvîr eden** (Beyit. 1863)
Tatlı ölen: Ölümün acısı vardır **tatlı ölen** bahtulu (Beyit. 4111)
Ta'zîm eden: Çün onu **ta'zîm eden** Allâh ola (Beyit. 1928)
Tefâsir ü ehâdis içre denen: **Tefâsir ü ehâdis içre denen** (Beyit. 2278)
Terkin uranlar: Bunda olcân u cihan **terkin uranlar** erişir (Beyit. 3660)
Tevbe eyleyenler: **Tevbe eyleyenlerindir** iş bu bab (Beyit. 317)
Toprağı atan: Hakîkatte benven **atan toprağı** (Beyit. 3090)
Toprağı tutan: Ki sûrette sensin **tutan toprağı** (Beyit. 3090)
Ulûm Bilenler: Onu böyle dedi **bilenler ulûm** (Beyit. 658)
Var diyen: Zîra yoktur cinsi misli **var diyen** makhûr olur (Beyit. 3578)
Yeksân gelen: Melâyikde üç bindi **yeksân gelen** (Beyit. 3080)
Yüzümü gözleyen: **Yüzümü gözleyen** ıyden ve kadrâ (bt. 65).
Ziyân etmeyenler: Bulardır **ziyân etmeyenler** cihanda hemîn (Beyit. 3891)

3.15.2. Geçmiş Zaman Partisip Ekleri "dık / dik / -duk / -dük / -tık / tik / -tuk / tük" İle Kurulan Partisip Grupları

Ayağı bastığı: **Ayağı bastığı** taşlar muazzez tâc-ı Kısra'dan (Beyit. 3452)
Bir hâs kulu tapmadığıyçün: Ana **bir hâs kulu tapmadığıyçün** (Beyit. 1183)
Bir kez sözünü tutmadığıyçün: Ki **bir kez sözünü tutmadığıyçün** (Beyit. 1183)

Bu âyet Mustafâ'ya indiğinde: Bu âyet indiğinde Mustafâ'ya (Beyit. 2780)
Cennetlerinde düzdüğü: Kanı ol **cennetlerinde düzdüğü** türlü naîm (Beyit. 472)
Cihanda durduğun mikdâr: Amel kıl dedi dünyâçün **cihanda durduğun mikdâr** (Beyit. 3699)
Bu anası gördüğü / ervâh gördüğü: Bu anası gördüğüdür kanı ervâh gördüğü (Beyit. 1560)
Hiç işittiğiniz: Buyurdu pes resûlu'llâh **hiç işittiğiniz** var mı (Beyit. 4793)
İlmini niteydiğin: Yâ hakîkat **ilmini niteydiğin** (Beyit. 252)
İttihâz ettiğin: Bilip ağladı kendüyi **ettiğin ittihâz** (Beyit. 3861)
Kardaşım Yûsuf dediğin: **Kardaşım Yûsuf dediğin** söyleyem (Beyit. 3264)
Mustafâ'nın geldiğini: İşitti **geldiğini Mustafâ'nın** (Beyit. 2620)
Nehhâz ettiğin: Bıraktılar Cezîreye ki bulsun **ettiğin nehhâz** (Beyit. 1056)
Ol dediğim: **Ol dediğim** et gönüldür bilmeyen memkûr olur (Beyit. 3616)
Ona nazar ettiğim: Ben **ona nazar ettiğim** bile hâzırola (Beyit. 2360)
Onun ağladığın: **Onun ağladığın** gördüm onunla bile ağladım (Beyit. 3434)
Ulular gittiği: **Ulular gittiği** yolca gidelim (Beyit. 3471)
Yüzün bize tuttuğun: Ki **yüzün bize tuttuğun** görevüz (Beyit. 2776)
Zikr ile okuduğu: **Okuduğu zikr ile** âyât ola (Beyit. 326)

3.16. Gerundium Grubu

3.16.1. "-ıp / -ip / -up / -üp / -uban / -üben" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları

Âbâd olup: Hurrem oldu cân u dil **âbâd olup** (Beyit. 3248)
Âbid oluban: Tâ ki bir kul **âbid oluban** giye zühde libâs (Beyit. 2434)
Âdem cihâna gelip: **Gelip** rahmet benî **Âdem cihâna** (Beyit. 1622)
Âdem gelüben: Ki tâ haddâ atan **Âdem gelüben** isteye a'tâf (Beyit. 4017)
Adını verip / Bahr-i Mescûr intikâd edip: **Adını verip Bahr-i Mescûr edip** intikâd (Beyit. 548)
Afv edip: Ol onları **afv edip** eder duâ hayr ile (Beyit. 3142)

Ağzından çıkıp: Girdi **ağzından çıkıp** aşağıdan bî-ihtibâs (Beyit. 839)

Âh u niyâh eyleyüp: Gözlerinden kan akıttı **eyleyüp âh u niyâh** (Beyit. 409)

Ala deryâ-yı hakîkatte cevherini süzüp: **Ala deryâ-yı hakîkatte süzüp cevherini** (Beyit. 3360)

Âlem-i Lâhûtî nâsûtî gidip: **Âlem-i Lâhûtî nâsûtî gidip** (Beyit. 1526)

Âlemlere rahmet idüben: Bunu **âlemlere rahmet idüben** gönderiserdir (Beyit. 1657)

Âlemlere şâhid mübeşşir hem nezîr gönderip: **Gönderip âlemlere şâhid mübeşşir hem nezîr** (Beyit. 1571)

Allâh'a tazarru' edip: **Tazarru' edip Allâh'a** figân u zârı kıldılar (Beyit. 3958)

Allâh'ı ta'zîm edip: Kim **Allâh'ı ta'zîm edip** emrini simasa (Beyit. 779)

Altı yüz kanadını açıp: Kim **altı yüz kanadını açıp** arz eylemiş bâlâ (Beyit. 2136)

Altına inip: inip yerler **altına** gitti revân (Beyit. 594)

Altmış dokuz cüz'ünü silip: **Silip** aydan **altmış dokuz cüz'ünü** (Beyit. 563)

A'mâ olup: Döndü bular **a'mâ olup** bir şemmesin görmediler (Beyit. 2568)

Âmîn deyip: Geri **âmîn deyip** isterler ona pes derekât (Beyit. 4366)

Anadan doğup: Pes ondan Azâzîl **anadan doğup** (Beyit. 663)

Anâsır mevâlid olup: **Anâsır mevâlid olup** bunlara inkıyâd (Beyit. 538)

Arştan gelip: Dedi çün yürüdüm **arştan gelip** ettiler istikbâl (Beyit. 2479)

Arz edip: Gözüktü **arz edip** yüzün cemâl-i dilber-i elfâz (Beyit. 1199)

Ashâba ikbâl edip: Mübârek yüzün döndü **ashâba ikbâl edip** (Beyit. 3843)

Atını gelip: Sarınmış imâme yederdi **atını gelip** (Beyit. 3025)

Ayağı tayınup: **Ayağı tayınup** düştü dokundu başına pes taş (Beyit. 907)

Ayağına sürüp: **Ayağına sürüp** yüzler ederler izzî tekmîlâ (Beyit. 2601)

Ayağını devr edip: Ne kadar artuk açarsa **ayağını devr edip** (Beyit. 3300)

Âyât getürüben: Erdi Cibrîl-i Emîn pes **getürüben âyât** (Beyit. 3369)

Azm-i sefer eyleyip: Göçtü ol nûr atasından **eyleyip azm-i sefer** (Beyit. 1555)

Bâb-ı gazabdan Sürüp: **Sürüp bâb-ı gazabdan** hem çıkardılardı tâvûsu (Beyit. 1057)

Kaayim olup: Budur Bahr-i Mescûr'a **kaayim olup** hükm iden (Beyit. 554)

Bahtiyâr edip: Ki yâ Rabbi sakla buları **edip bahtiyâr** (Beyit. 2416)

Başını kaldıruban: **Başını kaldıruban** güldü bu kez (Beyit. 4076)

Başını kesip: Alî bildi ki geldi ol **kesip başını** döktü kan (Beyit. 2729)

Başını kesip: Ayağ ile boynunu bastı **kesip başını** (Beyit. 3061)

Başlarını erip: Erip başlarını alırlar idi (Beyit. 3074)

Benim birliğimi bilip: Benim birliğimi bilip olalar emrime hullâs (Beyit. 975)

Benim ni'metlerim kadrin bilip: Benim ni'metlerim kadrin bilip şükr eylese her bâb (Beyit. 157)

Berâtı alıp: Berâtı alıp bu kişi sürdü Mısır'a hicân (Beyit. 4605)

Beş bin yıl sürüp: Hidâyetler hicâbında çü beş bin yıl sürüp hâlât (Beyit. 208)

Bevl ile kanın teberrük eyleyip: Bevl ile kanın teberrük eyleyip (Beyit. 2021)

Beytü'l-Mukaddes'den alıp: Sadrını hem zahrını Beytü'l-Mukaddes'den alıp (Beyit. 825)

Bî-nihâyet fazl edip: Belkim onun hürmetine bî-nihâyet fazl edip (Beyit. 2897)

Bir ak bulut durup: Bakıp gördü bir ak bulut durup gölge eder ona (Beyit. 1661)

Bir evden nûr-ı sâtî' çıkıp: Görürler kim bir evden nûr-ı sâtî' Çıkıp derler budur bürhân-ı kaatî' (Beyit. 1619)

Bir saf olup: Bir saf olup halk önünde neşr ola (Beyit. 257)

Bir yeşil taşta karâr edip: Deniz hem durur bir yeşil taşta edip karâr (Beyit. 625)

Biraz ashâb olup: Biraz ashâb olup mürted kodu î mânını hâşây (Beyit. 2230)

Bizden ahd alıp: Bu resme ahd alıp bizden dahi kıldı neler iblâğ (Beyit. 1377)

Bu cismini diri tutup: Dedi candır bu cismini diri tutup veren kuvvet (Beyit. 991)

Bu deryâdan süzüp: Pes bu deryâdan süzüp bir katre aldım ben dahi (Beyit. 3602)

Bu göklerde görüp: Ne yaratdım bu göklerde görüp olsun onu heşşâş (Beyit. 923)

Bu hucceti alıp: Alıp geldi bu hucceti bana Allâh'tan ol (Beyit. 4526)

Bu isbât eyleyip: Bu isbât eyleyip sözün dürer verdi o âlî-rây (Beyit. 2255)

Bu kerâmâtı kalıp: Çü gördü bu kerâmâtı kalıp âciz dedi Yâ Rab (Beyit. 1489)

Bu resme kayıdlar görüp: Bu resme kayıdlar görüp eyledin kâr u bâr (Beyit. 4511)

Bu resme tefâhür edip: Bu resme tefâhür edip kibriyâ ettiler (Beyit. 765)

Bu sözü ağlayıp: Bu sözü ağlayıp dile getirdi (Beyit. 2621)

Bu sözü hakikat bilip: Bu sözü hakikat bilip eylegil intisâb (Beyit. 4402)

Bu şemsi nazar eyleyip: Pes andan yarattı bu şemsi nazar eyleyip (Beyit. 555)

Buhâr ile duhân kaynayuban: Çıktı sudan kaynayuban pes buhâr ile duhân (Beyit. 419)

Buların kerîmine lûtf edip: Buların kerîmine ikrâm edin lûtf edip (Beyit. 3857)

Bulut sanıp: Halk onu **bulut sanıp** ona edeler iltihâd (Beyit. 4999)

Cebîninden alıp: **Cebîninden alıp** Mikâil iklîl (Beyit. 1016)

Cebrayil ile kitâb inzâl edip: **Cebrayil ile kitâb inzâl edip** (Beyit. 2014)

Cem' olup: **Cem' olup** ashâb subhu kıldılar (Beyit. 3230)

Cem' olup: Kamu **cem' olup** yürüdü cümle kavm-i Kureyş (Beyit. 3109)

Cemîi dillerinde i'lân edip: **Cemîi dillerinde edip i'lân** (Beyit. 1353)

Cennet kapısında gelip / anda durup: **Gelip cennet kapısında** karâr etti **durup anda** (Beyit. 989)

Cennete koyuban: Niderdi **cennete** geri **koyuban** (Beyit. 1162)

Cennetten alıp: **Alıp** çıkardı **cennetten** ona iki bakar iblâğ (Beyit. 1388)

Cennetten çıkuban: Ki şeytan çünkü **cennetten çıkuban** yürüdü şettât (Beyit. 1146)

Cennetten dört nesne alıp: Şu dem ki çıktı **cennetten alıp dört nesne** çıkmıştı (Beyit. 1327)

Cevher-i Mesnâ buluban: Kemâlât ile doldular **buluban cevher-i Mesnâ** (Beyit. 3450)

Cibrîl tutuban: Erişti nâgehân **Cibrîl tutuban** yüreğin yardı (Beyit. 1634)

Cinânın kapıların açıp: **Cinânın kapıların açıp** kim ola hümâm (Beyit. 4556)

Cismânî âlemde gelip: **Gelip cismânî âlemde** ayân eyledi gaybiyyât (Beyit. 215)

Cum'ayı kılıp: Resûl pes **kılıp cum'ayı** çekti tabl u alem (Beyit. 3113)

Cûş edip / mevvâc olup: **Cûş edip mevvâc olup** doldu cihân kıl iktirâs (Beyit. 288)

Cübbe-i sahn-ı mekâna inüben: **Cübbe-i sahn-ı mekâna inüben** tuttu vatan (Beyit. 3357)

Cümle-i emlâk gelip: Derildi **cümle-i emlâk gelip** Tûbâ ağacında (Beyit. 973)

Dâr-ı Selâmet'ten çıkıp / dâr-ı melâmette gelip: **Çıkıp Dâr-ı Selâmet'ten gelip dâr-ı melâmette** (Beyit. 1326)

Dâyire erip: Ya kime **erip dâyre** oldu devre medâr (Beyit. 3058)

Deniz ortasında bir ağaç bitip: **Deniz ortasında bir ağaç bitip** pür-ziyâ (Beyit. 2328)

Dilden sacuban: Selâm etti geri **dilden sacuban** Kevser-i elfâz (Beyit. 3980)

Dimâğına erip: **Dimâğına erip** müşgi nesîmin (Beyit. 3509)

Dîne tâ yârî riâyet eyleyip: Edeler **dîne tâ yârî riâyet eyleyip** îman (Beyit. 2739)

Diyârı devr edip: **Diyârı devr edip** konu bu dâra (Beyit. 2616)

Dosdoğru gidip: **Gidip dosdoğru** pes nâka erişti çöktü ol yerde (Beyit. 2614)

Dönüben Mekke'den / şehrine ruc'â idüben: Dönüben Mekke'den gitti idüben şehrine ruc'â (Beyit. 3432)

Duâ edip: Resûlu'llâh **duâ** kıldı **edip** Hakk'a münâcâtı (Beyit. 4838)

Dün gün dürişüp: Bular **dün gün dürişüp** cehd ederler (Beyit. 2295)

Dünya gögünü zebercedden edip: Dünya gögünü zebercedden **edip** (Beyit. 430)

Dünyâdan üç yüz altmış yıl yaşayıp: Çün İdris gitti **dünyâdan yaşayıp üç yüz altmış yıl** (Beyit. 1458)

Dünyâyı terk edip: **Terk edip dünyâyı** ukbâ ihtiyâr etmiş idi (Beyit. 1997)

Düpdüz hicâbı mahv edip: **Mahv edip düpdüz hicâbı** cümle gaybı ayn ola (Beyit. 3291)

Dürr ile yâkuut saçuban: Firişteler nisâr etti **saçuban dürr ile yâkuut** (Beyit. 981)

Düzülmüş deyip: Bizüm çün **düzülmüş deyip** ettiler ihtizâz (Beyit. 756)

Ebû Bekr mefhûmunu fikr edip: Bu sözün **Ebû Bekr mefhûmunu fikr edip** (Beyit. 3861)

Ebû Bekr'in koynu gelip: Var idi onda bir nice **koynu Ebû Bekr'in gelip** (Beyit. 2569)

Ebû Sufyan çıkıp: Pes **Ebû Sufyan çıkıp** fevka'l-cebel (Beyit. 3158)

Ecel hükmün deryâb edip: Bu âyetten resûlu'llâh **ecel hükmün edip deryâb** (Beyit. 3747)

Efzây edip: Senâ ederdi meddahlar bu şi'ri hem **edip efzây** (Beyit. 2609)

Egnine hil'at geyürüp: **Egnine hil'at geyürüp** örttiler atlas duvak (Beyit. 1579)

Ehl-i nifâkın hâlini edâ edip: Bildirip **ehl-i nifâkın hâlini edip edâ** (Beyit. 2864)

Elde dayanıp: Şeyh sûretinde geldi ol **elde dayanıp** bir asâ (Beyit. 2527)

Elin götürüp: Elin götürüp dedi yâ Rab Kureyş (Beyit. 3063)

Elin götürüp: Ya kime **elin götürüp** arz eder ihtiyâc (Beyit. 2367)

Enbiyânın katında gelip: **Gelip katında** durdu **enbiyânın** (Beyit. 1354)

Ernî lenterânî işitip: Dedi **ernî lenterânî işitip** kesti su'âl (Beyit. 3191)

Eşbâh koyup: Bu âlemde gidicek **koyup eşbâh** (Beyit. 2097)

Evvelinin âhîrinin ilmini Bâtınının zâhîrinin ilmini Bildirip: **Evvelinin âhîrinin ilmini Bâtınının zâhîrinin ilmini Bildirip** onu muallâ eyledi (Beyit. 2032-2033)

Fahhâş oluben: Çü dergâhımda istikbâr edersin **oluben fahhâş** (Beyit. 910)

Fâş edip: İkinci kez üçüncü kez geri buyurdu **edip fâş** (Beyit. 3921)

Ferah olup: Kaldı hatunlar **ferah olup** giderdiler melâl (Beyit. 4067)

Feryâd edip: Ağladılar ehl-i beyti cümlesi **feryâd edip** (Beyit. 3811)
Feryâd edip: Arşı götüren melâyik ağladı **feryâd edip** (Beyit. 3782)
Feryâd edip: İşitti Fâtıma onu pes ağladı **edip feryâd** (Beyit. 3933)
Firâk oduna yanıp: **Firâk oduna yanıp** gözü nemnâk (Beyit. 4207)
Firdevs bağına girip: Buyurdu vardı Cebraîl **girip Firdevs bağına** (Beyit. 1388)
Gark olup: Ki deryâ-yı aşkında bir katreyem **gark olup** (Beyit. 4473)
Gayre varıp: Bular **gayre varıp** çok şükr ederler (Beyit. 2292)
Gazâ edip: Ümmetim feth idiser der âlemi **edip gazâ** (Beyit. 2862)
Gazâyâ cezm edip: Bindi yürüdü **gazâyâ cezm edip** (Beyit. 3309)
Göge ağıp: İşit n'olısar hâli **göge ağıp** (Beyit. 663)
Göge yere bakuban: **Bakuban göge yere** benden dilerler liyâz (Beyit. 2410)
Gökler ü yerler korkup: Ki **korkup gökler ü yerler** nice ettiler istîkaaz (Beyit. 1211)
Gökten gelip: Kim **benim iki vezîrim** var durur **gökten gelip** (Beyit. 1903)
Gönlünü tutmayıp: Bu durur üçüncü korka **tutmayıp gönlünü** pas (Beyit. 2437)
Göz yumup: Onunçün **göz yumup** gittim velî hâşâ olam ferrâğ (Beyit. 4011)
Gözüm açıp: Ki **gözüm açıp** göstere tâ ki nûr-ı cemâl (Beyit. 4474)
Gözünden acı yaş döküp: Zikrime meşgûl ola **döküp gözünden acı yaş** (Beyit. 2447)
Gözüne sürüp: **Gözüne sürüp** onları eylese iştîmâl (Beyit. 4444)
Gusl edip: İçip **gusl edip** aldılar dest namâz (Beyit. 2995)
Haberde söyleyip: Rivâyet etti râvîler **haberde söyleyip** enmat (Beyit. 1121)
Hacer Esved gelip: Buyurdu kim **hacer Esved gelip** kıla güher iblâğ (Beyit. 1382)
Haffâz edip: Ne dirsiz götürür misiz içindekin **edip haffâz** (Beyit. 1206)
Haffâz götürüp: Semâyâ arza dağlara k'olalar **götürüp haffâz** (Beyit. 1203)
Hak buyruğuna imtisâl edip: Geldi **Azrâil edip Hak buyruğuna imtisâl** (Beyit. 4068)
Hak Taâlâ Azrâil'i gönderip: **Hak Taâlâ gönderip Azrâil'i** etti selâm (Beyit. 3778)
Hak'a şükr edip: **Hak'a şükr edip** eylediler niyâz (Beyit. 2995)
Hak'ın lûtfuna kandırıp kındırıp: **Hak'ın lûtfuna kandırıp kındırıp** (Beyit. 1779)
Hakkı bâtıl koyup: **Koyup hakkı bâtıl** gidiser midir (Beyit. 1756)
Hak'tan çıkarıp: Ol gazab **Hak'tan çıkarıp** olmaya eşrâr-ı Hak (Beyit. 3648)
Halîfe olup: Ömer çün **halîfe olup** eyledi ihtîşâm (Beyit. 4570)
Halka varıp: Bular hâcetin **halka** arz etmeyeler **varıp** (Beyit. 2348)
Halka-i ifrâğ gelip: **Gelip** bir yerde cem' oldu sanasın **halka-i ifrâğ** (Beyit. 2510)

Halkı kindırıp: Rıfka emr eylerdi af ve sulha **halkı kindırıp** (Beyit. 1996)

Halvet olup: Dedi **halvet olup** bu dünyâyı ardına at (Beyit. 2353)

Halvetine varıp: Varıp halvetine geri eyledi intikaal (Beyit. 1716)

Harc edip: Onu **harc edip** edelim İntikaam-ı nikam (Beyit. 3105)

Harekât idüben: İdüben Muzdelife meş'arına ol **harekât** (Beyit. 3376)

Hased edüben: Debdi onu pes **hased edüben** etti intikâs (Beyit. 835)

Hassü'l-hass olup: Bunlar onlardır ki **hassü'l-hass olup** aktâb olur (Beyit. 3672)

Hâtemü'l-Mürselîn'e gelip: Gelip Hâtemü'l-Mürselîn'e edip ihtimâm (Beyit. 1802)

Hatîm'deiztıcâ idüp: Hatîm'de ıztıcâ idüp iriştirdi nazar Allah (Beyit. 2057)

Havâdan bulutlar gelip: Heman dem **havâdan bulutlar gelip** (Beyit. 2993)

Havâya ağıp / odlara yanmayıp: Havâya ağıp odlara girdiler **yanmayıp** (Beyit. 539)

Havf edip: Celâlınden onun kamu **havf edip** (Beyit. 729)

Havf eyleyip: Artıra ağlamasını benden ol **havf eyleyip** (Beyit. 2438)

Havvâ'yı sürüp: Onun ardınca **Havvâ'yı sürüp** rahmet kapısından (Beyit. 1055)

Hayr edip / eylikleri cem' eyleyip: Hayr edip eylikleri cem' eyleyip (Beyit. 324)

Hayre râm olup: Velî ona îsâr iderven **olup hayre râm** (Beyit. 4589)

Hâzır olup: Kamu **hâzır olup** ederlerdi ceng (Beyit. 3083)

Hesabdan emîn olup: Dedi bilmezem dedi **olup hesabdan emîn** (Beyit. 2401)

Hevâya terk edip: Nedendir kaani olmuşsun **hevâya terk edip** Hû'yu (Beyit. 3734)

Hışmın kapısından çıkıp: Yılanı kovdular gitti **çıkıp hışmın kapısından** (Beyit. 1058)

Hicret edip: Geliptir nakl-i Keşşâf'ta Resûlu'llâh **edip hicret** (Beyit. 2590)

Hidâyet edip: Hidâyet edip âlemi Hakk'a iltür reşâd (Beyit. 529)

Hitâb edip: Buyurmuştur resûla'llâh **hitâb edip** meger bir gün (Beyit. 3691)

Hitâbet idüben: Okudu anda **hitâbet idüben** hamd-i belîğ (Beyit. 3367)

Hubbü'l-vatandan çıkıp: Çıkıp hubbü'l-vatandan hicret etti (Beyit. 2627)

Hûd edip: Onun ardınca geldi **Hûd edip** yüzünde nur işfâf (Beyit. 1459)

Ikaabından katı korkup: Bu sözü çün işittiler **ikaabından katı korkup** (Beyit. 1209)

İblâğ verip: Pes andan etti istintâk **verip** akl u basar **iblâğ** (Beyit. 1374)

Îcâb edip: Bunu gördü **îcâb edip** söyledi (Beyit. 715)

İcrâ edip: Onu her isme feyz etsin avâlimde **edip icrâ** (Beyit. 94)

Îkaa'edip: İşâret eyledi aya iki pâre **edip îkaa'** (Beyit. 2501)

Îkaa'edüp: Komişlar Ka'be yerinde **edüp** ol merkeze **îkaa'** (Beyit. 1303)

İki âlemin şemsi doğup: Ol **iki âlemin şemsi doğup** ede kamer iblâğ (Beyit. 1413)

İki gügercinler gelip: **İki gügercinler gelip** yaptı yuva tuttu makaam (Beyit. 2561)

İki pâre olup: **İki pâre olup** pes ay Hirâ'nın indi üstüne (Beyit. 2502)

İki saf mukabil olup: Çü durdu **iki saf mukabil olup** rû-be-rû (Beyit. 3038)

İkisi erip: Erip çaldılar **ikisi** onu düşürdüler (Beyit. 3054)

İkisi erip: **İkisi erip** Şeybe'yi anda öldürdüler (Beyit. 3051)

i'lâm edip: Nice izhâr etti dîni âleme **i'lâm edip** (Beyit. 2951)

İlm ile riyâzet edip: **Riyâzet edip** göklere uçdular **ilm ile** (Beyit. 538)

İltihâs idüben: Ağladı hem bile Azrâil **idüben iltihâs** (Beyit. 3782)

Îmân getirip: Ki beni görmeden **îmân getirip** ede tasdîkât (Beyit. 3770)

Îman getirip: Ya'ni **îman getirip** sâlih olan buldu felâh (Beyit. 407)

İmtidâd eyleyip: Enîsi durur bunların **eyleyip imtidâd** (Beyit. 2397)

În'âm edip: K'onlara **in'âm edip** kıldın kimisin enbiyâ (Beyit. 4114)

İnkâr edip: Bular **inkâr edip** cümle hacet etmiş idi ona (Beyit. 2255)

İnnâ fetahnâ sûresin gönderip: **Gönderip İnnâ fetahnâ sûresin** ol bî-zevâl (Beyit. 3220)

İnzimâm edip: Geyürdi libâsın **edip** sadrına **inzimâm** (Beyit. 1826)

i'râz edip: Pes **i'râz edip** hışm ile baktı Hak (Beyit. 3072)

İrsâd idüben: Kondu **irsâd idüben** gözledi burc-ı tabakaat (Beyit. 3355)

Îsâl idüben: Seni kurtaravuz oddan **idüben** cennete **îsâl** (Beyit. 3542)

Dokuz bin yıl edip isbât: Hicâb-ı rahmet içinde **dokuz bin yıl edip isbât** (Beyit. 206)

İsfahan'a inüben / ıgmâz edip: **İnüben İsfahan'a** ol kan ağlardı **edip ıgmâz** (Beyit. 1058)

İsmâîl alınına konup: Pes ol nûr intikal etti **konup İsmâîl alınına** (Beyit. 1475)

İsrâr edip: Biri hamr içen biri eden zinâ **isrâr edip** (Beyit. 292)

İstigfâr edip: Dururlar karşıda saf saf onunçün **edip istigfâr** (Beyit. 3566)

İstirâka alıp: Melekler sözünü tâ **istirâka Alıp** neşr edeler Şâm'a Irâk'a (Beyit. 1607)

İşâret kılıp: Bana pes **işâret kılıp** dedi kim ebsem ol (Beyit. 3134)

İşrâk edip: Pes **işrâk edip** ona âsâr-ı nûr-ı ilâh (Beyit. 2340)

i'tizâd tutup: Biri birisiyle bu âlem **tutup i'tizâd** (Beyit. 545)

İtnâb edip: Cihâda eyledi tahrîz nasîhatte **edip itnâb** (Beyit. 3750)

i'zâz edip: Hakk onu niçin müe'yyed kılmaya **i'zâz edip** (Beyit. 2896)

İzâz ile itlâ' kılıp: Melekler etti istikbâl **kılıp izâz ile itlâ'** (Beyit. 1299)

Kaabe kavseyne çıkıp: **Çıkıp kaabe kavseyne** oldu muallâ-cenâb (Beyit. 2334)

Kaaf-ı âfâka erip: **Erip Kaaf-ı âfâka** kurdu hümâyûn kîbâb (Beyit. 2338)

Kabâyil cem' olup: **Kabâyil cem' olup** geldi kemâhi (Beyit. 1593)

Kabz edip: İncigini hem Mısır'dan almış İdi **kabz edip** (Beyit. 826)

Kamu ashâb tasdîk edip: Ki isbât etti mi'râcın **kamu ashâb edip tasdîk** (Beyit. 2495)

Kapının iki kanadını tutup: **Kapının iki kanadını tutup** (Beyit. 3259)

Kapısına imtihân idüben: Varmadı kimse **kapısına idüben imtihân** (Beyit. 1912)

Kaşın çatıp: Velîkin kılmaı izhâr **çatıp kaşın** demedi vây (Beyit. 2237)

Katı incinip: **Katı incinip** renc ile doldular (Beyit. 719)

Katıma gelüp: Dirildiler **gelüp katıma** turrâ (Beyit. 34)

Katl edip: Dahi **katl edip** enbiyâya kıyan (Beyit. 648)

Katlarına dönüp: **Dönüp katlarına** geldi sagular sagup ağıladı (Beyit. 998)

Kemâlince îcâd edip: **Kemâlince îcâd edip** gösterir iktidâr (Beyit. 705)

Kemâlini görüp: **Kemâlini görüp** münkaad olalar (Beyit. 2646)

Kendi korkusundan dürüşüp: Şimdi **kendi korkusundan dürüşüp** hendek kazar (Beyit. 2863)

Kendileri varup: **Varup kendileri** oda atarlar (Beyit. 2295)

Kendinin mahbûbunu irsâl edip: **Kendinin mahbûbunu irsâl edip** (Beyit. 2014)

Keşf ile i'tidâd eyleyip: Onu bildiler **keşf ile eyleyip i'tidâd** (Beyit. 536)

Kıtâl edip: Karşı geldiler Kureyş **edip kıtâl** (Beyit. 3227)

Kibriyâ'-yı hazrete erip: **Kibriyâ'-yı hazrete erip** bekaa mülkinde ol (Beyit. 3295)

Korkudan kurtulup: **Korkudan pes kurtulup** dîdârını göre kifâh (Beyit. 405)

Kudret elimle oluvan: **Kudret elimle yaratmış oluvan** (Beyit. 890)

Kuds'e binip: **Binip pes Kuds'e** gönildim yanımca Cebrayil hem-râh (Beyit. 2063)

Kulağın gözün dilin men' eyleyüp: **Kulağın gözün dilin men' eyleyüp** (Beyit. 324)

Kulil'lâhümme emr edip: Geldi hem Kur'ân **kulil'lâhümme dedi emr edip** (Beyit. 2865)

Kur'an'da dillerde i'lânı edip: Onunçün öğdü **Kur'an'da edip dillerde i'lânı** (Beyit. 2814)

Küllî âlem ümmet olup: **Küllî âlem ümmet olup** etti ona iltihâk (Beyit. 1549)

Küllî birliğine ikrâr edip: Şehidnâ dediler **küllî edip birliğine ikrâr** (Beyit. 1379)

Letâfet Selsebîlinden dilimden feyz edip: Letâfet Selsebîlinden dilimden feyz edip câmı (Beyit. 1201)

Libâs-ı taazzüz giyüben: Libâs-ı taazzüz giyüben mücevher-tırâz (Beiyt. 761)

Makaamına çıkıp: Bütün oldu geri derhâl çıkıp gitti makaamına (Beyit. 2503)

Masdardan nice sâdır masdûr oluban: Ki masdardan nice sâdır oluban geldi ol masdûr (Beyit. 4764)

Mâ-sivâ'llâhın şuhûdından olup: Mâ-sivâ'llâhın şuhûdından olup ferrâr-ı Hak (Beyit. 3663)

Mehâfetden olup: Cemîi secde ettiler mehâfetden olup dehhâş (Beyit. 905)

Mekke dağına çıkıban: Pes andan Mekke dağına çıkıban yatsı vaktinde (Beyit. 2501)

Mekke'nin kavmi derilip: Dediler Mekke'nin kavmi derilip bir yere icmâ' (Beyit. 2498)

Melâletten âzâd olup: Melâletten âzâd olup gülmeği (Beyit. 3908)

Mescidden makaamına ilhâz edip: Pes andan çıktı mescidden makaamına edip ilhâz (Beyit. 3972)

Mescidi nâleler eyleyip: Tavâf ettiler mescidi nâleler eyleyip (Beyit. 3868)

Mesîh olup: Ey nice Îsâ Mesîh olup seyâhat eyledi (Beyit. 3192)

Meydan olup: Tamam ellisini kana yudu kırdı olup meydan (Beyit. 2735)

Meydâna alıp: Başın eline almıştır alıp meydâna gelmiştir (Beyit. 4703)

Minbere gelip: Gelip minbere çıktı işit nedir der kitâb (Beyit. 4417)

Mi'râca resûlu'llâh çıkıp: Ki mi'râca resûlu'llâh çıkıp verdi zafer Allâh (Beyit. 2055)

Misâlinde gelip: Güzel yigit misâlinde gelip görüştü pes islâm (Beyit. 2086)

Muâviye ve onun etba'ı cefâ kılıp: Muâviye ve onun etba'ı kılıp cefâ (Beyit. 4637)

Musîbetlere sabr edip: Musîbetlere sabr edip gözlediler beni (Beyit. 2396)

Mübârek elin götürüp: Mübârek elin götürüp açtı ol (Beyit. 3069)

Mübârek gözlerinden yaş akıp: Kim mübârek gözlerinden yaş akıp olur revâh (Beyit. 3808)

Mübârek yüzlerin görüp: Mübârek yüzlerin görüp edesin anda istişhâd (Beyit. 4677)

Müddessir'in sûresin indirip: Ki Müddessir'in sûresin indirip (Beyit. 1779)

Müdemmag oluben: Müdemmag oluben yere ettiler izz ü nâz (Beyit. 765)

Mülk ü esâs terk edip: Dünyeden nakl eder imiş **terk edip mülk ü esâs** (Beyit. 3783)

Müzeyyen eyleyip: Müzeyyen eyleyip sahn u kenâre (Beyit. 1440)

Naklâ gönderip: Ki zîrâ ona demişti kelâmın **gönderip naklâ** (Beyit. 4141)

Nidâyı edip: Çıkardı Âyişe **edip nidâyı** (Beyit. 4199)

Nûr gelip: Gelip nûr onları buldu kabûl oldu kamu hâcât (Beyit. 204)

Nûr olup: Oturmuş **nûr olup** ashâb içinde (Beyit. 44)

Nûrânî olup: Nefsi **nûrânî olup** oldu bu kez kalbine râm (Beyit. 3276)

Nûr-ı İlâhîden çıkıp / nûrânî âlemde erip: Çıkıp nûr-ı İlâhîden erip nûrânî âlemde (bt. 215)

Oddan ata binüben: Oddan ata binüben yerde eşer (Beyit. 1500)

Oğlanlarını görüp: görüp oğlanlarını şimdiden bil (Beyit. 1358)

On altı ay ibâdetde yol tutup: On altı ay ibâdetde tutup yol (Beyit. 2763)

On iki bin asker ile azm edip: On iki bin asker ile azm edip (Beyit. 3309)

Ona edip ihtirâm: Onu koysun uçmağa **edip ona ihtirâm** (Beyit. 4559)

Ona tâbi' olup: Ona tâbi' olup ehl-i cehennem (Beyit. 1356)

Ona tahsîn edip: Ona tahsîn edip sâbâş edindi onu pes kardaş (Beyit. 2738)

Ondanistidlâl edip: Ondan istidlâl edip vicdânına buldum visâl (Beyit. 3200)

Onların önüne düşüp / Hakk'a aluban: Önüne düşüp onların aluban gidesin Hakk'a (Beyit. 4021)

Onu boğuban: Yapiştı onu boğuban kodu tizcek geri (Beyit. 1736)

Onu görüp: Onu görüp kamu teclîl kaldı (Beyit. 183)

Onu kapımdan kovup: Pes onu kapımdan kovup la'net edem hezâr (Beyit. 685)

Onun ayağını erip: Bu kez Şeybe çaldı **onun ayağını erip** (Beyit. 3050)

Onun kapısından sürüp: Sen onu **onun kapısından sürüp** redd eyleme (Beyit. 3307)

Onun katline kasd edip: Onun katline kasd edip çekti kılıç sinân (Beyit. 4607)

Onun ruhûn semâvâta alıp: Çü Azrâil onun ruhûn semâvâta alıp çıktı (Beyit. 4128)

Onun yüzünü tutup: Tutup sildi üç kez **onun yüzünü** (Beyit. 562)

Oruç ayına irüben: Ki her kim **oruç ayına irüben** etmese ihtisâb (Beyit. 4422)

Osman u Alî fânî oluban: Ki **Osman u Alî fânî oluban** döktüler ecsâd (Beyit. 4699)

Otuz bin yıl pervâz edip: Veyâ yügrük kuş uçarsa **otuz bin yıl edip pervâz** (bt. 227)

Ölüm acısını tadıp: Ölüm acısını tadıp göresin kahr ile emrâz (Beyit. 1050)

Ömer hazretine girip: Erişti Ömer hazretine girip mescide (Beyit. 4581)

Pervâz edip: Ona pervâz edip kondu yigirmi şahs ile fursân (Beyit. 2718)

Peygamberine dönüp: Dönüp etti **peygamberine** hitâb (Beyit. 3089)

Râdiye mardiyeye olup : Râdiye mardiyeye olup haztete var âlî-şan (Beyit. 4096)

Rahmet kapısı açılıp: Açılıp rahmet kapısı zulmet oldu ingılâk (Beyit. 1569)

Rahmet kapısından Çıkuben: Onun ardınca Havvâ'yı sürüp rahmet kapısından Çıkuben Cüdde'ye indi ne cevher kaldı ne a'râz (Beyit. 1055)

Rakk üstüne yazıp: Pes aldı bunların ahdin yazıp rakk üstüne onu (Beyit. 1382)

Râyât-ı islâm ref ' olup / âyât-ı din nasb olup: Ref ' olup râyât-ı islâm nasb olup âyât-ı din (Beyit. 1896)

Ref' edip: Hicâbın ref' edip ona cemâlin arz eder vaslâ (Beyit. 2151)

Refîâ yaradıp: Adını verdi Refîâ yaradıp (Beyit. 430)

Resûl gönderip: Kamu cinne inse resûl eyledi **gönderip** (Beyit. 1822)

Resûlu'llâhı Allâh'ı sevip: Resûlu'llâhı Allâh'ı sevip yig cümle eşyâdan (Beyit. 3714)

Resûlün hilâli bedr olup: Hilâli bedr olup doldu **resûlün** (Beyit. 3743)

Reyyâz olup: Çün inmedi idi Îsâ yere gökten olup reyyâz (Beyit. 2471)

Saâdetli yüzün görüp: Saâdetli yüzün görüp kamusu buldular devlet (Beyit. 2609)

Saf saf açılıp: Durdu meydan içre saf saf açılıp ezhâr-ı Hak (Beyit. 3657)

Saf tutup: Nikab ile oturmuşlar tutup saf (Beyit. 45)

Sağ yanının üstüne istikbâl edip: Sağ yanının üstüne yatarı **istikbâl edip** (Beyit. 1989)

Sağından gelip: Sağından gelip askere Cebrayîl (Beyit. 2997)

Sahâbe nerdübân: Ellerin etti sahâbe nerdübân (Beyit. 3258)

Salavât edip: Kay (y)ûm u salavât edip her gün on bî-melâl (Beyit. 4448)

Salavât idüben: Salavât idüben görüşse dedi (Beyit. 4429)

Sekiz yüz resûl gönderip: Pes ondan sekiz yüz resûl gönderip (Beyit. 668)

Seni hasr edip: Ki susuz seni hasr edip ettiler mi hücûm (Beyit. 4609)

Seni yarlıgamasın deyip: Ki seni yarlıgamasın deyip Allâh ilenirler (Beyit. 4366)

Ser-bâz oluban: Tâ ki ser-bâz oluban edem bugün izhâr-ı Hak (Beyit. 3656)

Seyâhat eyleyip: Seyâhat eyleyip ümmet ararlar (Beyit. 4229)

Seyr edip: Nice yüz bin yıl avâlim seyr edip (Beyit. 1526)

Sıddîk edip: Kimisin sıddîk edip dışın için kıldın dolu (Beyit. 4114)

Sıfât gelip: Nice nâzil oldu **gelip** pes **resûle sıfât** (Beyit. 1813)

Sidre'de kalbini idüben: Kodu **Sidre'de kalbini idüben** Rabb'ına meylâ (Beyit. 2163)

Sol tarafta durup: Alî **sol tarafta durup** baş idi (Beyit. 3000)

Surâh edip: Hayâlar ederler döküp yaşlar **edip surâh** (Beyit. 2390)

Suyun abdesti saklayıp: Şöyle kim **abdesti suyun saklayıp** (Beyit. 2021)

Şâd olup: Mevlidine geldi gâyet **şâd olup** (Beyit. 3248)

Şâd olup: Resûlu'llâh çü görd'anı sevindi **şâd olup** cânı (Beyit. 2737)

Şâd olup: **Şâd olup** ashâb ile geldi Medîne şehrine (Beyit. 3221)

Şâm'ın emîri ayag uzatıp: Dediler geldidi **Şâm'ın emîri uzatıp ayag** (Beyit. 2504)

Şefâatlar hicâbında konup: **Şefâatlar hicâbında konup** ol fahr-i mevcûdât (Beyit. 210)

Şeffâf nûr akıp: Onun ardınca geldi **Nûh yüzünden nûr akıp şeffâf** (Beyit. 1458)

Şehre bir hendek kesip: **Şehre bir hendek kesip** kazmak gerek (Beyit. 2837)

Şekk edip: Dedi **şekk edip** etmediler yakîne karâr (Beyit. 2415)

Şeybenin üstüne tutup: Ubeyde yürüdü **tutup Şeybenin üstüne** (Beyit. 3049)

Şeytânı dergâhdan Kovup / la'net kapısından atıp: **Kovup şeytânı dergâhdan atıp la'net kapısından** (Beyit. 1056)

Şimâline gelüben: **Şimâline gelüben** doldu onlar (Beyit. 1357)

Şirk edip: Ki nice felâh ola ol kavm kim **şirk edip** (Beyit. 3136)

Şükr edip: **Şükr edip** el-hamdü'lillâh dedi pes (Beyit. 855)

Tâ aybın bilip: Evvel ona bildirem aybını **tâ aybın bilip** (Beyit. 2431)

Taacüb edip: **Taacüb edip** dedi yâ sâhibe'l-Kibriyâ (Beyit. 2329)

Taâla 'llâh ona fazlâ ikrâm edip: Selâm verdi **Taâla 'llâh ona ikrâm edip fazlâ** (Beyit. 2148)

Taâmın nefisin yiyip: **Taâmın nefisin yiyip** gözleme sen milâh (Beyit. 2381)

Tahzîr edip: Cinâna eyledi teşvîk cehennemden **edip tahzîr** (Beyit. 3750)

Tamâm yüz yıl ayyâş olup: Götürdüler tavâf etti **tamâm yüz yıl olup ayyâş** (Beyit. 924)

Taş ile atıp: **Atıp taş ile** urdu sıdı azı dişini (Beyit. 3128)

Tavf edip: Varıp arşı kuşattılar **tavf edip** (Beyit. 729)

Ta'zîm edip: Onu **ta'zîm edip** Allâh bağışladı yüce dergâh (Beyit. 4129)

Ta'zîm kılıp: Ziyâret eyledin onu tavâf ettin **kılıp ta'zîm** (Beyit. 1302)

Tebcîlâ edip: Salât-ı cum'a kıldı ol **edip** Allâh'ı **tebcîlâ** (Beyit. 2594)

Telbîs edip: Bakıp gördü onu İblîs hased kıldı **edip telbîs** (Beyit. 988)

Terâzî kîlede adl ü emânette haffâz olup: **Terâzî kîlede adl ü emânette olup haffâz** (Beyit. 1205)

Teşrî' ile tahkîki tatbîk edip: **Edip teşrî' ile tahkîki tatbîk** (Beyit. 4241)

Teveccüh eyleyip: **Teveccüh eyleyip** bana sözümünden eyle istinfâ' (Beyit. 1289)

Ucb u tekebbür fahr edip: Etmeye **ucb u tekebbür fahr edip** yevme'l-vitâs (Beyit. 851)

Uçmağa koyuban: O bir hulk onu **uçmağa koyuban** tâc ura (Beyit. 4549)

Uhud dağına azm edip: Çukalını giydi **Uhud dağına azm edip** (Beyit. 3114)

Utbe'ye erip: **Erip Utbe'ye** onu öldürdü ol kâ mukâr (Beyit. 3047)

Üç bin durup: Melâyik kamu **üç bin** oldu **durup** intizâr (Beyit. 3027)

Üç yüz yıl hayâ idüben: Göge bakmadı **üç yüz yıl hayâ idüben** Allâh'dan (Beyit. 1234)

Üçünü öldürüp: Dîne söğdüler kılıç çekti **üçünü öldürüp** (Beyit. 2963)

Ünmûzec olup: Bu kitâb **ünmûzec olup** bildire unvânını (Beyit. 4938)

Üstüne gelüben: Ebû Bekr'e haber erdi **gelüben üstüne** girdi (Beyit. 4142)

Va'de idüp: Şu nusrat ki **va'de idüpsin** onu (Beyit. 3065)

Vahy edip: Pes evvel yere **vahy edip** söyledi (Beyit. 732)

Ol cennete varuban: **Varuban ol cennete** girmeseler (Beyit. 384)

Vâ-vahşetâh nidâ edip: Fâtima **edip nidâ vâ-vahşetâh** etti niyâh (Beyit. 3811)

Ve'l-Asri'nin sûresini bana gönderip: Ki **Ve'l-Asri'nin sûresini bana gönderip** (Beyit. 3884)

Vesîle cennetini yaratıp: Pes **Vesîle cennetini yaratıp** Firdevs'i hem (Beyit. 272)

Yâd edip: Kasem **yâd edip** vermedi toprağın (Beyit. 740)

Yakın eyleyip: Ki ben de **yakın eyleyip** sana verem tımâh (Beyit. 2379)

Yakûb pes Yûsuf İshâk'tan doğup: Bu yana geldik **İshâk'tan doğup Yakûb pes Yûsuf** (Beyit. 1478)

Yâkuut-i ahmer dudağı solup: Ki **yâkuut-i ahmer dudağı solup** oldu al (Beyit. 1710)

Yarındası sebt gün binip: **Yarındası sebt gün binip** yürüdü subh-ı dem (Beyit. 3116)

Yedi bin yıl bulup: Kerâmetler hicâbında **yedi bin yıl bulup** evkaat (Beyit. 207)

Yedi iki tâne aluban: **Aluban** kendi **yedi iki tâne** (Beyit. 1013)

Yedinci gök üstünden revân uçup: Yedinci gök üstünden uçup revân (Beyit. 3012)

Yer yüzüne gelip: Gelip yer yüzüne tuttular evtân (Beyit. 1175)

Yerden çıkıp: Kî gâh mi'râc eder **yerden çıkıp** arş üstüne ol mâh (Beyit. 2585)

Yere seller olup: Sular saçtılar **yere seller olup** (Beyit. 2993)

Yerin gözleri yaşından akıp: Yerin gözleri yaşından akıp derler sular Allâh (Beyit. 2050)

Yigirmi üç risâlet edip: Risâlet yigirmi üç edip tutuptu karâr (Beyit. 4499)

Yigrek bilüben: Cümleden Allâh'ı **yigrek bilüben** korkar idi (Beyit. 1970)

Yoldaş oluban: Yoldaş oluban gittiler doğru Medine'ye ayân (Beyit. 2572)

Yüz tutup: Yüz tutup gurbet makaamına gide (Beyit. 3250)

Yüzden sehâb açıp: Nice işrâk etti islâmı **açıp yüzden sehâb** (Beyit. 2951)

Yüze göz yaşın gönderip: Yüze göz yaşın gönderip armağan (Beyit. 3832)

Yüzün envara batıp: Halka döndü **yüzün envara batıp** (Beyit. 3259)

Yüzünü tutup: Yürüdü Alî'de Velîd'e **tutup yüzünü** (Beyit. 3048)

Zâta erip: Bekaa billâh **erip** giderdi zâta (Beyit. 2183)

Zulm idüben: Haramdır zulm **idüben** alman emvâl (Beyit. 3409)

Zümre zümre cem' oluban: Zümre zümre cem' oluban eylemen benden fikâk (Beyit. 4053)

3.16.2. "-inca / -ince / -unca / -ünce" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları

Bu mahlûkaat sagısınca: Ayaklar urdu ol arşa **bu mahlûkaat sagısınca** (bt. 226)

Cihânı almayınca: Komayalar **cihânı almayınca** (Beyit. 4813)

Cihânı kaplamayınca: **Cihânı kaplamayınca** tamâmet (Beyit. 4824)

Cuma' gün olunca: İkaamet etti tâ **cuma' gün olunca** hem ol yerde (Beyit. 2592)

Cümle Süryânî dilince: Ona dek **cümle Süryânî dilince** söylenirdi söz (Beyit. 1463)

Defn olunca: Onunla bile giderler ki **defn olunca** istilkaa (Beyit. 3566)

Gâyet vardığınca: **Vardığınca** eyledi gâyet zuhûr (Beyit. 1520)

Kamu gökler kamu yerler kıyâsınca: Ki her perde **kamu gökler kamu yerler kıyâsınca** (Beyit. 229)

Kıyâmet günü kopınca: **Kıyâmet günü kopınca** gelir bir bir doğar iblâğ (Beyit. 1386)

Kıyâmet günü kopunca: **Kıyâmet günü kopunca** erişe rahmet-i elfâz (Beyit. 1232)

Kıyâmet günü kopunca: **Kıyâmet günü kopunca** kimesne olmasın mennâ' (Beyit. 1306)

Kostantiniye tâ yıkılınca: Ki **Kostantiniye tâ yıkılınca** (Beyit. 4805)

Leşker-i eşhâs yanınca: Binerdin nâka-i azbâ **yanınca leşker-i eşhâs** (Beyit. 3927)

Ol mâh âdem'den yere doğunca: Kim **Âdem'den yere doğunca ol mâh** (Beyit. 1596)

On iki halife olmayınca: Hem **on iki halife olmayınca** (Beyit. 4813)

Ona erince: **Ona erince** idi ehl-i telvîn (Beyit. 3513)

Ona metâb olunca: Salavât ayıt sen de **ona olunca metâb** (Beyit. 4416)

Onu kılınca: Beni İshâk ona **onu kılınca** (Beyit. 4805)

Pîr olunca: **Pîr olunca** ölmez onlar gider idi iki şâh (Beyit. 481)

Size gelmeyince: Câbir'e buyurdu kim tâ **gelmeyince** ben **size** (Beyit. 2879)

Tâ güneş doğunca / magribden olunca: **Tâ güneş doğunca magribden olunca** âşikâr (Beyit. 4957)

Tevbe kılınca: Dedi nez'etmeyem **tevbe kılınca** cânı bir kîrât (Beyit. 1133)

vahy inince: Ki tâ **vahy inince** küyüp edelim ıstıbâr (Beyit. 4523)

Vakt-i ma'lum olunca: Dedi var ölmegil turgil ki **vakt-i ma'lum olunca** (Beyit. 1125)

3.16.3. "-ken" Eki İle Kurulan Gerundium Grupları

Avret doğururken: Dahi budur eger **avret doğururken** ölür ise (Beyit. 1142)

Bana gelipken: **Gelipken bana** Azrâil niçin kodun beni gittin (Beyit. 4009)

Başın yur iken: Kim seni **başın yur iken** buldum uş (Beyit. 2907)

Bu ağlamaktayken: Bular **bu ağlamaktayken** bir âvâz erdi kapıdan (Beyit. 4186)

Bu denli bulmuş iken: **Bu denli bulmuş iken** ihtisâsı (Beyit. 1023)

Bu deryâ içre gark iken: **Bu deryâ içre gark iken** ne yere çıktı ol nâgâh (Beyit. 2589)

Bu hâl içindeken: **Bu hâl içindeken** Deccâl geri lûtf eyleye Allâh (Beyit. 4867)

Bu hâlât içre giderken: **Bu hâlât içre giderken** ne bahre oldu müstagrağ (Beyit. 2589)

Bular bu söz içindeyken: **Bular bu söz içindeyken** uzattı Cebreil ayağ (Beyit. 4005)

Ceng ederken: Sâkin oldu **ceng ederken** yellere çekip rimâh (Beyit. 422)

Cümle kâfir gâfil iken: **Cümle kâfir gâfil iken** nâgehân (Beyit. 4990)

Ehl-i âlem bu hâl içinde iken: **Bu hâl içinde iken ehl-i âlem** (Beyit. 4908)

Ehl-i beyti'yle vedâ ederken: **Ehl-i beyti'yle vedâ ederken** erişti Bilâl (Beyit. 3815)

Firâkında harâb iken: Gönül ma'nî hayâlinin **firâkında harâb iken** (Beyit. 1197)

Gark olurken: Ki fir'avn cezâ eyledi **gark olurken** nice (Beyit. 3060)

Göklere çıkıpkın: **Çıkıpkın göklere** tâ Kaabe kavseyn (Beyit. 2633)

Hak onu etmiş iken: **Hak onu etmiş iken** bunca ekrem (Beyit. 1181)

Hâlin bilir iken: Sorar **bilir iken hâlin** sana şevkân eder ifrâğ (Beyit. 4007)

Harâb olmuş iken: Biri sünnetim dirgüren **olmuş iken harâb** (Beyit. 4411)

Hasr olmuş iken: Nasra va'de eyledi **hasr olmuş iken** bize Hak (Beyit. 2859)

Hazerât bulur iken: Lâ-mekânın haremünde **bulur iken hazerât** (Beyit. 3357)

Küfr ile a'mâ yürürken: Nicenin gözleri gördü **yürürken küfr ile a'mâ** (Beyit. 3448)

Makaam-ı âlide ibrâz etmişken: **Makaam-ı âlide etmişken ibrâz** (Beyit. 1185)

Medâr ederken: Baka kaldı Azrâil anda **ederken medâr** (Beyit. 4534)

Meryem bikr iken: Buldu **Meryem bikr iken** bir şemme hüsnünden eser (Beyit. 3190)

Mukarrebken: Kim olmayam **mukarrebken** muazzeb (Beyit. 1084)

Nice sığisar yoğ iken: **Nice sığisar yoğ iken** ona hadd ü kenâr (Beyit. 697)

Nice togisar nûr iken: **Nice togisar nûr iken** mülk-i cismâniye (Beyit. 697)

Onu arşa çıkarmışken: **Çıkarmışken onu arşa** ki tâ hâsıl ola agrâz (Beyit. 2470)

Ravzada reyyâz olurken: Sarây-ı mihnete kondu **olurken ravzada reyyâz** (Beyit. 1054)

Ridâ ve izâr bürünüp yatarken: **Yatarken bürünüp ridâ ve izâr** (Beyit. 1777)

Sebîle giderken: Eriştik dedi **giderken sebîle** (Beyit. 2100)

Seyr ederken: **Seyr ederken** geldi üç kâfir buna etti sibâb (Beyit. 2962)

Sırâtın karanülüğünde zihâb ederken: **Sırâtın karanülüğünde ederken zihâb** (Beyit. 4405)

Son nefeste tennazar eder iken: **Eder iken son nefeste tennazar** (Beyit. 4118)

Sultân-ı kevneyn iken: Görün **sultân-ı kevneyn iken** onu (Beyit. 4206)

Şu denli ona i'zâz eylemişken: **Şu denli eylemişken ona i'zâz** (Beyit. 1185)

Tahayyürde dururlarken / bu iş derken: Tahayyürde dururlarken ne hikmettir **bu iş derken** (Beyit. 1628)

Tavaf ederler iken: Tavaf ederler iken beyti nâgâh (Beyit. 4915)

Te'vîl eder iken: Bu sözü eder iken te'vîl ona (Beyit. 3154)

3.16.4. "-dıkça / -dikçe / -dukça / -dükçe / -tıkça / -tikçe / -tukça / -tükçe" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları

Başın aşağı tuttukça / yukarı getirdikçe: Başın aşağı tuttukça yukarı hem getirdikçe (Beyit. 4870)

Cümle âlem sana şükr ettikçe: Cümle âlem sana şükr ettikçe ona aç hazerât (Beyit. 4354)

Kâfir yürüdükçe: Yürüdükçe kâfir der idi kim ederse red (Beyit. 3122)

Kâfir yürüdükçe: Yürüdükçe kâfir der idi kim ederse red (Beyit. 3122)

Leyl ü nehâr vardıkça geçtikçe: Zaif oldu vardıkça geçtikçe leyl ü nehâr (Beyit. 3867)

Mesâyil arttikça: Ki müşkil arttı arttikça mesâyil (Beyit. 4290)

Me'vâdan bakaa buldukça: Amel kıl dedi cennetçün bakaa buldukça me'vâdan (Beyit. 3699)

Seher estikçe: Seher estikçe sabâ yeli ona Âb-ı hayât (Beyit. 4348)

Seni zikr ettikçe: Külli eşyâ seni zikr ettikçe ona zikr eyle (Beyit. 4354)

3.16.5. "-madan / -meden / -mazdan ön / -mezden ön" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları

Akla husûf ermeden: Kil tedârük ermeden akla husûf (Beyit. 3624)

Anâyı görmeden: Kim Âdem görmeden zahmet anâyı (Beyit. 951)

Bular sormazdan ön: Bular sormazdan ön bildirdi Kudret (Beyit. 957)

Hâdise erişmeden: Dalâletten erişmeden hâdise (Beyit. 1854)

Hakk'ın istemeden: Yarın istemeden Hakk'ın taleb kılsın bugün beşşâş (Beyit. 3919)

iylik etmeden: Bulara eger iylik etmeden ölür ise (Beyit. 4425)

Mekke'ye gelmeden: Da'vet edem gelmeden sen Mekke'ye (Beyit. 3237)

Nûn Kaaf belirmeden: Onun adına yazmışam **belirmeden** dahi **Nûn Kaaf** (Beyit. 1467)

Ölüm gelmezden ön / kubûra girmeden: **Ölüm gelmezden ön öle kubûra girmeden** dura (Beyit. 3709)

Ölün ölmezden ön: **Ölün ölmezden ön** diyü buyurmuştu resûlu'llâh (Beyit. 3712)

Salavât ayıtmadan: **Salavât ayıtmadan** ölse olısar tebâb (Beyit. 4420)

Sevdâ helâk eylemeden: Eriş tahkîka resminden **helâk eylemeden sevdâ** (Beyit. 3549)

Taşı kıyırmadan: Pes Âdem ileri geldi **kıyırmadan taşı** tuttu (Beyit. 1226)

3.16.6. "-arak / -erek" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları

Görenlerin yüreğin dağlayarak: **Görenlerin yüreğin dağlayarak** (Beyit. 3774)

Minberinden ağlayarak: Pes indi **minberinden ağlayarak** (Beyit. 3774)

3.16.7. "-ı / -i / -u / -ü" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları

Kapı açın diyü: **Kapı açın diyü** bildirdi Cibrîl (Beyit. 2117)

Ölmezden ön diyü: **Ölün ölmezden ön diyü** buyurmuştu resûlu'llâh (Beyit. 3712)

Üç kez Besmele'yle Hamdele'yle dinlenü: Suyu **üç kez Besmele'yle Hamdele'yle dinlenü** (Beyit. 1987)

3.16.8. "-ıca / -ice / -uca / -üce" Ekleri İle Kurulan Gerundium Grupları

Bu hâli görücek: **Bu hâli görücek** onlar Halîme'ye segirttiler (Beyit. 1637)

Bu lûtfu göricek: **Bu lûtfu göricek** ol nûr-ı a'zam (Beyit. 172)

Bu sözü işidicek: **Bu sözü işidicek** ağılayuban (Beyit. 50)

Bu yerden gidicek: **Bu yerden gidicek** yurdu yâ olur âlem-i envâr (Beyit. 4707)

Bulardan göricek: **Bu hâli bulardan göricek** yasandı şîrâr (Beyit. 3051)

Bunu işidicek esmâ: **Bunu işidicek esmâ** dirildi bir yere cem'â (Beyit. 80)

Bunu işidicek: **Bunu işidicek** melûl oldular (Beyit. 719) ZARF FİİL

Da'vet edicek: **Da'vet edicek** neye kaayil ise (Beyit. 820)

Kapına varıcak: **Kapına varıcak** varmasa müşrik (Beyit. 1265)

Kiyâmet günü kopıcak: **Kiyâmet günü kopıcak** kılısardır hacir iblâğ (Beyit. 1383)

Ol mu'teber işiticek: Sevindi **işiticek ol mu'teber** (Beyit. 1751)

Salavât edicek: Ki zîrâ kim ona **salavât edicek** kişi (Beyit. 4469)

Salâvât işidicek ismini: Ver **salâvât işidicek ismini** (Beyit. 794)

Sekiz yaşına ericek: **Sekiz yaşına ericek** dedesi gitti âlemnden (Beyit. 1643)

Soluna bakıcak: **Soluna bakıcak** ağladı an dem (Beyit. 1360)

Yerden kopucak: Ki bunlar **kopucak yerden** tolısar dağ u taş etrâf (Beyit. 4020)

3.17. Kısaltma Grupları

Baş ayağ: Ederdi âlemi işrâk çü müstagrakdı **baş ayağ** (Beyit. 1405)

Baş ayak: Bu kez Âdem geri Hacc'a götürdü **baş ayak** azlâ' (Beyit. 1319)

Başgöz: Ayıttılar kim Allâh'ı ki **başgöz** ile görmedi (Beyit. 2154)

Bir ayaktan bir ayağa: **Bir ayaktan bir ayağa** otuz bin yıl segirtse at (Beyit. 226)

Kendi kendüzine: Dedi **kendi kendüzine** bunu tafdîl eylese (Beyit. 842)

3.18. Akkuzatif Grubu

Muhammediye adlı eserde ilk beş bin beyitte akkuzatif grubu bulunamamıştır.

SONUÇ

Yazıcızâde Mehmed'in yazdığı Muhammediye eserinin ilk beş bin beytindeki kelime gruplarını inceleyip kusursuz bir şekilde hazırlamaya çalıştık. İncelediğimiz bu Eski Anadolu Türkçesi metni dil özellikleri bakımından zenginlik göstermektedir. Diğer yandan dinî bir eser olmasından dolayı Arapça terimlerin ve dinî ifadelerin kullanılması gayet doğaldır ve Türkçe'nin yazı dilinde var olan Farsça ön ekler de esere yansımıştır.

Kelime grupları; kelimeleri birleştiren, o birleştirilen kelimelerin daha geniş bir ifade sağlamasına yardımcı olan ve söz diziminin ayrılmayan bir parçası olan yapılardır. İncelediğimiz beyitler kelime grupları bakımından zengindir. Arapça yazılan beyitler hariç bir ya da iki beyitte kelime grupları görülmemiştir. Çalışmamızda Arapça ve Farsça tamlamalar ile edatlar ele alınmamıştır. Sıfat unsuru, isim unsuru veya tamlayan, tamlanan içinde bir başka kelime grubunun yer aldığı örnekler, sıfat tamlaması ve isim tamlaması bulunan beyitlerde gösterilmiştir. Edat grubu da edata göre bir sınıflandırmaya tabii tutulmuştur. Tezimizde incelediğimiz kelime gruplarını altı farklı dilcinin görüşlerini dikkate alarak değerlendirdik. Bazı dilciler bazı kelime gruplarına kitabında yer vermediği için biz de yansıtılmayan görüşleri tezimize dahil etmedik.

Eserde bir bağlaç haline benzeyen cümle bağlaçları birçok yerde görülmüştür. Bazen iki mısranın başına *hem*, *ne*, *çün*, *kim*, *velikin*, *veya*, *biri*, *kimi* gibi bağlaçlar gelmiş, ama bu bağlaçlar cümle bağlayıcı bir işlev taşımadığı için teze dahil edilmemiştir. Aynı zamanda bitişik yazılanlar; *çün*, *çin* edatları ve vasıta eki *la*, *le* bir ek olarak kabul edilip edat grubu olarak sayılmamıştır. XV. ve XVI. yüzyıllarda Eski Anadolu Türkçesiyle yazılan eserlere baktığımızda bağlaç olarak kullanılan *gerek* kelimesi, metnimizin ilk beş bin beytinde bağlaç olarak hiç bulunmamıştır. Muharrem Ergin kelime gruplarını incelediği *Türk Dil Bilgisi* kitabında, takısız ve zincirleme isim tamlamalarını ele almamış olmasına rağmen biz bu tamlama türlerini tezimize ekledik. Aynı şekilde Ergin'in birleşik fiil grubunda yer vermediği *tut-*, *er-*, *kıl-* gibi isimle birleşik fiil yapan yardımcı fiiller beyitlerde çok sık bir şekilde geçtiği için tezimize eklemeye karar verdik.

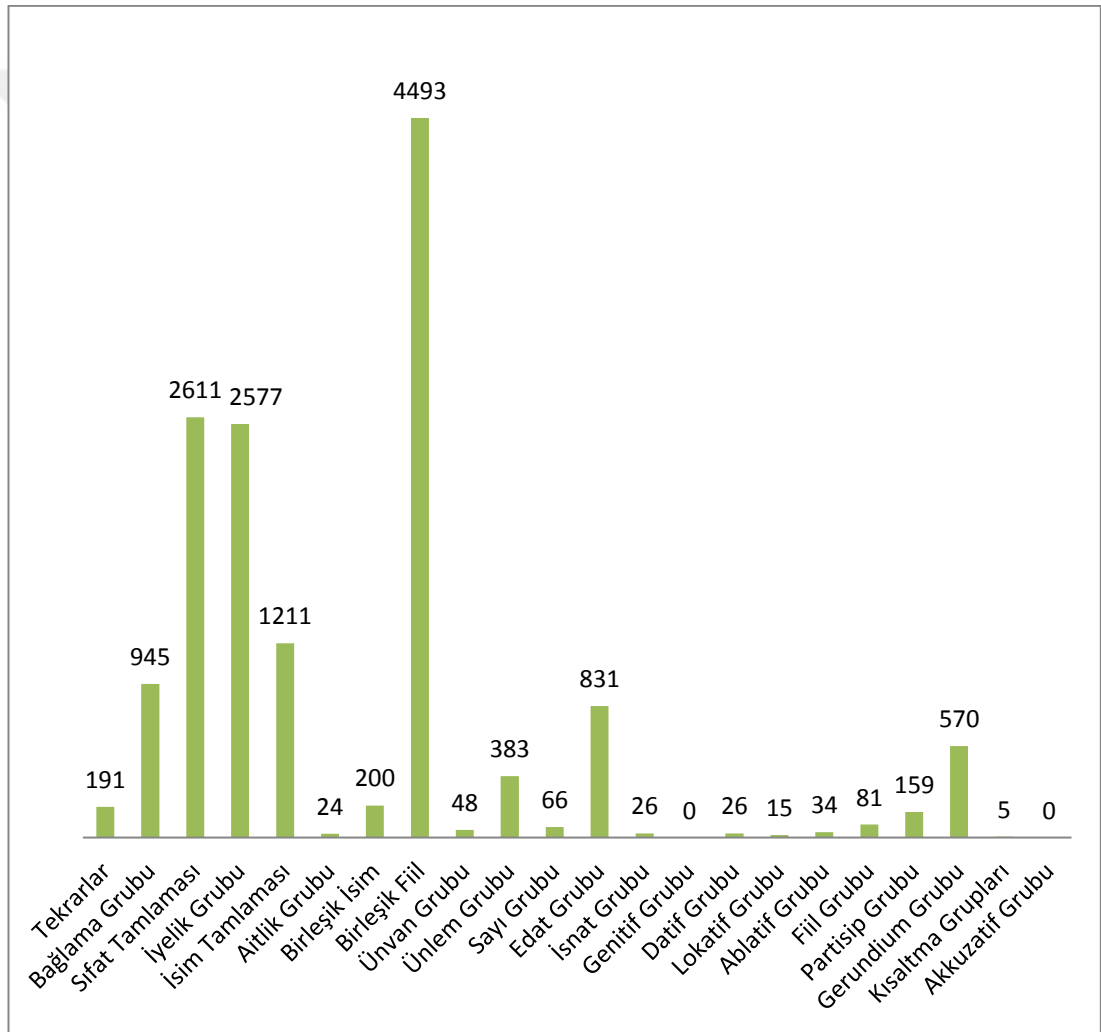
Metinde Eski Anadolu Türkçesi'nin özelliklerinden biri olan takısız isim tamlamasının kullanımı görülmektedir. Üçüncü bölümde, takısız isim tamlaması kısmında

verdiğimiz *Cuma Gün* örneği Türkiye Türkçesinde belirsiz isim tamlaması şeklinde karşılır: (Cuma günü).

Muhammediye'nin ilk beş bin beytini incelerken birleşik fiil grubu ile sıfat tamlamalarının kullanım oranının diğer kelime gruplarına göre sayıca öne çıktığı tespit edilmiştir. Genitif ve akkuzatif gruplarına ilk beş bin beyitte hiç rastlanmamıştır. Çalışmamızdaki kelime grupları ve kullanım oranları hem sayı olarak hem de grafik olarak aşağıda verilmiştir:

1	Tekrarlar	191
2	Bağlama Grubu	945
3	Sıfat Tamlaması	2611
4	İyelik Grubu	2577
5	İsim Tamlaması	1211
6	Aitlik Grubu	24
7	Birleşik İsim	200
8	Birleşik Fiil	4493
9	Ünvan Grubu	48
10	Ünlem Grubu	383
11	Sayı Grubu	66
12	Edat Grubu	831
13	İsnat Grubu	26
14	Genitif Grubu	0
15	Datif Grubu	26
16	Lokatif Grubu	15
17	Ablatif Grubu	34
18	Fiil Grubu	81
19	Partisip Grubu	159

20	Gerundium Grubu	570
21	Kısaltma Grupları	5
22	Akkuzatif Grubu	0

Bu çalışmanın grafik şekli hakkında yukarıda belirttiğimiz gibi şunları diyebiliriz: Muhammediye'nin ilk beş bin beytinde nicelik olarak öne çıkan kelime grubu türü, birleşik fiil grubu olmuştur. Birleşik fiil grubunda en çok *et-* yardımcı fiili ile kurulan birleşik fiiller görülmüş olup sonrasında sırayla *ol-*, *eyle-*, *kıl-*, *er-* yardımcı eylemleri gelmiştir. Sıfat tamlamaları ve iyelik grupları, incelenen beyitlerde birbirlerine çok yakın sayıda bulunmuştur. İsim tamlamaları içinde ise belirsiz isim tamlaması öne çıkmıştır. Edat grubunda da en çok "ile" edatıyla yapılan yapılarla karşılaşılmasıdır. Tekrar grubunda ise aynen tekrarlar öne çıkmış olup bağlama grubunda u, ü ile yapılan bağlama grupları daha çok tespit edilmiştir. Genitif ve akkuzatif grupları ilk beş bin beyitte hiç tespit edilmemiştir.

- Açıkgöz, Halil; Yelten Muhammet: **Kelime Grupları**, İstanbul, Doğu Kütüphanesi, 2005.
- Akbayır, Sıddık: **Cümle ve Metin Bilgisi**, Ankara, Deniz Kültür Yayınları, 2003,
- Aktan, Bilal: **Türkiye Türkçesinin Söz Dizimi**, Ankara, Gazi Kitabevi, 2009.
- Altun, Mustafa: **Türkçede Kelime Grupları Çözümlemeleri**, İstanbul, MVT Yayıncılık, 2011.
- Banguoğlu, Tahsin: **Türkçenin Grameri**, Ankara, TDK Yayınları, 2015.
- Bilgegil, M. Kaya: **Türkçe Dil Bilgisi**, İstanbul, DergâhYayınları, 1982.
- Boz, Erdoğan; Gülsevin, Gürer: **Eski Anadolu Türkçesi**, İstanbul, Gazi Kitabevi, 2013.
- Çelebioğlu, Âmil: **Muhammediye I**, İstanbul, MEB Yayınları, 1996.
- Çelebioğlu, Âmil: **Muhammediye II**, İstanbul, MEB Yayınları, 1996.
- Delice, İbrahim: **Türkçede Sözdizimi**, İstanbul, Kitabevi Yayınları, 2003.
- Demir, Nurettin; Yılmaz, Emine: **Türk Dili El Kitabı**, Ankara, Grafiker Yayınları, 2014.
- Devellioğlu, Ferit: **Osmanlıca – Türkçe Ansiklopedik Lûgat**, Ankara, Aydın Kitabevi Yayınları, 2017.
- Doğan, Enfel: **Eski Anadolu Türkçesinde Kelime Grupları ve Kullanılışları**, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul, 2011.
- Doğan, Şaban; Şerifoğlu, Yasin; Türk, Vahit: **Eski Anadolu Türkçesi Dersleri**, İstanbul, Kesit Yayınları, 2015.
- Dost, Ayhan; Erdem, Mehmet Dursun; Gürlek, Mehmet; Yavuz, Serdar: **Eski Anadolu Türkçesi Bibliyografyası**, İstanbul, Kesit Yayınları, 2013.
- Ercilasun, Ahmet Bican: **Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili**

- Tarihi, Ankara, Akçağ Yayınları, 2016.
- Erciyes, Osman: **Eski Anadolu Türkçesi Metinlerinden Ferec Ba'de'sşidde'nin Söz Varlığı**, İstanbul, Kesit Yayınları, 2015.
- Ergin, Muharrem: **Türk Dil Bilgisi**, İstanbul, Bayrak Yayınları, 2013.
- Erkul, Rasih: **Cümle ve Metin Bilgisi**, Ankara, Anı Yayınları, 2007.
- Halil, Açıkgöz; Yelten Muhammet: **Kelime Grupları**, İstanbul, Doğu Kütüphanesi, 2005.
- Hatipoğlu, Vecihe: **Türkçenin Sözdizimi**, Ankara, TDK Yayınları, 1972.
- Hatipoğlu, Vecihe: *"Kelime Grupları ve Kuralları"*, **Türk Dili ve Araştırmaları Yıllığı-Belleten**, Ankara, 1964, s. 203.
- Kanar, Mehmet: **Eski Anadolu Türkçesi Sözlüğü**, İstanbul, Say Yayınları, 2011.
- Kanar, Mehmet: **Osmanlı Türkçesi Sözlüğü**, İstanbul, Derin Yayınları, 2003.
- Karaağaç, Günay: **Türkçenin Dil Bilgisi**, Ankara, Akçağ Yayınları, 2016.
- Karahan, Leylâ: **Türkçede Söz Dizimi**, Ankara, Akçağ Yayınları, 2015.
- Karslı, İlyas: **Türkçe- Arapça Sözlük**, İstanbul, M.Ü. İlahiyat Fakültesi Vakıf Yayınları, 2010.
- Korkmaz, Zeynep: **Türkiye Türkçesi Grameri Şekil Bilgisi**, Ankara, TDK Yayınları, 2017.
- Korkmaz, Zeynep: **Grammer Terimleri Sözlüğü**, Ankara, TDK Yayınları, 4. bs., 2010.
- Köktekin, Kazım: **Eski Anadolu Türkçesi**, Erzurum, Fenomen Yayınları, 2017.
- Kükey, mahzar: **Türkçe'nin Sözdizimi**, Ankara, 1975.
- Merhan, Aziz; Şan, Funda: **Eski Anadolu Türkçesi Notlar ve Metinler**, Ankara, BilgeSu Yayıncılık, 2016.

- Mutçalı, Serdar: **Türkçe- Arapça Sözlük Dağarcık**, İstanbul, Dağarcık Yayınları, 2016.
- Özer, Ahmet Ali: "Yazıcıoğlu Mehmed ve Muhammediyesi", **Yağmur Dil Kültür ve Edebiyat Dergisi**, S (49), 2010, s. 37-42.
- Özkan, Mustafa: **Türk Dilinin Gelişme Alanları ve Eski Anadolu Türkçesi**, İstanbul, Filiz Kitabevi, 2013.
- Özkan, Mustafa; Sevinçli, Veysi: **Türkiye Türkçesi Söz Dizimi**, İstanbul, Ak Yayınları, 2009.
- Özkan, Mustafa; Tören Hatice; Esin Osman: **Türk Dili Yazılı ve Sözlü Anlatım**, İstanbul, Filiz Kitabevi, 2001.
- Şimşek, Rasim: **Türkçede Sözdizimi**, Trabzon, 1987.
- Timurtaş, Faruk Kadri: **Eski Türkiye Türkçesi**, İstanbul, Enderun Kitabevi, 1994.
- Timurtaş, Faruk Kadri: **"Eski Anadolu Türkçesi", Türk Dünyası El Kitabı**, c. II, 2.bs., Ankara, Türk Kültürünün Araştırma Enstitüsü Yayınları, 1992, s. 120-145.
- Tuna, Osman Nedim: **"Türkçe'de Tekrarlar", Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi**, İstanbul, C. III, S 3-4, 1949, s. 429-447.
- Turan, Fikret: **Bahşayış Lügati**, İstanbul, Bay Yayınları, 2001.
- Turan, Fikret: **Turcologica: Adverbs and Adverbial Constructions in Old Anatolian Turkish**, Almanya, Harrassowitz Yayınları, C. 45, 2000.
- Turan, Fikret: **Old Anatolian Turkish: Syntactic Structure**, Doktora Tezi, The Department of Near Eastern Languages and Civilizations, Cambridge Massachusetts, 1996.
- Uzun, Mustafa: **"Muhammediye", Diyanet İslam Ansiklopedisi**, C. 30, 2005, s. 587.
- Ünlü, Suat: **Çağatay Türkçesi Sözlüğü**, Konya, Eğitim Yayınevi, 2013.

Ünlü, Suat:

Doğu ve Batı Türkçesi Kur'an Tercümeleri Sözlüğü, Konya, Eğitim Yayınevi, 2012.

Yelten, Muhammet:

Eski Anadolu Türkçesi ve Örnek Metinler, İstanbul, İÜ Edebiyat Fakültesi Yayınları, 2009

Zülfikar, Hamza:

"Takısız Ad Tamlaması sorunu", **Türk Dili Dergisi**, Ankara, TDK Yayınları, 1995, s. 781-789.

